

I45651

almanahul **Sportul '86**

FARE 2022

almanahul Sportul '86

DANIELA SILIVAȘ

LIDERA „NOULUI VAL”
AL GIMNASTICII
ROMÂNEȘTI

UNIVERSIADA '85

**SPORT ȘI
FRUMUȘETE**

**RECORDURI
ȘI RECORDURI...**

MEXIC '86

**ATRAȚIILE
FOTBALISTICE
ALE ANULUI**

EURO '88

6, 00 m

LA PRĂJINĂ

**O
săritură
pentru
anul
2 000!**

**PANORAMIC
SPORTIV '85**

BELETRISTICĂ

ȘAH

**CUVINTE
ÎNCRUCIȘATE**

UMOR

INTREGULUI POPOR
SPRE FERICIREA

almanahul Sportul '86

93347

SPRE FERICIREA ÎNTREGULUI POPOR

*Dacă vrei să cunoști suișul și adâncul
Acestei țări și ce anume o face
Să țină fruntea sus înnobilîndu-și ființa,
Dacă vrei să-i cunoști credința
Și munca slujită de pace,
Dacă vrei să cunoști văzul și auzul cîmpiei,
Ritmul etern al inimii României,
Ritmul copacilor, al munților și al cetății,
Culoarea libertății, -
Îndreaptă-ți ochii spre cel în care cu orice clipită
Toate acestea palpită,
Zi și noapte,
Spre cel care prin mărețele-i fapte
Și prin jertfa de sine ne înalță și ne înobilează,
Spre cel a cărui odihnă este o veghe trează,
Nădejdea noastră într-un măreț viitor, -
Urîndu-i mulți ani, sănătate, putere,
Pentru a împlini a țării vrere
Spre fericirea și slava întregului nostru popor.*

Virgil TEODORESCU

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU
secretar general al Partidului Comunist Român,
președintele Republicii Socialiste România

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU
secretar general al Partidului Comunist Român,
președintele Republicii Socialiste România

STRĂLUCITUL BILANT AL PRIMELOR DOUĂ DECENII ALE „EPOCII NICOLAE CEAUȘESCU”, PUTERNIC IMBOLD SPRE NOI REALIZĂRI

Cu bucuria marilor realizări, cu încrederea nestrămutată într-un viitor tot mai bogat în fapte, în împliniri, cu mândria de a fi contemporanii anilor de aur ai României socialiste — „**EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU**” — poporul român a străbătut anul 1985, an care a marcat pentru istoria nouă a poporului nostru împlinirea a două decenii de la Congresul al IX-lea al partidului, când, dînd glas voinței întregului popor, comuniștii au ales în fruntea partidului pe tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, cel mai strălucit fiu al său, întruchipare a genului creator al neamului. În acest an de bilanț, cetățenii patriei noastre au trecut cu satisfacție în revistă istoricele îndepliniri revoluționare care ne-au deschis noi și

largi orizonturi pe drumul gloriios al progresului și civilizației în strămoșeasca noastră vatră milenară.

Au trecut douăzeci de ani de cînd în fruntea Partidului Comunist Român se află tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, eminent patriot și militant revoluționar, strălucit conducător, profund gînditor marxist, care, prin întreaga sa operă teoretică și practică, a militat consecvent, cu patos revoluționar și dăruire patriotică, pentru ridicarea României spre noi culmi de progres și civilizație socialistă, ani pe care cu mîndrie poporul nostru i-a numit „**Epoca Nicolae Ceaușescu**”.

În anul 1985, partidul și poporul l-au omagiat pe cel care este marele arhitect al prezentului și viitorului de aur al națiunii.

nii noastre, al victoriilor noastre, pe conducătorul înțelept care a dat activității eroice a poporului român noi și nebănuite dimensiuni, a descătușat și dinamizat puternic energiile creatoare ale celor ce muncesc și realizează grandioasa operă de construcție socialistă pe pământul românesc, militând consecvent pentru libertatea, suveranitatea și independența națională, pentru prosperitatea României și asigurarea păcii în lume.

Ne stăruie în memorie lucrările Plenarei C.C. al P.C.R. și ale activului central de partid consacrate acestui eveniment sărbătoresc, iar omagiul adus în fapt de întreaga noastră națiune primului dintre fiii săi, conducătorului său mult stimat și iubit, sintetizează sentimentele noastre, ale tuturor, sentimente pe care le nutrim față de cel care, prin exemplul său de dăruire și abnegație revoluționară, a călăuzit poporul român spre izbînzii epocale în construcția economică și spirituală, pe drumul devenirii socialiste și comuniste a României.

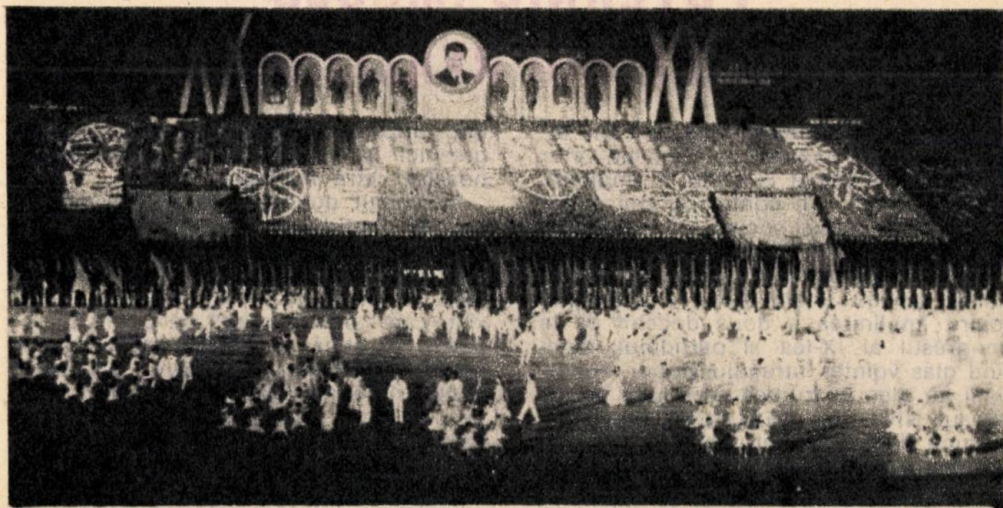
Adresîndu-se țării, nouă tuturor ca în atîtea alte prilejuri, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** a înfățișat cu clarviziune tabloul plin de lumină, optimism și încredere al realizărilor din anii care au trecut de la Congresul al IX-lea și al strălucitelor perspective deschise de Congresul al XIII-lea al partidului pe drumul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și al înaintării României spre comunism, prefigurat de Programul partidului.

Ne stăruie în memorie ecoul magistralei alocuțiuni a secretarului general al parti-

dului la plinara omagială a Comitetului Central și caldul legămint de devotament al celui care întotdeauna s-a considerat un soldat al partidului: „**Doresc să reaffirm încă o dată că gîndurile mele sînt îndreptate în primul rînd spre partid și popor, spre unitatea indestructibilă dintre partid și popor — garanția înfăptuirii neabătute a Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XIII-lea. Și în viitor — ca și pînă acum — voi face tot ceea ce depinde de mine și nu voi avea nici un fel de răgaz pentru a contribui, cu întreaga mea ființă, la înfăptuirea idealurilor poporului, ale partidului nostru, la victoria societății socialiste multilateral dezvoltate și înfăptuirea comunismului în România!**”

În anul 1985, întreaga activitate politică, economică și socială, viața spirituală a țării s-au desfășurat sub semnul solar al intrării în deceniul al III-lea al epocii pe care cu toții ne-o dorim tot mai bogată în realizări, tot mai plină de satisfacții individuale și sociale, „**Epoca Nicolae Ceaușescu**”. Pășind în cel de al VIII-lea cincinal, avem sentimentul că vom realiza tot ceea ce ne-am propus, deoarece avem un program clar de muncă și activitate, dar mai cu seamă un conducător clarvăzător, generator de certitudini, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, pe care poporul îl urmează cu totală încredere și deplin entuziasm revoluționar.

Marea Adunare Națională, întrunită în prima sesiune a celei de-a IX-a legislaturi, în ziua de 28 martie 1985, exprimînd vointa întregii națiuni, a reales într-o en-

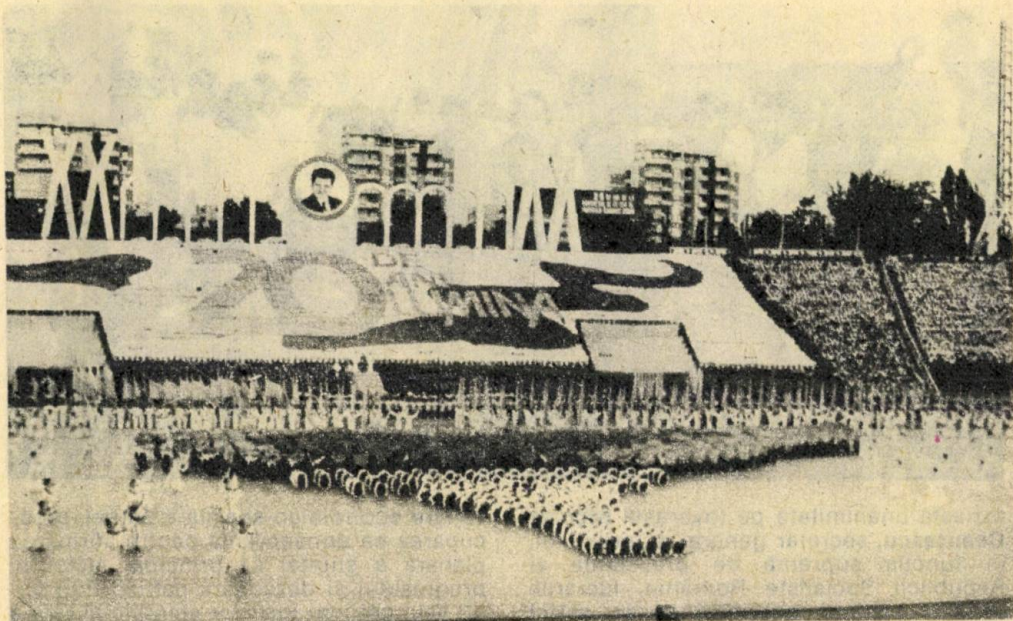

tuziaștă unanimitate pe tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, secretar general al partidului, în funcția supremă de președinte al Republicii Socialiste România, lucrările acestei sesiuni constituindu-se astfel într-o vibrată manifestare a dragostei și nețărmuritei încrederi pe care cetățenii patriei o au față de încercatul conducător al partidului și statului, față de cel care a condus partidul și țara, cu înaltă vibrație revoluționară, spre zilele de aur ale României contemporane. „Iată de ce doresc ca, de la această înaltă tribună — spunea tovarășul **Nicolae Ceaușescu** în discursul solemn rostit la Marea Adunare Națională — să asigur partidul, întregul nostru popor, să vă asigur pe dumneavoastră, stimați tovarăși deputați ai Marii Adunări Naționale, că și în viitor voi face totul pentru a-mi îndeplini în cele mai bune condiții înalta răspundere încredințată, că nu am avut, nu am și nu voi avea țel mai înalt, suprem, decît slujirea cauzei partidului, a intereselor poporului nostru, ale întregii națiuni, cauza socialismului și comunismului în România, a colaborării cu toate națiunile lumii, a păcii pe planeta noastră!”

Alegerea tovarășului **Nicolae Ceaușescu** în calitate de membru titular și președinte de onoare al Academiei Republicii Socialiste România se înscrie la loc de cînte între vibrantele manifestări omagiale prin care noi, cetățenii României socialiste, am cinstit cu demnitate și recunoștință pe secretarul general al partidului, întreaga sa activitate teoretică — prestigioasă, vastă și originală —, contribuția sa definitorie la elaborarea și transpunerea în fapt a strategiilor de dez-

voltare economico-socială a patriei, preocuparea sa consecventă pentru afirmarea plenară a științei ca principal factor al progresului și dezvoltării patriei. Prin votul său, cel mai înalt for științific al țării a recunoscut marea valoare principală și practică a operei teoretice a secretarului general al partidului, a contribuției sale de excepțională însemnătate la dezvoltarea tezaurului de idei al socialismului științific, a concepției revoluționare, înaintate, despre lume și viață a clasei muncitoare.

Urmînd tradiția discursurilor de recepție la Academie, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** a prezentat în cuvîntarea sa o adevărată frescă a ideilor generoase și originale care călăuzesc pe membrii acestui înalt for științific românesc, idei care emană din însăși concepția generoasă a partidului, a secretarului său general, despre lume și viață, un complex de idei originale și îndrăznețe cu privire la calea proprie de construire a celei mai bune și mai drepte societăți umane în România. În făurirea socialismului este imperios necesar să se țină seama primordial de condițiile istorice, naționale, de însuși felul de a fi al fiecărei națiuni și popor. Și, așa după cum afirma tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, „...și poporul nostru a avut, are și va trebui să aibă permanent specificul său propriu, să facă în așa fel încît să rămînă și să devină tot mai puternic, un popor muncitor, un popor unit, cu o înaltă cultură și civilizație, un popor — cum se spune — de omenie. Și comunismul nostru trebuie să fie un comunism de omenie, pe care să-l realizăm pentru om și cu oamenii!”

Alegându-l membru titular și președinte de onoare al Academiei Republicii Socialiste România pe tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, acest înalt for tradițional al științei românești, care, de la înființarea sa, a reprezentat un simbol al unității naționale, un factor determinant al progresului general al României, a reafirmat vocația umanistă, idealurile consecvent progresiste și revoluționare ale științei românești, larga deschidere spre lume și spre viață a culturii românești, care a îmbogățit patrimoniul universal cu valori care au contribuit la progresul omenirii.

Transpunându-se în viață obiectivele stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului, în anul 1985 au fost realizate progrese importante în perfecționarea democrației noastre socialiste pentru realizarea unei mai mari eficiențe sociale. Momente de referință au fost — în acest sens — Congresul al III-lea al Frontului Democrației și Unității Socialiste, Congresul al III-lea al Consiliilor Populare, Conferința națională a femeilor, Forumul Tineretului, Congresul Științei și Învățămîntului. Toate aceste evenimente au fost expresia participării și mai cuprinzătoare, și mai active, a tuturor cetățenilor țării la conducerea statului, la gospodărirea treburilor obștești, la dezbaterile și soluționarea problemelor edificării societății noastre socialiste.

La cumpăna dintre cel de-al VII-lea și cel de al VIII-lea cincinal, aceste supreme foruri ale democrației noastre muncitorești socialiste au dezbătut cu înaltă competență și deplină răspundere căile care au condus la succesele reputeate până acum, au analizat critic deficiențele înregistrate, au elaborat soluții eficiente și sigure pentru înlăturarea acestora. Dar, de deosebită importanță este faptul că întregul popor a fost chemat să-și spună deschis părerea asupra căilor și modalităților de îndeplinire a hotărârilor Congresului al XIII-lea al partidului, de găsire a celor mai eficiente soluții pentru ca, încă din primul an al noului cincinal, prevederile planului național unic de dezvoltare economico-socială să se îndeplinească cu deplin succes. Fără excepție, din toate forurile democrației socialiste din țara noastră fac parte, cu drepturi egale, cetățeni români și de alte naționalități — maghiari, germani, sirbi și alții —, ceea ce demonstrează unitatea indestructibilă a tuturor fiilor patriei în jurul centrului vital al națiunii noastre socialiste, Partidul Comunist Român, în frunte cu secretarul său general, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**.

Congresul Științei și Învățămîntului avea să constituie un moment de referință în dezvoltarea științei și a culturii românești, deoarece prin rezultatele lu-

crărilor sale, prin tot ce se va înfăptui în lumina hotărârilor acestui înalt for umanist, patria noastră socialistă va cunoaște un salt calitativ în vastul proces de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și a înaintării României spre comunism. Alegerea în unanimitate în înalta calitate de președinte al Consiliului Național al Științei și Învățămîntului a tovarășei academician doctor inginer **ELENA CEAUȘESCU**, om politic și militant de seamă al partidului, savant de renume mondial, preocupată permanent de progresul științei românești, de menirea științei în lumea de azi, de slujire a progresului și a păcii în lume, a fost un omagiu adus savantului a cărui operă științifică se bucură de o largă recunoaștere internațională, a cărei viață și activitate au fost și sînt dăruite înfloririi națiunii noastre socialiste și promovării păcii pe plan mondial — în calitate de președinte al Comitetului Național Român „Oamenii de Știință și Pacea”.

1985 a fost proclamat de Organizația Națiunilor Unite „Anul Internațional al Tineretului”. Marile acțiuni de masă, desfășurate sub genericul „Tineretul României dorește pacea”, s-au constituit într-o vi-guroasă reafirmare a sprijinului tinerilor patriei noastre față de activitatea internațională a României socialiste consacrată făuririi unei lumi mai bune și mai drepte, a păcii și colaborării pe planeta Pămînt.

Tinerii patriei noastre și-au adus, tot-odată, o prețioasă contribuție la afirmarea idealurilor Anului Internațional al Tineretului: „**Participare — Dezvoltare — Pace**”, capitala țării noastre găzduind Conferința mondială a comitetelor naționale pentru A.I.T. Această manifestare a fost organizată în perspectiva Conferinței mondiale a O.N.U. pentru A.I.T. Se cuvine să amintim că, în semn de recunoaștere a meritelor României pe plan internațional, a vocației tineretului său pentru pace și progres, tovarășul Nicu Ceaușescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, a fost ales președinte al Comitetului consultativ al O.N.U. pentru A.I.T.

Poporul nostru a pășit în cel de al VIII-lea cincinal încrezător în viitor, avînd convingerea fermă că toate marile obiective stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului vor fi înfăptuite. Garanția o constituie rezultatele de pînă acum, munca înflăcărată pe care poporul nostru, strîns unit în jurul partidului, al secretarului său general, o va depune cu dragoste și devotament, cu optimism și încredere deplină în viitorul de aur al patriei socialiste, pentru a edifica pe pămîntul României societatea socialistă și comunistă.

Cornel POPESCU

Gloriosul 65 Jubileu al Partidului

În miezul anotimpului înnoitor al primăverii, la 8 mai, se vor împlini 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român, eveniment de importanță crucială, care s-a înscris pentru totdeauna, cu litere de aur, în istoria noastră națională și care avea să aducă zorii unei noi ere pe pământul țării. Întimpinată de comuniști, de întregul nostru popor, într-o deplină unitate de gândire și acțiune în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, această glorioasă aniversare oferă prilejul unei vibrante evocări a eroicului drum de muncă, luptă și victorii străbătut de detașamentul revoluționar al clasei muncitoare din România în cele șase decenii și jumătate de existență.

Avînd rădăcini adînci și fiind bine ancorat în solul realităților social-politice ale țării, preluînd și ducînd mai departe idealurile de eliberare națională și socială ale poporului nostru, tradițiile mișcării muncitorești și socialiste din România, dînd expresie rolului istoric al clasei muncitoare drept cea mai înaintată forță socială a societății, partidul comunist a dat un nou și puternic avînt luptei revoluționare, organizînd și conducînd marile bătălii împotriva exploatării capitaliste, pentru drepturi și libertăți democratice, pentru libertatea și independența patriei, pentru o viață mai bună și demnă a tuturor celor ce muncesc, al căror exponent fidel a devenit.

Încă de la crearea partidului comunist, la 8 mai 1921, lupta sa pentru edificarea unei societăți a dreptății și demnității în România a dobîndit un puternic ecou în conștiința maseilor, bucurîndu-se de largă adeziune a clasei muncitoare, a forțelor progresiste din țara noastră. Nu întîmplător, regimul burghez-moșieresc a declanșat o aprigă prigoană împotriva sa, aruncîndu-l în ilegalitate. Dar partidul nu a putut fi oprit să-și continue lupta, să-și ducă la îndeplinire misiunea ce și-o asumase în cadrul societății românești. De partea sa erau forțele menite să hotărască noul curs al istoriei, de partea sa era viitorul.

Înfruntînd cu eroism prigoana și represivitățile regimului burghez-moșieresc, Partidul Comunist Român s-a ridicat cu vigoare împotriva tendinței claselor dominante de înfeudare politică și economică a țării noastre puterilor imperialiste, a fost sufletul luptei împotriva fascismului și războiului, organizatorul mișcării de rezistență antifascistă, inițiatorul și conducătorul revoluției de eliberare națională și socială din august 1944, care a inaugurat o nouă eră în istoria patriei. În acei ani de luptă aspră, neîntreruptă, dusă în numele unor idealuri înălțătoare, în rîndurile partidului s-au format militanți curajoși, s-au călît voințe și caractere de revoluționari dăruți binelui țării, intereselor vitale ale poporului. Între aceștia s-a desprins figura luminoasă a tînărului comunist **Nicolae Ceaușescu**, militantul de frunte, patriotul înflăcărat, revoluționarul dîrz și consecvent a cărei viață și activitate s-au împletit întotdeauna în mod organic cu viața și lupta partidului și care azi conduce cu clarviziune destinele partidului și ale țării spre culmi tot mai înalte de progres și civilizație. Alături și împreună cu tovarășul **Nicolae Ceaușescu** a luptat, de asemenea, cu abnegație și înalt spirit revoluționar, pentru cauza dreptății și libertății celor ce muncesc, pentru demnitatea și fericirea poporului român, tovarăsa **ELENA CEAUȘESCU**, remarcabil om politic și militant comunist, savant de renume mondial, care, în prezent, în funcțiile de înaltă răspundere pe care le îndeplinește în conducerea partidului și statului, aduce o remarcabilă contribuție la elaborarea și înfăptuirea în viață a mărețelor planuri și programe de dezvoltare economică-socială a patriei, la perfecționarea organizării și conducerii societății, la progresul continuu al cercetării științifice și aplicarea largă în producție a rezultatelor acesteia, la înfăptuirea neabătută a Programului partidului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

O dată cu trecerea la înfăptuirea revoluției

și construcției socialiste au crescut neconținut și s-au afirmat tot mai puternic rolul conducător al partidului, forța sa de a pune în mișcare energiile creatoare ale poporului. De orientările și activitatea partidului sînt astfel nemijlocit legate toate marile transformări și împliniri care au urmat actului istoric de la 23 August 1944 — de la dobîndirea unei adevărate independențe naționale, cucerirea întregii puteri de către clasa muncitoare și aliații săi, desființarea oricărei exploatare și asupririi a omului de către om, pînă la făurirea unei economii moderne, ca temelie a unui nivel tot mai ridicat de trai și civilizație, dezvoltarea învățămîntului, înflorirea științei și culturii, instaurarea și adîncirea continuă a unei reale democrații, asigurarea unei depline egalități în drepturi a tuturor fiilor patriei, afirmarea viguroasă a conștiinței noi, revoluționare.

Cu deosebita strălucire s-a afirmat partidul ca încercat și clarvăzător conducător al operei de făurire a noii societăți socialiste în cei peste 20 de ani care au trecut de la Congresul al IX-lea, cînd în funcția supremă de secretar general al partidului a fost ales tovarășul **Nicolae Ceaușescu**. Este perioada în care au fost elaborate programe cuprinzătoare de dezvoltare multilaterală a țării, mereu îmbogățite la fiecare nou congres și fiecare nouă conferință a partidului, a căror chintesență o reprezintă Programul partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Ritmurile înalte ale creșterii economice, schimbările profunde ale structurii producției în concordanță cu exigențele revoluției tehnico-științifice mondiale, saltul realizat în dezvoltarea industrială, economică, a tuturor județelor și localităților țării, vasta ofensivă a modernizării și orientarea hotărîtă spre eficiență și calitate superioară în toate domeniile de activitate, înfăptuirea noii revoluții agrare, promovarea celor mai noi cuceriri ale științei, ale cunoașterii umane, ridicarea substanțială și continuă a nivelului de trai material și spiritual al oamenilor muncii, amplul proces al perfecționării relațiilor sociale, făurirea și perfecționarea cadrului optim de participare a tuturor cetățenilor la conducerea treburilor obștești, vasta și rodnică activitate pentru formarea omului nou, cu o conștiință înaintată, promovarea cu neabătută consecvență în întreaga viață socială a principiilor și normelor eticii și echității socialiste, întărirea permanentă a legăturilor partidului cu masele — iată temeiurile care au îndreptățit aprecierea acestei perioade drept cea mai rodnică din istoria milenară a patriei noastre. În mod legitim și cu aleasă mîndrie, poporul nostru i-a dat acestei perioade de puternică dezvoltare a societății românești numele cîtorului ei — „**EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU**”.

În concordanță cu politica sa generală de creștere neîntreruptă a gradului de civilizație materială și spirituală a întregului popor, de ridicare pe trepte superioare a calității vieții omului, partidul a manifestat și continuă să manifeste o vie preocupare și pentru dezvoltarea educației-fizice și sportului. Determinante pentru dezvoltarea mereu ascendentă a mis-

cării noastre sportive au fost conducerea ei de către partid, orientarea politică permanentă de care a beneficiat prin Mesajele adresate de tovarășul **Nicolae Ceaușescu** conferințelor pe țară ale mișcării sportive, prin importante hotărîri și alte documente de partid, precum și sprijinul material substanțial care i s-a acordat pentru asigurarea condițiilor necesare îndeplinirii obiectivelor și sarcinilor de răspundere încredințate.

Reprezentînd în concepția partidului nostru o importantă componentă a procesului de educare comunistă a tineretului, a maselor de oameni ai muncii, activitatea de educație fizică și sport a devenit o problemă de interes național, cu largi implicații și atribuții pe plan social, fiind chemată să contribuie la creșterea unor generații viguroase, la menținerea și întărirea stării de sănătate a populației, la dezvoltarea capacității ei fizice și de muncă, la petrecerea în mod util și plăcut a timpului liber al oamenilor muncii, ca și la reprezentarea demnă a patriei noastre în arena internațională.

Ca toate celelalte domenii de activitate din țara noastră, și cel al educației fizice și sportului poartă amprenta personalității creatoare a secretarului general al partidului. Pe baza indicațiilor tovarășului **Nicolae Ceaușescu**, materializate în importante documente de partid proprii acestui domeniu, a fost elaborată Legea Sportului, prima de acest fel din istoria țării, s-a creat un solid și eficient sistem organizatoric. Ca urmare, de asemenea, a inițiativelor personale a secretarului general al partidului a fost creată și organizată marea competiție sportivă națională „**Daciada**”, aflată acum la cea de a 5-a ediție, sub al cărei impuls activitatea de educație fizică și sport a luat o amploare crescîndă.

Pe fundamentul mereu mai trainic al activității de masă a putut fi înălțat un impunător edificiu al sportului de performanță, tinerelor talente creîndu-li-se toate condițiile pentru o deplină afirmare atît în arena internă, cît și în cea internațională. Prin rezultate de autentică valoare, printr-o impresionantă colecție de titluri și medalii cucerite în cele mai mari competiții oficiale — Jocurile Olimpice, campionatele mondiale și europene — sportivii români și-au cîștigat prețuire și admirație pe toate meridianele, contribuind astfel la sporirea prestigiului patriei noastre în lume.

Cu îndreptățită mîndrie patriotică pentru marile înfăptuiri ale prezentului socialist, precum și cu încredere deplină în viitorul comunist spre care înaintăm, întregul popor folosește prilejul apropiatei aniversări pentru a aduce glorioșului nostru partid — centrul vital al societății românești — entuziastul omagiu al faptelor de muncă și a-și reînnoi, totodată, angajamentul de a-l urma neabătut, de a întări și mai mult unitatea în jurul său, al tovarășului **Nicolae Ceaușescu**, de a îndeplini exemplar hotărîrile Congresului al XIII-lea, politica sa generală consacrată propășirii continue a scumpei noastre patrii.

Constantin FIRĂNESCU

„ANUL
 INTERNAȚIONAL
 AL PĂCII”
 SPORTIVII
 ROMÂNIEI —
 LUPTĂTORI ACTIVI
 PENTRU PRIETENIA
 CU TOȚI
 TINERII LUMII,
 PENTRU
 APĂRAREA
 VIEȚII
 PE PĂMÎNT

Tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, secretar general al partidului, președintele României, spunea cu prilejul primirii lui Juan Antonio Samaranch, președintele Comitetului Internațional Olimpic, care i-a înmănat „Ordinul Olimpic de Aur”, cea mai înaltă distincție olimpică: „**Noi considerăm că mișcarea olimpică, sportul în general, Jocurile Olimpice în special, trebuie să-și păstreze, în continuare, caracterul lor de a servi apropierea și prieteniei între popoare, că, indiferent de problemele de ordin olimpic, filozofic, de orinduire socială, dintr-o țară sau alta, ele să prilejuiască o întrecere liberă între cei mai buni, dar mai cu seamă să contribuie la apropierea, la cunoașterea tineretului, a popoarelor**”.

În cuvintele calde, generoase, de un profund umanism, ale conducătorului iubit al partidului și statului sînt definite, cu clarviziune, cu înțelepciune, rolul și locul, rosturile mișcării olimpice contemporane, ale sportului în general, într-o vreme în care lumea trăiește sub

amenințarea pericolului nuclear și cînd se pune mai acut ca oricînd problema apropierii și colaborării între națiunile planetei, a salvării păcii.

Personalitate de seamă a lumii contemporane, militant neobosit pentru pacea omenirii, unanim apreciat și stimat pentru numeroasele inițiative în acest sens, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** a formulat un nobil și convingător cod al comportamentului tinerilor sportivi de pretutindeni, în arenă și în afara ei, cuprinzînd în egală măsură bucuria întrecerii libere între cei mai buni și îndatorirea de cinste, în interesul apărării propriiei vieți, a vieții omenirii, de a se cunoaște și împrieteni, de a se respecta reciproc.

Crescuți și educați de partid, îndrumați cu părintească grijă de conducătorul nostru mult iubit și stimat, sportivii României socialiste, întreaga noastră mișcare sportivă acționează pentru apropierea și colaborarea dintre toți sportivii lumii, dintre toate organizațiile sportive, pentru promovarea și întărirea mișcării olimpice. Participarea la competițiile balcanice, europene, mondiale și la Jocurile

Mai mult ca oricind, este necesar să facem totul, să întărim solidaritatea și colaborarea internațională a tuturor celor cărora le este scumpă viața, pacea, pentru a pune capăt politicii de înarmări, a apăra dreptul vital, suprem, al oamenilor la existență, la viață, la libertate, independență și pace!

NICOLAE CEAUȘESCU

Olimpice, poziția activă, constructivă, a delegaților români în forurile sportive internaționale, în Comitetul Internațional Olimpic, sînt dovezi elocvente în acest sens.

Traducînd neabătut în viață politica internă și externă a partidului și statului, formulată cu înțelepciune și clarviziune de tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, recunoscută și apreciată pe toate meridianele globului pentru consecvența sa, sportivii noștri, antrenorii, tehnicienii, întregul activ al federațiilor, al mișcării sportive din patria noastră vor milita cu ardore pentru înțelegere și apropiere cu toți sportivii lumii, pentru apărarea și întărirea păcii, anul 1986, declarat „Anul internațional al păcii”, aflîndu-i în primele rînduri ale acestei nobile acțiuni.

Ampla și vibranta cuvîntare rostită de către tovarășul **Nicolae Ceaușescu** la Plenara Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste în care a fost dezbătută actuala situație internațională, problemele luptei pentru dezarmare și pace, îndeosebi pentru dezarmarea nucleară, pentru oprirea militarizării Cosmosului și pentru adoptarea Programului pri-

vind marcarea Anului Internațional al Păcii în România reprezintă și pentru mișcarea noastră sportivă o înflăcărată și nobilă chemare la acțiuni susținute și consecvente menite să contribuie la îndeplinirea năzuințelor tuturor popoarelor de pace, securitate și largă colaborare internațională.

Alături de toate organizațiile de masă și obșteti, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport și-a exprimat întreaga adeviere la Declarația-Apel a Frontului Democrației și Unității Socialiste, la celelalte documente, adoptate de Plenara F.D.U.S., documente care reprezintă o nouă și viguroasă expresie a consensului național în favoarea mobilizatoarelor acțiuni, inițiative și propuneri de pace și dezarmare ale secretarului general al partidului, președintele republicii, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, mult stimat și iubitul nostru conducător.

Mircea COSTEA

Cele mai frumoase flori

„Cele mai frumoase flori
Nu-s panseluțele, nici trandafirii;
Cele mai frumoase flori
Se răsădesc în grădinile iubirii;
Cele mai frumoase flori
Se duc la școală, cu cravate-mbușurate
Și chiar de nu iau nota zece, câteodată,
Sînt, totuși, cele mai frumoase flori!”

...răsună vocile cristaline ale „Mi-ni-Song”-ului, grupare corală de elevată valoare artistică, a cărei ținută de gală sînt... maxi-fundele înflorate și pantalonii scurți...

Sînt de fapt versuri care sintetizează noianul de gânduri și sentimente, de aleasă puritate, ale nobilului act de perpetuare a celei mai perfecte creații a naturii — omul. Se spune — pe drept cuvînt — că bucuria supremă a familiei, ca unitate de bază a societății, sînt copiii. Pluralul nu este întîmplător, pentru că — de milenii — pe aceste pămînturi, familiile cu mulți copii au fost ceva obișnuit. De veacuri, casele românilor erau pline cu mulți copii, care și-n cele mai vitrege vremi (și n-au fost puține) în universul lor plin de mirifice idealuri nu le păseau de nimic, mai ales că — așa cum scria inegalabilul bard al copilăriei, Ion Creangă — „mama și tata se gîndesc la neajunsurile vieții, la ce poate să le aducă ziua de mîine, sau că-l frămîntă alte gînduri pline de îngrijire. Copilul, încălecat pe bățul său, gîndește că se află călare pe un cal de cei mai strașnici, pe care aleargă, cu voie bună, și-l bate cu biciul și-l strunește cu tot dinadinsul, și răcnește la el din toată inima de-ți iê azul

și, de cade jos, crede că l-a trîntit calul, și pe băț îi descarcă minia în toată puterea cuvîntului...” Și tot naratorul „Amintirilor din copilărie” adună în puține cuvinte un întreg univers de bucurie și fericire al vîrstei lipsite de griji, al vîrstei în care totul este posibil, în care gîndurile zboară, cu viteză infinit mai mare decît lumina, spre piscurile cunoașterii. Sugubățul dascăl din Humulești, în vorbe pline de tălc, spunea: „Și, Doamne, frumos era pe atunci, căci părinții și frații, și surorile îmi erau sănătoși, și casa ni era îndestulată, și copiii și copilele megieșilor erau de-a pururea în petrecere cu noi, și toate îmi mergeau după plac, fără leac de supărare, de parcă era toată lumea a mea!”

Frumos a fost, frumos este și la fel va fi cît timp vom veghea ca zîmbetul de copil să nu fie oprit din zboru-i spre înaltul zării, cît timp călare pe bățul cu chip de Pegas, din vremea Humuleștilor lui Creangă, sau astronaut în cea mai teribilă rachetă fotonică, cum nici n-a visat măcar vizionarul Jules Verne, în drumul printre galaxii, vor fi aceleași flori răsădite în grădinile iubirii.

Să veghem, fără odihnă, ca doar buzele arzînd ca para ale mamelor și din înaltul cerului, fără nori, doar soarele să se poată juca și să încurce clienții de pe frunțile celor mai frumoase flori ce merg la școală cu cravate-mbușurate. Să le ocrotim creșterea vinjoasă, să le asigurăm și mîntea sănătoasă.

Sînt, doar, cele mai frumoase flori...

Mihail VESA

POPAS PE MELEAGURILE

APUSENILOR

„CHEMAREA MUNȚILOR”

**UN SPLENDID
FESTIVAL SPORTIV
DE IARNĂ
AL URMAȘILOR
LUI HOREA
ȘI IANCU**

Scriu, întotdeauna, cu plăcere despre oamenii din Apuseni. Poate pentru că în ei văd virtuțile neamului nostru, de la origini, când aici trăiau agatirșii iar dacii își aveau cetate la Piatra Craivii, nu departe de Ampelum-Apulum, devenit, peste secole, Bălgărad-Alba Iulia. Poate pentru că intrind în citadela Apusenilor pe la Zlatna-Dealul Mare, pe la Buru, Băița sau Ciuruleasa, mă împresoară amintirile. La Albac văd bustul lui Horea și rememorez luptele moților sub conducerea lui și a celorlalți doi — Cloșca și Crișan — cu sfârșitul tragic de la Dealul Furcilor, din Alba Iulia. Pe Valea Arieșului Mic, la Vidra, casa lui Avram Iancu îmi duce gândul la „Craiul moților”, pentru care... „flecăre fată era bucuroasă să-l țesea o cămașă”, cum spuneau bătrânii. La toate intrările în Cetatea Apusenilor, tribunii lui Iancu — Ion Buteanu, Axente Sever și alții — au luptat cu eroism împotriva oștilor habsburgice...

Dar, în egală măsură, plăcerea de a scrie despre oamenii din „Țara de piatră” izvorăște din realizările din anii socialismului, creații ale harnicilor și talentaților urmași ai lui Horea și Iancu. Țirgurile se modernizează, apar întreprinderi puternice — de industrializarea lemnului, de textile — iar mineritul tradițional la Baia de Arieș și-a găsit un urmaș de înaltă ținută: Combinatul cuprului de la Roșia Poieni, aflat nu departe de Detunata și de Bucium Poieni, unde tribunii lui Iancu își făceau turnuri din... lemn de cireș.

În iarna aceasta am poposit la Cîmpeni, invitat la un frumos festival sportiv de iarnă. Se numește „Chemarea munților” și s-a născut o

*Tinerii concurenți urcă spre
linia de start.*

În fotografia din stînga, un grup de cîştigători, zîmbind fotoreporterului. Cel mai mic abia a împlinit şapte ani...

Pagina din dreapta sus: Pîrtia de la Poduri, cu puţin înainte de începerea concursului.

Jos: Deşi sînt pe podiumul de premiere, tinerii moţi nu zîmbesc. Modestia este în tradiţia oamenilor din Apuseni.

dată cu „Daciada”. Era, în acest an, la a VIII-a ediţie. O competiţie care are drept scop, înainte de toate, „să strîngă laolaltă pe cei mai buni dintre pruncii noştri”, cum spunea un localnic, „să-şi măsoare puterile şi să dea glas amintirilor despre zilele cînd văile răsunau de Marşul lui Iancu”.

Spusele acestui interlocutor, găsit la întîmplare, aveau să se adeverească. La Cîmpeni, pe locul numit „la Poduri”, s-au strîns tineri din Arieşeni, Avram Iancu, Baia de Arieş, Gîrda, Roşia Montană, Sălcuţa, Scărişoara, Albac, Abrud şi din alte sate şi comune agăţate de frumoşii munţi ai „Ţării de piatră” — cum i-a zis Geo Bogza. S-au adevărat pentru că după şedinţa de deschidere — în care schiorii şi sînierii au făcut un frumos careu, în faţa statuii ecvestre a lui Avram Iancu — s-a pornit spre Poduri în sunetele „Marşului lui Iancu”, executat de fanfară şi intonat de sutele de glasuri ale concurenţilor, fete şi băieţi. Cuvintele pătrundeau în sufletele oamenilor cu căldura dragostei de libertate şi de dreptate socială, pe care moţii le-au obţinut, pe deplin, abia în anii socialismului. Şi nu puţini au fost cei care şi-au simţit pieptul zăbindu-se, iar în ochi — bobiţe de lacrimi.

Întrecerea a început cu fondişti. Cei mai buni au fost tinerii din Cîmpeni şi din Abrud. Să dau cîteva nume? Fie, cu toate că e mai puţin obişnuit acest lucru într-un almanah (spre deosebire de un ziar, unde apar evenimentele „la zi”): **Maria Gaiţă, Florica Arîton, Mihaela Dobre, David Paşca-Igna, Nicolae Onej...**

— Dar de la acest festival lipsesc albaşii

cei buni — spune profesorul Ion Bud, directorul Şcolii generale din Cîmpeni. Sînt la Vatra Dornei şi la Semenici. La concursul pe ţară. Strănepotii lui Horea aduc judeţului Alba puncte multe în întrecerea „Daciadei”. În anul 1985, cei din Albac au adus jumătate din punctajul datorită căruia judeţul nostru a ocupat locul al V-lea în „Daciada albă”. Este, acolo, la Albac, un profesor foarte bun, căruia i s-a dus faima. Îl cheamă **Iancu Pleşa...**

(În zilele următoare au confirmat zărele. Directorul avea dreptate. La „Cupa U.T.C.” desfăşurată pe Semenici, la schi fond (categoria 14—19 ani), **Sanda Onej**, din Albac, a ocupat locul al treilea, iar la „peste 19 ani”, **Marcela Negrea**, tot din Albac, locul întâi).

Festivalul schiului se desfăşura cu surprize. Profesorii de sport din Cîmpeni şi iubitorii schiului de aici — profesorii **Curtici, Berindei, dr. Ordean, dr. Chişu** şi alţii — îşi încurajau odraslele. Un pui de om, **Gelu Bibolar**, era în competiţie cu sora lui, **Maria** (mai mare decît el) în realizarea unui timp mai bun la coborîre. **Maria Cloaza** — elevă a aceluiaşi profesor Iancu Pleşa, din Albac — acum muncitoare la Întreprinderea de textile Baia de Arieş — cîştigă detaşat, pentru că principala ei adversară, **Mihaela Berindei**, a... căzut! Lîngă ea, alt albaşean — **Paşca Igna David** — o felicită. **Aurel Oargă**, cîştigător la categoria „peste 19 ani” (schi fond) e din Cărpiniş. Mîndru că posedă acelaşi nume cu **Ion Oargă — Cloşca**, „ortacul” lui Horea. Un „boţ de om” jubilează. A cîştigat proba de coborîre la categoria 7—11 ani. „Cum te cheamă?” îl întreb. „Mircea Curtici, tata-i acolo, cu ceilanţi copii. Fratele meu,

Adrian, a ajuns pe locul trei. Îi mai jos decât mine", încheie el, scoțându-și, fălos, pieptul în afară. „Da, dar alt Curtici, Lucian, e pe unu”, zic eu. „Daa? se miră el. Apoi... asta îi. Ce să faci? Tot îi bine că o câștigat tot un Curtici”.

La categoria 15—19 ani a câștigat **Cristian Ordean**. „E băiatul doctorului, al... dințarului” — zice cineva. „Adică?” întreb, nedumerit. „Apoi... al dentistului. Da' îi zicem pe românește, că-i doctor de dinți”.

Urc către vârful dealului. Privind spre apus, zăresc coama trufasă a Muntelui Gâina. Locul unde, de atâtea ori am fost la „Tîrgul de fete”, un festival folcloric de o neașemuită frumusețe, unde poți asculta cîntece moștești, poți vedea costume populare, dar poți să și cumperi o doniță de brad, din care dacă bei apă ai impresia că sorbi și aerul țărilor înmiresmat și unde poți bea și „un deț de răchie de cireasă”. Tare, că îți dau lacrimile.

Către prînz, festivalul se încheie. Se distribuie premiile. Învîgătorii se urcă pe podium. Un podium cam înalt, că Gelu Bibolar nu poate urca decât ajutat.

Copiii au obraji rumeni. Cei vîrstnici s-au îmbujorat și ei. Cineva, de la stația de amplificare, vorbește despre locul pe care schiul l-a câștigat între sporturile „Daciadei”, în Apuseni. Glasul crainicului trădează mîndrie că „țara de piatră” (pe care eu n-aș mai numi-o astfel decît din respect pentru trecut; i-aș zice „Țara de vis” sau „Țara belșugului”) cunoaște asemenea festivaluri sportive, în care copiii de moți se strîng laolaltă ca stră-străbunii lor, cînd au pornit spre Cîmpia Libertății de la Blaj...

— **Acești copii au în sufletul lor un grăunte din mindria de a fi urmașii tribunilor ce au luptat pentru libertate, dar și din mindria că sînt fiii celor care, prin hărnicia lor, fac ca aceste meleaguri să devină mai frumoase, mai bogate,** ne spunea tovarășul **Gheorghe Cîmpean**, vicepreședintele Consiliului popular Cîmpeni.

În timp ce spunea aceste cuvinte, a început demonstrația sportivilor, în care și-au dat înlînire măiestria și fantezia, conferind festivalului „**Chemarea munților**” căldură și culoare. În încheiere, trei sportivi, purtînd torțe fumigene, au pornit din înaltul pistei. Fumul lăsat de zborul lor pe schiuri era colorat. Roșu, galben și albastru. Și, astfel, s-a format un uriaș tricolor, lung de un kilometru, care s-a ridicat malestuos spre înaltul cerului.

Am plecat cu această imagine în suflet, care s-a alăturat acordurilor „Marșului lui Iancu”, stăruitor, și el, în gîndurile mele. Și mi-am dat seama, încă o dată, că voi veni oricînd cu drag la oamenii Apusenilor, ascultînd de glasul inimii și de... „Chemarea munților”...

Sever NORAN

„DACIADA“

SPORTURILE TEHNICO-APLICATIVE TOT MAI APROAPE DE INIMA TINERETULUI

Școală a călirii fizice, „Daciada” este în același timp și o școală a educației prin muncă și pentru muncă, care cultivă în rîndul sportivilor cinstea și modestia, dorința de autodepășire, spiritul revoluționar și patriotismul, înaltele calități morale ale omului nou al societății noastre socialiste. Una din căile de cultivare a acestor calități o reprezintă sporturile tehnico-aplicative.

Desfășurîndu-și activitatea sub egida Uniunii Tineretului Comunist și a Consiliului Național al Organizației Pionierilor, iubitorii largului evantai de discipline cuprinse în sporturile tehnico-aplicative au la dispoziție, an de an, condiții tot mai bune pentru a-și împlini dorințele de a deveni virtuozii judoka sau modelisti, îndemnatnici piloți de carturi, abili trăgători, neînfricați planoriști, parașutiști sau aviatori, consacrați radiotelegrafisti sau topogodezi.

Concursurile și competițiile inițiate și organizate în cursul anului 1985 relevă din plin posibilitățile largi de practicare a sporturilor teh-

1. În familia sporturilor tehnico-aplicative, motociclismul ocupă — prin dinamismul său — un loc aparte. Apetitul începe cu inițierea în karting, adică prima cunoaștere a motorului. Apoi, pînă la trecerea pe două roți nu mai rămîne decît un pas!... 2. Sportul cu harta și busola cucerește astăzi tot mai mulți tineri. Fi-
resc, pentru că este un prilej de a-ți petrece o parte din timpul liber în mijlocul naturii, de a trăi bucuria miș-

nico-aplicative și, implicit, receptivitatea copiilor, a pionierilor și tineretului pentru acestea. Avem în vedere în special concursurile dotate cu „Cupa Congresului al XII-lea al U.T.C.” și „Festivalul sporturilor tehnico-aplicative”, întreceri de nivel republican care, la etapele de masă, au reunit la start peste 15 000 de participanți.

Activitatea de masă la sporturile tehnico-aplicative în cercuri este temeinic organizată, pe cicluri de vîrstă, de la purtători ai cravatei roșii cu tricolor (ciclul I), la elevi și eleve din clasele IX—X (ciclul II), XI—XII (ciclul III) și 18—20 de ani (ciclul IV) și se desfășoară fie sub forma unor întreceri care pornesc de la etapele pe școli și întreprinderi și pînă la finale pe țară, fie sub forma unor tabere de pregătire, în perioada vacanțelor. În sistemul competițional, un moment de referință al activității acestor sporturi l-a prilejuit, pentru anul 1985, „Festivalul sporturilor tehnico-aplicative” de la Timișoara, ediția a 6-a. A fost un prilej de trecere

în revistă a tot ce s-a realizat pe anul în curs, în plan competițional, la tir și orientare turistică, la aeromodelism și navomodelism, la automodelism și judo, la karting și radio-goniometrie.

Și, faptele au dovedit că s-au realizat multe lucruri frumoase, plecînd de la sporirea continuă a numărului practicanților acestor discipline sportive (cu aproape 370 de cercuri de tir, peste 250 de judo, aproape 190 de karturi, peste 150 de radio și tot atîtea de orientare turistică etc.) și pînă la înregistrarea unor rezultate care anunță viitori sportivi consacrați, impuși atenției prin vocație și o minuțioasă pregătire. Este cazul tinerilor care au reprezentat județele Bacău, Timiș, Satu Mare, Teleorman, Dimbovița și Iași, clasate în această ordine în marea întrecere a S.T.A.-iștilor din municipiul de pe Bega.

Pentru a ajunge însă la consacrare într-un sport sau altul din cele cuprinse în S.T.A., tinerii iau parte la tabere de instruire fixate în loca-

lități care oferă cadrul organizatoric cel mai propice. Printre acestea, Șuor-Maramureș, Cimpulung Moldovenesc, Buzău, Sibiu, Tg. Mureș, Tulcea și Alexandria. În sezonul alb, cu precădere în luna ianuarie, sau în cel estival — din prima decadă a lunii iulie și pînă aproape de finele lunii august — mii de tineri și tinere își desăvîrșesc pregătirea în sportul îndrăgit, fac noi și noi pași pe drumul măiestriei.

Tinerii în uniforme de culoarea cerului... Așa sînt cunoscuți membrii cercurilor sporturilor tehnico-aplicative, tot mai mulți, mai sănătoși și mai puternici, cum ne-au demonstrat de fiecare dată în concursurile și competițiile inițiate și organizate sub genericul mobilizator al „Dacia-dei”.

Și o noutate pentru viitoarea ediție a Festivalului de care aminteam: o întrecere și la judo, cu participarea fetelor! Deci, la ediția a 7-a, în vara anului 1986, o noutate care, ca orice noutate, este așteptată cu mult interes.

Tiberiu STAMA

cării, altfel decît în mod obișnuit, printr-o simplă ieșire într-un parc sau pe marginea unui lac... 3. Alături de băieți, tot mai multe fete îmbracă uniformele de culoarea cerului și se dedică sporturilor tehnico-aplicative. Unele au chiar o vocație reală pentru această categorie de discipline sportive, se afirmă ca excelente țintășe, curajoase parașutiste, apreciate radioamatoare, abile minutoare de karturi.

„Cupa Mondială” a confirmat Olimpiada

ECHIPA ROMÂNIEI, ÎN ELITA ŞAHULUI

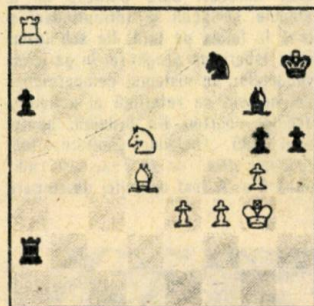
O mare şi plăcută surpriză a constituit, după părerea tuturor specialiştilor prezenţi atunci în sală, performanţa realizată la ultima Olimpiadă de şah de la Salonic de echipa masculină a României, clasată în final pe locurile 4—5 în ierarhia mondială. Cotate după calculul Elo şi al hirtiei printre outsiders, echipa ţării noastre a rezistat cu brio şocurile zilnice şi a încheiat acel dur turneu elveţian — cu circa 100 de echipe participante — cu cel mai bun rezultat obţinut vreodată la Olimpiadă. Rezultatul a dat naştere multor discuţii contradictorii, fiind desigur şi mulţi „cunoscători” sceptici care s-au grăbit să-l considere ca o întâmplare...

Datorită însă acestui rezultat, echipa masculină de şah a României a obţinut calificarea directă în finala primei „Cupei Mondiale”, desfăşurată la sfârşitul anului în oraşul elveţian Lucerna. Jucat de data aceasta în sistem clasic de turnee, acest adevărat festival şahist mondial — care a şi delectat zilnic pe numeroşi spectatori prin partide de înalt nivel tehnic — a oferit echipei ţării noastre ocazia verificării muncii minuţioase depuse de colectivul de sportivi şi antrenori, a confirmării valorii dovedite la Olimpiadă, a deplinei afirmări internaţionale.

Toate concursurile anului 1985 au fost considerate de jucătorii noştri etape de pregătire a „Cupei Mondiale”, Balcaniada din Creta fiind practic ultima repetiţie înaintea marelui examen, iar formula inedită de ordine a meselor a dat satisfacţie. Jocul sorţilor a făcut ca echipa noastră să întâlnească chiar în meciul inaugural reprezentativa U.R.S.S., multiplă campioană olimpică, mare favorită şi la Lucerna. Spiritul combativ deosebit dovedit de toţi jucătorii români, dorinţa lor de victorie, chiar şi în faţa celor mai puternici adversari, a făcut ca acest meci să se

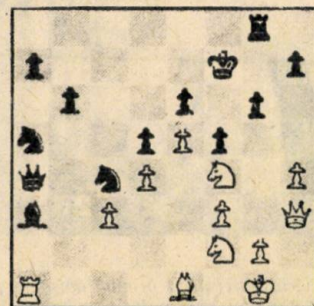
transforme — după părerea spectato-
rilor prezenţi — într-unul din marile
derbyuri ale „Cupei Mondiale”.
Echipa sovietică a învins în cele din
urmă la limită — 3,5—2,5 — dar
meciul se putea foarte bine încheia
şi la egalitate, dacă recentul câştiga-
tor al turneului candidaţilor A. Lusu-
pov nu câştiga un final cu totul ex-
cepţional la autorul acestor rânduri,
sau dacă Th. Ghiţescu nu pierdea cu
mare neşansă la R. Vaganian. Eroul
zilei a fost fără îndoială Valentin
Stoica, care a câştigat o excelentă
partidă contra reputatului mare maestru
A. Beliavski. Iată această frumoaşă
realizare a lui Valentin, care
reprezintă probabil cea mai presti-
gioasă victorie personală din întreaga
sa carieră: A. Beliavski—V.
Stoica (Apărarea Benoni) — 1.d4
Cf6 2.Cf3 c5 3.d5 g6 4.Cc3 Ng7
5.e4 0—0 (Interesantă ordine de
mutări, introdusă în practica interna-
ţională a marilor turnee în partida
Browne—Gheorghiu, Londra 1980).
6.a4 d6 7.Ne2 Ca6 8.0—0 Cc7
9.Nf4 b6 10.Te1 a6 11.h3 Cd7
12.Dd2 Tb8 13.Nh6 b5 14.a:b5 a:b5
15.N:g7 R:g7 16.b4! c:b4 17.Ca2
Nb7 18.C:b4 Cf6 19.De3 e6 20.Cd4
Ta8 21.T:a8 D:a8 22.Dc3 Dc8
23.Cdc6 e:d5 24.Ng4 Da8 25.e:d5
N:c6 26.d:c6 Te8! (Negrul se apără
cu mult calm, pregătind o cursă sub-
tilă) 27.Ta1 Dd8 28.Ta7 Te5! (Exce-
lent jucat) 29.T:c7 D:c7 30.Ca6 Cd5!!
(Forţează finalul din partidă în care
negrul la joc exact are avantaj deci-
siv) 31.D:e5+ d:e5 32.C:c7 C:c7
33.Nd7 Rf8 34.Rf1 Re7 35.Re2 Rd6
36.Rd3 Cd5 37.Ne8 f5 38.c4 Cf4+!
39.Rc3 d:c4 40.R:c4 C:g2 41.Rb5
Rc7 42.Rc5 Cf4 43.h4 Cd3+ 44.Rf5
e4! 45.h5 Cf2 şi albul a cedat. Insuc-
cesul neaşteptat din runda următoare
— 2,5—3,5 cu echipa Elveţiei —
care dovedeşte o carenţă mai veche
a echipei noastre, neregularitatea în
faţa adversarilor ceva mai slabi, a

avut darul să ambiţioneze la maxi-
mum reprezentativa română care a
avut în continuarea o serie extrem de
spectaculoasă, câştigând la rind me-
ciurile cu Africa (5—1), Anglia —
vicecampioana olimpică de la Salonic
(3,5—2,5) şi R.F. Germania (4—2).
Evidenţieri speciale se cuvin lui
Ghindă şi Ghiţescu, care au învins
doi mari maeştri britanici de marcă,
Chandler şi Short, precum şi lui
Şubă, care a câştigat o partidă deci-
sivă la vest-germanul Lohron. Th.
Ghiţescu s-a impus net în faţa marii
speranţe a şahului britanic, Nigel
Short, maniera în care a obţinut deci-
zia, printr-un frumos atac final, fiind
categorică:

În poziţia din diagramă, albul câ-
ştigă forţat datorită colaborării optime
a tuturor figurilor sale: 42.Cf6+ Rh6
43.Cg8+ Rh7 44.g:h5 N:h5 45.Ce7!!
— creează o plasă de mat regelui
advers — 45.Ta5 46.Tg8 Rh6
47.Ng7+ Rh7 48.Nf6 Rh6 49.Tg7!
Nf3 50.Rf3 Cd6 51.Tg8 Cf7 52.Rg3
Ta3 53.Nd4 a5 54.Tf8! Ce5 55.Cf5+
şi negrul a cedat.

În mare criză de timp reciprocă,
Mihai Ghindă şi-a atras adversarul cu
toate piesele pe flancul damei, obţi-
nind poziţia din diagramă, în care
lansează un scurt şi violent atac final
contra poziţiei şubreze a regelui ad-
vers:

A urmat: 33.h5! Dd7 34.h:g6+
h:g6 35.Dh7+ Tg7 36.Dh6 Ne7
37.C2h3 Cc6 38.Nh4! N:h4 39.D:h4

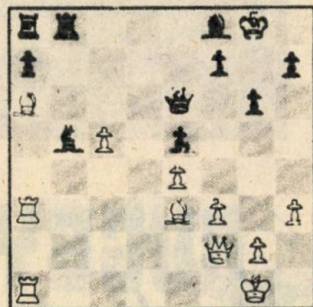
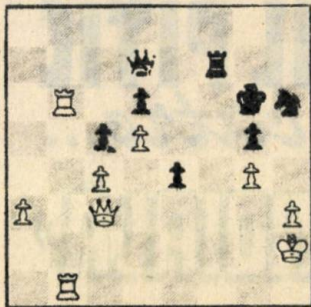
Rg8 40.Df6!! și negrul s-a recunoscut învins. Succesul în fața echipei insulare a fost mult comentat și analizat, mai ales prin prisma perspectivelor pe care le deschisese echipei noastre în acest concurs de mare prestigiu. O victorie directă în meciul următor cu puternica echipă a Ungariei (care avea să obțină o revanșă mult așteptată la Lucerna în meciul cu U.R.S.S., după incredibilul 0—4 de la Salonic) ar fi dat echipei noastre șanse reale la o medalie. Din păcate însă, jucătorii români au forțat prea mult, supraestimând unele poziții egale, ceea ce a făcut ca de această dată balanța să se incline — la un scor prea sever! — în defavoarea lor... Ultimele trei meciuri ale „Cupei Mondiale” susținute contra echipelor R.P. Chineză, Franța — marea revelație de la Lucerna — și Argentinei au prilejuit o luptă sportivă foarte frumoasă, cu multe momente dramatice, în care șahiștii noștri au făcut totul pentru a învinge. Obținând victoria în meciul cu R.P. Chineză (3,5—2,5) și două meciuri egale (3—3) cu Franța și Argentina, în care rezultatul final a fost incert pînă la încheierea după miezul nopții a unor partide întrerupte, echipa României a obținut un rezultat de mare prestigiu, clasându-se în final pe locurile 4—5 (la egalitate cu Franța), cu 28,5 puncte. Semnificative pentru modul cum au apărut șahiștii români culorile țării sînt, după părerea mea, aceste trei exemple din meciurile decisive cu R.P. Chineză și Franța. În partida M. Șubă-Qi, după schimburi dure de lovituri tactice (ultima aparținînd marelui maestru român: 34.a5) s-a ajuns la poziția din diagramă, în care negrul se aruncă într-un atac aparent decisiv.

Cu președintele F.I.D.E., Florencio Campomanes

caim amenințările adverse) 37...Tf1 + 38.N:f1 C13 + 39.Rg2 C14 - 40.C:4! și în această poziție pierdută negrul a depășit timpul regulamentar de gîndire (1—0)

Partida Li-Gheorghiu s-a întrerupt după mutarea 56-a a albului în poziția din diagramă:

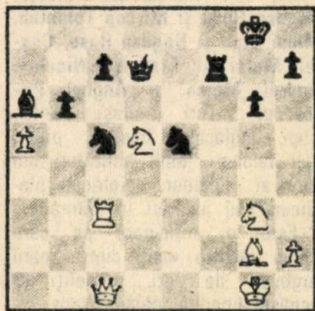

Mezinul echipei noastre joacă impecabil, nelăsînd nici o șansă multiplului campion francez: 53.Da2! Dd7 34.Dd5! De8 35.N:b5 T:b5 36.T:a7 Td8 37.Ta8! T:d5 38.T:e8 Td3 39.Nh6 și negrul a cedat.

În acest fel echipa noastră confirmă rezultatul foarte bun obținut la Olimpiadă, calificîndu-se direct pentru viitoarea finală a „Cupei Mondiale” și rămînînd în elita șahului mondial. Aș vrea să menționez că obținerea acestui succes de prestigiu pentru mișcarea șahistă din țara noastră a fost posibilă prin dăruirea totală a jucătorilor echipei și a îndrumării competente a antrenorului E. Reichel. Cred că cel mai important cîștig al „Cupei Mondiale” este faptul că avem acum o adevărată echipă, puternică și bine sudată, care a trecut cu succes la Lucerna dificila probă de foc a primului campionat mondial pe echipe.

Așteptăm cu încredere viitoarea Olimpiadă din noiembrie-decembrie 1986.

Florin GHEORGHIU
mare maestru internațional

34. Cc:d3 35. De3! Da4 36. T:c7! Dd1 37. C:f1 (Albul respinge cu mult

Albul are o calitate și un pion în plus, dar negrul la mutare își obligă practic adversarul să obțină în extremis remiză prin mutări unice de apărare! A urmat: 56...C:g4+! (mutarea din plic) 57.h:g4 Tf2+ 58.Rg3! (numai așa, 58.Rg1 Tf3! atacul negrului era imparable) 58...Tf3+ 59.D:f3 e:f3 60.Te1! f2! (cel mai simplu) 61.R:f2 D:g4 62.T:d6+ Rf5 63.Tde6! Df4+ 64.Rg2 Dg4+ remiză. Dar ce remiză...

În sfîrșit, în partida Bărbulescu-Serret, după o luptă pozițională foarte instructivă, albul cu un pion dublu în plus era forțat în condițiile crizei de timp să realizeze cel mai exact acest mic avantaj.

RUGBYUL PITIC

Ținteste către...

«CUPA MONDIALĂ»

Din nou, adică pentru a ȘASEA OARĂ, rugbyul pitic — sportul cu balonul oval avînd o adresă foarte precisă, către copiii între 9 și 12 ani — s-a aflat la înălțime: aproape 700 de purtători ai cravatei roșii cu tricolor, cuprinși în 30 de echipe (aproape cit două campionate naționale!) și-au dat întâlnire la competiția intitulată „SĂPTĂMINA RUGBYULUI PENTRU COPII”, inițiată de comisia de resort a Consiliului Municipal București pentru Educație Fizică și Sport.

Reușita a suris copiilor care au reprezentat Clubul sportiv școlar

nr. 2 N-a fost o surpriză, pentru că de ani de zile această unitate sportivă școlară de performanță din Capitală constituie o veritabilă pepinieră de valori pentru rugbyul nostru de performanță. De aici s-a lansat între stelele rugbyului căpitanul echipei reprezentative, **Mircea Paraschiv**, și tot de aici a pornit spre măiestrie cel mai puternic taloner pe care l-a avut și încă îl are acest sport, **Mircea Munteanu-Dodo**. La „clasa” cunoscutilor profesori-antrenori **Mariana Lucescu** (simplă coincidență de nume cu „căpitanul de pe Wembley”) și **Alexan-**

dru Carnabel, în grupele lor de pregătire și perfecționare s-au aflat acum copii care țintesc, la rîndul lor, marea performanță, **Bogdan Rusu** și **Mircea Tolontan**, **Mihai Stan** și **Bogdan Rasu**, **Costel Matei** și **Francisc Nicolae**, **Andrei Moisa** și **Anghel Petrescu**, viitori fundași, centri, aripi, mijlocași, flankeri, pilieri sau taloneri, abili prinzători din zbor ai mingiilor, neînfricați plăcheuri sau jucători în grămadă...

Este o anticipare pe care ne-au făcut-o mulți dintre marii rugbyști de ieri, prezenți la această inedită demonstrație de tinerețe, a unui sport care a ajuns la vîrstă... senectuții, trecînd de 70 de ani, foștii internaționali **Nelu Popa**, **Ghiță Fintineanu**, **Dumitru Bombi Zamfir**,

sau alții din generații mai apropiate, **Radu Demian** și **Paul Cioabănel**, **George Graur** și **Costel Stănescu**. O anticipare generată de ambiția, de cutezanța copiilor care s-au dedicat unui sport atît de bărbătesc, cum este rugbyul, unei discipline sportive în care România s-a afirmat constant în ultimele decenii.

Dar, pe lângă micii rugbyști de la Clubul sportiv școlar nr. 2 din București s-au impus atenției și alții, aparținînd cluburilor Steaua, Olimpia, Triumf, Grivița Roșie și asociației Gloria-Republica (elevii inimosului antrenor Ștefan Popescu, a cărui „clasă” numără aproape 120 de practicanți!), cu tehnicieni dăruți performanței, care se străduiesc (și au toate motivele să nădăjduiască) să dea la iveală **CEL PUȚIN CÎTE UN JU-CĂTOR PENTRU LOTUL NAȚIONAL**. Unii trăiesc de pe acum bucuria unei asemenea împliniri, alții sînt foarte aproape de ea. De altfel, acest drum al reușitelor se dorește a fi fără oprire, ceea ce ar însemna apariția succesivă a unor generații de rugbyști de excepție, cum este și nevoie acum, mai mult poate ca oricînd, deoarece România se află printre

participantele la „Cupa Mondială”, competiție la care — din 1987 — vor fi prezente numai 16 formații naționale de pe glob.

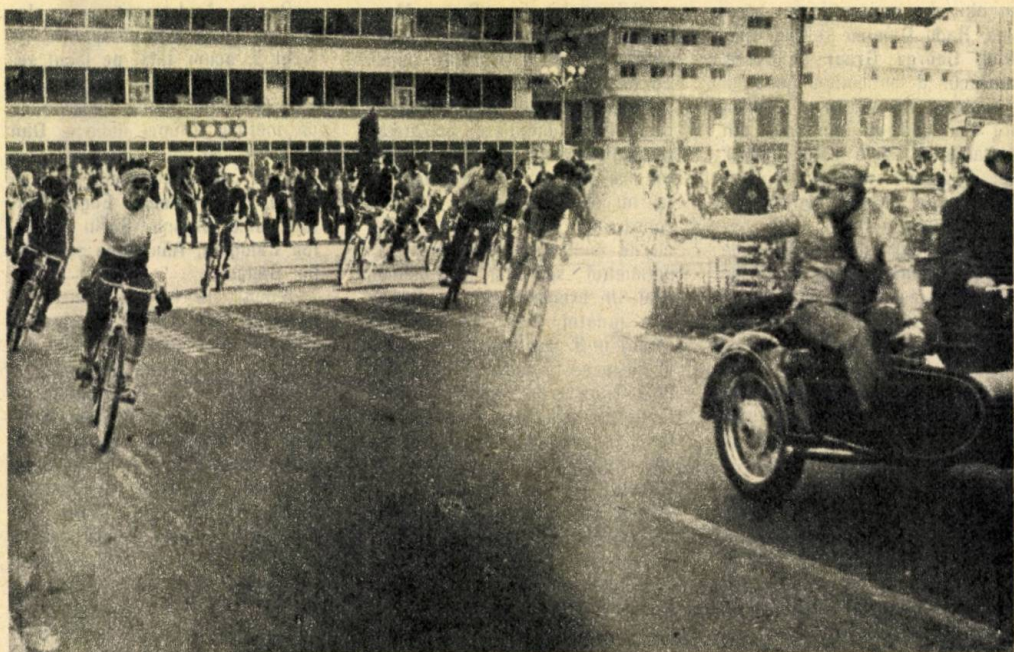
Ceva mai mult, spre satisfacția celor care diriguiesc activitatea rugbystică, acest sport își extinde tot mai mult aria pe cuprinsul țării, nu numai în centre sportive consacrate, ci și în altele, pînă nu de mult total necunoscute în perimetrul sportului cu balonul oval. Un exemplu: comuna Daneț, din județul Dolj. Finaliști la „rugby în 8” au fost pionierii școlii din această așezare rurală doljană: o mină de copii de o mare tenacitate, care au mers din victorie în victorie: 40—0 cu Grivița Roșie, 36—4 cu Știința București, 16—4 cu Olimpia și 28—8 cu Triumf. Numai peste cei de la Clubul sportiv școlar nr. 2 n-au reușit să treacă. Au înscris un eseu, ridicînd în picioare tribunele de la „Tineretului”, care sperau într-o mare surpriză, dar au primit 7... N-a fost, pînă la urmă, nici o supărare, copiii Doljului gîndindu-se că ei joacă rugby doar de doi ani. „Peste alți doi, cine știe!”, afirma încrezător tînărul profesor **Mihai Stoica**, cel care a făcut începutul, acolo,

la Daneț. „Anul trecut ne-am clasat, tot în această competiție, pe locul 3, acum, iată, pe locul secund. Iar la anul, veți vedea!” Sînt cuvintele rostite după finală de mezinul echipei doljene, **Dan Cismare** (10 ani), susținute prin aplauze de coechipierii **Marian Stroe**, **Titel Ceablă**, **Eugen Durău**, **Gicu Catană**, **Sorin Vraba**, **Ion Călugăru**, **Alin Popa** și **Cătălin Bădău**.

Ambiții, la fel de mari, spre devenire, am întîlnit și printre pionierii altor echipe, a celei din Bucșanii Dîmboviței, de pildă, ființată doar cu 6 luni în urmă, de un pasionat medic, **dr. Ion Căpățînă**, sau din Tecuci, cravatele roșii cu tricolor din cercul de rugby al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Măcin și, firesc, din Constanța, Litoralul avînd ambiția de a menține treaz interesul pentru rugby, sport care a fost de trei ori în prim-plan în campionatul Diviziei „A”, prin Farul. Este încurajator că acest sport, atît de aspru („mai dur decît o rocă”, cum îl numea **Camil Petrescu**) are, în rîndul generațiilor tinere, adepți atît de credincioși...

Tiberiu STAMA

Pasiune Pasiune nestinsă

Fost ciclist, inginerul Nicolae Frânculescu a rămas pentru totdeauna cu patima sportului cu pedale. Lăsând la o parte faptul că-și construiește singur biciclete — pentru el, pentru soție, tandem pentru amândoi, „semicursieră” pentru nepotul său, Dragoș —, admirabil este faptul că

ori de câte ori are timp liber iese cu bicicleta pe șosea. Și cel mai adesea nu este singur. Fie cu soția, fie cu nepotul, fie cu prieteni pe care i-a atras în lumea vrăjită a acestui sport.

Inginerul Nicolae Frânculescu nu este numai mare meșter de biciclete și nici măcar numai mare amator de

pedalaj. El este și un mare ambițios. Și-a zis că Buzăul nu poate lipsi de pe harta sportului cu pedale. S-a zăbătut, și cu ajutorul forurilor locale — C.J.E.F.S. Buzău și Consiliul județean al sindicatelor — anul trecut a organizat o cursă pe ruta Buzău—Monteoru—Buzău. O cursă în toată regula, cu arbitri și oameni de ordine, cu caravană multicoloră, cu toată agitația care dă farmec ciclismului rutier. Încurajat de reușită, stimulat de entuziasmul buzoienilor pentru ciclism, anul acesta a mărit „calendarul competițional”, așezînd drept corolar „Turul județului Buzău”. Acum eforturile sale sînt îndreptate spre conjugarea interesului în favoarea întemeierii unei secții puternice de ciclism, pe care o și vede — peste cîțiva ani — înscrisă în „Turul României”...

Dintotdeauna, ciclismul a trăit și s-a dezvoltat din seva bogată a entuziasmului pasionaților săi. Inginerul Nicolae Frânculescu este o ilustrare a acestui adevăr incontestabil (R.N.)

(În fotografie, fază dintr-o cursă ciclistă pe circuit desfășurată anul acesta la Buzău. Arbitru principal — în față, cu steagul în mînă — inginerul Nicolae Frânculescu)

**DE LA
INDIANAPOLIS
LA
BRUXELLES,
PE
ITINERARELE
GIMNASTICII...**

În micul orașel Skien din Norvegia, gimnastica feminină românească înscrisă, acum mai bine de un deceniu, o pagină istorică ce avea să devină de referință pentru toate succesele ulterioare ale sportului nostru: la campionatele europene feminine din 1975, într-o companie din care nu lipseau cele mai mari vedete ale continentului, triumfa strălucit o micuță gimnastă română — „steaua din Carpați”, cum a fost numită de presa internațională — **NADIA COMĂNECI**, care nici nu împlinise vârsta de 14 ani în momentul deplinei sale consacrară. De numele acestei mari sportive, prima campioană europeană pe care o dădea gimnastica feminină românească, s-au legat, în anii următori, victorii triumfale al căror ecou a înconjurat mapamondul, fapte și evenimente despre care s-a vorbit și s-a scris pretutindeni la superlativ. Era firesc, de vreme ce Nadia Comăneci inaugurasă o nouă etapă în gimnastică, etapa înaltei măiestrii, a perfecțiunii desăvârșite. Eroină a Jocurilor Olimpice din 1976, de la Montreal, prima gimnastă din lume notată cu 10 într-o întrecere oficială din calendarul federației internaționale, singura sportivă care a cucerit de trei ori consecutiv titlul de campioană absolută a Europei, gimnasta aplaudată cu entuziasm în zeci de mari arene ale lumii, Nadia Comăneci a devenit un model pentru mii și mii de micuțe gimnaste din întreaga lume, care doreau să ajungă și ele asemenea Nădiei.

Și nimic mai firesc ca, în primul rând, aici la noi, în România, să apară cit mai multe urmașe ale Nădiei, gimnaste de talent și virtuozitate care să continue ascensiunea pe drumul deschis de prima mare campioană a gimnasticii românești. Emilia Eberle și Dumitrița Turner, campioane mondiale în 1979, la Fort Worth, Cristina Grigoraș, campioană europeană în 1981, la Madrid, Ecaterina Szabo, dublă campioană europeană și campioană a lumii în 1983, câștigătoare a patru medalii de aur la Jocurile Olimpice din 1984, Lavinia Agache, campioană europeană în 1983 — iată tot atâtea gimnaste din patria noastră care și-au înscris numele cu litere de aur în istoria gimnasticii mondiale.

Anul 1985 avea să întărească acest prestigios palmares cu numele unei noi reprezentante vrednice a gimnasticii românești, **Daniela Silivaș**, învingătoare în finala la bîrnă a campionatelor mondiale de la Montreal, după un duel de un rar dramatism cu colega și prietena sa de la C.S.Ș. „Cetate”—Deva, **Ecaterina Szabo**. Acest frumos și semnificativ succes al gimnasticii noastre, raportat în cea mai mare competiție din 1985, ne-a sugerat utilitatea și interesul pe care ar putea să-l stîrnească prezentarea unui sumar... itinerar al campionilor gimnasticii românești în anul care a lansat-o în arenă pe noua campioană mondială la bîrnă, **Daniela Silivaș**.

Așadar, să începem cu concursul de debut al anului competițional 1985 care, simbolic parcă, avea s-o aducă în prim-plan chiar pe Daniela Silivaș.

INDIANAPOLIS, 1-2 martie. În acest oraș de

tradiție al gimnasticii din S.U.A. este programată „**Cupa Americii**”. Ca și la New York, în celebra Madison Square Garden în anii precedenți, sala este arhiplină. Printre concurențele se află și campioana mondială absolută de la Los Angeles, Mary Lou Retton. Ea a abandonat pentru puțină vreme campania publicitară pe care a lansat-o imediat după succesul de la Olimpiadă (o campanie deloc sportivă, în ultimă instanță) și, normal, a dominat și a câștigat întrecerea. Spre surpriza generală, însă, o formă remarcabilă manifestă și micuța blondă din România, Daniela Silivaș, care o secundează pe campioana olimpică după exercițiile impuse. În final, gimnasta noastră avea să se claseze pe locul 3, dar și mai important era că ea devenise un nume cunoscut, despre care specialiștii vorbeau cu admirație. Clasament în „Cupa Americii”:

1. Mary Lou Retton 39,350
2. Yu Feng 38,650
3. Daniela Silivaș 38,325
4. Camelia Voinea 37,425

Gimnastele române au avut evoluții bune și în finalele pe aparate: Daniela Silivaș — locul 2 la bîrnă și 3 la sol; Camelia Voinea — locul 2 la sărituri.

● La aceleași date, dar în Europa, la Avignon, într-o întrecere cu 24 de concurenți din numeroase țări, gimnasta Lenuța Rus se clasează pe locul 2 la individual compus.

OSLO, 23-24 martie. **Concursul internațional** programat în capitala Norvegiei este dominat autoritar de două gimnaste române: pe primul loc la individual compus **Dana Dumitru** cu 37,90, urmată de **Mihaela Stănuț** cu 37,85. În finalele pe aparate — numai victorii românești: Dana câștigă la sărituri, paralele și bîrnă, iar Mihaela la sol. Cei mai mulți dintre spectatori le aplaudă cu căldură pe învingătoare pentru măiestria lor, dar și pentru că... sînt din aceeași țară cu Nadia Comăneci, lansată atît de spectaculos în marea arenă tot în Norvegia.

LONDRA, 13 aprilie. În renumita arenă de la Wembley, acolo unde au triumfat, cu ani în urmă, între altele, Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu, este de data aceasta rîndul **Daniei Silivaș** să se impună în fața a numeroase campioane. Într-adevăr, gimnasta română câștigă „**Turneul campioanelor**”, lăsîndu-le în urmă, printre altele, pe Hana Ricna din Cehoslovacia și Pepa Kazakova din Bulgaria, primele gimnaste ale acestor țări. Clasament:

1. Daniela Silivaș 38,00
2. Hana Ricna 37,85
3. Pepa Kazakova 37,65

● În aceeași perioadă (12—14 aprilie) la Campionatele internaționale ale R.D. Germane, de la Cottbus, **Marius Gherman** câștigă finala la sărituri.

PLOIEȘTI, 26-28 aprilie. Desfășurate an de an, începînd din 1958, **Campionatele internaționale ale României** au ajuns, iată, la cea de a

Dacă cei mai mulți o vor recunoaște, sintem siguri, în imaginea aceasta pe multipla campioană mondială și olimpică NADIA COMĂNECI, nu știm cîți vor recunoaște pe micuța de lângă ea. Pentru a nu vă pune prea mult răbdarea la încercare, să precizăm că Nadia e aici cu DANIELA SILIVAȘ, în 1978, cînd campioana mondială din 1985 la birnă se afla la primii ei pași în gimnastică.

XXVIII-a ediție, iar „Orașul aurului negru” le găzduiește pentru a doua oară consecutiv. Deși participă gimnaste și gimnaști din 22 de țări (număr record), competiția este dominată de reprezentanții țării noastre. La masculini, pentru prima oară se consențează victoria a trei gimnaști la Individual compus — **Marius Gherman, Valentin Pinteș și Emilian Nicula** — iar la feminin victoria revine **Ecaterinei Szabo**, urmată de **Daniela Silivaș**. Aceste două sportive își împart victoriile și pe aparate: Cati — săriturile și paralelele; Daniela — birna și solul.

HELSINKI, 11-12 mai. Campionatele europene feminine reunesc pe cele mai bune gimnaste ale continentului, între care și trei din România: **Ecaterina Szabo, Daniela Silivaș și Laura Cutina**. Ca și în 1983, victoria la individual compus revine unei sportive sovietice, reprezentanta noii generații, **Elena Șuşunova**. Fără a rata vreo probă, dar cu note mai mici decît cele sperate la birnă și sol, **Ecaterina Szabo** se clasează a cincea la individual compus și a doua la sărituri, medalia de argint fiind singura cucerită de gimnasta noastră. **Daniela Silivaș** cucerește publicul la sol, probă în care obține prima sa medalie „de senioare”.

bronz. Prezentă în trei finale, Daniela mai face un pas spre deplina consacrare internațională.

OSLO, 1-2 iunie. Este rîndul celor mai buni gimnaști de pe continentul nostru să-și desemneze campionii. Țara noastră este prezentă în concurs cu cei trei învingători de la Campionatele internaționale ale țării noastre, **Valentin Pinteș, Marius Gherman și Emilian Nicula**. Bilanțul cu care sportivii noștri au încheiat concursul poate fi apreciat ca bun: două medalii de bronz: Gherman — la bară fixă, Pinteș — la inele.

● În aceleași zile, la Barcelona, un puternic concurs de gimnastică ritmică, la care o apreciată evoluție a avut sportiva bucureșteană **Alina Drăgan**, situată pe locul 2 la măciuci și panglică și pe locul 3 la individual compus, coardă și minge, iar la Tokio, în cadrul „**Cupel internaționale a Japoniei**”, **Dolna Stălculescu**, prezentă în toate finalele pe obiecte, s-a clasat pe locul 3 la panglică și pe 5 la individual compus. La Barcelona întrecerea a fost cîștigată de **Diliana Gheorghieva**, care avea să devină campioana mondială a acestei discipline, iar la Tokio pe primele locuri s-au clasat **Lili Ignatova, Bianca Panova (Bulgaria) și Galina Beloglazova (U.R.S.S.)**.

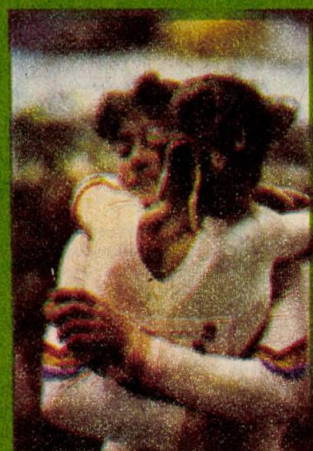

1

CAMPIONATELE MONDIALE

EDIȚIA A 23-a
MONTREAL

3—10 NOIEMBRIE 1985

2

3

4

1. Pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere la biră — tinăra gimnastă română **Daniela Silivaș**, pentru prima oară câștigătoare a titlului de campioană mondială.

2. Clipse de intensă bucurie trăite de primele două clasate la biră la „mondialele” de la Montreal, campioană mondială **Daniela Silivaș** și colega sa medaliată cu argint.

3. Afirmată viguros încă de la Campionatele Europene de la Helsinki, **Oksana Omeliancik** (U.R.S.S.) și-a dovedit clasa internațională și la „mondiale”.

4. Podiumul de premiere” al probei de sărituri băieți: 1. Iuri Korolev (U.R.S.S.), 2. Laureț Barbieri (Franța), 3. Lou Yun (R.P. Chineză).

5. Debutantă la „mondiale”, gimnasta noastră **Camelia Voinea** a avut la Montreal o evoluție aplaudată, ea numărându-se printre finalistele la paralele.

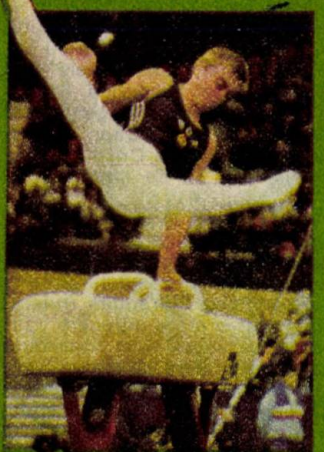
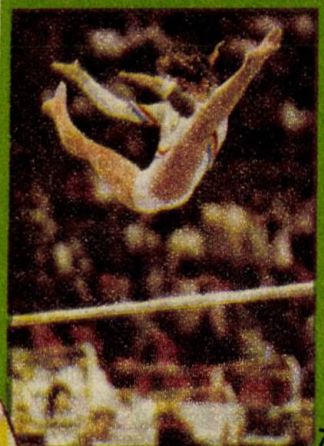
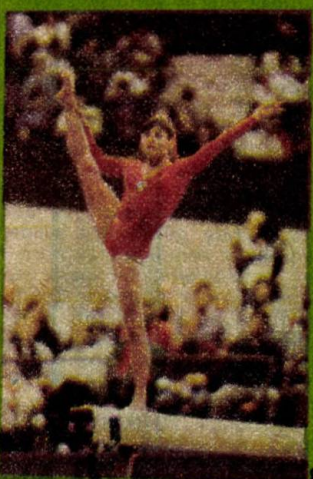
6. Medaliată cu argint la biră, **Ecaterina Szabo** și-a reconfirmat la Montreal clasa sa internațională.

7. Virtuozitate, măiestrie, precizie, siguranță — atât ce exprimă evoluția **Ecaterinei Szabo**, multiplă campioană olimpică și mondială.

8. Campioană europeană absolută și campioană mondială absolută — acestea sînt performanțele de vîr al gimnastei sovietice **Elena Susunova** în 1985.

9. Dest. socotită cea mai grea probă a gimnasticii masculine, calul cu minere a cîlat din plin măiestria gimnastului **Sylvio Kroll** din R.D. Germană.

10. În urma unor evoluții de ridicată valoare tehnică și spectaculoasă, echipa de gimnasti sovietici a recucerit la Montreal titlul de campioană mondială.

CONSTANTA, 8-9 iunie. Meciul bilateral dintre reprezentativele feminine ale României și Cehoslovaciei este folosit de colectivul tehnic al lotului nostru pentru verificarea sportivelor pe care le au în vedere pentru „mondialele” de la Montreal: **Ecaterina Szabo**, **Lavinia Agache**, **Daniela Silivaș**, **Camelia Voinea**, **Mădălina Tănase**, **Eugenia Golea**, **Mariana Tudor**. Conform previziunilor, gimnastele noastre au învins atît pe echipe, cît și la individual compus.

LODZ, 9-11 august. În acest oraș din Polonia și-au dat întâlnire cele mai valoroase speranțe ale gimnasticii feminine și masculine din țări socialiste, competiție care, de regulă, deschide calea unor afirmări ulterioare. Ca de obicei, echipele României iau startul cu ambiția de a obține rezultate bune. Spre deosebire de alte ediții ale acestei întreceri, băieții noștri sînt în 1985 mai valoroși decît fetele, cucerind două medalii de aur, prin **Marius Tobă** (inele) și **Marius Gherman** (sărituri). Pe podium urcă, de asemenea, **Marian Stoican**. Toți trei sînt componenți ai centrului olimpic de la Reșița. La fete, o medalie de argint (**Celestina Popa** — la sărituri) și 4 la bronz (**Celestina Popa** la paralele și sol, **Aurelia Dobre** la birnă, **Mariana Tudor** la sol). Dacă mai adăugăm la acestea și „argintul” cucerit, în premieră, de echipa noastră de băieți, putem socoti că totalul de 11 medalii (2 de aur, 4 de argint și 5 de bronz) este meritoriu.

KOBE, 24-27 august. La **Jocurile Mondiale Universitare** gimnastica studențească își desemnează campionii. Printr-o frumoasă tradiție, consolidată de mari campioni ca Dan Grecu, Alina Goreac, Teodora Ungureanu, Nadia Comăneci, Ion Chechicheș, Emilia Eberle, Liliana Bălan, gimnastica românească își aduce din plin contribuția la spectaculozitatea reuniunilor de la World Hall, iar Ecaterina Szabo este prezentă în prim-planul tuturor probelor. Medalii de aur de la sărituri și birnă, ca și cele de argint de la individual compus, paralele și sol confirmă revenirea în formă (după „eclipsa” de la Campionatele europene de la Helsinki) a multiplei noastre campioane. Mare păcat că la încălzirea premergătoare startului propriu-zis s-a accidentat serios Lavinia Agache, una din favoritele competiției. **Ecaterina Szabo**, **Mirela Barbălată**, **Dana Dumitru** și **Cristina Zelenca** au luptat cu o exemplară dăruire pentru culorile patriei, reținând frumoase succese.

BUCHUREȘTI, 14-16 septembrie. Sala Floreasca din Capitală este martora unor interesante reuniuni de gimnastică ritmică, cele mai bune sportive ale țării noastre evoluînd cu gîndul la... „mondialele” de la Valladolid. În absența Doinei Stăiculescu (indisponibilă), campioana a țării devine **Alina Drăgan**. Dar din ce în ce mai mult se vorbește și de alte talente ale gimnasticii noastre ritmice, ca **Florentina Butaru** sau **Adriana Stoenescu**.

ATENA, 26-29 septembrie: **Balcianada de senioare** din Grecia se transformă într-o utilă competiție generală în vederea campionatelor

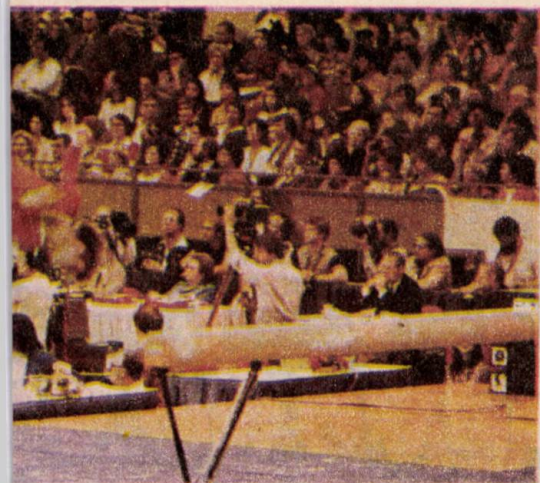

mondiale din Canada și evidențiază buna dispoziție de concurs a gimnastelor române. La fete, **Ecaterina Szabo** cucerește 6 medalii de aur din șase posibile, iar la băieții trei locuri I pentru gimnaștii români: **Marian Rizea** la cal cu minere, **Valentin Pinte** la inele și **Marius Gherman** la sărituri. Daniela Silivaș este, și ea, între cele mai bune sportive din concurs.

REȘIȚA, 3-6 octombrie: **Finalele Campionatelor naționale și ale „Daciadei”** evidențiază, pe lângă gimnastele cunoscute, afirmate în competiții anterioare, precum **Ecaterina Szabo** și **Daniela Silivaș**, pe mai tinerele componente ale lotului reprezentativ **Celestina Popa** și **Eugenia Golea**, care își cîștigă astfel locurile în echipa pentru „mondiale”. Titlurile de campioane au fost cucerite de **Ecaterina Szabo**, **Celestina Popa** și **Daniela Silivaș**. Forma fetelor — în vizibilă creștere, atît exercițiile impuse cît și cele liber alese fiind prezentate la un nivel bun. Băieții, în schimb, au dovedit multe slăbiciuni la „impuse”, punînd sub semnul întrebării participarea lor la dificilul examen de la Montreal.

● Echipa noastră feminină susține la puțină vreme, la Aalen, un meci de verificare cu reprezentativa R.F.Germania. Iată primele clasate la individual compus: **Ecaterina Szabo**, **Camelia Voinea**, **Daniela Silivaș**, **Eugenia Golea**, **Celestina Popa**, **Mariana Tudor**. Pentru antrenorii **Adrian Goreac**, **Maria Cosma** și **Octavian Belu** lucrurile par să se clarifice...

VALLADOLID, 10-13 octombrie. Dacă succesul gimnastelor bulgare și sovietice la **Campionatele mondiale de ritmică** era scontat, surpriza a constituit-o apariția unor noi vedete din alte țări, între care și româncă **Florentina Butaru**. La prima ei evoluție într-o mare întrecere, **Florentina** se clasează pe locul 8 la individual compus (9,70 la coardă, 9,80 la minge, mîciuci și panglică), ceea ce constituie o performanță deosebită pentru tinăra noastră sportivă. Prezentă și în trei din cele patru finale pe obiecte, **Florentina** s-a clasat de fiecare dată pe locul 6, ceea ce n-a fost deloc rău.

MONTREAL, 3-10 noiembrie. Marea metropolă canadiană organizează o importantă competiție de gimnastică, după aproape nouă ani. În 1976, la Jocurile Olimpice desfășurate aici, a triumfat, după cum se știe, Nadia Comăneci, declarată atunci eroina competiției, cu execuții de neuitat, despre care specialiștii și ziariștii mai bune sportive ale țării aveau obligația de perfecțiune. Firește, în 1985, la **Campionatele mondiale** găzduite — de această dată — de arena de la Velodromul Olimpic, alte mari campioane și-au dat întâlnire pentru disputarea întîietății, alți favoriți figurau în topurile participanților. Pentru gimnastica feminină românească campionatele mondiale din 1985 constituiau o întrecere de orgoliu, în care cele mai bune sportive ale țării aveau obligația de onoare de a arăta că nereușita de la „europene” a fost un simplu accident. Colectivul tehnic al lotului nostru reprezentativ, Adrian Goreac, Maria Cosma și Octavian Belu, a alcătuit o formație în care doar două sportive mai luaseră startul în întreceri cu o asemenea miză: Ecaterina Szabo și Laura Cutina. În rest, patru debutante, dintre care trei primeau „botezul” unei competiții de o asemenea anvergură. Rezultatele obținute în competițiile premergătoare „mondialelelor”, pregătirea riguroasă efectuată, precum și marea dorință a fetelor noastre de a-și dovedi talentul și de a se menține în fruntea ierarhiei mondiale au dat, în cele din urmă, rezultatele scontate.

În clasamentul final al celei de a 23-a ediții a întrecerii supreme a gimnasticii echipa feminină a României și-a menținut locul 2, pe care îl mai cucerise și la edițiile anterioare, de la Strasbourg, în 1978, și Budapesta, 1983. Același loc pe podium îl ocupase echipa noastră și la Jocurile Olimpice din 1976, de la Montreal, și la cele din 1980, de la Moscova. Iar în 1979, la Fort Worth, pentru prima oară gimnastele române urcaseră pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, cucerind titlul de campioană mondială pe echipe, Ecaterina Szabo, Daniela Silivaș, Camelia Voinea, Celestina Popa, Laura Cutina și Eugenia Golea au alcă-

tuit la Montreal o formație omogenă, care s-a mobilizat exemplar, cucerind o prețioasă medalie de argint. Succesul cel mai important avea să vină însă din partea uneia din cele mai tinere gimnaste prezente în competiția de la Montreal, **Daniela Silivaș**. După evoluții remarcabile atât în concursul cu exerciții impuse, cit și la liber alese, Daniela Silivaș s-a numărat și printre primele 36 de gimnaste ale lumii, cucerind un onorant loc 7 în ierarhia gimnasticii mondiale. În finala de la birnă, tinăra gimnastă din Deva a făcut din plin dovada calităților sale deosebite și a talentului său excepțional, cucerind medalia de aur și titlul de campioană mondială. Dincolo de însușirile tehnice care i-au asigurat succesul, este de subliniat maniera în care gimnasta română și-a apărut șansele în disputa cu cele mai bune specialiste ale lumii. Într-adevăr, la tragerea la sorți a finalistelor, Daniela Silivaș a scos numărul 8, ceea ce înseamnă ultima din concurs. Așa se face că în momentul în care Daniela a urcat pe birnă ea avea, teoretic cel puțin, șapte gimnaste mai bine clasate ca ea, iar prima dintre finaliste, cu cele mai mari șanse pentru cucerirea unei medalii, era Ecaterina Szabo, colega de la Clubul sportiv școlar „Cetate”—Deva, care practic nu mai putea fi întrecută decât de Daniela și numai în condițiile în care ultima finalistă ar fi primit nota maximă din partea brigăzii de arbitre. Și Daniela Silivaș a urcat pe birnă. Cu precizie, siguranță, virtuozitate, stăpînire de sine și dorința de succes excepționale, timp de un minut și 20 de secunde Daniela și-a prezentat întreaga suită a elementelor de dificultate pregătite de-a lungul a ani și ani de muncă, a uitat parcă de perspectiva unui strălucit succes care se contura, a fost pur și simplu magnifică. Sala cu 11 000 de spectatori, care amuțise timp de mai bine de un minut, a explodat în aplauze în clipa în care micuța Daniela și-a încheiat cu brio exercițiul său. La unison, parcă, cu această apreciere și aprobare unanimă, brigada de arbitre i-a acordat cu promptitudine nota maximă, 10! Deci, Daniela Silivaș a devenit noua campioană mondială a birnei, noua campioană mondială a gimnasticii românești. Pe tabelul de onoare al campionilor mondiali ai gimnasticii românești se adaugă numele celei mai tinere laureate, Daniela Silivaș, selecționată, pregătită și îndrumată în cadrul școlii de gimnastică de la Deva, această pepinieră cu multe sportive talentate. Se face încă o dată dovada nivelului ridicat la care școala de gimnastică românească se menține în ultimul deceniu.

● Iată și ultimele succese ale gimnastelor noastre pe 1985. La Atena, la Campionatele balcanice de juniori, delegația României cucereste 31 de medalii, dintre care 14 de aur ● La Nagoya, în tradiționala competiție organizată de municipalitatea locală, primul loc a fost cucerit de **Celestina Popa**, împreună cu gimnasta cehoslovacă Hana Ríchna, iar la Bruxelles și Barcelona **Eugenia Golea** și, respectiv, **Mariana Tudor** au obținut victoria în prestigioase turnee internaționale.

Constantin MACOVEI

x

xx

În picioare. Primul (de la stînga): antrenorul și selecționerul echipei lumii, **Ioan Kunst-Ghermănescu**. Ultimul (același rînd): iugoslavul **Ivan Snoj**. În rîndul din față, **Radu Voina**, (marcat cu o steluță) **Vasile Stîngă** (cu două stelule). Echipa lumii după meciul din noiembrie 1980, susținut cu VFL Gummersbach.

(Din colecția de fotografii a lui RADU VOINA)

File de istorie

„HANDBALIȘTI ROMÂNI CARE AU CUCERIT LUMEA”

ne spune **IVAN SNOJ** care, împreună cu românul **IOAN KUNST-GHERMANESCU** a fost selecționer și antrenor al echipelor lumii

Mă aflu la Timișoara, în compania reputatului tehnician al handbalului românesc, inginerul **Constantin Jude**, precum și a iugoslavului **Ivan Snoj**, membru în comisia de antrenori a Federației Internaționale de Handbal. Se discută — nici nu se putea altfel — despre handbal. La un moment dat, a venit vorba despre „handbaliști români care au cucerit lumea” — cum s-a exprimat Ivan Snoj. Așa s-a născut ideea acestor rînduri...

La 11 august 1968, în orașul cehoslovac Karvina — care împlinea 700 de ani de existență — se organiza un meci de handbal care avea să aducă în tribune aproape 10 000 de spectatori: Selecționata Cehoslovaciei—Selecționata Lumii. Ioan Kunst-Ghermănescu, solicitat de I.H.F. să alcătuiască Selecționata Lumii, își amintește: „La început am crezut că este o treabă relativ ușoară, întrucât în lume erau atât de mulți mari handbaliști, eu neavind altceva de făcut decât să-i convoc pe cei mai buni dintre... cei mai buni. Mi-am dat seama apoi că iugoslavul Elezovici, că sovieticul Klimov, că danezul Lund sau ungurul Marosi sînt cu adevărat stele ale handbalului mondial. Dar și în țara noastră existau mari handbaliști: un Penu, un Ghiță Licu, un Gavril Kicsid. Ca să nu mai lungesc vorba, am format Selecționata Lumii. Am mai avut apoi încă de foarte multe ori această onorantă misiune, lingă mine, pe banca echipei mondiale — ca s-o numesc așa — fiind și Ivan Snój”.

S-a întîmplat să mă întîlnesc din nou cu Ivan Snój în R.F. Germania, la Giessen, el în calitate de observator al I.H.F. la meciul din „Cupa Federației Internaționale de Handbal” dintre TV Lützellinden și Chimistul Rm. Vilcea, iar eu ca trimis al ziarului „Sportul”. După meci, aflînd că doresc să scriu despre handbaliști români în selecționatele lumii, Ivan Snój a acceptat să discutăm acest subiect: „La meciurile din 1974 dintre Selecționata Lumii și reprezentativa Iugoslaviei, la cel din 1976 dintre Selecționata Lumii și naționala R.F. Germania, din 1978 Selecționata Lumii—U.R.S.S., din 1980 Selecționata Lumii—VFL Gummersbach, și tot din 1980 dintre Selecționata Lumii—Suedia, în sfîrșit, din 1985 Selecționata Lumii—Danemarca am fost numit, împreună cu compatriotul dv., profesorul universitar Ioan Kunst-Ghermănescu, selecționeri și antrenori ai echipelor lumii. Vreau să precizez că nu din polițete pentru bunul meu prieten român am nominalizat, la toate meciurile despre care v-am vorbit, și handbaliști români. Școala românească de handbal are în lume o reputație despre care nu mai este cazul să argumentez” — ne-a spus Ivan Snój.

Cu cîțiva dintre handbaliștii români, fără a respecta o ordine cronologică a participării lor în Selecționatele Lumii, am discutat cu diferite prilejuri. Pe RADU VOINA, actualul antrenor al echipei campioane Steaua, l-am găsit la clubul din Calea Plevnei. L-am rugat să-și amintească despre meciul la care a fost prezent în 1980, la Palatul Sporturilor din Dortmund, dintre Selecționata Lumii și VFL Gummersbach. „De la aeroport, din cauza întîrzierii avionului, a trebuit să poposesc direct la antrenament. Am dat explicațiile de rigoare, apoi m-am antrenat mai mult de o oră. A venit ziua meciului. În echipa lumii eram împreună cu Vasile Stîngă. A fost un meci deosebit de frumos, noi am pierdut cu un gol, dar am fost bucușori că amîndoi românii am înscris”. VASILE STÎNGĂ: „Firește, am considerat că mi s-a făcut o mare cinste de a fi chemat într-o selecționată mondială. Am încercat să justifice această onoare, aîut față de colegii de echipă, cit și față de cei doi antrenori, Ioan Kunst-Ghermănescu și Ivan Snój”.

Iată-i pe unii dintre handbaliștii români prezenți în echipele lumii: Cornel Penu — 3 selecționări, Vasile Stîngă — 3, Cristian Gațu, Radu Voina — 2, Ghiță Licu, Gavril Kicsid — cite 1.

Rezultatele meciurilor la care ei au fost prezenți:

11 august 1968 (Karvina): Selecționata Lumii—Cehoslovacia 24—21 (13—6).

12 octombrie 1974 (Ljubljana): Selecționata Lumii—Iugoslavia 20—20 (10—14).

1 noiembrie 1975 (Dortmund): Selecționata Lumii—R.F. Germania 25—21 (12—12).

13 iulie 1978 (Kiev): Selecționata Lumii—U.R.S.S. 18—23 (5—12).

23 noiembrie 1980 (Dortmund): Selecționata Lumii—VFL Gummersbach 20—21 (12—13).

26 noiembrie 1980 (Göteborg): Selecționata Lumii—Suedia 28—24 (15—12).

20 aprilie 1985 (Copenhaga): Selecționata Lumii—Danemarca 26—23 (11—13).

În august 1985 — tot ca o recunoaștere a valorii școlii românești de handbal — într-o selecționată mondială a fost chemată, pentru prima dată, și o handbalistă: Mariana Tircă-Oacă (de la Știința Bacău). Cu ocazia jubileului echipei austriece BV Hypobank Viena, marea noastră handbalistă a înscris 4 goluri, sovieticul Ihor Turcin, antrenorul echipei lumii, apreciînd în mod deosebit jocul românei.

Ion GAVRILESCU

Campionul de viteză pe șosea Dragoș Panaitescu (nr. 3), care nu este altcineva decât încercatul bober de altădată, are ca urmaș în motociclism pe fiul său Bogdan

SPORTUL CU MOTOR

ARE UTILE APLICAȚII

ÎN VIAȚA DE TOATE ZILELE

curajului și îndemînării, federația de specialitate a inclus în programul întrecerilor de motocros clasele 125 cmc — tineret, 80 cmc și 50 cmc — juniori, în concursurile de viteză s-au introdus probe rezervate posesorilor de motoare „Mobra” la 50 cmc începători, iar în deschiderea reuniunilor de dirt-track se desfășoară

DIN TATĂ ÎN FIU

PE MOTOCICLETĂ

Motociclismul, sport menit să contribuie la formarea unui profil multilateral celui care-l practică, atrage tot mai mulți tineri pe traseele de motocros, pe piste de dirt-track și în cursele de viteză pe șosea. Pentru fetele și băieții care și-au pus în gând să devină campioni ai

șoare de regulă „Cupa speranțelor”, deschisă alergătorilor între 10 și 18 ani.

Odată intrați în tainele sportului cu motor, despre tinerii piloți se spune că se simt mai în largul lor pe motociclete decât pe picioare, că

ei pot conduce micile mașini și cu ochii închiși. Lucrurile nu sînt chiar atît de simple. Abordarea unei curse presupune, ca să te numeri printre protagoniști, să ai ochi sigur, cuțezantă, stăpînire de sine și, mai presus de toate, o temeinică învățare a pilotării mașinii. Înainte de start, pilotul trebuie să studieze traseul, deoarece în timpul întrecerii el va evita unele obstacole sau va trebui să sară peste ele, va conduce mașina din poziții variate, fiind nevoit să execute cu rapiditate o serie de manevre necesare menținerii stabilității motocicletei. „Cheia” succesului e, desigur, pilotul, dar izbînda e în egală măsură și a mașinii, pregătită să răspundă cu promptitudine la vitezele amănunțite sau la intrarea în viraje, adevărate lame de gilotină. Cuplul „sportiv-motocicletă”, ca și în echitație, „sportiv-cal” e necesar să funcționeze ireproșabil.

Mulți dintre concurenți evoluează pe mașinile personale, întreținute de ei, sub îndrumarea instructorilor sau antrenorilor, ceea ce necesită cunoștințe de mecanică, de electricitate, de sudură, vopsitorie și alte meserii impuse de practicarea sportului cu motor, îndelungate și extrem de prețuite și în viața de toate zilele. Utilitatea practicării sportului cu motor a determinat numeroși părinți să-și îndrume copiii spre secțiile de moto, depunînd eforturi ca băieții lor să-și dezvolte aptitudinile în cele mai bune condiții. Majoritatea acestor părinți, foști alergători fruntași, sînt mecanici iscusiți și își însoțesc copiii aproape duminică de duminică pe diferitele trasee, constituind minunate cupluri sportivi — tehnicieni. Ne gîndim la *Florian Pop - Dumitru Pop, Eugen Moașea - Traian Moașea, Ernest Mülner - Paul Mülner, Iulian Milea - Valerică Milea, Atila Viktor - Arpad Viktor, Bogdan Panaitescu - Dragoș Panaitescu*, ca să dăm numai cîteva exemple. Sînt cazuri în care toți copiii, atrași de mirajul vitezei, au urmat exemplul părinților, aceștia cîndva ași ai curajului și îndemînării. Trioul *Dan Bogdan - Ionel Bogdan - Gheorghe Bogdan* prezintă o notă aparte. Tatăl, Gheorghe Bogdan, mecanic de meserie, a fost un valoros alergător de viteză, dar a suferit un accident care i-a lăsat urme. Oare s-a gîndit la eventualele riscuri la care s-ar putea expune băieții lui, Dan (un specialist al pistelor de dirt-track) și Ionel (un motocrosist pus pe fapte mari)? Cu siguranță că s-a gîndit. Dar pasiunea pentru sportul curajului și bărbăției a fost mai puternică. La locuința familiei lor din Sibiu am văzut vitrina cu trofee (cupe, plăchete și diplome) din care se putea observa că succesele copiilor au apărut neașteptat de repede.

— Oare talentul pentru sportul curajului și îndemînării să fie o moștenire?

— *Da și nu*, ne răspunde fostul motociclist. *Deși băieții mei au fost de mici atrași de plăcerea de a conduce vehiculele, nu pot afirma că sînt talente autentice. Sînt însă foarte perseverenți și, iubind cu adevărat motociclismul, au devenit harnici în munca de pregătire și întreținere a mașinilor. Poți să ai talent cu carul, dacă nu pui umărul la muncă, dacă nu dai totul la antrenamente și la bancul de lucru,*

dacă nu-ți îmbogățești continuu bagajul de cunoștințe mecanice, pentru a putea sesiza chiar și cea mai fină defecțiune pe parcurs, nu poți aspira la rezultate superioare.

Da, pentru frații *Bogdan* și tatăl lor, pentru copiii fostului alergător *Ioan Pascu*, din comuna Măgureni (judetul Prahova), ca și pentru alți mulți băieți și părinți aflați în postură de sportivi — instructori voluntari, mașinile

Micuțul alergător Peter Gagyi (12 ani) din Tg. Mureș, condus de tatăl său Peter Gagyi pe diferitele trasee de motocros, accelerează pe terenul accidentat

sînt un mod de a munci și, în același timp, un fel de a trăi la cea mai înaltă tensiune.

Pledoarie pentru acești pătimași? Nu. Doar o constatare firească a unei simple amatoare a curselor motocicliste...

Carmen CONSTANTINESCU

JOCUL DE OINĂ INVITAT LA J.O. DIN... 1896

Oina e creație a păstorilor, care se distrau în singurătatea pășunilor jucându-se cu ciomagul și mingea umplută cu păr de cal. Ea a fost transmisă din tată în fiu și răspândită în perigrinările de la munte la sat. Din datele culese aproape o viață întreagă de antrenorul emerit Alexandru Rătailescu (aflat de mai mulți ani la pensie, el a întocmit o istorie a oinei), reiese că prima știre scrisă referitoare la existența jocului datează din 1763, fiind furnizată de către apreciatul nostru istoric, Nicolae Iorga, într-una din lucrările sale, intitulată „Observații și probleme bănațene”. Descoperind jocurile copiilor din vremurile de demul, renumitul om de știință și cultură al neamului românesc consemna și „lopta mică”, o variantă a oinei practicate pe meleagurile transilvănene. Alte mărturii au fost întâlnite în procesele verbale ale direcțiilor unor licee. „Hilca” – în Moldova și Dobrogea, „Hapucul” – în Bucovina, „Ogoiul” – în Muntenia, „Mingea-n-țel” – în Țara Oașului, „Treii și fuga”, „În pătrat” – în Marea Mureș, fiind tot atâtea denumiri ale sportului nostru național cuprinse în programele de exerciții fizice permise elevilor. Întîia descriere a fazei de joc – „Hoina”, „Ticul” sau „Poarca” – o datorăm literatului și folcloristului A. Lambrian, în lucrarea sa „Obiceiuri și credințe la români” (Convorbiri literare IX, nr. 1, aprilie 1875). Literatura ne mai oferă și alte surse care permit să fixăm anumite

perioade în care se juca oina în țara noastră. De exemplu, în drama istorică „Vlaicu Vordă” apar elemente ale existenței acestui frumos sport practicat în popor și chiar la curtea domnească încă de pe vremea adolescenței lui Mircea cel Bătrîn (1370).

Așadar începuturile sportului nostru național se pierd în negura vremii. Cînd s-a cristalizat oina ca un joc sportiv unitar? Poate nu va vine a crede, dar primul regulament este legat de ediția inaugurală a Jocurilor Olimpice din 1896, de la Atena, unde țara noastră a fost invitată cu două echipe care să facă demonstrații de oină. Era, deci, nevoie de un regulament, pe care l-a conceput un colectiv de cadre didactice de la Liceul „Nicolae Bălcescu” din Brăila, școală cu echipe-fanion de oină pe atunci, în frunte cu profesorul Radu Corbu, autor al citorva lucrări intitulate „Oina — joc gimnastic cu mingea”.

Oiniștii n-au participat la J.O. de la Atena. În schimb, au rămas cu un regulament care a unificat toate variantele oinei într-un singur joc. De atunci, oina s-a perfecționat continuu. Devenind ansambluri din ce în ce mai armonizante în toate compartimentele, numeroasele echipe de copii, juniori sau seniori, angrenate în zilele noastre într-un bogat program competițional, desfășurat ritmic de-a lungul întregului sezon, furnizează partide spectaculoase, mult gustate de iubitorii acestui sport.

S-a jucat oină peste hotarele țării? Deocamdată, nu. Reprezentanții companiei de radio și televiziune N.B.C., care au vizitat cîndva țara noastră, au fost de părere, în unanimitate, că base-ball-ul american se poate compara cu oina românească, avînd multe idei de joc asemănătoare. Comentatorul sportiv Joe Caragiola, unul dintre cei mai populari prezentatori T.V. din S.U.A., care este una și aceeași persoană cu fosta vedetă de base-ball a faimoaselor cluburi din New-York, Chicago și St. Louis, după ce a vizionat la București și Sinaia meciuri de oină, a rămas uluit de asemănările existente între sportul național al românilor și cel al americanilor: joc de echipă, oina – în 11, base-ball-ul – în 9; formațiile au pe rînd o repriză în ofensivă, alta în apărare; competitorii utilizează bastonul (de forme diferite) și mingea (confectionată din materiale diferite); „bătaia mingii” se folosește în ambele sporturi, la oină din semicerc, la base-ball din teren, putîndu-se realiza puncte suplimentare; servirea mingii se face după reguli stabile, la oină de către cechipieri, la base-ball de adversari. În sfîrșit, elementele esențiale sînt aceleași la ambele jocuri, încît similitudinea lor l-au determinat pe Joe Caragiola să constate că orice jucător de oină ar putea face față, după puțin antrenament, în formații de base-ball de primă mînă. Și invers... „Mă întorc acasă, ne-a mărturisit interlocutorul atunci, cu o mare bombă. Mai mult ca sigur că voi avea o controversă puternică cu telespectatorii americani, cînd voi anunța că există elemente care atestă că oina s-a practicat înaintea base-ball-ului. Compatrioții nu mă vor crede, pentru că sînt foarte mîndri de sportul pe care-l socotesc național”.

„Oaspeții noștri au ziseră vag că oina ar fi base-ball-ul... românesc. Au văzut-o și le-a plăcut foarte mult. Dar cum base-ball-ul – ale cărui începuturi sînt fixate în deceniul al treilea al secolului 19 – se aseamănă cu „Hilca”, tot un joc cu bastonul și mingea minusculă, cu alergători sprinteri, răspîndită în satele moldovene pe vremea lui Ștefan cel Mare, adică, înainte de descoperirea Americii, devine clar că oina este strămoșul popularului sport național al americanilor. Poate, emigranții români din secolele 18 și 19 au dus cu ei în America „Hilca”, „Ogoiul” sau „Treii și fuga”.

Pentru că e prea multă potrivire între oină și base-ball...

Traian IOANIȚESCU

VRIE LOOPING IMELMAN TONOU ȘI ... DE LA CAP!

Dimineată de aprilie răcoasă, în avion însă este plăcut. Legați cu centura în scaun, așteptăm decolarea. „Comandantul Fețeanu vă urează bun venit la bordul aeronavei...”. Vocea calmă a stewardesei, gazdă perfectă, oferă amănunțele de rigoare: traect, altitudine, durată. Zimbesc involuntar. Frumoasă surpriză! Mai zburasem cu Mielu Fețeanu, dar nu la „Companie”, adică la TAROM. Între timp, aparatul a făcut „punctul”; a primit permisiunea de decolare, ne-am desprins, iar trenul de aterizare s-a strins lent în adapostul lui. Urcăm, imperceptibil pentru noi pasagerii, dar avem 4—5 metri pe secundă câștig de înălțime. Ne învâluie norii și încep să depăn amintiri...

...Au trecut cîțiva ani. Aerodromul sportiv Ploiești-Strejnic. După-amiaza. Sfîrșitul zilei de antrenament a lotului național. Aveam aprobarea pentru o dublă cu unul dintre piloții acrobați, spre a-mi completa documentarea. Pînă atunci nu-mi scăpase vreun tip de aparat sportiv, exceptînd monolocurile, dar de acrobatică nu avusesem parte. „Ia o parasută la o cască radio! Te duci cu Mielu! Face un zbor tehnic cu Kilogram!” (n.a. ultima literă a înmatriculării YR-ZLK) Conducătorul punctului mustăcește în timp ce mă echipiez din mers și fug greoi spre avion...

Stewardesa a adus cafeaua, motoarele torc cu regularitate, iar gîndurile hoinaresc... Sînt pe postul din față, m-am fixat bine. „Trebuie să ai încredere în legături”, m-au dăscălit

toți piloții. Motorul pornește la „sfert” de cheie. Cupola alunecă spre înainte și se zăvoarește. Rulaj spre capătul pistei. Aprobarea prin radio pentru decolare. Nimic deosebit. Motor în plin, desprindere scurtă. De la postul din spate Mielu începe instructajul: „Ai mai zburat cu cinci-doi-sase?” (ZLIN-526, dublă comandă de acrobatică). „Puțin... Ture de pistă! Mai mult planor și alte aparate ușoare. «Acrobatul» îl știu mai mult teoretic!”. „Atunci să verificăm cunoașterea bordului!” Numește pe rînd cadranele indicatoare, iar eu le identific: vitezometru, altimetru, indicator de viraj și glisadă, variometru, girocompas, tahometru și tot nu se termină. Urmează manșa, palonierul, maneta de gaze, trenul de aterizare, flapsurile (frîna aerodinamică), plus alte cîteva mărunișuri. Între timp, urcăm cu 4 metri pe secundă. Altitudine 1 200 m. „Unde sîntem?”. Regula orientării. Caut în jur. Noroc că Ploieștiul e mare și se vede bine pe dreapta. „Facem o vrie?”. Gol instantaneu în stomac. Dau din cap în semn că da. Prin intercomunicația radio m-ar fi ghicit. Știe el ce știe și repetă. Să spun că „vreau la mama”, nu pot, iar „delicilie” el le cunoștea bine ca parasutist. Acolo intri în vrie fără a-ți fi exprimat dorința anume. Cît despre ieșire, fiecare după pricepere. Mai mult, în tot ce-am citit n-am prea înțilnit cuvinte de laudă pentru ea, dar era vorba de vrie plată, necontrolată. Îmi dreg vocea: „Nici o problemă!”. Pentru el, nu pentru mine. Ochiul fură spre altimetru. Tot 1 200. Avem

ZLIN *Trener*

suficient spațiu de siguranță. Reduce motorul pentru a intra în pierdere de viteză iar soneria începe să sune. Rolul ei este să avertizeze pilotul când vine la aterizare, că la priza de teren fără să aibă trenul scos și zovorit. În cazul nostru nu are vreo legătură cu ceea ce urmează să facem. Straniu! Parcă aș fi pe mare. Un val mă saltă pe neașteptate, apoi mă coboară rapid. Răsturnare pe dreapta, picaj, rotire lentă în jurul axului longitudinal. Nu e rău, ba chiar pământul se învîrtește frumos. Deși mi-am pus în gînd să văd ce comenzi dă, am uitat. Și era simplu! Doar manșa și palonierul din cele două posturi sînt sincronizate și fac aceleași mișcări. Cum îl oprește Mielu din rotație, asta e treaba lui. Eu doar constat că manșa e la mijloc, iar palonierul egal. Mai picăm puțin, să cîștigăm viteză, apoi mă aflu în scaun. Redresează. «Cum a fost?» «În regulă! Se simte G-ull» vreau să-l epatez cu ce știu (G = accelerația gravitațională, a cărei valoare sporește în funcție de viteză și traiectoria în timpul redresării). «A fost slab» Așa o fi, dar apăsarea tot am simțit-o. Urcăm din nou. «Facem un îmîlmăn?». Destept, Mielu! A început cu vria. Acum mă simt de parca aș fi luat Napoțon. Nu-mi mai pasă. Bine, vom continua. În definitiv, nu-i decît o jumătate de buclă și o jumătate de tonou. Motor în plin. Orizontul dispăre din fața ochilor. Urcăm cu botul spre cer, stăm o clipă cu capul în jos, răsuțire lentă și revenim în poziție normală. «Unde ne găsim?». Și-a luat rolul în serios și lecția continuă. Caut Ploieștiul. Nu-l găsesc și

nu știu. E un sat pe stînga, dar care anume? Greu de ghicit, prea seamănă între ele. «Acum un looping!» Nu mai întreaba, anunță doar. Motor, pământul întii se apropie, apoi se îndepărtează, pînă dispăre. Pricep că stau cu bărbia în piept și privesc podeaua de-abia după ce am trecut de punctul maxim în urcare. Încheiem bucla pe la 600 m. «Cum te simți?», «Nici o problemă!». Mi-e ciudă de răspunsul stereotip, dar n-am altul. Viraj în urcare. «Hai să planăm puțin!» Și oprește motorul. Plutim. Cunoșc senzația de la planor. Altitudine 900. Palele stau paralele cu orizontul. Liniște, doar caserola elicei se învîrtește, fără zgomot. Știu bine despre ce este vorba, dar mă frîmîntă totuși faptul că durează. Zborrrr! A pornit. Reconfortantă senzație. «Încearcă să miști manșa!» De ce nu? Are cine să prevină o eventuală gafă. Dau, cu teamă, vreo doi-trei centimetri la dreapta. Ne-am și aplecat pe o parte. Sensibilă, drăcia! Încerc pe stînga. La fel. Ai avantajul că vezi mai bine terenul «Unde ne aflăm?» Nu mă lasă! Condiții am, de văzut văd, de știut. nu știu. Manșa la mijloc. Trag spre mine și botul saltă. Aproape nu împing și coboară. Îmi place joaca. «Mai facem o vrie?» «Sigur că da!» Acum știu despre ce-i vorba. Soneria, răsturnarea, un tur, al doilea, e chiar plăcut. «Încearcă să ridici mîna!» Redresăm într-o resursă de 4 G-uri și, oricîtă ambiție am, mai mult de un centimetru-doi nu pot ridica stînga de pe maneta de gaze, unde e și butonul intercomunicației radio. În mod obișnuit acrobații execută exerciții

de 5-6 G-uri și încă pe negativ. «Ai ceasul la mână?» Nu știe că doar în baie îl scot și că nici în somn nu mă părăsește. «Fusul e cam sensibil la G-uri!» Mersi! Acum îmi spune?! Că nu-i ușor să faci acrobație știam. Acum nu mai am dubii. Este drept, anii de exersare, reflexele dobândite își spun cuvântul, dar efortul fizic rămâne același. În concurs tigrurile sînt legate, programul curge, nici vorbă de momente de relaxare. Plafon de lucru 1 000 m, reguli severe. Toate acestea nu existau pe vremea lui Papană. Evoluție firească în raport cu timpul. «Buclă rapidă, negativă!» Plec cu mîna dreaptă înainte, mîna împinsă mă trage după ea, iar casca îmi zboară din cap. Dacă o mai fi spus Mielu ceva, el a auzit. Eu caut casca cu disperare. Este pe undeva, deasupra capului, de fapt sub el, căci zburăm pe spate. Am recuperat-o de-abia după ce am trecut de jumătatea cercului. Nici n-am avut timp să mă gîndesc că atîrn în chingi. Aveam treabă. Ei bine, au ținut și acum știu ce înseamnă „să ai încredere în legături”. Ne cheamă prin radio „controlul.” Sîntem ultimii. Au trecut 15 minute. Oare? Socoteam că s-a scurs o oră. Venim cuminți la aterizare. Rulați. Sînt obosit și mă gîndesc că într-o zi de antrenament un pilot execută 5-6 ieșiri, incomparabil mai dure. Dure, deoarece la interval de secunde sîngele fuge literalmente din cap, aglomerîndu-se în picioare, pentru ca imediat s-o ia în sens invers. Și, ca să nu se... plictisească, acrobatul mai trage de comenzi, mai umblă la turația motorului, mai fură cu un ochi la aparatele de bord și cu celălalt la teren. Banal, simplu, nu-i așa? Oprim lîngă rulota în alb și roșu, zebra punctului de conducere a zborului. Cu toată satisfacția, cred că am o față gravă. Mielu zîmbește, a mai văzut el așa ceva. Acum sînt „documentat” și, în nici un caz, nu voi mai strîmba din nas cînd o figură nu va fi desenată perfect pe cer.

„Vă rugăm legați-vă centurile...” Da, ne apropiem de ținta călătoriei. Vocea stewardesei mă reduce în fotoliul comod, la zborul lin. Și n-am depănat decît începuturile. A fost un zbor liniștit, cu cîteva scuturături doar, inerente la intrarea și ieșirea din plafonul norilor. Campionul național de acrobație aeriană este acum comandant de aeronavă la „Companie”, pilot sobru, care-și cunoaște bine meseria. Începem procedura. Sînt două metode de aterizare. La vedere și prin „procedură”. Prima merge la „utilitară”, „sportivă” și în cazuri excepționale. Cea de-a doua aparține zborului „la linie”. Te preia turnul, urmărești balizajul, semnalele radio, mă rog, „procedezi” cum scrie la carte. Corect, sigur! Iar Baia Mare, după modesta mea experiență, posedă cea mai lungă „procedură” de la noi. Tot vîi la aterizare, de crezi că nu mai ajungi. Aștept, îmi privesc tovarășii de călătorie și fac eforturi să nu rid. Cum să le spun că se anuță un sezon competițional bogat, iar Mielu va fi convocat la lotul național. Peste cîteva zile al lui va fi cerul zbenguindu-se în monoclul de concurs. Poate se va găsi pe acolo și un biloc de antrenament. Nu spun pentru cine.

Dinu COSTESCU

COLEGELE NOASTRE DE LA „071,”

Fie că avem, fie că nu avem trimis la o competiție peste hotare la care participă sportivi români, munca noastră, a celor de la „Sportul”, nu s-ar putea desfășura normal, rezultatele și cronicile nu ar ajunge la timp în pagini și, deci, la cititor, fără participarea operatoarelor telefoniste de la „Internațional”.

Nu știm cîte dintre ele citesc cu regularitate „Sportul”, nici cîte dintre ele fac sau au făcut sport, dar cert este că simțim în prețioasa lor colaborare ceva mai mult decît dorința de a-și îndeplini datoria de serviciu, de a aduce abonatului legătura solicitată.

Și pentru că aceste rînduri ar putea părea unui neavizat simple cuvinte de complezență, vom da cîteva explicații. Cauți să intri în legătură cu colegul trimis la o competiție sau, în lipsă, cu conducătorul delegației sau un antrenor. Dacă numărul care ți s-a comunicat din timp este cel bun — situații mai rare —, dacă ora convorbirii este convenabilă pregătirii apariției ziarului totul este în regulă. Dar ce te faci dacă nu ți s-a comunicat din timp numărul postului de care ai nevoie, dacă numărul era valabil pînă în preajma startului, de acolo înainte funcționînd centrale sau telefoane anume instalate? Ce te faci dacă convorbirea trebuie să alba loc cu cîteva minute înainte de închiderea ediției, pe care nu o poți amîna după nevoj? Ce te faci dacă delegația sportivă a fost cazată în altă parte decît se stabilise inițial, sau dacă telefonul (ori telefoanele) sînt luate cu asalt de ziarisții participanți. Ei bine, „Internațional 22” (sau 14, sau 5 ș.a.m.d.) — cum se recomandă operatoarele — te scoate din încurcăturile cele mai... incurcate, și îți aduce pe cel căutat, la capătul unor eforturi pe care le intuim deloc ușoare. În zori de zi sau în miez de noapte, după cum cere „fusul orar”, „colegele de la 071” — cum ne place să le numim, ne asigură legăturile telefonice atît de necesare, cu o profesionalitate și — nu odată — cu un fler vrednic de respectul nostru.

Desigur, nu ultimă instalațiile moderne cu care au fost dotate „telefoanele” în țara noastră, calificarea înaltă a personalului de servire tehnică și de exploatare. Dar este evident pentru noi, cei ce folosim frecvent și cel mai adesea în condiții de maximă urgență acest mijloc de comunicație, că tovarășele de la „071” pun și mult suflet în profesia lor. Merdeștele noastre mulțumiri. (M.C.)

MINIFOTBAL CU SURPRIZE

Versuri: C. Iugulescu

- Ai vazut?
De necrezut!
Mingea,
Cum a aparut?
Chiar așa, subit,
Plocon,
Dintr-o casa
Cu balcon?
- Știe numai
Dumnealui, Siminica-a lui
Burlui.

- De ce-a aruncat-o-n
Gol?
- Ca să scape de
Control,
Cu mâini goale,
Pieptul gol,
Și prin așa
Maniera,
A trecut de
Bariera!

Fiindcă, dacă-l vedea
Mama,
I-o taia
Precum pastrama,
Și cum a trecut
În zbor.
Satelit sau
Meteor,
Rotunjoară,
Sprinteioară,
Vesela
Din cale-afară,
Mingea,
Dintr-un singur

Poc!
A dat rama-n
Toți din
Bloc.
Peste tot a dat
Chemarea,
Să înceapă,
Cît mai iute,
Adunarea...

- Prichindel și
Prichindici,
Tu de colo,
Tu de ici,
Hai la fotbal
De piticii!

Și întocmai
Ca magnetul,
Care strînge
Pilitura,
Se porneste
Viitura,
De copii,
Cu toți zglobii,
Toți cu strigate
De „Uraaaa”!
Să înceapă,
Cît mai grabnic,
Aventura.

- Haide,
Lasa geografia,
Fizica și
Geometria,
Ca n-asteapta,
Comedia!

Și așa,
De pe-un hectar
Mi l-a pus
Pe toți,
Pe jar.

- Mingea,
Ce avea în ea?
- Nu cata,
Și nu-nțreba
Cum suna,
Și aduna,
Să vă spun,
Tot n-as putea.

N-avea-n ea
Nimic profetic,
Nici didactic,
Nimic poetic,
Nimic sfînt,
Nimic patetic,
Și de-asupra,
Ce rușine!
Avea petic
Lingă petic.

Dar, de altfel
Îngimfata,
Grasunică,
Și umflata,
Bună numai,
Cînd e zorul.
S-o izbești doar
Cu piciorul!

Și s-au adunat,
Bălțați.

De la studiu dezertați.
O duzină de...
Fărtați
Mititei și
indesați
Arătând ca
Te miri cel
Îmbrăcați cu...
Fitecel!

Unii-n tenisi,
Sau sandale,
Alții cu... Picioare
Goale.
Ca Tilică-al lui
Bocioaca.
Viraaa!
Pe teren
La joaca.

Și cum au ieșit
Din case,
S-au ales,
Dintr-un înghies,
Cinci de-o parte
Contra șase,
Unșpe inimi,
Curajoase.

Și după ce-au tras
La sorți,
Au făcut
Și două porți.

Ce sînt alea?
- Sa se stie:
Două bețe-n lipse-n
Glie.
Pentru sport
O parodie.
Alta poartă,
Mai stupidă,
Un pietroi
Și-o cărămidă,
(Ling-un fir de...
Palamidă).

Radu cu obraji
De cas,
S-„ales”
Înaintaș,
Nelu cu glas
de tenor
S-a „numit”
Apărător,
Și așa...
Etcetera.
Fiecare, într-o parte,
S-a aranjat,
Ca la carte.
Fiecare,
Și-a luat
Postul,
Jocul și-a
Făcut
Tot rostul,
Serios
Se înigheba

Ca-n categoria
A
Fără iz de
Comedie,
Dar cu multă
Gălăgie.

Și-ar fi mers,
Cu bine jocul,
De nu venea
Pocinogul,
Și-ar fi fost
De socotești,
O partidă...
Ca-n povești!
Și-ar fi mers,
Cu toată arta,
Dacă nu începea
Cearța.
Dacă nu venea
Schimbarea,
Ghinionul,
Supărarea...

- Cum?
De unde a plecat?
- De la golul
Blestemat,
De la golul
Contestat,
- A marcat!
- Ba n-a marcat!

Să vedeți
Cum s-a-ntimplat.
Dintr-o luptă-ntr-o
Cumetrii,
S-a acordat
Unșpe metri.
Mingea-i pusă
Pe țapșan,
Și-a tras
Rică Gologan.

Mingioara,
De obida,
A zburat la
Cărămidă...
- Gooooo!
A strigat
Adversarul.
- Nu e gol!
Țipa portarul,
Din așa
Nimica toată,
S-a făcut
Gîlceava,
Lafă
Că nici naiba
De-ar fi fost.
Nu-i putea
Alfa,
De rost.

Se făcuse harmalaie.
Cum fac
Ciorile,
A ploaie
Într-o clipă,

De iuțeală,
S-a iscat
Învălmășeală.
Și așa...
Dintr-un, icnit,
Au ajuns
De s-au...
Ciocnit!
De nu pricepeai
O clipă,
Cine da
Și cine
Țipa.
Zbirnaiau
Toți în zadar,
Ca opt muște-ntr-un
Pahar.
Dar fiind,
Marunți,
Pe semne,
Nu lasau
Urme și
Semne.

Unul gras
Și pistruiat,
Era maistru...
La-ncasat.
Unu-nalt și
Subțirel,
Se-nvîrtea
Ca un prisnel,
Cine-i vedea
De departe.
Credea că...
E box
În șapte!

Între ierburii,
Pitulata,
Mingea
Ridea,
Împacată
Stătea murdara,
Și smeada,
Și nici
Ca-i venea
Să creadă.
Că de regulă,
În joc,
Ea era
Bătută, foc!
Ba... călcata
Și-n picioare,
De n-avea
Egal,
Sub soare,
Că, din naștere,
Potaia,
Se-nvățase cu...
Bătăia.
Ba era și...
Înjurată,
De cadea-n plasa
Vreodată,
Și nu-nțelegea,
O iotă,
Că de fapt,
Era...

Clubota!
Acuma...
Stătea,
Ferită,
Spectatoare,
Odihnită.

Dar, pe-alei,
Și în balcoane,
Sînt Diane
Cu zorzoane,
Surioare,
Mari și mici,
Dau alarma
La bunici,
Ca e luptă-ntră
Voinici...
La bunici
Și la mămici,
Care din
Bucătării,
Habar n-aveau
De copii,
Nu aveau
Sub geamuri,
Clăia,
Nici
Figura cu...
Bătaia!

Ca aduse
De furtună,
Cînd se strică
Vremea bună,
Ies, din usi
Alăturate,
Patru mame-nfuriate,
Patru generali,
De-odată,
Ce ar fi bătut
Și-o gloată,
Patru mame
Cu artag,
Ca albinele...
Cu ac,
Cu trei măști
S-un vâtrai,
C-un vâtrai
Și c-un baston,
Ce făcuse
De planton,
După ușa,
De un veac,
Veneau,
Să le dea,
De hac...

Dar copiii,
Tot copii,
Știu să se
Orienteze,
Să fenteze,
Să dribbleze,
Și-au croit
Ei singuri
Calea,
Tuleo,
Și pe-ai
Ți-e valea!...

Și zburau,
De își loveau,
Și calcîiele
De spate,
Căci fugeau,
Pe deșelate...

Mamele,
Cu toată graba,
Au găsit goala
Taraba,
Nici în poarta,
Nici sub pom,
Nici urmă,
De pui... de om.
Nici potaie,
Vinovată,
Sa-ncașeze
O bătaie-adeverată.
Nici o minge
Blestemată,
Ca să fie,
Confiscată,
Șfirtecată...

Cu uneltele
La spate,
Oricît de-nfuriate,
Se simțeau,
Acum,
Jenate...
„Armele”
ce-aveau
În mîini,
Erau bune
Pentru...
Cîini,
Nu așa,
Pentru copii,
Care fac
Nazdrăvanii,
Puși în temă,
Și-n problemă,
La discuția
De seară,
De la fiecare
Scară,
Tații picilor
Mai mici,
Reîntorși
De la servicii,
Aflînd de...
„Marea ispravă”,
Și că...
„Chestia e gravă”,
După ample
Comentarii,
Și dezbateri
Și-nfruntări,
Analizînd
Pe „teren”,
Susdescrisul fenomen,
Au găsit,
Curînd,
Pricina:
Numai „poarta”
Bat-o vîna,
Cărămida,

Cu obida,
Vecina cu...
Pălămida,
- De-ar fi fost
Pusă pe cant,
Era* mult
Mai elegant.
- De-ar fi fost
Pusă-n
Picioare,
Nici urmă de supărare.

Și ca oamenii
Maturi,
Au trecut,
Și la...
Măsuri,
Au gîndit,
La unison,
Să facă un...
Stadion,
Pentru micii
Jucători,
Cu pistă de...
Alergări,
- Să alerge
Și în șlip!
Și o groapă
Cu nisip,
Șă sară,
În fel și chip,
Iar în anii
Ce-or să vină,
Să le facă...
Și piscină,
Cu un fel de...
Trambulină.

Mamele,
De ici,
De colo,
Care-n grup,
Și care solo,
Aflînd
Planul genial,
Pînă la telejurnal,
Toate într-un singur gînd,
Le-au spus
Vesele, cum sînt:
- Să vă țineți
De cuvînt!
Două babe-n
Ulicioară, sceptice
Din cale-afară,
Auzînd deliberarea,
„Hotărîrea” și
Urarea,
Cum fuseseră-mbîbăte,
Cu promisiuni uitate,
Începură a cîrți:
- Or să uite-a doua zi!

Mamele, puțin pasive,
Ocupate și naive,
Pot degrabă
Să vă spun,
Mai așteaptă
Și... acum!

UNIVERSIADA DE LA KOBE

*Marea competiție
polisportivă a anului*
1985

Desfășurate sub semnul nobilelor idei, promovate în contextul Anului Internațional al Tineretului, „Participare-Dezvoltare-Pace”, Jocurile Mondiale Universitare de vară de la Kobe au reprezentat marea competiție polisportivă a anului 1985. Timp de două săptămîni, întrecerile din Japonia au polarizat atenția iubitorilor de sport din întreaga lume. Un interes firesc, dată fiind valoarea multora dintre reprezentanții celor peste 100 de țări, nivelul ridicat al disputelor, dovedit în primul rînd de aproape incredibilul record la înălțime (2,41 m) stabilit de sovieticul Paklin.

Mesagerii tineretului studios sportiv din România, participanți la 6 din cele 11 discipline din programul Jocurilor, s-au aflat permanent în prim-planul întrecerilor, situîndu-se în final pe locul patru în clasamentul alcătuit după numărul total al medalieiilor obținute — un loc de frunte, în acest pluton impresionant de participanți de pe toate continentele, sportivii noștri devansînd astfel circa 100 de țări. Ei au cucerit 21 de medalii, dintre care 5 de aur, 10 de argint și 6 de bronz, la atletism, gimnastică, înot, judo, tenis (doar scrierile au rămas datorii). Performera micii noastre delegații, de fapt o performera a întregii competiții, a fost gimnasta **Ecaterina Szabo**: dublă campioană mondială universitară — la sărituri și birnă, plus patru medalii de argint. Comportări excelente au avut și înotătoarea **Carmen Bunaciu**, atletul **Dumitru Negoită**, cuplul tenismanilor **Daniela Moise** și **Florin Segărceanu** — medaliați de asemenea cu aur, dar și alții, precum atleta **Liliana Năstase** sau judoka **Mihai Cioc**.

Despre această mare competiție s-au scris multe. Noi vă propunem, mai întii, un tablou al performanțelor românești la Kobe și cîteva rînduri din jurnalul de drum al unora dintre martorii oculari ai Universiadei '85.

G.R.

ÎN PALMARESUL DE ONOARE AL J.M.U.

MEDALII DE AUR

1. CARMEN BUNACIU — înot (100 m spate)
2. ECATERINA SZABO — gimnastică (sărituri)
3. ECATERINA SZABO — gimnastică (birna)
4. DUMITRU NEGOITĂ — atletism (sulița)
5. DANIELA MOISE, FLORIN SEGĂRCEANU — tenis (dublu mixt)

MEDALII DE ARGINT

1. Mihai Cioc — judo (cat. + 95 kg)
2. România — gimnastică (echipe)
3. Ecaterina Szabo — gimnastică (individual compus)
4. Ecaterina Szabo — gimnastică (paraletle)
5. Ecaterina Szabo — gimnastică (sol)
6. Margareta Keszeg — atletism (1500 m)
7. Cristiana Cojocaru — atletism (400 mg)
8. Liliana Năstase — atletism (heptatlon)
9. Florin Segărceanu — tenis (simplu b)
10. Cristiana Cojocaru — atletism (800 m)

MEDALII DE BRONZ

1. Ilie Șerban — judo (cat. 65 kg)
2. Gheorghe Danl — judo (cat. 60 kg)
3. Carmen Bunaciu — înot (200 m spate)
4. Florin Segărceanu, Andrei Dirzu — tenis (dublu b)
5. Daniela Costian — atletism (disc)
6. Marieta Ilcu — atletism (lungime)

ÎN ARENĂ, CA ÎN... CUPTOR

Într-un cadru geografic extrem de pitoresc, la tîrmul Pacificului, pe o căldură „tropicală”, biruită numai de aerul condiționat al încăperilor și bazelor sportive, s-au desfășurat întrecerile sportive ale celei de-a XIII-a ediții a J.M.U. de vară, la care țara noastră, conform tradiției, s-a situat printre promotorii competiției, deși cu o delegație redusă numeric, obținînd în final un merituos loc IV în clasamentul pe țări, cu 21 de medalii.

Căldura și umiditatea, neobișnuite pentru noi, chiar și pentru gazde, care au fost depășite — și ele — la capito-

lul prognoză meteorologică, diferența de fus orar (6 ore față de țara noastră), ca și nivelul performanțelor sportive au fost „adversari” dintre cei mai reductabili ai sportivilor noștri. Merită să remarcăm condițiile dificile în care au fost obținute medalieile la gimnastică fete, înot sau atletism, judo sau tenis de cîmp, la care, prin poziția bazei sportive, se înregistra temperatura cea mai ridicată între orele 10—18, cînd se desfășura competiția.

Putem afirma că această competiție ne oferă încă de pe acum unele experiențe cîștigate în vederea participa-

rii la J.O. de vară din 1988.

Organizarea desăvîrșită a fost evidențiată de cele două manifestări: festivitatea de deschidere a J.M.U. 1985 și cea de închidere, adevărate expresii ale tehnologiei de virf, prilej de strîngere a relațiilor dintre tinerii lumii, în „Anul Internațional al Tineretului”, an la inițierea și desfășurarea căruia țara noastră deține un rol de frunte.

Au fost și momente inedite, de mare emoție pentru delegația noastră, cum a fost victoria sulițașului Dumitru Negoită, cea a înotătoarei Carmen Bunaciu la 100 m spate într-o companie de elită, a

dublului mixt de la tenis Florin Segărceanu — Daniela Moise, fără să mai vorbim de numeroasele și strălucitoarele medalii obținute de Ecaterina Szabo.

Prilej de cunoaștere a tineretului lumii, de noi pași în măiestria sportivă, de noi în-

vătămintे pentru competițiile viitoare, de cunoaștere a unei țări și a tineretului său, într-un cuvânt clipe de neuitat din cariera oricărui sportiv de înaltă performanță, de profundă emoție la înțonarea imnului și ridicarea drapelului tricolor al României! Iată ce-a

însemnat, în sinteză, participarea sportivilor români la Universiada de vară — 1985 — Kobe. Acum, gânduri și eforturi sporite pentru Universiada de vară 1987, Zagreb!

Conf. univ. dr. Ioan DRĂGAN

MAI MULT SAU MAI PUȚIN ȘTIUTE

O... REZERVĂ LA ÎNĂLȚIME

În concursul pe echipe la gimnastică, **Cristina Zelenca** primise din prima zi o serie de sarcini, urmînd a da o mîna de ajutor titularelor (așezarea trambulinei, sprijin la încălzire etc). Ea era deci complet detașată de concurs, ca o rezervă ce se afla.

Dar, în timpul încălzirii, a venit un moment greu pentru echipa României: la ultimul exercițiu pe bîrnă Lavinia Agache se accidentează serios, iar Cristina devine, din rezervă, componentă a formației, intrînd în întrecere practic fără o încălzire specială! Este primul ei mare concurs! Într-o sală uriașă, plină. Pe umeri poartă povara de a o înlocui pe a doua gimnastă a țării...

Cristina își adună puterile. Dă dovadă de o mare stăpînire de sine. Își face foarte bine exercițiul la bîrnă, primește 9,750 — una dintre cele mai bune note la acest aparat — deschizînd drumul Ecaterinei Szabo spre o execuție aproape perfectă (9,900), apoi spre medalia de aur.

Chiar dacă în concursul pe aparate Cristina Zelenca avea să se lase copleșită de emoțiile apropierei de o medalie, putem spune că... rezerva și-a făcut datoria.

ULTIMUL MINUT

Pentru reprezentanții judoului nostru, acest ultim minut a avut un rol determinant într-o întîlnire sau alta.

La categoria grea, **Mihai Cloc** îl are în față, după doua victorii sigure — ippon —, pe

sovieticul Biktasev, un sportiv cu o forță impresionantă, teribil de bine înfipt pe picioare și cîntărind 123 kilograme. Dominat de acest puternic adversar, Mihai apelează la tehnică și inteligență, transformînd un procedeu tehnic executat de sovietic în ippon pentru el. Victorie frumoasă, aplaudată, prețioasă, obținută cu un minut înainte de final. În finala cu Hwang (R.P.D. Coreeană), un alt uriaș, chiar... și mai și, 135 kilograme! —, Mihai Cioc s-a menținut la egalitate pînă spre sfîrșit, dar este surprins cînd mai rămăseseră 50 de secunde, mulțumindu-se cu o medalie de argint, firește prețioasă.

Ilie Cornel Șerban, sportivul de la categoria 65 kilograme, l-a dominat tot timpul pe americanul Marchal în meciul hotărîtor pentru intrarea în finală. Mai erau 10 (zece!) secunde însă, cînd adversarul l-a surprins printr-o acțiune koka. un final care a uluit tribunele... Același minut, ultim minut, buclucaș... În loc de aur sau argint, Șerban a cîștigat în cele din urmă, ușor, medalia de bronz.

INOVAȚIE

În toate meciurile, de simplu sau de dublu, tenismanii noștri **Segărceanu** și **Dirzu** erau anunțați de arbitrul din scaun, indiferent cine era acesta, drept „Segarcea” și „Diret”. Respectuoși, dar fermi, jucătorii români încercau să explice fonetica numelui lor și faptul că această pronunție aparte îi deranjează. Imperturbabili, arbitrii japonezi recunoșteau că au greșit, făceau cîteva exerciții de pronunție și... ce credeți

că urma? De pildă, „Two-one for Segarcea... plays Diret”! Florin și Andrei s-au mulțumit, în cele din urmă, cu un zîmbet, s-au obișnuit cu... situația.

Apropo de Segărceanu. El a jucat 12 partide în 6 zile, uneori și 3 pe zi, într-o căldură sufocantă și o umiditate inimaginabilă la noi acasă, pe terenul central, unde curenții de aer erau împiedicați să circule de tribune, atmosfera fiind pur și simplu de... saună.

În ultima zi a concursului de tenis, Florin s-a prezentat pentru finala de dublu mixt după-amiază, la ora 16, după actul decisiv la simplu, cu sovieticul Sverev, în fața căruia cedase în patru seturi. Era efectiv epuizat, ușor demoralizat. Tocmai acum, cînd delegația noastră spera într-o medalie de aur, după bronzul de la dublu masculin și argintul de la simplu...

Lîngă Florin, **Daniela Moise**. De partea cealaltă a fileului, sovieticii Savcenko și Leoniuk. La încălzire Savcenko schimbă, încrunțată, mirigi cu un Segărceanu puțin apatic. Savcenko primește mingea, o oprește în mîna stîngă, se uită la ea, o apasă, o returnează. Florin prinde la fel, cu stînga, se uită la ea, o cercează pe toate fețele, apoi o înapoiază sovieticei. Și tot așa de cîteva ori, atmosfera se destinde, Segărceanu se relaxează, devine bine dispus și apoi... în întreg meciul îi reușesc toate execuțiile tehnice, valorificate cu o nonșalanță de care cu greu îl mai credeam în stare pe primul nostru jucător, după atîtea seturi jucate în finala precedentă.

asistent univ.
Alex. NICULESCU

SCHIMBUL DE STAFETĂ

pentru

Maricica Puică, Marita Koch, Serghei

Bubka, Lasse Viren, Sebastian Coe

PE PISTELE

DIN PITEȘTI

ȘI COTTBUS

Știi care este numitorul comun al municipiilor **Pitești**, din România și **Cottbus**, din Republica Democrată Germană? Ambele, menționate documentar cu multe secole în urmă, acum orașe în plină dezvoltare economică și socială, cu peste 120 000 de locuitori, linia de forță constituind-o industria, în reședința județului Argeș, de pe Valea Argeșului — industria de autoturisme și petrochimia, în reședința regiunii Lusatia, de pe valea râului Spree — extracția cărbunelui și producerea energiei electrice; în centrul ambelor urbe, într-un perimetru stabilit anume de primării, nici un vehicul nu are voie să pătrundă, doar pasul trecătorilor având liberă trecere în aceste oaze de liniște și frumos, ferite de orice factor poluant, obișnuit al marilor orașe.

Și în anul 1985 s-a mai adăugat un factor numitorului comun — **atletismul juvenil**, ambele orașe găzduind marile competiții ale speranțelor primei discipline olimpice. **Pitești — concursul „Prietenia”, Cottbus — Campionatele europene de juniori**, într-o strânsă consecuție, în luna august. Am văzut astfel, cu câteva ceasuri mai devreme, pe cei care, la „ora olimpică” a actualului sau viitorului ciclu, vor urca pe podiumul învingătorilor, schimbul de stafetă al marilor atlete și atleți **Maricica Puică, Doina Melinte, Marlies Göhr, Marita Koch, Lasse Viren, Sebastian Coe, Serghei Bubka** și alții.

În virful turnului care străjuiește de secole zidurile burgului „Chotibuz”, din Lusatia, steagul, bățut de vânturile care adună și răspîndesc norii peste râul Spree, își schimbă mereu direcția, ca o giruetă. „Poarta orașului” — care lasă să se întrevadă a fi vechea vamă, dar nu este decât un spațios și modern restaurant care și-a găsit lăcaș între pereții groși, de cărămidă netencuită, ai fostei cetăți — face legătura între vechiul și noul centru al Cottbus-ului.

lui. Înăuntrul zidurilor, clădiri în stil gotic, unele masive, rigide și cu o singură pată de culoare — țiglele roșii ale acoperișurilor, altele cu un singur cat și mansarde parcă desenate, în forme rotunde și în culori vii, avînd la parter prăvălioare care te îmbie nu prin fastul vitrinelor, ci prin căldura lor umană. Străzi înguste, ca într-un vechi vad comercial, siluetele elegante, de modă veche, ale stilpilor de iluminat cu cîte două felinare, atenuînd ceva din lipsa copacilor. „Adler Aphoteke”, unde te aștepti să găsești haturi și pomezi doftoricești și nicidecum spray-uri, alături de o mică peluză de iarbă care încadrează o potecă ce duce la capela din care se aude cîntînd orga. Cîți oameni sînt pe cele patru bănci care închid dreptunghiul verde de iarbă, tot ațîția se întrevăd prin lumina difuză a amurgului ce se strecoară prin cele cîteva vitralii ale capelei. Dincolo de ziduri, trecerea spre geometria noului centru al Cottbus-ului o face silueta zveltă a pasarelei, cea care te aduce la modernele magazine, nu înainte însă de a te tenta, la înălțime, cu o cafenea-bar, care-ți poate oferi, concomitent, apetisantele preparate și o atrăgătoare imagine de ansamblu a pieței.

Berliner Platz la orele serii. Perimetrul astaltat din fața hotelului Lausitz și a Pavilionului expozițional devine din ce în ce mai populat în jurul scenei ridicate pe loc sub ochii primilor spectatori. Și mai mult decât vitrina publicitară din preajmă („Cottbus Heute”) — care anunța de cîteva săptămîni programul cultural „Sommer an der Spree '85” întocmit de municipalitate și care-i invita pe tinerii localnici și vizitatori, sub semnătura lui Erhard Müller, „oberbürgermeister” la concertele în aer liber „Rock-Pop-Blues-Show” și „Rock für den Frieden” („Rock pentru prieteni”) — principala atracție apăsă orga de lumini și acordajul chitarelor electrice, care au constituit mai

Cine a câștigat? O adevărată șaradă, care a luat juriului Campionatelor Europene de juniori, de la Cottbus, minute bune de deliberare. Și decizia a consemnat o premieră în alergările pe distanțe lungi la asemenea competiții de anvergură: pe primul loc în proba de 800 m, româncă Maria Pinteș (224) și cehoslovaca Gabriela Sedlakova (276)!

mult decît o uvertură. Spectacol de sunet și lumini, cu interpreți pe scenă — grupul de muzică rock „Plattform” și în afara ei — sute de spectatori care, treptat-treptat, părăseau poziția statică, de ascultători, lăsîndu-se furăți de ritmul trepidant, de sunetele emise de instrumente și de acutele cîntărețelor, ridicate la puterea „n” de stația de amplificare, pentru a se lansa în valurile mișcătoare din care nu mai puteai vedea cine cu cine dansează...

...Pe stadion însă, pe pista athletică sau pe șoselele deschise larg ciclismului, în sălile de sport, tineretul (nu numai cei cu vîrsta de rigoare, ci și cei cu entuziasmul juvenil sau concepția proaspătă), își consumă energia prin întreceri și competiții, în folosul sănătății personale și performanței de notorietate. Și chiar dacă întrecerile erau individuale, și chiar dacă lupta cu secunde sau centimetri se ducea, de fapt, cu propriile limite ale performerului, nimeni nu este singur cu el însuși. Suportul antrenorului, coechipierilor și spectatorilor se face mereu simțit, este implicat chiar și în efortul solitar de perfecționare, de atingere a altor cote, mai înalte.

După ce toată dimineața soarele a făcut naveta, cînd intrînd, cînd ieșind din nori, obligîndu-ne mereu să îmbrăcăm sau să dezbrăcăm bluzele de vînt, iată că la amiază s-a încăpățî-

nat să rămînă deasupra capetelor noastre, iar la ora 15, cînd începea reuniunea de după masă, frigea atît de tare încît toți cei de la „masa presei” regretau că solicitaseră înlăturarea parasolarelor pentru a putea vedea mai bine cursele. În timpul primei finale a zilei, însă, cea de 800 m fete, personal n-am mai regretat nimic, pentru că nu mai simțeam suțele de foc ale soarelui, cursa pur și simplu urcîndu-mă cînd pe înălțimile ametoare ale bucuriei, cînd aruncîndu-mă în focurile Gheenei. Și nu numai pe mine, ci și pe toți componenții micii noastre delegații aflate la întrecerea atletismului juvenil de pe bătrînul continent.

După parcurgerea primului tur de pistă, atleta noastră **Maria Pinteș** conducea autoritar plutonul, impunîndu-și ritmul care-i convenea. La intrarea în ultima linie dreaptă s-a desprins clar de urmăritoarele sale, Ellen Kiessling și Yvonne Endman, în timp ce principala sa contracandidată, cehoslovaca Gabriela Sedlakova, părea blocată de cele două alergătoare din R.D. Germană. Crezînd că este deja în afara oricărui pericol, și-a continuat lejer alergarea, cu ochii doar la firul alb al sosirii, tot mai aproape, mai aproape... Iată însă că Sedlakova a țîșnit prin exterior și, printr-un sprint prelungit, profitînd de faptul că nu intra în vederea

periferică a liderei, a ajuns-o chiar pe „grila” sosirii, atunci când atleta noastră considera conturile încheiate. De sus, din tribună, mi se părea atunci că roșul pistei sintetice devenise incandescent pe grătarul ultimilor metri, că jarul frigea picioarele tinerei noastre alergătoare. Crainicul întrecerilor a anunțat-o imediat câștigătoare pe Pinteă, dar fotografiile s-au năpustit pe Sedlakova. Au urmat minute în șir de așteptare, iar în perimetrul destinat conferințelor de presă cu laureații, când una, când cealaltă dintre protagoniste, plîngea, în funcție de opiniile care se contraziceau... Împreună cu **Mihaela Peneș** — campioană olimpică la anii pe care-i avea acum Maria Pinteă — încercam să aflăm cu un minut mai devreme decizia juriului. Și, în sfîrșit, invocîndu-se analiza minuțioasă a fotografiei sosirii, ambele atlete au fost declarate campioane! Caz fără precedent într-o alergare de asemenea nivel competitiv!

Maria Pinteă, campioana Europei după cea mai dramatică dispută, n-a fost nici un moment singură...

Rosemarie Ackermann, prima atletă din lume care a sărit peste „bariera” de 2 metri (în august 1977), recordmană a lumii de 6 ori, campioană olimpică în 1976 și europeană în 1974, este considerată de concetățenii săi un simbol sportiv al Cottbus-ului. Am întîlnit-o la „europenele” atleților juniori, înconjurată de dragostea și admirația micilor aspiranți la gloria primei discipline olimpice, fosta mare atletă răspunzîndu-le cu aceeași modestie care a caracterizat cariera ei de excepție. Pentru acești copii, ea este un personaj de legendă, din frumoasa poveste a sportului, cu întîmplări nemaivăzute și nemaiauzite decît de... părinții lor. Pentru părinții lor, cînd o întîlnesc pe stradă, ea este pur și simplu Rosi, cea care și-a legat întreaga activitate sportivă de un singur club, cel din Cottbus, mamă a doi copii, Lars și Sven, rămasă în lumea atletismului chiar și după retragerea ei din activitatea competițională („o dată cu Olimpiada de la Moscova, cînd m-am clasat doar a patra...”, cum îmi spune) ca instructor în cadrul vechiului ei club, dar și interesată de lumea handbalului („pentru că soțul meu, Manfred, este jucător la Lokomotive Cottbus și a sosit vremea să flu și eu alături de el, cum era el cu mine cînd concuram. Promovarea echipei lui în prima Divizie, după un deceniu de încercări, am sărbătorit-o ca și pe primul meu record mondial”).

Rosemarie Ackermann, aceeași siluetă familiară printre concetățenii săi. Înaltă, syltă, cu părul tăiat scurt, cu ochii de viezure, care privește atent în jur, fără vîrstă. Căci marii campioni n-au vîrstă, ei nu îmbătrînesc în ochii celor care-i admiră.

Pe **Lothar Thoms**, cealaltă mare vedetă sportivă a Lusatiei și Cottbus-ului, nu l-am întîlnit la **Leichtathletik-Europameisterschaften des Junioren**, dar am avut acolo prilejul să-l cunosc prin intermediul altora.

Dimineața aveau loc doar preliminarile unor probe și diverse întreceri în cadrul decatlonu-

lui sau heptatlonului. Nimic spectaculos pentru cei obișnuiți cu fastul marilor întreceri, cu decorul marilor finale, cu tensiunea marilor dispute. Deosebite, însă, pentru împătimitii atletismului, pentru cei ce știu a aprecia din priviri și a măsura cu suflul lor de mari iubitori ai acestui distins sport lupta cu secunde și centimetri, a performerului, a celui care prin muncă neistovită, dăruire fără limite, renunțări adeseori dureroase, ridică talentul la înălțimi neatîse pînă atunci. Pentru adevăratul cunoscător al atletismului — care știe ce uriaș efort depus în anonim se află în umbra marii performanțe, a recordului — nici o probă, nici o încercare, nici un start nu poate fi lipsit de importanță.

În tribuna a II-a, vizavi de cea care veghează finisul tuturor alergătorilor și elanul tuturor săritorilor, scăldată din plin dimineața de căldura dogoritoare a soarelui de august, o familie compusă din trei persoane se bucura de aer, de soare, de ambianța tinerească a stadionului. Primul „el”, adică Georg — tatăl —, economist de profesie și fost atlet demifondist la clubul din Cottbus, a rămas cu pasiunea statornică pentru alergare, pe care o practică zilnic, înainte de programul de serviciu. Și-a luat concediul de odihnă special în perioada „europenelor”, pentru a nu pierde nimic din acest regal sportiv. „Ea”, adică Ute — mama — s-a „lăsat convinsă” să-și ia și ea concediul tot atunci, dar între două priviri aruncate spre pista stadionului mai supraveghează firul răsucit printre andreele, sau treptele ce duc spre tribună. Pentru că pe acolo trebuie să revină al doilea „el”, adică Roland — fiul — un puști de vreo 10 ani, plecat după înghețată, probabil ciclist cu veleități, căci nu se desparte de o masivă caschetă de ciclist, pe care o poartă cu stoicism în pofida căldurii. Și nu probabil ciclist cu veleități, ci sigur, pentru că mi-o spune ritos la întoarcere, așezîndu-se lîngă mine. „Dacă sînteți ziarist, nu se poate să nu-l cunoașteți pe cel mai mare specialist al probei de un kilometru cu start de pe loc, **Lothar Thoms**, campion olimpic în 1980 și de patru ori consecutiv campion al lumii, performanță neegalată încă! Eu sînt unul din elevii lui și am început ciclismul participînd, cu colegii de clasă, la „kilometrul Spartachiadei”, o cursă contracronometru care alege, alege, pînă la finala pe țară. Antrenorul nostru, **Lothar Thoms**, care a participat și el cînd era copil la această întrecere, a donat o cupă pentru cea mai bună performanță a finalei. Anul trecut, **Danny Schrieder**, un elev tot de pe la noi, din Lusatia, dar mai mare ca mine (avea 12 ani), a primit trofeul, iar la toate cele trei grupe de vîrstă (10, 11 și 12 ani), învingători au fost băieții noștri, din Cottbus. Sper că la anul voi învinge și eu, ca purtător al culorilor clubului nostru, de aici, roșu cu alb”.

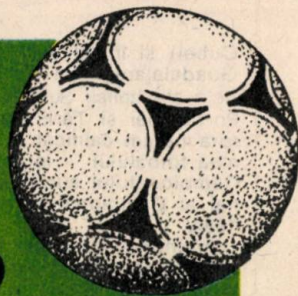
Așa am aflat de **Lothar Thoms**, cealaltă mare vedetă sportivă a Lusatiei, dar și ceea ce înseamnă acolo educație pentru sport, care este una de o viață, deci începe din familie, cu părinții, cu profesorii, cu colegii.

Paul SLĂVESCU

POVESTEA MONDIALELOR

ÎN

12
finale

1930 — URUGUAY,
VICTORIA „CENTENARULUI”
1934 — ITALIA,
SAU FOCUL TRIBUNEI
1938 — ITALIA
CUCEREȘTE PARISUL
1950 — URUGUAY
SAU PRĂBUȘIREA MARACANEI
1954 — R.F. GERMANIA
LUI FRITZ WALTER
1958 — BRAZILIA,
GARRINCHA ȘI PELE...
1962 — BRAZILIA...
ȘI FĂRĂ PELE
1966 — ANGLIA...
ERA ȘI TIMPUL
1970 — BRAZILIA
ȘI TRIPLA EI CUNUNĂ...
1974 — R.F. GERMANIA
ȘI VISUL LUI CRUYFF
1978 — ARGENTINA
LUI KEMPES SĂGETĂTORUL
1982 — ITALIA,
SAU VULTURII LUI PAOLO ROSSI

Se apropie al 13-lea Mondial al fotbalului. Curînd „oștile” fotbalului vor porni spre Mexic, hotărîte să-l cucerească, bineînțeles cu alte arme decît cele ale lui Cortez.

Mexicul își așteaptă oaspeții. Visează, ca și acum 16 ani, o finală Brazilia-Mexic, în care cei 100 000 de pe „Azteca” ar accepta — încă de astăzi, victoria lui Zico, în amintirea lui Pele. Acum 16 ani, mexicanii începuseră Mondialul cu scandarea „Me-xi-co—Brasill” După înfrîngerea echipei mexicane în meciul cu Riva, scandarea s-a schimbat, prin rocadă, devenind „Bra-sil — Me-xi-col...” Se mergea la victorie tot cu o echipă a Americii latine...

În așteptarea celui de-al 13-lea turneu final, să ne amintim situația la zi în clasamentul ultimilor... 55 de ani. Deci...

1. Brazilia	(12)	57	37	10	10	134—61	84
2. R.F. Germania	(10)	54	32	10	12	119—78	74
3. Italia	(10)	43	24	9	10	75—46	57
4. Argentina	(8)	34	16	5	13	63—51	37
5. Anglia	(7)	29	13	8	8	40—29	34
6. Uruguay	(7)	29	14	5	10	57—39	33
7. Ungaria	(8)	26	14	3	12	85—48	31
8. U.R.S.S.	(5)	24	12	5	7	37—25	29
9. Polonia	(4)	21	12	4	5	38—22	28
10. Iugoslavia	(7)	28	12	4	12	47—36	28
11. Suedia	(7)	28	11	6	11	48—48	28
12. Franța	(7)	27	11	2	14	59—50	24
13. Austria	(5)	23	11	2	10	38—40	24
14. Spania	(5)	23	8	5	10	26—30	21
15. Cehoslovacia	(7)	25	8	5	12	34—40	21
16. Olanda	(4)	16	8	4	5	32—19	19
17. Chile	(6)	21	7	3	11	26—32	17
18. Elveția	(6)	18	5	2	11	28—44	12
19. Peru	(4)	14	4	3	7	19—25	11
20. Portugalia	(1)	6	5	0	1	17—8	10

(Acesta e un clasament care cuprinde toate jocurile susținute de echipele naționale în turneele finale ale Campionatului mondial. În prima coloană, în paranteze, numărul edițiilor la care au participat echipele.)

Echipa României ocupă locul 29, cu următoarea linie de clasament...

(4) 8 2 1 5 12—17 5

...punctele acumulate fiind în 1930 (3—1 cu Peru), în 1938 (3—3 cu modesta formație a

Cubei) și în 1970 (2—1 cu Cehoslovacia, la Guadalajara.). Un palmares precar, mult sub cele ale Italiei, Suediei, Cehoslovaciei, Elveției, Portugaliei și Țării Galilor, țări în dauna cărora ne-am calificat — surprinzător pentru lumea fotbalului — în Mexic 1970, în „sferturile” Campionatului european 1972 și în turneul final al Campionatului european din Franța — 1984.

Amintindu-ne acest amănunt deloc lipsit de interes pentru evaluarea potențialului general al fotbalului nostru în competiția mondială și europeană, să derulăm acum — în preajma celui de-al doilea turneu final al Mexicului — filmul celor 12 finale mondiale de până acum.

1. MONTEVIDEO, 1930

Uruguay-Argentina 4—2 (1—2)

Uruguay: Ballesteros — Nasazzi, Mascheroni — Andrade, Fernandez, Gestido — Dorado, Scarone, Castro, Cea, Iriarte.

Argentina: Botasso — Della Torre, Pateroster — J. Evaristo, Monti, Suarez — Peucelle, Varallo, Stabile, Ferreira, M. Evaristo.

Au marcat: Dorado (min. 12), Cea (min. 57), Iriarte (min. 68), Castro (min. 89), respectiv Peucelle (min. 28) și Stabile (min. 37).

„A fost — avea să declare Octav Luchide, fostul secretar al Federației române de fotbal, prezent la meci, și care avea să urmărească și multe alte finale mondiale — una dintre cele mai frumoase finale din istoria fotbalului, prin măiestrie tehnică, virtuozitate și chiar viteză, în pofida faptului că s-a disputat în 1930”

A fost o finală sud-americană, care avea

toate argumentele. Cealaltă finală sud-americană s-a disputat la Rio de Janeiro, în 1950, fără să se ridice la nivelul tehnic al primei, dar avea să furnizeze una din cele mai mari surprize din istoria Mondialelor (poate chiar cea mai mare), adică înfrângerea Braziliei în fața micului Uruguay!...

2. ROMA, 1934

Italia-Cehoslovacia 2—1 (0—0, 1—1)

Italia: Combi — Monzeglio, Allemandi — Farraris, Monti, Bertolini — Guaita, Meazza, Schiavio, Ferrari, Orsi.

Cehoslovacia: Planicka — Zenisek, Ctyroky — Kostalek, Cambal, Krcil — Junek, Svoboda, Sobotka, Nejedly, Puc.

Au marcat: Orsi (min. 82), Schiavio (min. 97), respectiv Puc (min. 69).

O finală pe muchie de cuțit, așa cum se poate vedea și din caseta tehnică. În fața unui stadion în delir, Orsi (jucător de origine argentiniană) a egalat abia în minutul 82, pentru ca italienii, purtați literalmente la victorie de o tribună dezlănțuită, să marcheze golul cel mare în minutul 97, în prima repriză a prelungirilor.

Cehoslovacia a fost o mare învinsă, jucând de la egal la egal cu marii favoriți. Să amintim cu această ocazie că echipa României a făcut un meci mare cu... Cehoslovacia, în „optimi”, la Triest (s-a jucat eliminatoriu). Jucătorii noștri au condus până în minutul 60, prin golul marcat de Dobay, dar aveau să piardă în final cu 2—1.

Montevideo, 1930. Prima ediție a Mondialului. Un grup de jucători români și uruguaieni, înaintea meciului. În centrul imaginii, viitorul antrenor emerit Emmerich Vogl

Să revedem echipa care a reușit acel joc frumos, mult aplaudat și comentat în Italia: Zombori — Vogl, Albu — Deheleanu, Cotormani, Moraveț — Bindea, Covaci, Sepi, Bodola, Dobay.

Mondialul italian a confirmat sfârșitul unei mari echipe, Austria. Acest declin e legat, de loc întâmplător, de apariția „WM”-ului lansat de Chapman, în care apărarea „om la om” anunță încheierea virstei de aur a fotbalului.

3. PARIS, 1938

Italia-Ungaria 4—2 (3—1)

Italia: Olivieri — Foni, Rava — Serantoni, Andreolo, Locatelli — Biavatti, Meazza, Piola, Ferrari, Colaussi

Ungaria: Szabo — Polgar, Biro — Szalay, Szűcs, Lazar — Sas, Vincze, dr. Sarosi, Zsegeller, Titkos

Au marcat: Colaussi (min. 7 și 26), Piola (min. 17 și 81), respectiv Titkos (min. 8), dr. Sarosi (min. 66)

A fost ultima finală antebelică. Cei care se îndoiseră de valoarea echipei italiene, câștigătoare în *extremis* pe teren propriu, în ediția precedentă, la Roma, au fost nevoiți să admită că Italia lui Vittorio Pozzo era, într-adevăr, cea mai bună echipă a momentului. Marea surpriză a acestui turneu final a fost înfrângerea Germaniei de către Elveția. Victoria elvețienilor a fost primită cu mare entuziasm. Germania, care tocmai anexase Austria și îi încorporase în echipa sa pe marii jucători austrieci, a părăsit terenul cu capul jos. Stadionul era în delir. Era în această bucurie speranța că războiul pe care Germania îl pregătea asiduu nu va mai avea loc.

Pariful a fost și turneul lui Leonidas, brazilianul care a marcat 8 goluri, fiind adevăratul precursor al lui Pele...

4. RIO DE JANEIRO, 1950

Turneul final din Brazilia a avut o formulă de disputare diferită de a celor precedente și chiar de a tuturor celor care vor urma. S-a jucat un turneu final al celor patru câștigătoare de grupe, adică **Uruguay, Brazilia, Suedia și Spania**. Brazilia era superfavorita acestui turneu de patru. În primul meci, Brazilia-Suedia 7—1; a urmat Uruguay-Spania 2—2; apoi Brazilia și-a redemonstrat super-clasa, zdrobind Spania cu 6—1; în penultimul meci (Uruguay—Spania 3—2) s-a putut vedea, prin prisma rezultatelor de până atunci, că ultimul meci al „turneului”, adică Brazilia-Uruguay, este o simplă formalitate, mai ales că această adevărată finală se juca pe Maracana, stadion special construit pentru triumful Braziliei, un stadion în tribunele căruia aveau să ia loc nu mai puțin de 200 000 de spectatori.

Dar fotbalul, Marele vrăjitor al secolului nostru, a decis altfel, împotriva Evidenței. Așa se face că „Marea finală” avea să se încheie cu un rezultat uluitor, cu înfrângerea Braziliei! Deci...

Uruguay: Maspoli — M. Gonzales, Tejera — Gambetta, Varela, Andrede — Ghiggia, Perez, Miguez, Schiaffino, Moran

Brazilia: Barbosa — Augusto, Juvenal — Bauer, Danilo, Bigode — Friaca, Zizinho, Ademir, Jair, Chico

Au marcat: Schiaffino (min. 65), Ghiggia (min. 79), respectiv Friaca (min. 47)

În urma acestui rezultat neverosimil pentru condițiile în care s-a desfășurat acest meci (Brazilia avea nevoie doar de un joc egal și a condus până în minutul 65 cu 1—0), clasamentul final al turneului 1950 a fost următorul:

1. Uruguay	3	2	1	0	7—5	5
campionă mondială						
2. Brazilia	3	2	0	1	14—4	4
3. Suedia	3	1	0	2	6—11	2
4. Spania	3	0	1	2	4—11	1

Așa s-a încheiat turneul care a furnizat cele mai mari două surprize din istoria Mondialelor: înfrângerea Angliei de către S.U.A., cu 1—0, în cadrul jocurilor grupei (unul din fundașii echipei Angliei era Alf Ramsey), și această finală, care, așa cum spuneau comentatorii prezenti, „a îndoiat o țară întreagă”. Dar, Marele vrăjitor, care este fotbalul...

5. BERNA, 1954

R.F. Germania—Ungaria 3—2 (2—2)

Dacă finala precedentă de la Rio a fost considerată — și este, în continuare — o surpriză greu de egalat, cea de la Berna rămâne cea mai dramatică. Să revedem numele jucătorilor...

R.F. Germania: Turek — Posipal, Kohlmeyer — Eckel, Liebrich, Mai — Rahn, Morlock, O. Walter, F. Walter, Schaeffer.

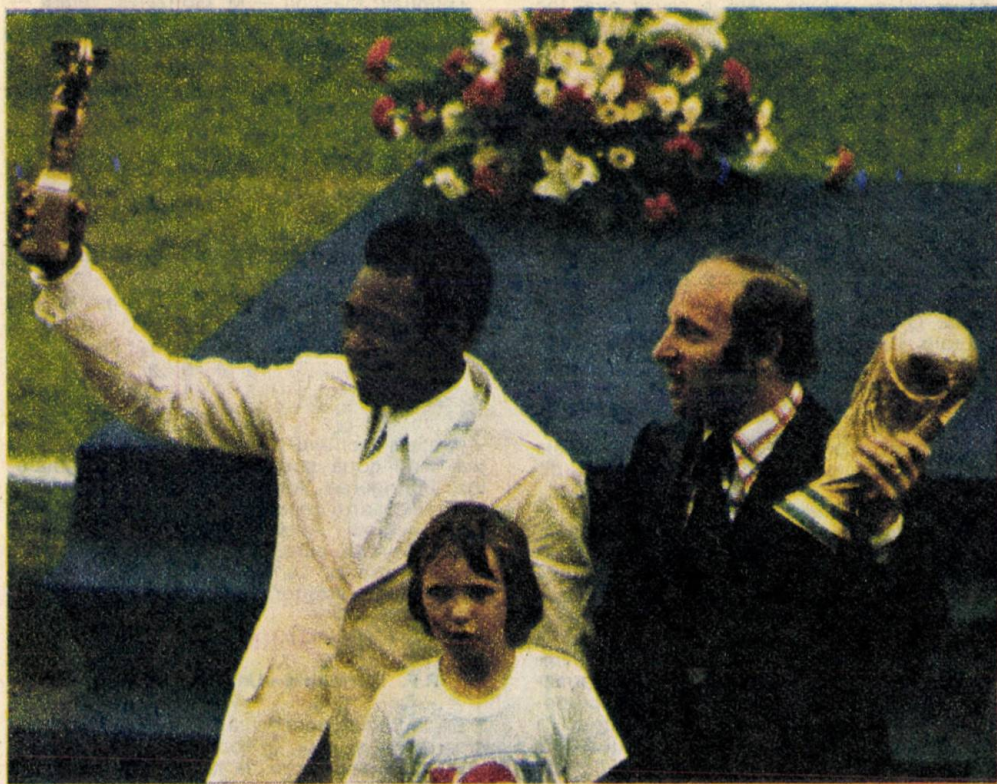
Ungaria: Grosics — Buzanski, Lantos — Bozsik, Lorant, Zakarias — Czibor, Kocsis, Hidégkuti, Puskas, Toth M.

Au marcat: Morlock (min. 10), Rahn (min. 18 și 84), respectiv Puskas (min. 5) și Czibor (min. 8)

Dramatismul finalei poate fi sugerat de numărare argumente. În primul rând, e suficient să privim minutele golurilor. În minutul 8 era 2—0 pentru Ungaria, marea favorită. Apoi au venit „contrele” vest-germanilor, care au egalat în alte zece minute. Golul victoriei a venit târziu; în minutul 84.

Dar asta nu e totul. Memorabil este faptul că în jocurile din grupe Ungaria învinsese R.F. Germania cu un scor zdrobitor 8—3, pentru ca în finală totul să se răstoarne. Să fi fost la mijloc o „strategie” a experimentatului antrenor vest-german Sepp Herberger, care jucase în prima manșă cu destule rezerve? Poate, deși nu există certitudini.

În sfârșit, un al treilea element de reținut: în ajunul finalei Puskas era accidentat. Cel mai bun jucător al echipei ungare n-a admis însă să lipsească din finala pe care o vedea ca și câștigată. Și astfel, el a fost, până la urmă, un handicap pentru echipa sa.

Pele și Uwe Seeler, două dintre cele mai mari vedete ale Campionatelor mondiale

6. STOCKHOLM, 1958

Brazilia-Suedia 5-2 (2-1)

Brazilia: Gilmar — Djalma Santos, Bellini, Orlando, Nilton Santos — Zito, Didi, Zagalo — Garrincha, Vava, Pele.

Suedia: Svensson — Bergmark, Gustavsson, Axbohm — Borjesson, Parling — Hamrin, Gren, Simonsson, Liedholm, Skoglund

Au marcat: Vava (min. 6 și 32), Pele (min. 55 și 90), Zagalo (min. 66), respectiv Liedholm (min. 3), Simonsson (min. 80).

O victorie braziliană așteptată de... 28 de ani. Pentru lumea fotbalului, a fost finala apariției lui Pele. Pentru rafinații evoluțiilor tactice, a fost momentul apariției sistemului cu patru fundași. Pentru iubitorii de statistici, a fost ediția marelui golgheter Fontaine, care, cu cele 13 goluri marcate (vechiul record, Kocsis, 11 goluri, în ediția de la Berna) continuă să fie de neclintit și astăzi, după aproape 30 de ani.

Sigur că a fost și apariția lui Pele, dar se omite faptul că marele „contribuabil” la această victorie detașată a fost extremul dreapta Garrincha, care, mai puternic decât... sistemul cu patru fundași, a scos din joc, în

toate acțiunile sale, doi sau trei apărători suedezi, prilejuind festinul lui Vava și Pele.

Turneul final de la Stockholm a fost marcat și de succesul echipei Franței, merituosă medalie de bronz. De asemenea, turneul suedez marchează intrarea echipei U.R.S.S. în circuitul Mondialelor.

7. SANTIAGO DE CHILE, 1962

Brazilia-Cehoslovacia 3-1 (1-1)

Brazilia: Gilmar — D. Santos, Mauro, Zozimo, N. Santos — Zito, Didi, Zagalo — Garrincha, Vava, Amarildo

Cehoslovacia: Schoroff — Tichy, Pluskal, Popluhar, Novak — Kvasnak, Masopust — Pospichal, Scherer, Kadraba, Jelinek

Au marcat: Amarildo (min. 17), Zito (min. 69), Vava (min. 79), respectiv Masopust (min. 15)

Ceea ce era de demonstrat. Brazilia câștigă al doilea titlu consecutiv, fără Pele, cu același Garrincha în prim-plan. Pele s-a accidentat în jocul din grupă cu Cehoslovacia (0-0) și nu a mai revenit în teren. A fost înlocuit cu Amarildo, care a primit pe tavă mingile de vis ale

aceluiași Garrincha, acesta fiind și unul din golgeterii Mondialului chilian.

Remarcabilă comportarea echipei iugoslavi-
viei, care a pierdut medalia de bronz (clasin-
du-se, totuși, pe locul patru) printr-un autogol
al fundasului Markovici, în minutul... 90)

Mondialul chilian a scos la iveală unul din
începuturile violenței pe teren, așa cum s-a în-
tîmplat în meciul R.F. Germania-Italia, 0—0.
De asemenea, au început să fie resimțite con-
dițiile dificile ale jocurilor la altitudini diferite.
În sfîrșit, după ce Suedia cucerea medalia de
argint pe teren propriu, iată că mica echipă a
chilienilor reușește și ea performanța de a în-
tra în posesia medaliei de bronz. Avantajul te-
renului, care a influențat din plin edițiile 1930,
1934, 1958, operează și de astă dată. Am pu-
tea spune că și ediția elvețiană (1954) a stat
sub semnul aceluiași regim deoarece în tribu-
nele stadionului din Wankdorf, la finala R.F.
Germania-Ungaria se aflau nu mai puțin de
30 000 de spectatori vest-germani, care n-au
făcut decît să traverseze munții...

8. LONDRA, 1966

Anglia—R.F. Germania 4—2 (1—1, 2—2)

Anglia: Banks — Cohen, J. Charlton, Moore,
Wilson — Ball, B. Charlton, Stiles, Peters —
Hunt, Hurst

R.F. Germania: Tilkowski — Hottgess,
Schulz, Weber, Schnellinger — Haller, Bec-
kenbauer, Overath — Seeler, Held, Emmerich

Au marcat: Haller (min. 12), Hurst (min. 18),
Peters (min. 78), Weber (min. 90), Hurst (min.
100 și 120).

A fost o finală plină, cu prelungiri, un fel de
răsplată pentru patria fotbalului.

Ediția a fost dominată de cîteva puncte fier-
binți:

1) Eliminarea Italiei de echipa R.P.D. Core-
ene;

2) Eliminarea argentinianului Rattin în me-
ciul cu Anglia;

3) Ascensiunea extraordinară a marii vedete
Eusebio, care va contribui esențial la clasarea
Portugaliei pe locul trei.

4) Celebru gol „pe linie” — cum s-a spus în
legătură cu golul pe care tușierul sovietic
Bahramov l-a văzut... gol, dar pe care mulți
comentatori l-au contestat.

În ceea ce ne privește, ca unul dintre cei
care am văzut în Mexicul Mondialului '70 fil-
mul finalei engleze, cu nenumărate reluări și
stop-cadre la golul cu pricina, n-am putea
pune mîna în foc — chiar în condițiile nenu-
măratelor reluări — nici că a fost, nici că n-a
fost gol. Cu atît mai mult e greu de acceptat
părerea comentatorilor care au „văzut” atît de
bine, de la 60 sau de la 80 de metri!. Singura
declarație care merită toată considerația este
cea a antrenorului vest-german Helmut Schön
(adică partea lezată) care a spus: „Din poziția
în care mă aflam, mi-a fost imposibil să văd”.

Anglia, campioana mondială, a primit repro-
șul de a nu-și fi deplasat echipa din Capitală,
ceea ce nu se mai întîmplase — exceptînd
prima ediție, disputată „pe o palmă de pămînt”.
Vom vedea, însă, mai tîrziu, că se vor
mai întîmpla și în alte ediții, unele abateri de
la regulament.

9. CIUDAD DE MEXICO, 1970

Brazilia—Italia 4—1 (1—1)

Brazilia: Felix — Carlos Alberto, Brito,
Piazza, Everaldo — Clodoaldo, Gerson, Rive-
lino — Jairzinho, Tostao, Pele.

Italia: Albertosi — Burgnich, Rosato, Cera,
Facchetti — Bertini (min. 75 Juliano), Maz-

Neuitatul gol al lui Neagu, la Guadalajara (1970), care a deschis scorul în partida

cu Cehoslovacia (2—1 pentru România)

Alți doi corifei ai fotbalului mondial. Cruyff (în stînga) și Beckenbauer, înaintea marii finale R.F. Germania—Olanda (München, 1974)

zola, De Sisti — Domenghini, Boninsegna, (min. 82 Rivera), Riva

Au marcat: Pele (min. 17), Gerson (min. 66), Jairzinho (min. 71), Carlos Alberto (min. 87), respectiv Boninsegna (min. 37)

Marele triumf al Braziliei și al lui Pele! „Cupa Jules Rimet” rămîne definitiv în posesia Braziliei (metaforic, cel puțin, pentru că ea va fi furată și apoi..., copiată). Italia, însă, este și ea o mare învinsă, deoarece în semifinala cu R.F. Germania își va fi epuizat forțele, după o luptă acerbă, care a și fost etichetată apoi drept „evenimentul nr. 1 al Mondialului 1970”.

Sigur că această ediție este marcată — pentru noi — în primul rînd de participarea echipei României, în așa-zisa „grupa morții” („el gruppo de la muerte”), alături de Brazilia însăși, de Anglia, campioana mondială la zi, și de Cehoslovacia, finalista de la Roma 1934 și Santiago 1962.

Echipa României a jucat la cel mai bun nivel al său, reușind acel onorabil 4—5 în golaverajul său amenințat de mari furtuni înainte de începerea întrecerii. Performanța „tricolorilor” 1970 este cea mai frumoasă din istoria Mondialelor fotbalului.

10. MÜNCHEN, 1974

R.F. Germania—Olanda 2—1 (2—1)

R.F. Germania: Maier — Beckenbauer — Vogts, Schwarzenbeck, Breitner — Bonhof, Hoeness, Overath — Grabowski, G. Müller, Holzenbein.

Olanda: Jongbloed — Suurbier, Haan, Rijsbergen (min. 68 De Jong), Krol — Jensen, Neeskens, Van Hanegem — Rep, Cruyff, Rensenbrink (min. 46 R. Van den Kerkhof).

Au marcat: Breitner (min. 26 din penalty), G. Müller (min. 43), respectiv Neeskens (min. 1, din penalty)

O mare finală, cu un început uluitor, cînd, la capătul a nu mai puțin de 14 pase executate de olandezi după fluierul de începere, Cruyff a fost faultat în careu de Hoeness, care — exasperat de hipnoza în care se cufundaseră apărătorii vest-germani — a comis acel 11 m sancționat imediat de arbitru englez Taylor, ceea ce, trebuie să recunoaștem, nu era o problemă simplă pentru un arbitru care fluiera sancțiunea împotriva țării gazdă, mare favorită la cucerirea titlului suprem.

R.F. Germania a obținut pînă la urmă o victorie meritată. Mult sub așteptări a jucat Cruyff, care nu a putut depăși starea de frenezie în care se afla, ca și Puskas în 1954, la un pas de titlu, mai ales după acel 1-0 al penalty-ului executat și transformat de Neeskens.

Remarcabilă în cadrul aceleiași turneu evoluția Poloniei lui Deyna, Lato și Gadocha, care avea să-și continue seria fastă și în următoarele două ediții.

Cu cele 4 goluri marcate la această ediție, Gerd Müller avea să totalizeze 14 (marcase 10 la Mexic), reușind cel mai bun total al Mondialelor, al căror record, dintr-o suflare, îl deține Just Fontaine.

11. BUENOS AIRES, 1978

Argentina-Olanda 3-1 (1-0, 1-1)

Argentina: Fillo — Olguin, L. Galvan, Pasarella, Tarantini — Ardiles (min. 66 Larosa), Kempes, Gallego — Bertoni, Luque, Ortiz (min. 75 Houseman).

Olanda: Jongbloed — Poortvliet, Brandts, Jansen (min. 73 Suurbier), Krol — Haan, Neskens, W. Van de Kerkhof — R. Van de Kerkhof, Rep (min. 59 Nanninga), Rensenbrink. Au marcat: Kempes (min. 38 și 103), Bertoni (min. 115), respectiv Nanninga (min. 83).

Argentina a câștigat în galop, dar a beneficiat de culoarul larg deschis de Peru, care a reușit să piardă cu 6-0 într-un moment în care argentinienii dădeau bătălia finală cu Brazilia pentru... golaveraj. Din nou admirabilă performanța Olandei, a doua medalie de argint consecutivă, care probează un formidabil focar valoric de 6-7 ani, timp în care olandezii au cucerit cupe europene (Ajax, Feyenoord) și aceste două medalii de argint care valorează cît o medalie de aur.

Interesantă victoria Italiei asupra... Argentinei, în grupă. O Italie care anunța de fapt pe campioana mondială a anului 1982.

Se constată în continuare declinul fotbalului brazilian, care se va accentua în Spania, în pofida presei bune pe care o va avea fotbalul lui Socrates prin capacitatea sa ofensivă.

„Omul Mondialului argentinian” va fi Kempes. Din păcate, vedetele acestui Mondial vor intra în penumbră o dată cu contactul cu fotbalul mai aspru al Europei (Kempes în Spania, Dirceu, Cerezo în Italia).

12. MADRID, 1982

Italia-R.F. Germania 3-1 (0-0)

Italia: Zoff — Gentile, Collovati, Scirea, Cabrini — Conti, Orsini, Bergomi, Tardelli — Rossi, Graziani (min. 8 Altobelli, min. 88 Causio.)

R.F. Germania: Schummacher — Kaltz, K.H. Förster, Stielike, Briegel — Dremmler (min. 63 Hrubesch), Breitner, Rummenigge (min. 70 H. Müller), B. Förster — Fischer, Littbarski.

Au marcat: Rossi (min. 57), Tardelli (min. 69), Altobelli (min. 81), respectiv Breitner (min. 83).

Menotti și Bearzot

Al treilea titlu mondial al Italiei! Performanță mare, în imediata apropiere a Braziliei.

Săptămîna de glorie a lui Paolo Rossi, care a înscris șase goluri celor mari, printre care cele trei goluri împotriva Braziliei.

Polonia e din nou în primele trei locuri.

Italia, condusă pentru a doua oară de Enzo Bearzot, își va purta antrenorul și în Mexicul Mondialului.

Dar marele moment al Mondialului spaniol a fost celebra semifinală Franța-R.F. Germania, cu deznodămîntul ei dramatic, care a mers pînă la departajarea prin executarea loviturilor de la 11 metri. A fost momentul cel mai frumos al Mondialului spaniol, în orașul fermecător al Sevillei, care a oferit un cadru incântător. (Să remarcăm — între altele — că R.F. Germania a fost din nou un partener de talie; pentru a nu știm a cîta oară, echipa lui Beckenbauer, ca și cea a lui Fritz Walter, cu 30 de ani în urmă, își confirmă rolul de secundant de merit al Braziliei în istoria de aproape 60 de ani a ideii lui Jules Rimet, care a cucerit globul).

Am început această scurtă și (sperăm) sugestivă istorie a mondialelor printr-un clament care demonstrează marii poli ai fotbalului mondial din Brazilia — forța continentului sud-american și R.F. Germania — o adevărată forță a Europei fotbalistice.

Așteptăm ca acest duel să continue și să se „complice” printr-un nou sprint al Italiei, care, cu cele trei titluri ale sale, susține un adevărat meci de baraj cu Brazilia (cealaltă deținătoare a triplei cunune), încercînd să se apropie și de punctajul R.F. Germania, marele stringător de puncte de la o ediție la alta, în care e marea protagonistă.

Să așteptăm deci startul Mondialului care se apropie...

Ioan CHIRILĂ

Vă prezentăm cea mai importantă

TURNEUL FINAL AL CAMPIONATULUI DE

competiție sportivă a anului 1986:

MONDIAL

FOTBAL

EDIȚIA A 13-a

Pentru a doua oară în decurs de 16 ani, Mexicul va fi gazda turneului final al C.M. de fotbal. 24 de echipe din patru continente (Europa, Africa, America și Asia; doar Oceania nu va fi reprezentată la acest mare festival al fotbalului) își vor disputa titlul de campioană a lumii. Le reamintim:

EUROPA (14 locuri): *Italia* (deținătoarea titlului), *Polonia*, *Belgia*, *R.F. Germania*, *Portugalia*, *Anglia*, *Irlanda de Nord*, *Franta*, *Bulgaria*, *Ungaria*, *Danemarca*, *U.R.S.S.*, *Spania*, *Scotia*.

AFRICA (2): *Algeria*, *Maroc*.

AMERICA DE NORD, AMERICA CENTRALĂ și BAZINUL CARAIBILOR (2): *Mexic* (tară organizatoare), *Canada*.

AMERICA DE SUD (4): *Argentina*, *Uruguay*, *Brazilia*, *Paraguay*.

ASIA (2): *Irak*, *Coreea de Sud*.

Deci 24 de reprezentative calificate în urma celor 308 meciuri disputate în preliminarii. Dar sînt aceste echipe cu adevărat cele mai valo-

roase? Răspunsul nu este pe de-a întregul afirmativ, pentru că prin însuși modul de desfășurare a calificărilor a reieșit că scopul a fost ca **TOATE CONTINENTELE SĂ FIE PREZENTE** și nu ca **CELE MAI BUNE REPRESENTATIVE** să se califice. Au rămas pe dinafară echipe valoroase, ca de pildă Olanda (de două ori finalistă a competiției), Cehoslovacia (fostă campioană a Europei și finalistă a C.M.), Suedia (și ea finalistă a C.M.), România, Iugoslavia, R.D. Germană, Austria, Peru, Chile, R.P. Chineză, R.P.D. Coreeană, iar Australia s-a văzut stopată în ceasul al 12-lea de Scotia (locul II în grupa a VII-a europeană) care a cîștigat barajul cu reprezentativa țării de la Antipozii, clasată pe primul loc în grupa Oceaniei. Deci, calificări care nu au asigurat nici prezența celor mai valoroase echipe și nici măcar a tuturor continentelor, aceasta din urmă fiind (inițial) rațiunea creșterii numărului participantelor la faza finală de la 16 la 24.

Mai înainte de a face prezentarea actualei ediții a C.M., cea de-a XIII-a, o...

...SCURTĂ RETROSPECTIVĂ

Iată mai jos o prezentare a golurilor marcate în fiecare ediție și a numărului de spectatori. Este vorba, firește numai de fazele finale.

Ediția	Număr de meciuri	Goluri marcate	Media golurilor	Total spectatori	Media spectatorilor
1930	18	70	3,89	434 500	24 139
1934	17	70	4,12	395 000	23 235
1938	18	84	4,67	483 000	26 833
1950	22	88	4,00	1 337 000	60 773
1954	26	140	5,38	943 000	36 269
1958	35	126	3,60	868 000	24 800
1962	32	89	2,78	776 000	24 250
1966	32	89	2,78	1 614 677	50 459
1970	32	95	2,97	1 673 975	52 312
1974	38	97	2,55	1 774 022	46 685
1978	38	102	2,68	1 610 215	42 374
1982	52	146	2,81	1 856 277	35 698

Sigur, multe calcule se pot face pe marginea acestor cifre. Dar vă lasăm pe dv., stimă cititori ai Almanahului, să le faceți.

În încheierea retrospectiviei noastre, iată și golgeterii edițiilor precedente:

1930 — *Stabile* (Argentina), 8 goluri;
 1934 — *Nejedly* (Cehoslovacia), *Schiavio* (Italia), 4 goluri;
 1938 — *Leonidas* (Brazilia), 8 goluri;
 1950 — *Ademir* (Brazilia), 7 goluri;

1954 — *Kocsis* (Ungaria), 11 goluri;
 1958 — *Fontaine* (Franța), 13 goluri — record al C.M.;
 1962 — *Albert* (Ungaria), *Ivanov* (U.R.S.S.), *Jerkovici* (Iugoslavia), *Sanchez* (Chile), *Garrincha*, *Vava* (Brazilia), cite 4 goluri;
 1966 — *Eusebio* (Portugalia), 9 goluri;
 1970 — *G. Müller* (R.F. Germania), 10 goluri;
 1974 — *Lato* (Polonia), 7 goluri;
 1978 — *Kempes* (Argentina), 6 goluri;
 1982 — *P. Rossi* (Italia), 6 goluri.

CELE 308 MECIURI ALE PRELIMINARIILOR EDITIE NR. 13

EUROPA

● 34 țări afiliate la FIFA ● 33 reprezentative înscrise în preliminarii (mai puțin Liechtenstein) ● Se califică 14 echipe (calificată direct ITALIA, ca deținătoare a titlului)

GRUPA 1: Belgia—Albania 3—1, Polonia—Grecia 3—1, Polonia—Albania 2—2, Grecia—Belgia 0—0, Albania—Belgia 2—0, Grecia—Albania 2—0, Belgia—Grecia 2—0, Albania—Grecia 1—1, Belgia—Polonia 2—0, Grecia—Polonia 1—4, Albania—Polonia 0—1, Polonia—Belgia 0—0.

1. Polonia	6 3 2 1	10—6 8
2. Belgia	6 3 2 1	7—3 8
3. Albania	6 1 2 3	6—9 4
4. Grecia	6 1 2 3	4—9 4

Calificată pentru Mexic: POLONIA.

Calificată pentru baraj cu locul 2/grupa V: **Belgia.**

GRUPA II: Suedia—Malta 4—0, Suedia—Portugalia 0—1, Portugalia—Cehoslovacia 2—1, R.F.G.—Suedia 2—0, Cehoslovacia—Malta 4—0, Portugalia—Suedia 1—3, Malta—R.F.G. 2—3, Malta—Portugalia 1—3, Portugalia—R.F.G. 1—2, R.F.G.—Malta 6—0, Malta—Cehoslovacia 0—0, Cehoslovacia—R.F.G. 1—5, Suedia—Cehoslovacia 2—0, Suedia—R.F.G. 2—2, Cehoslovacia—Portugalia 1—0, Portugalia—Malta 3—2, Cehoslovacia—Suedia 2—1, R.F.G.—Portugalia 0—1, R.F.G.—Cehoslovacia 2—2, Malta—Suedia 1—2.

1. R.F. Germania	8 5 2 1	22—9 12
2. Portugalia	8 5 0 3	12—10 10
3. Suedia	8 4 1 3	14—9 9
4. Cehoslovacia	8 3 2 3	11—12 8
5. Malta	8 0 1 7	6—25 1

Calificate pentru Mexic: R.F.GERMANIA și PORTUGALIA.

GRUPA III: Finlanda—Irlanda de Nord 1—0, Irlanda de Nord—România 3—2, Anglia—Finlanda 5—0, Turcia—Finlanda 1—2, Irlanda de Nord—Finlanda 2—1, Turcia—Anglia 0—8, Irlanda de Nord—Anglia 0—1, România—Turcia 3—0, Irlanda de Nord—Turcia 2—0, România

—Anglia 0—0, Finlanda—Anglia 1—1, Finlanda—România 1—1, România—Finlanda 2—0, Turcia—Irlanda de Nord 0—0, Anglia—România 1—1, Finlanda—Turcia 1—0, România—Irlanda de Nord 0—1, Anglia—Turcia 5—0, Anglia—Irlanda de Nord 0—0, Turcia—România 1—3.

1. Anglia	8 4 4 0	21—2 12
2. Irlanda de Nord	8 4 2 2	8—5 10
3. România	8 3 3 2	12—7 9
4. Finlanda	8 3 2 3	7—12 8
5. Turcia	8 0 1 7	2—24 1

Calificate pentru Mexic: ANGLIA și IRLANDA DE NORD.

GRUPA IV: Iugoslavia—Bulgaria 0—0, Luxemburg—Franța 0—4, R.D.G.—Iugoslavia 2—3, Luxemburg—R.D.G. 0—5, Franța—Bulgaria 1—0, Bulgaria—Luxemburg 4—0, Franța—R.D.G. 2—0, Iugoslavia—Luxemburg 1—0, Iugoslavia—Franța 0—0, Bulgaria—R.D.G. 1—0, Luxemburg—Iugoslavia 0—1, Bulgaria—Franța 2—0, R.D.G.—Luxemburg 3—1, Bulgaria—Iugoslavia 2—1, R.D.G.—Franța 2—0, Luxemburg—Bulgaria 1—3, Iugoslavia—R.D.G. 1—2, Franța—Luxemburg 6—0, Franța—Iugoslavia 2—0, R.D.G.—Bulgaria 2—1.

1. Franța	8 5 1 2	15—4 11
2. Bulgaria	8 5 1 2	13—5 11
3. R.D. Germană	8 5 0 3	16—9 10
4. Iugoslavia	8 3 2 3	7—8 8
5. Luxemburg	8 0 0 8	2—27 0

Calificate pentru Mexic: FRANȚA și BULGARIA.

GRUPA V: Cipru—Austria 1—2, Ungaria—Austria 3—1, Olanda—Ungaria 1—2, Austria—Olanda 1—0, Cipru—Ungaria 1—2, Cipru—Olanda 0—1, Olanda—Cipru 7—1, Ungaria—Cipru 2—0, Austria—Ungaria 0—3, Olanda—Austria 1—1, Austria—Cipru 4—0, Ungaria—Olanda 0—1.

1. Ungaria	6 5 0 1	12—4 10
2. Olanda	6 3 1 2	11—5 7
3. Austria	6 3 1 2	9—8 7
4. Cipru	6 0 0 6	3—18 0

Calificată pentru Mexic: UNGARIA.

Calificată pentru baraj cu locul 2/gr. I: **Olanda.**

GRUPA VI: Irlanda—U.R.S.S. 1—0, Norvegia—Elveția 0—1, Danemarca—Norvegia 1—0, Norvegia—U.R.S.S. 1—1, Elveția—Danemarca 1—0, Norvegia—Irlanda 1—0, Danemarca—Irlanda 3—0, Elveția—U.R.S.S. 2—2, Irlanda—Norvegia 0—0, U.R.S.S.—Elveția 4—0, Irlanda—Elveția 3—0, Danemarca—U.R.S.S. 4—2, Elveția—Irlanda 0—0, U.R.S.S.—Danemarca 1—0, Danemarca—Elveția 0—0, Norvegia—Danemarca 1—5, U.R.S.S.—Irlanda 2—0, U.R.S.S.—Norvegia 1—0, Elveția—Norvegia 1—1, Irlanda—Danemarca 1—4.

1. Danemarca	8 5 1 2 17— 6 11
2. U.R.S.S.	8 4 2 2 13— 8 10
3. Elveția	8 2 4 2 5—10 8
4. Irlanda	8 2 2 4 5—10 6
5. Norvegia	8 1 3 4 4—10 5

Calificate pentru Mexic: DANEMARCA și U.R.S.S.

GRUPA VII: Islanda—Țara Galilor 1—0, Spania—Țara Galilor 3—0, Scoția—Islanda 3—0, Scoția—Spania 3—1, Țara Galilor—Islanda 2—1, Spania—Scoția 1—0, Scoția—Țara Galilor 0—1, Țara Galilor—Spania 3—0, Islanda—Scoția 0—1, Islanda—Spania 1—2, Țara Galilor—Scoția 1—1, Spania—Islanda 2—1.

1. Spania	6 4 0 2 9— 8 8
2. Scoția	6 3 1 2 8— 4 7
3. Țara Galilor	6 3 1 2 7— 6 7
4. Islanda	6 1 0 5 4—10 2

Calificată pentru Mexic: SPANIA.

Calificată pentru baraj cu câștigătoarea grupei Oceania/Israel: **Scoția**.

AFRICA

● 42 țări afiliate la FIFA ● 29 reprezentative înscrise în preliminarii ● Se califică 2 echipe.

Turul 1

Egipt—Zimbabwe 1—0 și 1—1
Kenya—Etiopia 2—1 și 3—3
Mauriciu—Malawi 0—1 și 0—4
Zambia—Uganda 3—0 și 0—1
Tanzania—Sudan 1—1 și 0—0
Sierra Leone—Maroc 0—1 și 0—4
Benin—Tunisia 0—2 și 0—4
Coasta de Fildeș—Gambia 4—0 și 2—3
Nigeria—Liberia 3—0 și 1—0
Angola—Senegal 1—0 și 5—4 la 11 m

Calificate direct: Algeria, Camerun, Ghana.

Calificate prin neprezentarea adversarului: Guineea, Libia, Madagascar.

Calificate (prin joc): Angola, Egipt, Coasta de Fildeș, Kenya, Malawi, Maroc, Nigeria, Sudan, Tunisia, Zambia.

Turul 2

Zambia—Camerun 4—1 și 1—1
Maroc—Malawi 2—0 și 0—0
Angola—Algeria 0—0 și 2—3
Kenya—Nigeria 0—3 și 1—3
Egipt—Madagascar 1—0 și 3—2 la 11 m
Guineea—Tunisia 1—0 și 0—2
Sudan—Libia 0—0 și 0—4
Coasta de Fildeș—Ghana 0—0 și 0—2

Calificate pentru turul 3: Zambia, Maroc, Algeria, Nigeria, Egipt, Tunisia, Libia, Ghana.

Turul 3

Algeria—Zambia 2—0 și 1—0
Ghana—Libia 0—0 și 0—2
Nigeria—Tunisia 1—0 și 0—2
Egipt—Maroc 0—0 și 0—2

Calificate: Algeria, Libia, Tunisia, Maroc.

Turul 4

Tunisia—Algeria 1—4 și 0—3
Maroc—Libia 3—0 și 0—1

Calificate pentru Mexic: ALGERIA și MAROC.

AMERICA DE SUD

● 10 țări afiliate la FIFA ● 10 reprezentative înscrise în preliminarii ● Se califică 4 echipe

Turul 1

GRUPA I: Columbia—Peru 1—0, Venezuela—Argentina 2—3, Columbia—Argentina 1—3, Venezuela—Peru 0—1, Peru—Columbia 0—0, Argentina—Venezuela 3—0, Peru—Venezuela 4—1, Argentina—Columbia 1—0, Venezuela—Columbia 2—2, Peru—Argentina 1—0, Columbia—Venezuela 2—0, Argentina—Peru 2—2.

1. Argentina	6 4 1 1 12— 6 9
2. Peru	6 3 2 1 8— 4 8
3. Columbia	6 2 2 2 6— 6 6
4. Venezuela	6 0 1 5 5—15 1

Calificată pentru Mexic: ARGENTINA.

Calificate pentru baraj: Peru și Columbia.

GRUPA II: Ecuador—Chile 1—1, Uruguay—Ecuador 2—1, Chile—Ecuador 6—2, Chile—Uruguay 2—0, Ecuador—Uruguay 0—2, Uruguay—Chile 2—1.

1. Uruguay	4 3 0 1 6— 4 6
2. Chile	4 2 1 1 10— 5 5
3. Ecuador	4 0 1 3 4—11 1

Calificată pentru Mexic: URUGUAY.

Calificată pentru baraj: Chile.

GRUPA III: Bolivia—Paraguay 1—1, Bolivia—Brazilia 0—2, Paraguay—Bolivia 3—0, Paraguay—Brazilia 0—2, Brazilia—Paraguay 1—1, Brazilia—Bolivia 1—1.

1. Brazilia	4 2 2 0 6—2 6
2. Paraguay	4 1 2 1 5—4 4
3. Bolivia	4 0 2 2 2—7 2

Calificată pentru Mexic: BRAZILIA

Calificată pentru baraj: **Paraguay**

Turul 2 (meciuri de baraj)

Paraguay—Columbia 3—0 și 1—2
Chile—Peru 4—2 și 1—0

Calificate pentru finala barajelor: **Paraguay** și **Chile**

Turul 3 (finala barajelor)

Paraguay—Chile 3—0 și 2—2

Calificată pentru Mexic: PARAGUAY

AMERICA DE NORD, AMERICA CENTRALĂ ȘI BAZINUL CARAIBILOR

● 23 țări afiliate la FIFA ● 18 înscrise în preliminarii ● Se califică 2 echipe (calificată direct MEXIC, ca țară organizatoare).

Turul 1

GRUPA I: El Salvador—Porto Rico 5—0 și 3—0, Antilele Olandeze—S.U.A. 0—0 și 0—4.

Calificate pentru turul 2: **El Salvador, S.U.A.** și **Canada** (prin neprezentare Jamaica).

GRUPA II: Panama—Honduras 0—3 și 0—1.

Calificate pentru turul 2: **Honduras, Costa Rica** (prin neprezentare Barbados).

Calificată direct: **Guatemala**.

GRUPA III: Antigua—Haiti 0—4 și 2—1, Surinam—Guyana 1—0 și 1—1.

Calificate pentru turul 2: **Haiti, Surinam, Trinidad/Tobago** (prin neprezentare Grenada).

Turul 2

GRUPA I: Surinam—El Salvador 0—3, El Salvador—Surinam 3—0, Surinam—Honduras 1—1, Honduras—Surinam 2—1, El Salvador—Honduras 1—2, Honduras—El Salvador 0—0.

1. Honduras	4 2 2 0 5—3 6
2. El Salvador	4 2 1 1 7—2 5
3. Surinam	4 0 1 3 2—9 1

Calificată pentru turul 3: **Honduras**.

GRUPA II: Canada—Haiti 2—0, Canada—Guatemala 2—1, Haiti—Guatemala 0—1, Guatemala—Canada 1—1, Haiti—Canada 0—2, Guatemala—Haiti 4—0.

1. Canada	4 3 1 0 7—2 7
2. Guatemala	4 2 1 1 7—3 5
3. Haiti	4 0 0 4 0—9 0

Calificată pentru turul 3: **Canada**.

GRUPA III: Trinidad/Tobago—Costa Rica 0—3, Costa Rica—Trinidad/Tobago 1—1, Trinidad/Tobago—S.U.A. 1—2, S.U.A.—Trinidad-Tobago 1—0, Costa Rica—S.U.A. 1—1, S.U.A.—Costa Rica 0—1.

1. Costa Rica	4 2 2 0 6—2 6
2. S.U.A.	4 2 1 1 4—3 5
3. Trinidad/Tobago	4 0 1 3 2—7 1

Calificată pentru turul 3: **Costa Rica**.

Turul 3

Costa Rica—Honduras 2—2, Canada—Costa Rica 1—1, Honduras—Canada 0—1, Costa Rica—Canada 0—0, Honduras—Costa Rica 3—1, Canada—Honduras 2—1.

1. Canada	4 2 2 0 4—2 6
2. Honduras	4 1 1 2 6—6 3
3. Costa Rica	4 0 3 1 4—6 3

Calificată pentru Mexic: CANADA

ASIA

● 35 țări afiliate la FIFA ● 27 reprezentative înscrise în preliminarii ● Se califică 2 echipe.

Turul 1

GRUPA I, sub-grupa I/A: Arabia Saudită—Emiratele Arabe Unite 0—0 și 0—1; Oman, retrasă.

Calificată pentru turul 2: **Emiratele Arabe Unite**.

Sub-grupa I/B: Iordania—Qatar 1—0, Iordania—Irak 2—3, Qatar—Irak 3—0, Qatar—Iordania 2—0, Irak—Iordania 2—0, Irak—Qatar 2—1; Liban, retrasă.

1. Irak	4 3 0 1 7—6 6
2. Qatar	4 2 0 2 6—3 4
3. Iordania	4 1 0 3 3—7 2

Calificată pentru turul 2: **Irak**.

GRUPA II, sub-grupa II/A: Siria—Kuwait 1—0, R.A. Yemen—Siria 0—1, Kuwait—R.A. Yemen 5—0, Kuwait—Siria 0—0, Siria—R.A. Yemen 3—0, R.A. Yemen—Kuwait 1—3.

1. Siria	4 3 1 0 5—0 7
2. Kuwait	4 2 1 1 8—2 5
3. R.A. Yemen	4 0 0 4 1—12 0

Calificată pentru turul 2: **Siria**.

Sub-grupa II/B: R.D.P. Yemen—Bahrein 1—4 și 3—3; Iran, retrasă.

Calificată pentru turul 2: **Bahrein.**

GRUPA III, sub-grupa III/A: Nepal—Coreea de Sud 0—2, Malaysia—Coreea de Sud 1—0, Nepal—Malaysia 0—0, Malaysia—Nepal 5—0, Coreea de Sud—Nepal 4—0, Coreea de Sud—Malaysia 2—0.

1. Coreea de Sud	4 3 0 1 8—1 6
2. Malaysia	4 2 1 1 6—2 5
3. Nepal	4 0 1 3 0—11 1

Calificată pentru turul 2: **Coreea de Sud.**

Sub-grupa III/B: Indonezia—Tailanda 1—0, Indonezia—Bangladesh 2—0, Indonezia—India 2—1, Tailanda—Bangladesh 3—0, Tailanda—India 0—0, Tailanda—Indonezia 0—1, Bangladesh—India 1—2, Bangladesh—Indonezia 2—1, Bangladesh—Tailanda 1—0, India—Indonezia 1—1, India—Tailanda 1—1, India—Bangladesh 2—1.

1. Indonezia	6 4 1 1 8—4 9
2. India	6 2 3 1 7—6 7
3. Tailanda	6 1 2 3 4—4 4
4. Bangladesh	6 2 0 4 5—10 4

Calificată pentru turul 2: **Indonezia.**

GRUPA IV, sub-grupa IV/A: Macao—Brunei 2—0, Hong Kong—R.P. Chineză 2—0, Macao—R.P. Chineză 0—4, Hong Kong—Brunei 8—0, R.P. Chineză—Brunei 8—0, Brunei—R.P. Chineză 0—4, Brunei—Hong Kong 1—5, Brunei—Macao 1—2, Macao—Hong Kong 0—2, Hong Kong—Macao 2—0, R.P. Chineză—Macao 6—0, R.P. Chineză—Hong Kong 1—2.

1. Hong Kong	6 5 1 0 19—2 11
2. R.P. Chineză	6 4 1 1 23—2 9
3. Macao	6 2 0 4 4—15 4
4. Brunei	6 0 0 6 2—29 0

Calificată pentru turul 2: **Hong Kong.**

Sub-grupa IV/B: Singapore—R.P.D. Coreeană 1—1, Singapore—Japonia 1—3, Japonia—R.P.D. Coreeană 1—0, R.P.D. Coreeană—Japonia 0—0, Japonia—Singapore 5—0, R.P.D. Coreeană—Singapore 2—0.

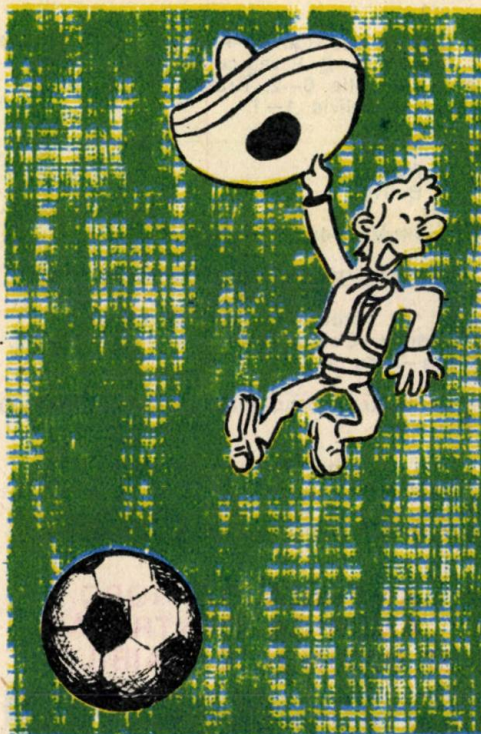
1. Japonia	4 3 1 0 9—1 7
2. R.P.D. Coreeană	4 1 2 1 3—2 4
3. Singapore	4 0 1 3 2—11 1

Calificată pentru turul 2: **Japonia.**

Turul 2

Emiratele Arabe Unite—Irak 2—3 și 2—1.
Bahrein—Siria 1—1 și 0—1
Coreea de Sud—Indonezia 2—0 și 4—1
Japonia—Hong Kong 3—0 și 2—1

Calificate pentru turul 3: **Irak** (mai multe goluri marcate în deplasare), **Siria, Coreea de Sud, Japonia.**

Turul 3

Siria—Irak 0—0 și 1—3
Japonia—Coreea de Sud 1—2 și 0—1.

Calificate pentru Mexic: **IRAK și COREEA DE SUD.**

OCEANIA

● 5 țări afiliate la FIFA ● 3 reprezentative înscrise în preliminarii, plus Israel ● 0 echipă posibil calificată (cîștigătoarea dispută meci de baraj cu ocupanta locului 2 din grupa a VII-a europeană).

GRUPĂ UNICĂ: Israel—Taiwan 6—0, Taiwan—Israel 0—5; Noua Zeelandă—Australia 0—0, Noua Zeelandă—Taiwan 5—1, Israel—Australia 1—2, Taiwan—Noua Zeelandă 0—5, Australia—Israel 1—1, Australia—Taiwan 7—0, Noua Zeelandă—Israel 3—1, Taiwan—Australia 0—8, Australia—Noua Zeelandă 2—0, Israel—Noua Zeelandă 3—0.

1. Australia	6 4 2 0 20—2 10
2. Israel	6 3 1 2 17—6 7
3. Noua Zeelandă	6 3 1 2 13—7 7
4. Taiwan	6 0 0 6 1—36 0

Baraj Oceania—Europa: Scoția—Australia 2—0 și 0—0.

Calificată pentru Mexic: **SCOTIA**

TOT

CE TREBUIE SĂ ȘTIȚI

DESPRE

TURNEUL DIN MEXIC

- Prezentarea celor 24 de finaliste ● Stadioanele „Mundialului” ● Altitudinea variază între 538 m (Monterrey) și 2 680 m (Toluca) ● Programul meciurilor

GRUPA „A”

Meciurile au loc la PUEBLA — 1 000 000 locuitori, 2152 m. altitudine (stadionul „CUAUHTEMOC”, 46 416 locuri) și la CIUDAD DE MEXICO — 19 000 000 locuitori, 2278 m. altitudine (stadionul „OLIMPICO”, 72 212 locuri).

ITALIA

- **Federazione Italiana Giuoco Calcio**, fondată în 1898; afiliată la FIFA în 1905; cluburi înscrise — 19 084; jucători legitimați — 2 080 400. Stadioane principale: Olimpico Roma — 90 000 locuri, Giuseppe Meazza (fost San Siro) Milano — 83 000, San Paolo Neapole — 82 000, Comunale Torino — 71 000, Comunale Florența — 66 500, Cagliari — 60 000, L. Ferraris Genova — 56 000.
- **A 11-a prezentă** la turneul final al C.M., de trei ori câștigătoare a Cupei Lumii (1934 — pe teren propriu, 1938, 1982), finalistă în 1970, semifinalistă în 1978, participantă în 1950, 1954, 1962, 1966, 1974 și 1986.
- **Alte performanțe**: campioană olimpică în 1936, finalistă în 1928, 1960 și 1984, participantă la turneele finale

olimpice din 1912, 1920, 1924, 1948, 1952; campioană a Europei în 1968, semifinalistă în 1980, participantă în 1972; câștigătoare a Jocurilor Mediteraneene în 1959, 1963, 1967.

- **Colori**: tricouri și jambiere albastre, chiloți albi.
- **Cluburi principale**: Juventus Torino, A.C. Milan, A.S. Roma, Internazionale Milano, Hellas Verona, A.C. Torino, Napoli.
- **Calificată** din oficiu, în calitate de campioană a lumii.
- **Echipa-tip**: Tancredi (Gali) — Cabrini, Sciera, Collovati, Bergomi — Tardelli, Di Genaro, Bagni—Conti, Altobelli, Massaro.
- **Antrenor**: Enzo Bearzot, 58 ani.

BULGARIA

- **Bulgarian Futbolen Saluz**, fondată în 1923 sub denumirea Bulgarska Federația po

Futbol; afiliată la FIFA în 1924; cluburi înscrise — 4 336; jucători legitimați — 117 940. Stadioane principale: Vasil Levski Sofia — 70 000 locuri, „9 Septemvri” Plovdiv — 50 000, Iuri Gagarin Varna — 45 000, Gerena Sofia — 45 000, Sredets Sofia — 35 000, Slavia Sofia — 30 000, Hristo Botev Plovdiv — 30 000.

● **Cinci prezențe** la turneul final al C.M.: 1962, 1966, 1970, 1974, 1986.

● **Alte performanțe**: finalistă la J.O. 1964, semifinalistă în 1956, a mai luat parte la turneele finale din 1924, 1952, 1960 și 1972; prezentă la turneul final al Campionatului Europei din 1968; câștigătoare a Cupei Balcanice din 1932 și 1974/76, finalistă a ediției din 1935.

● **Colori**: tricouri și jambiere albe, chiloți verzi.

● **Cluburi principale**: Sredets Sofia, Vitoșa Sofia, Trakia Plovdiv, Beroe Stara Zagora, Botev Vrața, Cerno More Varna, Slavia Sofia, Lokomotiv Sofia.

● **Echipa-tip**: Valov—Zdravkov, Arabov, Dimitrov, Petrov—Sadikov, Gospodinov, Ghetov—Gocev, Konstantinov, Iskrenov.

● **Antrenor**: Ivan Vučkov, 44 ani.

ARGENTINA

● **Asociación del Fútbol Argentina**, fondată în 1893; afiliată la FIFA în 1912; cluburi înscrise — 3 055; număr de jucători legitimați — 500 000. Stadioane principale: River Plate Buenos Aires — 76 000 locuri, Racing Club Avellaneda — 70 000, Boca Juniors Buenos Aires — 60 000, Independiente Avellaneda — 55 000, Huracan Buenos Aires — 50 000, Velez Sarsfield Buenos Aires — 50 000, Mendoza — 48 000, Cordoba — 47 000, Mar del Plata — 43 000, El Rosario Central — 35 000.

● **Nouă prezențe** la turneele finale al C.M.: campioană în 1978 (pe teren propriu), finalista în 1930, alte prezențe în 1934, 1958, 1962, 1966, 1974, 1982, 1986.

● **Alte performanțe:** finalista la J.O. 1928, participantă la t.f. din 1960 și 1964; campioană a Americii de Sud în 1921, 1925, 1927, 1929, 1937, 1941, 1945, 1946, 1947, 1955, 1957, 1958; Jocurile Panamericane — loc 1 în 1951, 1955, 1959, 1971.

● **Culori:** tricou alb-albastru, chiloți negri, jambiere albe.

● **Cluburi principale:** River Plate, Boca Juniors, Argentinos Juniors, Independiente, Estudiantes La Plata.

● **Echipa tip:** Fillol—Clausen, Brown, Passarella, Ruggeri—Barbas, Burruchaga, Borchini, Maradona—Pasculli, Valdano.

● **Antrenor:** Carlos Bilardo 47 ani.

COREEA DE SUD

● **Koreea Football Association**, fondată în 1948; afiliată la FIFA în 1968; cluburi înscrise — 476; jucători legitimați — 20 047. Stadioane principale: Olympic Seul — 100 000 locuri, Municipal Seul — 30 000, Municipal Hyo-chang — 20 000, Municipal Pusan — 20 000, Public Incheon — 20 000.

● **A doua prezență** la turneele finale al C.M. (prima în 1954).

● **Alte performanțe:** participantă la turneele finale olimpice din 1948 și 1976; campioană a Asiei în 1970 (împreună cu Birmania); câștigă-

Maradona își promite să demonstreze că Argentina continuă să fie una dintre puterile fotbalului mondial.

toare a Cupei Asiei pe națiuni în 1956, finalista în 1960 și 1981.

● **Culori:** tricouri, chiloți și jambiere roșii.

● **Cluburi principale:** Dae-woo, Hyundai, Lucky - gold - star.

● **Echipa-tip:** Cho B.D.—Park K.H., Jung Y.H., Kim Pyung-suk, Cho M.K.—Lee T.H., Cho K.R., Park Chang-sun, Kim J.B.—Kim Joo-sung, Choi Soon-ho.

● **Antrenor:** Kim Jung-nam, 42 ani.

GRUPA „B“

Meciurile au loc la CIUDAD DE MEXICO (stad. „AZTECA“, 110 574 locuri) și TOLUCA — 450 000 locuitori, 2680 m altitudine (stad. „TOLUCA“, 32 612 locuri).

MEXIC

● **Federación Mexicana de Fútbol Asociación**, fondată în 1927; afiliată la FIFA în 1929; cluburi înscrise — 7 700; jucători legitimați — 17 073 (profesioniști și semiprofesioniști). Stadioane principale: Azteca Ciudad de Mexico — 110 574 locuri, Olimpico Ciudad de Mexico — 72 212, Jalisco Guadalajara — 66 193, Cuauhtemoc Puebla — 46 416, Universitario Monterrey — 43 780, Corregidora Queretaro — 38 576, Neza Nezahualcoyotl — 34 536.

● **De nouă ori prezentă** la turneul final al C.M.: 1930, 1950, 1954, 1958, 1962, 1966, 1970, 1978, 1986.

● **Alte performanțe:** semifinalistă la turneul final olimpic din 1968, participantă la edițiile din 1928, 1948, 1964, 1972, 1976; câștigătoare a turneului de fotbal din cadrul Jocurilor Panamericane din 1967 și 1975; campioană a Americii de Nord în 1947 și 1949.

● **Culori:** tricouri verzi, chioliți și jambiere roșii.

● **Cluburi principale:** A.C. Guadalajara, America Ciudad de Mexico, Puebla, Cruz-Azul.

● **Calificată prin regulament** ca țară organizatoare.

● **Echipa-tip:** Larios—Servin, Cruz, Quirarate, Trejo—España, Boy, Munoz, Negrete—Sanchez, Hernandez (Aguirre).

● **Antrenor:** Velibor „Bora“ Milutinovici (Iugoslavia), 41 ani.

BELGIA

● **Union Royale Belge des Sociétés de Football-Association**, creată în 1895; membră fondatoare a FIFA — 1904; cluburi înscrise — 3 320; număr de jucători legitimați — 408 552. Stadioane princi-

pale: Heysel Bruxelles — 62 000 locuri, F.C. Anvers — 58 000, F.C. Liège — 43 000, Anderlecht Bruxelles — 40 000, Olympiapark Bruges — 34 000.

● **Șapte prezențe** în turneul final al C.M.: 1930, 1934, 1938, 1954, 1970, 1982, 1986.

● **Alte performanțe:** campioană olimpică în 1920, semifinalistă în 1900, participantă la t.f. din 1924 și 1928; finalistă a Campionatului Europei în 1980, semifinalistă în 1972, participantă la turneele finale din 1976 și 1984.

● **Culori:** tricouri, chioliți și jambiere de culoare roșie.

● **Cluburi principale:** Anderlecht Bruxelles, Standard Liège, F.C. Bruges, S.K. Beveren.

● **Echipa tip:** Pfaff—Renquin, Grun, F. van der Elst, Gerets—Scifo, Vandereycken, Vercauteren, Ceulemans — Desmet (Claesen), Vandenbergh.

● **Antrenor:** Guy Thys, 64 ani.

PARAGUAY

● **Liga Paraguayana de Fútbol**, fondată în 1906; afiliată la FIFA în 1921; cluburi înscrise — 1 500; jucători legitimați — 270 500. Stadioane principale: Defensor de Chaco Asuncion — 50 000 locuri, Olimpia Asuncion — 40 000, Cerro Porteno Asuncion — 30 000, Libertad Asuncion — 20 000.

● **Patru prezențe** la turneul final: 1930, 1950, 1958, 1986.

● **Alte performanțe:** campioană a Americii de Sud în 1953 și 1979.

● **Culori:** tricouri alb-roșii, chioliți și jambiere albastre.

● **Cluburi principale:** Olimpia Asuncion, Cerro Porteno, Guarani, Nacional Asuncion, Sportivo Luqueno.

● **Echipa-tip:** Fernandez—Torales, Delgado, Zavala, Schet-

tina—Romero, Nunes, Canete—Ferreira, Hicks, Cabanas.

● **Antrenor:** Cayetano Ré, 47 ani.

IRAK

● **Iraq Football Association**, fondată în 1948; afiliată la FIFA în 1950; cluburi înscrise — 155; jucători legitimați — 4 400. Stadioane principale: Sha'ab Bagdad — 50 000 locuri, Maysan — 50 000, Mosul — 26 000.

● **Prima participare** la turneul final al C.M.

● **Alte performanțe:** prezentă la turneele olimpice din 1980

Korkis și Hashem, doi dintre cei care au făcut calificarea Irakului (în premieră) la turneul final.

și 1984; campioană a Asiei în 1982, semifinalistă în 1976; locul 1 la Jocurile Asiatice în 1983; locul 1 la Cupa Golfului Arabic în 1976 (împreună cu Kuwait).

● **Culori:** tricouri și jambiere verzi, chioliți albi.

● **Cluburi principale:** Al-Rachid, Al-Shortah, Al-Tayran, Al-Thaourach.

● **Echipa-tip:** Raad Hammoudeh—Ghaneb Arabi, Bassel Korbise, Adnane Derjale, Mahmoud Chaker—Khalil Al-lawi, Kazem Moukacchar, Hussein Said—Ali Hussein, Ahmed Radi, Hares Mohamed.

● **Antrenor:** George Silva de Yera (Brazilia), 52 ani.

GRUPA „C“

Meciuurile au loc la LEON — 700 000 locuitori, 1885 m altitudine (stad. „LEON“, 30 531 locuri) și IRAPUATO — 170 000 locuitori, 1724 m altitudine (stad. „IRAPUATO“, 31 336 locuri).

FRANȚA

- **Fédération Française de Football**, creată în 1919; membră fondatoare a FIFA — 1904; cluburi înscrise — 20 938; jucători legitimați — 1 430 679. Stadioane principale: Beaujoire Nantes — 51 000 locuri, Parc des Princes Paris — 50 000, Vélodrome Marsilia — 45 000, Gerland Lyon — 45 000.
- **Pentru a noua oară prezentă** la turneul final C.M., semifinalistă în 1958 și 1982, alte participări în 1930, 1934, 1938, 1954, 1966, 1978, 1986.
- **Alte performanțe:** campioană olimpică în 1984, finalistă în 1900, prezentă la turneele olimpice din 1908, 1920, 1924, 1928, 1948, 1952, 1960, 1968, 1976; campioană a Europei în 1984, semifinalistă în 1960, participantă la

turneele finale din 1964 și 1968.

- **Culori:** tricouri albastre, chiloți albi, jambiere roșii.
- **Cluburi principale:** Girondins Bordeaux, Paris St. Germain, F.C. Nantes, A.S. Monaco, Nancy, Olympique Marsilia, A.S. St. Etienne.
- **Echipa-tip:** Bats—Ayache, Battiston, Bossis, Amoros — Tigana, Fernandez, Giresse, Platini—Rocheteau, Touré.
- **Antrenor:** Henri Michel, 38 ani.

CANADA

- **The Canadian Soccer Association**, fondată în 1921; afiliată la FIFA în 1927; cluburi înscrise — 1600; jucători legitimați — 250 649. Stadioane principale: Olympic Montreal — 64 000 locuri,

Empire, Vancouver — 35 000, Canadian National Ground Toronto — 33 000, Varsity Toronto — 22 000.

● **Prima prezentă** la turneul final al C.M.

● **Alte performanțe:** medalie de aur la J.O. 1904; participantă la turneele finale olimpice din 1976 și 1984.

● **Culori:** tricou roșu și alb, chiloți roșii, jambiere albe.

● **Cluburi principale** (înaintea dispariției campionatului NASL): Toronto Blizzard, Maric Montreal, Vancouver.

● **Echipa-tip:** Lettieri—Lenarduzzi, Bridge, Samuel, Wilson—Ragan, de Luca (Garraway), James—Vrablici, Valentine, Pakos.

● **Antrenor:** Tony Waiters, 42 ani.

U.R.S.S.

- **Federația Fotbale S.S.S.R.**, fondată în 1912; afiliată la FIFA în 1946; cluburi înscrise — 51 299; jucători legitimați — 5 000 000. Stadioane principale: Lujniki Moscova — 103 000 locuri, Central Kiev — 100 000, Kirov Leningrad — 85 000, Dinamo Tbilisi — 85 000, Razdan Erevan — 70 000, Central Tașkent — 55 000, Dinamo Moscova —

Reprezentativa Uniunii Sovietice, pentru a doua oară consecutiv calificată în faza finală a C.M. Iată o secvență din partida cu Norvegia (1—0) susținută în preliminarii.

50 000, Dinamo Minsk — 50 000, Șahtior Donețk — 41 000.

● **A șasea prezență** la faza finală a C.M., semifinalistă în 1966, participantă în 1958, 1962, 1970, 1982, 1986.

● **Alte performanțe:** campioană olimpică în 1956, semifinalistă în 1972, 1976, 1980, participantă și în 1952; campioană a Europei în 1960, finalistă în 1964 și 1972, semifinalistă în 1968, participantă la turneul final și în 1976; câștigătoare a „Turneului J. Nehru” în 1985.

● **Culori:** tricouri și jambiere roșii, chiloți albi.

● **Cluburi principale:** Dinamo Kiev, Dinamo Moscova, Spartak Moscova, Dinamo Tbilisi, Zenit Leningrad, Dinamo Minsk, Ararat Erevan.

● **Echipa-tip:** Dasaev—Morozov, Civadze, Demianenko, Bubnov—Zavarov (Besonov), Goțmanov, Cerenkov, Aleinikov—Protasov, Blohin (Kontratiev).

● **Antrenor:** Eduard Malofeev, 43 ani.

UNGARIA

● **Magyar Labdarugo Szövetség**, fondată în 1900; afiliată la FIFA în 1907; cluburi în-

scrise — 2 503; jucători legitimați — 143 675. Stadioane principale: Népstadion Budapesta — 71 000 locuri, Ferencváros Budapesta — 40 000, Honved Budapesta — 25 000, Újpesti Dozsa Budapesta — 25 000, M.T.K.-V.M. Budapesta — 20 000.

● **De nouă ori participantă** la turneul final al C.M., de două ori fiind finalistă (1938 și 1954), celelalte prezențe fiind la edițiile din 1934, 1958, 1962, 1966, 1978, 1982, 1986.

● **Alte performanțe:** campioană olimpică în 1952, 1964 și 1968, finalistă în 1972, semifinalistă în 1960, alte participări în 1912, 1924, 1936; semifinalistă a Campionatului Europei din 1964 și 1972, calificată la turneul final din 1968.

● **Culori:** tricouri roșii, chiloți albi, jambiere verzi.

● **Cluburi principale:** Honved Budapesta, Videoton Szekesfehérvár, Ferencváros Budapesta, Újpesti Dozsa Budapesta, Vasas Budapesta, M.T.K.-V.M. Budapesta, Tatabánya.

● **Echipa-tip:** P. Diszti—Salai, Roth, Garaba, Peter—Detari, Nagy, Kardos, Nyllasi—Kiprich, Esterhazy.

● **Antrenor:** György Mezey, 44 ani.

GRUPA „D“

Meciurile au loc la GUADALAJARA — 1 000 000 locuri, 1567 m altitudine (pe stadioanele „JALISCO”, 66 193 locuri și „3 DE MARZO”, 40 500 locuri).

BRAZILIA

● **Confederação Brasileira de Futebol**, fondată în 1914; afiliată la FIFA în 1923; cluburi înscrise — 12 877; jucători legitimați — 551 358. Stadioane principale: Maracana Rio de Janeiro — 200 000 locuri, Morumbi São Paulo — 150 000, Castelão Fortaleza — 130 000, Magalhães Pinto Belo Horizonte — 110 000, Beira Rio Porto Alegre — 100 000, Olímpico Porto Ale-

gre — 100 000, Otávio Mangabeira Salvador Bahia — 84 000, Serra Dourada Goiânia — 75 000.

● **Singura echipă din lume** care a participat la toate turneele finale ale C.M. În 1970 a cucerit definitiv „Cupa Jules Rimet” în urma victoriilor finale la C.M. din 1958, 1962 și 1970, toate pe teren străin. Finalistă la ediția din 1950, semifinalistă în 1974 și 1978.

● **Alte performanțe:** finalistă la J.O. 1984, semifinalistă la

Zico se întreabă asupra șanselor Braziliei de a renaște sub comanda unui selecționar de ultimă oră. Tele Santana, cu care nu a reușit, în 1982, în Spania, mai nimic...

turneul olimpic din 1976, a mai luat parte la turneele finale din 1952, 1960, 1964, 1968 și 1972. Campioană a Americii de Sud în 1919, 1922, 1949. A cucerit Cupa Atlanticului în 1956, 1969, 1975. Pe locul I în Cupa Independenței (1972).

● **Culori:** tricouri și jambiere albastre, chiloți verzi.

● **Cluburi principale:** Flamengo, Fluminense, Botafogo, Vasco da Gama, F.C. Santos, Palmeiras São Paulo, Internacional și Grêmio din Porto Alegre.

● **Echipa-tip:** Carlos—Leandro, Oscar, Edinho, Junior—Cerezo, Socrates, Zico, Eder—Renato, Casagrande.

● **Antrenor:** Tele Santana, 52 ani.

SPANIA

● **Real Federación Española de Fútbol**, creată în 1913; membră fondatoare a FIFA în 1904; cluburi înscrise — 7 581; jucători legitimați — 318 392. Stadioane principale: Nou Camp Barcelona — 120 000 locuri, Santiago Bernabéu Madrid — 102 000, Vicente Calderón Madrid — 70 000, Ramón Sánchez Piz-

Juan Sevilla — 68 000. Balaidos Vigo — 57 000, Luis Casanova Valencia — 54 000.

● **A șaptea prezență** la faza finală a C.M., cel mai bun loc, 4, în 1950; celelalte participări: 1934, 1962, 1966, 1978, 1982, 1986.

● **Alte performanțe:** finalistă a turneului olimpic din 1920, participantă și la J.O. din 1924, 1928, 1968, 1976 și 1980; campioană a Europei în 1964, finalistă în 1984, alte prezențe în 1960, 1968, 1976, 1980.

● **Culori:** tricouri și jambiere roșii, chioli albaștri.

● **Cluburi principale:** Real Madrid, C.F. Barcelona, Athletic Bilbao, Atletico Madrid, Espanol Barcelona, Real Sociedad.

● **Echipa-tip:** Zubizarreta —Gerardo, Goicoechea, Macheda, Camacho—Victor, Gordillo, Marcos, Gallejo—Butragueno, Rincon.

● **Antrenor:** Miguel Munoz, 63 ani.

ALGERIA

● **Fédération Algérienne de Football**, fondată în 1962; afiliată la FIFA în 1963; cluburi înscrise — 780; jucători legitimați — 68 567. Stadioane principale: Olympique Alger — 80 000 locuri, „19 Juin 1965” Oran — 40 000, Constantine — 30 000, Setif — 30 000, Tizi Ouzou — 30 000, Tlemcen — 30 000.

● **Două prezențe** la turneul final al C.M.: 1982, 1986.

● **Alte performanțe:** participantă la turneul final al J.O. din 1980; Jocurile Panafricane — locul I în 1978; Cupa Africii pe națiuni locul I în 1980, semifinalistă în 1982 și 1984.

● **Culori:** tricouri și jambiere verzi, chioli albi.

● **Cluburi principale:** Jeunesse Tizi-Ouzou, Mouloudia Alger, C.M. Belcourt, M.P. Oran, E.P. Setif.

● **Echipa-tip:** Drid—Sadmi, Kourichi, Guendouz, Mansouri (Megharia) — K. Said, Marok, Belloumi-Madjer, Menad (Bensaoula), Assad.

● **Antrenor:** Rabah Saadane, 36 ani.

IRLANDA DE NORD

● **Irish Football Association Ltd**, fondată în 1880; afiliată la FIFA în perioadele 1911—20, 1924—28 și din 1946; cluburi înscrise — 1 555; jucători legitimați — circa 30 000. Stadioane principale: Windsor Park Belfast — 45 000 locuri, The Oval Belfast — 40 000, Cliftonville Belfast — 21 000.

● **Trei prezențe** la turneul final: 1958, 1982, 1986.

● **Alte performanțe:** câștigă-

toare a Campionatului inter-britanic în 1903, 1914, 1956, 1958, 1959, 1964, 1980.

● **Culori:** tricouri și jambiere verzi, chioli albi.

● **Cluburi principale:** Linfield Belfast, Glentoran Belfast, F.C. Coleraine.

● **Echipa-tip:** Jennings—Nicholl, M. O'Neill, McDonald, Donaghy—Penney, McCrery, McLroy, Quinn—Whiteside, Stewart.

● **Antrenor:** Billy Bingham, 54 ani.

GRUPA „E”

Meciurile au loc la QUERETARO 250 000 locuitori, 1853 m altitudine (stad. „CORREGIDORA”, 38 576 locuri) și NEZAHUALCOYOTL (stad. „NEZA”, 34 536 locuri).

R.F. GERMANIA

● **Deutscher Fussball—Bund**, fondată în 1950; afiliată la FIFA în 1950; cluburi înscrise — 18 987; jucători legitimați — 4 700 000. Stadioane principale: Olympia München — 77 500 locuri, Neckar Stuttgart — 71 000, Parkstadion Gelsenkirchen — 70 000, Rheinstadion Düsseldorf — 69 000, Volksparkstadion Hamburg — 61 400, Mungsdorfer Köln — 61 000, Waldstadion Frankfurt pe Main — 61 000, Niedersachsen Hannover — 60 000.

● **A noua prezență** la turneul final al C.M., campioană a lumii în 1954 și 1974, finalistă în 1966 și 1982, semifinalistă în 1958 și 1970, alte participări în 1962, 1978 și 1986.

● **Alte performanțe:** semifinalistă la turneul olimpic din 1962, calificată la turneele finale din 1972 și 1984; campioană a Europei în 1972 și 1980, finalistă în 1976, participantă la turneul final din 1984.

● **Culori:** tricouri și jambiere albe, chioli negri.

● **Cluburi principale:** Bayern

München, Werder Bremen, Borussia Mönchengladbach, Hamburger S.V., F.C. Köln, V.f.B. Stuttgart.

● **Echipa-tip:** Schumacher —Brehme, K.H. Förster, Jakobs (Augenthaler), Briegel —Littbarski, Thon, Matthäus, Rahn—K.H. Rummenigge, Völler (K. Allofs).

● **Antrenor:** Franz Beckenbauer, 40 ani.

URUGUAY

● **Asociación Uruguayana de Fútbol**, fondată în 1900; afiliată la FIFA în 1923; cluburi înscrise — 1 091; jucători legitimați — 134 310. Stadioane principale: Centenario Montevideo — 74 000 locuri, Luis Troccoli — 30 000, Parque Central — 20 000.

● **Opt prezențe** la turneul final al C.M., campioană a lumii în 1930 și 1950, semifinalistă în 1954 și 1970, participantă în 1962, 1966, 1974 și 1986.

● **Alte performanțe:** campioană olimpică în 1924 și

Daniel Carreno, 22 ani, vîrf de atac, este una din speranțele reprezentativei Uruguayului.

1928 (singurele participări la turneele finale olimpice); campioană a Americii de Sud în 1916, 1917, 1920, 1923, 1924, 1926, 1935, 1942, 1956, 1959, 1967, 1983; locul I la „Turneul J. Nehru” din 1982; locul I la „El Mundialito” — 1981.

● **Culori:** tricou albastru des-

chis, chiloți negri, jambiere negre cu dungi albastre.

● **Cluburi principale:** Nacional și Penarol, ambele din Montevideo.

● **Echipa-tip:** Rodriguez — Diogo, Gutierrez, Pereira, Batista — Barrios (Saralegui), Bessio, Santin, Francescoli — Ramos, Cabrera (Dalton)

● **Antrenor:** Omar Borrás, 52 ani.

SCOTIA

● **The Scottish Football Association Ltd**, fondată în 1873, afiliată la FIFA în perioadele 1910—20, 1924—28 și din 1946; cluburi înscrise — 5 479; jucători legitimați — 130 000. Stadioane principale: Hampden Park Glasgow — 149 000 locuri (cel mai mare stadion din Europa; nu sînt folosite decît 84 000, dintre care doar 14 000 pe scaune), Celtic Park Glasgow — 67 500, Ibrox Glasgow — 45 000.

● **A șasea prezență** la turneul final al C.M.: 1954, 1958, 1974, 1978, 1982, 1986.

● **Alte performanțe:** 42 victorii finale în Campionatul interbritanic, prima în 1884, ultima în 1981.

● **Culori:** tricou albastru închis, chiloți albi, jambiere roșii.

● **Cluburi principale:** F.C. Aberdeen, Glasgow Rangers, Celtic Glasgow, Dundee United.

● **Echipa-tip:** Leighton

(Rough)—Gough, McLeish, Miller, Malpas—Aitken, Nicoll, Strachan (Cooper), Bett — Dalglish (Speedie), Sharp.

● **Antrenor:** Alex. Fergusson, 44 ani.

DANEMARCA

● **Dansk Boldspil—Union**, creată în 1889; membră fondatoare a FIFA — 1904; cluburi înscrise — 1 479; jucători legitimați — 280 000. Stadioane principale: Idrætspark Copenhagen — 48 000 locuri, Idrætspark Aarhus — 24 000, Aalborg — 22 000, Odense — 20 000, Vejle — 18 000.

● **Pentru prima dată** la turneul final al C.M.

● **Alte performanțe:** finalistă la turneul final al J.O. 1908, 1912 și 1960, locul 3 în 1948, participantă la turneele finale din 1920, 1952, 1974; prezentă la faza ultimă a campionatelor Europei din 1964 (locul 4) și 1984 (locul 3).

● **Culori:** tricouri roșii, chiloți albi, jambiere roșii sau albe.

● **Cluburi principale:** Vejle B.K., A.G.F. Aarhus, Akademik Copenhagen, Frem Copenhagen.

● **Echipa-tip:** Rasmussen — Olsen, Busk, Nielsen, Berggren — Berthelsen, Simonsen (Sivebaek), Arnesen (Møelby), Lerby — Elkjaer, Laudrup.

● **Antrenor:** Sepp Piontek (R.F.G.), 46 ani.

Echipa Danemarcei se anunță drept una dintre outsiderele campionatului mondial. Primul din stînga-jos, binecunoscutul Elkjaer; al doilea, din stînga, sus, Laudrup. Amîndoi, cele mai cunoscute vedete ale alb-roșilor.

CALENDARUL PRIMULUI TUR

31.V	ITALIA—BULGARIA	grupa (A)	C. de Mexico	ora 12
1.VI.	FRANȚA—CANADA	(C)	Leon	ora 16
	BRAZILIA—SPANIA	(D)	Guadalajara	ora 12
2.VI.	ARGENTINA—COREEA S.	(A)	C. de Mexico	ora 12
	U.R.S.S.—UNGARIA	(C)	Irapuato	ora 12
	POLONIA—MAROC	(F)	Monterrey	ora 16
3.VI.	MEXIC—BELGIA	(B)	C. de Mexico	ora 12
	ALGERIA—IRLANDA N.	(D)	Guadalajara	ora 12
	PORTUGALIA—ANGLIA	(F)	Monterrey	ora 16
4.VI.	PARAGUAY—IRAK	(B)	Toluca	ora 12
	SCOTIA—DANEMARCA	(E)	Nezahualcoyotl	ora 16
	R.F.G.—URUGUAY	(E)	Queretaro	ora 12
5.VI.	BULGARIA—COREEA S.	(A)	C. de Mexico	ora 16
	ITALIA—ARGENTINA	(A)	Puebla	ora 12
	FRANȚA—U.R.S.S.	(C)	Leon	ora 12
6.VI.	CANADA—UNGARIA	(C)	Irapuato	ora 12
	BRAZILIA—ALGERIA	(D)	Guadalajara	ora 12
	MAROC—ANGLIA	(F)	Monterrey	ora 16
7.VI.	MEXIC—PARAGUAY	(B)	C. de Mexico	ora 12
	SPANIA—IRLANDA N.	(D)	Guadalajara	ora 12
	POLONIA—PORTUGALIA	(F)	Monterrey	ora 16
8.VI.	BELGIA—IRAK	(B)	Toluca	ora 12
	URUGUAY—DANEMARCA	(E)	Nezahualcoyotl	ora 16
	R.F.G.—SCOTIA	(E)	Queretaro	ora 12
9.VI.	FRANȚA—UNGARIA	(C)	Leon	ora 12
	CANADA—U.R.S.S.	(C)	Irapuato	ora 12
10.VI.	BULGARIA—ARGENTINA	(A)	C. de Mexico	ora 12
	ITALIA—COREEA S.	(A)	Puebla	ora 12
11.VI.	MEXIC—IRAK	(B)	C. de Mexico	ora 12
	BELGIA—PARAGUAY	(B)	Toluca	ora 12
	POLONIA—ANGLIA	(F)	Monterrey	ora 16
	MAROC—PORTUGALIA	(F)	Guadalajara	ora 16
12.VI.	BRAZILIA—IRLANDA N.	(D)	Guadalajara	ora 12
	SPANIA—ALGERIA	(D)	Monterrey	ora 12
13.VI.	URUGUAY—SCOTIA	(E)	Nezahualcoyotl	ora 12
	R.F.G.—DANEMARCA	(E)	Queretaro	ora 12

GRUPA „F“

Meciurile au loc la MONTERREY — 1 745 100 locuitori, 538 m altitudine (stad. „UNIVERSITARIO“ 43 780 locuri și „TECNOLOGICO“, 33 805 locuri).

POLONIA

● **Polski Związek Piłki Nożnej**, fondată în 1919; afiliată la FIFA în 1923; număr de cluburi — 5 334; jucători legitimați — 330 000. Stadioane

principale: Slask Chorzow — 93 000 locuri, „A X-a aniversare“ Varșovia — 87 000, Olympek Wrocław — 72 000, Zawisza Bydgoszcz — 55 000, Piast Gliwice — 55 000, Warta Poznan — 45 000.

● **Semifinalistă a C.M.** în 1974 și 1982, prezintă la turneele finale din 1938, 1978 și 1986.

● **Alte performanțe:** campioană olimpică în 1972, finalistă în 1976, semifinalistă în 1936, prezintă la turneele finale din 1924, 1952, 1960; locul I la „Turneul J. Nehru“ în 1984.

● **Culori:** tricouri și chiloți albi, jambiere roșii.

● **Cluburi principale:** Gornik Zabrze, Widzew Lodz, Legia Varșovia, Ruch Chorzow, Lech Poznan.

● **A patra prezență consec-**

OPTIMI DE FINALĂ

15.VI.	(1)	1 B—3 A/C/D	C. de Mexico	ora 12
	(2)	1 C—3 A/B/F	Leon	ora 16
16.VI.	(3)	1 A—3 C/D/E	Puebla	ora 16
	(4)	1 D—3 B/E/F	Guadalajara	ora 12
17.VI.	(5)	2 A—2 C	C. de Mexico	ora 12
	(6)	1 F—2 E	Monterrey	ora 16
18.VI.	(7)	2 F—2 B	C. de Mexico	ora 12
	(8)	1 E—2 D	Queretaro	ora 16

SFERTURI DE FINALĂ

21.VI.	(a)	5—6	Guadalajara	ora 12
	(b)	7—8	Monterrey	ora 16
22.VI.	(c)	3—4	Puebla	ora 16
	(d)	1—2	C. de Mexico	ora 12

SEMIFINALE

25.VI.	a—b	C. de Mexico	ora 16
	c—d	Guadalajara	ora 12

MECIUL PENTRU LOCURILE 3—4

28.VI.	învinsese între ele	Puebla	ora 12
--------	---------------------	--------	--------

FINALA

29.VI.	învinsese între ele	C. de Mexico	ora 12
--------	---------------------	--------------	--------

Ora de începere este ora locală. Între Mexic și București există o diferență de 9 ore.

tivă la turneul final al C.M.,

● **Echipa-tip:** Mlynarczyk — Pawlak, Wojcicki, Ostrowski, Urban — Matysik, Buncol, Komornicki, Boniek — Dziekanowski, Smolarek.

● **Antrenor:** Antoni Piechniczek, 43 ani.

MAROC

● **Fédération Royale Marocaine de Football**, fondată în 1955; afiliată la FIFA în 1956; cluburi înscrise — 350; jucători legitimați — 20 764. Sta-dioane principale: Honnem

Casablanca — 70 000 locuri, Al Inhiaat Agadr — 30 000, El Harti Marrakech — 20 000, Marshan Tanger — 20 000.

● **Două prezențe** la turneul final: 1970 și 1986.

● **Alte performanțe:** participă la fazele finale ale turnee-
lor olimpice din 1964, 1972, 1984; campioană a Africii în 1976; câștigătoare a turneului de fotbal din cadrul Jocurilor Mediteraneene din 1983.

● **Culori:** tricouri, chiloți și ciorapi roșii cu dungi verzi.

● **Cluburi principale:** FAR Rabat, Widad Athletic Casa-

blanca, A.S. Maghreb Fes, Fath Union Sport, Mouloudia Oudja, C.A. Raja Casablanca.

● **Echipa-tip:** Zaki — Fadili, Biaz, Bouyahaoui, Lemriss — Dolmy, Haddaoui, Timouni — Leghrissi, Krimau, Bouderbala.

● **Antrenor:** José Faria (Brazilia), 52 ani.

PORTUGALIA

● **Federação Portuguesa de Futebol**, fondată în 1914, afiliată la FIFA în 1926; cluburi înscrise — 1 251; jucători le-

gitiți — 60 056. Stadioane principale: Da Luz (Benfica) Lisabona — 120 000 locuri, Antas Porto — 70 000, Nacional Lisabona — 70 000, José Alvalade (Sporting) Lisabona — 70 000, „1 Maio” Lisabona — 40 000.

● **A doua prezență** la turneul final al C.M., prima în 1966, când s-a clasat pe locul 3.

● **Alte performanțe:** prezență la faza finală a turneului olimpic din 1928; semifinalistă a Campionatului european din 1984.

● **Culori:** tricouri și jambiere roșii, chiloți verzi.

● **Cluburi principale:** F.C. Porto, Benfica Lisabona, Sporting Lisabona, Vitoria Setubal.

● **Echipa-tip:** Bento—Frederico, Joao Pinto, Venancio, Inacio—C. Manuel (Carvelha), Veloso, Jaime Pacheco, Antonio—Gomes, Fernandes (Jordao).

● **Antrenor:** José Torres, 47 ani.

ANGLIA

● **The Football Association**, fondată în 1863; afiliată la FIFA în perioadele 1905—20, 1924—28 și din 1946; cluburi înscrise — 40 000; jucători legitimați — 3 500 000. Stadioane principale: Wembley Londra — 100 000 locuri, Arsenal Londra — 60 000, Old Trafford Manchester — 59 000, Goodison Park Liverpool — 55 000, Roker Park Sunderland — 54 000, Tottenham Londra — 53 000, Maire Road Manchester — 53 000, Anfield Liverpool — 53 000, Hillsborough Sheffield — 50 000, Villa Park Birmingham — 48 000.

● **Campionă mondială** în 1966 (pe teren propriu) și alte 7 prezențe: 1950, 1954, 1958, 1962, 1970, 1982, 1986.

● **Alte performanțe:** campioană olimpică în 1900, 1908 și 1912, semifinalistă în 1948, prezență la turneele finale din 1920, 1936, 1952, 1956, 1960; semifinalistă a Campionatului Europei în 1968; de 52 de ori câștigătoare a turneului inter-britanic (prima ediție în 1886).

● **Culori:** tricouri și jambiere de culoare albă, chiloți albaștri.

● **Cluburi principale:** F.C. Li-

Coras și Read în dispută pentru balon (care nu se vede) cu prilejul ultimei apariții pe Wembley a reprezentativei României (1-1)

verpool, Manchester United, Tottenham, Arsenal, Everton, Aston Villa, West Ham United, Chelsea.

● **Echipa-tip:** Shilton—Stevens, Fenwick, Wright, Sansom—Robson (Steven), Wil-

kins, Hoddle—Waddle, Hateley, Lineker.

● **Antrenor:** Bobby Robson, 52 ani.

**Prezentare de
Mircea TUDORAN**

TOATE GÎNDURILE TRICOLORILOR DUC SPRE „EURO 88“!

AȘA AU ARANJAT SORTII CELE ȘAPTE GRUPE ALE PRELIMINARIILOR CAMPIONATULUI EUROPEAN

GRUPA I:	SPANIA, ROMÂNIA, AUSTRIA, ALBANIA
GRUPA A II-a:	PORTUGALIA, SUECIA, ELVEȚIA, ITALIA, MALTA
GRUPA A III-a:	FRANȚA, U.R.S.S., R.D.G., NORVEGIA, ISLANDA
GRUPA A IV-a:	ANGLIA, IRLANDA DE NORD, IUGOSLAVIA, TURCIA
GRUPA A V-a:	OLANDA, UNGARIA, POLONIA, GRECIA, CIPRU
GRUPA A VI-a:	DANEMARCA, ȚARA GALILOR, CECOSLOVACIA, FINLANDA
GRUPA A VII-a:	BELGIA, BULGARIA, IRLANDA, SCOȚIA, LUXEMBURG

...Am ratat Mondialul mexican, ne pregătim pentru „Euro '88“. Acum după tragerea la sorți a grupelor preliminară, efectuată la 14 februarie în sala Mozart a Operei din Frankfurt pe Main, ne cunoaștem adversarii. Acum cunoaștem și programul grupei I, din care fac parte tricolorii. O grupă „nici prea rea, dar nici prea bună“, cum au zis unii, „o grupă echilibrată“, cum a spus **Mircea Lucescu**, „o grupă care se joacă“, cum a opinat **Cămătaru**. O grupă în care ne punem mari speranțe, cu gîndul la turneul final al campionatului european, care se va desfășura între 10 și 25 iunie, în R.F. Germania. Pentru că, vrînd, nevrînd, facem comparații și, tot comparînd, e lesne de înțeles că la „Euro '84“ ne-am calificat dintr-o grupă categoric mai grea, pentru că, acolo, și Italia, pe atunci campioană mondială, și Cehoslovacia și Suedia erau creditate înaintea tricolorilor. În timp ce acum, zic specialiștii neutri nu noi, „în grupa I două echipe au șansa calificării: Spania și România!“

...Așadar, din nou Spania. Echipa aceasta care ne-a scos din preliminariile pentru Mondialul argentinian (2—0 la Madrid, 0—1 la București), formația aceasta care ne-a blocat drumul spre turneul final al „europenelor“ din

1976, din Iugoslavia (1—1 la Madrid, 2—2 la București) și din Italia (1—0 la Valencia, 2—2 la Craiova), echipă cu care n-am reușit decît un 1—1 în primul nostru joc de la „Euro '84... Spania, campioana europeană din 1964 (2—1, la Madrid, cu U.R.S.S., în finală) și vicecampioană la Paris (0—2, cu Franța, în finala din 1984), echipa care se prezintă pentru a opta oară la un turneu final al campionatelor mondiale. Adversar de temut pentru oricine, reprezentantul unui fotbal puternic, team considerat principalul favorit în grupa I, din moment ce el a fost inclus în prima grupă valorică înaintea tragerii la sorți. Echipa lui **Maceda** și **Butragueno**, ocupanta locului 3 în clasamentul anului 1985 alcătuit de revista franceză „France football“ e conștientă și ea de prima șansă care o are, din moment ce **Miguel Muñoz**, antrenorul, declară după tragerea la sorți: „E o grupă bună pentru noi!“ Acum patru ani și **Tardelli** declara: „E o grupă bună pentru noi!“ Și, din cîte știe toată lumea fotbalului, după jucarea acelei grupe „bune pentru italieni“, **Tardelli** și ai săi, adică exact campionii mondiali, au privit... campionatul european, faza finală, în fața televizoarelor! Ceea ce înseamnă că în fotbal nu e bine niciodată să

Programul grupei I:

1986:

- 10 septembrie: ROMÂNIA — Austria
- 12 noiembrie: Spania — ROMÂNIA
- 3 decembrie: Albania — Spania

1987:

- 25 martie: ROMÂNIA — Albania
- 4 aprilie: Austria — Spania

29 aprilie: ROMÂNIA — Spania

- 14 octombrie: Spania — Austria
- 28 octombrie: Albania — ROMÂNIA
- 18 noiembrie: Austria — ROMÂNIA
- Spania — Albania

Datele partidelor Austria — Albania urmează a fi definitive

...Era 30 noiembrie 1983. Cu acest sut **Georgău**, cel din stînga, marca golul de la Bratislava prin care „tricolorii” urcau la „EURO '84”. Un gol-simbol pentru noul start în preliminariile pe care toți le dorim încununare de calificare.

te vezi învingător dinainte. Revenim însă, la Spania și, în virtutea calculului hîrtiei, și antecedentelor, trebuie să recunoaștem că ea are prima șanșă. Dar, vorba lui **Negriță**: „**Prea ne-au scos din cursă spaniolii ăștia pînă acum, ca să nu le venim de hac!**” Să sperăm că vom reuși. Acel 0—0 din Irlanda, din primăvara trecută, și același scor, din noiembrie '85, la Zaragoza, spun că și spaniolii au slăbiciunile lor. Rămîne să vedem cu ce moral vor veni după „aventura mexicană”. Pentru că anul acesta, în noiembrie, tricolorii vor susține primul joc cu Spania la Madrid. Un meci care va cîntări foarte mult în configurația grupei.

...Mai e însă și **Austria**, echipa cu orgoliul rănit. „Wunderteam”-ul anilor „30. „Echipa minune” care a participat la cinci turnee finale ale campionatului mondial, ultima dată în... Spania, n-a obținut biletele pentru Mexic, și înțelegeți ce-i și-n sufletul fotbalistilor din „Țara valsului”. Fără palmares în campionatul european, unde n-a participat la vreun turneu final (!), reprezentativa austriacă se află la răs-cruce de drumuri. O generație de 18 carate (**Krankl, Prohaska, Jara**) se retrace, lăsînd ca un ultim mohican pe „bătrînul” **Pezzey**, de 31 de ani, în prezent la Werder Bremen. El, noul căpitan de echipă, împreună cu antrenorul **Branko Elsner**, fost profesor de sport la Ljubljana, vor încerca să relanseze fotbalul austriac. Și dorința de revanșă a fotbalului austriac, plus dorința de afirmare a tinerilor care vor fi chemați sub tricoul naționalei (Polster, Degeorgi, Messlender, Turner, Homan sînt cei mai talentați) constituie „atu”-urile unei reprezentative clasată pe locul 24 în ultimul top al „France football”-ului. Oricum, Austria, echipa cu care vom deschide jocurile grupei I,

nu ne-a fost pînă acum decît partener amical. De trei ori. A cîștigat un meci, cu 5—1 (1—0), în 1924, la Viena, cînd reprezentativa română se prezenta doar la al șaptelea său meci din istorie, a remizat de două ori, 1—1 (0—1), la Linz, în 1968 și 1—1 (1—1), la Craiova, în 1972. „Uvertura” din septembrie, primul meci cu miză, înseamnă startul tricolorilor! Să sperăm și prima victorie în fața Austriei!

...Și mai e în grupa I și **Albania**. La o prima vedere, o echipă de locul 27 în Europa. O formație căreia, din 10 meciuri, tricolorii i-au cedat numai patru puncte (un egal și două înfrîngerii), cîștigînd, în schimb, șapte dispute, golaverajul celor 10 confruntări fiind semnificativ: 25—7 în favoarea naționalei noastre. Să nu uităm, însă, că această echipă de locul 27 a reușit în grupa I europeană a preliminariilor pentru Mexic '86 să învingă cu 2—0 Belgia (!), să remizeze în deplasare (!) cu Polonia (2—2) și acasă cu Grecia (1—1). Și să nu uităm că antrenorul reprezentativei albaneze, **Shkri Rrelli**, a absolvit cursurile de la Coverciano și vrea să demonstreze că nu întîmplător a fost acolo. Într-un cuvînt, Albania poate fi „buturuga mică” din această grupă I și, în consecință, trebuie tratată ca atare. Adică, cu toată seriozitatea!

...„Euro '88” a și început pentru noi. Să sperăm că la sfîrșitul „calificărilor” **Mircea Lucescu** și întînțita noastră echipă națională, cu Hagi, Mateuț, Belodedici, Balint mai maturi, vor trece primii linia de sosire și vor începe pregătirile pentru „Euro '88”. Prezența la „Euro '84” și absența la Mondialul mexican obligă!...

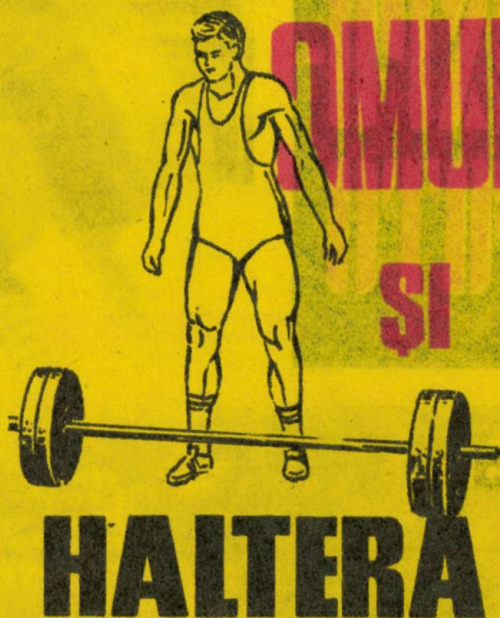
Mircea M. IONESCU

RĂSFIND PRESA VREMII

În anul 1896 s-a organizat la București un concurs original, între o bicicletă și o trăsură. Ruta: Brașov — Călea Rahovei — Palatul Justiției — Smârdan — Doamnei — Academiei — **Bulevard**. Atunci a câștigat... **trăsura**.

Știați că celebrul medic Carol Davila, care a fost și membru al Societății Centrale de Dăre la Semn și Scrimă de la noi din țară a susținut și „asalturi” internaționale? Ziarul „L'Echo de Paris” transmite știrea că la 6 martie 1896 românul Carol Davila îl va înfrânge cu ocazia unui concurs, la Paris, pe celebrul scrimer profesionist Ruzi, profesor de scrimă în capitala Franței și una dintre cele mai celebre figuri ale scrimii din acel sfârșit de veac. Dar nu a publicat rezultatul.

Ironie sau destin? Baronul de Vaux editează în 1893 o lucrare numită „Echitație științifică”. La loc de frunte, româncele Chica, Orășele Moscova, Milano, Petersburg, Paris, Viena și București au cunoscut virtuozitatea unei artiste cu adevărat unice. Dămeții vremii au apreciat-o ca „un organism bine dotat și cu o mare stăpânire a calului”. „A fost o călărească de mare clasă”. Considera calul „un accesoriu obligatoriu”. Îndrăgostită de perfecțiune, nu o dată se aventura dincolo de previziune și astfel, la Paris, pe cînd nu avea decît 24 de ani, cochetînd cu publicul, pierde controlul calului. În cădere își fractуреază piciorul. Doctorul Lefort, care la început diagnosticase o simplă entorsă, este nevoit să-i amputeze piciorul din zold. Moare în același an 1881, la vîrsta de 24 de ani. Chica o depășește pe dr. Emilie Loiset, o altă mare dispărută prematur din lumea echitației de salon, prin ironie sau destin? În seara accidentului, calul româncei era „Pour-Toujours” Loiset murea chiar în arenă (V.S.)

O bară terminată cu roți de fier,
Inele,

E arma bătăliei din ce în ce mai grele
Ce-o duc halterofili cu-n titan
Magnetic, invizibil, imens, subpămîntean.

Văzînd că i se înfruntă ponderabilitatea,
Pămîntul își dispută cu omul, greutatea.
Acesta o cuprinde cu palmele-i, ce parcă
I s-au lipit de bară.

Acum! Din nou! Încearcă
S-o smulgă din țăriș pămîntului,
Afară,
Cu-a lui voință dirză, stăpîină, temerară.

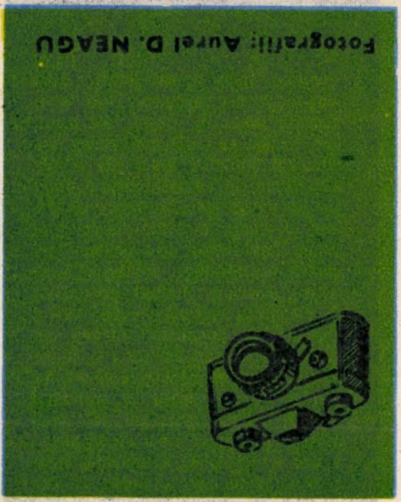
Pămîntul o reține cu lanțuri nevăzute
Dar el o prinde iute
Ca pe-o unealtă;
O mîngîie, o saltă,
O smulge; o ridică mereu mai sus, la piept
Și-apoi, mai sus... deasupra!
O ține-n aer, drept!

Și bara terminată cu roți de fier călit,
El, Omul, o arată marelui zenit!...
Apoi, o-napoiază pămîntului,
De jos,
Așa cum fac sportivii cu-nvinșii:
Generos!

Victor HILMU

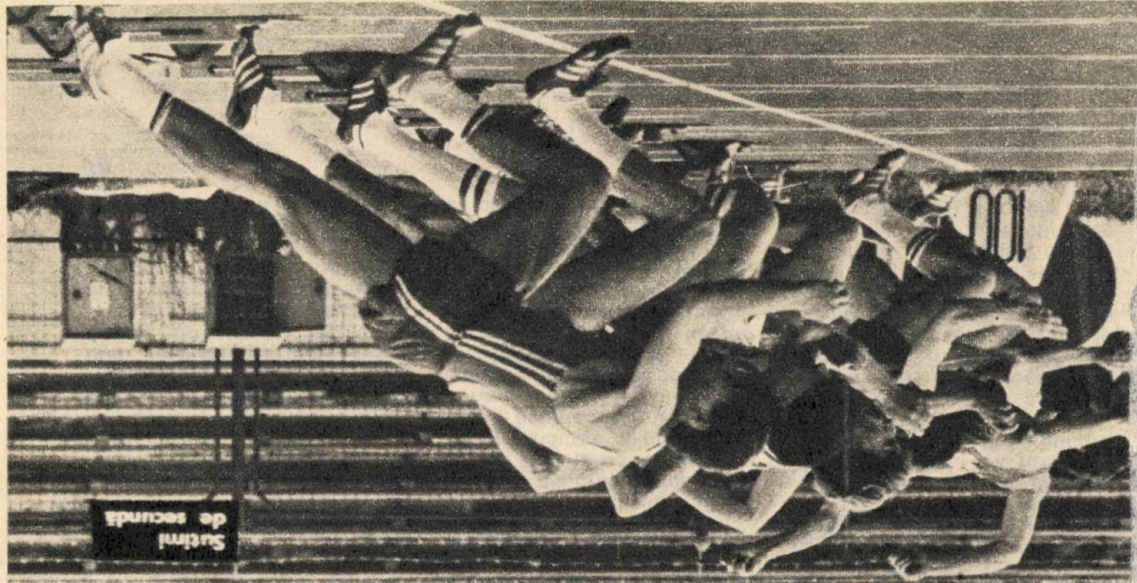
Natura... vie

Care-ncotro...

O prindel
No prindel

Suñer
de segund

JOCURILE ISTHMICE PE... PODIUM, ALĂTURI DE CELE OLIMPICE

Un proverb latin — preluat de la greci — spune „Non licet omnibus adire Corinthum” („Nu-i este lesne oricui să meargă la Corint”), originea lui subzistind în faptul că prețurile la Corint — în timpul Jocurilor Isthmice — erau foarte piperate.

Proverbul acesta nu operează în zilele noastre, când distanța Atena—Corint (80 km) se parcurge într-o singură oră, pe autostradă. În stînga se vede marea, cu Insula Egina și perspectiva strîmtoarei Salamina, unde a fost distrusă flota lui Xerxe. În dreapta se înalță dealuri maiestuoase, de pînă la 1 000 de metri înălțime. Autostrada trece prin Megara (vechea cetate care a întemeiat Callatis-ul — Mangalia), străbătînd locuri care în antichitate erau periculoase datorită unor bandiți ca Procut, care avea un pat pe care-și așeza victimele: dacă prizonierul său era mai mare decît patul, Procut tăia... plusul, dar dacă era mai mic, banditul îl întindea pînă ce victima ajungea cît lungimea patului.

Înainte de a păși în Peloponez, traversezi Canalul Corint, care face legătura între golful cu același nume și Golful Saronic, scurtînd drumul dintre Patras și Atena cu 400 de km; (corăbiile nu mai ocolesc întreg Peloponezul). În antichitate, vasele mai mici erau trase dintr-un golf în altul pe un jgheab (diolkos) uns cu seu. Corăbiile mari erau însă obligate să ocolească întreaga Peninsulă Moreea.

La Corint, pe locul unde a existat localitatea Isthmia, se

desfășurau „Jocuri Sportive”, ca și la Olimpia, la Delfi (Jocurile Pitice), la Nemea (Jocurile Nemeice) sau la Atena (Panathenienele). Potrivit părerii profesorului Oscar Brooner, de la Universitatea din Chicago, care a cercetat ani de-a rîndul ruinele din zonă, Jocurile de la Isthmia au fost întemeiate de Sisif, erou corintean, pe care Zeus l-a pedepsit să urce o uriașă stîncă spre vîrfurile unui munte, dar aceasta cădea mereu, iar Sisif lua truda de la capăt. Sisif a instituit Jocurile în cinstea copilului Melikarte — nepotul regelui Kadmos, din Teba, — înecat în Golful Saronic cînd mama sa, Ino, a fugit de la soțul ei, Athamos din Orchomenos, care înnebunise. Lui Melikarte corintienii i-au spus „Luptătorul” (în limba greacă „Palamaion”).

Potrivit altei legende, Jocurile de la Isthmia au fost întemeiate de eroul atenian Teseu. Acesta, după ce l-a omorît pe Procut (și pe alți bandiți ce ațineau calea spre Corint, ca Skiron, Periphetes și Phaia) l-a înfruntat pe Sinis, denumit și Pityokaamtes, adică „cel care îndoaie pini”. Sinis lega trupul victimei de doi pini alăturați, după ce îi curba, apoi le dădea drumul. Dezarcuindu-se piniile sfîșiau trupul nefericitului. Teseu l-a prins pe Sinis și l-a ucis în același fel. Apoi, pentru a sărbători victoria, a instituit Jocurile. Cîștigătorul, firește, primea o coroană din... pini.

Zeul principal al Corintului (port la două golfuri) era Poseidon, zeul mării, care mai provoca și unele cutremure de pămînt. După cum se știe,

Poseidon și Atena își disputaseră supremația în Attica: zeita oferise localnicilor măslinele, iar zeul oferise calul. Legenda spune că a cîștigat Atena. Aici, însă, la Corint, unde întreaga activitate a locuitorilor era legată de mare, a învins Poseidon. Lupta s-a dat între el și Helios, adică între zeul mării și soare. Poseidon a rămas stăpîn pe Isthmis, iar Helios — pe Arocorint, pe care mai tîrziu l-a cedat Afroditei. (De aceea, pe Arocorint, a existat un lăcaș cu peste 1 000 de femei).

Principalul zeu al Isthmiei fiind Poseidon, era firesc ca darul său, calul, să se bucure de simpatie. De aceea, în programul Jocurilor au existat curse de cai — ceea ce nu am întîlnit nici la Olimpia, nici la Nemea, și nici la Delfi. Hipodromul se afla în apropierea sanctuarului lui Glafkos, fiul lui Sisif, venerat la Isthmia sub numele de Taraxippos („Cel care stîrnește panica în cai”). Probele atle-

Instalația de start, așa cum arăta la Jocurile Isthmice

tice aveau loc la Palaionion — ansamblu de clădiri, cu un mic templu dedicat „Luptătorului”, adică lui Melikarte.

Jocurile erau inaugurate noaptea, pe o beznă profundă. Se sacrifică un taur negru, cu coarnele și copitele argintate, apoi avea loc depunerea jurământului de către sportivi. Stadionul pentru probele atletice se afla în apropiere de micul templu și avea o lungime de 192,28 m. El a fost reamenajat în timpul celei de a 49-a olimpiade (anii 480—476 î.e.n.). Instalația de start, refăcută în anul 170 de către cercetători, avea 16 culoare fiecare, cu lățimea ceva mai mică de un metru. Pe un pavaj de piatră erau fixate barele care separau culoarele. Fiecare culoar era barat de o mică ștachetă, care cădea când era acționată cu ajutorul unei sfori manevrate din lateral. Toate cele 16 sfori erau trase simultan de către starter.

În timpul cînt Peloponezul a

fost sub cucerirea macedoneană și cînd Alexandru cel Mare a hotărît ca orașul Corinth să devină capitala lumii, la Isthmia s-a mai construit un stadion, tot cu 16 culoare, pentru alergare, dar acestea aveau lățimea mai mare (circa 1,50 m).

Săpăturile de la stadionul din Isthmia au dat la iveală un gen de haltere, scuturi și căști — folosite de alergătorii în armură — și un mare număr de bărcuțe din teracotă (una dintre ele din bronz). S-a ajuns la concluzia că micile obiecte erau oferite zeului Poseidon de către participanții la un gen de... regate. Din nou, deci, o probă pe care n-am întîlnit-o nici la Olimpia, nici la Delfi, nici la Nemea, dar explicabilă pentru că Isthmia era un port și viața locuitorilor așezării era legată — cum arătam — de mare.

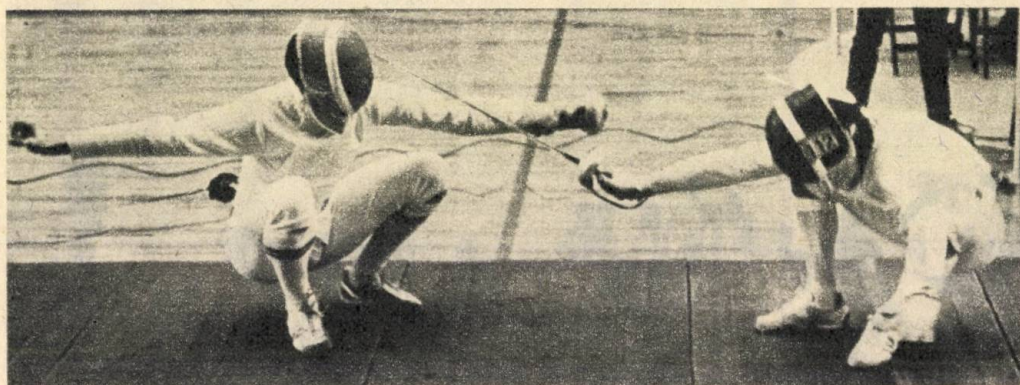
Descoperirea unei torțe din marmură i-a făcut pe istoricii Jocurilor Isthmice să conclu-

zioneze că aici au avut loc și întreceri cu făclii, iar unele inscripții atestă faptul că în program erau incluse și probe culturale. În anul 67 î.e.n., însuși împăratul Nero a fost distins cu o... coroană de pin, fiind declarat cîștigător la o probă muzicală.

Unii înclină să creadă că Jocurile Isthmice erau cele mai frecventate de greci, deoarece Corinth era mai accesibil decît Delfi sau Nemea și mai central decît Olimpia față de dispunerea cetăților grecești. E drept însă că „biletele de intrare” (cazarea și masa vizitatorilor) costau foarte mult. De aceea, poate, s-a născut proverbul cu care am început aceste rînduri „Nu este lesne oricui să meargă la Corinth”.

...Și ele n-au cunoscut celebritatea de azi a Jocurilor Olimpice, pentru că nu au găsit un Pierre de Coubertin care să le readucă la viață.

Sever NORAN

Scort-circuit

FOTO-SPORT

Fotografii de Aurel D. NEAGU

Cai putere

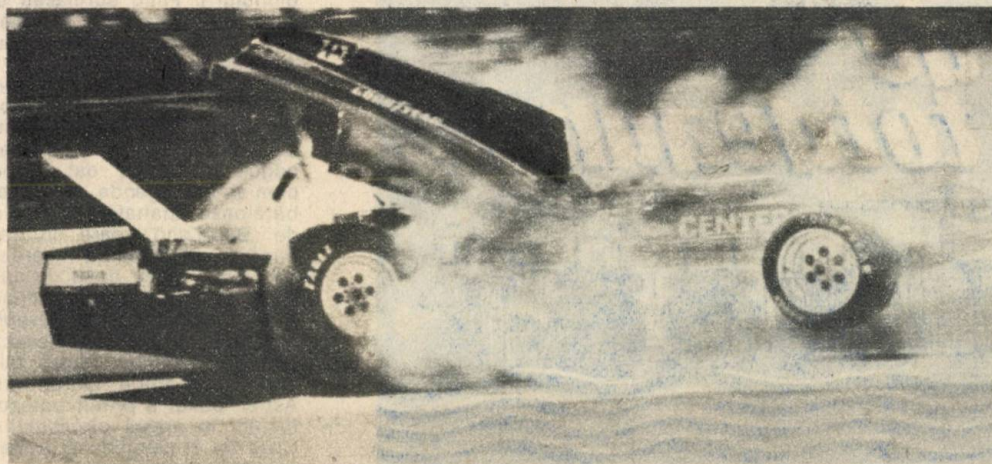

BETIA VITEZEI

De cînd se știe, omul s-a tot grăbit, ajungînd astfel ca să se întrecă cu sine însuși, cu semenii săi, să raporteze aceasta la anii de mai înainte, să facă fel de fel de socoteli, care de care mai complicate. Și de la o simplă goană, omul a ajuns astfel să nascocască, pur și simplu, fel de fel de mijloace de a realiza viteze tot mai mari. A fost (și încă mai este) calul, au fost apoi cvadriga și căruța. De la descoperirea forței aburului, apoi acelei a motoarelor cu explozie internă, a electricității, etc s-au inventat fel de fel de mașinării de circularat pe uscat cu două, cu trei, cu patru ori cu mai multe roți, avioane de toate felurile, cu unul sau cu mai multe motoare, fel de fel de „bărci”, cu sau fără motor, și în plus velocipedul apoi bicicleta, schiul, sania, bobul, patina etc, etc, toate „mijloace” la îndemîna omului

ca să se grăbească, să realizeze, cum am arătat, viteze tot mai mari, noi și noi recorduri.

Fiecare din aceste „mijloace”, născocite parcă pentru a satisface setea continuă a omului de viteză, a necesitat observații, studii și cercetări. N-a fost o simplă joacă. A fost o strădanie continuă, neobosită, ale cărei rezultate le vedem astăzi concretizate în chiar competiții închinată vitezei! Nu însă întotdeauna cel care se grăbește ajunge și primul! Iată două imagini tragice din această competiție a secolului nostru, supranumit „secolul vitezei”. În faimoasa cursă automobilistică de 500 mile, de la Indianapolis, automobilul (cu sute de cai putere!) al americanului Steve Krisiloff, s-a descompus pur și simplu în timpul întrecerii, iar alături îl vedeți pe pilotul Jerry Scarfas care, în timpul unei curse de bărci cu motor, s-a răsturnat complet peste cap... Victime absolut inutile ale acestei „beții” a vitezei.

GALATIUL SPORTIV

„Galați, oraș cumplit de negustori” era versul rostit ca anatemă de poetul Barbu Nemțeanu, născut și crescut în marele centru comercial și portuar al României de ieri. Da! Așa era Galațiul, portul cel mai important la Dunăre, plin de negustori și condus tot de ei. Iar pe negustori nu-i interesau decît afacerile, fie ele mari, fie mici. Sportul, ca și arta, ca și literatura, era pentru „angroșiștii” și „detaliștii” orașului, o simplă „pierdere de timp”, din care nu putea ieși nici un câștig. Și, în pofida acestei indiferențe, datorită numai citorva cutezători, care au luat în piept toate adversitățile timpului, a putut înflori pe meleagurile gălățene și covorululene sportul de masă, apoi și sportul de performanță.

BOXUL

Primul sport „Made in England” a fost boxul, adus de marinarii englezi, ce debarcau periodic în „porto franco”, de pe vasele ce aduceau coloniale și mașini, pentru a încărca petrolul, grîul și cheresteaua românească.

Scrima pumnilor, cunoscută pe atunci de englezi, le crea acestora oarecare superioritate. Pînă cînd și mardesaii cartierelor mărginașe ale orașului au început să descopere tehnica luptei fără mînuși (cum de altfel o utilizau adesea gentlemenii „Albionului”). Fiind surclasați și ca număr și ca forță de gălățeni, marinarii englezi s-au adresat „căpităniei portului”. Dar „ponții” și „zdrahonii” din cartierele gălățene erau ușor de stîrnit, și greu de potolit. Ca urmare englezii s-au lăsat păgubași. Ei au dat, după cum spune legenda, celei mai bătaioase mahalale porecla de „Bad-Land”, care, în traducere ar însemna „cartier deochiat”, adică lipsit de autoritatea oficialităților poliției. Acest „Bad-Land” a devenit în buna limbă românească „Bădălan”, cartier rămas faimos în cronică Galațiului. Astfel, boxul a primit botezul focului în orașul pîrcălabului Cuza (și el campion al trage-

rii cu pistolul — cu un glonte smulgea țigara din gura boierilor „evgheniți”, ce se opuneau reformelor democratice).

De atunci și pînă astăzi boxul se practică la Galați fără întrerupere, iar adepții bărbătescului sport au căpătat, în tre timp, succese din ce în ce mai mari. La începutul secolului nostru au fost organizate la Galați primele gale de box, la care erau invitați, acum, și englezi. De astă dată, însă, schimbul de pumni se făcea cu „mănuși”...

Cel dintîi club de box a luat ființă în anul 1920. În scurt timp, boxul luînd o dezvoltare impresionantă în orașul de la Dunăre, au mai fost create cluburile „Boxing”, „Amatori”, și „Gloria C.F.R.”. În anul 1923, tînarul pe atunci Constantin Nour, azi antrenor emerit, a cîștigat la puncte „în zece reprize” în fața campionului englez I. Lingaten. L-au urmat Dumitru Panaitescu-Zigotto, Constantin David,

prin import, din Anglia, dar pe calea ceva mai pașnică a tinerilor gălățeni care studiau la Oxford și Cambridge. Galațiul a fost orașul în care tenisul a pătruns, ca și în București, în anul 1896. Deși pierduți în anonimatul vieții de provincie, tenismenii gălățeni s-au distins de-a lungul anilor, cu nume ca Ilie Sticluță și Ionel Bunea, care au rămas nu numai în amintirea localnicilor. Ionel Bunea a făcut parte din echipa reprezentativă a României care, la 22 aprilie 1934, a învins pe cea a Bulgariei cu scorul de 3—1.

În anul 1907 apare la Galați revista „Serbarea”, subintitulată „Sentinela Dunării de Jos, de gimnastică, scrimă, tir și muzică”. Președintele asociației făcea, în discursul ținut la adunarea generală, apel la „elementele tinere, să vină la școala de gimnastică română, pentru a învăța să-și întrebunțeze corpul cu dibăcie și cu maximum de putere”. Se preconiza și acordarea titlului de „gimnast român” care să confere avantaje tinerilor recrutați pentru armată. Aflăm din coloanele revistei că la serbare s-au făcut diferite „producțiuni gimnastice” de către elevii liceului „Vasile Alecsandri”, sub conducerea maestrului Constantin Teodorescu, precum și exerciții de scrimă. Același maestru de gimnastică a fost însărcinat cu inițierea tineretului în tainele patinajului. Se precizează că „societatea face parte din «Federațiunea societăților similare din România» și posedă diferite obiecte și unelte de scrimă, gimnastică (două bare fixe), tir și sport. Mai ieri, Galațiul s-a mîndrit cu o gimnastă ca Gaby Gheorghiu, componentă a echipei noastre naționale, care a raportat succese de răsunset mondial.

CICLISM

În anul 1920 a luat ființă la Galați „Clubul ciclist”. Inițiator a fost căpitanul de artilerie Constantin Aslan, rămas multă vreme președinte al acestui club. În tot timpul verii se făceau antrenamente zilnice la „Velodrom”. Distan-

tele parcurse erau cele de la Galați la Tecuci și retur. Dintre cicliștii gălățeni s-au remarcat: Spiridon Spiratos, C. Ghebercof, Lascăr Morăuț, Alex Ganea, Mircea Barnovschi, Victor Comanescu și Tutulică Iorgulescu (la viteză), iar la cursele de fond Traian Munteanu, fost campion al României în anii 1923—1927. Toate întrecerile erau dotate cu premii în piese de schimb. Luau parte și cicliști din Brăila, ca Zamfir Munteanu, Lică Negrescu, Vasile Dinu, Virgil Mormocea, iar din București, frații Aurel și Nicolae Frize, precum și Carlo Giordana din Arad și N. Budariza din Buzău.

În anul 1927 s-a înființat o secție de ciclism, numită „Vulturii”, care funcționa pe lângă clubul sportiv „D.V.A.”. Au fost organizate curse de fond și de viteză, sub conducerea căpitanului Eugen Dumitrescu. Din comitet făceau parte frații Tudorel Danielescu și Constantin Belemo, Sebastian Ionescu, Bercu Bercovici, Mișu Schlessinger și Ștefan Panica. De menționat și faptul că la cursele de la velodrom intrarea femeilor era gratuită. Alexandru Ganea, unul dintre cicliștii cei mai străluciți, ne-a mărturisit cîndva că gălățenii nu s-au lăsat intimidați de sportivii de la Budapesta, Paris, Belgrad, Viena, Milano etc. Ei au luptat de șoselele neasfaltate, pline de bolovani și pietroale, pentru gloria sportivă a Galațiului.

NATAȚIE

În anul 1921 au fost inaugurate cursele de mare fond la înot pe Dunăre, cu participarea citorva sute de sportivi din toate regiunile țării.

SPORTURI DE IARNĂ

La Filești, în 1933, a fost inaugurată stațiunea sporturilor de iarnă, care avea o pîrtie de 600 metri pentru schi și o altă de 300 m pentru bob.

Alec NĂSTAC

Ion Anghel, Grigore Jelesneac, Vasile Boantă, Dumitru Ciobotaru, Ilie Grigore, Ion Peicin, V. Filiuță, Ștefan Cojan, Alec Năstac, care și-au înscris numele în „cartea de aur” a boxului românesc.

TENIS ȘI GIMNASTICĂ

Al doilea (cronologic) sport de performanță practicat la Galați a fost tenisul. Venit tot

ALTE DISCIPLINE

Și alte discipline sportive s-au bucurat la Galați de o largă audiență la public. Cluburile existente în perioada 1925—1940 aveau secții deosebit de puternice de lupte, haltere, tenis de cîmp și de masă, șah, atletism, natație, patinaj. În acei ani, am avut sportivi de renume internațională, în frunte cu Tănăsescu, Bădin, Ionel Bunea (tenis de cîmp), Silberman la șah, Grünfeld (tenis de masă), Zenopol (atletism, lupte), Gospodinov (campion la haltere) etc.

RUGBY

În aprilie 1934 s-a desfășurat la Galați primul meci demonstrativ de rugby, între două echipe de la „Telefoane” — București.

FOTBAL

Dar sportul care a captat cel mai mult și pe gălățeni a fost fotbalul. Balonul rotund și-a făcut apariția pe maidanele orașului cu mult înainte de primul război mondial. În 1908, căpitanul Vladovici a înființat prima echipă la regimentul său de artilerie. În 1921, echipa liceului „Vasile Alecsandri”, înființată în anul 1917, a fuzionat cu alta din cartierul Bădălan, numită „Dacia”. Noul club, devenit „D.V.A.” și-a creat o puternică formație, care în 1929 (luna mai) a învins pe campioana Moldovei, „Victoria” Iași, cu scorul de 7—1. În curând, „D.V.A.” a devenit cea mai valoroasă echipă regională, avînd jucători vestiți, ca: George Chirică, Mitică Ionescu, Dumitru Dima, Mihai Atanasie, Virgil Rustea, Iani Grecu, Anghel Crețeanu, Postolache, Constantin Neacșu, Petre Tacu, Valeinatos, Cocolina, Mielu Alecovici (Babușcă), Caramitru, Florea, Butfei, Livada, Ionescu (Cismaru), Pepelea, Justin, Jarcă, Petrovici etc. Portarul Anghel Crețeanu a venit apoi la „Juventus” și „Unirea Tricolor” din București, fiind și portar

Constantin NEACȘU

al naționalei. Constantin Neacșu, și el jucător de nadejde, a fost adus tot la Juventus din București. O mină de suporter generos trebuia să facă sacrificii materiale spre a înzestra echipa cu cele necesare.

Echipa a rezistat pînă în anul 1942, cînd jucătorii ei au trecut la Gloria C.F.R., cea-laltă fruntașă a fotbalului gălățean, înființată în 1931. Aici au activat portarul Justin și cei trei frați Damian, stîlpii echipei feroviare gălățene.

Cei cîțiva jucători rămași în

Anghel CREȚEANU

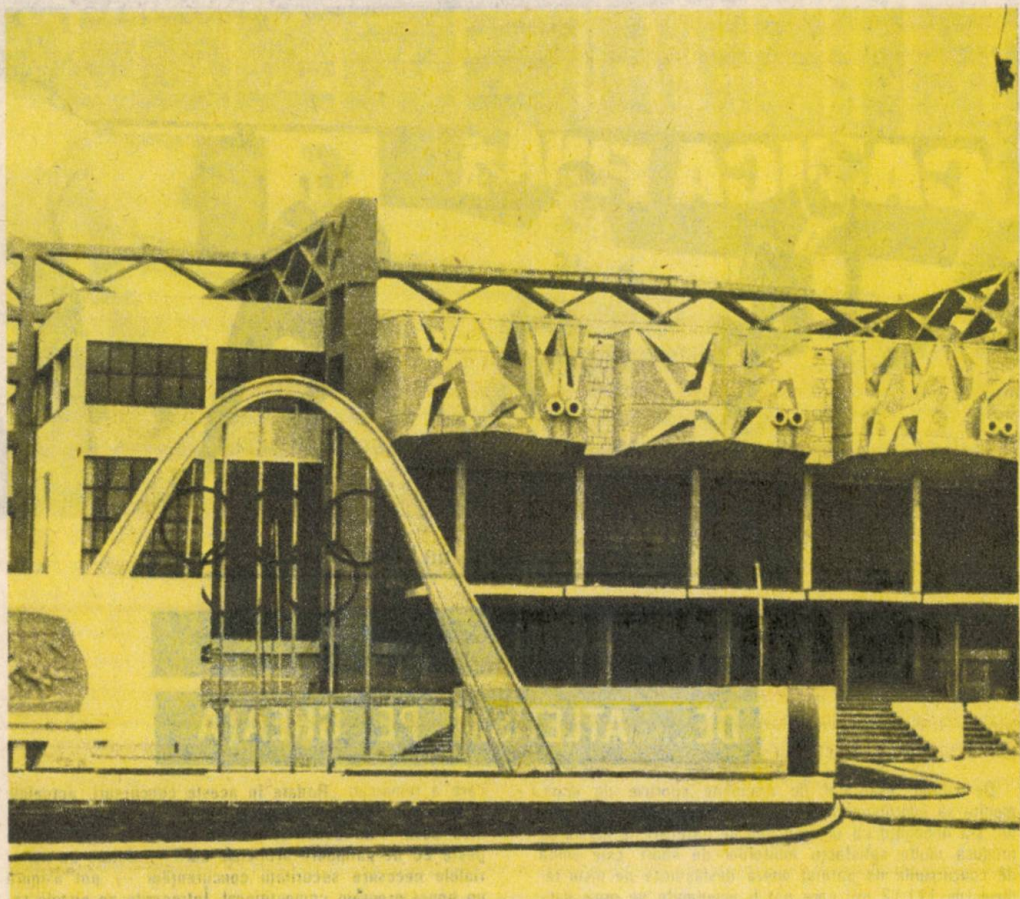
viață (Petre Tacu, Anghel Crețeanu și Constantin Neacșu) povestesc și acum despre greutățile cu care se luptau spre a se echipa și face antrenamente, luptînd cu mari lipsuri, nedispuînd de baze sportive. Tinerii gălățeni făceau tot posibilul ca, fiecare în disciplina practică, să contribuie la creșterea prestigiului sportiv al marelui port dunărean.

În județ, însă, sportul lîncezea din cauză că nu exista nici un sprijin din partea oficialităților.

ÎN ANII LUMINOȘI AI SOCIALISMULUI

Numai după 23 August 1944, sportul, nemaifiind apăsajul unei elite, și primind sprijinul partidului și al statului, a putut pătrunde adînc în mijlocul maselor. O dată cu uriașa operă de reconstruire a orașului, după distrugerile provocate de război, Galațiul a revenit în circuitul economic al țării, ajungînd cea mai mare cetate a oțelului românesc și unul din cele mai mari șantiere navale. Sportul

gălățean s-a bucurat și el de nenumărate baze de pregătire și desfășurare a competițiilor. Complexul „Dunărea”, alcătuit din stadionul cu 25 000 de locuri, sala a sporturilor, sala pentru popice, bazinul olimpic, arena de box (3 000 de locuri), sala modernă pentru gimnastică, lupte, patinoarul artificial și alte numeroase complexe sportive din școli și instituții, stau mărturie a grijii partidului pentru

Noua sală de sport din Galați

formarea unui tineret viguros la trup și la minte. Sportul gălățean se mindrește astăzi cu zeci de titluri de campioni naționali, europeni și mondiali, cucerite de fiii orașului și ai județului, pregătiți în cadrul cluburilor C.S.M., Dunărea, Constructorul, Ancora, Oțelul, F.C.M. Galați etc: C. Penu, G. Udișteanu, Martinescu, Poalelungi, Ivanov, Maria Nichiforov, Nicu Vlad, V. Mănăilă, P. Severin, Ilie Băiaș, Gaby Gheorghiu, Iosif Tismănar, Angela Năstase, O. Chihaia, M. Toni, S. Tiriță și Doru Stolca.

Astăzi, din perimetrul municipiului și județului Galați sînt selecționați peste 60 de tineri în loturile naționale și olimpice.

Galațiul înseamnă azi o prezență activă în primele eșaloane ale țării la box, haltere, volei, handbal, atletism, navomodelism, tenis de cîmp, popice, caiac-canoe, natație, parașutism, tir, scrimă. Tenisul de cîmp a pătruns și în lumea rurală, la Cudalbi fiind un centru important al acestui sport. Minirugbyul este în floare în comuna Farfănești, unde doi tineri profesori de

educație fizică, Viorel Securianu și Gh. Felea, iau dat naștere.

Cît privește sportul cu balonul rotund, în campionatul 1984—1985 Galațiul a fost cîț pe ce să promoveze în prima divizie, cu Dunărea C.S.U. Are mari șanse în acest an, dar cu cealaltă echipă, Oțelul.

Ca gălățean, îi urez mult succes.

Dumitru MORARU-SLIVNA

Patinajul viteză lansează un nou gen de întreceri

SPECTACOLE

DE... ATLETISM PE GHEAȚĂ

De curind, evantaiul de discipline sportive de iarnă menite să contribuie la dezvoltarea armonioasă a tineretului, s-a îmbogățit cu un nou gen de întreceri de natură să producă multe satisfacții iubitorilor de sport. Este vorba de concursurile de patinaj viteză desfășurate pe piste reduse (de 111,12 m), care pot fi amenajate pe orice patinoar artificial destinată echipelor de hochei (60 x 30 m).

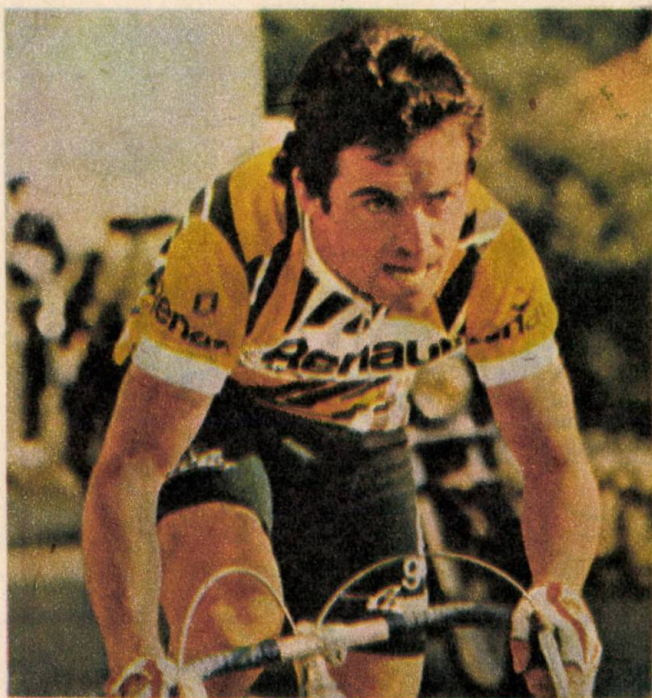
Premiera absolută a acestor inedite dispute a avut loc la sfârșitul lunii februarie pe „inelul” de gheață din cunoscuta stațiune montană Tușnad Băi, unde peste 100 de copii și speranțe ale patinajului viteză din țara noastră s-au aliniat la startul „Cupei Federației”. Conform regulamentului, tinerii viteziști și-au disputat înțietatea după modelul reuniunilor atletice la probele de 500, 1000 și 1500 m, în serii de 5—6 alergători, recalificări, sferturi de finală, semifinale, cei mai buni calificându-se în finale, prizele cu care au fost stabilite și apoi chiar doborâte recorduri republicane pe distanțele respective. Spre deosebire de clasicele alergări de pe „arenele” mari, de dimensiuni olimpice, unde sportivii concurează în perechi la aceleași probe, confruntările pe pista redusă de gheață au parcă un plus de atractivitate, oferind publicului frumusețea palpitantelor curse de atletism din săli și de pe stadioane. Protagonistii concursului inaugural, care s-au numit **Ramona Grigoraș, Robert Finta, Ion Moldovan, Zsolt Ballo, Valeria Sirbu, Tünde Horvath** sau **Radu Popescu**, fete și băieți care și-au pus în gând să devină performeri de valoare, s-au impus datorită unui plus de tehnică în luarea turnantelor și de gândire tactică, iar meritul învingătorilor a fost că ei nu s-au recunoscut depășiți decît pe linia de sosire. Evoluțiile tinerilor viteziști l-au impresionat pe cunoscutul antrenor, maestru al sportului **Dan Lăzărescu**,

care a remarcat: „**Rodate în aceste concursuri, actualele talente pot fi lansate la vîrsta optimă, pe piste mari. Și încă ceva: s-au construit pînă în prezent în țara noastră peste 20 de patinoare artificiale care — dotate cu materialele necesare securității concurenților — pot asigura un bogat program competițional. Întrecerile pe piste reduse sînt ideale pentru formarea patinatorilor, de la speranțe la categoria copii II, și sînt utile pentru toate categoriile de viteziști în prelungirea sezonului competițional de pe piste mari**”. Subscriem total la această opinie.

Din momentul în care s-a intuit că au priză la public, concursurile pe piste reduse nu încetează să cîștige teren în arena internațională, dominată de Campionatele Mondiale, în programul cărora figurează probele de 500, 1000, 1500 și 3000 m, precum și curse de ștafetă (echipe formate din 4 alegătoare și tot atîția alergători) pe distanțele de 3000 m pentru femei și 5000 m pentru bărbați.

La nivelul înaltelor performanțe, pe lista participanților la astfel de concursuri figurează tot mai multe nume de primă mărime în patinajul viteză, că multiplul campion mondial și olimpic, canadianul Gaetan Boucher, compatrioatele sale **Silvie Daigle, Natalie Greiner**, americanca **Bonye Blaier** și australianul **Mike Richmond**. Concursurile pe piste reduse au pătruns și pe culorile olimpice. La ediția canadiană a J.O. de iarnă din 1988, de la Calgary, urmînd a se face demonstrații de „short-track”, expresia englezească a disputelor de pe „inelele” mici de gheață. Prin urmare, acest nou gen de întreceri, care ne lasă impresia că vizionăm curse de... atletism pe gheață, s-au ivit într-o zodie bună.

Traian IOANÎTESCU

Duminică, 21 iulie 1985. Parisul, întreaga Franță sînt în sărbătoare. Caravana multicoloră parcurge, în aplauzele și strigătele multimei pare că întreg „Orașul lumină” a ieșit pe străzile, ultimii kilometri ai istovito-

ultimilor mari campioni ai „hexagonului”, Jacques Anquetil era cel mai bun ciclist, iar Raymond Poulidor cel mai iubit. Astăzi, Bernard îngemănează calitățile și popularitatea într-o simbioză aproape unică (aproape —

BERNARD HINAULT, CAMPIONUL MARILOR IZBÎNZI

rului maraton, pornit de pe pămîntul de legendă al Breitaniei. Au rămas în urmă „pavatele” prăfuite ale Nordului, înfricoșătoarele etape contratimp (a fi sau a nu fi?!), nesfîrșitele urcușuri ale Alpilor, redutabilele, piscuri ale Pirineilor. Și toți acești „judecători de pace” au încoronat un adevărat rege al ciclismului. Oamenii veniți în calea rutierilor știu asta, de aceea urmăresc cu coada ochiului sprintul final — toate privirile fiind îndreptate spre „tricolorul galben”. Bernard Hinault, căci despre el este vorba, a cucerit definitiv o părticică a sufletului lor. Acum 20 de ani, pe vremea

gîndindu-mă că, poate, Louison Bobet a fost la fel de bun, la fel de iubit). Aceea a unui erou de legendă. Iată-l, trece linia de sosire, după care, înconjurat de o mulțime de ziaristi și prieteni, urcă pe podium. Un zîmbet larg îi înflorește pe toată fața. Cel mai bun ciclist al lumii și-a făcut cu prisosință datoria față de sine însuși și față de public. Uralele izbucnesc. Le-a dus dorul. Ultima dată cînd le-a auzit se întimpla cu trei ani în urmă. Atunci gîndea că recordul de victorii în „Turul Franței” este atît de aproape, încît va fi de ajuns să întindă mina și să-l... culeagă.

Au urmat însă operația de la genuchi, cele 6 luni de inactivitate, care i-au adus declinul formei sportive, divorțul de gruparea „Renault” și de directorul ei tehnic — Cyrille Guimard, îndelungile căutări după un nou sponsor, noua echipă care părea să nu meargă deloc. Necazurile (care nu vin niciodată singure...) s-au succedat cu repeziune și frumoasa carieră părea compromisă. Caracterul lui Bernard, dintotdeauna acela al unui luptător, a învins, însă. A strîns din dinți, s-a bătut cu propria nepuțință, a suferit cumplit, dar a izbîndit.

Primele raze de lumină au apărut sore stîșitul anului trecut, cînd a cîștigat „Marele Premiu al Națiunilor” în fața principalilor săi adversari: Fignon, Kelly, Roche. Era o intimă revanșă, dar — totuși — un început. A urmat „Trofeul Baracchi” (în „tandem” cu Moser), „Turul Lombardiei” și anul acesta „Turul Italiei”. Echipa s-a întărit o dată cu sosirea americanului Greg Lemond și a danezului Kim Andersen și a revenit, încet dar sigur, la linia de plutire.

„Turul Franței” '85 l-a situat, înaintea startului, în postura de mare favorit. Și-a dat seama de la primele pedale că va fi mai mult o confruntare cu memoria învingătorilor. Să realizeze recordul de victorii nu este, totuși, un lucru oarecare!

Prologul i-a întărit încrederea în forțele proprii. Pînă la poalele munților echipa a funcționat de minune, anihilînd cu măiestrie tentativele mai serioase. În Alpi și Pirinei, columbiezii și spaniolii au devenit foarte activi, dar „patronul”, cum mai este numit Hinault, era în vîin. Pe scurt, victoria nu i-a fost pusă nici o clipă la îndoială, nici chiar atunci cînd — la cîteva sute de metri de finisaj de la Saint-Etienne — a căzut și și-a fracturat osul nasului.

Hinault a primit mii de scrisori de încurajare și de felicitare, a ocupat mereu prima pagină a ziarelor. Triumful era evident.

Și acum Parisul, podiumul de premier! Astăzi, Bernard savurează din plin izbînda, dar nu mai tîrziu decît mine se va supune din nou vieții de „ocnaș al șosalelor”. „Pînă la 14 noiembrie 1986, a declarat. În ziua cînd voi împlini 32 de ani voi spune adio ciclismului. Imi va fi, cu siguranță, greu, pentru că am dat acestui sport ce am avut mai bun în mine, iar el mi-a dăruit clipe nease-muit de frumoase, m-a ajutat să mă autodepășesc, să izbîndesc în viață. Și pentru asta, credeți-mă, nici un sacrificiu nu este prea mare”.

Radu NAUM

Cu schiurile de-a lungul masivului Kremnicke Vrchy

Din 1974, mii de iubitori ai schiului se întâlnesc cu regularitate în a doua duminică a lunii februarie în masivul Kremnicke Vrchy, din Slovacia Centrală, pentru a lua parte la o probă denumită „Pe urma albă a Insurecției naționale slovace”, organizată pentru prima dată de combatanții care au luptat în 1944 contra fasciștilor. Această cursă, disputată în fiecare an în memoria luptătorilor din Rezistență, căzuți pentru libertatea Cehoslovaciei, dă posibilitate tinerei generații să cunoască mai bine natura și să se familiarizeze cu con-

dițiile în care au luptat combatanții Insurecției naționale slovace.

Competiția reunește la start, între trei și șase mii de concurenți, iar numărul nu încețază să crească de la an la an. Cursa începe din orașul Kremnica, din Slovacia Centrală și se încheie la Banská Bystrica. În 1985 ea disputându-se pentru a 12-a oară.

Duminică 10 februarie 1985, nu mai puțin de 3 862 de concurenți au răspuns prezent la această populară întrecere. Erau veniți din toate colțurile Cehoslovaciei. Panorama acestei mulțimi enorme de schiori care s-a pus în mișcare ca un fluviu puternic era cu adevărat impresionantă. Nu numai mișcarea în plin aer, dar și frumusețea — în special iarna — naturii înconjurătoare, a înălțimilor lui Kremnicke Vrchy fac ca numărul participanților să nu înceteze să crească. Munții Kremnicke Vrchy se numără printre cei mai împăduriti din Cehoslovacia și iarna, sub acoperămint de nea, efectul este cu adevărat feeric.

Cu ani în urmă, proba era disputată doar de bărbați, pentru că parcursul de 55 de kilometri impune o mare cheltuială de forțe, în special fizice. Cu toate astea, organizatorii întrecerii, dînd urmare numeroaselor cereri venite din partea schioarelor, au hotărît organizarea unei probe asemănătoare, pe un parcurs redus, pentru femei. Mai mult, în 1985 ei au pus la punct un alt traseu, pentru pionieri. Au luat parte 735 de mici schiori, toți reușind să treacă linia de sosire.

Participarea vechilor combatanți din Rezistență a devenit tradițională: în 1985 au fost mai mult de o sută, și victoria pe itinerarul lor, de 16 km a revenit sexagenarului **Benjamin Strmen**, din Stare Hory, o localitate din apropiere de Banská Bystrica. El nu a lipsit de la nici una din edițiile precedente.

Alergătorul cel mai felicitat a fost însă profesorul **Karol Stranai**, din Bratislava, care, în ciuda celor 80 de ani ai săi, se dovedește un activ practicant al diverselor discipline sportive. El respectă maxima: „În ziua în care alergi, nu îmbătrânești”.

În principală categorie, aceea a bărbaților între 21 și 35 ani, traseul de 42 km a fost parcurs în cel mai bun timp (2 ore și 27 minute) de **Dusan Molec**, din Dubnica, participant în vîrstă de 26 ani. Cursa a fost scurtată cu 13 km, datorită lipsei zăpezii în împrejurimile localității Banská Bystrica. Dintre femei, cea mai rapidă a fost **Josefina Jankechova**, și ea în vîrstă de 26 ani, care a realizat pe 16 km timpul de 52 minute și 13 secunde.

„Cursa «Pe urma albă a Insurecției naționale slovace» a devenit una dintre cele mai populare întreceri sportive din țara noastră, ne-a spus **Ernest Caban**, președintele comitetului de organizare a cursei. Prin ineditul său, prin frumusețea locurilor pe care participanții le străbat și, nu în ultimul rînd, prin importanța istorică a momentului comemorat, ea atrage mii de concurenți, care rămîn apoi iubitori ai drumeției, ai sportului practicat de-a lungul întregului an. În felul acesta cîștigul este dublu”.

Mircea TUDORAN

Mariuca Purcă,
mereu în actualitate

DIN VÎRFUL HIMALAIEI CU... CAIACUL!

Mărturisesc din capul locului că dintotdeauna am avut o sinceră și statornică admirație pentru alpiști, acești oameni ai munților, temerari și rezistenți, perseverenți și puternici, pentru că ceea ce fac ei stînd zile întregi agățați pe pereții stîncos, urcînd înălțimi „umbrate” doar de păsări și de unele animale, spre vîrfurile adesea înghețate dar luminate altfel decît restul pămîntului, este o — să-i zic — performanță pe care nu mulți oameni ar putea-o realiza și în nici un caz eu!

Din 1953, de la 29 mai, de cînd neo-zeelandezul **Edmund Hillary** și șerpașul nepalez **Norkey Tensing** au cucerit „Acoperișul Lumii”, cum este denumit Everestul, acest cel mai înalt vîrf muntos (8 882 m) de pe suprafața pămîntului, dar și alte piscuri din masivul himalaian, au fost luate pur și simplu cu asalt de zeci și zeci de expediții de alpiști sportivi, ghizi montani, șerpași, hamali etc., din tot mai multe țări. Majoritatea acestora au urcat, cu succes, pe toți versanții, iar Himalaia, așa cum se exprima un ziarist francez, a devenit astfel o „adevărată parca de glorie”, în înțeles nu numai strict sportiv, ci și uman. Așadar, zeci și zeci de oameni tineri sau chiar ceva mai virșnici au urcat mereu aceste trepte ale gloriei... Magazinul ilustrat „Figaro” din Paris a prezentat însă un reportaj despre o expediție care a provocat stupeoare locuitorilor din satele nepaleze pe unde a trecut ea fiind prima din istoria alpinismului care n-a urcat așa, ca să urce, ci ca să... **coboare!** Da, da, să coboare. Este vorba de o expediție britanică formată din 18 alpiști... caiaciști, însoțită de doi ghizi, 14 șerpași și 102 hamali care, între altele, cărau 18 caiace de o persoană. Scopul

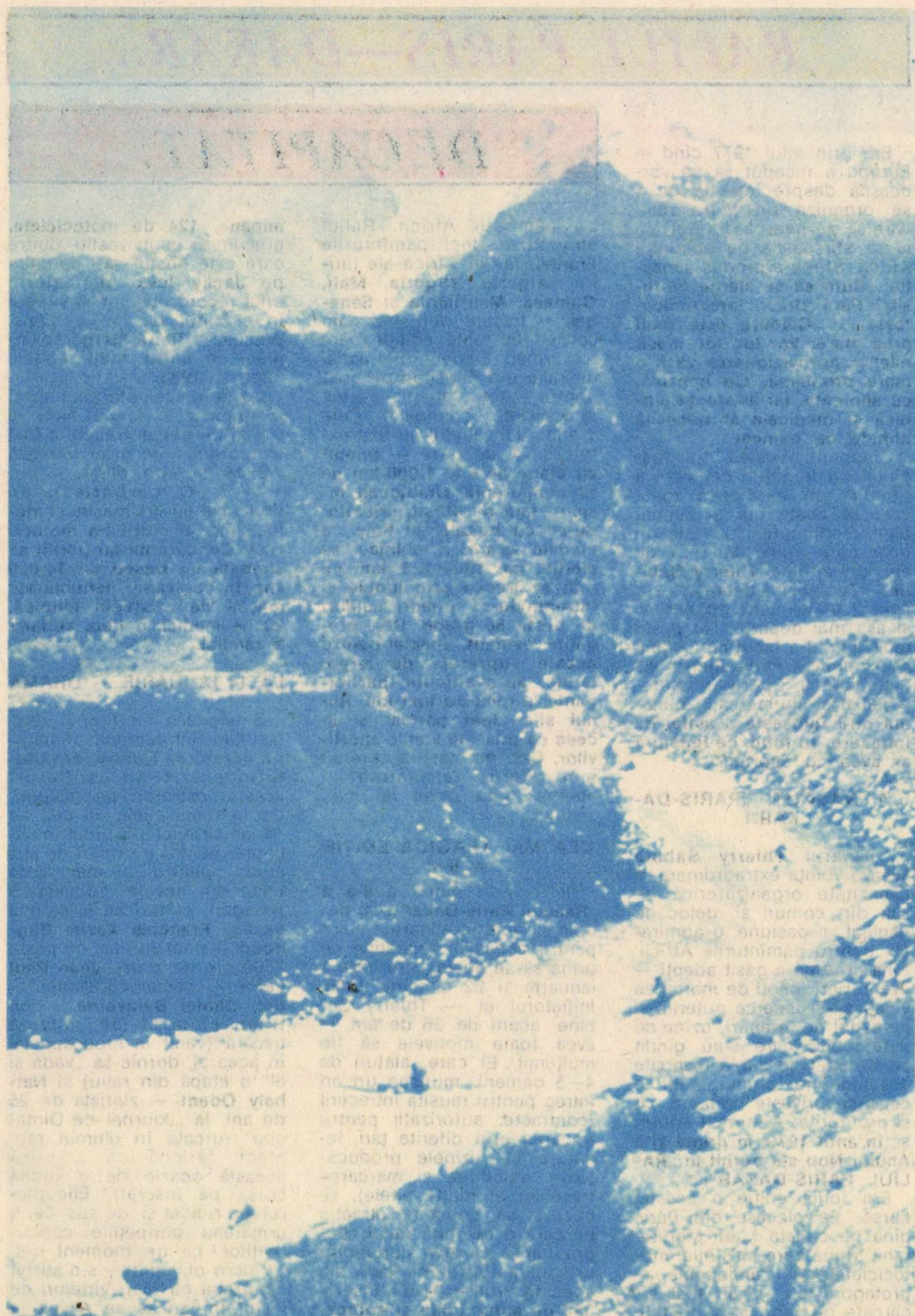

ascensiunii, în chiar inima Himalaiei, a fost să se atingă lacul Menang, prin care trece Marysandi, printre cele mai tumultuoase riuri de munte din Nepal. La picioarele Anapurnei, lacul Menang se află la o altitudine de 4 000 m. Din acest loc, în caiace, a început... coborișul! **Chris Hawkesworth** a căutat asiduu trei ani pe ceilalți 17 membri ai expediției (majoritatea englezi, dar și cîțiva canadieni și olandezi) care să cunoască bine tainele alpinismului, dar și pe acelea ale caiacului și să fie — ce mai! — curajoși peste poate. De fapt, aceștia erau mai degrabă specialiști ai slalomului nautic, pentru că, vă închipuiți, Marysandi, riul vijelios, are albia cu tot felul de colți stîncosi, cu mici cascade, care se cereau a fi evitate pentru a nu risca o accidentare, absolut ireparabilă în asemenea condiții. Pentru a înțelege și mai bine situația, vom arăta că numai pe lungimea de 28 de kilometri, într-un defileu arid, Marysandi coboară 1 000 de metri, cu o viteză de peste 40 km/h. Vă puteți închipui deci satisfacția lui Hawkesworth de a fi ajuns jos, bine-mersi, cu toți cei 17 membri ai expediției, ceea ce este, desigur, o mare performanță.

Și ar mai fi una. În tot timpul coborîrii, caiaciștii nu au pus picioarele pe pămînt, decît într-un singur loc, acolo unde, pe o mică distanță, Marysandi curge subteran. Puteți realiza desigur nu doar amploarea unei asemenea izbinzi sportive, dar ce și cit a însemnat ea, ca volum de antrenament pentru extraordinarul efort fizic și nervos al unei astfel de curse, în premieră absolută...

VAROACU

Romeo VILARA

RALIUL PARIS—DAKAR...

DECAPITAT!

Era prin anul 1977 când în Europa a început să se vorbească despre intenția de a se organiza un mare rally care să pornească din Europa și să sfârșească pe pământul Africii. Știrea a produs senzație: „Cum să se alerge pe nisip? Fără străzi, fără indicații...”. „Căldura este mult prea mare. Vor lua foc mașinile!”, „Aprovizionarea va fi o mare problemă. Cu benzină, cu alimente. Iar asistența tehnică și medicală ar necesita armate de oameni”.

Stupoare! Vestea s-a răspândit ca fulgerul: cel care a „gândit” un asemenea rally, care se zbate pur și simplu pentru înființarea lui, este un tânăr care n-are decât 27 de ani, un anume **Thierry Sabine**. „Teribilism tineresc” s-a spus. „Visuri fără acoperire” și așa mai departe. Nu peste mult timp s-a făcut cunoscută și o opinie a Federației Internaționale a Sportului Automobilist și anume că... „nimănu-l nu-i folosește o astfel de întrecere. În fond, ce legătură ar avea cu sportul?”

S-A NĂSCUT: „PARIS-DAKAR”!

Tânărul **Thierry Sabine** avea o voință extraordinară, o capacitate organizatorică ieșită din comun și, deloc de neglijat, o pasiune, o admirație, pentru pământurile Africii. Până la urmă a găsit adepți — aventurieri: piloți de marcă ce voiau să-și încerce puterile și pe astfel de terenuri, uzine de automobile care s-au gândit că o astfel de cursă le poate deschide noi drumuri, atât în ceea ce privește reclama, cât și profiturile. A muncit enorm și, în anul 1979, în prima zi a Anului Nou s-a pornit în „**RALIUL PARIS-DAKAR**”.

Era întâia ediție a acestor curse. Se plecase din Paris până pe coasta Mării Mediterane, după care mașinile, motocicletele și camioanele — protagoniste — au fost încărcate pe vapoare și trecute

pe pământul Africii. Rallyul străbătuse deci pământurile Franței, iar în Africa ale țărilor: **Algeria, Nigeria, Mali, Guineea, Mauritania și Senegal** — traseul rămânând cam același în toate edițiile care au urmat. Evident, un astfel de rally era deosebit de greu pentru... toți: piloți, mașini, motociclete, camioane. Cele 7 ediții ale rallyului au fost extraordinar de dure — uneori cu etape de câte 1 000 km pe zi; concurenții străbăteau nisipuri fără de sfârșit, orientându-se cu busola, în timp ce mediile orare îl obligau să alerge cu 100—120 km pe oră; se trecea prin jungle și înfruntându-se uneori călduri de peste 50 grade. Deși pregătite, evident, special pentru aceste suprafețe de teren, multe autovehicule participante la rally au luat foc; Rallyul și-a „julat partea” și în ceea ce privește viețile sportivilor. Dar, pe măsură ce erau mai dificile, ele atrăgeau atenția, fiind prilej de mari câștiguri.

CEA MAI TRAGICĂ EDIȚIE: A 8-a!

Și a venit ediția a 8-a a „**Raliului Paris-Dakar**”. Ca de obicei, interes foarte mare pentru această competiție ce urma să se desfășoare între 1 ianuarie și 22 ianuarie 1986. Inițiatorul ei — **Thierry Sabine**, acum de 36 de ani — avea toate motivele să fie mulțumit. El care, alături de 4—5 oameni, munea un an întreg pentru reușita întrecerii (contracte, autorizații pentru trecerea prin diferite țări, legătura cu uzinele producătoare, stabilirea și marcarea traseului și multe altele), se bucura să constate atracția pe care o exercită rallyul asupra lumii sportive automobiliste. La startul întrecerii din această ediție s-au înscris **364 de automobile și autocamioane**, 124 de motociclete, precum și piloți vestiți, dintre care este destul să-i amintim pe **Jacky Ickx**, deținătorul unui record absolut: 6 victorii în circuitul de la Le Mans, precum și **Rene Metge**, învingător în acest rally, edițiile 1981 și 1983.

Ca de obicei, startul s-a dat în prima zi a Anului Nou, și tot ca de obicei traseul a fost extraordinar de greu (Revista **AS Moto**, de pildă, îl numea... „O barbarie”); ca de obicei au ars mașini și motociclete. A murit un motociclist. Concurenții au pornit să străbată un traseu de 14 000 km. În caravană, nenumărate mașini de asistență tehnică, 20 de medici, o flotă aeriană a rallyului.

LA 14 IANUARIE — DRAMA

Bineînțeles, în timpul desfășurării întrecerilor, inițiatorul acestora, **Thierry**, era prețutindeni, fiind „sufletul” acestui maraton pe nisipuri. Ca în toate zilele, în cea de 14 ianuarie, el s-a urcat în elicopter pentru a urmări de sus cursa, pentru a mai ajuta unde era nevoie. Laolaltă, 5 pasageri. Alături de el se mai găseau **François Xavier Bagnaud** — pilot (un as, cu peste 3500 ore de zbor), **Jean Paul Lefur** — specialistul stației radio, **Daniel Balavoine** — un tânăr cântăreț de muzică ușoară (venit în mod special în acea zi, dornic să „vadă și el” o etapă din rally) și **Nathaly Odent** — ziaristă de 25 de ani, la „*Journal de Dimanche*” (urcată în ultimul moment, fericită că a prins această ocazie de a vedea cursa pe inserat). Elicopterul s-a ridicat și, de sus, cei 5 urmăreau peripețiile concurenților. La un moment dat, — lucru obișnuit — s-a stîrnit o furtună cu mari vîrtejuri de nisip. În loc să se revină la

Atît a mai rămas din elicopterul organizatorului raliului

bază, s-a pornit pe urmele unei mașini rătăcite, care părăsise traseul din cauza vremii proaste. Era echipajul P. Lartague-B. Giroux. Cei doi au mulțumit, s-au reîntors, însă elicopterul a intrat în derivă din cauza furtunii și, lipsit de vizibilitate — era ora 19,30 — a intrat din plin într-o colină de nisip înaltă de 30 m. (era în Mali). În această coliziune și-au pierdut viața toți cei 5 ocupanți. „Raliul” a cerut și viața celui care l-a înființat...

CONTINUAȚII

Evident, moartea lui Thierry Sabine a produs o tristețe

grea tuturor participanților, mulți dintre ei retrăgîndu-se și cerînd întreruperea cursei. A fost însă dorința lui ca... să se continue. Ceea ce s-a și întîmplat, concurîndu-se încă 8 zile. **Din 488 de autovehicule și motociclete plecate au terminat cursa 81** — fapt grăitor despre dificultatea lui „Paris-Dakar”. Pe primele trei locuri: mașini — **1. R. Metge-Dominique Lemoine (Porsche 959)**, **2. J. Icx-C. Brasseur (Porsche 959)**, **3. I. Rigal — P. Main-gret (Mitsubishi); motociclete — 1. C. Neveu (Honda 750)**, **2. L. Lalay (Honda 750)**, **3. L. Balestrieri (Honda 600); camioane — 1. Vismara-Minelli**

(Mercedes Unimog), **2. He-yyer-Winkler (Man 14)**, **3. Canellas-Ferran (Pegasso 7222)**.

Festivitatea de premiere n-a mai avut strălucirea obișnuită, „Thierry nu mai era cu noi”... — scria un ziar. Cuvîntul de după premiere al cîștigătorilor: **R. Metge**, învingător în edițiile '81, '83 și '86: „Este cea mai tristă victorie din viața mea”; **C. Neveu**: „Raliul Paris — Dakar a arătat încă o dată cit este de crud uneori. A zdrobit pe cel care l-a dat naștere”. Alt ziar, referindu-se la faptul că Thierry era „capul” raliului, a scris: „Raliul Paris—Dakar a fost decapitat!”

Modesto FERRARINI

Unul dintre cei mai mari rutieri ai ciclismului nostru, Vasile Teodor, s-a distins — îndeosebi — prin forța sprintului. Așa a câștigat Campionatul Balcanic de la Izmit (Turcia), așa a învins în etapa Neubrandenburg-Berlin, din „Cursa Păcii”, și tot așa a câștigat peste 100 de curse, etape și campionate, făcându-și un palmares pe care multe generații de cicliști îl vor invidia.

Teodor Vasile a abandonat ciclismul

mul când a simțit că parcurgerea sutelor de kilometri pe săptămână devine o povară pentru mușchii oboșiți în sutele de mii de kilometri ai unei prodigioase cariere. S-a dedicat exclusiv profesiei, retrăgându-se discret. N-a vrut probabil nici să devină o barieră pentru tinerii care-i rîvneau locul în echipa campionilor, a „roș-albilor” de la Dinamo București.

Îl văd rar, fiindcă este foarte ocupat, dar mai vorbim din când în când la telefon. Una dintre aceste convorbiri am transformat-o în interviu pentru „Almanahul Sportul '86”, fără ca Teodor Vasile să-și dea seama. Când îi va citi va avea, sper, o surpriză plăcută.

— Cum e fără bicicletă, Tudore?

— Și bine și rău. Bine — pentru că dacă ai fost obișnuit cu munca îți găsești mari satisfacții în ea, indiferent unde lucrezi. Rău — pentru că simți nostalgia acelor ani în care am colindat șoselele lumii pe bicicletă în căutarea gloriei sportive.

— Și gloria n-a fost pentru tine, o „fata morgana”. Ai reușit de multe ori să „îi-o apropii”.

— Da, poate că nu de atâtea ori cit aș fi vrut.

— Ai fost un mare ambițios. Sper că mai ești...

— Uneori visez noaptea că sînt în cursă, că mă bat la sprint și-l înving pe Hinault, că-i las în urmă pe Lemon, Fignon, Moser, Anderson, pe toți așii ciclismului, și mă scol lac de transpirație, oboșit ca după o cursă reală.

— Apropo de Hinault et comp., ce zici de a 5-a lui victorie în „Turul Franței” '85?

— O merita cu prisosință, așa cum merita să-i egaleze pe cei doi corecordmani ai victoriilor, Jacques Anquetil și Eddy Merckx. Bernard este — înainte de a fi ciclist — un mare caracter, de aceea este un mare campion al celui mai greu sport din câte există astăzi în lume.

— Merita, desigur, mai ales că astfel i-a dat și o lecție lui Cyrille Guimard, din cauza căruia a trebuit să plece de la Renault.

— Vedeți, eu îl cunosc pe Guimard de când era ciclist. I-a plăcut să domine, să fie cunoscut, să se aflu întotdeauna în prim-plan. Or, cu Bernard Hinault, cel mai mare ciclist al ultimilor ani, mai precis de la Eddy Merckx încôace, nu se putea așa ceva. Guimard a uitat că un director sportiv conduce antrenamentul, pregătirea, dar că în fixarea calendarului, în alcătuirea echipei și în tactica aplicată pe traseu un cuvînt — uneori hotărîtor — îl are liderul echipei, cel pe umerii căruia apasă responsabilitatea victoriei. Era firesc

ca Hinault să-și impună punctul de vedere în alegerea coechipierilor, să-i prefere pe cei în care are încredere, pe cei care corespund din toate punctele de vedere exigențelor sale. Renault a renunțat la campion în favoarea directorului sportiv. Epilogul este cunoscut; gruparea Renault — afectată de insuccesele din sezonul anului 1985 (în „Turul Franței”, știți, primul de la Renault a fost Marc Madiot, pe locul 26...) — s-a desființat. Era firesc...

— Nu-i vorbă, că și Hinault și-a ales coechipieri de prima mînă: Greg Lemond, Kim Anderson...

— Asta ar fi făcut și la Renault. Ceea ce n-a vrut „Regia”, a acceptat Bernard Tapie, sponsorul principal al noii grupări a lui Bernard, „La vie claire”.

— Ciclismul nostru cum îl vezi, Tudore, acum, cu ochii spectatorului, ai spectatorului auzit, desigur?

— Mă bucură nespus de mult reluarea „Turului României”. Fără el, ciclismul nostru parcă nu era... ciclism. Îi felicit din inimă pe responsabili federației, pe toți cei care ajută la organizarea lui. Care nu este deloc ușoară.

— Dar despre „pluton” ce părere ai?

— Mircea (n.n. Romașcanu) a făcut și el cit a putut, ținînd steagul sus, atît la Dinamo, cit și la echipa națională. A ajuns — cred, n-am vorbit cu el, e dificil de discutat o astfel de chestiune — la fundul sacului resurselor. Oricum, a fost un titan, un rutier cu calități excepționale, care și-a construit o carieră sportivă strălucită. Îmi pare rău că ceilalți, Constantin Căruțașu, Ionel Gancea, Cornel Nicolae, Gheorghe Lăutaru, Valentin Constantinescu și alții n-au făcut eforturile necesare pentru a deveni mai buni decît a fost... Teodor Vasile, decît este Mircea Romașcanu.

— Te-ai referit doar la dinamoviști, la foștii tăi coechipieri. Ce-lai?

— Sînt și în alte cluburi tineri care promit. Cristian Neagoe și Olimpiu Celea — la Steaua, Mihai și Nicolae Aldulea — la Metalul Plopieni... Promit. Deocamdată atît, pentru că dincolo de faptul că Neagoe a câștigat cite o etapă în „Turul României” din 1984 și din anul trecut, iar Olimpiu Celea o etapă în „Turul Bulgariei” nu mai este nimic. Cei doi foști rutieri de clasă, acum antrenori, Constantin Ciocan la Metalul Plopieni și Ion Stoica la Steaua, ar trebui, cred, să fie mai pretențioși cu actualii lor elevi. Sînt tineri, neuzai, și de la ei poți să ceri mult, foarte mult.

— Există și în ciclismul nostru un „vitorul II”. Ce știi despre el și ce

INTERVIEU

opinie ai despre valoarea lui?

— Aud că Zsolt Lőrincz de la Brașov și Ludovic Kovacs de la Arad ar fi foarte talentați. Așa o fi. Talentu este însă ceva vag, de multe ori un paravan în spatele căruia se ascund speranțe care rămân, pentru vecie, speranțe. Performanțele sînt cele care atestă valoarea. Și eu cred în valoare, nu în talent...

— Ai fi fost foarte bun ca antrenor. Nu te-ai gîndit nici o clipă să îmbrățișezi această carieră?

— Ba da. Mi-ar fi plăcut. Dacă la momentul despărțirii de arena competițională mi-ar fi propus cineva, aș fi acceptat cu plăcere.

— Înțeleg că nimeni n-a avut această idee.

— Așa este.

— Dacă ar face-o acum?

— Ar fi prea tîrziu. Profesiunea nu este un joc, astăzi îmbrățișezi una, mine alta. Este un lucru de mare seriozitate, care îți solicită întreaga capacitate pentru a corespunde, pentru a fi din zi în zi mai bun.

— Văd însă că sportul cu pedale ți-a rămas la inimă. Ești bine informat, mereu „pe fază”, cum se spune.

— Ciclismul îți intră în sînge și nu-l mai poți scoate. Cum aș putea să uit anii pe care i-am dăruit bicicletei, bucuriile și necazurile pe care mi le-a pricinuit!

— Ce ți-a dăruit ciclismul, Tudore?

— Și pentru mine, ca și pentru toți cei care l-au practicat cu convingere, care l-au iubit, ciclismul a fost nu numai un sport, ci și o școală a vieții. M-a învățat să lupt, să reiau cu și mai mare îndrăgire bătălia după fiecare înfrîngere, să nu mă las îmbătat de euforia succesului. Am învățat să înving greu. Am văzut o parte din lume. Am cunoscut oameni buni și oameni răi, învățînd să-i prețuiesc în funcție de categoria în care se aflau și nu după aparențe. Am învățat să fiu bărbat.

— Ce i-ai dat tu ciclismului?

— Puterea mea, dragostea mea, tineretea mea. E mult? E puțin? Alții trebuie să decidă.

— Dacă ai avea posibilitatea să mai începi odată viața, spre ce sport te-ai îndrepta?

— M-am gîndit și eu de multe ori la asta. Văzîndu-l jucînd pe Ilie Năstase — mi-am zis că tenisul ar fi meritat; admirîndu-l pe Hagi — am renunțat la tenis în favoarea fotbalului. Urmărindu-l pe Maricel Voinea — am fost convins că handbalul mi s-ar fi potrivit de minune. Apoi, m-am hotărît: între cele trei sporturi aș fi ales, cu siguranță, tot... ciclismul! Pentru că nu există sport mai frumos decît el. Te afli permanent în mijlocul naturii — chiar dacă plouă sau ninge, e arșiță sau frig —, lupti nu cu un adversar, nu cu doi sau trei, ci cu peste o sută și victoria este de 100 de ori mai valoroasă, mai frumoasă.

— Te las, Tudore. Poate ai treabă și te-am reținut prea mult.

— Mi-a făcut mare plăcere. Orice discuție despre ciclism este o bucurie a mea.

Hristache NAUM

Nou record la înălțime

Campioni

Bucuria succesului

Fotografii: Iorgu BĂNICĂ

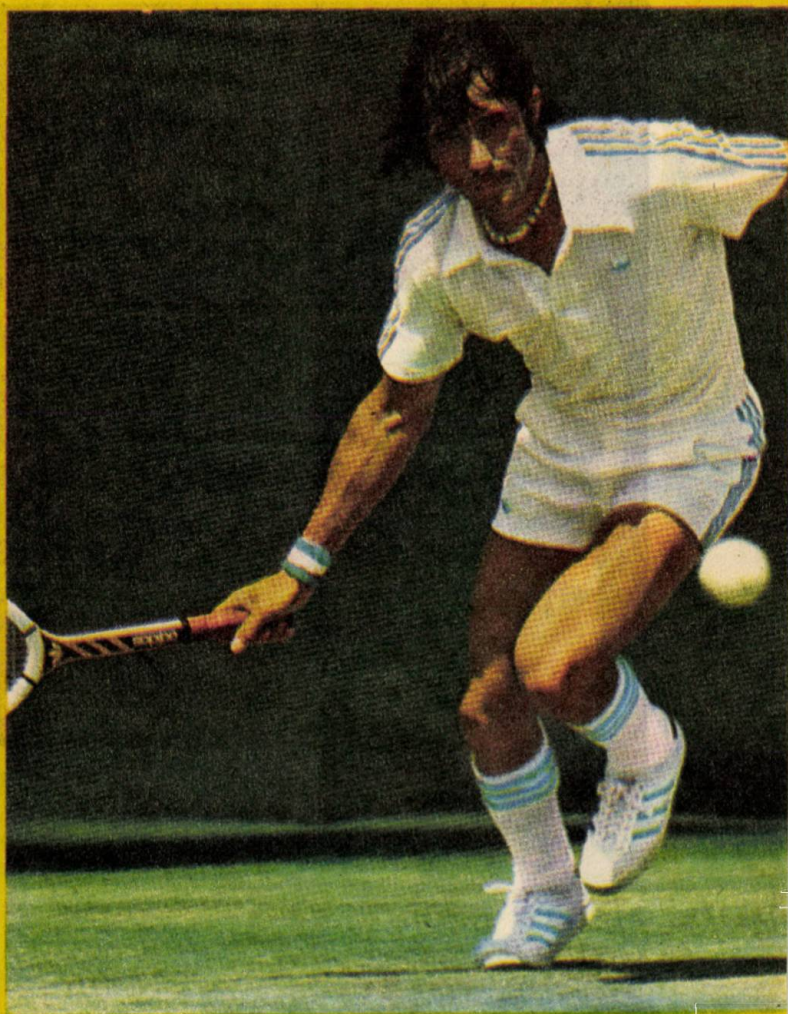
Goal!

FRANK SINATRA

MELODIA

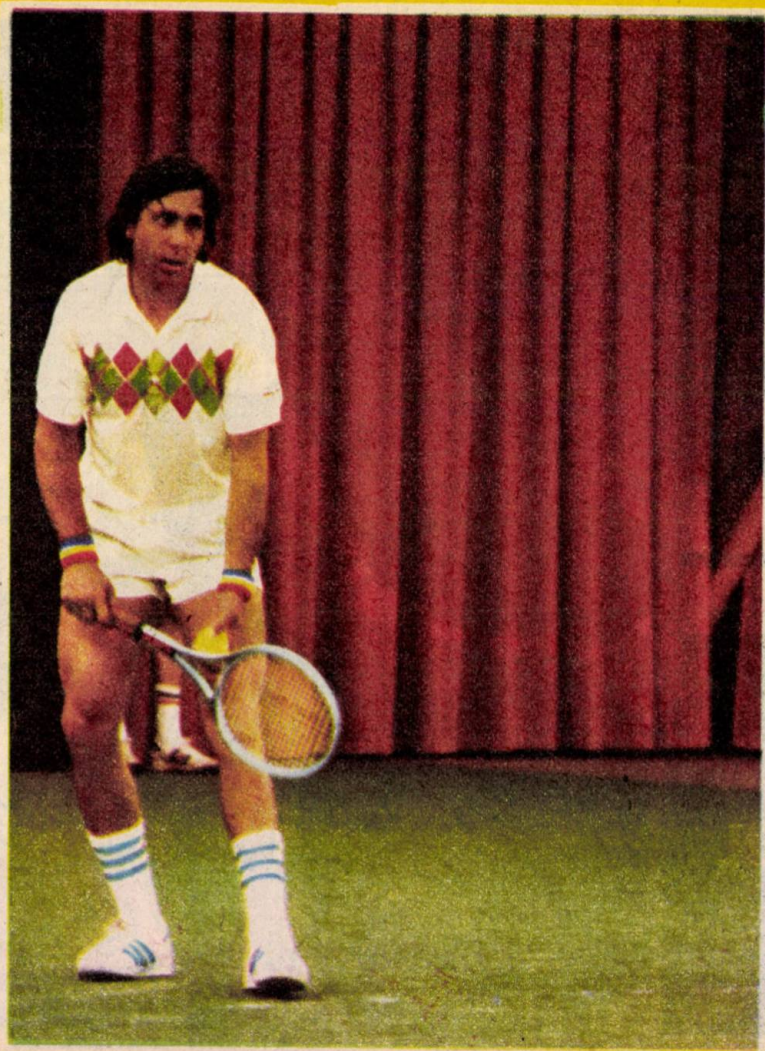
*„Am făcut
cum am vrut“*

**AM
COMPUS-O
CU GÎNDUL
LA TINE,
NĂSTASE**

● Mai... vorbăreț ca oricînd, Ilie Năstase se destăinuie pentru cititorii almanahului „Sportul”, pe care îi salută semnînd ● Academie de tenis la Paris, avîndu-l printre fondatori pe Ilie Năstase ● Țiriac credea că vreau să i-l... fur pe Becker” ● Va juca tenis Natalie, fetița lui Ilie Năstase?

În București, acasă la Ilie Năstase, marele nostru campion ne-a avertizat că dispune doar de douăzeci de minute, pe care ni le rezervă pentru un interviu. La masă, față în față, cu mii de fotografii pe care încearcă să le așeze într-o ordine cronologică, cu vrafuri de reviste ce apar la Tokio, Budapesta, New York, Paris, Sydney, Bruxelles, Praga, Moscova - unele profilate pe sport, altele pe diverse domenii -, în ale căror pagini referirile la Ilie Năstase abundă, comentăm ultimul mare eveniment tenisistic: „Turneul campionilor” - ediția 1985.

— S-a scris că ați fost cel mai mare artist al tenisului, că la Paris, în 1971, la a doua ediție a „Masters”-ului, ați adus, la „Pierre de Coubertin”, cel mai mare număr de spectatori. Dețineți însă — pe lângă numeroase alte recorduri — și patru titluri de câștigător al „Turneului campionilor”, între acestea trei consecutive, în 1971, 1972 și 1973. Cine credeți că ar fi capabil să vă detroneze?

— Chiar și după ce am încetat să figurez între cei mai buni opt sau doisprezece tenismani ai lumii, și deci nu mai participam la „Masters”, postura de spectator mi-am păstrat-o. Este una dintre cele mai scinteietoare competiții, acolo putînd fi văzută esența tenisului. Este cea mai înaltă școală. Și dacă cineva dorește să ia pulsul tenisului, atunci trebuie să-i vadă pe titanii care se numesc Lendl, Connors, McEnroe...

— ...Și Ilie Năstase.

— Știu eu?! Este adevărat că dețin recordul celor mai multe titluri. Cine mă va detrona? Dacă pînă anul acesta mi-ar fi fost greu, poate imposibil, să dau un nume, acum o fac: este Boris Becker. Am fost și anul acesta la „Madison Square Garden” din New York și, dintre toți, Becker m-a impresionat profund. Îl las la o parte pe „bătrînul” Lendl, care, cu furia celor 26 de ani ai săi, a ținut să-i dea o lecție tînrului său partener din finală. Becker vine însă irezistibil din urmă. La cîteva secunde după finală, cînd cei doi și-au strîns mîinile, vest-germanul l-a întrebat pe Lendl: „Cînd voi câștiga și eu un „masters”?” Și a primit acest răspuns: „Așteaptă să faci 26 de ani!” „Atît de mult? Mi se pare un secol!” — a replicat nerăbdător Becker. Dar sînt sigur că „fenomenul Becker” va monopoliza, poate chiar de la

anul, marile turnee. Ca să-i îndulcesc clipele de după pierderea finalei, împreună cu Jimmy (n.n. Connors) am pus la cale o mică glumă: am început să-i șoptesc lui Becker la ureche cuvinte fără înțeles, acesta uitându-se la mine ca la o arătare. Dar ridea. În același timp, speaker-ul sălii a anunțat: Noul manager al lui Boris Becker este Ilie Năstase!" Ți-lac fierbea, era în stare să mă strângă de gât.

— Ca spectator la „Masters” nu s-a trezit în dv și jucătorul Năstase?

— Nu am încă nostalgiile de genul acesta, pentru că sînt departe de a fi abandonat tenisul. Este adevărat că particip mai rar la turnee de primă mînă. Acceptîndu-mi vîrsta, fără a mă deranja faptul că anul acesta voi împlini patruzeci de ani, m-am și înscris la un circuit de opt turnee, pe tablou fiind prezenți colegi de generație. Voi juca, deci, la New York, alături de Smith, Fillol, Lutz, Richey, Panatta, Gorman. În acest an sînt programat și la 12 demonstrații, în Europa și S.U.A. Mă gîndesc însă din ce în ce mai mult să-mi valorific experiența...

— Să credem că Ilie Năstase va deveni antrenor?

— Nu chiar, dar... ceva pe aproape. Făcînd nenumărate demonstrații aproape în toată lumea, am avut prilejul să văd mulți copii deosebit de talentați. Curiozitatea lor era altă de mare, încît m-a impresionat și m-a făcut să iau hotărîrea să-i învăț cîte ceva. În această primăvară, cu vreo săptămînă înainte de Roland-Garros, se va inaugura la Paris „Academia de tenis La Pîramide”.

— În prospectul pe care tocmai îl răsfoiți, citesc: „Academia Năstase”...

— Este adevărat că și numele meu figurează pe firma — s-o numesc astfel — acestei școli superioare de tenis. Inițiativa înființării îmi aparține, și vreau să spun că Academia va fi unul dintre cele mai mari cluburi pariziene de tenis.

Cîștigător

Almanahului „Sportul” 1986

Sănătate și succes

Năstase

27 Ianuarie 1986

— Cine va avea acces?

— Numai copiii de 10, 11 și 12 ani, veniți nu numai din Paris, sau din Franța, ci de oriunde. Eu va trebui să-i învăț lobul liftat, „mingea scurtă” și — mi s-a sugerat în mod special — să nu neglijez să-i inițiez pe copii în tainele loviturii mingii pe la... spate...

— Cu alte cuvinte, loviturile preferate ale lui Ilie Năstase, care făceau deliciul tribunelor de la Progresul și-i încîntau pe spectatorii din toată lumea. Cine vor mai fi printre profesorii Academiei?

— Santana, Panatta, Laver, Smith. Unul din cele opt turnee de care aminteam mai înainte va fi mutat de la New York la Paris, inaugurîndu-se astfel Academia. Cei numiți, precum și alți tenismani vor fi profesori, fiecare urmînd să predea acea parte din tehnică pe care ei au stăpînit-o mai bine. Intenționez să discut cu federația noastră de tenis și posibilitatea aducerii la această școală a cîtorva copii de la noi, în ideea să le supraveghez evoluția și după ce vor absolvi stagiul.

— Am văzut, recent, într-o librărie din orașul vest-german Giessen, romanul dv — de care aveam cunoștință că l-ați scris — „Tie-Break”. Cum s-a născut ideea scrierii lui?

Ilie Năstase și marele său învins, Stan Smith

— Între apropiații mei sînt și editori. Paul Chantrel mi-a spus într-o zi că cititorii ar fi interesați să știe cite ceva din culisele tenisului. A fost scinteia care mi-a dat... foc! Am început să scriu, am dat chiar un titlu despre care mi s-a spus că șochează: „Joc, set și moarte”. Așa se chema inițial cartea.

— De ce și... moarte?

— Pentru că în fiecare mare turneu unul dintre favoriți, nu în puține cazuri chiar vedeta, este eliminat. Pentru moment, pînă se dezmeticește, aceasta înseamnă moarte...

— Pregătiți și alte titluri?

— Un realizator de emisiuni distractive de la televiziunea americană, Johnny Carson, m-a invitat, nu de mult, să-i vorbesc — în fața camerei de luat vederi, desigur — despre lumea nevăzută a tenisului și, dacă știu, să-i povestesc întâmplări trăite de marii jucători. I-am spus cîteva, între care și una în care cel căruia i s-a făcut farsa se numea... Ilie Năstase. Anul trecut, după „Turneul campionilor”, am plecat cu Jimmy și în drum spre hotel ne-am oprit la o frizerie. Connors s-a tuns și în timp ce-l aș-

teptam, patronul s-a apropiat de mine spunîndu-mi că am părul cam mare. Așa era. Și chiar boss-ul s-a oferit să mă tundă. Numai că nu s-a oprit aici. După el a venit o coafeză. Mi-a pus părul pe bigudiuri, m-a băgat la cască și după vreo două ceasuri m-am trezit că mi se făcuse permanent. M-am uitat în oglindă și nu m-am recunoscut. Am ieșit în stradă, lumea se uita la mine, cei care mă cunoșteau mă salutau, dar întorceau imediat capul și pufneau în ris. Mi-am dat seama de situația caraghioasă în care eram, am început că merg din ce în ce mai repede, pînă m-am trezit că alerg pe străzile New-York-ului pentru a ajunge mai repede la hotel. Connors mă aștepta în hol și se prăpădea de ris. Am gustat farsa și am tăcut. Acum să răspund la întrebare: „cartea cu anecdote” este titlul volumului pentru care am și încheiat contract. Am, de asemenea, aproape terminate „Năstase contra tenisului”, „Un super-star” și „Borg, Connors, tenisul și... eu”.

— Mi-ați arătat, adineauri, o fotografie în care sînteți alături de Kirk Douglas...

— De cîte ori ajung la Hollywood, prietenii mei, care se întîmplă să fie pe acolo, mă invită să jucăm tenis. Cu Douglas, cu Charles Heston, cu Jean-Paul Belmondo am făcut chiar și demonstrații, și pot spune că s-au bucurat de succes. Frank Sinatra mi-a spus după o partidă de tenis: „Tu, Năstase, mi-ai plăcut totdeauna pentru că ai jucat și te-ai comportat cel mai natural”. Apoi mi-a făcut și un alt compliment care, recunosc, m-a mîgulit: „Melodia «Am făcut cum am vrut» am compus-o gîndindu-mă la tine”.

— Ce gîndește acum Ilie Năstase despre tenisul de înaltă performanță? Valul de super-campioni de azi, un Becker, un Wilander sînt mai bine pregătiți, au o tehnică superioară vremurilor cînd Ilie Năstase domina tenisul mondial?

— Întrebarea nu mă surprinde, cu atît mai mult cu cît ea este la ordinea zilei în revistele de specialitate. Răspunsul este simplu, după părerea mea. Cel mai bun tenisman al anului 1985, să zicem, sînt mai buni atleți decît am fost noi. Sau, în orice caz, decît am fost eu. Ei au o rezistență superioară, fiind în stare, de pildă, să ajungă pînă la rezistența unui maratonist. Tehnică superioară, categoric nu au. Dar tenisul este acum altceva și privit prin altă prismă: mingile sînt mai rezezi, suprafața de joc mai rapidă, racheta este mai rapidă. Ve-deți, deci, totul se grăbește. Jucătorii de azi au trebuit să-și adapteze totul, începînd cu respirația, la aceste condiții. Boris Becker, antrenorii lui au intuit totul în privința aceasta, și iată că am asistat la „explozia Becker”. Dar cît de mult a muncit tînărul vest-german de 18 ani pentru a ajunge aici! Am fost totdeauna interesat să discut cu un tenisman de mare

Vă prelua Natalie șafeta? Ilie așa speră...

Cu Jimmy Connors, depănând amintiri din finala aceea de „Masters”, cînd Smith...

forță, și am purtat și cu Becker un dialog. M-a impresionat realmente cantitatea de muncă depusă. Iar greu pentru el abia începe. Dar este dispus — ceea ce mi-a plăcut cel mai mult — să-și dubleze programul zilnic, să se antreneze douăsprezece ore. Pentru a-și contura lovitura de serviciu pe care o are acum, de mare forță și de mare precizie, Becker muncește de la vîrsta de 11 ani. El și-a propus conștient ca la 18 ani să ajungă la treapta pe care a atins-o în turneul de anul trecut. Poate că pe unii îi va surprinde faptul că Ilie Năstase pledează cu atîta entuziasm și cu atîta încăpăținare pentru o cantitate uriașă de muncă ce se cere depusă la antrenamente, dacă un tînar vrea să urce în virful piramidei tenisului. Dar v-o spun acum: ca să-mi perfecționez serviciul, capitol pe care nu-l stăpîneam tocmai bine, îmi propuneam, oriunde mă aflam, să încep cu 500, să ajung la 700, și să închei cu 1 000 de exerciții de serviciu pe zi. Este un singur exemplu. Nu dau și altele. Poate că in-

dominarea, plăcerea mea de a juca tenis erau înșelătoare pentru ochiul neavizat, mulți crezînd că joc tenis numai din talent. Am mai spus că talentul aproape că nu mai contează azi, în tenis, fără a te condamna singur la muncă silnică pe... viață, dacă exprimarea spune ceva. Acum, ce-i drept, am slăbit mult ritmul și intensitatea antrenamentelor, dar am făcut-o în momentul cînd mi-am scos din cap ideea de a mai cîștiga un mare turneu. Îmi fac acum timp să văd spectacole, să merg de două-trei ori pe săptămînă la piscină, să văd meciuri din campionatul american de fotbal, să văd baschet — un sport care mă captivează. M-am hotărît să încerc încă o dată s-o învăț pe Natalie, fetița mea, care are acum 11 ani, să joace tenis. Am mai discutat cu ea despre tenis și de fiecare dată mi-a spus să aștept pînă se va hotări singură. Simt că acum este decisă. Are calități, dar nu vreau s-o forțez...

Cele douăzeci de minute pe care Ilie Năstase spusese că ni le acordă au devenit aproape... trei ore. Cel care semnează aceste rînduri mărturisește că tocmai pe acest mic amănunt s-a bazat cînd a confirmat că-i sînt suficiente 20 de minute pentru interviu: cînd discuți cu Ilie Năstase despre tenis, el renunță la orice. A renunțat la micul dejun, a renunțat la masa de prînz, acceptînd chiar să fie certat de mama sa. Ba era să piardă și avionul, care pleca la 13.25. La 12.40 noi încă mai discutăm. „Tolea” Grințescu, cel mai bun prieten al lui Ilie Năstase, îi cunoaște, însă, „meteahna” și l-a lăsat să vorbească pînă la ora cînd el credea că poate ajunge la limita minimă a timpului, la Otopeni. Apoi Grințescu i-a spus: „Gata, Ilie! La aeroport!”

Ion GAVRILESCU

Cu câțiva ani în urmă, o antrenoare de atletism dintr-un oraș bulgar, convinsă de talentul copilei sale, a intervenit la federația din Sofia ca fiica sa să fie admisă să participe, chiar în afară de concurs, la o competiție de juniori desfășurată în orașul respectiv. Cu o oarecare stînje-

această probă în genul în care o făcuse, cu ani în urmă, marea noastră atletă Iolanda Balaș-Söter. Între al-

următoare, la 1.97 m. Dat fiind și faptul că pe cochetul stadion se lăsase înserarea, că Stefka câștigase titlul de campioană balcanică, era normal poate să se pună punct întrecerii. Dar, ți-ai găsit cu o fată foarte ambițioasă cum este Kostadinova! La intervenția antrenorului ei, s-a găsit soluția pentru ca întrecerea să poată continua. Și pentru că stadionul din Stara Zagora nu dispune încă de instalație de nocturnă, au fost aduse chiar pe pistă, în apropierea locului de săritură în înălțime, câteva automobile care și-au îndreptat lumina farurilor către cei doi stîlpi. Abia atunci s-a putut vedea clar ștacheta ridicată la 2.00 m și săritura, în penumbră, concentrându-se la capătul elanului. Elan sigur, bine ritmat, o înălțare spectaculoasă și Stefka a reușit ceea ce, probabil, puțini dintre cei de față mai credeau: un rezultat de 2.00 m! Încercările ulterioare au rămas fără reușită, dar Kostadinova își făcuse pe deplin datoria.

Stefka a fost de mai multe ori, în anul 1985, în situația de a doborî recordul mondial (2.07 m) al compatriotei sale. Dar uneori aproape de țel, ea n-a reușit la 2.08 m. „Fără a fi o superstițioasă, cred că acest 2.08 m nu-mi aduce noroc! Poate că va trebui să mă gîndesc să-mi încerc șansele la 2.09 m. Cine știe?! Poate că am să reușesc”, a spus ea surizînd. După cum am văzut o concurînd, avem convingerea că tinăra atletă bulgară va străluci și în acest an, ca și în următorii...

Romeo VILARA

P.S. Evoluția performanțelor ei: 1977-1.45 m, 1978-1.66 m, 1979-1.75 m, 1980-1.84 m, 1981-1.86 m, 1982-1.90 m, 1983-1.83 m (în sală), 1984-2.00 m, 1985-2.06 m.

neală, cei de la federație, care mai avuseseră de-a face cu multe „talente precoce” deosebite, au solicitat totuși conducătorilor loturilor participante înscrierea în afară de concurs a săritoarei în înălțime localnice Stefka Kostadinova. Și, să vezi și să nu crezi, tinăra Stefka a câștigat competiția, reușind o performanță superioară celei cu care s-a obținut, oficial, primul loc! Încet, încet Stefka Kostadinova a urcat treptele măiestriei sportive, ajungînd în 1984 a doua săritoare bulgară, după recordmana mondială Ludmila Andonova, iar în 1985 prima chiar, și nu doar din Bulgaria, ci din întreaga lume. Anul trecut, de pildă, Stefka Kostadinova a câștigat la Paris-Bercy (1.97 m) prima ediție a Jocurilor Mondiale de Atletism în sală, după care la Atena ea a devenit campioană continentală pe teren acoperit (1.97 m). În sală și în zecile de concursuri în aer liber, Stefka nu a cedat niciodată înfrîngerea, fiind la un pas, mic este drept, de un record mondial al săriturii în înălțime. Ea domină

tele, a câștigat grupa „A” a „Cupei Europei-Bruno Zauli”, cu un rezultat excelent de 2.06 m, a câștigat mai apoi concursuri la Köln (2.00 m), Bruxelles (2.04 m) și a învins în „Cupa Mondială” de la Canberra, cu 2.00 m. Să mai notăm și faptul că Stefka este câștigătoarea sănturii în înălțime din cadrul „Marelui Premiu I.A.A.F.-Mobil”, în finala de la Roma ea sărînd din nou 2.00 m, după ce, cu cîteva zile mai înainte, tot în Italia, obținuse o performanță de 2.04 m.

Am lăsat înadins la urmă un anume concurs, Jocurile Balcanice de la Stara Zagora, pe care l-am urmărit cu mult interes. Stara Zagora este localitatea de domiciliu a recordmanei mondiale Ludmila Andonova, între cele două atlete existînd, am zice firesc, o mare și rodnică rivalitate sportivă. În respectivelor concurs, în care mii de oameni veniseră s-o vadă și, evident, s-o încurajeze pe concitadina lor, Andonova a terminat concursul la 1.94 m, în timp ce Kostadinova reușise să sară și înălțimea

Îmbatabilul
Bernard Hinault

PARADISUL
GLORIEI

pe două
roți...

In iulie, Bernard Hinault a cucerit la Paris cea de a 5-a victorie în „Turul Franței”, egalându-i astfel pe Jacques Anquetil și pe Eddy Merckx. A fost, se poate spune fără rețineri, „anul Hinault” în ciclismul profesionist internațional. Pentru că lângă „Marea Buclă” el a atașat și victoria în „Giro” („Turul Italiei”), doar Fausto Coppi, Jacques Anquetil și Eddy Merckx mai reușind în lunga istorie a sportului cu pedale eventul Giro-Tour în același sezon.

N-a fost ușor pentru ciclistul breton. Nici nu putea fi, desigur, o victorie în „Turul Franței” solicitând nu numai forța, nu numai inteligența, nu numai ajutorul unei echipe foarte puternice, ci și șansa. Ei bine, avându-le pe toate celelalte, Bernard Hinault era tocmai șansa s-o piardă. Acea picătură de noroc care te menține sănătos un tur întreg, în pofida intemperiei, acea picătură de noroc care te ferește de busculadele de la sosire.

Am ales, din marea aventură, 5 episoade, 5 momente de suspans, povestite chiar de eroul lor, Bernard Hinault, liderul grupării „La vie claire”.

AL 52-lea „TRICOU GALBEN”

Înainte de prologul de la Plumelec, care avea să-mi aducă cel de al 52-lea „tricou galben” în „Turul Franței” din cariera mea, am fost invitat la o conferință de presă. Erau atît de mulți ziaristi încît stăteau claie peste grămadă. Mi-a fost și milă de ei...

Prologul n-a avut nimic ieșit din comun. Am fost foarte sigur pe mine, fiindcă mă simțeam puternic. L-am câștigat fără dubii și cînd am îmbră-

cat „lina de aur” m-am simțit fericit începusem bine, cu dreptul cum se spune, și ziua bună se cunoaște de dimineată. Îmi avertizaseam adversarii că nu voi admite nici un compromis, că sint hotărât să sosesc învingător pe Champs Elysees!

CU PESTE 47 KM/H LA CONTRATIMP INDIVIDUAL!

Iată-ne la Sarrebourg, înaintea etapei contratimp de 75 km, până la Strasburg. Am pregătit excelent startul. Bernard Tapie (principalul sponsor al grupării „La vie claire” — n.n.) a avut excelenta idee să-mi pună la dispoziție un elicopter, astfel că distanțele s-au... micșorat. Cu drumul până la Sarrebourg, cu antrenamentul și încălzirea am făcut vreo 400 km în acea zi. Am mers excelent în cursă, m-am simțit tot timpul în formă, nici o clipă obosit. Cu tot timpul nefavorabil și traseul sinuos, am menținut permanent un ritm ridicat, am lucrat tot timpul cu schimbătorul, folosind fiecare metru de cursă pentru a-mi distanța adversarii. Media orară pe care am realizat-o — 47,410 km — i-a surprins pe mulți. Doar pe mine nu. Mă cunoașteam prea bine! ...Pe al doilea clasat, Stephen Roche, l-am învins cu 2 minute și 20 de secunde, pe ceilalți... Iată-mă din nou în „tricol galben”. Îmi vine bine, așa că mă gîndesc să nu-l mai cedez...

MAREA LOVITURĂ DIN MUNȚI

Adversarii trebuie să le dai în treaga măsură a neputinței lor de a te învinge. Uneori și... partenerilor.

Am ales pentru această demonstrație de forță etapa a XI-a, Morzine-Avoriaz, o etapă grea, în Alpi. Cînd toți stăteau cuminți de teama muntelui, pînă la sosire mai fiind vreo 70 km, cu urcușuri în lanț, am atacat sec și le-am spus „au revoir messieurs!”, ne vedem la sosire. Columbianul Luis Herrera a fost singurul capabil să-mi ia roata și zic că nici n-a fost rău. Este un excelent grimpeur, un om onest, gata să muncească cot la cot cu tine. Merita victoria în această etapă. I-am distanțat, în această secvență a cursei, cu peste 2 minute pe principalii mei adversari. În fond, ce mai voiau? La contratimp i-am învins, la munte le-am demonstrat superioritatea mea...

ȘANSA L-A PĂRĂSIT, DAR NU DE TOT

Am spus întotdeauna că o cursă nu este cîștigată pînă n-ai trecut linia de sosire. Și o dată în plus am avut dreptate. La Saint Etienne, în timpul sprintului, m-am trezit la pămînt. Nu mi-am putut da seama care au fost cauzele busculadei. În cădere am încercat să mă protejez. Dar, ca și atunci cînd dau autograf, și acum îmi spun că, din păcate, născîndu-mă, mama nu mi-a dat decît două miini. După cădere am stat o clipă năucit, apoi am început să mă pipăi: mîinile erau amîndouă, picioarele la fel. Era bine. Cînd am dat cu mina pe față

mi-a dat seama că sîngeram și m-am speriat, mărturisesc. Jacques Goddet, directorul cursei, a venit lîngă mine și mi-a spus: „Bernard, intrucît ai căzut în ultimul kilometru, n-ai pierdut nimic din timpul plutonului. Ridică-te și treci linia de sosire”. Ajutat de Gerard Porte, m-am urcat pe bicicletă și am terminat cursa. Arătăm ca un boxer după 15 reprize de luptă. Direct la spital și verdictul medicilor: dublă fractură a osului nazal. Vei respira pe gură, m-au sfătuit ei. Pentru o victorie — se poate și asta.

TRIUMFUL DE PE CHAMPS ELYSEES

S-a sfîrșit! Sint învingător pentru a 5-a oară! Fericit, nebun de bucurie, mă rețin, totuși, pentru că nu-i prea frumos să-ți strigi bucuria în fața oamenilor. Dealtfel nici n-am timp prea mult să mă manifest. Sint pur și simplu asaltat de ziaristi, crainici, reporteri de radio și televiziune. Toți întrebă, eu singur trebuie să răspund. Și sint întrebări — unele — care n-au nimic comun cu sportul. Mă întrebă: cit cîștigăți pe an? Eu mă fac că n-am înțeles și le răspund candid: doar două-trei curse mari!

Acum, cînd încă nici n-am reușit să mă bucur ca lumea, mă și gîndesc la următorul start: campionatul mondial. Mă voi duce la Colorado, la Greg Lemond, la soare, la altitudine, să-l pregătesc în liniște.

În mereu mai dificila întrecere, „Turul Franței”

UN AMERICAN LA PARIS

În ultimii ani, supremația ciclismului european în lume a început să se clatine din ce în ce mai serios. Asistăm la invazia rutierilor din America de Nord și Latină, din Australia, din Asia. După australianul Phil Anderson și înaintea columbianului Luis Herrera, furori a făcut în marile curse americanul Greg Lemond. El este cel mai bun rutier din afara Europei, măturie fiind și titlul de campion mondial cucerit acum doi ani.

Originar din Colorado Springs, fermier, căsătorit și tatăl unui băiețel blond ca și el, Greg s-a făcut remarcat în cursele de amatori din America și, apoi, din Europa. Remarcat de Cyrille Guimard, el a acceptat un contract de profesionist la gruparea Renault, pentru ca anul trecut să treacă la echipa al cărei lider este Bernard Hinault, „La vie claire”. Bun la contratimp, l-a câștigat pe cel din a doua parte a „Turului Franței” din acest an, devansându-l cu 5 secunde pe Hinault, bun la munte, Greg nu se prea bate la sprinturi. La 25 de ani, americanul — sosit la Paris pe bicicletă — are mari posibilități pentru îmbogățirea palmare-sului.

Bernard Hinault declara, după victoria din acest an în „Turul Franței”: „În 1986, ultimul meu an de ciclism, voi face totul pentru victoria lui Greg în „Marea Bucle”. Este excelent și o merită”.

FRANCEZII? DAR BELGIENII? DAR ITALIENII?

Știți care a fost componența națională a primilor 10 clasări în „Turul Franței” '85?

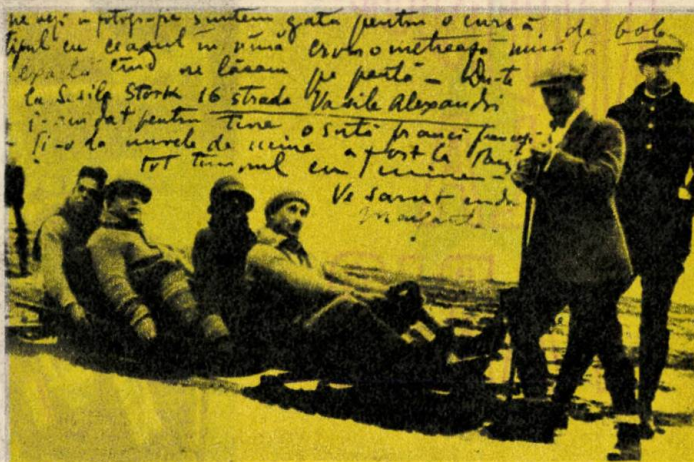
Doi irlandezi — Stephen Roche (locul III) și Sean Kelly (locul IV), doi columbieni — Luis Herrera (locul VII — cel mai bun cățărător) și Fabio Parra (locul VIII), doi spanioli — Pedro Delgado (locul VI) și Eduardo Chozas (locul IX), un american — Greg Lemond (locul II), un australian — Phil Anderson (locul V), un canadian — Steve Bauer (locul X) și un... francez — Bernard Hinault (locul I). Al unsprezecelea, un scoțian: Robert Millar.

Citind această parte de frunte a clasamentului, te întrebi, firește: francezii unde au fost? Și, dacă e să vorbim de o mai veche ierarhie a ciclismului profesionist: unde au fost belgienii? Dar italienii?

Poate că aceasta este adevărata față de azi a ciclismului și că în curând „Turul Americii” sau „Turul Columbiei” vor deveni mai puternice decât bătrînul „Tur al Franței”...

Hristache NAUM

CÎNTĂREAȚĂ DE OPERĂ, COMPONENTĂ A UNUI ECHIPAJ DE BOB (1925)

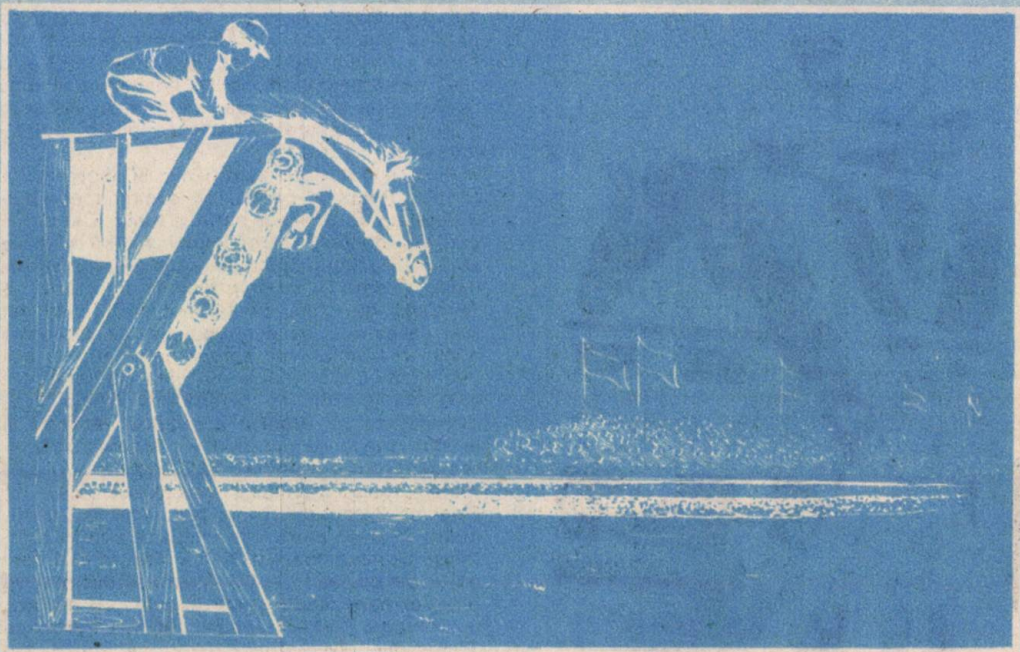
O fotografie din 1925, reprezentând un echipaj mixt de bob (4 persoane), cu un cronometror gata să lanseze plecarea în cursa de pe Alpii francezi, ne-o arată pe vestita cîntăreață de operă Romanitza (pe adevăratul ei nume, Margareta Manolescu) gata de start. În față, la volan, conducătorul bobului, Andrei Aron, prietenul Romanitzei, după care urma încă o pereche de amatori ai sportului de iarnă. „Ne vezi în fotografie – scria în 1925, prietenei sale din București, Victoria Florian – sîntem gata pentru o cursă de bob. Tipul cu ceasul în mină cronometrează minuta exactă cînd ne lansăm pe pantă”. Într-o altă epistolă, datată 6.II.1925, Romanitza își anunța aceeași colegă din țară: „Îți scriu din virful munților de la Superbagnères; unde sîntem de vreo 2 săptămîni, e admirabil, soare, și zăpadă – un hotel foarte șic, ultra-modern – o mulțime de lume elegantă, seara dans, ziua sporturi; plecăm mîine la Paris, deci scrie-mi, 68 Quai des Orfèvres, Paris”.

De altfel, pasiunea pentru sport a cîntăreței noastre de operă se poate aprecia și după faptul – indubitabil atestat de o fotografie în munți – că era o admirabilă... automobilistă! Imaginea o surprinde într-o clipă de repaus în spatele autoturismului decapotabil cu nr. 2454-RG 6.F. La vremea respectivă, femeia-soț era o raritate nu numai la noi, ci și chiar pe plan mondial. Dar pentru „Romanitza” nimic nu părea de neînvins. Oare nu poposisese la Paris, imediat după primul război mondial, spre a cînta la Opera mare și Opera comică,

dar susținea recitaluri de canto, unde – pe lângă melodii populare și doine românești – Margareta Manolescu cucerea auditorii prin melodiile... fluierate artistic! Cine a fost „Romanitza” în peisajul artei lirice de la începutul veacului nostru?

Născută în București la 29.XI.1877 (în prima zi după căderea Plevnei) ca fiică a locotenentului erou de la Rahova, Alexandru Ion Manolescu (celebru artilerist ce comanda „bateria Manolescu”), Margareta și-a început studiile cu George Stephănescu, debutînd cu un deosebit succes la Pitești (1902) și București. Era soprană lirico-lejeră, glas rar dotat în peisajul artistic al timpului. Între 1916-1918 a cîntat la Paris în multe festivaluri cu fond patriotic pentru ajutorarea trupelor române de pe front. În capitala Franței s-a bucurat de îndrumările lui Mihail Vulpescu și ale unor maeștri pariziieni, cîntînd apoi în Franța, Elveția, Belgia, Anglia, Algeria etc. Premiera operei Romanitza (1912) de Maurice Jacquet a marcat începutul carierii sale internaționale. A murit în 1946 la Paris, după ce obținuse adeziunea presei mondiale (printre alții, Lunacearski a scris o cronică elogioasă, admirînd-o în „Oneghin” de P.I. Ceaikovski), iar Tudor Arghezi remarcă într-un necrolog patriotismul artistei: „Tulpina Romanitzei a stat pînă la moarte încovoiată încoace, cu ramurile pomului... aplecate cu fructele lui către lumină”.

Eugen VICOS

Recorduri și recorduri

MAI SUS, MAI DEPARTE, MAI REZISTENT...

CARE SÎNT LIMITELE?

Omului i-a plăcut întotdeauna să-și pună la încercare puterile, deseori angrenînd în realizarea dorinței sale și calul. Performanțele atletice umane sînt îmbunătățite an de an, sportivul avînd la dispoziție un mare număr de specialiști-psihologi, medici, psihanalisti etc. Pentru atletismul ecvestru este, de asemenea, nevoie de aportul specialiștilor, pentru că în acest caz se lucrează în plus și cu un animal, care are propriul său „limbaj”, care trebuie să se facă înțeles și pe care trebuie să-l înțelegem, dacă dorim să obținem performanțe de valoare.

Mai sus, mai departe, mai rezistent — iată doar trei din dezideratele călăreților, pentru a căror realizare trebuie să solicite la maximum și posibilitățile cailor. De unde s-a pornit? Știm. Unde s-a ajuns? De asemenea știm. Unde se va ajunge? Iată marea necunoscută. Va fi, deci, interesant de urmărit dacă a fost atinsă, după cum se pare, limita performanțelor cailor. Dar, oare, cunoaștem exact această limită? Recordurile oficiale și neoficiale ale călăriei ilustrează cel mai bine acea dorință de a „zbura” cît mai sus în șaua Pegasului, de a sări cu el cele mai largi obstacole, de a „călători” cît mai departe.

MAI SUS,

TOT

MAI SUS!

Aceasta pare să fie una din primele devize ale specialiștilor în obstacole. Zborul peste barele suspendate la înălțimi ce par de netrecut fascinează. În acest caz, orice similitudine cu probele pur atletice încetează, deoarece intervine elementul „cal”, cu ale sale zeci de kilograme, care trebuie propulsate peste bara aflată undeva, la peste doi metri! Și, totuși...

În 1900, titlul de campion olimpic revenea călărețului francez **D. Maximien Gardères**, care cu calul **Ganola** trecea peste obstacolul înălțat la 1,85 m. La vremea respectivă, performanța părea uluitoare. Astăzi un zid sau o staționată cu această cotă întîlnim curent în probele de forță ale marilor concursuri, fără însă să aducă și... victoria. Dar aceasta a fost la început. După numai șase ani, la Grand Palais din Paris, căpitanul **Crousse**, cu **Conspirateur**, urcă la 2,35 m. Va fi cel dintîi record mondial

Alberto Laraguibel Morales, cu Huaso, în timpul săriturii care l-a făcut recordman mondial la „înălțime”

recunoscut și înregistrat astfel în analele Federației Internaționale de Echitație (F.E.I.)

La 17 august 1912, în concursul de la Vittel, doi compatrioți ai căpitanului Crousse, călăreții **Jorge Montespien** — cu Biskra și **René Ricard** — cu Montjoie II mai urcă cu un centimetru spre... înălțimi!

Deși au mai fost încercări, nici una n-a fost reușită. Au trebuit să treacă 11 ani. Sîntem, din nou, în Grand Palais. Este 10 aprilie 1933. Spectatorii urmăresc cu emoție evoluția lui **Christian de Castries**. Calul său, Vol-au-vent, pare un arc gata să se destindă. De Castries mai privește o dată obstacolul. Dacă va trece, va fi noul recordman mondial. Potrivește pasul. Și... nu aude decît aplauzele furtunoase. La 8 mai 1933, comisia F.E.I. omologhează recordul: 2,38 m!

La Roma este toamnă. 27 octombrie 1933. De cîteva zile întrecerile din cadrul campionatelor naționale ale Italiei se desfășoară în prezența a numeroși spectatori. Participă asii echitației, iar disputele sînt foarte strînse. Printre aceștia și **Antonio Gutierrez**. El își anunțase deja intenția de a mai înălța cu o treaptă recordul mondial. Partenerul său, calul Osoppo, este în formă bună. Dar, va reuși oare? În „joc” se află bara suspendată la 2,44 m. Cu șase centimetri mai mult. Un fleac, veți zice. Doar aparent. Sub privirile încremenite

ale publicului, Antonio Gutierrez și Osoppo plutesc majestuos, iar obstacolul rămîne neclintit. Uralele izbucnesc în stil italian. După vreo două săptămîni, la 10 noiembrie vine și confirmarea oficială. Da, săritura lui Antonio Gutierrez îndeplinește toate condițiile regulamentare!

Pînă acum doar europenii își încercaseră forțele. Poate și pentru că echitația era mai dezvoltată în această parte a lumii. Cel de al cincilea deceniu al secolului XX se afla pe sfîrșite. Războiul trecuse. Viața pașnică se reluase. O dată cu ea și întrecerile de călărie. La Santiago de Chile, pe terenul de la Vina del Mar, avea loc în acel început de februarie 1949 un Concurs de sărituri internațional oficial (C.S.I.O.). O parte din elita echitației era prezentă la concurs. 5 februarie. Oficialii comunicaseră că **Alberto Laraguibel Morales** și al său Huaso ex Faithfull vor încerca doborîrea recordului mondial. Șeful de pistă și ajutoarele sale aranjează obstacolul: 2,47 m. Doar cu 3 centimetri mai sus. Doar trei centimetri, însă cît efort, cîtă vitalitate pentru a înfrînge această aparent infimă măsură! Ce-l desparte de un vechi vis și o aprinsă dorință! Va reuși el oare, acolo unde în urmă cu doi ani, la 7 martie 1947, francezul **Michel Parot**, cu Trancaville, a eșuat la 2,30 m?... Acum! Huaso se înalță, plutește și coboară într-un efort pe care numai călărețul îl simte. Totul a durat cît ai clipi. Tribunele tac. Sînt uluite. Dar explozia aplauzelor nu întîrzie. „Cînd am ajuns la ultimul fuleu în fața obstacolului, am simțit că sînt pe un prag bun de bătaie. L-am așteptat pe antrenorul meu, Monti, să strige: DA. Și calul s-a ridicat deasupra barelor. Acolo, deasupra. Huaso era la 2,47 m, priveam pămîntul aproape de la 3,50 m. Desigur, mi-a trebuit oarecare antrenament, pentru a nu fi impresionat!” — va declara după această reușită căpitanul Alberto Laraguibel Morales. Anii au trecut, Huaso s-a stins din viață în 1961, în vîrstă de 26 de ani, dar recordul său — omologat la 28 mai 1949 — a rămas și acum neschimbat!...

Să se fi atins, oare, limita?

Greu de spus. Din punctul de vedere al regulamentului F.E.I., răspunsul pare să fie afirmativ. Numai că, celebrul „Guinness Book” consemnează sărituri cu mult mai înalte, ce nu trebuie trecute cu vederea, chiar dacă ele nu figurează printre cele acceptate de forul internațional. Iar în privința acestora, se pare că australienii sînt cei mai buni. Astfel, în 1939, **Colin Russel**, cu Flayway, va trece un obstacol înălțat la 2,54 m, ispravă repetată în 1946 de **A.L. Payne** cu Golden Meade. Cei doi vor fi, însă, depășiți la 25 iulie 1946 de **Jack Martin**, cu Golden Meade, în concursul de la Cairns, Queensland, care a sărit 2,59 m, săritură care nu a fost ratificată.

Recordul absolut este atribuit, însă, calului Ben Bolt care, în 1938, la Sydney, a efectuat o săritură de 2,89 m. Incredibil! Dar, oare, adevărat? Pînă la proba contrarie să dăm crezare autorilor „Guinness”-ului, care pînă acum nu s-au înșelat în consemnările lor...

Se puteau lăsa, oare, amazoanele mai prejos? Tocmai ele, care concurează de la egal la egal cu bărbații, aflându-se cel mai adesea înaintea lor? Drept urmare, australianca **Katrina Towns** se poate mândri că este sportiva care a sărit cel mai sus. În 1978, la concursul de la Cairns, **Katrina Towns**, cu **Big John**, trece peste 2,34 m, înregistrându-se astfel cea mai bună săritură a unei călărețe.

Să rămânem în „Țara cangurilor” și să mai consemnăm un record. De această dată al unui cal fără șă, realizat de **Silver Wood** la Heidelberg, Victoria, la 10 decembrie 1938. El a sărit atunci 2,00 m. Din păcate, nu s-a păstrat și numele călărețului. Eroul a fost, deci, calul...

Dacă încercările de stabilire a unui record mondial se desfășoară după anumite reguli, fiind necesar un obstacol de o construcție specială, în concursurile obișnuite proba de forță reprezintă, în fond, tot o încercare de a stabili cine atinge cea mai mare înălțime, performanțele înregistrate constituind adevărate recorduri. Astfel, la 10 iunie 1983, Agenția France Presse anunța sub titlul „Record mondial în proba de forță, reușit de călărețul brazilian **Nelson Pessoa**” că „sportivul brazilian **Nelson Pessoa**, cu **Miss Moet**, a bătut vineri seară, pe hipodromul din Longchamp, în cadrul internaționalelor Franței, recordul mondial în înălțime, într-o probă de forță, trecind singur, în al patrulea baraj, un zid de 2,33 m.” Printre adversarii săi care au doborât la această încercare s-a aflat și fostul deținător al titlului, elvețianul **Willi Melliger**, cu **Gris David II**, care în 1981 trecuse peste un obstacol de 2,31 m. De această dată, iapa lui Pessoa, de origine irlandeză, în vîrstă de 15 ani, l-a depășit pe **Gris David II**. De altfel, este un lucru cunoscut, **Miss Moet** este o recunoscută specialistă a probelor de forță.

Sezonul competițional la călărie se întinde, acum, practic, de-a lungul întregului an. Cînd vremea este nefavorabilă, concursurile au loc pe terenuri acoperite, printre cele mai celebre fiind și **Capitol Center** din Washington. Deci, să întoarcem o nouă filă în cartea recordurilor. Vineri, 9 decembrie 1983, ziarul „Sportul” anunța: „Într-un concurs de călărie pe teren acoperit, la Washington, călărețul american **Anthony D'Ambrosio** pe calul **Sweetn' Lowe** a trecut peste bara ridicată la 2,32 m, performanță care reprezintă un nou record mondial indoor”. Gloria lui **Barney Ward**, cu **Glandor Akai**, n-a durat decît un an. În 1982, în cadrul C.S.I.O. de la Washington, cei doi realizaseră o performanță de 2,30 m.

Nu putem încheia acest capitol fără a vorbi despre călăreții noștri. Chiar dacă n-au realizat recorduri mondiale, performanțele obținute de cîțiva dintre așii echitației românești de-a lungul anilor au stîrnit, la vremea respectivă, admirație și prețuire pentru valoarea demonstrată. Încă din perioada primelor concursuri, desfășurate între 1911—1916, săritura în înălțime a făcut parte din programul întreceri-

Zbor spre înălțimile albastre

lor, tinerli ofițeri **Al. Ghica** și **Atanasie** fiind creditati cu sărituri de 2,10 m, dar lipsa unor documente precise de omologare fac să planeze o oarecare incertitudine asupra acestui rezultat. Se pare, totuși, că înălțimea reală a fost de 2,02 m, deoarece această cifră apare menționată cu ocazia concursului de la Craiova, din 21—24 septembrie 1935, prilej cu care **Henry Rang**, cu **Delfis**, sare 2,08 m și presa vremii îi atribuie titlul de recordman. Să nu fie cunoscut, oare, în acel timp rezultatul exact înregistrat de Ghica și Atanasie? În lipsa altor documente, cifra avansată în 1935 rămîne singura demnă de crezare.

Alături de H. Rang, **Constantin Apostol** și **G. Maxim** au fost, de asemenea, buni săritori în înălțime, primii doi aflîndu-se în deceniul al patrulea într-o permanentă și frumoasă rivalitate. În 1936, la Viena, **C. Apostol**, cu **Dracu Știe**, sare 2,10 m și realizează, astfel, un nou record național. **H. Rang**, cu **Delfis**, nu se lasă mai prejos și, un an mai tîrziu, la Londra, sare — conform documentelor Federației Române de Echitație (F.E.R.) — „7 Feats și 4 inches”, cifră egală cu 2,23 m. Totuși, pe tabela recordului național apare **C. Apostol** cu 2,10 m, lui **H. Rang** atribuindu-i-se doar rezultatul de la Craiova, deoarece, se pare, F.E.R. nu a luat în

considerare săritură de la Londra, pentru că englezii... nu au folosit sistemul metric.

După 1949 se organizează un campionat național de înălțime, dar săriturile maxime sînt de doar 1,90 m: **Ion Bărlou**, cu Haimana (1950), **Gheorghe Antohi**, cu Haimana (1951 și 1952). În zilele de 25 și 26 septembrie 1958, la Craiova are loc prima ediție a Concursului hipic republican sătesc, la care participă și cîțiva din cei mai buni călăreți, pentru a oferi publicului un spectacol de înalt nivel. Cu această ocazie, ziarul „Sportul popular” anunță stabilirea unui nou record național de înălțime: 2,00 (P. Vasile cu Prundiș). Care este adevărul? Nu se știe. În lipsa unor documente oficiale, a unor date certe în acest sens, este dificil de dat un răspuns. Cu atât mai mult, cu cît nici „eroii” de atunci nu-și mai amintesc cu exactitate, fiecare avînd o versiune... proprie despre cifra reală. Să rămînem, deci, la stadiul de simplă consemnare a evenimentelor, fără a da un verdict. Poate că unele documente, rămase încă neștiute în vreun sertar, să fie găsite și să lămurească această problemă. Pînă atunci, însă, după mai mult de cinci decenii de la performanțele lui H. Rang și C. Apostol, să nu oitem o nouă săritură peste doi metri. În certificatul eliberat de federația de specialitate din R.D. Germană se confirmă faptul că **Mircea Neagu** cu Licurici, la C.H.I. de la Gera, din 4 iunie 1983, a reușit în proba de forță o săritură de 2,05 m. O performanță întregită și de altele, la care o reală contribuție și-a adus-o și antrenorul Dumitru Hering.

Sus, tot mai sus! Oare care sînt limitele? Nu numai recordurile în înălțime au fascinat, nu numai ele au constituit un punct de maxim interes pentru călăreți, ci și întrecerile pentru desemnarea celui mai bun la săritura în lungime. Și în acest caz, dorința de a sări tot mai lung a făcut să se

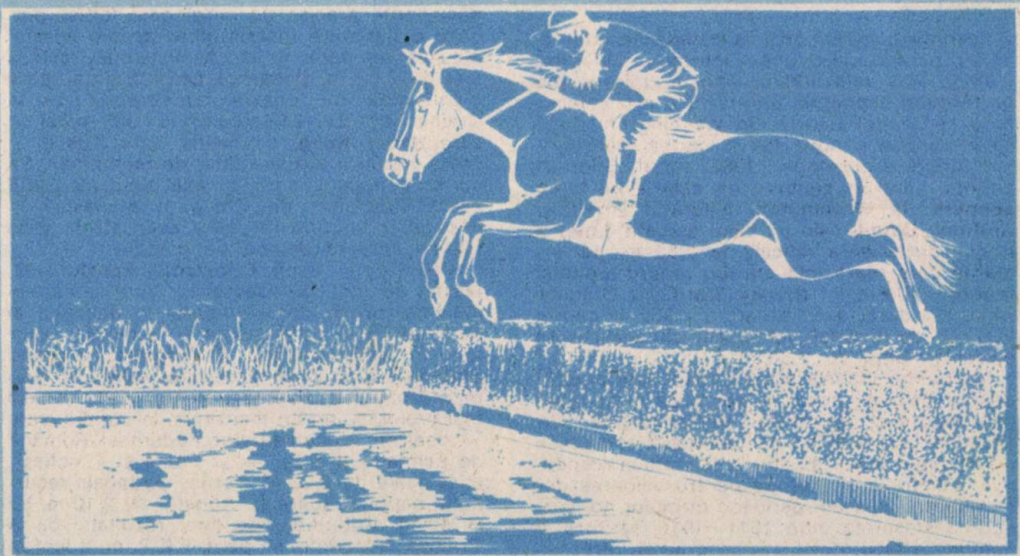
atingă performanțe deosebite, să se stabilească cifre ce par de-a dreptul incredibile.

Gustul pentru asemenea gen de recorduri l-au deschis tot francezii, dornici să-și asume supremația și la lungime, după ce o dețineau pe cea de la înălțime, mai ales că la Olimpiada de la Paris, din 1900, belgianul **C. von Languedon** cîștigase titlul cu numai ...6,10 m! În 1912, în concursul de la Le Touquet, **Henry de Royer**, cu Pick me up, trecea peste o rivieră de 7,50 m, repetînd performanța un an mai tîrziu, tot în concursul de la Le Touquet, dar cu un alt cal, Saint Jacques.

Au trecut două decenii, iar recordul părea că încremenise. **Christian de Castries**, cel care „urcase” pînă la 2,38 m în 1933, se simțea în formă. Calul său, Tenace, mai reușise cîteva salturi spectaculoase. De ce nu ar încerca să bată și recordul la lungime? Prilejul s-a ivit cu ocazia C.S.I.O. de la Spa. 18 iulie 1935. Ca de obicei, spectatori numeroși în tribune. Toți așteaptă cu firească emoție rezultatul. Va reuși? Și reușește! Noul record: 7,60 m.

Din nou anii se scurg fără ca cineva să depășească pragul atins de călărețul francez. Iată, însă, că argentinienii aruncă mînușă. La 1 decembrie 1946, în palatul Asociației de Comerț și Industrie din Buenos Aires s-au reunit sportivi de valoare. **Jorge Frago Patrao**, cu Guarana, va fi singurul care nu va călca... apa rivierei: 7,70 m. După doi ani, la 20 mai 1948, recordul său va fi omologat.

Nu vor trece decît cîteva luni de la oficializarea săriturii lui Patrao, că noi candidaturi sînt depuse cu ocazia C.S.I.O. de la Bilbao. 12 septembrie 1948, ultima zi a competiției. Patru călăreți sînt angrenați în tentativa de doborîre a recordului mondial. Reușește **Nogueras Marquez**, cu Balcano, din prima încercare și **Maestre Salinas**, cu Faun, din a doua săritură. Dar cei doi proaspeți recordmani nu se mulțumesc cu 7,80 și se hotărăsc să încerce la 8,00. Sare **Nogueras Marquez** cu Balcano. Fără greșală. Adversarul său nu trece, desi încearcă,

potrivit regulamentului, de trei ori. La 12 noiembrie 1948, pe tabloul recordurilor se scrie un nou nume și o nouă cifră: **Nogueras Marquez**, cu Balcano, 8,00 m!

O nouă cifră care nu va rezista decât câteva luni. La 14 august 1949, olandezul **B. van der Voort-Jr.** cu Couer Joli, un cal de 11 ani, sare, cu prilejul concursului național desfășurat la Haga, o rivieră de 8,10 m. Promptă, comisia de omologare validează, la 28 noiembrie, săritura sportivului olandez.

Nemulțumit, probabil, spaniolul Nogueras Marquez revine. Sîntem pe aceeași scenă de la Bilbao, cu aceeași actori. Doar data este alta: 2 septembrie 1950 și noul record: 8,20 m, care după un an, la 12 noiembrie, va fi trecut în cartea „reușitelor”.

De atunci, un lung hiatus. Nici o încercare dusă bine pînă la capăt, interesul pentru astfel de întreceri scăzînd evident. O singură tresărire, la 26 aprilie 1976, la Johannesburg, cu prilejul concursului național „Rand Show”, **André Ferrelra**, cu **Something**, sare 8,40 m, record ce a fost omologat la reuniunea Biroului, ținută la Rabat în septembrie 1976. Astfel istoria recordurilor mondiale oficiale la lungime ia sfîrșit. Sînt oare acestea limitele?

Pe vremea cînd **Henry de Royer** sărea 7,50 m. în Australia, calul **Jery M** a fost creditat cu o performanță de 12,19 m, iar cînd **Christian de Castries** stabilea acei 7,60 m, la Antipozi, calul **Solid Gold** a sărit, în concursul din august 1936 de la Wagga Show, o rivieră de 11,05 m. Acestea sînt recordurile înregistrate

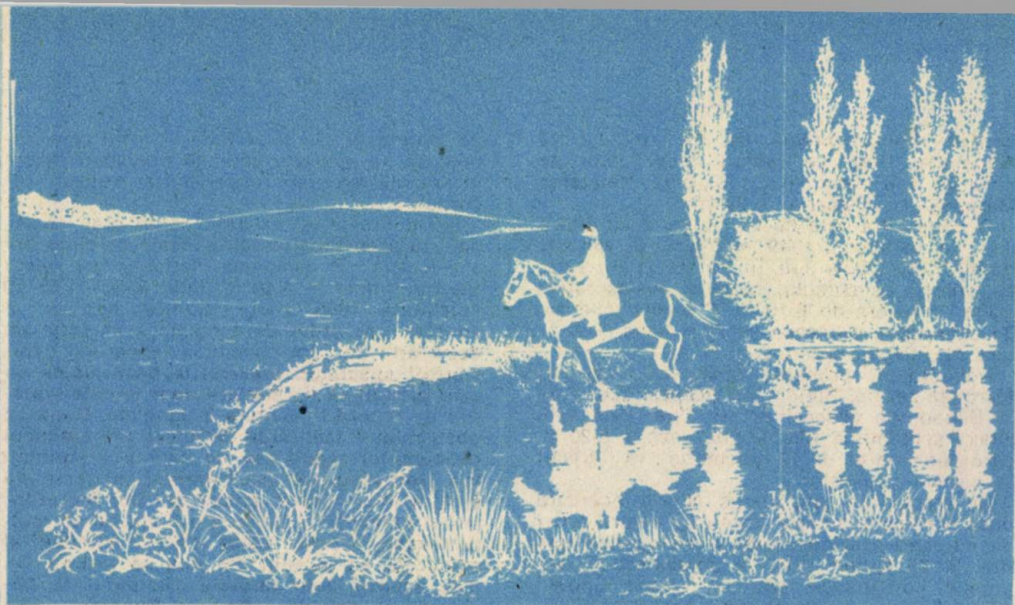
de „Guinness”. Nu și de F.E.I., pentru care trebuie să se respecte anumite prevederi stricte în privința anunțării, observării și realizării recordului.

Într-o vreme, și călăreții noștri erau pasionați de asemenea tentative. Timp de cîteva ani a existat și un campionat național, dar ruleta s-a oprit doar la 5,60 m. Iată, însă, că la 10 noiembrie 1956, ziarul „Sportul popular” a anunțat: „**recordul de lungime : corectat de două ori**”. Să dăm cuvîntul cronicarului: „**Numeroșii spectatori prezenți la baza hipică au avut prilejul să fie martorii unor reușite tentative de record la săritura în lungime. După ce obstacolul a fost lărgit de cîteva ori, crainicul concursului republican de călărie a anunțat: Ion Dobrescu, pe calul Retezat, a trecut de 6,10 m. Nou record republican! Dar reprezentantul colectivului Victoria n-a apucat să mulțumească tuturor celor care-l felicitau și aplauzele au început din nou să răsună. De data aceasta erau adresate călărețului M. Mihai, de la colectivul Recolta București, care reușește să sară și el 6,10. Avînd un număr mai mic de încercări la celelalte lungimi, se putea considera definitiv cîștigătorul probei... O nouă încercare... Și nici la 6,20 m arbitru n-a ridicat mina în semn de greșală. În mai puțin de o jumătate de oră, recordul la lungime a fost corectat de două ori**”. Au trecut aproape trei decenii, dar nimeni n-a mai cîntărit să depășească această barieră.

Departe, tot mai departe! Oare, care sînt limitele?

Călărețul nostru Mircea Neagu, cu Licurici, a fost creditat cu o frumoasă performanță de 2,05 m. cea mai bună realizată în ultimii ani de călăreții români

MAI REZISTENTE, TOT MAI REZISTENTE!

În 1982, forul internațional a luat în discuție necesitatea înființării unei comisii pentru „raiduri de rezistență”, precum și elaborarea unui regulament pentru asemenea gen de încercări, pentru că, în fond, raidurile presupun un mare efort din partea participanților — sportivi și cai — în tentativa de a străbate distanțe cât mai lungi, în condiții nu totdeauna prielnice și pe terenuri care solicită o putere deosebită, o pregătire cât mai bună.

Iată cum descrie **Achile Bălăcescu** în cartea sa „Un raid de călărie” o asemenea excursie călare:

„Am fost întrebat dacă aş mai întreprinde vreodată un asemenea raid? Cu această întrebare mi-au revenit în minte toate greutățile, raidului de la prima zi de plecare, tristă și ploioasă, până la cea din urmă. Am revăzut fantoma albă a calului meu înaintind mereu, în zile mohorâte și nenorocoase, ca și în nopțile negre de toamnă, rece și umedă, când ploaia mărunta purtată de vânt ne biciuia fața, sau când viscolul aspru de iarnă ne ținea tovarășe.

Îmi dispărură din minte nopțile poleite de lună, în care stelele singuratic se oglindeau în luciul apei, mirajul țărnișelor înflorite ale marilor lacuri, măreția înălțimilor albe sau alte amintiri frumoase ce aduceam cu mine, de a căror frumusețe nu mă bucurasem indeajuns sub greutatea griilor ce purtam, sub privirile ochilor camarazilor ce-l simțeam urmărindu-mă și sub restricțiile cerute de performanța cu care făceam față atențiunii străinilor...”

Am extras doar un fragment, elocvent însă, din „Impresiile și observațiile hipice din raidul călare București—Paris”, început de Achile Bălăcescu în dimineața zilei de 15 octombrie 1928.

Ce este un raid călare? Intrată în uitare — val pe care F.E.I. încearcă acum să-l ridice, ținând seama de tradiție — această probă a

echitației a avut într-o vreme numeroși adepți. Mărturii sînt destule. La noi, ca și în alte țări. Toate ilustrează dorința de a vedea care sînt limitele performanței în condițiile străbaterii unor lungi distanțe, în condiții dintre cele mai diverse de climă și teren. Vă amintiți de lungile raiduri ale stafetelor lui Gingis Han? Sau de marșurile istovitoare ale cavaleriei din secolele trecute? Desigur, pînă la raidurile moderne s-a scurs o vreme îndelungată, iar condițiile impuse s-au schimbat radical, latura sportivă fiind primordială.

Desigur, este dificil să consemnăm toate raidurile care s-au efectuat de-a lungul anilor. Ne vom mărgini la cele care au intrat, dintr-un motiv sau altul, în istoria echitației.

Printre succesele călăreților austrieci din a doua jumătate a secolului XIX se află trecută și victoria realizată în 1898 de **Strahemberg** cu Athos, urmat de încă șase colegi, în raidul Viena—Berlin, se pare prima confruntare internațională în acest gen de călărie în care, în general, nu există elementul direct de întrecere cu partenerul. În afară doar de cel cu propriile puteri și ambiții. Puțin după începutul secolului XX, în Danemarca, cele dintîi competiții ale noilor cluburi de echitație au fost raidurile. În 1901 a avut loc un raid de 81 km efectuat în 3 h 10:11,0, iar în 1905 un altul de 158 km realizat în 10 h 51:00.

Dar, după opiniile specialiștilor și istoricilor călăriei moderne, prima probă care poate primi cu adevărat numele de raid a fost efectuată în 1904 pe distanța Bruxelles—Ostende, ea bucurîndu-se de o largă popularitate la vremea respectivă.

Pe tabela recordurilor se află înscrisă, însă, o altă performanță. Cel care a reușit-o a fost elvețianul **Aimé Felix Tschiffely**. El a plecat la 23 aprilie 1925 de la Buenos Aires cu doi cai, Mancha și Gato, și a ajuns la Washington în 504 zile, după ce a străbătut 16 000 km. performanța sa a rezistat mai mult de jumătate de veac. Mai exact pînă în 1982, cînd americanul **Thomas Garrett** a reușit să adauge la cei 16 000 km, ai lui Aimé Felix Tschiffely, încă

2052 km. Dar acest record nu a rezistat prea mult. Doi călăreți francezi, **Pascale Franconie** și **Jean Claude Cazade**, au pornit la 13 februarie 1982, cu doi cai pur-singe arabi, parcurgând un traseu care a cuprins numeroase țări din Europa și Orientul Mijlociu. La sfârșitul lui februarie 1984 ei au revenit acasă, după ce au străbătut 19 500 km, demonstrând că și caii născuți în Europa au aceeași capacitate de rezistență ca și semenii lor din zonele arabe.

Și, dacă am amintit aceste recorduri, să nu le omitem nici pe cele înscrise în celebrul „Guinness”. După autorii insolitului volum, un cai din rasa turcmenă a acoperit 4150 km, din care 965 km de deșert, în 84 de zile și că australianul **Michel Grealy** a alergat între 5 și 7 mai 1978, la Blackwater, timp de 55 h 22:00! Evident, călăre! Chiar dacă unele dintre aceste performanțe ies din cadrul strict al echitației, așa cum o înțelege F.E.I., nu se poate să nu ne întrebăm: unde se află hotarul dintre posibil și imposibil?

Având o frumoasă tradiție ce-și trage originile din alergările de cai din Moldova Evului Mediu, raidurile au fost întreprinse la noi în țară încă din primii ani ai secolului XX, printre promotorii acestei discipline aflându-se **Gr. Soutzu**, **I. Manu**, **C. Fortunesco**, **C. Comănescu** și alții, la loc de cinste figurând performanța lui Miron Costin care, în 1901, a străbătut călare distanța București—Metz, ca răspuns la raidul ofițerului german **Kurt Hell**, care parcursese același drum în sens invers.

În anul 1911, căpitanul **Ion Păun**, din serviciul geografic al armatei, întreprinde în intervalul 24 aprilie—23 iunie un raid București—Paris (3550 km), călărind iapa **Norius** și având ca unic însoțitor minza de doi ani a lepei, care purta micul bagaj al călătorului. El a realizat o medie zilnică de 63 km pe itinerarul București — Pitești — Craiova — Budapesta — Innsbrück ș.a.m.d., rezultat apreciat de cunosători ca remarcabil. Itinerarul fusese studiat din vreme și cu multa grijă. Călărețul dispunea de mijloace puține și trebuia ca la sfârșitul fiecărei etape să ajungă într-o localitate unde să existe un han care să aibă neapărat și grajd. După 60 de zile, timp în care a străbătut Transilvania, Ungaria, Tirolul, Elveția, Jura franceză, a ajuns la Paris. Douăzeci de ani mai târziu, o călăreață franceză, **Rachel Orange**, întorcea această vizită, venind călare de la Paris la București. Pensionar, trecut de mult peste 60 de ani, Ion Păun i-a ieșit în întâmpinare, tot călare, la Belgrad, însoțind-o apoi pînă la București.

Raidul întreprins de Ion Păun a fost repetat în 1928 de **Achile Bălăcescu**, pe iapa **Timella**, el urmărind comportarea calului pe timpul iernii. Din acest motiv a plecat din București la 15 octombrie și a ajuns la Paris la 17 decembrie, într-un raid care „mi-a dat prilejul să mă bucur în fața altor lucruri necunoscute, nebănuite de frumoase”.

În țară raidurile s-au disputat pînă în 1924 destul de frecvent, una din primele încercări de acest gen avînd loc în zilele de 23—24 oc-

tombrie 1911 pe distanța București—Tirgoviște—Ploiești—București (175 km), la inițiativa ziarului „Minerva”. La sfârșitul probei, în București au sosit 18 concurenți, din cei 26 care au luat startul, primii ajungînd **A. Bărzan** cu **Curiol**, **D. Tătărescu** cu **Jigo** (ex-aequo) și **A. Popovici** cu **Soimu**.

După primul război mondial, în perioada 1923—1924, sînt organizate cîteva raiduri, dominate de ofițerul de artilerie **C. Rădulescu**, cu **Văpaia**.

Concursurile de obstacole au eclipsat, însă, o lungă vreme această probă, abia în anul 1937 înregistrîndu-se două raiduri de amploare pe distanțele Sibiu—Belgrad și Sibiu—Kosice. Cel dintîi, despre care s-au păstrat mai multe amintiri, a fost organizat din inițiativa Școlii de aplicație a cavaleriei și executat de **Grigore Vulturescu**, **Nicolae Zidaru**, **Alexandru Nicolaescu**, **Alexandru Rosetti**, **Dan Pavlescu**, **Mihai Diaconu**, **Valentin Fotescu**, **Mihai Petrescu**, **Nicolae Manolescu** și **Friedrich Tauch**. Cei 424 km au fost parcurși cu o viteză orară de 12 km și în etape de 80 km/zi. Ajunsă la Belgrad, după o zi de repaus, echipa a executat în manevra Brigăzii de cavalerie o probă de obstacole ce ajungea la 1,50 m, pentru a verifica rezistența și suplețea cailor, călăreții noștri atrăgîndu-și astfel unanime aprecieri.

Dar astfel de încercări devin tot mai rare. În anul 1938, între 18 noiembrie și 18 decembrie, **Dan Pavlescu** întreprinde un circuit al României, parcurgînd 2 400 km, cu o medie zilnică de 80 km, pentru ca abia în 1950 să mai consemnăm un asemenea eveniment, Echipa Hipică a Armatei, sub conducerea lui **Petre Kirculescu**, întreprinzînd raidul București—Sibiu (286 km) în 39 h 40:00, însoțiti și de două trăsuri cu cîte doi cai. Formația care a întreprins această acțiune a fost alcătuită din **Petre Kirculescu**, **Valentin Fotescu**, **Ion Bărloiu**, **Gheorghe Antohi**, **Nicolae Mihalcea**, **Ionel Jipa**, **Gheorghe Constantin** și **Radu Constantinescu**. Printre ei se numărau călăreți recunoscuți pentru rezultatele înregistrate în concursurile de obstacole și dresaj. Răspunzînd invitației gazdelor, ei au făcut și o demonstrație de sărituri și dresaj, prilej cu care au arătat buna pregătire a cailor, în fața unui public entuziasmat.

Succesul raidului București—Sibiu a determinat federația să introducă în calendarul său competițional pe 1953 și campionatul de mare fond, pe distanța București—Ploiești—Buzău—Uziceni—București, în patru etape, cîștigat de **Ion Ștefănică** (A.S. Victoria București) cu **Hanibal**. De atunci, o nouă și lungă pauză. Pînă cînd? Nu se știe...

„Astăzi, cel ce întreprinde un asemenea raid — scria **Achile Bălăcescu** — are înaintea sa un șir de performanțe frumoase, încît va trebui să facă un efort mult mai mare pentru atingeria performanței de care are nevoie, însă va fi răsplătit cu prisosință de efortul făcut, prin frumoase impresii și observațiuni de tot felul...”

Rezistent, tot mai rezistent! Oare, care sînt limitele?

Emanuel FĂNTĂNEANU

Cît datorăm uneori întâmplării, sau mai bine zis unei anume „inpirații” a cuiva?... Este și cazul atletului sovietic **Serghei Bubka**. În anul 1983 „Spartachiada U.R.S.S.” a reunit la Moscova pe toți atleții de frunte din Țara sovietelor. Între ei se afla și mai tânărul Bubka, concurent la săritura cu prăjina. Dar în întrecere cu Poliakov, cu Volkov și cu alți atleți renumiți, Bubka n-a avut prea mare succes, clasîndu-se în finală pe locul patru. Cu acest prilej se făcea și selecția echipei Uniunii Sovietice pentru prima ediție a campionatelor lumii, de la Helsinki. Nu știm cine a avut însă inspirația să-l selecționeze pe Serghei Bubka în formația pentru „mondiale”, dar cert e că el a fost ales. Și... surpriză! În disputa de pe Stadionul Olimpic, întrecerea săritorilor cu prăjina a luat sfîrșit cu victoria lui ... Serghei Bubka. El a trecut din prima încercare la 5,40 m, la 5,50 m și la 5,70 m, după ce la 5,60 m izbutise abia din a treia săritură. El i-a lăsat în urmă pe unii săritori renumiți, precum Konstantin Volkov, Tadeusz Slusarski, Patrick Abada, Thierry Vigneron, Vladimir Poliakov, Billy Olson, Mike Tully și alții.

„Mondialele” din capitala Finlandei au fost, de fapt, marea trambulină care l-a lansat pe Serghei Bubka în lumea atletismului, deoarece din acel moment el a devenit performerul nr. 1 la săritura cu prăjina în lume. În afara acestui

Săritura cea... mare

fapt, Serghei Bubka a pornit o ofensivă susținută împotriva recordului mondial, în care a avut câștig de cauză de mai multe ori.

La puțină vreme după desfășurarea campionatelor mondiale, în cadrul unui concurs la Köln, la 28 august 1983, francezul Pierre Quinon (neclasat la Helsinki, deoarece a doborât de trei ori la înălțimea minimă inițială — 5,40 m) reușește o săritură de 5,82 m, cu un centimetru mai mult decât recordmanul mondial Vladimir Poliakov-U.R.S.S. (5,81 m, la 26 iunie 1981, la Tbilisi), iar la 1 septembrie, la Roma, un alt francez, fost recordman al lumii, Thierry Vigneron, realizează 5,83 m. Ofensiva spre 6 metri este în plină desfășurare, dar Bubka nu-și spusese încă cuvântul... Avea să-l rostească răspicat în sezonul de concursuri al anului 1984. În primăvară, la început de sezon, mai precis la 27 mai, la Bratislava, Bubka își inaugurează „seria de aur” cu un record de 5,85 m. La 2 iunie, în Franța, la Saint Denis, el reușește 5,88 m, iar la Londra, la 13 iulie, el duce recordul lumii la 5,90 m. O tresărire de orgoliu a lui Vigneron are loc în concursul de la 31 septembrie, în „Cetatea eternă” a Romei, când sare 5,91 m, înălțime la care Bubka doboară de două ori. Conturile păreau încheiate, dar atletul sovietic renunță la a treia încercare la 5,91 m, aminind-o pentru înălțimea următoare, 5,94 m. În timp ce Vigneron doboară de trei ori, Bubka izbuteste o săritură excelentă și redevine recordmanul probei. După aceasta, ștacheta urcă la 6 m, dar se dovedește că este încă prematur să atace această înălțime.

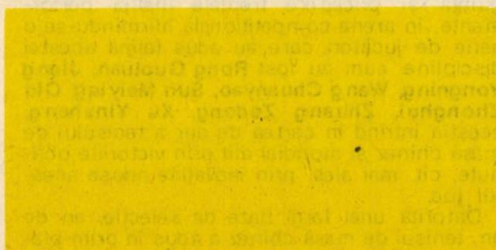
În 1985, Serghei Bubka devine campionul european indoor la întrecerile de la „Noul Falcon” din Atena (5,70 m), demonstrând o valoare pur și simplu ieșită din comun, care se anunță parcă de bun augur pentru sezonul de concursuri în aer liber. După câteva concursuri în diferite colțuri ale lumii, Bubka descinde cu prăjina sa la Paris. Pe vechiul stadion „Jean Bouin”, la 13 iulie, el își măsoară din nou forțele cu unii dintre valoroșii atleți francezi. La ora 18,44 Bubka efectuează prima încercare din concurs, direct la 5,70 m!! Trece cu brio. Spre mirarea puținilor spectatori și a principalilor săi adversari, conaționalul Krupski și francezul Collet, el cere ca ștacheta să-i fie ridicată direct la 6,00 m. Doboară o dată, a doua oară... Înaintea ultimei încercări el se concentrează mai mult, ia un elan mai decis, pendulează bine sub prăjina care se îndoaie și se ridică vertical. Un zbor splendid, Serghei este deasupra barei care, atinsă în trecere, mișcă ușor, dar rămâne sus pe tacheți. 6 metri! Visul „utopic” al tuturor săritorilor cu prăjina a fost realizat! Și un amănunt de ordin tehnic: la această săritură record Bubka a apucat prăjina la înălțimea de 5,12 deci el a fost „aruncat” și a împins restul de 88 cm, ceea ce este desigur foarte mult.

Până la încheierea sezonului, Bubka a realizat victorii în diferite competiții, aproape de fiecare dată el terminând cu o nouă tentativă de record mondial. Era lui 6 metri a fost inaugurată. Cine va face următorul pas spre și mai sus?

Romeo VILARA

Odihnă la... înălțime

ARTIȘTII MINGII DE CELULOID

Este greu de găsit superlative pentru a defini valoarea jucătorilor de tenis de masă din R.P. Chineză. Performanțele realizate de ei au intrat, am spune, în legendă, sportivii din țara „Marelui zid” obținând victorii răsunătoare la toate competițiile de amploare ale tenisului de masă internațional. Desigur, despre fiecare dintre aceste succese s-ar putea scrie pagini întregi, pentru că ele reprezintă câte o „pagină de aur” în bogata istorie a acestui sport care cunoaște o largă audiență în lumea întreagă.

Introdus în R.P. Chineză în urmă cu peste o jumătate de secol, tenisul de masă s-a dezvoltat continuu, după 1949 el devenind unul dintre cele mai populare sporturi. Afilierea, în 1953, a federației de specialitate la forul internațional a contribuit la apariția primelor succese, ele fiind, totodată, urmarea firească a dezvoltării generale a sportului în această țară.

În prezent, peste 20 000 de tineri și tinere sînt cuprinși, pe diverse niveluri, în activitatea de performanță, mulți dintre aceștia afirmându-se ca adevărați virtuozii. Drept urmare, în vitrina cu trofee s-au adunat, în ultimul sfert de veac, 47 de titluri de campioni ai lumii, precum și victorii de prestigiu în „Cupa Mondială”, „Masters”, Campionatele Asiei, Campionatele mondiale studentești — într-un cuvînt la toate marile întreceri internaționale.

De la prima apariție la Campionatele mondiale, în 1953, sportivii chinezi au urcat cu siguranță și pricepere treptele înaltei performanțe, în arena competițională afirmându-se o serie de jucători care au adus faimă acestei discipline, cum au fost **Rong Guotuan, Jiang Yongning, Wang Chuanyao, Sun Melying, Qiu Zhonghui, Zhuang Zedong, Xu Yinsheng**, aceștia intrînd în cartea de aur a tenisului de masă chinez și mondial atît prin victoriile obținute, cît, mai ales, prin inovațiile aduse acestui joc.

Datorită unei largi baze de selecție, an de an, tenisul de masă chinez a adus în prim-planul activității noi jucători de clasă, aceștia de-

tașindu-se prin performanțele realizate. Dintr-un lung sir de sportivi să-i amintim pe **Guo Yuehua, Cai Zhenhua, Jiang Jialiang, Xie Saiké, Cao Yanhua, Dai Lili, Tong Ling, Qi Baoxiang, Ni Shalian** etc. care se află în prezent și pe primele locuri în topurile mondiale. Ei se numără constant printre cei mai buni competitori ai lumii, dovadă succesele realizate la ultimele ediții ale Campionatelor mondiale (Tokio 1983, Göteborg 1985), în „Cupa Mondială” (1980, 1982, 1984), „Masters” (1983, 1984, 1985), etc. Dar, în ceea ce privește victoriile la campionate mondiale, momentul de vîrf rămîne, desigur, ediția de la Novi Sad, din 1981, cînd toate cele șapte titluri puse în joc au revenit sportivilor chinezi! Performanță unică în istoria modernă a acestei competiții. Dar, oare, cu ce este mai prejos performanța celor pentru cupluri (**Dai Lili—Geng Lijuan, Cao Yanhua—Ni Xialian, Jiao Zhimin—Qi Baoxiang, Tong Ling—Guan Jianhua**) care, la Göteborg, au urcat în corpore pe podiumul de premiere al probei de dublu feminin? Fără îndoială, totul conduce spre o singură concluzie, aceea a unei deosebite valori a acestor talenți sportivi, exprimată, printre altele, și la cea dintîi întîlnire dintre Europa și Asia, care a avut loc la sfîrșitul lui ianuarie 1986, și la care jucătoarele chineze au fost imbatabile.

Tenisul de masă chinez este prea bine cunoscut pentru a mai putea adăuga în aceste cîteva rînduri lucruri necunoscute. Acești adevărați artiști ai mingii de celuloid trec din competiție în competiție, de la un meridian la altul, culegînd laurii victoriilor. Ai unor victorii la care le dă dreptul valoarea și inegalabila măiestrie de a minui cu abilitate „fulgerul alb”...

Emanuel FĂNTĂNEANU

Caracteristicile pentru sporturile individuale, **recordurile** se înregistrează, totuși, și în jocurile pe echipe: cea mai rapidă deschidere a scorului, jucătorul cu cele mai multe meciuri susținute într-un campionat, sau cu cele mai multe goluri marcate, numărul de selecții etc — **sînt cifre** care interesează pe toți cei ce iubesc o anumită disciplină sportivă. Și de aceea ele se calculează de statisticieni, sînt prezentate ca un adjuvant al cronicilor, constituind un foarte bun material pentru ulterioare analize, tehnicienii putînd extrage din aceste

recordurile hocheiului sînt mai puțin cunoscute. Ideea acestui reportaj-interviu cu **Ștefan Enciu**, unul dintre cei mai valoroși arbitri români de hochei și o adevărată enciclopedie în ceea ce privește jocul cu crosa și pucul, s-a născut într-o seară de noiembrie, cînd semnatarul acestor rînduri l-a chestionat asupra forței de impact pe care o poate avea asupra corpului omenesc un **puc expedit cu putere**. Răspunsul a venit prompt:

— **Șutat „golf”, pucul, confecționat din cauciuc vulcanizat presat și avînd o greutate între**

156—170 grame, „zboară” cu 150—175 km la oră, iar locul de impact suportă 20—30 kg pe centimetrul patrat!

(Am înțeles atunci mai bine de ce veteranii hocheiului, ca de pildă fundașul Ioniță, de la Steaua, au figura, singura parte a corpului care nu este protejată, marcată de atîtea cicatrici).

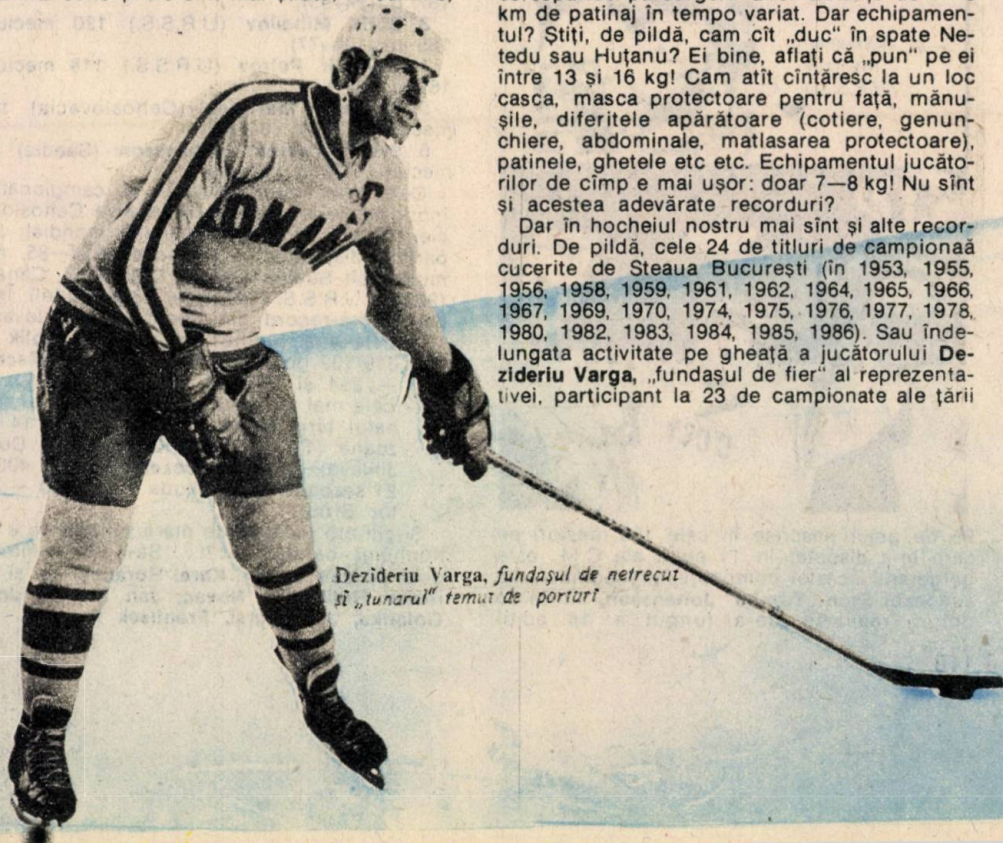
Arbitrul Șt. Enciu ne-a mai prezentat atunci și alte cifre-record ale hocheiului.

Recordurile HOCHEIULUI

cifre (deloc) **seci** valoroase idei pentru pregătirile de mai tîrziu ale echipelor lor. La hochei se mai consemnează, de asemenea, jucătorii care au marcat primul gol al unui meci, jucătorii care au înscris cînd echipa lor se afla în inferioritate numerică (sau, dimpotrivă, în superioritate numerică), cei care au cîștigat angajamentele etc. Despre recordurile fotbalului s-a mai scris și ele sînt mai știute; în schimb,

Știți că viteza jucătorului de hochei oscilează în limitele a 30—45 km/oră? Sau că pe porțiuni scurte, de sprint (2—3 secunde), jucătorii de excepție ating chiar 70—80 km/oră? Și a venit și cu exemple: Cazacu (Steaua) și Gereb (Sport Club Miercurea Ciuc), socotiți drept viteziștii hocheiului nostru. În 60 minute de joc, cînd se folosesc trei linii efortul unui jucător corespunde parcurgerii unei distanțe de 7—8 km de patinaj în tempo variat. Dar echipamentul? Știți, de pildă, cam cît „duc” în spate Netedu sau Huțanu? Ei bine, aflați că „pun” pe ei între 13 și 16 kg! Cam atît cîntăresc la un loc casca, masca protectoare pentru față, mănușile, diferitele apărătoare (cotiere, genunchiere, abdominale, matlasarea protectoare), patinele, ghetetele etc etc. Echipamentul jucătorilor de cîmp e mai ușor: doar 7—8 kg! Nu sînt și acestea adevărate recorduri?

Dar în hocheiul nostru mai sînt și alte recorduri. De pildă, cele 24 de titluri de campioană cucerite de Steaua București (în 1953, 1955, 1956, 1958, 1959, 1961, 1962, 1964, 1965, 1966, 1967, 1969, 1970, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1980, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986). Sau îndelungata activitate pe gheață a jucătorului **Dezideriu Varga**, „fundașul de fier” al reprezentativei, participant la 23 de campionate ale țării

Dezideriu Varga, fundașul de netrecut și „tunarul” temut de portari

(3 la Voința Miercurea Ciuc, 20 la Steaua), primul în 1955/56 (la Voința), ultimul în 1978/79 (la Steaua), timp în care a fost de 15 ori campion al țării și a disputat 621 meciuri de campionat și 289 internaționale. În această perioadă a participat la 17 campionate mondiale și la trei olimpiade (Innsbruck-1964, Grenoble-1968, Sapporo-1976). Îl urmează în acest „clasament al participărilor” la mondiale — I. Ioniță (Steaua), de 11 ori, D. Axinte (Dinamo) 10, M. Costea (Dinamo) 9.

Interesante recorduri ne oferă și hocheiul sovietic: în 1946 începe primul campionat al U.R.S.S., iar în 1954, la prima participare la campionatul mondial (Stockholm), Uniunea Sovietică obține titlul mondial! A fost semnalul unui lung șir de victorii reușite de U.R.S.S. la competiția supremă: 18 în 31 de ani, egalând performanța canadienilor, realizată însă într-o perioadă dublă. Antrenor timp de aproape 20 de ani a fost **Anatoli Tarasov**, cel care ca jucător a evoluat alături de **Vsevolod Bobrov** și **Evgheni Babici**, avându-l ca antrenor pe binecunoscutul **Robert Șuvalov**. Tarasov a fost omul care a format excepționala linie **Boris Mihailov-Boris Petrov-Valeri Harlamov**, realizatori ai unui record greu de atins: în această formație au participat la șapte campionate mondiale, înscrind 169 de goluri. Boris Mihailov, cu cele

(1952—66) ale C.M. Trei hocheiști cu trei stiluri diferite de joc, dar care laolaltă alcătuiau o linie de mare valoare: Mihailov era caracterizat prin eficacitatea sa, Petrov prin forță și

Sven „Tumba” Johansson (Suedia), între doi coechipieri de națională

agresivitate, iar Harlamov prin abilitate, inteligență și dribling. Lor le mai putem adăuga alte nume ilustre, precum **Anatoli Firsov**, **Aleksandr Starșinov**, frații **Maierov**, **Aleksandr Iakuşev**, **Aleksandr Maļev**, **Sergei Kapustin**, binecunoscutul portar **Vladislav Tretiak**.

De altfel, cei mai cunoscuți golgeteri din hocheiul internațional (se includ Campionatele mondiale, turneele olimpice, Cupa Canadei) sînt:

1. **Valeri Harlamov** (U.R.S.S.) 122 meciuri, 195 puncte (89 goluri+106 pase de gol);
2. **Aleksandr Maļev** (U.R.S.S.) 129 meciuri, 187 p (94+93);
3. **Boris Mihailov** (U.R.S.S.) 120 meciuri, 185 p (108+77);
4. **Vladimir Petrov** (U.R.S.S.) 118 meciuri, 169 p (82+87);
5. **Vladimir Martinec** (Cehoslovacia) 121 meciuri, 132 p (64+68);
6. **Sven „Tumba” Johansson** (Suedia) 92 meciuri, 120 p (77+43).

Cele mai multe meciuri la campionatele mondiale le-a jucat reprezentativa Cehoslovaciei, o altă forță a hocheiului mondial: 330 partide disputate în perioada 1924—85, mai mult decît Suedia (322), S.U.A. (265), Canada (263) și U.R.S.S. (227, doar 23 pierdute!). Încă două cifre-record din hocheiul cehoslovac:

- cele mai multe selecții: **Jiri Holik** — 319/132 goluri, urmat de **Oldrich Machac** — 294 și **Vladimir Martinec** — 291;
- cele mai multe goluri înscrise în campionatul țării: **Milan Novy** — 434 în 14 sezoane (11 — SONP Kladno, 3 — Dukla Jihlava), urmat de **Jozef Cerny** — 403 în 21 sezoane (1 — Skoda Pilsen, 20 — Zetor Brno).

Și cîți alți jucători de mare valoare nu a dat hocheiul cehoslovac?!... Să-i mai amintim doar pe **Jan Suchy**, **Karel Horacek**, **Jiri** și **Jaroslav Holik**, **Jiri Novac**, **Jan Klapac**, **Jozef Golonka**, **Jan Starsi**, **Frantisek Pospisil**.

98 de goluri înscrise în cele 105 meciuri pe care le-a disputat în 11 ediții ale C.M., este golgeterul acestei competiții, precedindu-l pe suedezul **Sven „Tumba” Johansson**, cu 84 de goluri realizate de-a lungul a 14 ediții

Dar să deschidem celebra „Guinness Book of World Records”, care rezervă un capitol special hocheiului:

— cea mai lungă carieră olimpică: **Richard Toriani** (Elveția), din 1928 până în 1948;

— cele mai multe medalii de aur la turneele olimpice — 3 (1964, 1968, 1972) — le-au obținut **Vitali Davidov, Aleksandr Ragulin, Anatoli Firsov** și **Viktor Kuzkin**;

— cel mai mare scor înregistrat într-un C.M.: Canada-Danemarca 47—0, la 12 februarie 1949.

Amintita „Guinness Book” prezintă o seamă de recorduri din hocheiul canadian, hocheiul țării care a oferit lumii acest sport atât de spectaculos în accepția lui modernă:

— cel mai lung meci: 2 ore 56 minute și 30 de secunde (Detroit Red Wings-Montreal Maroons 1—0), disputat la Montreal la 25 martie 1936;

— cea mai veche competiție de hochei: „Cupa Stanley”, organizată din 1893. Valoarea inițială a trofeului (transmisibil): 43,67 dolari, oferit în 1893 de Guvernatorul general al Canadei, Lordul Stanley. Cele mai multe victorii (22, începând din 1916) le-a raportat echipa Montreal Canadiens;

— cele mai multe meciuri disputate consecutiv le-a jucat **Garry Unger**: 883 (11 sezoane complete), jucând sub culorile cluburilor Toronto, Detroit și St. Louis în perioada 1968/69—1978/79;

— cel mai rapid hat-trick: **Bill Moisenko** (Chicago). El a înscris trei goluri în 21 de secunde, în meciul cu New York Rangers, la 23 martie 1952, meci disputat în cadrul N.H.L. (National Hockey League);

— cele mai multe goluri și puncte le-a realizat (tot în cadrul N.H.L.) binecunoscutul **Gordie Howe** (Detroit Red Wings): 786 goluri + 1023 pase de gol, deci 1809 puncte. G. Howe a avut și cea mai lungă carieră de jucător înregistrată până acum în Canada: un sfert de veac (1946/47—1970/71) prezent pe gheață, timp în care a jucat un total de 1687 meciuri;

— alți jucători longevivi: **Bobby Hull** (Chicago și Winnipeg) 18 sezoane, 1252 jocuri disputate, 785 goluri marcate; **Alex Delvechio** (Detroit), 23 sezoane, 1549 jocuri, 456 goluri; **Stan Mikita** (Chicago) 16 sezoane, 1131 jocuri, 467 goluri; **Jean Beliveau** (Montreal Canadiens) 18 sezoane, 1125 jocuri, 507 goluri;

— cei mai productivi atacanți, într-un sezon, în cadrul N.H.L.:

1. **Stan Mikita** (Chicago) 72 jocuri—87 goluri;

2. **Phil Esposito** (Boston Bruins) 74—84;

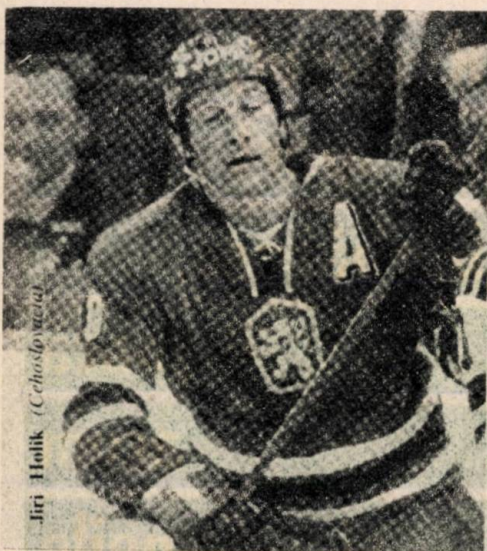
3. **Gordie Howe** (Detroit) 74—84;

4. **Jean Ratelle** (New York Rangers) 74—78;

— cele mai multe minute de penalizare într-o repriză le-a „obținut” echipa Montreal Canadiens: 66 minute (Toronto, 14 aprilie 1966);

— cele mai multe minute de penalizare într-un joc: 375, la meciul dintre Boston Bruins (206 minute) și New York Rangers (169 minute), disputat în 1970, la Boston. Rezultat final: 4—2 pentru „B.B.”.

În încheiere iată și câteva curiozități din lumea hocheiului:

— **Brad Park**, fundaș la echipa New York Rangers, supranumit „îngerul de la linia albastră”, poartă încălțăminte specială: nr. 43 la stîngul și nr. 45 la dreptul!

— **Derek Sanderson**, „atacantul fără inimă” a schimbat într-un sezon (1973—1974) nu mai puțin de... șapte echipe: Philadelphia Blazers, Boston Bruins, Toronto Toros, San Diego Mariners, Chicago Black Hawks, Buffalo Sabres, pentru a reveni la Toronto Toros!

— în sezonul 1971—1972, **Phil Esposito** juca centru atacant la Boston Bruins. În meciurile contra echipei Chicago Black Hawks, cu toate că au jucat împreună de opt ori, nu a înscris nici un gol în poarta apărată de **Tony Esposito**. Neșansă, ori aranjament de familie? Oricum, în sezonul amintit Phil a fost golgeter al N.H.L.: în 76 de meciuri a înscris 66 goluri și a dat 67 de pase, totalizând 133 puncte;

— în 1976, linia I de atac a echipei Houston Aeros era alcătuită din **Mark Howe** (23 ani, extremă dreaptă), **Gordie Howe** (49 ani, centru) și **Marty Howe** (21 ani, extremă stîngă) — adică tatăl și cei doi fii ai săi!

— în R.D. Germană există doar două cluburi cu echipe de hochei! Este vorba de Dynamo Weisswasser (de 23 de ori campioană) și Dynamo Berlin (de nouă ori campioană). A mai existat o echipă, S.G. Frenkenhausen (de două ori campioană), dar s-a desființat. Cele două echipe se întîlnesc anual în zece meciuri, cite cinci pe terenul fiecăreia, pentru titlul de campioană a țării. În rest — meciuri internaționale.

— s-au făcut (și se mai fac) încercări pentru răspîndirea acestui sport în rîndul femeilor. În unele țări au luat ființă formații feminine, dar nu se știe dacă acțiunea va da roadele așteptate. În schimb, federația de specialitate din Ungaria are în fruntea sa o femeie: Klara Kozsary!

Dar cite nu ar mai fi de spus despre recordurile hocheiului?

Mircea TUDORAN

Rugbyul, un sport bărbătesc, îl joacă acum și... femeile

E numai un teribilism, și-au spus unii. Alții, mulți la număr, nu au spus nimic, s-au mulțumit să zîmbească doar, amuzați, neîncredători. Pentru toți, replica a venit repede, în vorbe și în fapte...

Rugbyul feminin a devenit o realitate. Cum? „Răspunsul este extrem de simplu: pentru că nouă (femeilor, n.a.) ne place acest joc. Pentru că rugbyul devine un bun de folosință îndelungată cînd l-ai descoperit secretele, satisfacțiile. Pentru că rugbyul este un spectacol captivant”. Sînt vorbele unei publiciste, jucătoare la Finchley, secretară de presă la „Women RFU” — pe numele ei Tricia Moore. Tăra sa — desigur, Anglia. Desigur, fiindcă, aiudoma rugbyului clasic, eminamente... bărbătesc, adevăratele începuturi ale, să-i spunem, noului sport se leagă de locuri de dincolo de Canalul Mîneei, unde și William Webb Ellis a făcut cîndva, cu mai bine de un veac și jumătate în urmă, acel gest pentru istoria sportului mondial.

Rugbyul a devenit, în unele locuri, o realitate. În Marea Britanie, unde ființează, am amintit deja, o federație aparte, unde existau anul trecut 25 de echipe (vor fi existînd acum, cu siguranță, mai multe) angajate în întreceri continue, cele mai numeroase dintre aceste formații figurînd în cetăți universitare, după cum se poate observa lesne din citirea unor nume competitive: Leeds University, Finchley, Keele Univ, Trinity College, Magor, Cambridge, Leicester Polytechnic, Warwick Univ, University College of London. Iar Loughborough University se află acum în al optulea an de activitate. În Marea Britanie, spuneam, dar nu numai. Femeile joacă rugby și în Franța (Toulouse e, pare-se, inima acestui joc), în

O sarjă impetuoasă, grăitoare despre posibilitățile fetelor

Olanda, în Italia, dar și dincolo de Ocean, în S.U.A., unde Florida State University și-a și trecut în palmares trei titluri de campioană, iar Beantown de Boston — două.

Se fac **turnee internaționale**. Echipe englezești au fost în Franța și Italia, americancele sînt așteptate în Marea Britanie, în aprilie e proiectat primul meci Anglia-Franța. Și așa mai departe.

Are sexul frumos **chemare** pentru rugby? Un antrenor care a văzut multe jocuri la viața lui, Keith Evans, declara, în „Rugby world & post” (prestigioasă publicație are coloane, pagină chiar două pagini rezervate în fiecare număr pentru „Women’ rugby” că, în ce-l privește cel puțin „e mai plăcut să antrenezi fețele. Ele vin fără să știe ceva, fără prejudecăți, învățînd totul de la zero. Îmi amintesc de începutul meu în rugby, cînd aveam 15 ani.” Se vorbește chiar de mari talente. În portretul făcut, spre pildă, unei tinere de la Loughborough — mijlocașul la deschidere Karen Almond — ziaristul Ch. Thau înșiruia o seamă de calități impresionante. Între altele, Karen a marcat 9 eseuri în 3 meciuri și a arătat multă precizie și inspirație la loviturile de picior.

Să mai facem apel, în fine, la datele primului turneu național organizat de WRFU. S-a disputat într-o zi. Peste 45 de meciuri, de zece minute fiecare (se joacă și 30 de minute), cu 23 de echipe la start, cu un total de 500 de jucătoare. E ceva, nu-i așa?

Pînă mai ieri un sport eminamente bărbătesc, la propriu și la figurat, rugbyul și-a deschis poarta pentru reprezentantele sexului frumos, urmînd pilda altor sporturi, dovedind că e tot mai impropriu termenul „Sexul slab”.

Geo RAETCHI

EPIGRAME

Popicarii noștri, în ultimele șapte Campionate mondiale și europene au cucerit 38 de medalii.

*Au dovedit întregii lumi din „plin”,
C-aceste strălucite rezultate,
La masculin - cît și la feminin -
Nu-s... „izolate”!*

Echipei de fotbal Universitatea-Craiova

*De-un timp, la fine de retur,
Noi vă cîntăm, la o adică,
Nu „Marinică, Marinică”,
Ci... „Gaudeamus igitur”!*

Unei fotbaliste.

*Fiindcă nu ești mărunțică,
Peste poartă - fără frică -
Pina ieri dadeai săruturi...
Astăzi vad că dai și... șuturi!*

Unui „suporter” zgomotos.

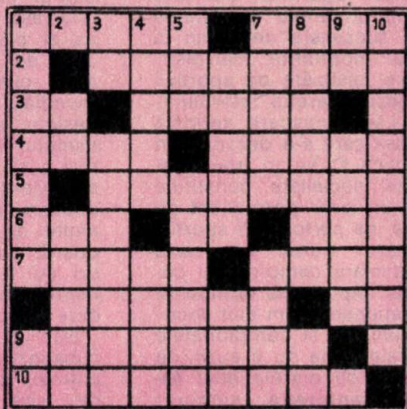
*Cînd insultîi numaidecît:
- Huo, arbitru! Banga, banga!
Mi se pare că talanga
Ai desprins-o... de la gît!*

D.C. MAZILU

GIMNASTICĂ

ORIZONTAL: 1. Vicecampioană la individual compus, birnă și sărituri și cu echipa, la mondialele de la Montreal — Scop. 2. Micile noastre balerine, renumite în lume, pentru evoluțiile lor. 3. În primele locuri! — O figură... la gimnastică. 4. Rezistent la... greșelile de arbitraj — Cu timpul stabilit. 5. Saltul gimnastelor. 6. Acum — În întoarcere! — Pe jumătate ratate. 7. Zîmbet — Cadeti. 8. Indiferență (pl.) — Al patrulea. 9. Aparat de gimnastică. 10. Iesirea de la sărituri sau de la birnă. **VERTICAL:** 1. Gimnastă a țării noastre, campioană mondială la birnă, în 1985, cu o splendidă evoluție, notată cu 10 — Cupa! 2. Face parte din echipă — Exercițiu autentic. 3. Argint — Sentiment de mulțumire la terminarea unui exercițiu. 4. Aparat care a adus mari satisfacții gimnastelor noastre — Zburător legendar. 5. Prefix... egal — Pete de roșu. 6. Cea mai mare stea a gimnasticii românești — Afluent al Ronului. 7. Exercițiu... greșit — Ustensilă de netezire. 8. Scheletul echipei (pl.) — În cerc! 9. La gimnastică! — Sprijin la vie (pl.). 10. În cercare.

DICȚIONAR: OMO, LEZ

ASI IN CAREUL MAGIC

Iubitorii sportului din țara noastră urmăresc cu interes major succesele de la an la an mai importante, mai răsunătoare, realizate de sportivii cubanezi în arena internațională. Larga mișcare sportivă de masă care s-a dezvoltat în Republica Cuba în anii construcției socialiste constituie acum un izvor permanent de talente, de performeri sportivi ale căror nume figurează printre marii campioni ai celor mai importante competiții internaționale, cum sînt Jocurile Olimpice și campionatele mondiale. Cine nu a auzit, de exemplu, de marele atlet **Alberto Juantorena**, singurul sportiv din lume care a reușit să cîștige medaliile de aur în probele de 400 și 800 m., în

cadrul unei singure ediții a J.O. așa cum a izbutit acest as al pistelor de alergări la J.O. de la Montreal? Campion olimpic și recordman mondial, Juantorena nu este, desigur, singura stea a atletismului cubanez și, cu atît mai puțin, a sportului din țara sa. Menținîndu-ne în sfera atletismului, am mai putea aminti de sprinterul **Silvio Leonard**, cronometrat de două ori cu 9,9 sec. pe suta de metri și încă de multe alte vedete ale pistelor de alergări...

Dar în România sportivii cubanezi cel mai bine cunoscuți și, nu exagerăm, admirați, sînt boxerii. Am putea spune că iubitorii sportului cu mănuși din țara noastră au asistat, oarecum în... direct,

la ascensiunea spectaculoasă a pugilatului cubanez în arena internațională. Bunele relații dintre federațiile noastre de specialitate, schimburile reciproce de delegații sportive au făcut ca din 1972 să vedem în fiecare an la București elita boxului cubanez. Prilejul a fost turneul internațional „Centura de aur”, la care reprezentativa de box a Cubei a participat la toate edițiile. Și s-a întîmplat ca 1972, anul primei ediții a „Centurii de aur” de la București, să rămînă o dată de referință în boxul cubanez. În același an, la Jocurile Olimpice de la Munchen, **Orlando Martinez**, **Emilio Correa** și **Teofilo Stevenson** cucereau primele medalii olimpice de

aur pentru boxul cubanez! A fost una dintre marile surprize ale Olimpiadei müncheneze. Patru ani mai târziu, performanța celor trei titluri olimpice la box pentru Cuba avea să se repete la J.O. de la Montreal: din nou Teofilo Stevenson și, alături de el, de data aceasta **Jorge Hernandez** și **Angel Herrera**. S-a crezut că „generația de aur” a lui Teofilo Stevenson și-a spus ultimul cuvânt la Montreal și că pugilatul cubanez nu va mai putea reedita performanțele din 1972 și 1976, iubitorii sportului cu mânuși din România, care aveau prilejul să-i vadă pe pugiliștii cubanezi în fiecare an la „Centura de aur”, nu împărțeau, însă, această părere, considerându-i pe Stevenson și colegii lui drept mari favoriți și pentru J.O. din 1980, de la Moscova. Și nu s-au înșelat. Boxul cubanez a obținut pe ringul Jocurilor Olimpice de la Moscova un succes de-a dreptul uluitor, fără precedent în întreaga istorie a turneului olimpic de box: un total de 10 (zece) medalii dintre care 6 de aur, 2 de argint și 2 de bronz. **Stevenson devenea pentru a treia oară campion olimpic!** Alături de el, cu medalii de aur: **Jorge Hernandez**, **Angel Herrera**, **Andres Aldama**, **Armando Martinez** și **Jose Gomez**.

Dacă la succesele obținute pe ringul Jocurilor Olimpice le adăugăm și pe cele realizate pe ringurile ultimelor două ediții ale campionatelor mondiale (4 titluri în 1978, la Belgrad și tot atâtea în 1982, la München) putem afirma, fără a greși sau exagera, că în ultimul deceniu și jumătate boxerii cubanezi au dominat cu autoritate marile competiții internaționale. Spectatorii „Centurii de aur” de la București au avut privilegiul să vadă și să aplaude toate marile vedete ale boxului cubanez, a căror măiestrie sportivă i-a încântat. Ultimii pe care i-am aplaudat au fost **Ricardo Diaz** și **Felix Savon**, medaliați cu aur la Campionatele mondiale de tineret de la București. Așteptăm acum noua reprezentativă a Cubei la „Centura de aur”, ediția 1987.

Petre HENT

FLORILE DE GHEATĂ ALE PHENIANULUI

Phenianul, capitala Republicii Populare Democrate Coreene, este o padure de blocuri într-o padure de verdeață. Blocurile sînt zvelte, înalte, smălțuite cu plăci de mica ce reflectă lumina soarelui în scipiri cateidoscopice. Decorul verde se îngeamăna din puzderia de parcuri care asaltează betonul. Vizitatorul are o impresie de grandoare, de explozie citadină.

1979. Patinoarul artificial din Phenian este, încă, o noțiune abstractă. Un șantier clocoțitor prefigurează silueta unui edificiu modern, impunător. Se întinde o palare imensă din aluminiu și sticlă, acoperișul, deasupra unui trunchi viguros din beton armat. Rapiditatea cu care se înalță exprima frenezia de a construi. Viitorul patinoar închide un triunghi ale cărui laturi mai sînt formate din bazinul acoperit și din „Hotelul Tineretului” rezervat sportivilor. Fiind prima construcție de acest fel, este clar că patinajul artistic era un sport hibrid, plin doar de aspirații și nu de succese, la data respectivă. Un sport ingenuu, care se născă, de fapt, în același timp cu durarea falniciei sale baze materiale ce prindea contur sub ochii noștri. De la etajul 8 al hotelului „Tineretului”, unde locuim în calitate de ziariști acreditați, alături de reprezentativa de juniori fotbal a țării noastre, participam la Turneul „Prietenia”, constatam cum patinoarul se apropie vertiginos, spre noi, pe verticală, dezlănșind energiile într-o nouă ramură sportivă (asa cum se întimplase, nu cu puțin timp în urmă, cu boxul, cu fotbalul, cu tirul, cu haltele, cu gimnastica artistică...)

1985. „Palatul de gheață” din Berlin găzduiește Turneul „Prietenia” la patinaj artistic. Cei mai tineri patinatori dintr-o serie de țări socialiste își etalează măiestria lerarhiile nu par zdruncinate, dar asistența reține un fapt inédit: prezența, în premieră, a... patinatorilor din R.P.D. Coreeana. Frumosul patinoar rodise, iată, dar timpul scurt plasa, teoretic, pe tinerii sportivi respectivi în postura unor învinși și guri. Din tribună, mă consideram posesorul unui mic secret, martor ocular, din întimplare, la cele două momente care au marcat startul și un prim punct de control, în curajoasa cursă de afirmare a patinajului din R.P.D. Coreeana. Spre surprinderea generală, micii patinatori, sfidînd lipsa de tradiție, au reușit să se evidențieze. Un loc 13 (din 27 de participanți) la fete, prin Shong Uk Kim, un loc 13 (din 18) prin Hong Son Zen; la băieți, devansarea unor participanți din Ungaria, Polonia, Bulgaria, chiar și din R.D. Germană vorbesc de la sine de lipsa de diletanțism, de efortul creator care caracterizează întreaga mișcare sportivă din R.P.D. Coreeana.

Ion CUPEN

EUGEN CRISTIAN MOTRIUC

un actor foarte tânăr,

un împătimit de sport

- Între atletism, fotbal și lupte a preferat... tot rugbyul! Actor la Piatra Neamț și schior pe Cozla
- Ziaristul Jules Janin din „Dama cu cameli” vizează să ajungă... gazetar sportiv.

Eugen Cristian Motriuc este, așa cum afirmă scriitorul Dinu Săraru directorul Teatrului Mic, „unul dintre actorii foarte tineri, cu largi posibilități pentru toate genurile și speciile de rol, știind să rezolve ingenios cele mai dificile probleme de creație...”

Noi l-am cunoscut cu mult înainte de a urca pe scenă, de a ajunge actor profesionist. L-am cunoscut ca sportiv, mai întâi ca atlet — aruncător de greutate, apoi ca fotbalist (într-o formație de nivel județean — stoper de netrecut), după aceea ca luptător de greco-romane și, în fine, ca rugbyst, jucător având, cum prea bine se exprima fostul său antrenor, Titi Ionescu, „o personalitate cu un larg relief”. Și aceasta într-o echipă din primul eșalon al sportului cu balonul oval, la Știința Petroșani. Jucător de nădejde, la un pas de lotul reprezentativ!

Pasul l-a făcut, ce-i drept, dar într-o altă direcție, spre care viața l-a propulsat cu aceeași forță ca și în sport, spre teatru, în calitate de student al institutului care poartă numele marelui Caragiale. Și aici personalitatea sa a fost remarcabilă de la început. O spune însuși profesorul la „clasa” căruia a absolvit institutul, apreciatul actor Constantin Dinulescu: „Motriuc a făcut un rol de excepție în Hernandez din „Piine

amară”, de Claude Spaak; un rol care a intrat în antologia teatrului nostru...”

Sportul, însă — cu toată largă deschidere pe care a înregistrat-o în teatru — pasiunea pentru rugby nu s-a stins în inima lui Eugen Cristian Motriuc, nici în perioada în care, după absolvire, a fost actor la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț. Între anii 1977—1982 și nici mai târziu. În orașul de pe Bistrița, de pildă, tânărul actor a găsit timp ca între muzicalul cu „Nevestele vesele din Windsor” după Shakespeare și „Cuibul” de Tudor Popescu (premiu de interpretare la Festivalul tineretului de la Costi-

nești, pentru rolul Stănel), între „Treii surori” de Cehov și „Anotimpuri teatrale” de Eduard Covali, Motriuc putea fi întâlnit cu schiurile pe Cozla (masivul care domină Piatra Neamț), în sala de sport a orașului nemțean inițiind copiii în arta voinicilor — luptele, sau pe terenul „Ceahlăului”, la o miuță de rugby în 8 cu pionierii din localitate...

Chiar și după venirea la București, prin concurs, la Teatrul Mic, acest „actor împătimit după sport”, cum îi spunea un critic dramatic, a rămas fidel săliilor și stadioanelor, în pofda unui repertoriu vast și complex, de la „Miriala” de Paul Cornel Chitic, la

„Mania posturilor” după Vasile Aler Sandu, între „Mitică Popescu” de Camil Petrescu și „Richard al III-lea” de Shakespeare, tinărul actor reapare destul de des, fie la sala Floreasca urmărind un meci de baschet, fie la Polivalentă, cînd se joacă handbal, fie la „23 August” la o gală de box și, bineînțeles, la „Parcul copilului”, fiulul bucureștean al rugbyului nostru.

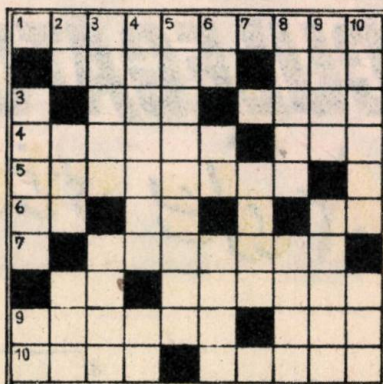
În prezent, Eugen Cristian Motriuc este ziaristul Jules Janin din „Dama cu cameliu” de Al. Dumas-fiul, rol de întindere și de mare succes. L-am abordat într-o pauză a acestui spectacol (cu... casa închisă, cum sînt, de altfel, toate piesele puse în scenă la Teatrul Mic), după reușita tricolorilor rugbiști în meciul de debut, cu XV-le URSS, în ediția 1985/86 a Campionatului european F.I.R.A., meci la care, de altfel, a și asistat o singură repriză: „N-am putut să rămîn pînă la terminare, aveam repetiție cu „Mitică Popescu”... Am plecat la 13—0 și am avut unele emoții, pentru că, în final, a fost 16—12...”

Ne arată o cronică din „Viața sportivă”, la care a colaborat și a rămas „om de redacție”. L-ar încanta să vină cît mai des nu numai printre sportivii consacrați sau cei în devenire (și la București, „isprăvile” de la Piatra Neamț, cu inițierea de copiii în rugby continuă, pe stadionul Green- cea, aflat la doi pași de noua sa locuință), ci și printre ziaristi sportivi... De altfel, pe unii îi cultivă și îndrăgește nespun, iar cu talentul său remarcabil îi și mîntă (vă amintiți, unii dintre dv. de spectacolele de la Sala polivalentă în care Eugen Cristian Motriuc a apărut în postură de cronic-reporter RTV, culegînd aplauze la... scenă deschisă). Totul din dorința de a se afla cît mai aproape, cît mai direct, în intimitatea fenomenului sportiv, pe multiplele sale fațete. „Fiindcă numai așa voi fi în măsură să-mi largesc orizontul cunoașterii și al trăirii. Scena este pentru un actor un simplu pretext. Important este ca el să cunoască profund esența vieții, să se afle în intimitatea ei, să se identifice cît mai exact cu personajele pe care le va interpreta. Numai astfel poate avea garanția autenticității...”

Dacă n-ar fi rămas efectiv în familia rugbyului și n-ar fi trecut apoi în aceea a actorilor, Eugen Cristian Motriuc s-ar fi dedicat gazdăriei sportive. Cu certitudine că ar fi avut numai reușite. Dar, cum o spune cu franchețea sa de totdeauna, „nici acum nu-i tîrziu. Poate, cîndva, voi lucra permanent într-o redacție sportivă!”.

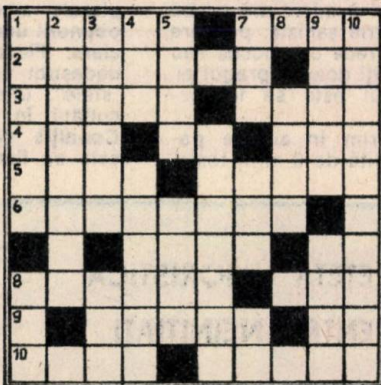
Tiberiu STAMA

JOC CU JOCURI

ORIZONTAL: 1. Execută o aruncare liberă. 2. Început — Sta pe tușa. 3. Lovește mingea de sus — Poartă... feroviara (pl.). 4. Serviciu direct — Bună dispoziție. 5. Merg pe virfuri. 6. Efect nerealizat! — Direct în portar! — Atac al brașovenilor! 7. Preluări în degete. 8. Sacoșă mică! — Plonjon lateral. 9. Cu o poziție joasă la serviciu — Joc egal. 10. Face schimbări la feroviari — Componentă a unui cuplu de dublu mixt. **VERTICAL:** 1. E stelistă! — Salt înainte! 2. Adus din față! — Atac neregulamentar — Gol cu capul! 3. Un retur în forță — A duce. 4. Greșeli la serviciu — Cinci pere! 5. Servesc drept... sprijin. 6. Ușite — Final de turnuri! — Se simte. 7. Leon se întoarce! 8. Trase la poartă — Șir de inele. 9. A se pregăti pentru atac, la volei — A învinge. 10. Nu joacă deloc corect — Primele elemente!

VOLEI

ORIZONTAL: 1. Desparte terenurile de volei — Plonjon. 2. Schimbare la volei — Din săritură! 3. A ocoli blocajul — Un loc pentru arbitrul ajutător. 4. Trei din cinci! — Ca din pușcă! — Trage pe centrul! 5. Iți pe margini! — Direcție athletică. 6. Ridicătoare. 7. Din loc în loc — În zbor! 8. Ridicătoare la... înălțime — A intra în teren. 9. Bogație — Aer! 10. Trofee de nivel... european — Atacă de sus. **VERTICAL:** 1. Serviciu la punct fix — Nu prea înalt. 2. Atac. 3. A țintii! — Capitan de echipă. 4. Plasat în spate! — Rezistență... puse la apă. 5. Acțiune a trăgătorilor — Trăgătoare în final! 6. Blocajul, dublajul și jocul în linia a II-a. 7. O parte din joc — Curelușă — În cerc! 8. Curse fără cap! 9. Părăsit — Acționează la volei. 10. Jucătoare în atac.

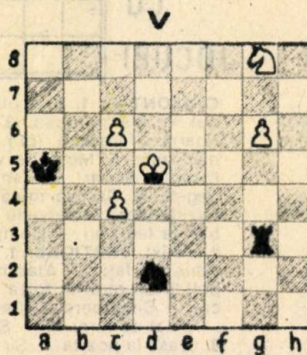
DICTIONAR: ITTE, IRA

CULEGĂTORII de stele

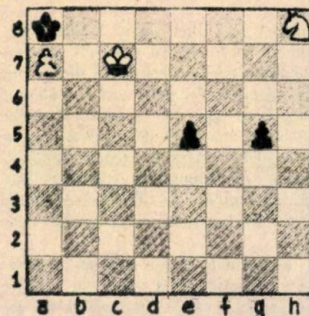
MIC CONCURS DE ȘAH... ... ÎN CARE PUTEȚI DEVENI MARE MAESTRU!

Nu este un simplu joc de cuvinte, ci o adevărată probă de măiestrie șahistă, pe care o puteți trece cu succes sau să vă opriți doar în pragul ei. Principalul este să îndrăzniți.

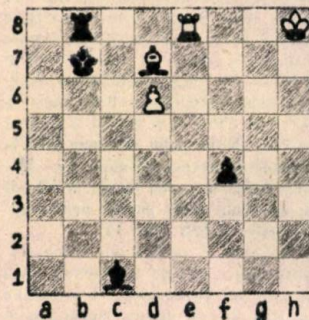
Vă oferim în aceste pagini o suită de 9 mini-teste,

poziții pe tabla de șah în care piesele albe au posibilitatea obținerii unei victorii rapide și clare. Fiecare diagramă are dedesubt una sau mai multe „stele”, urmînd ordinea dificultății în găsirea soluțiilor. Condiția concursului nostru este ca fiecare cititor să cu-

VI

leagă cit mai multe asemenea stele, pentru demonstrarea forței de care dispune.

Dacă ați cules o singură stea, înseamnă că este cea a speranței, sintetiți abia la început de drum. Cu 2 sau 3 stele vă considerăm un amator puternic, puteți fi sigur de suc-

REȚETĂ UMORISTICĂ PENTRU NEINIȚIAȚI

1. Care este mutarea cea mai bună? Cea care nu-i place adversarului!
2. Cum se evită criza de timp? Folosind un ceas cu cuc!
3. Pionul „otrăvit” poate fi... „mîncat”? Depinde de ce mai e pe masă!
4. Cum se poate câștiga rapid o partidă de concurs? Se sechestrează adversarul în camera de hotel ceva mai puțin de o oră și apoi se face o tentativă de doborîre a recordului timpului în alergare spre sala de joc, pentru a face act de prezență la consemnarea... forfaitului.
5. Confruntarea dintre doi mari maeștri internaționali este o... remiză? În afara „salonului”, pronosticul X nu e sigur.

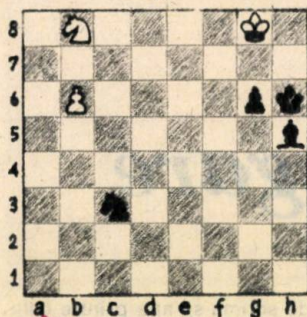
6. Cum se propune în mod regulamentar remiza? O singură dată de-a lungul unei partide și nu de maniera: Vrei remiza acum, sau... mai târziu?

7. Ce înseamnă „fair-play” în jocul de șah? Să fii isteț și nu viclean. Să întinzi cîștit curse inteligente și nu să-l păcălești pe „prost”. Să creezi combinații și să nu folosești „mijloace” combinative. Să cedezi o partidă pierdută și să nu aștepti căderea stegulețului. Să nu feliciți adversarul care s-a declarat învins.

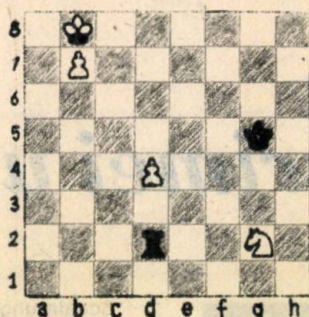
8. Ce înseamnă să fi modest ca șahist? Să crezi că ai doar înclinație și nu talent. Să ai bun simț și să crezi că n-ai destul. Să cunoști pe de rost teoria modernă a deschiderilor și, totuși, să înveți mereu. Să apreciezi drept geniale mutările adversarului și nu pe cele proprii. Să cucerești locul întâi „ex-aequo” într-un concurs și să recunoști nesilit, chiar dacă nu e așa, că ai cel mai slab Sonneborn.

MARGARETA MUREȘAN
mare maestră internațională

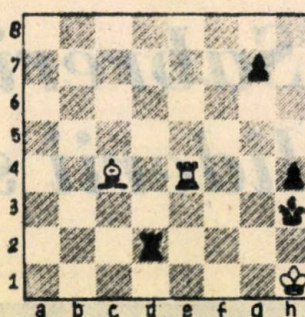
II

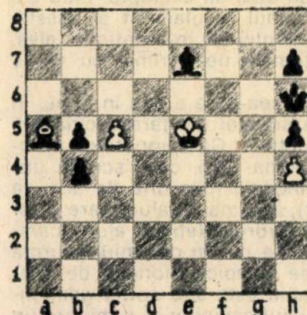
III

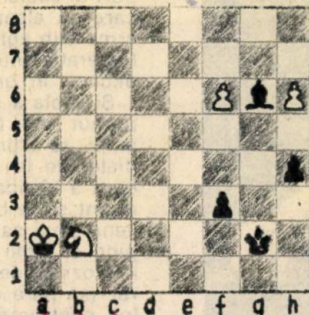
IV

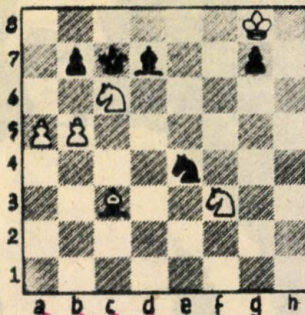
VII

VIII

IX

ces în fața oricăruia dintre partenerii dv. obișnuiți. Cu 4-6 stele aveți dreptul de a vă încerca șansa în concursuri oficiale, pentru a obține o categorie de clasificare, chiar una superioară. Dacă ați totalizat 7-16 stele este mai mult decât probabil că și

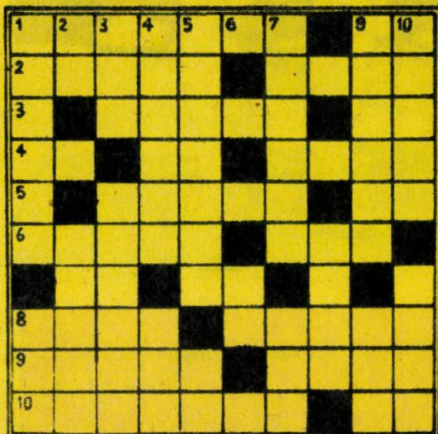
posedați o asemenea categorie, sunteți un veritabil maestru. Iar dacă ați cules și ultimele 4 stele, total 20, aveți forță de mare maestru, și așteptăm sugestiile dv. pentru a ști cum să facem viitorul nostru concurs.

Deocamdată, vă rugăm să

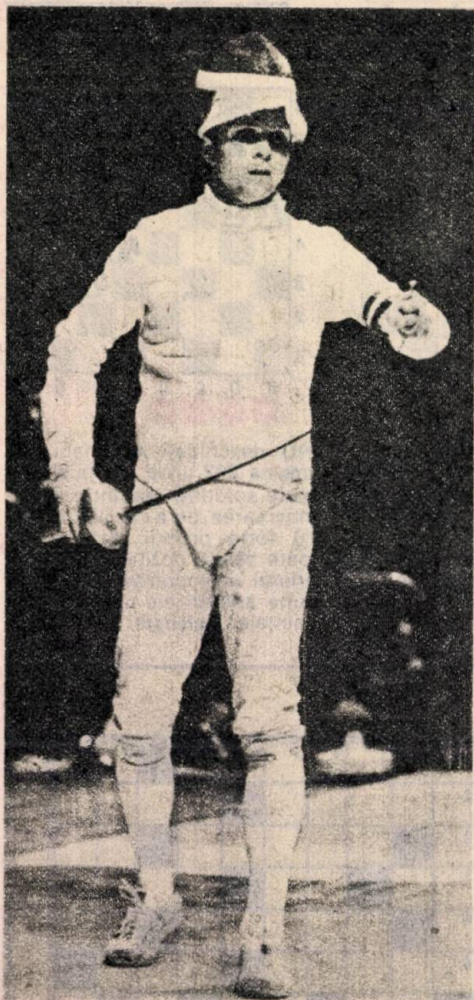
NU deschideți Almanahul la pagina 207 unde sînt publicate toate soluțiile. Mai întii, faceți încercarea de a rezolva testul cu forțe proprii. Atenție, în toate cele 9 poziții albul mută primul și împotriva celor mai bune apărări ale negrului, bineînțeles, cîștigă!

JOC... DE ECHIPĂ

ORIZONTAL: 1. Jocul gigantilor — Echipa! 2. A face schimbări — Joc fără nici un câștig. 3. Cu mingea de colo colo — Primele la șah! 4. Punct direct din serviciu — La Sideat — Teren cu iarbă. 5. Greșală la serviciu — Tras pe centru! 6. Victorie categorică — „Teren” de polo (pl.). 7. În atac! — La volei! 8. Înaintare — Atrage la jocuri. 9. Legat la bocanci — Rotile. 10. A desființa adversarul — Tele! **VERTICAL:** 1. Cînd prinde mingea o... goneste — Plasa ruptă! 2. Primii în apărare! — Înaintas italian. 3. O parte din joc — Tras pe-alături (pl.). 4. „Conducător” de joc — Jucător din echipa Cehoslovaciei. 5. Joc sportiv în „7” — Cap la Tilihoi! 6. În jocul numit rebel! 7. Teren neted (ferm.) — A intra în teren. 8. Joc în bazin. 9. Transmiterea mingii — Echipă de fotbal... curgătoare. 10. La mijlocul mesei de tenis — La coșul de baschet.

Sabrerii, liderii scrimei ungare

Ernő Kolczonay

Scoala ungară de scrimă se află printre cele care au contribuit la afirmarea și modernizarea acestei discipline olimpice, specialiștii unguri ai sabiei, ca să dăm un exemplu, fiind cei care au alcătuit primul regulament al acestei arme sub egida primului for internațional ales, Federația Internațională de Scrimă, cu multe decenii în urmă.

Și sabia a și fost cea care a dus în lume, în primul rând, faima scrimei din țara vecină. De altfel, la ultima ediție a Campionatelor mondiale, de la Barcelona-1985, când scrima ungară a cîștigat 3 medalii (cîte una de aur, de argint și de bronz), cea mai strălucitoare a revenit unui sabrer, **György Nebald**, ajuns campion al lumii după ce cu un deceniu în urmă la Poznań devenise campion mondial de tineret (se pare că sabia este sub zodia gemenilor, pentru că actualul campion al lumii are un frate, Roland, și el component al echipei Ungariei, ambii avînd de înfruntat pe planșele internaționale ale ultimilor ani redutabilul „dublu” al fraților gemeni **Etropolski**, multipli medaliați olimpici și mondiali).

După ce în anul 1975, în fața propriilor suporterii, la Campionatele mondiale de la Budapesta, scrimerii unguri n-au reușit să obțină nici un titlu din cele opt puse în joc (imi amintesc cu plăcere că atunci, deși o sală arhiplină aștepta în seara finalei feminine o victorie a favoritei publicului, **Ildiko Bobiş**, am relatat de la fața locului entuziasma victorie a reprezentantei României, **Ecaterina Stahl**), a urmat o perioadă de întinerire a loturilor. Și dacă în anii imediat următori floretista **Ilona Schwarczenbeger** a devenit campioană olimpică (Montreal '76), iar sabrerul **Pal Gerevich** campion mondial (Buenos Aires '77), satisfacțiile au venit apoi în probele individuale de la spadasi (**Szekeli** și **Papp**, cei mai buni din lume în 1981 și, respectiv, 1982).

Titlul de campion mondial de tineret obținut în aprilie anul trecut, la Arnhem, de **Zsolt Ersek**, a anunțat, parcă, revigorarea floretei, care, în vară, la Barcelona, a mai obținut o medalie de argint, prin echipa feminină (**Gertrud Ștefanek**, **Szusa Ianoși**, **Edit Kovacs** și **Szusa Szöcs**), cea care de mulți ani nu mai apăruse în palmaresul întrecerilor supreme. A „dispărut”, în schimb, spada, care alături de tradiționala sabie, purtase steagul performanțelor în ultimul deceniu. Veteranul **Ernő Kolczonay**, multiplu medaliat mondial și olimpic, a fost nevoit să se mulțumească la Barcelona cu locul din vecinătatea podiumului...

—p.sl.—

1985

A FOST ȘI ANUL LUI FLOREA ISPIR, liderul prezențelor în Divizia „A”

Cînd iubitorii fotbalului se pregăteau să întoarcă ultimele file de calendar și priveau retrospectiv, mai toți au concluzionat — cu siguranță — că „a fost anul echipei Steaua”. Și aveau perfectă dreptate, pentru că 1985 a fost dominat de performanțele campioanei noastre, atît pe plan intern, cit și pe plan internațional. Dar la cuvînt s-ar putea înscris, cu punctul său de vedere, și Florea Ispir, căpitanul echipei A.S.A. Tg. Mureș: „A fost și anul meu!” Iar afirmația nu este lipsită de temei, deoarece decanul de vîrstă al actualilor divizionari „A” s-a confruntat anul trecut cu un moment de referință în viața sa de fotbalist. L-a egalat, la numărul de prezențe pe prima scenă, pe fostul lider, Cornel Dinu, după care a pornit de unul singur spre... „cota 500”! O graniță greu de imaginat la un moment dat, dar iată că acum, cînd Ispir a ajuns la 464 de meciuri, pare accesibilă.

În toamnă, în ziua cînd îi înmîna lui Ispir o frumoasă cupă, cu ocazia egalării recordului de prezențe în Divizia „A”, Cornel Căcoveanu, președintele lui A.S.A. Tg. Mureș, făcea următoarea remarcă: „Dacă Florea al nostru ar fi avut șansa să urce pe prima scenă la vîrsta junioratului, așa cum au făcut-o Dobrin sau Balaci, el și-ar fi putut trece pe răboi un total de jocuri care ar fi început cu cifra 6!” Și cit adevăr este în cele spuse de inimosul conducător mureș-

sean, la fel de emoționat în acea zi ca și Ispir, marcat vizibil, la rîndu-i de importanța momentului festiv!

Pentru că Ispir a făcut cunoștință cu Divizia „A” abia la 21 de ani, mai exact la 19 martie 1970, el fiind născut la 23 noiembrie 1949 (în comuna Virtejul, de lîngă București). Cum vede acum, după aproape 16 ani, ziua debutului său liderul longevității sportive? „Primul contact cu eșalonul de elită l-am făcut la Craiova, cu Universitatea, echipa mea — A.S.A. — pierzînd cu 1-2, deci un debut cu... stîngul pentru mine. De altfel, a fost un retur greu pentru echipă, și pentru mine, A.S.A. retrogradînd în Divizia „B”. Dar a revenit în anul următor, și de atunci a rămas pe prima scenă, iar eu am jucat tot timpul sub culorile echipei care m-a lansat și consacrat, avînd în permanență dorința de a nu rămîne dator față de ce am primit, atît în fotbal, cit și în viață”.

Iar pentru a contura și mai bine portretul acestui jucător de excepție, iată și două palmares: A.S.A. Tg. Mureș a acumulat pînă acum 571 de partide în Divizia „A”, iar Ispir 464. Care dintre jucătorii primului eșalon se pot lăuda cu o asemenea strînsă diferență, care în ultimă instanță este un mare avantaj pentru Ispir, confirmînd atașamentul față de echipa sub culorile căreia a trăit o viață de sportiv.

L-am văzut de cîteva ori pe Ispir

Moment emoționant pentru Florea Ispir: primirea unei frumoase cupe, pentru egalarea recordului de prezențe pe prima scenă fotbalistică.

jucînd anul trecut. Și la Baia Mare, și la Rm. Vilcea, și la Tg. Mureș. De fiecare dată m-a determinat — și am făcut acest lucru cu gîndul împăcat că nu am exagerat nici un moment — să-i trec numele cu majuscule în caseta tehnică a meciurilor respective. Dar cel mai mult m-a impresionat — pe fondul unei evoluții apreciate, sobru în intervenții, simț al plasamentului, efort fără rabat, dubînd deseori — la Baia Mare unde, fiind accidentat, a refuzat să părăsească terenul, acceptînd doar îngrijirile medicului. Pentru a rămîne alături de coechipieri, pentru a pune umărul la realizarea unui rezultat cit mai bun. A fost o nouă probă de devotament, de sacrificiu, un exemplu de caracter deosebit. Acesta este Florea Ispir. Mereu un exemplu pentru colegii mai tineri. Dar nu numai pentru ei!

Tot înainte, Florică! La mai multe meciuri și... drum bun spre 500!

Adrian VASILESCU

Acum 130 de ani:

PRIMUL BAZIN DE ÎNOT ÎN BUCUREȘTI

Un dosar din 1853, destul de voluminos, de circa 60 de pagini, scris uneori mărunț și ordonat, alteori larg și dezordonat, cu adnotări făcute de oameni iluștri ai vremii, nu are decît o singură temă și anume construirea unui bazin de înot în București.

Găsim o corespondență intensă între Departamentul lucrărilor ostășești și Departamentul din Năuntrul, avînd alăturate proiecte, devize și condiții. Știm precis că bazinul urma a se construi mai jos de cazarma de cavalerie, pe malul Dimboviței. Devizul era de 56.225 lei, o sumă enormă pentru acea vreme, iar proiectul era iscălit de colonelul Borozin, o figură marcantă a vremii (el fiind cel care a ridicat planurile orașului București în 1853).

Ne uimește minuțiozitatea cu care Borozin concepe proiectul. Pe o întindere de 6 pagini, cu scrisul său mărunț și ordonat, colonelul prezintă un amănunțit proiect, în trei capitole,

bine gîndite. Primul capitol tratează situația pămîntului, a solului și deci amplasarea sa. Al doilea capitol — planul bazinului ce din păcate nu ni s-a păstrat (numai schița) și ultimul capitol — devizul. Amplasarea urma să fie probabil cam pe locul actualului cămin studentesc de la Cotroceni sau poate dincolo, pe malul celălalt.

Planurile orașului București, atît ale lui Papazoglu, cit și Yung, Borozin etc. nu numesc acest edificiu, totuși se poate vedea în planurile respective o însemnare de formă dreptunghiulară în afara cazarmii de cavalerie, spre mal. Se poate ca aceasta să fie bazinul. Astăzi nu putem încerca să-l determinăm, pentru că Dimbovița și-a schimbat radical cursul în anul 1883, cu ocazia săpării noului curs, făcînd ca locuințele și edificiile de pe un mal să apară pe malul opus. Dimensiunile bazinului aveau o suprafață totală de 500 stînjeni pătrați, adică 1179,95 mp, de

formă dreptunghiulară cu dimensiunile de 39,340 m latura mică și 58,995 m latura mare. Bazinul urma să fie împrejmuit cu un rînd de bănci și un podeț de lemn.

Aceasta, conform planului, pentru că, aflăm ulterior, dintr-un document nedat, că Departamentul treburilor din Năuntrul al Principatului Țării Românești nu acceptă construirea bazinului.

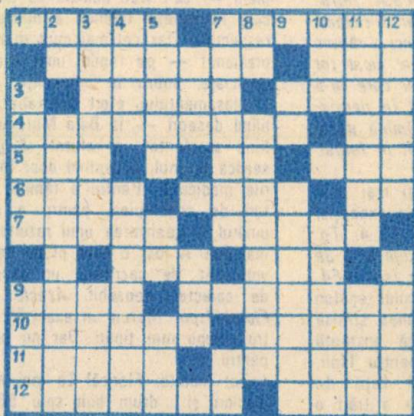
Important pentru noi este de a încerca să aflăm locul primului bazin de înot, deoarece, acesta... nu-i primul!

O spune chiar Borozin în proiectul său: „intenția înființării bazinului de natație de aceeași întindere cu vechiul bazin”. Mai mult, tot în proiectul sus-amintit, Borozin mai spune: „acest bazin (adică vechiul, n.a.) fundul lui și pămîntul care-l înconjoară, mai cu seamă... este pătrunsă într-o mare adîncime de putreziciunea gunoierului și a altor murdării încă de mai mulți ani, astfel încît nu se va mai putea curăța spre a se putea aduce în stare pentru scăldat”. Deci iată că exista un alt bazin mai vechi!

Unde, cu aproximație știm, dar de cînd există nu știm. Poate din 1852, cînd Bibescu Vodă înalță cazarma din Cotroceni. Poate fi și opera ingenioasă a unui morar de pe Dimbovița, ce o dată cu construirea morii de apă construiește și un bazin. Dincolo de aceste prezumții, este sigur că la București a existat un bazin de înot cu peste 130 de ani în urmă.

Prof. Virgil STOIAN

DIN TOATE SPORTURILE

ORIZONTAL: 1. Joc sportiv cu plasă — Joc de bilă. 2. Sport nautic — Aparat de gimnastică. 3. Pierdut — Joc intrat la apă. 4. Situația jucătorilor neprofesioniști — Argint simbolic. 5. Pe podium, la natație! — La predare — Careuri pe teren. 6. Nu e drept — Rămură atletică — Meci egal! 7. Veșnic — Defect. 8. Record la ciclism — Înotător. 9. Numele științific al ratei — Echipa. 10. Netedă — Român (od.) 11. „Liberele” la gimnastică — Valoare. 12. Sărituri — Săritor legendar. **VERTICAL:** 1. Fuge pe zăpadă — Un plus la motocicletă. 2. Două din zece! — Anturajul hocheiului. 3. Înotul practicat ca sport — Lesă răsturnată. 4. Sport pe apă — Alergător pe teren variat. 5. Susurul apelor — Număr mic — La aterizare! 6. Sport la țintă — Glumă făcută fără cap. 7. Sport pe gheață — Mei! 8. Lojă centrală! — Salt sportiv. 9. După masă — Opriri sportive. 10. Echipă din Bihor — Adversar, dar nu sportiv. 11. Sport cu cai — Ca o visla. 12. Laude — Om al „Jiului”.

DICTIONAR: INIC, JITIE, ANAS, AGA, ICO

ALBUMUL cu AMINTIRI

Numărul norocos...

Soarele începe să-și facă loc printre crestele Atlasului Saharian. Locuitorii din Telagh se pregătesc pentru o nouă zi. Prima din cel de al treilea deceniu. Pentru păstorul Mimoun noaptea care a trecut a fost mai lungă ca de obicei. Cu clipe de neliniște. Cu pași furișai de femei. Cu priviri interrogative și pline de așteptare ale bărbatilor. La capătul nopții, în casa săracăcioasă a acestui harnic păstor algerian a mai apărut o gură de hrănit. Bucurie, desigur, dar și vădită îngrijorare pentru viitorul plăpîndului băiețel ivit să dea piept cu viața. Cine să știe, însă, că în acel 1 ianuarie 1921, deasupra patului în care-și dormea cel dinții somn pămintesc Alain O'Kacha Mimoun se abătuse pentru o clipă zeita Gloriei? Deocamdată vizibilă era doar viața cotidiană a unor oameni aflați sub dominare colonială și pentru care exista o singură grijă, cea a zilei de mîine.

Acolo, în asprimea muntelui, și-a călit mai întîi micul O'Kacha trupul, reglîndu-și suflul după goana agilelor capre. Asemenea vestitului Spyros Louis, păstorul din Maruzi, cel care a coborît din Pîndul elen pentru a cîștiga la 10 aprilie 1896 maratonul, istovitoare cursă de alergare a celor 42 de kilometri, reamintind lumii moderne de acel celebru „Bucurați-vă, am invins!” al anticului Filipides. Uralele mulțimii adunate pe stadionul atenian vestind reluarea Olimpiadelor interzise de împăratul Teodosie I, nu urcaseră încă pe drumul de la Sidi Bel Abbas spre Telagh. Aici lumea încă își petrecea timpul așa cum îl pomenise din vechime. Sportul? O necunoscută...

Alain O'Kacha își îndeplinea, la rîndu-i, liniștit obligațiile cotidiene, cu o rîvnă și o perseverență care-i vor fi prin ani principalele trăsături de caracter.

Pînă într-o zi, cînd Ares înălțîndu-și nemilos arpile, lumea avea să fie zguduită din temelii. Pentru tinărul scund de statură, dar cu fiecare fibră vibrînd, maturitatea bătea la poartă prea devreme. Automatul și grenadele, moartea și ură nu mai erau lucruri de joacă.

Povestește un martor ocular

„Monte Cassino, un nume, o minăstire aproape uitată undeva la sud de Roma? Nu, un iad; atît de neînchipuit, încît omul cu imaginația cea mai bogată nu-i putea zugrăvi grozăvia. Un loc în care morții mor de cinci ori. Un ținut al foamei, al setei și al morții. Un cimitir pentru tinerii între 20 și 30 de ani... Ce e mai rău? Focul? Foamea? Seta? Baionetele strălucitoare? Jetul aprins al aruncătoarelor de flăcări?... Nu pot spune. Dar ceea ce nici eu și nici ceilalți combatanți de la Monte Cassino nu vom uita niciodată este duhoarea, Mirosul dulceag de hoit și clor. Răniții păstrau mirosul timp de luni de zile, dîndu-le ametea medicilor și infirmierelor... Dacă într-o zi de vacanță treci cîmvă prin orașul Cassino, oprește-te o clipă... Coboară din mașină, pleacă-ți capul în semn de respect pentru cei care au căzut aici, pe muntele sfînt. Ascultă cu atenție, poate vei mai auzi vîietul obuzelor și vaietele răniților...” A fost în mai 1944. Aici s-a aflat, între viață și moarte, și soldatul Alain O'Kacha Mimoun. La un pas de o iremediabilă infirmitate. Au luptat și medicii și organismul său călit. A ieșit învingător. Prima sa mare victorie. Cînd s-a trezit, eliberîndu-se de „mirosul de Cassino”, se transformase mult. Devenise un OM, care visa la altfel de victorii, la altfel de bătălii, unde lupta este pe viață, niciodată pe moarte și ură. Și a ales sportul.

„Orașul lumină” n-avea încă timp, în acel an 1946, să-l observe pe tinărul algerian, mai mult scund decît înalt, slab și cu privirea adîncă. Cronicile sportive abia rețin în cîteva rînduri rătăcite în colțuri de pagină faptul că Alain Mimoun a cîștigat crosul din Bois de Boulogne și că același obscur atlet se impusese și în cursele de fond de pe „Colombes”, stadionul care a „văzut” triumfînd multe glorii. Ora marii afirmări, așa cum promisese zeita Gloria la 1 ianuarie 1921, nu sosise. Drumul spre vîrfuri performanței este cel al perseverenței, al neîncetelor căutări. Iar Mimoun îl străbate zi de zi cu neabătută vîntă. Va reuși?

Doar cine a asistat la o Olimpiadă

Alain Mimoun, în timpul maratonului de la Melbourne

poate înțelege măreția acestei reușiri a tineretului sportiv de pretutîndeni. Primele Jocuri de după război, „Jocurile austerității”, au constituit și pentru eroul nostru impactul cu sportul în cea mai amplă desfășurare a sa. Alain Mimoun reușise, totuși, între timp, să-și merite locul între cei 285 de francezi care au trecut Canalul Minecii pentru a face auzit și glasul „cocoșului galic” pe Empire Stadion Wembley sau în Windsor Great Park. El, fostul păstor din Atlasul Saharian, ascultă cu emoție jurămîntul unui alt atlet, Donald Finlay, gîndindu-se și la cehoslovacul Emil Zatopek, „omul locomotivă”, și la belgianul Gaston Reiff, și la suedezul Bertil Albertsson, și la norvegianul Martin Stokken, pe care va trebui să-i înfrunte peste cîteva zile în totdeauna epuizantele alergări pe distanțe lungi. Dar lui tocmai asemenea curse îi plăceau, pentru că ele îi aminteau de largile spații de acasă... Și a plecat în proba celor 10 000 m cu convingerea că poate fi și cel mai bun dintre cei 27 de concurenți. N-a

fost. Ziua de 30 iulie 1948 i-a adus doar o medalie de argint. Nesperată! Dar, mai presus de toate, a fost aceea credință intimă că se poate. Că abia acum începe urcușul.

O primă confirmare avea să vină în anul următor, cind termină în fruntea participanților la „Crosul Națiunilor”. O va mai face încă de trei ori — 1952, 1954, 1956 —, fiind singurul francez care reușește acest și-rag de victorii. Toate aceste succese se vor aduna însă pe rînd, ca și alte atitea și atitea performanțe de excepție — bruxelezi l-au aplaudat, apoi, la „europenele” din 1950, ca și pe, din nou, învingătorul său, Zatopek — dar visul cel mare va rămîne în continuare aurul olimpic. Adică perfecțiunea...

Famosul Paavo Nurmi, „omul cronometru”, la 55 de ani, intră pe Olimpiastadion cu torța aprinsă în calda Eladă, în aplauzele a 70 000 de spectatori. La Helsinki erau atunci, la 18 iulie 1952, veniți în căutarea nemuririi, 4925 de sportivi din 69 de țări ale lumii.

Pentru fondești, preliudiu marilor încercări a fost proba de 10 000 m. Cînd umbra înserării s-a lăsat peste Stadionul Olimpic, pe treapta cea mai de sus a podiumului a urcat, din nou, Emil Zatopek, în timp ce Alain Mimoun a rămas încă o dată în plasa inegalabilului campion.

Revanșa, mult așteptată revanșa, a avut loc după patru zile. 24 iulie. 5000 m. Un start cu patru eroi... Sportivii se supraveghează cu atenție, gata să răspundă prompt oricăror tentative de detașare. Fuleu după fuleu. Metru cu metru. Finalul este aproape.

Emil Zatopek percepe apropierea furtunii.

Vest-germanul Herbert Schade, la care toate par ușoare, foarte ușoare, simte pasul greu al cehului, clocotul intens al tînarului universitar englez Chataway, ritmul egal al lui Reiff, care vrea să redevină mafele Reiff, prezența calmă a lui Mimoun.

Cu pas ferm, Christopher Chataway atîșează la rîndu-i un nepăsător calm britanic.

Mimoun, în sfîrșit, foarte modest, foarte rezervat, extraordinar de lucid și demonstrînd pe acești ultimi 400 de metri o descărcare enormă de resurse necunoscute.

Sosire!

O lume în delir tipă! Ei continuă! Lumea le scandează numele! Ei continuă! Ei nu aud. Nu mai percep nici timpul, nici distanța. Ei aleargă așa, fără să știe exact. Fără alt imbold decît forța și forma. Ei sînt pe umerii aripilor lui Jupiter...

La numai opt zecimi de secundă de Emil Zatopek, francezul Alain Mimoun. Dar ce înseamnă, oare, aceste opt zecimi după ce ai străbătut, strîngînd din dinți, cinci mii de metri? O picătură într-un ocean de timp! Dar și distanța incalculabilă dintre învingător și învins — de ce nu? Poate — la fel de buni. Pentru Mimoun, însă, această infimă picătură de timp este similară cu reluarea, cu aceeași tenacitate, a pregătirilor pentru ediția următoare.

Pe stadionul din Satul Olimpic, pe cel al Universității de pe drumul aeroportului Essendon, pe pista de lîngă bazinul acoperit luau startul alergătorii de garduri Glen Davis și Barbara Strickland, aruncau sulita Egil Danielsen și Janus Sido, sărea cu prăjina Bob Richards, arunca cionanul Krivonosov, se antrena Mimoun. Lumea sportivă se mutase la Antipoi, pentru a XVI-a Olimpiadă modernă.

Este 1 decembrie 1956. Termometru la urcat dincolo de limita suportabilității. Mercurul este, parcă, la punctul de fierbere. Dar sportivii, cei 46, care se pregătesc să pornească pe cei 42.195 km ai teribilei întreceri a maratonului vor ajunge ei la capătul drumului? Oare Mimoun, eternul al doilea, care peste o lună va împlini 35 de ani, va putea rezista virsiei? Va găsi puterea să se impună în fața adversarilor pentru a-și împlini, în sfîrșit, visul? Totuși, de unde atîta curaj, într-un moment în care unii de mult au pus pantofii în cui, ca să debutezi în această teribilă confruntare? Și, în plus, și cu numărul 13 pe tricoul într-adevăr, admirabil curaj.

Aerul arde. Pe marginea traseului spectatorii urmăresc atleții, încurajîndu-i, încercînd să le insufle putere. Pînă la jumătate totul se desfășoară normal. De aici povestește Mimoun:

„La mijlocul parcursului credeam în victorie, dar am avut și un moment de panică. Ce? Acești oameni, care sînt de meserie, m-au lăsat să le-o iau înainte eu, un debutant?! Așa ceva nu este de crezut. Ei vor, fără îndoială, să mă uzeze. Și, atunci, vor reveni...”

Pe drumul de întoarcere am întîlnit alergători care nu ajunseseră încă la jumătate. Am făcut un imens efort pentru a suride. Trecînd pe lîngă sovieticii Ivanov și Filin, care alergau cot la cot, le-am adresat un salut cu mina. M-am încrucișat, de asemenea, cu Zatopek. Fuleul său era scurt, avînd o față marcată de durere. Moralul îmi era formidabil.

Apoi, brusc, m-a cuprins sfîșeala. A fost ca o lovitură de măciucă re-

simțită în cap. Nu mai vedeam nimic. Am ajuns pe podul care se află la 12 km de linia de sosire. Strigătele spectatorilor mă amețeau. Sînt pe punctul să mă prăbușesc. Am impresia că gîtul îmi este prins în gheare. Caut aer fără să-l găsesc. Și motarzii, înaintea mea, îmi umplu plămîinii de praf și gaze de eșapament.

Aceasta a durat trei kilometri. Mi-am smuls din cap batista care mă apăsa ca o greutate de-o tonă. Am aruncat-o spre public și o fată frumoasă și odihnită a prins-o din zbor. Apoi mi-am regăsit curajul. Lovitura fusese puternică. Abia îmi simțeam picioarele.

Mă apropiam de stadion. Strigătele se amplificau. Eram surd, sufocat, dar lucid. Văd stadionul, traversez tunelul, aștept explozia celor 100 000 de voci. Gîndesc la Mar-seillaise, care se va cînta, la faptul că se va dansa pentru mine.

A fost cea mai minunată clipă din viața mea”.

Algerianul Alain O’Kacha Mimoun a adus încă o medalie în această probă pentru Franța, așa cum a făcut-o și conaționalul său, Boughèra Mohamed El Quafi, în urmă cu 28 de ani, la Amsterdam. Nu pentru Algeria, ci pentru Franța...

Primul care l-a felicitat a fost bunul său prieten și etern rival, Emil Zatopek. „Este drept ca, după atîta amar de vreme, să găsești ziua victoriei. Acum știi ce înseamnă și maratonul, cit curaj și cită suferință cere...”

De la celălalt capăt al pămîntului, din Franța, telegrama familiei împlinea bucuria victoriei îndelung așteptată. Se născuse fiica sa Olympia, cu cîteva ore doar înaintea infernalei probe. Dublu succes.

Și așa cum la Melbourne marele alergător cehoslovac a găsit resursele necesare să nu abandoneze, tot la fel, încă o dată, după patru ani, Mimoun, prezent și la maratonul olimpic din „Cetatea Eternă”, a dus pînă la capăt cursa, dar o nouă stea apăruse la orizont: Abebe Bikila.

A venit și vremea retragerii. Dar nu și a renunțării. Pentru că antrenorul Alain Mimoun, cavaler al „Legiunii de onoare”, revine mereu în arena competițională, luînd parte la crosurile veteranilor.

În casa sa de la Champigny — oare cum altfel s-ar putea numi decît Olympia? —, construită cu propriile mîini, totul amintește de neuitatul succes. Printre zecile de trofee, și tricoul cu numărul 13 de la Melbourne. Tricoul triumfului...

Emanuel FĂNTĂNEANU

În vizită

la „Centrul de pregătire olimpică”

SPORTIVII NU-I UITĂ PE EROII VARȘOVIEI...

Cînd am vizitat Centrul de pregătire olimpică de la Varșovia vîntul bătea aprig, hotărît să viscolească zăpada căzută de cu noapte albind acoperișul sălilor de sport și stadionul. Doar aleile — străbătute mereu de mașini — mai arătau urme de pămînt.

Centrul de pregătire se află în incinta Academiei de educație fizică și sport, într-un frumos parc, mare cît „23 August” al nostru. Directorul centrului, *Janusz Wachowiak*, înalt, cu silueta de sportiv, m-a primit cu deosebită curtoazie. Revista „Sport în România”, pe care i-am oferit-o, a fost puntea de legătură în discuția despre pregătirile pentru noua ediție a Jocurilor Olimpice.

— Ne pregătim intens, ca toți cei hotărîți să obțină succese, ne-a spus directorul. Centrul de aici are... succursale în întreaga Polonie.

Zicînd acestea, ne-a oferit un fanion pe care era reprezentată, schematic, harta țării, cu cîteva localități în dreptul cărora era cîte o imagine sportivă.

— Atleții se pregătesc la *Spala* (pronunță Spaua, pentru că litera „J” era tăiată de o mică bară). *Spala* este, deci, citadela atletismului polonez, locul unde s-a pregătit și *Irena Szewinska*, marea noastră campioană, un fel de *Nadia Comăneci* a atletismului polonez. Tot la *Spala* se pregătesc și halterofilii. Boxerii se antrenează la *Cetniewo*, aproape de *Gdynia*. Caiaciștii, canoști și canotorii la *Walcz*, în nord-vestul țării, iar iachtingul la *Gizycko*, în spre Lacurile Mazurieni. În sudul țării se pregătesc schiorii (*Zakopane* și *Szczyrk*), sâniierii (la *Krynica*) și biatloniștii (la *Szklarska Poręba*)...

— Care sînt sporturile ce... promit medalii? am întrebat.

— În primul rînd atletismul și ciclismul, chiar dacă, de pildă, săritorul cu prăjina *Tadeusz Slusarski* — campion olimpic la *Montreal* și medaliat la J.O. de la *Moscova* — are 33 de ani și va avea 35 la *Seul*. Dar în locul lui avem un altul, ca și la ciclism, unde *Lech Piasecki*, campion mondial în 1985, a trecut la profesionalism. Sperăm în victorii la caiac-canoe, box, volei, lupte și la scrimă. Apropo de scrimă...

Zicînd acestea, ne-a pofțit, cu un gest, să pornim printre construcțiile Centrului, să vizităm sălile.

— Majoritatea sălilor au fost înălțate după planurile arhitectului *Wojciech Zablocki*, care este... atenție! campion mondial și olimpic la spadă! Toate sălile au acoperișuri fanteziste, ca ale unor pagode și au întinerit peisajul de aici, unde sînt și săli vechi din 1929 (am fost prima țară europeană cu astfel de construcții...). E drept, voleibaliștii se pîng că mingea

n-are spațiu de zbor în sus, din cauza acoperișului, dar ceilalți sînt mulțumiți. Fantezia lui *Zablocki* a dăunat foarte puțin utilului, dar a „improspătat” peisajul...

Pe culoarele sălilor de sport era un cont-nuu du-te-vino. *Krzysztof Dabrowski*, șeful secției externe de la ziarul „*Przegląd Sportowy*” care mă însoțea, mi-a arătat, în treacăt, pe patinatoarele *Erwina Ferens* și pe mai tinăra ei colegă *Zofia Tokarowyk*, care speră la J.O. de la *Calgary*, în 1988, să obțină medalii la patinaj artistic. În periplul nostru prin sălile de sport am văzut, între altele, instalații moderne în sălile de box, lupte și haltere și am întîlnit la antrenament întregul lot de scrimă.

Înainte de plecare ne-am oprit cîteva minute să admirăm stadionul „*A X-a Aniversare*”, supranumit, pe drept cuvînt, „*Maracana*” Varșoviei. Are 100 000 de locuri. Uriașă construcție părea înnegurată, sub fulguirea spulberată de vînt.

— Stadionul a fost construit în numai nouă luni, mi-a spus *Krzysztof Dabrowski*, și a fost destinat, inițial, întrecerilor atletice. El a găzduit meciul de atletism *Polonia-S.U.A.*, desfășurat cu ani în urmă și tot el a constituit principalul teren de desfășurare a festivalului Mondial al Tineretului din 1954. Acum, pe el se antrenează „olimpicii” și se desfășoară... campionate școlare și de cartier, la care iau parte zeci și zeci de formații de fotbal.

Contemplăm, în tăcere, uriașul stadion. Și, deodată, îmi amintesc ceea ce citisem într-un prospect varșovian: pe spațiul pe care a fost înălțat stadionul a existat un loc viran, care s-a umplut cu pămînt. În acest pămînt s-a amestecat țărîna adusă din toate cartierele eroice ale Varșoviei, distrusă de hitleriști în proporție de aproape 80 la sută. Și din *Stare Miasto*, orașul vechi, dominat de palatul regilor Poloniei, și din cartierul *Wola*, unde a existat gettoul care s-a răscolit în anul 1944, și din apropierea *Wilanowului*, palatul lui *Jan Sobiełski*, și de lîngă *Podul Gdańsk*, unde au rezistat eroic partizanii pînă la sosirea oștilor eliberatoare...

...Aceasta pentru că, așa cum avea să-mi spună colegul de la „*Przegląd Sportowy*”, sportivii polonezi nu-i uită nici o clipă pe cei care și-au dat viața pentru ca Varșovia să fie liberă, pentru ca ei să se poată pregăti în condiții optime pentru gloria sportivă a țării.

Sever NORAN

«CUPA MONDIALĂ»

A DEVENIT REALITATE

„Cupa Mondială” sau „Trofeul W.W. Ellis”, cum i se mai spune, a primit „undă verde” din partea lui Internațional Board. Imensă a fost bucuria în „casa rugbyului”. O cupă a lumii, **adevărat campionat mondial** — după care au tinjit generații de rugbyști — iată, a devenit realitate, puternicele și influentele federații din **Noua Zeelandă** și **Australia** primind cinstea să organizeze (între 22 mai și 20 iunie 1987) cel mai mare turneu din istoria sportului cu balonul oval.

Rugbiști români pe Twickenham, „templul” rugbyului englez (în medalion)

Cei mai buni rugbiști din lume la București, într-o partidă memorabilă cu echipa României

S-a spus, și pe drept cuvânt, că lumea rugbyului este guvernată de... conservatorism. Acum, însă, la concurență cu alte sporturi de echipă care iau parte la Jocurile Olimpice, și își au campionatele lor mondiale și sub presiunea opiniei publice mondiale, rugbyistice, se înțelege, structurile închistate au început să cedeze. Au trebuit să treacă 162 de ani de la „gestul istoric” al tânărului **William Webb Ellis**, elevul unui colegiu din orașul englez Rugby, care în timpul unui **match de foot-ball**, exasperat de ineficacitatea echipei sale, a luat în mână mingea rotundă...culcînd-o în poartă (!); el semna astfel, desigur fără să-și dea seama, actul de naștere — în versiune modernă — a unui nou sport ce avea să fie botezat după numele orașului unde a văzut lumina zilei.

162 de ani, timp în care rugbyul a proliferat pe toate continentele, fiind astăzi practicat în peste 100 de țări, pînă a răzbate între sporturile „majore”. Fiindcă ce sport e acela care — în lipsa unei competiții oficiale — nu-și poate stabili o ierarhie valorică cît de cît precisă? Factorii impulsionați: Noua Zeelandă și Australia, în fapt campioana, respectiv vicecampioana oficială din lumea rugbyului. Aceste două puteri de prim-rang din sfera sportului cu balonul oval au cîrmuit finalmente „carul Boardului” în direcția cea bună, minate de concurența necruțătoare, tot mai greu supor-

„Imagine din „amicalul” Griviței Roșii cu Aviator Kiev.

tabilă, a fotbalului clasic, a celui australian și a „fratelui vitreg”, rugbyul în 13, profesionist, care cu fiecare ocazie le smulge bani și... jucătorii!

La prima „Cupă Mondială” participarea se va face pe bază de invitații, 16 reprezentative — socotite cele mai bune — fiind selecționate pe baza unor rezultate înregistrate într-un ciclu de 10 ani, avîndu-se, firește, în vedere și criteriul geografic, în sensul că fiecare dintre cele 5 continente să fie reprezentat la întrecerea de vîrf a rugbyului. (La viitoarea ediție — s-a anunțat de pe acum — se vor organiza grupe de calificare, asemănătoare celor de la fotbal).

Spre satisfacția noastră, printre cele 16 invitate la viitorul spectacol de gală se află și echipa țării noastre, ale cărei succese, unele cu un larg ecou, să amintim aici cele 7 victorii din partidele cu Franța, dintre care 4 au condus la cucerirea titlului european (așa numita „Cupă F.I.R.A.”), apoi rezultatele favorabile din meciurile cu Țara Galilor și Scoția, egalitatea obținută în fața Irlandei la Dublin etc., întîlniri în cadrul schimburilor anuale române — britanice, prevăzute într-un protocol care, într-o primă etapă, se extinde pînă în 1990, au deschis României ușa spre ceea ce se numește înalta societate a rugbyului.

Vor fi și două absente de marcă la această primă „Cupă Mondială”: Africa de Sud — pentru motivul binecunoscut, politica ei apartheid, condamnată de întreaga colectivitate civilizată, precum și Uniunea Sovietică — din lipsă de rezultate în contactul cu țările din Commonwealth, care — se știe — conduc destinele rugbyului.

Grupele în care au fost repartizate cele 16 „finaliste” arată astfel:

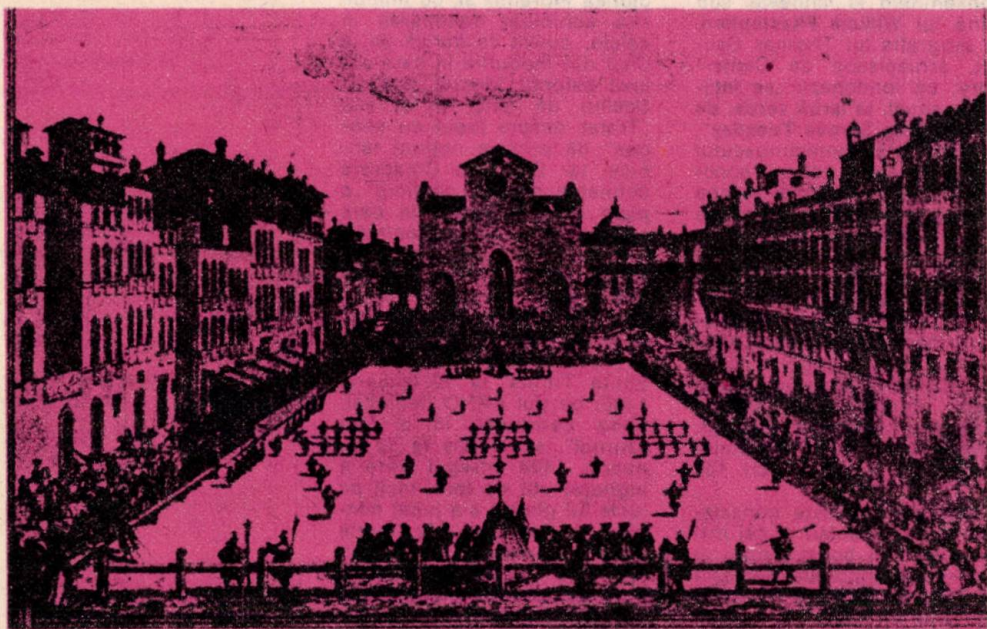
- I. Australia, Anglia, S.U.A., Japonia
- II. Țara Galilor, Irlanda, Canada, Tonga
- III. Noua Zeelandă, Argentina, Italia, Fidji
- IV. Franța, Scoția, România, Zimbabwe

Se va juca după sistemul „fiecare cu fiecare”, apoi primele două din grupe se califică pentru faza „sferturilor”, meciurile devenind eliminatorii.

Aruncînd o privire, fie ea și sumară, asupra seriilor, favoritele apar lesne, Australia și Anglia (grupa I); Țara Galilor și Irlanda (II); Noua Zeelandă — detașată — și Argentina, care va suporta, totuși, o concurență acerbă din partea Italiei, și reprezentativei insulelor Fidji, cu un excelent „turneu britanic” în 1985 (III). Grupa a IV-a o „grupă de foc”, are o „solistă” — Franța — celelalte echipe luptînd pentru cel de al doilea loc calificant. Grea și foarte echilibrată ultima serie, cu toate acestea unele voci — printre care și aceea a antrenorului nostru federal, **Valeriu Irimescu** — afirmă că este o **grupă bună** (pentru noi, se înțelege) și aceasta deoarece „XV”-le României a **înving** pe parcursul anilor toate cele trei adversare. Cu alte cuvinte, le **cunoaște** jocul. Sigur, și reciproc e valabilă.

Rămîne de văzut care dintre cele patru protagoniste va ști la „ora H” să profite la maximum de „avantajul cunoașterii”.

Dimitrie CALLIMACHI

Vedere asupra pieței Santa Croce (1738)

„FOTBALUL“ FLORENTIN, un strămoș al fotbalului de azi

*„Al prato, al calcio, su giovani assai
Hor che le palle balzan piu che mai.
Non e gioco piu ricco e bel di questo”.*

Sînt cîteva versuri dintr-un cîntec de carnaval, cunoscut în Florența secolului XV și care traduse ar suna astfel:

*„Haideți baeți, pe pajiște, la jocul cu mingea.
Acum, cînd hirjoana e în toi,
Nu există joc mai frumos și mai bogat decît acesta”.*

Se înțelege, desigur, că este cîntată frumusețea jocului cu mingea. De ce? Pentru că Florența, frumosul oraș al Italiei, își dispută paternitatea acestui joc, al fotbalului de azi, denumit acolo, acum cinci veacuri, „calcio fiorentino”.

Într-adevăr, trei țări europene rivalizează pentru calitatea de „inventatoare” a fotbalului: Anglia (conform celor scrise de M. Sherman în cartea sa „Athletics and Football”, apărută, la Londra în 1888), Franța (după mărturia lui J. Jusserand, depusă în

volumul său „Les sports et jeux d'exercices dans l'ancienne France”, care a văzut lumina tiparului la Paris, în 1901) și Italia (precum argumentează Alfredo Lenzi în studiul său „Il gioco del calcio fiorentino”, editat, la Florența, în 1931).

Cine are dreptate? Este greu de dat un verdict, atîta vreme cît noi dovezi continuă să apară în sprijinul uneia sau alteia dintre ipoteze. Disputa asupra paternității fotbalului a subsumat și disputa privind prima apariție a unui tratat despre jocul ce avea să cucerească lumea. Dacă englezii pot dovedi că cea mai veche atestare scrisă asupra fotbalului datează din 1175,

consemnând în latinește, sub pana lui William Fitzstephen, în biografia lui Thomas Becket, arhiepiscop de Canterbury, că londonezii „se întâlneau anual, la iarbă verde, de sărbătoarea Shrove Tuesday”, disputându-și binecunoscutul joc cu mingea, italienii socotesc drept cea mai veche carte despre fotbal pe aceea a compatriotului lor Antonio Scaino da Salò, cel care a publicat în 1555, la Veneția, „*Trattato del gioco della palla*” și se mândrește cu faptul că în cartea a II-a, cap. LXXII, autorul descrie regulile jocului. Conform acestui regulament, mingea avea 17 cm diametru, cântărind 270 gr, cîmpul de joc fiind aproximativ identic cu cel de azi: 100 m x 70 m.

Florența mai este considerată de peninsulari și cel mai vechi și mai bogat centru al producției editoriale dedicate calcio-ului. În 1618 a apărut aci „*Per lo gioco del pallone celebrato in Firenze*”, de Gabriello Chiabrera; în 1673, Giovanni dei Bardi scoate „*Discorso sopra il gioco del calcio fiorentino*”, pentru ca în 1688 să apară chiar o carte de istorie a fotbalului: „*Memorie del calcio fiorentino tratte da diverse scritture e dedicate all'Altezza Serenissime di Ferdinando Principe de Toscana*”. Chiar și Giorgio Vasari (1511—1574), în cunoscuta sa operă „*Le vite dei piu eccellenti pittori, scultori e architetti*”, are pasaje în care se ocupă de fotbalul florentin.

Ce este, deci, acest „fotbal” florentin, practicat în mod regulat la Florența încă din acei ani de mijloc ai mileniului nostru?

Calcio-ul florentin își trage obârșia de la grecii antici și de la romani. Primii se întâlneau la „*sferomachia*”, o întrecere cu mingea între două grupe alcătuite dintr-un număr egal de jucători, romanii erau mari maeștri la *harpastum*, un joc similar, practicat pe un teren acoperit cu nisip, și aflat la mare cinste printre tineri, pentru că îi pregătea pentru serviciul militar, dezvoltându-i mai armonios și făcându-i mai robuști. La Florența, *harpastum* era practicat de soldații romani din le-

giunea Florența și, cu timpul, și-a schimbat denumirea în *calcio*, cuvînt ce derivă de la unul din modurile în care era lovit balonul. Messer Antonio Scaino da Salò, în al său „*Tratat despre jocul cu mingea*” dă primele noțiuni tehnice, iar Gabriello Chiabrera definește mingea ca fiind „o piele grea, rotundă, în care suflarea vîntului e prizonieră”.

Diverse notițe despre acest sport găsim în operele unor poeți sau istorici. de pildă, Landucci și Ammirato vorbesc de o partidă jucată între „*Ponte Vecchio*” și „*Ponte Santa Trinita*” la 10 ianuarie 1490, pe riul ARNO, înghețat. Luca Landucci, în al său „*Jurnal*”, scrie: „*De la 10 ianuarie 1490 întregul Arno a înghețat alt de tare, încît pe lăcia lui gheață s-a jucat mingea; a fost un frig foarte mare*”. Scipione Ammirato în ale sale „*Istoriile florentine*” notează: „*Arno a înghețat alt de puternic, încît nu mai era nevoie de alt teren pentru „calcio”*”.

În mod frecvent se juca pe o păște, loc destinat inițial exercițiilor militarilor din Florența, dar și în Piazza Santo Spirito, Piazza Santa Maria Novella sau Piazza Santa Croce. La acest joc aspru și grosolan luau parte și tineri din familiile nobile, pentru a demonstra persoanelor de sex opus prezente la „meci” combativitatea și forța lor. Printre aceștia — Lorenzo de Medici, Alessandro de Medici, Cosimo I, mare duce de Toscana, Giulio de Medici, Maffeo Barberini s.a.

Alteori, sub „firmă” jocului cu mingea se plăteau polițe, se „rezolvau” rănchiune personale...

Cea mai cunoscută partidă de calcio florentin a avut loc în 1530: nici chiar asediul trupelor spaniole nu i-a împiedicat pe florentini să-și dispute tradiționala lor întrecere.

Cîteva amănunte sînt interesante.

Asediul a început la 24 octombrie 1529, cînd armata spaniolă, condusă de împăratul Carol V, a ocupat poziții pe colinele din jurul orașului. Signoria (primăria) Florenței îl numește pe Michelangelo Buonarroti, cel care avea să se illustreze ca unul dintre cei

care au întrupat idealul de universalitate a renașterii italiene, ca „governatore generale e procuratore delle fortificazioni”, funcție creată special pentru acele momente. Asediul nu a stopat însă activitatea obișnuită, de zi cu zi. Se apropia Carnavalul. Orgoliosii, locuitorii Florenței n-au vrut să renunțe la partida „lor” de calcio. Și ea a avut loc la 17 februarie 1530, în ciuda acestor circumstanțe dificile, disprețuind trupele asediatoare. La jocul din piața Santa Croce au asistat, se afirmă, vreo 20 000 de florentini. În schimb, nu se știe cine a terminat victorios. Sfîrșitul jocului a coincis cu sfîrșitul zilei. Primele umbre ale serii i-au găsit pe jucători re-deveniți soldați.

„Fotbalul” florentin s-a jucat pînă în secolul XVII. Apoi a fost uitat aproape două secole și reluat în 1898, cu prilejul împlinirii a patru veacuri de la descoperirea Americii de către Columb. S-au mai jucat apoi și alte partide, cea mai importantă fiind aceea din 1930, care a celebrat amintitul asediu al Florenței.

Balonul e „inchis”. Arbitrul intervine pentru a separa pe adversari și a se lua jocul de la centru.

A fost reconstituit întocmai jocul disputat cu 400 de ani în urmă. Și astfel, în ziua de 4 mai 1930, la ora 17, cortegiul „fotbalului” florentin a început să înainteze pe anticul drum al Florenței, în entuziasmul și aclamațiile multimei adunate pe traseu și în piața Signoriei, în așteptarea partidei dintre „albi” și „verzi”, încheiată cu victoria celor din urmă. Premiul? O vițelușă albă, întocmai ca în 1530.

Cîmpul de joc era acoperit cu un strat de nisip și trasat la mijloc cu o linie albă. În părțile laterale terenul era delimitat printr-o plasă continuă (care înlocuiește anticul **stecato**), în care se afla o deschizătură de numai 80 cm, pentru a permite intrarea balonului. Plasa, apărută de patru „portari”, mai este întreruptă în partea ei centrală de un mic cort, unde iau loc căpitanul și stegarul echipei. Jocul durează 60 de minute și la el iau parte două echipe alcătuite din cîte 27 de jucători, împărțiți în:

— 4 „datori îndietro” (portari);

— 3 „datori innanzi” (fun-

dași);

— 5 „sconciatori” (mijlocași);

— 15 „innanzi” denumiți și „corridori” (atacanți).

Partida e precedată de ritualul jurămîntului de cavalerie și loialitate depus la centrul terenului de căpitanii echipeilor, escortați de stegari. Începutul disputei este salutat cu o lovitură de tun. Pe linia centrală a terenului are loc punerea în joc a mingii de către **pallalo** (purătorul mingiilor), care se retrage apoi la marginea terenului. Următoarele repuneri la centru vor fi efectuate numai de arbitrul judecător. Jucătorii încearcă prin orice mijloc să facă să intre mingea în „poarta” adversarului și să marcheze astfel „golul” („la caccia”).

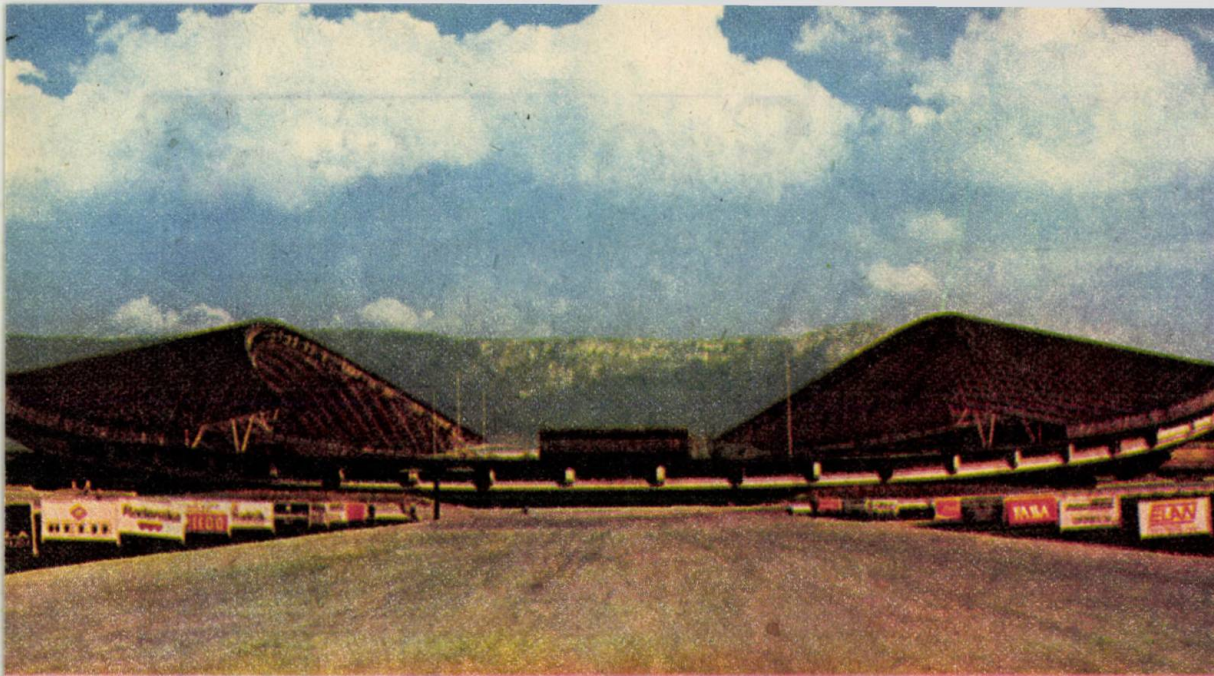
Jocul, referindu-ne la sporturile moderne, poate fi considerat un amestec de lupte, rugby și fotbal. Nota lui dominantă este dirzenia, dar e punctat și de episoade distractive, totul subliniat de strigăte, aplauze, incitări și fluierături din partea multimei. Mingea trebuie să fie mereu în mișcare, iar cînd e reținută

de jucători intervine judecătorul arbitru, care o repune în joc la mijlocul terenului. Cînd balonul trece de linia laterală a terenului este repus în joc de adversar, de la punctul de ieșire. În atenția atacanților trebuie să fie în special precizia tirului, deoarece trecerea mingii pe deasupra „porții” adversarului, ca și devierea balonului de apărători deasupra propriei „porți” (în „corner”), aduce o jumătate de punct adversarilor. Două jumătăți de punct înseamnă un „gol”. La terminarea jocului, învingătorii ridică steagul lor în vînt, în timp ce învinșii îl înclină. Golul „întreg” se anunță publicului prin ridicarea unui steag de formă rectangulară, iar o jumătate de punct printr-un steag triunghiular.

Încheind, să arătăm că arbitrul judecător era ajutat de șase semnalizatori de linie și de comisarul judecător. Acesta urmărea jocul din afara terenului, dintr-o tribună.

Și, totuși, cine a inventat fotbalul?

Mircea TUDORAN

Stadionul Hajduk Split

„PERLA PERLELOR“ ADRIATICII:

SPLITUL

Printre multe „perle“ ale Adriaticii, Splitul, superba așezare din țară vecină și prietenă, Iugoslavia, ocupă o poziție dominantă cu atât mai de invidiat, cu cât a fost cîștigată după o concurență acerbă cu numeroasele localități vecine de pe atât de renumita coastă. Dacă ai vrea să caracterizezi în două cuvinte Splitul, cred că ai putea foarte bine să spui „soare – albastru“. Pentru că strălucirea zilei, la Split, se împreună minunat cu albastrul cerului și mării.

Splitul reușește să îmbine, fără stridențe, funcțiile de celebră localitate a vacanței la mare (cu o faimă care a depășit Europa) cu aceea de puternic centru maritim, renumit și pentru șantierele navale, dar și pentru capacitatea de încărcare-descărcare a portului. Noul Split, construit în preajma țărmului Adriaticii, cu o zonă a marilor hoteluri, de o majestuozitate și eleganță egale, nu face de fel notă discordantă cu marele peisaj al golfului și mai cu seamă, cu vechiul Split și cu neprețuita lui comoră reprezentată de palatul lui Dioclețian, construit în veacul al

4-lea al erei noastre. Un model de a prezenta locuitorilor orașului, ai țării și ai lumii (numărul de turiști, în perioada mai-noiembrie, se cifrează la peste un milion!) vechiul și noul, în cele mai sugestive imagini, ni-l oferă pe de o parte atât priceperea și gustul cu care a fost restaurată opera dioclețiană (trecutul), cât și concepția și realizarea arhitectonică a monumentului artistic simbolizînd prezentul, celebrul muzeu al operelor nu mai puțin renumitului sculptor L. Mestrovici. Între aceste cardinale puncte de atracție (turistice) ale orașului, „perla“ Adriaticii prezintă viața unei așezări vesele, cu oameni prezențioși și simpatici, gata să te ajute dacă, eventual, te-ai rătăcit în întortocheșurile de străduțe din vechiul centru.

Demn de renume și gradul de construcție al tuturor realizărilor sale arhitectonice se prezintă stadionul Hajduk, unul dintre cele mai elegante și mai bine utilate pe care semnatarul acestor rânduri le-a văzut. Cele două principale tribune (cu locuri, pe scaune, pentru 65 000 de spectatori)

sînt concepute precum capacul unei uriașe scoici întredeschise! Instalațiile, pornind de la vestiare și pînă la cocheta sală de proiecții a partidelor înregistrate ce sînt prezentate jucătorilor, ating nivelul unei înalte perfecționări tehnice. Realizarea arhitecturilor Boris Magas și Glavni Izvodjac trece drept una dintre cele mai spectaculoase construcții ale genului, fiind premiată la multe concursuri pentru proiecte de stadioane.

După ce am vizitat, sub soarele generos al unui septembrie, avînd mereu ca fond coloristic al plimbării noastre albastrul Splitului, vestigiile palatului Dioclețian, muzeul Mestrovici și am fost gazdele admirabililor prieteni de la Hajduk, după ce ne-am bucurat de plăcerea unei băi în Adriatică, am înțeles cu mult mai bine decît pînă atunci secretul renumelui „perlei“ Adriatice. Plecînd, de pe aeroportul tăiat parcă în stîncă, îți propui, din chiar clipa decolării, să revii...

ETIMIO IONESCU

Matti Nykanen (Finlanda), recordman mondial, cu o săritură de 191 m, de pe trambulina de la Planica

191 metri în zbor, Peste 200 km pe oră, acrobație și balet, **TOTUL PE SCHIURI!**

Legende nordice spun că pădurarul Trug a „fabricat” primul mijloc de pășire pe zăpadă. Cu două fișii din pielea unui ren și cu crengile subțiri ale unui pin, Trug a confecționat racheta care a precedat schiul. Apoi, tot de la nordici a parvenit legenda zeiței vânătorii, Skada, care, nemulțumită că renul scăpa uneori din bătaia săgeții, a inventat schiul. De atunci, oamenii au socotit-o și zeița schiului, numind-o Onerdis. Și vreme de mii de ani schiul a evoluat, ajungând în epoca noastră cel mai popular și îndrăgit sport de iarnă, cu o activitate competițională și cu performanțe de-a dreptul uluitoare, chiar și pentru cei

care se aflau în lumea lui cu numai patru-cinci decenii în urmă.

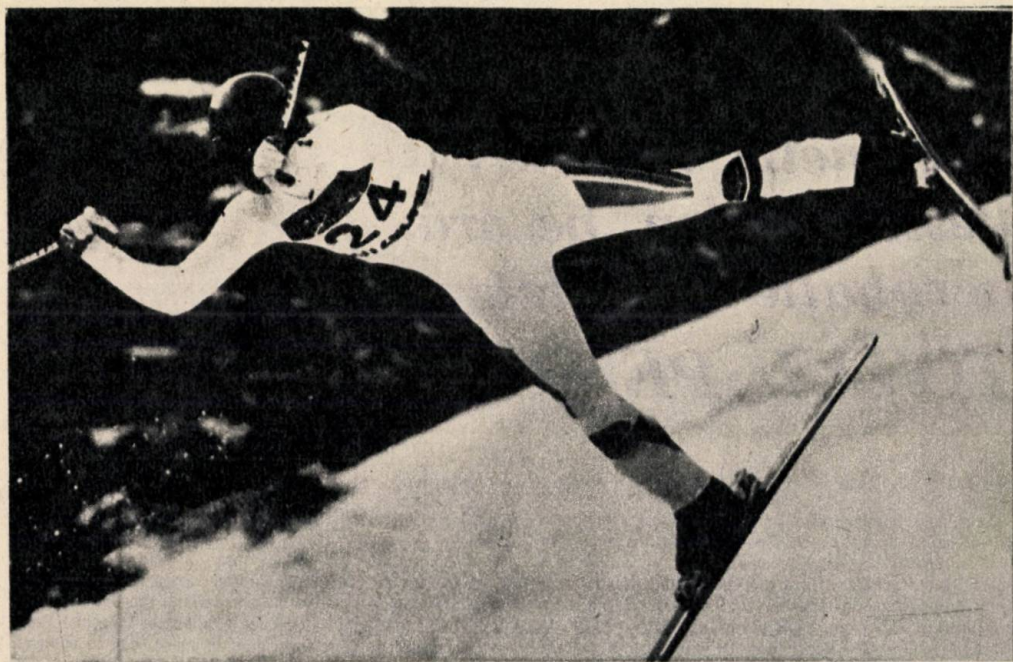
Acum nu ne vom ocupa însă de legende și istoria schiului, și nici măcar de probele clasice (**nordice**: fond și sărituri; **alpine**: slalom și coborîre), ci de întreceri mai mult sau mai puțin neoficiale, în orice caz neincluse (deocamdată) în programul Jocurilor Olimpice, dar cu audiență din ce în ce mai mare în rîndul publicului.

Așa este, de pildă, zborul pe schiuri, probă care a avut „startul” în anul 1796, cînd cronicile timpului vorbesc despre primele sărituri. De atunci, ele au evoluat, iar în anul

1936 austriacul Josef Bradl a realizat prima săritură de peste 100 m: 101,5 m, pe trambulina de la Planica (Iugoslavia), construită special pentru zborurile lungi. Trebuie menționat că goana după performanță a determinat Federația Internațională de Schi (F.I.S.) să limiteze punctul critic al trambulinelor oficiale la 90 m, trambulinele „mamut” rămânând o vreme în afara calendarului F.I.S. Dar cursa pentru zboruri cât mai lungi a continuat, atât între concurenți, cât și între... trambuline. Astfel, după ce în 1948 elvețianul F. Tchanen a izbutit, la Planica, 120 m, suedezul D. Netzel realizează (în anul 1950) 135,5 m pe trambulina de la Oberstdorf (R.F. Germania). Un an mai târziu, finlandezul Tuno Liiro „urcă” la 139 m, record care va crește continuu: 180 m (Armin Kogler — Austria, la Oberstdorf, în 1981), 181 m (Pavel Ploc — Cehoslovacia, în Cehoslovacia, la Harachov, în 1983) În ultimii doi ani, supremația în zborul pe schiuri a fost deținută de finlandezul Matti Nikanen (la Jocurile Olimpice de la Sarajevo: medalie de aur la „90 m”, medalie de argint la „70 m”)

Demonstrație într-un concurs de schi artistic.

Dezechilibru în coborire? Nu, o figură de schi acrobatic!

care, de la 182 m (16 martie 1984, la Oberstdorf), urcă a doua zi recordul la 185 m, iar anul trecut, la Planica, realizează la antrenamentul oficial dinaintea Campionatului mondial senzaționala săritură de 191 m, care constituie actualul record al lumii (titlul l-a cucerit tot Nikaenen, cu sărituri de „numai” 190 m și 180 m).

Încotro se îndreaptă zborul pe schiuri? Cînd va fi trecută „granița” celor 200 de metri? Și unde? Evoluția de pînă acum a acestei ramuri a schiului ne îndreptățește să credem că răspunsurile nu vor întârzia prea mult.

O evoluție nu mai puțin spectaculoasă a avut-o „Kilometrul lansat”, probă inaugurată la începutul anului 1930, pe Valea Saluver, de la Saint Moritz (Elveția). Prima performanță remarcabilă a aparținut austriacului G. Lantscher (97,149 km/h) și tot el a fost primul care a depășit 100 km/h, visul schiorilor din acea vreme. În anii următori cursa a atras din ce în ce mai mult atenția. Au apărut diferite idei ca, de pildă, cărenarea schiorului (în aceste condiții, italianul Zeno Colo, campion olimpic și mondial la coborîre, a obținut 159,290 km/h), îngreunarea schiorilor (care au ajuns pînă la 60 kg) prin armături de plumb la vîrf și la coadă, confecționarea unor costume speciale pentru a da schiorului o formă cît mai aerodinamică. Cel dintîi record înregistrat oficial (1931) a fost al austriacului Leo Gasper: 136,60 km/h, de atunci performanțele urcînd vertiginos pe pîrtia special amenajată în Italia, la Cervinia-Breuil, pe ghețarul Plateau Rosa (3 600 m altitudine). Aici, Steve Mc Kinley (S.U.A.) „sparge” bariera de 200 km/h, obținînd, în 1978, 200,222 km/h. Patru ani mai tîrziu, tot el realizează 201,230 km/h, în Franța, în stațiunea Les Arcs, pentru că în aprilie 1985 austriacul Franz Weber — pe aceeași pistă — să realizeze 208,937 km/h, record încă nedeborît. Dar trebuie să menționăm că recordmanul Franz Weber nu s-a clasat decît pe locul 6 la Campionatul mondial al „Kilometrului lansat”, titlul revenind canadianului Terry Wats (titlul se acordă după cîteva coborîri, făcîndu-se media timpilor înregistrați; campionatul mondial respectiv nu este recunoscut oficial).

Dar cea mai spectaculoasă dintre probele neprevăzute în programul Jocurilor Olimpice este schiul artistic și acrobatic, cunoscut în țara noastră pe ecranele televizorilor, telespectatorii putînd admira salturi, salturi cu șurub, mișcări de gimnastică artistică și chiar de balet. După ani de zile de practicare în afara calendarului F.I.S., schiul artistic și acrobatic și-a cucerit, în sfîrșit, binemeritata recunoaștere, în 1986 fiind programată prima ediție a campionatelor mondiale, la Tignes, în Alpii francezi. Mai mult, la Jocurile Olimpice din 1988, de la Calgary, schiul artistic și acrobatic va figura în program ca sport demonstrativ, făcînd încă un pas spre deplină sa recunoaștere. Pînă atunci, însă, în afara campionatelor mondiale, practicanții acestei ramuri a schiului vor beneficia și de participarea la prima ediție a „Cupei Mondiale”, care se va desfășura în anul 1986, pe parcursul a nouă etape.

Iată deci cum familia schiului s-a îmbogățit cu noi ramuri care, după ani în șir de practicare într-un „cerc închis”, în afara jurisdicției F.I.S., și-au cucerit drepturi oficiale datorită — fără doar și poate — spectaculozității lor și atragerii unui număr mare de practicanți și de spectatori.

Dumitru STĂNCULESCU

CONTRASTELE SE ATRAG...

Bazcherbaliștul Roman Opșitaru și gospodarul complexului sportiv Steaua, Rudi Conrad...

— M-am născut în București, la 16 aprilie 1964. Am început fotbalul în 1977, la copii Stelei, cu antrenorul Francisc Fabian. Am jucat apoi trei ani la Luceafărul și la tineretul

transmite tatăl fotbalistului Nicolae Soare!" Așa ceva l-ar bucura cel mai mult pe tata. Pentru că orice părinte își dorește să fie depășit de copilul său. Tata este „internațional

Băiatul CRAIȚICULUI

...15 ianuarie '69. Tricolorii întănesc pe Wembley, în templul fotbalului, pe campioana mondială en titre, Anglia. Nicolae Soare, crainicul-radio, ajunge la hotelul echipei noastre, după o călătorie cu trenul demnă de un roman de aventuri, când fotbalistii români se pregătesc să plece spre stadion. E obosit, dar fericit că va putea asigura transmisia pentru zecile de mii de ascultători care așteaptă în țară cu emoție marele test cu Anglia. Nicolae Soare mai are timp, o clipă, să se gîndească și la picul său lăsat acasă. La băiețelul care n-a împlinit încă cinci ani, dar care a început să știe ce-i acela un stadion de fotbal. România va reuși acel 1—1 deschizător de drum spre „naționala care va ajunge la Guadalajara”, rezultat care reprezintă una dintre marile bucurii profesionale ale crainicului reporter Nicolae Soare.

...26 aprilie 1983. La Pitești, se spune la radio, în echipa Politehnica Iași, debutează... Nicolae Soare-junior. Una dintre cele mai frumoase zile din viața crainicului reporter, în tinerețe fost fotbalist și el, dar numai de divizie secundă.

...Toamna lui '85. „Cuplajul generațiilor”, pe stadionul Dinamo. În lotul de tineret al țării, Nicolae Soare, acum un nume de circulație în fotbalul nostru. Cine este băiatul crainicului și ce vrea el de la fotbal?

Stelei, după care am debutat în Divizia „A” la Iași. Am mai jucat, tot în prima divizie, la Dunărea C.S.U. Galați, Steaua și, acum, la A.S.A. Tg. Mureș.

— De ce te-ai apucat de fotbal și nu de un alt sport?

— Tata a fost de vină!... M-a luat de mic la stadion, unde fotbalistii mi se păreau niște feți frumoși din povești. Era ceva fascinant pentru mine. M-a cucerit fotbalul, despre care vorbeau atîția oameni mari. Vorbea și tata, la radio...

— Faptul că tatăl tău este un „nume” în fotbal te stimulează sau...

— Mă și stimulează, sau mai bine zis m-a stimulat acest lucru, însă acum trăiesc și povara numelui lui. De la mine toată lumea așteaptă să joc mereu foarte bine. Pentru că-s băiat de ziarist sportiv „care cunoaște foarte bine fotbalul”. Mie mi se iartă mai greu unele greșeli. Și, ca să fiu sincer, mai greșesc și pentru că vreau să nu... greșesc, să nu-l pun pe tata în situații neplăcute...

— Care a fost cel mai frumos cadou pe care l-ai făcut tinărului fotbalist Nicolae Soare tatălui său?

— Cel mai frumos cadou urmează să i-l fac! Știi, eu sint, cum ați precizat și dv, băiatul crainicului reporter Nicolae Soare. Vreau ca, într-o bună zi, să se spună: „Ascultă,

A”, a transmis atîtea meciuri ale naționalei, eu n-am ajuns decît în naționala de tineret. Ceea ce tot înseamnă ceva, însă nu totul. Visez și eu ca orice fotbalist ca într-o bună zi să joc în echipa națională... Și mai visez ca tata să transmită la radio acel meci...

— Ești totuși... internațional „A”, în statistică! Ai jucat într-un meci cu China!

— Am jucat probabil pentru testare. Trebuie să ajung să joc cu adevărat! Pentru asta trebuie să accelerez. Visul meu e să ajung titular în echipa care m-a crescut, Steaua. Dacă reușesc lucrul acesta, atunci și porțile naționalei se vor deschide mai ușor.

...Cu gîndul acesta a plecat Nicolae Soare-junior, lăsînd în urma lui stadionul pe care marcase, la 3 noiembrie '85, „cel mai prețios gol din carieră”, în poarta lui Moraru („Ceea ce nu reușește oricine, mai ales pe stadionul Dinamo!”), cînd A.S.A. Tg. Mureș reușise un 1—1 considerat mare surpriză. Atunci, în cabina radio a stadionului, se afla Nicolae Soare-senior. N-a făcut transmisia radiofonică a meciului. Venise doar să-și vadă fiul. Și fiul nu l-a dezamăgit!...

Mircea M. IONESCU

DON QUIJOTE COBOARĂ DIN TRABANT

satiră de Mircea M. IONESCU

MOTTO: Orice asemănare cu persoane și întâmplări din realitatea cea de toate etapele este aproape întâmplătoare!

Personajele:

Parpală — arbitru de tușă; mic, grasuț, cu chelie, aproape de pensie.

Aristică — un tușier mai tânăr.

Aripioară — președinte de onoare al unui club; distincție contrafăcută în vestimentație și comportare.

Samsarul I, II, III — aceeași înfățișare de delegat de club provincial; îi diferențiază numai culoarea hainelor și eventual nevoia de... puncte.

Zmeu — arbitru de centru; tânăr, antialcoolic, anti...

Suzi — o „suporteră” a echipei gazdă, obosită de nopți albe.

Vivi — copia leită a lui Suzi, mai puțin culoarea părului.

Scena 1.

Zmeu (vorbește la telefon): Alo, hotelu?! Bună ziua! Aici federația de fotbal. Aș ruga și eu o cameră pentru o noapte... Pe numele Zmeu!... Nu mă cunoașteți?! Nu-i nimic. Sint și eu mai nou. Deh, se mai fac schimbări și prin federație, tovarășe!... Sosesc diseară!... Nu, nu e cazul să mai anunțați pe nimeni. Am discutat cu cine trebuia. Da, știu că dv. ați fost amabil întotdeauna. Chiar și dacă sînteți în coada clasamentului, tovarășe dragă, sigur că știu. Cine nu știe?!... Mulțumesc frumos. La revedere! (Pune receptorul în furcă) Ei, tovarășe! de unde să-l cunoști dumneata pe noul președinte al federației!...

Scena 2.

(Un apartament ultradotat. O masă bogată. Sticle diverse, platouri. S-a băut suficient, dar se mai discută. Mai ales că echipa gazdă are a doua zi un meci decisiv, iar arbitrul de centru nu este găsit în toată țara) Parpală (fumînd): Mie unuia, treaba asta nu-mi prea place! Cum, adică,

dom'le, să nu dea el un semn de viață?! Ba mai mult, să se și ascundă?! Să-l caute acești oameni minunați pînă fac neuroastenii de nebunie!...

Aristică: Nu te speria, nea Parpală! Ce, la început, cînd erai debutant ca el, mata dădeai telefoane? (Bea) Ei te căutau de dimineață pînă seara, în piață, la cinema, la tîlcîoc, că nu puteai nici să ieși din casă să-ți cumperi ziarul. Pe mine m-au găsit pînă și-n Orașelul copiilor. Făceam pe Moș Gerilă, deși nu începuse campionatul, dar aveau nevoie de mine. Ce naibă! Hai, bre, nea Parpală, că dacă n-ai fi „ocnițele” astea mari de conducători de echipe mici am fi avut astăzi conștiința curată ca lacrima sau cristalul.

Parpală (prompt): Conștiința mea e ca un cristal de Murano!

Aripioară: Să nu generalizăm, tovarășe Aristică! Și nici să nu exagerăm!

Aristică (dîndu-și seama de gafă): Vai, dar nici nu mă refeream la o personalitate ca dv.! Dv. nici nu

sînteți pentru mine un președinte de club. Sînteți un intelectual rasat, un tip subțire, un lord, dom'le!

Aripioară: Datoria noastră este să fim niște gazde cît mai ospitaliere. Atît și nimic mai mult. Să vă simțiți la noi minunați!

Parpală: Dacă nu ne simțeam bine la dv. nici n-am fi venit cu trei zile înainte de meci.

Aripioară: Vă mulțumim pentru atenția cu care ne înconju-rați și de această dată. Nu înțeleg însă de ce arbitrul de centru nu-i de găsit și treaba aceasta neînsemnată mă pune suficient pe gînduri.

Parpală: Debutant, tovarășe Aripioară!

Aristică: Adevărul e că putea da și el un telefon! Așa, să nu facă notă separată. Sau, cine știe... C-am mai văzut eu zmei din ăștia care ar fi rămas în vestiare la pauză dacă nu eram noi „ocnele” mai bătrîne de tușieri unși cu de toate. Toți se dau la-nceput mai mai ca ministrul justiției... Lasă bre, (bea) că-s trucuri fumate...

Aripioară: Crezi, dumneata, că pe „centrașul” acesta debutant nu l-am fi făcut să se simtă bine de la începutul săptămîinii trecute?! S-au făcut însă unele schimbări și noi n-am reușit să-i aflăm măcar telefonul. Stăm prost cu sectorul de documentare, recunosc. Am spus în ultima ședință de secție că delegatul nostru nu-i în pas cu vremea, că lucrează după metode învechite, neștiințifice, empirice, retrograde...

Parpală: Nu retrogradați, dom' Aripioară! Cu noi să retrogradați?! Numai să n-erceze „centrașul” ăsta să iasă din „legea” noastră, că, pe

ochii mei, dacă nu-i pui tribuna în cap. (Bea) Păi, pentru niște oameni ca dv. fac orice să câștigeți mine, chiar dacă mă suspendă șase luni din arbitraj. C-am mai fost de vreo opt ori suspendat, ultima oară, când au dat gazele golul victoriei în minutul 99 și era un ofsaid de se vedea de la Teucui. Centrașul voia remiză, tot fluiera sfârșitul, însă eu strigam în gura mare: „Mai sînt patru minute, frate, ți-a stat ceasu!” Și tribuna atîta aștepta. (Bea) Școală mare, nea Aripioară! Nu-ți face mata griji, că nu retrogradeați! Să nu-mi văz familia dacă nu-l dăm noi pe brazdă!

Aristică: Tovarășe Aripioară, eu unul, să știți nu-s în prag de pensie, cum să vă zic... Eu sînt un tip obiectiv, realist... (Bea) Eu nu-mi vînd conștiința și viitorul pe orice. Aripioară: Treaba aceasta ține de personalitatea individului, tovarășe Aristică. Vă înțeleg. Sper să vă înțelegeți cu Samsi, delegatul echipei. (Apare Samsarul I, cu un mic geamantan în mînă și cu un umeraș pe care se află un costum. Îl urmează în pijama Zmeu).

Zmeu: E trecut de miezul nopții, ce rost avea să-i mai deranjăm și pe dînsii!

Samsarul I: Se poate, mult prea stîngate dom' arbitru de centru?! (Aproape că îi dă un brînci)

Zmeu (timid): Bună-seara! Scuză-ți-mă! Știi... Cum să vă spun... Eu sînt Zmeu!

Parpală (întinzîndu-i mîna): Bine că nu ești Harap Alb! Să te văz, mîine ce fel de zmeu ești, leule!... Eu sînt Parpală Macedon!

Aripioară: Ne bucurăm că ați poposit pînă la urmă în mijlocul nostru, tovarășe cavalier al fluierașului de aur cum am auzit că-i al dv.!

Samsarul I: Dînsul e tovarășul președinte de onoare al clubului!

Aripioară: Inginer constructor, trei invenții în cofragele din stuf, papură și iută, doctorant în structura castelurilor gotice și...

Zmeu: Și de ce vă pierdeți timpul dv. prețios cu noi, tovarășe inventator?! La ora asta, domnule?!...

Aripioară: Știi, fotbalul e un hobby! Zmeu: La ora asta hobbyul meu ar fi... să dorm. Cred că și dv. ați prefera să dormiți acum, nu?! Aripioară: Vai, se poate, să veniți în premieră absolută în orașul nostru și eu să dorm?! M-ar stigmatiza toată secția de fotbal de care răspund de trei etape. Vă rog, faceți-vă comod, tovarășe Zmeu.

Zmeu (așezîndu-se într-un fotoliu de piele): Mai comod ca-n pijama cum să mă fac?! De ce nu m-ați

lăsat, tovarășeilor, să dorm în hotelul orașului?! Să mă sculați la ora 23.55, de parcă ar fi fost Revelionul, și să-l puneți apoi pe directorul hotelului să mă dea afară, zicîndu-mi că a venit un grup de turiști din insulele Hawaii?! (Samsarul I face semn din degete, apar două tinere în costum de arbitru, cu ecuson FIFA)

Suzi: Whisky? (Zmeu refuză) Scoțian, cu gheață din Groenlanda? (Refuz) Canadian, cu cuburi de gheață din Antarctica? (Refuz).

Vivi: Gin? (Refuz) Campari?

Suzi: Florio Marsala? (Refuz) Pălincă, Murfatlar, Dubonet, Sîmburești, Dealul Mare? Molan de Dudești...

Zmeu: Degeaba te obosești! V-am mai întîlnit pe undeva, domnișoară?

Samsarul I: Poate prin deplasările noastre. Că le luăm cu noi și le plasăm în hotelul unde dorm arbitrii sau în fața cantonamentului echipei gazdă.

Aripioară: Ca să veghem totul, tovarășe Zmeule! Chiar nu doriți nimic?

Zmeu: Nimic la pătrat! Alcool în ajunul meciului!

Parpală: Uite unde era Papa!... Da'ce crezi, fratele meu, că noi am băut fruco sau lapte bătut? Hai, mă, nu te ascunde de noi, că sîntem băieți valabili.

Zmeu: Bravo vouă! Eu nu beau din principiu!

Aripioară: Principiul meu e să te faci că bei, ca să produci impresie. Că altfel se poate interpreta, nu-i așa? (Toți aprobă)

Samsarul I: Zău, dom'Zmeu, îmi fac autocritica că nu v-am luat în primire de la București. (La ureche) Tovarășe Zmeule! Nu-aveți rezerve, că nu suflă nimeni o vorbă. Că nu sîntem decît noi în tot blocul. Cu sprijinul tovarășului președinte, i-am evacuat pe toți. Pe unii i-am trimis în excursii prin sindicat, pe alții în delegații, cu familii cu tot. Putem cînta aici pînă la ora meciului. Dacă vreți, puteți și dansa. Știi ce dansatoare-s fetele noastre, că l-au aiurit și pe Florin Piersic într-o seară...

Zmeu: La ce etaj sîntem?

Samsarul I: La 13! (Ca trăznit) Doreai să fiți mai la înălțime? Spuneți, să mai ridice un etaj.

Aripioară: Spuneți, nu vă jenați. Doriți încă un etaj?!

Parpală: Comandă ceva, frate, nu lăsa minunăție de oameni să aștepte. Dă ordin, că d-ai-aia ești șeful brigăzii de arbitri!

Zmeu: Pentru omogenizarea brigăzii, zic să treceți în pijamale! (Cei doi

își fac cruce, dar se supun) Eu am să mai citesc o jumătate de oră, după care mă voi culca. Dv. puteți face orice.

Aripioară: Vă preocupă studiile, tovarășe Zmeu? (Zmeu tușește)

Parpală: Hai, mă, nu fii fraier, că dînsu' e cineva în orașul ăsta! Ce să mai citești și noaptea?! Eu mi-am completat liceul aici, în returul trecut, cînd am făcut două tușe și nu era un meci decisiv! Nu te sfii, că Aristică și-a luat tot aici carnetul de șofer, în pauza unui meci...

Aripioară: Cum adică, domnule, să conducă un meci și să nu poată conduce o mașină?!

Aristică: Pe cîntea mea dacă nu-i așa! De pașpe ori căzusem în București la testul teoretic!

Samsarul I: Practică, tovarăș! Zmeu: Felicitări și la mai mare! Eu unul îmi pregătesc doctoratul în cultura japoneză tradițională!

Samsarul I (face ochii mari): Japonez?! Nu dv. sînteți arbitru la meciul de fotbal de mîine?

Zmeu: Nu... de mîine, ci de azi. E două noaptea! Ca să readorm, mai citesc puțin.

Aripioară: Vă pasionează literatura?

Zmeu: Am publicat și două volume de eseuri...

Parpală: Ruibist, care va'zică!

Aristică: Și nu mai publicați?

Samsarul I: Tovarășe președinte, păi să-i publicăm dînsului un volum și la noi, că avem o tipografie pe cînte.

Aripioară: Bine zici, Samsi! Caută-i pe directorul editurii și pe cel al tipografiei. Dis-de-dimineață, le duci manuscrisul, la ora meciului să avem volumul la cabină. Dacă nu-i gata, să-și caute alte locuri de muncă. (Samsarul I formează un număr de telefon) Cartonat și pe hîrtie de lux!

Parpală: Ia o sticloanță, treci alături, și dă drumu la versuri, leule! Trebuie să zici de la 'nceput că ai damblale din-astea intelectuale. (Samsarul I vorbește cu directorul tipografiei la telefon)

Zmeu (punîndu-i receptorul în furcă): Domnilor, să nu ne pierdem umorul, dar nici să nu devenim penibili!

Aristică: Uite, domne, ce grande se dă!... Tovarășe președinte, să mor eu dacă nu mă bate gîndul să-mi încerc norocul și-n literatură. Mă ajutați? (Nu i se răspunde)

Zmeu: Pînă găsiți titlul volumului și stabiliți tirajul, eu aș vrea să dorm. Distrăți-vă fără menajamente! Blocul e gol doar! Nu vă sfiiți, am un sistem nervos foarte tare. (Închide ochii)

Aripioară (cu aluzie): Sînteți foarte, foarte obosiți!...

Zmeu (cu ochii închiși): După șapte ore la volan, acum, la două noaptea...

Samsarul I: D-asta nu l-a dibuit nici miliția C.F. în ambele trenuri din prima stație, c-a venit cu mașina.

Aripioară (are o idee): Ei, dacă tot ați refuzat un whisky, un volum, nu o să vă lăsăm să plecați din orașul nostru fără o amintire. (Spre Samsarul I) I-ai cheile de la mașină și du-te, acum, la Tompa! (Către Zmeu) Avem cel mai fain Service din Baicanii! Au băieții noștri și set motor „Borgo”, și planșetă „Glentzer”, și parbrize fumurii, și tapițerie specială... Hai, Samsar! I-ai cheile și fuga la Service! Acum îl deschideți și luăm micul dejun în mașina îmbunătățită a tovarășului de la centru...

Parpală (îi dă o palmă prietenește lui Zmeu, zgîlîndu-l): Dacă eu, tușier, am venit cu o „Mobră” și am plecat cu o „Dacie 1310”, înțelegi cu ce mașină vei pleca, bătrîne?! Parcă văd că-ți fac băieții lui Tompa un Mercedes... Om te-ai făcut cu așa meci, leule!

Zmeu: Ce îmbunătățiri să-i aducă... Trabantului meu?!

Toți (în cor): Tra... bant?!

Samsarul I (Salvator): Consum mic, piese pe toate drumurile, plus că-l poți vinde cu preț dublu.

Aripioară: Cu orice preț trebuie să cîștigăm mine, adică azi! (Zmeu doarme) Samsi, cred că ne-a „lucrat” cineva cu individul ăsta. Parcă-i Don Quijote...

Parpală: Cine, bre?!

Samsarul I: Șefule, îl dresiez eu și pe zbanghiul ăsta! E mai bine să plecați. O aveam rețineri. Știți, dv., intelectual, el intelectual, aceeași structură... (Aripioară iese) Vise plăcute, și n-aveți emoții! (Merge lîngă Zmeu) Bună-dimineața! (Arbitrul doarme)

Parpală: E buștean, tată!

Samsarul I: Mai am o variantă! O aduc pe doamna Țapu, profesoara de engleză care l-a dat gata și pe Christian Barnard cînd a fost la noi! (Cei doi tușieri joacă table și beau. La un moment dat Zmeu se ridică, umblînd prin cameră cu ochii închiși)

Suzi: Samsi, mi-e frică! Țasta-i necuratul!

Samsarul I: Taci, fato, vrei să dea ortul popii înaintea mecului? Pe somnambuli nu trebuie să-i trezești sau să-i înfrunți. E obligatoriu să ne purtăm cu mînuși cu el. Parpală: Eu nu mi-am luat mînușile cu mine. E cald, nea Samsi, e iulie...

Vivi: Ce frumos se plimbă, dragul de el!

Zmeu: Pungașilor!

Aristică: Oare cu cine s-o certa, mă?!

Parpală: Cu șefii lui, precis!

Zmeu: Escrocilor!

Parpală: Bă, ăsta-i sonat rău de tot!

Să moară mama dacă i-aș da fluerul pe mină. Ar zice că-i brichetă, nu vezi ce zbanghiu s-a ratat?! (Zmeu deschide fereastra)

Suzi: Ai dreptate, dragul meu. E prea mult fum aici și suferă mai ales nefumătorii. Că eu mi-am scos un plămînt tot sărutînd fumători de Snagoave...

Zmeu (ia hainele lui Parpală, se duce la geam cu ele): Pe cine aiuși voi, mă?! (Dă drumul hainelor pe geam)

Parpală: Bine că m-am dezbrăcat, că nebunul m-arunca pe fereastră! (Zmeu vine cu hainele lui Aristică. Acesta vrea să-l oprească)

Samsarul I: Lasă-l să-și facă damblaua, că el e la centru!

Zmeu: Nu, nu zic că nu aveți și voi vina voastră! (Se uită la haine) Că v-ați pierdut măsura și acum vă pătați conștiința... (Dă drumul hainelor. Se aude un țipăt, ca un strigăt de lebdă) Dar efect fără cauză nu există, tovarăș! (Se plimbă)

Vivi: Ce băiat subțire!

Zmeu: Degeaba chiuretăm efectul!

Suzi: E ginecolog, tu!

Zmeu: Dacă lăsăm cauza rea mai departe, ea va produce noi și totuși neschimbate efecte!

Vivi: N-am întîlnit un arbitru mai filozof ca el, dragă! Parcă-i Einstein...

Aristică (orgolios): Einstein a fost poet, doamnă!

Suzi: Parcă-i Eminescu!

Parpală: Irimescu, tu, ce naiba aveți, v-ați machit?!

Zmeu: Unde sînteți, samsarilor?! Unde-s mafioții?! Unde, că nu mă las pînă nu vă lecuiesc de toate atavismele din diviziile B și C?! (Aruncă sacoșele de arbitri ale celor doi) A sosit ora închiderii „ocnelor”! (ia sacoul Samsarului I, îl aruncă pe geam. Apare, cînd Samsarul II, aceeași înfățișare, alt sacou; îl dezbracă) Și tu, mă?! Credea-ți că-mi scăpați?! (Aruncă sacoul. Apare Samsarul III. Îl dezbracă și pe acesta) Trebuie umblat la cauze, oameni buni!

CORTINA

(Fragment din satira în trei acte cu subtitlul „Am fost cîndva arbitru!”)

BALONULUI ROTUND

Cînd în primăveri tresaltă
lar baloane vesele,
Ca și-acel poet, las baltă
Toate interesele.

Las penumbra parfumată
Dîndărătul storului,
Și-nîlînirea cu o fată,
Pe cărarea dorului.

Las miresmele cafelei
Și căldura jețului,
Pentru-naintarea Stelei
Și-a Rapidulețului.

Las și vinul pentru masă
(Splendidă decizie!)
Ce n-aș da s-aud că-l lasă
Și-unii din Divizie...

Vreau să las, ca desuete,
Formele debutului,
Închinînd mai noi sonete
Pe altarul șutului.

Și mai las venîn, trei litri,
Să-mi umple hîrtoagele,
Cînd nu fluieră arbitrii
Toate cotoñoagele.

Dau balonului binețe
Și-l conduc spre glorie,
Căci îmi dă o tinerețe
Deloc iluzorie.
Dar eu știu că jocul sferei
(Sfera asta strașnică)
E, din patimile Terrei,
Totuși, ce mai pasnică.

Fred FIREA

Mai mergi la fotbal, prietene la Stan Kelly?

Deși la sfârșit de octombrie, dimineața era însoțită, însă rece, anunțând parcă dinspre riul *Mersey* o iarnă timpurie. În holul spațios și liniștit al hotelului *Adelphi* din *Liverpool* — străjuit de emblema de hoteluri care, în Anglia și Scoția, avea drept deviză „24 de ore de serviciu, confort și calitate” — mă aștepta, în fața recepției, un om între 30 și 40 de ani, îmbrăcat cu o scurtă din piele îmblănită, gen „Alain Delon”, la gît avînd un fular cu culorile tradiționale ale clubului „roșu-alb” (pentru a „fi recunoscut!”) și ținînd în mînă o căciulă de blană neagră, cu clape, luată parcă atunci dintr-un magazin moscovit. Zîmbindu-mi, de parcă ne cunoaștem de cînd lumea și ne revedeam atunci, după o oarecare întrerupere, mi s’a recomandat cu o evidentă notă de mîndrie „Stan Kelly, *supert*”. Apoi, trecînd la clasică formulă de salut, m’a invitat,

cu politețe, la mașina lui, care ne aștepta în fața hotelului, cerîndu-mi permisiunea să mă însoțească la *Anfield Park*. Mașina lui — un „Porsche” roșu. Instalîndu-mă confortabil în scaunul de lîngă el, Stan Kelly mi-a spus pe scurt povestea ei. Înainte de a o cumpăra, s-a dus la proprietarul magazinului și i-a spus că vrea un „Porsche” care să aibă culoarea roșie a lui *Liverpool Football Club*. Acesta a consultat, apoi, conducerea ligii și a lui F.A. (Federația engleză de fotbal) pentru a avea nuanța fidelă cerută de pretențiosul *fan* al lui F.C. *Liverpool*! Ca în final, atît cumpărătorul, cit și vînzătorul să fie mulțumiți, iar „Porsche”-ul cel roșu (cu emblema clubului lipită pe parbriz, în fața mea, pe stînga, locul șoferului fiind atunci în dreapta) să devină (ca și proprietarul, ei) o figură de prim-plan a clubului. „Figură” care a suferit o dată și o

modificare în partea ei cea mai sensibilă, culoarea, pentru că așa au cerut... interesele superioare (adică, ale clubului): înaintea unui meci cu Arsenal, F.C. Liverpool a anunțat că va juca în tricouri galbene. Sten și-a schimbat culoarea mașinii urgent, ca după partida cu londonezii s-o readucă la tradiționalul "red".

Cine era Stan Kelly? Absolvent al celebrului Colegiu de la Cambridge, specialist în computere și analiză matematică, cântăreț și textier de muzică folk. Slujba îi reclama un domiciliu în afara marelui oraș de pe Mersey și atunci și-a pus computerul la lucru pentru a decide punctul optim de unde să poată lesne veni la meciurile lui Liverpool. *"Iată de ce locuiesc la Alcester, între Stratford și Worcester"*, mi-a spus Stan. Cit despre dragostea lui pentru muzica folk. Stan a găsit și aici soluția optimă, imprimând un disc "LP" intitulat *"O Liverpool, We Love You"* (O Liverpool, noi te iubim), o colecție de cintețe, poveștioare și zicături, în care, după cum îmi spunea autorul lor, în afara mirosului de sare și fum, pe care-l simți când ești pe Anfield, ai toată ambranja tribunei! Nu știu dacă relațarea de mai jos se află imprimată pe acest disc, dar ea prezintă cu savaoare avaturile unui adevărat și mimos suporter. Abia se auzise fluierul final al arbitrilor după semifinala victorioasă de pe Villa Park cu Chelsea (2-1), din F.A. Cup 1965, și goana nebună, după un bilet pentru finala de pe Wembley, cu Leeds, începuse. Chiar și tatăl meu, aflat pe patul spitalului, și-a declarat ferma intenție de a fi prezent acolo, cu bilet sau fără, iar copiii și-au început repetițiile nocturne ale repertoriului coral, soția mea (a cărei familie umea - groază! nepotrivire genetică! - cu Everton!) arborând de această dată (spre cinstea ei!) un calm olimpic. Trebuind să-i temperez zelul lui tatăl meu - a cărui interdicție de deplasare din partea medicilor era mai fermă ca oricând - i-am promis un televizor portabil la capul patului. Singura lui replică, la caputul unei lungi și dureroase tăceri, a fost: "A treia oară va fi porocoasă. După eșecurile cu Burnley - 1914 și Arsenal - 1950, este rindul nostru. Ai grijă să-mi aduci un televizor cu ecran mare, ca să-l poată cuprinde în final pe Big Ron (este vorba de căpitanul echipei, masivul centru half Ron Yeats - n.n.) arătându-ne, victorios, Cupa!". După care am toastat amindoi cu Luceade, o băutură răcoroasă, pentru Bill Shankly și băieții lui. Subtila revanșă a soției a fost uitarea scoaterii emblemei rozetă de pe bluza mea de suporter înaintea introducerii ei în mașina de spălat rufe. Zădărnica mea goană după mult doritul bilet de meci s-a încheiat dramatic, o dată cu telefonul unui amic de-al meu de la emisiunea World of Sport a companiei de televiziune ATV. Acesta îmi propunea să particip la un dialog la distanță Leeds-Liverpool, înaintea loviturii de începere a finalei de pe Wembley. Ronnie Hilton - un înfocat suporter al echipei lui Don Revie, urmînd să interpreteze propria sa compoziție "Elland Road Calypso", iar eu pe Anfield Park, un cîntec pentru ai noștri. I-am spus că aș vrea să fiu atunci pe Wembley, dar încă n-am bilet și răspunsul lui m-a scos din încurcătură: "Participînd la acest show, îți servești echipa favorită ca un adevărat suporter, iar meciul îl vei vedea pe monitorul carului nostru de reportaj". M-am pomenit întrebînd, ca și tatăl meu: "Ce diagonală are ecranul?". "apoi am acceptat. Cum am trăit acest meci de la distanță, în fața unor aparate neutre și înconjurat de o mulțime de tehnicieni preocupați de butoane și nu de dramatica partidă, încheiată cu victoria noastră, după prelungiri, nu vă mai spun decît că la încheierea ei mi-am aruncat scufița de suporter în aer, uitînd că mă aflu într-un car de reportaj TV. Aceasta s-a agățat de o lampă care ardea puternic, apoi a început să sfîrșie ca jumările pe pîlă, la breakfast, doi tipi îmbrăcați în alb și cu fețele albe de spaima incendiului au sărit deodată spre scufița mea precum por-

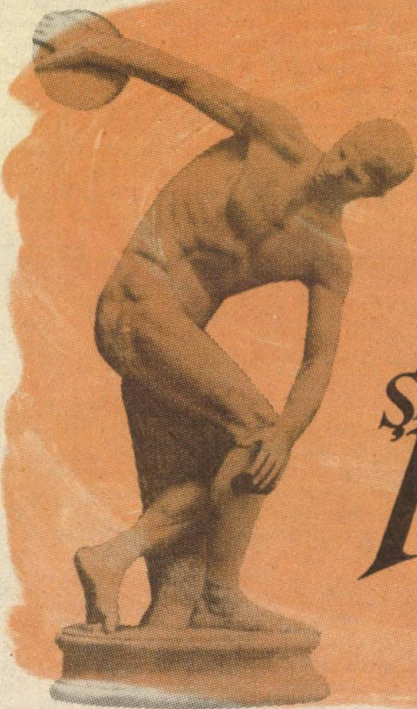
tarul nostru Lawrence pe Wembley, după mingile lui Leeds. Cum arăta scufița mea roșie victorioasă? Dacă cu noaptea vreo echipă ale cărei culori sînt roșu și... negru, vă rog să-mi spuneți. Lăsînd însă gluma la o parte, cred că pe bună dreptate se spune că aerul sărat cu miros de fum, al jîntului Mersey, preste cîntăreților, comedienților și fotbalistilor, între Beatles și Ron Yeats, Ian St. John, Peter Thompson, Tommy Smith, Emlyn Hughes este o strînsă legătură. Nu vă spun toate astea numai ca un înfocat suporter al acestor minunate meleaguri englezești, care au născut și vor mai naște, mereu, oameni minunați, ci și ca un om care prețuiește, deopotrivă, științele exacte și arta, muzica și fotbalul fînd alături în sfera artei. Francindu-și poșta cu sloganul "Anfield, unde suporterii au ceva despre care să cînte", cei din Liverpool nu fac publicitate fără adevăr. Corul nostru de pe Anfield are mai mult de 20 000 de suporterii și sună de parcă ar fi dirijat de Sir Malcolm Sargeant, sau animat de Lennon și McCartney, ca în cîntecul lor "We All Live In A Red And White Kop", dedicat clubului nostru. Suporterul de fotbal din Merseyside este o unică combinație, între dragostea irlandeză pentru cîntec, dragostea pentru umor a celor din Lancashire și dragostea, internațională pentru fotbal, lată de ce cuvintele imnului sportiv al lui Liverpool Football Club au acoperire în faptele fans-ilor: "Walk on, walk on, with hope in your hearts/ And you'll never walk alone/ You'll never walk alone" (Mășăluiește, mășăluiește, cu speranța în inimă/ Și niciodată nu vei merge singur/ Niciodată nu vei fi singur)...

...Această discuție am purtat-o în anul 1970, la Liverpool, pe Anfield Park, în prezia meciului dintre F.C. Liverpool și Dinamo București, din fosta "Cupă a orașelor-tîrguri", actuala "Cupă UEFA". Unde o fi fost liderul de acum aproape două decenii al galeriei civilizate a lui Liverpool Football Club (pe care am văzut-o și auzit-o în timpul meciului, manifestîndu-se, într-adevăr, impresionant și sportiv, prin cîntece care sporeau lumina instalației de nocturnă de pe Anfield Park), Stan Kelly, în momentele demențiale ale răfuielilor sălbătice de pe stadionul Heysel din Bruxelles? Unde se aflau atunci, în acel sfîrșit de mai 1985, adevărații suporterii ai deținătoarei celui mai important trofeu continental de club, "Cupa Campionilor Europeni", cînd în loc să se desfășoare pe gazonul stadionului belgian 90 de minute de fotbal, s-au desfășurat în tribune - la orele programate - 90 de minute de grave incidente provocate de un agresiv grup de "susținatori" britanici? Rezultatul consemnat în acea dureroasă noapte de mai pe tabela de marcaj (1-0 pentru Juventus Torino) s-a asociat - incredibil - cu un alt rezultat, tragic: 41 de morți, 140 de răniți. Alcoolul și rîngile de fier au alungat de pe teren și din tribune spectacolul sportiv, au acoperit cu ceață brutalității ireponsabile luminile nocturne, luminile sportivității. Stan Kelly îmi spusese cu mindrie, în 1970, atunci cînd echipa lui favorită se afla în plină ascensiune în fotbalul insular și internațional: *"Tatăl meu era convins că destinul clubului său iubit, F.C. Liverpool, se interferează cu acela al națiunii britanice"*. Și cît de departe de spiritul de sportivitate al adevăratului suporter, de tradiționalul fair-play britanic, au fost hoardele celor care, în 1985, își ascundeau lipsa de civilizație și omenie, sub culorile clubului din Liverpool!

Celebrul manager englez Bill Shankly îmi spunea atunci, în zilele meciului de la București, cu Dinamo, că F.C. Liverpool are cei mai mari suporterii din lume. Cînd și cum le-au dispărut, în aceste ultime decenii, măreția, cîntecele, umorul, dragostea de fotbal?

Mai mergi la fotbal, prietene Stan Kelly?

Paul SLĂVESCU

SPORT și FRUMUȘETE

Se poate afirma că preocupările estetice ale civilizației antice grecești, leagănul Jocurilor Olimpice, și nu numai al acestei civilizații, s-au constituit în aspecte caracteristice pentru popoarele lumii antice. Mai mult, ele pot fi reunit într-un adevărat *cult al frumosului*, întreținut asiduă. Pe toată durata olimpiadelor, a perioadelor de timp dintre două ediții ale Jocurilor Olimpice, grecii antici, departe de a neglija, cultivau cu insistență frumosul. Să luăm de pildă pe atenieni. Popor de artiști, ei au durat — pentru ei și peste timpuri — opere de artă de o neasemuită frumusețe. Este suficient să amintim frontispiciile parthenoanelor de pe Acropolele, Atenei, de la Delphi sau Olympia, în care marmura ce înfruntă secolele înglobează frumusețea ideală a corpului omenesc. Este frumusețea pe care artiștii care le-au construit o visau, o doreau și o realizau prin exerciții fizice. Abordând și acest aspect, în monumentală sa operă „Palestrica”, *Constantin Kirilescu* scria: „Frumusețea era considerată ca o virtute, ca un semn de superioritate morală și celebrată, ca și forța, ca element al perfecțiunii. Platon explica de ce în educația omului trebuie făcut loc frumosului: corpul omenesc este ca un templu ce cuprinde într-insul o scintee a «divinității»; înfrumusețindu-l prin exerciții potrivite și prin gimnastică, «zeul» va locui într-insul cu plăcere”. În continuare, referindu-se la felul în care vechii greci tratau aspectele indisolubil legate — ale frumosului și ale mișcării, ale exercițiilor fizice — este demn de reprodus ideea marelui filosof al antichității, Platon, care în sistemul său pedagogic edificat pentru realizarea kalokaghatyei — perfecțiunea umană, fizică și morală, idealul civilizației grecești — susținea că „gimnastica intră drept cel mai important element al educației armonioase” (idem), într-un cuvânt, întrunirea tuturor calităților de vrednicie și frumusețe corporală, de calități morale și de rafinament intelectual, calități reunite pentru realizarea unei armonii în educația generală a omului.

Gimnastica (înțelegând prin aceasta toate exercițiile fizice) a ocupat, așa cum am mai arătat, un loc deosebit de important în lumea antică — și nu numai atunci — având ca țintă perfecționarea corpului uman. Ea și-a găsit deplin reflexul în artă. Cu alte cuvinte, exercițiile fizice practicate de popoarele din antichitate au avut un pronunțat caracter estetic. Ele s-au desfășurat pe multiple direcții, contribuind atât la descoperirea, aprofundarea și dezvoltarea frumosului și a teoriei sale, cât și a artei. În acest fel, se poate vorbi despre o pământ legătură între educația fizică și cea estetică.*

Vestigii ale civilizațiilor antice grecești și mai apoi romane — *ceramica și arta statuară* — ne-au adus informații deosebit de valoroase despre sursele de inspirație, opulente, ale artiștilor din vechime. Aceștia au găsit în forma trupului omenesc, în atitudinile și mișcările sale cele mai felurite și diversificate subiecte de reflecție în piatră și marmură. Corpul gol al atleților — termen general pentru cei ce practicau exercițiile fizice — care se întâlneau în gimnazii, pe stadioane, în lupte sau la vânătoare, a educat încetul cu încetul ochiul și gustul publicului pentru formele anatomice perfecte; aceeași goliciune desăvârșită a atletului intrat în întrecerea cu semenii pentru cununa de măslin a contribuit esențial la formarea artistului — cunoscut sau anonim —, care a căutat și a realizat aceste tipuri de frumusețe trupească, considerate ideale. Putem spune că acesta este modul în care s-au pus bazele educației estetice prin intermediul educației fizice. Să ne oprim asupra câtorva exemple.

Purtătorul de lance al lui *Policlet* — *Doriforul* — sec. V

* *Estetică* — Știința care studiază legile artei, problemele privitoare la esența artei, la raporturile ei cu realitatea, la metoda creației artistice, la criteriile și genurile artei. Fr. ESTHETIQUE. Dicționarul limbii române moderne. Ed. Academiei R.P.R., București, 1958, pag. 280.

i.e.n., a impus proporția 1:7 între cap și corp. S-a creat ceea ce numim *omul canon*. Proporțiile lui au devenit clasice; armonia corporală s-a repetat în toate celelalte marmure ce-au urmat; s-a creat astfel un autentic „material didactic” pentru artiștii de mai târziu.

O altă sculptură celebră, de-o frumusețe cu totul aparte, va apărea ceva mai târziu: *Discobolul lui Miron!* Se scria astfel o nouă pagină în cartea educației estetice prin intermediul educației fizice — *eliberarea totală de legea frontalității*. Corpul torsionat al atletului, din mîna căruia parcă, în clipa următoare privirii ar zbura discul — respectînd proporțiile amintite — degajă, în același timp, forță, suplete, grație. C. Kirilescu entuziasmat, firește, de perfecțiunea atletului scria: „...corespunde exact legilor biomecanicii aplicate exercițiului fizic respectiv. Este o dovadă elocventă asupra locului important pe care-l ocupau exercițiile fizice în cultura epocii.” Și mai mult decît alt: ce frumos este acest discobol devenit simbol!

Un secol mai târziu, al IV-lea i.e.n., va apărea un alt etalon al frumuseții bărbătești: *Aproxymenos*, aparținînd lui Lisip. Marmura aceasta reprezintă un luptător care-și curăță brațul cu un strigil, un fel de cuțit. Atletul are alură mai zveltă, dar ceea ce este cel mai important este faptul că proporțiile cap-corp se modifică 1:8. *Aproxymenos* apare cu musculatura și articulațiile mult mai reliefate. Gusturile și nevoile estetice ale artistului s-au modificat, ca expresie a legăturii strînse și dependente de condițiile în care au trăit. Acest lucru confirmă ceea ce va fi enunțat mai târziu, că „...unele idei estetice au apărut sub influența directă a condițiilor sociale, economice și politice”, ele depinzînd de societatea în cadrul căreia au trăit exponenții acestor idei, de clasele sociale din care au făcut parte. Iată, de exemplu, *Apollo din Belvedere*, parcă o copie a celebrei statui în marmură grecești a lui *Apollo*, aparținînd lui *Leochares*, care poate fi prezentată ca o exponentă a gustului roman de mai târziu. Este mult mai asemănătoare Doriforului (sec. V i.e.n.) decît, să zicem, *Aproxymenos* (sec. IV i.e.n.) și împreună reprezintă poate cele mai desăvîrșite tipuri umane bărbătești în ceea ce privește frumusețea pur anatomică. Dacă ne referim la aceeași frumusețe anatomică, cea mai frumoasă *Afrodită*, *Veneră* sau *Venus*, din foarte multe scoase la iveală de arheologi pe cursul anilor, este *Venera din Cnide* a lui *Praxiteles*. Probabil că trupul femeii care i-a servit drept model întrunea cele mai multe calități de feminitate, armonios imbinată, cu o musculatură mai proeminentă, datorită (mai mult ca sigur) practicării exercițiilor fizice. *Canon* feminin, *Venera din Cnide* scoate în evidență aptitudini de maternitate, de muncă fizică, de activitate curentă de zi cu zi. Cu alte cuvinte, este vorba de o femeie obișnuită din zilele în care a fost realizată această minunăție *Veneră*. La fel, celebra *Venus din Milo*, găzduită în la fel de celebrul muzeu parizian *Luvru*. Descoperită în anul 1920, în insula *Melos* din arhipelagul grecesc, această superbă *Afrodită* (va deveni *Venus din Milo*, în versiune franceză) a fost și este acuzată de... prea multă frumusețe. Oricum, o exagerare chiar dacă nu i-ar fi lipsit brațele (este presupus că într-o mînă ar fi ținut un măr, ca simbol al fecundității).

Cele cîteva exemple celebre din sculptura antică ne-au folosit pentru a reaminti că frumosul uman, ca parte a esteticii, a fost căutat și găsit pentru a servi ca model, în primul rînd, dintre practicanții exercițiilor fizice. Cu siguranță că mai există încă numeroase alte exemple, dar nu multitudinea lor am vrut s-o evidențiem.

Ideea educației armonioase, țelul oricărei orientări pedagogice, a făcut ca încă din antichitate exercițiile fizice

(gimnastice sau atletice) de forță, agilitate sau de îndemnare să fie completate cu dansuri care dădeau și dau în continuare mișcării eleganță și grație, suplete și ritmicitate. Ele se reunesc, deci, într-o artă al cărui principal scop este exteriorizarea unor puternice sentimente.

Orientarea pentru exprimarea, prin mișcări și gesturi, a diferitelor stări sufletești a făcut ca dansul — în principal o activitate dinamică, mișcarea în esență — să fie nelipsit în situațiile în care se dorea exprimarea diferitelor sentimente personale, individuale sau în grup. Este evident deci că între dans, muzică și mișcare (fără a forța deloc nota) — exercițiul fizic — există o legătură profundă, toate reunite oferind ceea ce nu este altceva decît artă și aceasta reprezintă o parte a esteticii.

Se poate afirma, și nu greșim cu nimic susținînd, de pildă, că un exercițiu la sol la gimnastică sportivă, ca să nu mai vorbim de cea artistică, deci exerciții fizice sută la sută, se transformă în artă în interpretarea *Nadiei Comăneci*, sportiva care a pus în dificultate pînă și computerul Olimpiadei canadiene pentru prima dată absolut — 10, sau a *Ecaterinei Szabo*, ale altor celebrități ale gimnasticii românești și mondiale. Aceste exerciții din domeniul sportului fac nu numai obiectul măsurării valorice, prin note, după reguli precizate în regulamente stricte, ci plac pur și simplu. Ele încîntă ochiul și celui mai neavizat spectator, sînt frumoase, cu alte cuvinte. De aceea, între educația fizică și cea estetică există legături multiple, cu multe și felurite nuanțe, cu întrepînduri și influențe reciproce.

În procesul de educație fizică și al sportului se rezolvă, spre exemplu, și unele aspecte ale educației estetice. De pildă, un prim aspect se referă la *educarea esteticii acțiunii*. Gimnastica, jocurile sportive, celelalte discipline sînt strict legate de manifestarea activă a tuturor laturilor personalității umane. Această afirmație include, cum este și firesc, și aptitudinile și preferințele estetice ale sportivilor în procesul firesc de autodepășire care-l reclamă actul sportiv.

Asigurarea frumuseții corporale a omului poate fi considerat al doilea aspect. Dezvoltarea armonioasă a individului este estetică datorită, în special, faptului că o asemenea dezvoltare reprezintă una dintre cele mai importante și mai la îndemînă arme de exteriorizare a sănătății, a capacității de muncă și de viață a omului. Se poate trece cu vederea faptul că tot mai mulți oameni practică culturismul, că această disciplină sportivă își desfășoară de multă vreme campionate mondiale? Fără îndoială că nu.

Educarea capacității de a percepe frumosul în tehnica sportivă, în mișcarea presupusă și inclusă de actul sportiv, este un alt aspect. Totodată, se poate vorbi despre dezvoltarea simțului expresivității mișcărilor. Este suficient să arătăm, de exemplu, că mișcările aproape perfecte din punct de vedere tehnic pe care și le însușesc și le reproduc cei ce practică diferite ramuri sportive sînt totdeauna frumoase și deosebit de expresive. Ce-am putea spune mai mult decît admirînd un gimnast într-un „sprijin lateral la inele” (crucea), care în lumina reflectoarelor televiziunii sau ale cinematografului, cu albul imaculat al costumului mulat pe corp, pare o punte peste vreme, între marmura *Doriforului* din antichitate și prezent! La fel de important este și faptul că în majoritatea cazurilor frumosul în mișcare este și eficient, în sensul funcțiilor pe care le îndeplinește mișcarea respectivă; adică, sprijinul lateral la inele de care aminteam este un element dificil, bine punctat de brigăzile de arbitri cînd este executat corect.

Dezvoltarea imaginației creatoare și perceperea frumosului din medii înconjurătoare este un alt punct de referință în aprecierea întrepîndurilor educației fizice cu

* TATARKEWICZ W.: Istoria esteticii, Ed. Meridiane, București, 1978, vol. I.

cea estetică. De altfel, una dintre sarcinile principale ale educației estetice o reprezintă „cultivarea capacității de a trăi emoții estetice, de a percepe dialectica esteticului, adică ceea ce este frumos și urit în natură, în societate, în relațiile dintre oameni, în literatură, în știință, în pictură, arhitectură, în muzică, în dans, în munca de construcție, în familie, în viața colectivului”^{*}. În educație fizică și sport — am completa noi. Fără imaginație creatoare din partea sportivilor, practicarea exercițiilor fizice și a sportului este de neînchipuit. În sport, inițiativa creatoare a devenit unul dintre indicii „clasei” performanțelor sportive înalte. Ne pare deosebit de rău că trebuie să folosim timpul trecut pentru a aminti numele lui Cristian Gațu. Ce făcea acest jucător de excepție pe terenul de handbal erau adevărate creații, mișcări și acțiuni fulgerătoare, electrizante, frumoase, eficace, deosebit de utile pentru echipa proprie, orientate exclusiv spre obținerea celor mai bune rezultate! Dar Andrei Folbert la baschet? Ozon, Dobrin și alți „măgi” la fotbal nu pot fi numiți drept creatori de frumos? Cu siguranță că da.

Indivizi cu imaginație creatoare mai slab dezvoltată, dar dotați fizic superior, nu au obținut aproape niciodată performanțe sportive înalte, în nici o ramură sau disciplină sportivă.

Oamenii de toate vârstele și preocupările profesionale prin practicarea exercițiilor fizice, a jocurilor, a tuturor activităților de educație fizică și sport în mijlocul naturii, își dezvoltă capacitatea de a recepționa și aprecia frumusețile naturii, ale patriei, ale locurilor prin care trec adeseori peste hotarele țării. Actul motric, mișcarea realizată de oameni în diferite scopuri — performanță sportivă, destindere, odihnă activă — este, deci, în același timp un act estetic în întreaga sa manifestare polivalentă. Acest act estetic este influențat, la rândul său, de arta contemporană și de noile descoperiri în ceea ce privește metodele și căile de perfecționare a actului motric, în formele sale specifice de manifestare. Să amintim, spre exemplu, că de foarte mulți ani patinajul artistic este considerat de tot mai mulți, și pe bună dreptate, a fi la granița dintre artă și sport. El folosește — pentru o exprimare cât mai deplină și mai exactă a sensurilor și semnificațiilor mișcărilor care-l compun —, acompaniamente muzicale într-unul dintre cele mai largi diapazoane melodice — de la simfonie la muzică de promenadă și de la muzică preclasică la muzică disco. Împreună, toate acestea oferă de cele mai multe ori adevărate feerii pe luciul gheții, sfârșite parcă nefiresc de brutal de aprecierile reci, seci și intransigente ale arbitrilor care parcă nu cunosc decît „litera” și „spiritul” regulamentului.

Atît educația fizică, cit și cea estetică se manifestă printr-o intercondiționare și completare reciprocă, ele aparținînd aceleiași obiectiv major — *actul educațional complet*. Scopul educației este realizarea echilibrului armonios al individului ideal format prin acțiunea conjugată a tuturor elementelor care compun ceea ce îndeobște numim educație. Atributele acestui om ideal sînt de ordin *igienic și fiziologic* — sănătate, rezistență, călire, forță, îndemînare —, *estetic* — înutăt frumoasă, statură impunătoare, grație în mișcări —, *moral* — curaj, civism, stăpînire de sine, simplitate, voicune. Acestea contribuie deopotrivă la formarea omului complet, educat, capabil să facă față (tot mai pregătit) solicitărilor de ordin fizic și spiritual la care este supus omul societății contemporane, precum și al celei prefigurate în viitorul mai apropiat sau mai îndepărtat.

Mihail VESA

* DUMITRESCU GH., MANOLACHE A., ROȘIANU M.: Pedagogia socială — știința educației permanente a maseilor de adulți, *Ed. Politică, București, 1972, pag. 358.*

LA SCHI

Un freamăt de glasuri,
Un cîntec

Trezește
Din visele albe
Cabana din munți,
Și vagi siluete
Pornesc voinicește
Spre culmile ninse,
Pe niște punți.

Prin ziua difuză,
Năluci policrome
Se prind în monom pe albite alei,
Sorbînd cu nesaț
Înghețate arome.
(S-or drege disează, cu ceaiul de tei)

O fată-n concediu
(De fapt, țesătoare)
Privind la zapadă cu dungi de tălpici,
Își spune:
„E parcă o pînză pe care
Opt meșteri din basme
O țes cu arnici”.

Spre vîrfurile ce-n ceață devine eteric
Se-ndreaptă „per pedes” coloana de tuș.
Doar doi vin, comod, într-un mic teleferic
Strigînd:

- Vezi că nu e prea greu la urcuș?

Ajunși pe-nălțime, odată cu norii,
Privesc la traseul recent cucerit,
Apoi se lansează precum cascadeii.
O clipă
Și-ajung iar de unde-au pornit.

Nălucă,
Un tînar, se-apropie!
Vine!
Și... pac! Se lovește de-un munte de om.
Îi spune: „Scuzați!”...
Dar apoi, cînd mai bine
Se uită la dînsul
Observă că-i pom.
Un altul coboară total inestetic
Pe mijloace proprii
De uz personal.
Aceasta provoacă un hohot frenetic
Ce-animă întregul peisaj hibernal.

Doar bradul micuț, de acolo,
Privește
Spre scenele astea „dramatice”,
Și
Foșnește spre altul:
„Amice, ferește!
Că iar au venit monitorii la schi...”

Fred FIREA

20000 de km, cu rucsacul, prin EUROPA!...

**MIHAI LOAȚĂ, cel mai tinăr
globe-trotter român
(puțin peste 60 de ani),
visează la un tur al globului...**

La peste 60 de ani, Mihai Loață, fost tehnician constructor hidrolog la Bacău, arată de 40. Un bărbat în plină vigoare, care degajă optimism, o mare dragoste de viață. L-am cunoscut cu aproape 10 ani în urmă, pe litoralul Mării Baltice, între Gdynia și Gdansk, mărșăluind cu spor, pe faleza bătută de valuri. L-am revăzut deunăzi, după o performanță care le întrec pe toate cele realizate până acum — 20 000 de km prin Europă!

— Ești neobosit, Mihai Loață!...

Tot timpul colinzi lumea!

— Obosesc doar atunci când stau locului...

— După traseul baltic, iată acum un tur al continentului nostru!

— Între timp, am mai făcut câteva isprăvi!

— ???

— Am „colindat” prin Cehoslovacia și Ungaria, prin Bulgaria și Republica Democrată Germană...

— Un fel de... repetiție pentru ultima performanță?

— Da, s-ar putea numi așa. Până acum, traseele mele per-pedes n-au depășit 5 000 de kilometri. Acum...

— Și de-odată...

— Visam de multă vreme să parcurg un traseu de proporții, cât mai variat, cu precădere prin sudul Europei... După aceea, proiectul l-am modificat, ajungând până în nordul Republicii Federale Germania.

— Propun să reconstituim acest traseu, într-o formă ceva mai comprimată...

— Am plecat la 25 mai din București. În aceeași zi am trecut în Bulgaria, pe la Giurgiu. Apoi, urmând ruta Russe—Pleven—Sofia—Plovdiv, m-am îndreptat spre Edirne, fostul Adrianopol...

— Deci, ai intrat în Turcia...

— La 6 iunie mă aflam la Istanbul, de unde am călătorit mai departe către Ankara—Karta—Bursa—Izmir—Cesme... La 15 iunie am părăsit continentul făcând popas în insula Chios. A doua zi eram la Pireu și în capitala Greciei.

— N-ai mai părăsit pământul vechii Elade...

— Ba da! Am efectuat o croazieră în arhipelagul grecesc, cu opriri în insulele Ydra—Scrifos—Milos—Santorin...

— ...pe urmele celebrelor ruine ale presupusei Atlantide!

— Ruine fantastice, care te înfrică și acum, deși oamenii au modificat aproape radical înfățișarea locurilor, prin construcții moderne și spații florale de o neasemuită trumuseț!... În continuare m-am oprit la Ios—Naxos—Paros—Tinos—Andros și Keos, după care am revenit la Pireu. Am vizitat, după aceea, Corintul, Micene, Argos și Salonic.

— Un periplu în Grecia deosebit de variat...

— Am căutat să nu scap nimic din ceea ce ar putea interesa un turist, atât în sudul cât și în nordul acestei țări. La 28 iunie mă aflam în Iugoslavia, la Skopje, oraș refăcut spectaculos, după îngrozitorul seism. Apoi m-am oprit la Belgrad și Zagreb, intrând la 1 iunie în Italia, pe la Trieste. În aceeași zi eram la Veneția, admirând la 1 iulie în Italia, pe la Trieste, întâlniți acolo, acest original oraș pe care Marea Adriatică îl scaldă de secole, amenințându-i existența... Tra-

seul italian a continuat prin Padova
— Verona și Milano...

— Ești cunoscut ca un mare amator de muzică. Ce impresie ți-a lăsat Scala?

— M-a uimit, pur și simplu, prin imensitatea acestei săli, printre cele mai vestite din lume, prin programele

care răspundeau celor mai exigente gusturi!... Verdi, Leoncavallo, Puccini, cei mai „en vogue” dintre compozitorii „cîntați” la Milano... Cu atmosfera de vis a Scalei, am urcat la Abbiateggrasso, apoi în Alpi, la Gabet și Gressoney... Am coborît, după aceea, la Florența, am ajuns la Roma, prilej de a admira alte și alte frumuseți, printre care și Columna lui Traian. În continuare, după scurte popasuri la Taranto și Bari, apoi la Neapole, am trecut în Insula Sardinia, la Cagliari. Apoi, prin Sassari și Porto Torres, am intrat din nou în peninsulă, la Genova. În fine, după Torino, Davona și San Remo, la 7 august am ajuns la Monaco și Monte Carlo...

— După Bulgaria, Turcia, Iugoslavia și Italia, Franța a fost cea de a 5-a țară cuprinsă în acest periplu...

— O țară frumoasă, ca toate celelalte prin care trecusem, cu orașe incîntătoare — Nisa și Marsilia, apoi Montpellier. Am părăsit-o pentru câteva zile, trecînd în Spania pentru a vedea Barcelona, Valencia, Insulele Baleare, Madridul, Segovia, Toledo, Burgos și San Sebastian... Am revenit în Franța, la 16 septembrie, prin Bordeaux, Poitiers, Tours, Paris, Reims și Metz.

— Se apropiau hotarele altei țări...

— Da, la 1 octombrie am intrat în Germania federală, vizitînd Mannheim — Frankfurt am Main, Bonn-ul, Köln-ul, alte și alte orașe cu o populație foarte densă, Düsseldorf, Dortmund, Hamburg — marele port de la Marea Nordului — apoi Hanovra, Göttingen, Offenbach, Nürnberg și München. La 21 octombrie mă aflam la Innsbrück, în Austria.

— Ce popasuri ai mai făcut în „țara jodlerelor”?

— La Linz, Viena și Salzburg. Pe 30 octombrie am ajuns la Budapesta, iar la 1 noiembrie reveneam în patrie, pe la Oradea...

— Simpla enumerare a acestor popasuri — amintindu-le, desigur, doar pe cele mai importante — îți dă o senzație de amețeală...

DEFINIȚII PE „64” PĂTRATE

Problemă cu soluție dublă — adevărul cu două fețe.

Zugzwang — pantomima adevărului absolut.

Final de dame — capriciile unei furtuni într-un pahar...

Mat ajutor — contribuție benevolă la buna dispoziție a adversarului.

Mat prin colaborare — parodie cu... autogol

Mat étouffé — potcoavă de cal... viu.

Sacrificiu incorect — incompetență profesională.

Sacrificiu temporar — tupeu de artist

Cedarea partidei — proces verbal de inculpare.

Șah etern — perpetuare fără revelația trecerii timpului.

Combinație cu „gaură” — „capodoperă” ICRAL.

Combinație cu ciștig de material — artă în travesti...

— Așa este! Cînd încerc să reconstitui acest traseu, am și eu emoții, re trăiesc din plin impresiile vii de la prima cunoaștere... Se mai poate aminti că am străbătut șapte mări — Marmara, Egee, Ionică, Adriatică, Tireniană, Ligurică și Mediterană. De fapt ar fi 8, cu Marea Neagră... Am atins coasta Atlanticului, la San Sebastian, un port impresionant prin dimensiuni; am escaladat 6 masivi montani — Stara Planina în Bulgaria, munții din Insula Chios, Alpii Italiani, apoi Alpii maritimi francezi, după aceea în Spania, Sierra de Guadarrama, din vecinătatea Madridului și, în fine, munții Tirolului. Asta cu piciorul. Pentru că o serie de alți munți i-am străbătut cu autoturisme ocazionale... Punctele-limită ale acestui traseu au fost Insula Yada în sud, Hamburgul în nord, Toledo în vest și Ankara în est. Încercați să vedeți ce înseamnă aceste distanțe!...

— Care au fost cele mai puternice impresii?

— Cele legate de omenia oamenilor, întîlnită peste tot. Mi s-a și spus că sînt „un globe-trotter al prieteniei”... La capitolul impresii de neuit, adaug Stadionul Olimpic din Atena, cel al lui „Inter” de la Milano, Santiago Bernabeu de la Madrid, salba de săli și stadioane din Paris, din jurul lui Porte de Saint Cloude, apoi Praterul cu surprizele sale la tot pasul, pîrțile din jurul Innsbrück-ului... Nu garantez că le-am menționat pe toate...

— Ce urmează, Mihai Loată?

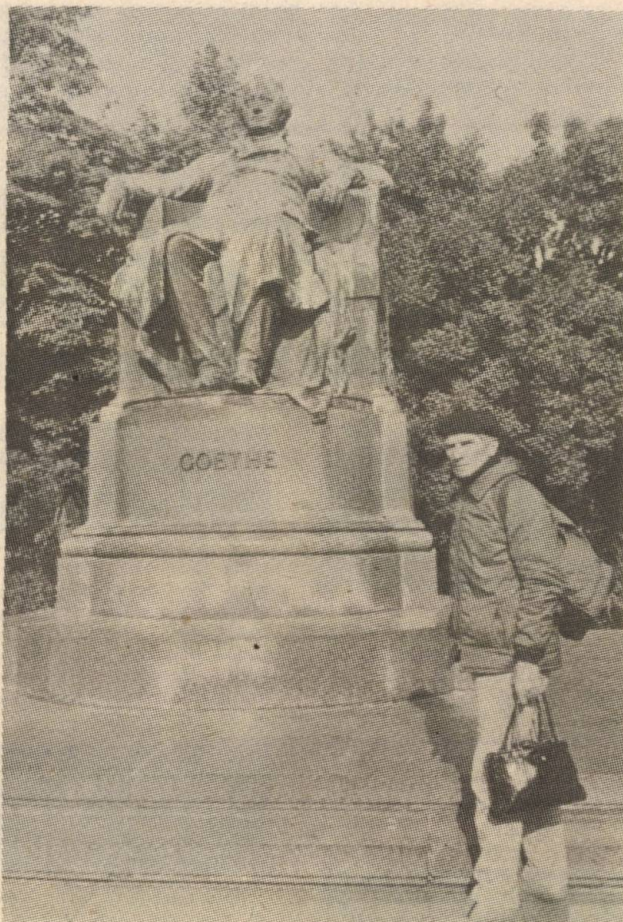
— Urmează un an de odihnă...

— Odihnă-odihnă, efectivă? Sună cam nepotrivit în cazul Loată?

— Da, un an în familie, pentru a-mi reîncărca „bateriile”, dorința de a-mi continua călătoriile... În intenția mea este să fac un tur al globului, din 1987, pe o durată de trei ani. Și după aceea, cine știe!?

— O călătorie și în Cosmos!

— Să fim sănătoși și să fie pace! La Cosmos nu m-am gîndit, ar fi o idee. Am vreme să reflectez... Cine ar putea să nege faptul că în 1990, de

pildă, nu se vor organiza excursii pe Lună?...

În 1990 Mihai Loată s-ar apropia de 70 de ani. O vîrstă încă tînă, pentru un asemenea om de excepție, de a-și înaripa visurile!...

Tiberiu STAMA

Șah prin descoperire — inspecție cu lipsă de inventar

Blocada — itinerar montan neescaladabil.

Atacul minorității — pretext și după majorat...

Avantaj de spațiu — diagonală cu trei cîmpuri centrale, de comandate pe linii deschise.

Diagrama — pictură în stil simbolist.

Zig-zag — diagonală „șchiopătată” de un cal nebun...

Sistemul elvețian — hibrid neselecționabil

Orbire șahistă — paradoxul creației.

Simultan de șah — polemică pe mai mulți kilometri

Efectul noutății teoretice — eclipsă fără coordonate...

„Donator” universal — bunăstare pe timp cît nu se schimbă prețul pe care îl cere „piața”.

Remiziștii — ca-leii-de-scop...

Ultimul șah — intenție simbolică de violență inutilă.

MARGARETA MUREȘAN
mare maestră internațională

ANTI TEZE

Un inginer șef: „Gimnastica la locul de producție? Cu neputință! Faceți și dv. o socoteală simplă: 200 de muncitoare — să luăm numai un atelier — înmulțit cu, să zicem, numai trei minute, înseamnă că, per schimb, pierdem... Și cu planul ce facem?”

Alt inginer șef: „Fără gimnastică la locul de muncă? Cu neputință! Faceți și dumneavoastră, o socoteală simplă: 200 de muncitoare — să luăm numai un atelier — înmulțit cu, să zicem, numai 3 minute, cit ciști-găm cu sporul de cantitate și mai ales de calitate în partea a doua a programului de muncă! Altfel cum ne-am face planul?”

Un antrenor: „Vedeți dv. și la noi, în performanță, e ca în învățământ: școală generală, liceu, universitate... Eu, la club, devin așa, cum aș fi la universitate. Eu cizelez, eu definitiv valorile. Dar pentru asta trebuie să-mi vină de jos, pe filieră. La va-

loarea mea, ar fi nerentabil să-mi pierd vremea cu începătorii. E drept, echipa e cam... bătrână, cade, dar pînă la urmă trebuie să-mi vină ceva de jos...”

Alt antrenor: „Zece ani am tot așteptat să-mi vină talente gata formate, de... jos, și m-am zbatut în coada clasamentului. Așa că m-am apucat să-mi cresc singur sportivi. A trecut ceva vreme, dar, plecînd de la școlari, prin juniori, am ajuns în „A”! Unii spun că am pierdut vremea. Eu zic să am ciști-gat-o”.

Un președinte de club: „Am de două ori pe atîția sportivi față de cîți am nevoie. E drept, mulți se pierd pe banca rezervelor, dar important e să nu-i aibă adversarii, să mă contracareze...”

Alt președinte de club: „Adunaseam cu ceva mai mulți sportivi decît aveam nevoie. Le-am dat drumul celor de prisos, să joace la alții. De ce să îmbătrînească pe banca de rezerve?”

Un fotbalist (gesticulînd spre marginea terenului): „Are dreptate tușierul, tovarășe arbitru! Am marcat din ofsaid...”

Alt fotbalist (într-o impecabilă poziție de dreptți): „O să-ți bag fluierul ăla pe gît. Unde-ai văzut tu ofsaid?!”

Un campion: „Ar trebui să tai medalia asta în două, să-i dau antrenorului o jumătate... E și meritul său”.

Alt campion: „La uită-te la el! Se bucură de parcă el ar fi ajuns primul... Nu zice că eu l-am făcut mare...”

Un sportiv (în tabăra de pregătire): „Îmi dai și mie cartea de fizică?”

Alt sportiv (în aceeași tabără): „Ce faci? Dai carte, sau ai adormit?!”

O sportivă (înaintea antrenamentului): „Vezi, tu, pe grafic linia asta roșie? Înseamnă că și azi trebuie să trag niște „bucăți” de cite 60 de metri... Grele, dar trebuie...”

Altă sportivă (înaintea antrenamentului): „Vezi, tu, dama asta de roșu? Eu sint. Atături, la drum de seară, craiul de tobă, Nesuferitul ăla de chitarist...”

Un organizator: „Au casat motorul de tăiat lemne? Crăpa firea în ei dacă-l mai lăsau pînă la terminarea returului? Eu cu ce îi mai țin treji pe omuleți în noaptea asta? Că nici lăutarii nu mai cîntă după 10... Și dacă ne bat și ăștia...”

Alt organizator: „...Și s-aud musca-n pod, să nu se plîngă careva că n-a putut dormi! Lupta se dă miine, pe teren...”

Mircea COSTEA

FOTBAL

ORIZONTAL: 1. Joacă la primăvară în C.C.E. — Marchează goluri. 2. Prima parte a campionatului — Echipa din „Ștefan cel Mare”. 3. Extremă dinamovistă — Atacant al „Sportului studențesc”. 4. Virf pătrunzător — A uită. 5. Atacant craiovean — Afară. 6. Oraș cu echipa în „B” — Ramură. 7. Haș! — A da cu email. 8. Din atacul „vitezistilor” — Număr. 9. Jocurile — Cea mai bună apărare. 10. Se ivește o situație! — Margine. **VERTICAL:** 1. Unul dintre cei mai valoroși jucători militari — Înaintaș polonez. 2. Învinșii naționalei noastre în ambele meciuri din preliminariile C.M. — Tinăr și valoros internațional român. 3. Epocă — Prezintă eventuale pericole. 4. Valoare — Un egal obținut în a II-a repriză! 5. Teren alunecos — Romaniță. 6. Indică locul — Echipă din Medgidia. 7. Aprecieră pentru jucători — Pasat fără cap! 8. La Rebus și în fața porții — Tur neterminat! 9. Rămas pe centru! — Atacant brașovean, fost dinamovist. 10. Loc în teren — A înscris goluri.

DICȚIONAR: SIT, ASAT, LES

1	2	3	4	5	6		8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
8									
9									
10									

ARMONII

de Teodor MAZILU

SPORTUL ȘI OBSESIA ARMONIEI

Cînd ne gîndim la preocuparea pe care unii scriitori o rezervă sportului ne apar în minte, ca o nobilă justificare cuvintele lui Cehov: „La om totul trebuie să fie frumos...” Cred că această preocupare a scriitorilor pentru mișcare își găsește explicația în nevoia de echilibru și de armonie, aspirații atît de proprii artiștilor... În fond, din totdeauna omul a încercat să se elibereze de contradicții sau măcar să și le explice, să admită natura și s-o înțeleagă. Din această pricină sportul și arta au o misiune comună. Contradicția dintre educația fizică și cea spirituală este o falsă problemă, născută de coșmarul snobilor.

Înțelegerea lui Homer nu trebuie să ducă neapărat la o sănătate precară; vechii greci aveau frumosul obicei de a împleti fără nici o sforțare exercițiile de gimnastică cu exercițiile de logică. Nici măcar ierarhia n-are importanță în această privință: să stabilești ce-î mai important, gimnastica sau știința numerelor... Omul inteligent nu-și cheltuiește timpul cu ierarhii, el dă fiecărui lucru valoarea pe care o merită. Primejdioasă este, desigur, numai educația unilaterală. Nefericit e cel care se în-

chide în biblioteci și refuză bucuriile elementare ale soarelui, ale apei, ale mișcării. Nefericit e cel care se dedică o viață întreagă dezvoltării mușchilor și lasă capul într-o totală paragină. Superioritatea așa-zis intelectuală cu care unii privesc mișcarea sportivă este departe de a fi intelectuală; nu poate fi nimic intelectual în negarea nevoii omului de armonie. Tot atît de trist este și spectacolul unor sportivi care nu reușesc să lege o frază ca lumea și care cred că Picasso e de fapt inter-stînga la Real Madrid. Orizontul se îngustează în acest fel într-un chip îngrozitor și individul crede că lumea se învîrtește exclusiv în jurul picioarelor lui de aur. Chiar drăgălășenia metalică cu care sînt innobilate modestele picioare mi se pare un lucru destul de trist. De ce de aur?

Ocupîndu-se de sport, și o serie întreagă de scriitori români au făcut acest lucru, nu numai cu pasiune, ci și cu competență — mă refer îndeosebi la Camil Petrescu și Ionel Teodoreanu — ei se ocupau de fapt de această veșnică aspirație a omului spre armonie. A fi inteligent nu înseamnă desigur o erudiție seacă și nici capacitatea, pînă la urmă sumbră, de a te descurca în viață; a fi inteligent înseamnă a trăi în armonie. A trăi în armonie cu lumea ideilor, a trăi în armonie cu lumea cunoașterii, a trăi în armonie cu soarele și cu apa.

O VIAȚĂ SPORTIVĂ

Se discută adeseori despre viața sportivă dar, din nefericire, numai cu prilejul unor abateri dintre cele mai grave. Din această pricină se poate trage concluzia că viața sportivă ar fi doar un lung și anost șir de interdicții: să nu bei, să nu fumezi, să nu-ți pierzi nopțile etc...

Desigur, un sportiv de performanță este obligat în mod aproape firesc să nu bea și să nu fumeze; aceasta e o realitate prea evidentă ca să aibă nevoie de sondaje etice. Dar sportivii adevărați nu se simt obligați, nu se simt siliți să respecte aceste interdicții, ci le respectă de bunăvoie și nesiliți de nimeni și atunci dispărește noțiunea de interdicție. Nu antrenorii le interzic să fumeze, ei își interzic voluptatea unui fum de țigară sau, în cazul și mai bun, nici nu se dau în vînt după fumat, bătut și spartul geamurilor în restaurantele centrale.

Am văzut mulți sportivi pentru care viața

sportivă, ordonată, austeră aproape, nu însemna deloc un chin, un efort, n-aveau deloc nostalgii libertine. Viața sportivă apărea ca ceva firesc, normal, nu efortul supraomenesec de a nu călca nu știu ce regulament, nu se chinuiau apărîndu-și virtutea. Și n-aveau deloc aerul unor martiri, aerul unor sacrificai. Nu credeau că din pricină că nu fumează un pachet de „Carpați” pe zi, viața nu merită să fie trăită. Mișcarea în aer liber, bucuria întrecerii compensau cu prisosință aroma țigărilor.

Aceste precizări sînt necesare căci, de multe ori, sportivii care duc o viață sportivă — și dacă nici sportivii nu duc o viață sportivă, atunci cine s-o mai ducă? — sînt prezențați ca niște martiri. Nu, ei nu sînt martiri, ei sînt doar sportivi — și trebuie să privim acest fel de viață disciplinat, auster, sobru, ca pe ceva de la sine înțeles... Desigur, cluburile trebuie să-i educe în această privință, și federația, și antrenorii — dar sportivii mai trebuie să se și autodeuce.

Cît despre viața sportivă, n-ar strica dacă și noi, ceilalți, am duce o viață sportivă.

NOSTALGIA ERORII

S-a spus, poate chiar de prea multe ori, că greșeala este omenească. Dar tot spunându-se de atâtea ori, s-a creat impresia că numai greșeala este omenească. Desigur, nimic nu e mai firesc decât greșeala, iar în fotbal, de pildă, ea este aproape inevitabilă. Nu se poate, într-o partidă de fotbal, să nu existe pase greșite, intenții neduse pînă la capăt și erori de arbitraj. Aceste greșeli sînt atît de frecvente, încît ne-am obișnuit cu ele, ne-am obișnuit chiar și cu indignarea noastră împotriva lor. Nu există o partidă de fotbal perfectă. Se poate vorbi eventual de o crimă perfectă, dar în nici un caz de o partidă de fotbal perfectă. Chiar și marii idoli ai fotbalului au fost jucători imperfecti; aici, în fotbal, perfecțiunea nu există. Cine vrea să atingă perfecțiunea să n-o caute în fotbal. Nici măcar despre Pelé, lucid vorbind, nu se poate spune că este un jucător perfect.

Dar dacă greșeala este atît de omenească și atît de inevitabilă, nostalgia erorii este întru totul de înțeles. Am văzut oameni care au o adevărată mîndrie a erorii lor, de parcă eroarea ar fi fost tot ce-ar fi avut ei mai bun. N-ar renunța la o eroare pentru nimic în lume. Am văzut antrenori insistînd satanic, în ciuda evidenței, în alcătuirea unei formații anemice. Primeau semnalele presei cu o imensă superioritate. Adevărul le era străin și-l detestau, dar în schimb eroarea era eroarea lor, și de

aceea o iubeau. Antrenorii sînt și ei oameni și ca mulți oameni confundă chiar personalitatea cu eroarea.

— Știu că am greșit introducîndu-l în echipă pe X... Dar e greșeala mea.

Odată ce este a lui, greșeala parcă nu mai este greșeală, ci ceva miraculos, din altă lume.

Dar practic vorbind, această duioșie față de propria ta eroare aduce multe dificultăți jucătorilor și echipelor. Ei nu se hotărăsc să renunțe nici măcar la cîteva păcate evidente, pe care le recunoaște toată lumea și pe care le recunosc chiar și ei în clipele lor de luciditate. Ei vor să moară cu prostia în brațe. Așa se face că anumite lipsuri trecătoare devin permanente, așa se face că anumiți jucători, care ușor ar putea progresa, bat pasul pe loc. Ei văd consecințele nefaste ale ridicolei lor încăpățînări și totuși nu vor să renunțe la eroare. Sisteme de joc greșite și falimentare sînt păstrate numai pentru mîgulirea vanității, pentru a nu recunoaște că ai greșit. Jucătorii ieșiți din formă sînt ținuti în echipă numai fiindcă antrenorul are nu știu ce idee tactică... Ideea tactică s-a dovedit falimentară, dar antrenorul o iubește atunci și mai mult, cum își iubește mama copilul mai firav...

Și totuși, trebuie să renunțăm odată pentru totdeauna la această periculoasă nostalgie după propriile noastre erori... Nu e nici o bravură, nu-i nimic mareț să mori cu prostia în brațe. Chiar dacă e prostia ta, pe care-ai născut-o, ai legănat-o și-ai crescut-o...

VISUL LUI GIRAUDOUX

Numărul din *Secolul 20* dedicat sportului e un număr feeric, care se încadrează perfect în agitația sărbătorilor de iarnă și primii fulgi de zăpadă...

Cînd nume atît de grave și îngîndurate ca Albert Camus, G. Călinescu, Umberto Saba se ocupă de sport cu pasiune și competență, senzația de prosepție și de miraculoasă candoare ne copleșește. Cu aceeași indignare din care s-a născut *Suflete tari*, Camil Petrescu se ocupă de *Jocul pe aripi*, pe care-l preferă desuetului „joc pe tripletă”... G. Călinescu ne sfătuiește să învățăm să înotăm, convins că în acest fel vom obține o imagine mai pleneră a vieții... A fi deci călinescian înseamnă, printre altele, a fi și un bun înotător... Pe autorul *Ciumei*, unul din spiritele cele mai pure și mai neliniștite ale acestei epoci, îl vedem în costum de portar, fîrtate departe de teribilele înțelegeri de mai tîrziu. O, fericele zile cînd nu-și inchiupăia că el va scrie *Mitul lui Sisif* Cu mingea de fotbal în brațe îl vedem și pe orgoliosul și gloriosul Montherlant... El a rămas consecvent cu această atitudine sportivă, bărbătească în fața vieții. Dacă l-am vedea, pe Montherlant făcînd sport și acum, la bătrînețe, nu ne-am mira sau, în orice caz, ne-am mira

foarte puțin. Imaginea acestor spirite înalte, grave și neliniștite, care se dedică cu voluptate mișcărilor fizice, care boxează, înoată, apără goluri gata făcute, se supără cînd n-au cîștigat o întrecere — e o imagine tonică... Albert Camus scoțînd mingea din plasă, Antoine de Saint Exupéry pregătindu-se să decoleze, G. Călinescu în preajma ringului de box... e, orice s-ar spune, un spectacol feeric. Hemingway scrie un tratat de taumomachie, judecînd foarte nemilos pe cei care nu privesc cu suficientă liniște și eleganță primejdia morții. De la această necruțătoare judecată și pînă la tragicul său sfîrșit, ce puțin timp a trecut! Toți oamenii sînt deci la fel: anonimul, sportivul de performanță, ca și Camus, toți vor să-și cunoască limitele și să le depășească. Dar dincolo de toate acestea, în cazul scriitorilor, sportul reprezintă și o manifestare a încrederii în viață, în mișcare, în dialectică, o certitudine pe care lumea ideilor nu o oferă întotdeauna în aceeași măsură.

Giraudoux spunea că „politețea supremă înseamnă a fi sănătos și frumos”. O asemenea politețe e un har al naturii și nu e dat oricui... E adevărat că sportul poate apropia pe om de „politețea supremă”, visul lui Giraudoux.

Dar tare mi-e teamă că „bătrîna sepie”, Shakespeare, ar fi văzut altfel lucrurile.

CAIET LIRIC

Nicolae „Măru“ Prescure se poate mândri — dar n-o face — la cei „60 și ceva“ de ani ai săi cu o bogată și prodigioasă activitate ca antrenor de tir și pentatlon, multă vreme funcționând în colectivele de tehnicieni ale loturilor reprezentative la cele două (de fapt cinci) sporturi. Specialitatea sa — tirul, în care a creat un stil de tragere în genunchi (la pușcă), adoptat cu spectaculoase progrese nu numai de trăgătorii noștri, ci și de mulți antrenori și sportivi străini, chiar dacă au uitat că folosesc „stilul Măru“. Minte mereu iscoditoare, activă, maestrul Măru a mai creat un stereotip pentru trageri în timp limitat — la pistoale, așa-numitul „3 plus 7“ și un aparat destinat înlăturării riscului reținerii prelungite a respirației, benefice și pentru pușcași și pentru pistolari.

Cu discreția-i recunoscută, n-a spus nimănui că, de mai multă vreme, cam pe la miezul nopții, obosit de căutări în tainele tirului, își află relaxarea în poezie. Am aflat-o într-un târziu și cu mare greutate l-am convins să ne încredințeze câteva din versurile așternute mărunt pe hîrtie. Și astfel am cunoscut că și în aria sportului de performanță măsurătorile, observațiile, cifrele și calculele riguroase fac casă bună cu sensibilitatea sufletească, că gîndirea științifică nu exclude, ci se completează cu frumusețea metafo-

rei. Este tocmai ceea ce ne-a îndemnat să încredințăm tiparului acest „caiet liric“.

Cu mărturisirea că lăsăm specialiștilor dreptul de a aprecia asupra realizării poetice, noi fiind sensibilizați cu precădere de mesajul acestor versuri, din care se detașează o caldă dragoste pentru sportivii de performanță, ca și dorința și frămîntările celor care se străduiesc să-i urce cît mai sus în ierarhia realei afirmări. (M.C.)

CUVÎNT ÎNAINTE

Pentru tine am scris rîndurile acestea.

Și multe altele...

Cu gîndul la tine Victor, puștan pistruiat pe nas, cu ochi de veveriță și ciuf castaniu, răvășit – poate din somn, poate din hîrjoană.

Poate nu te cheamă așa... Te cheamă Radu sau Vladimir, Dan, Chang, Bikila, Motumbe, Osman, Toivo, Demetrios, Mario sau Jens, Peter, Akiro, M'bongo, Olt, George sau Jean-Claude...

Sau Smaranda, Sôlange sau Svetlana, Bălașa, Indira, Alina, Andreea sau Rosalind, Sandra, Enith, Shigeko, Soledad, Karen sau Magda sau Oltea...

Porți toate numele acestea. Și încă multe altele. Toate numele,

Și nasul nu ți-e plin de pistrui...

Și nici ciuful nu ți-e castaniu... Poate e negru, poate e blond, sau roșu ca arama...

Ești de pe strada mea.

Și ești de pretutindeni...

Te aștept la poligon.

Și pe stadion. Și la bazin.

Și la sală. Și pe hipodrom. Și pe patinoar.

Și pe velodrom. Și pe zăpadă...

Te așteptăm.

Vino!

Vino mai repede!

Poate că n-o să fie ușor.

Vom munci dîrz.

Poate din greu.

Dar la capătul drumului te așteaptă un podium...

Nu te temei! Pe podium nu sînt zmei.

Sînt oameni ca tine, ca Iosif, ca Iolanda, ca Ivan, ca Lia, ca Paavo, ca Nadia, ca Leon, ca Irena, ca Vasile, ca Alberto, ca Ștefan, ca Teodora, ca Valerii, ca Pablo, ca Tolea, ca Emilia, ca Lasse, ca Gheorghe, ca Michael, ca Jacques, ca György, ca Wilma, ca Jiu, ca... voi toți.

Și vom fi mîndri.

Și vom fi fericiți.

Și poate că, de fericire, vom și plînge puțin, numai puțin, atunci și acolo, pe podium, cînd se va cînta imnul nostru...

Nu-i nimic, poți să plîngi puțin. De fericire...

Și chiar dacă nu vei urca pe podium, noi știm că am muncit dîrz, am concurat cinstit și ne-am înclinat demn în fața celui și mai bun.

DÎRZ, CINSTIT, DEMN.

Și vom fi împăcați.

Vino.

Te aștept.

MĂIASTRA

„Nadia Comăneci, România, la sărituri”
 „.... la bîrnă”
 „.... la sol”
 „.... la paralele inegale”

Sala amuțea încremenită.
 Și întreg Pămîntul împreună cu ea,
 doar ochi însetați de frumusețe,
 suflet pîrjolit de dorul
 Perfecțiunii.

Peste plutirea finală,
 Zbor Alb Nesfîrșit,
 am închis ochii, așa cum avarul
 trage zăvoare peste comori.

Liniștea a durat încă o veșnicie
 - reculegere -
 și-apoi tunet înfricoșat,
 uragan de aplauze
 peste Montreal
 peste Canada
 peste Pămîntul Întreg.

Și de undeva de sus
 - poate dinspre Hobița -
 l-am auzit, vă jur,
 pe Brîncuși:
 „E Ea!
 Ea E!
 Pasărea mea!”

august 1976

I S T E Ţ I M E

Bineînţeles că ne-am înarmat!
Doar nu era să rămînem
mai prejos.

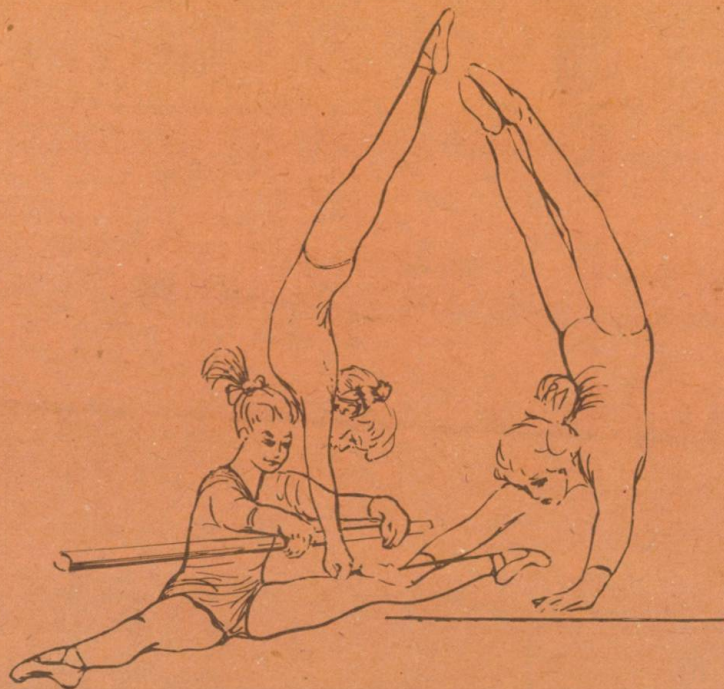
Şi, la drept vorbind,
fără arme
te mai poţi gîndi
la supremaţie?

Numai că
- şi aici vă rog, să fiţi atenţi -
la zdrobitoarea noastră
superioritate
(am cucerit întreaga planetă)
ne-a dus isteţimea.
Am ştiut
să alegem şi să ne făurim
armele noastre de neînvins.
I-am lăsat pe alţii
- naivii -

să-şi bată capul
zi şi noapte
cu rachete de ris:
sol-sol, sol-aer,
aer-aer, aer-sol,
globale
şi alte grozăvii.
Iar noi, vicleni, cum ni-i felul,
am atacat cu:
sol-perfecţiune, sărituri-perfecţiune,
birnă-perfecţiune, paralele-perfecţiune,
individual compus-perfecţiune
pe care lumea-ntreagă cucerită
le cunoaşte acum:
Nadia,
Teodora, Emilia, Mariana...

Şi mai avem!

1979

„NU E TOTUL SĂ CÎȘTIGI, TOTUL E SĂ PARTICIPI”

Scoase din context,
trunchiate.
multe idei rămîn neînțelese.

Sau - și asta e tot ce poate fi
mai rău -
sînt răstălmăcite.

Fraza lui Coubertin închide în ea
frumoasa credință a unui om
care a pronunțat-o atunci cînd
era vorba despre
cînstete.
Adică despre a concura cînstit
și a cîștiga sau a pierde
în felul acesta.
Și nu altfel.

Și nicidecum
O acceptare sau un îndemn

la indiferență,
la un semn de egalitate între
ieri - astăzi - mîine.

Așa încît, dragii mei,
vă rog să o citiți în fiecare zi,
adăugînd
- nu uitați asta niciodată -
după„participi”
și simplul, modestul cuvînt
„cînstit”.

Chiar dacă nu e vorba neapărat despre
Jocurile Olimpice,
ci doar
despre obișnuita competiție
denumită simplu
Viață.

IUBESC PE CEI CARE PLÎNG

Îmi plac, ba chiar mai mult,
îi iubesc pe cei care plîng
pe podiumul
de premiere.

Îi admir, îi stimez,
îi iubesc,
pentru că în ei vibrează ceva
și ceva-ul acesta i-a ajutat
să ajungă să plîngă
ACOLO.

Și-i iubesc pentru că
- gîndesc eu -
un om care plînge
de fericire
cu atît mai virtuos a putut geme
după o înfrîngere

și nu a dat
înapoi.
Sau lîngă zăgazul
propriilor limite
și s-a luptat mai departe cu ele
și le-a învins.

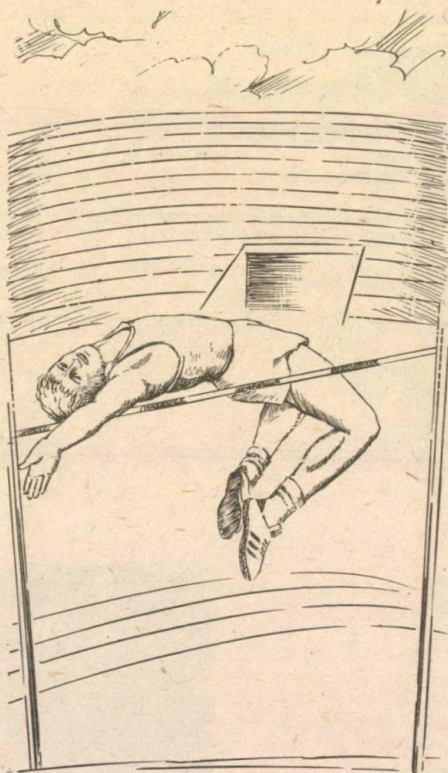
Și-i iubesc și pe cei care plîng
pentru că nu s-au urcat
pe podiumul de premiere.

Pentru că în ei vibrează ceva
și plînsul de azi
și ceva-ul acesta
îi vor ajuta
să plîngă-ntr-o zi
acolo
SUS.

ATLETISM

Frumos sport atletismul!
 Și bună
 proba de săritură în înălțime!
 Cea mai bună!
 Frumoasă vrei să...
 Și...
 Și ce?
 Și frumoasă!
 Ce vrei să spui?
 Vreau să spun că
 toată lumea ar trebui
 să sară
 în înălțime.
 Dar nu toți sînt...
 Știu. Dar zic.
 Frumoasă, pentru că te ridici
 cu propriile mijloace,
 prin truda ta,
 fiecare după cît poate.
 Bună, fiindcă după ce
 te-ai înălțat
 oricît de sus și în orice stil,
 și ți-a rîs inima frumos
 acolo,
 aproape de soare,
 te întorci cu picioarele pe pămînt.

Și eu cred că tocmai de asta
 la următoarea încercare
 cei mai mulți
 se înalță
 și mai
 sus.

EXAMEN

Ne-a fost dat
 să traducem
 „Il est temps pour aimer,
 il est temps pour hair”.

Nu grozav cunoscător
 al acestei frumoase limbi,
 soră cu frumoasa noastră
 limbă românească,
 am făcut ochii „roată”.
 Discret. (Știam
 că nici așa nu-i corect, dar
 mi-am liniștit conștiința
 zicîndu-mi că oricînd

mai ai de învățat de la alții.
Eh, în cazul acesta... un fel
de liniște...)

Cineva, de la clasa Organizare,
scrisesse frumos, ordonat
„Toate la timpul lor”.

Nu e rău, mi-am zis.

Altul, mai într-o parte,
Începuse, cu un scris lăbărțat
„e timp destul și mine...”
Mai departe n-am putut citi
că stătea într-o rină
și cu falca-ntr-o mină.
Las' că nici interesant nu
mi se părea. Stilul.
(Asta nu știu de la ce clasă
era, dar am căpătat așa.
o bănuială...)

Alticineva, mai în față,
de la clasa Socialism,
tradusese (într-un sens
mai larg, mi-am dat seama)
„Trebuie să lași ceva în urma
ta! Ostenește pentru asta
și bucuria de a fi creat
te va face să uiți truda. Și
îți mai rămîne timp”.

Asta mi-a plăcut tare mult.
Dar nu voiam să scriu
aidoma, cuvînt cu
cuvînt, deși știu că
nu totdeauna ești pedepsit
cînd copiezi.
(Depinde ce.)

Și-atunci eu, de la clasa Sport de
Performanță,

chibzuii nițel și
scrisei apăsător:
„Dață ai ceva de spus
în Sport,
antrenează-te ASTĂZI, ACUM,
pînă nu îți trece
Vremea”.

Atît m-a dus mintea
(și ce-am mai văzut pe la alții.
Împrejur).

Și-acum aștept rezultatul.

Adică să văd
cum, traduceți (în Viață)
voi,
Dragii mei.

DIALOG FIERBINTE

Și mai mult? Nu mai pot!
Și mai tare?
Nu, nu mai pot!
Sînt zdrobit. În mine
S-au produs mutații:
oasele mi le simt moi
și mușchii sînt lemn. Nu,
nu mai pot...
Efectiv nu mai pot și
la drept vorbind
n-aș fi crezut vreodată
că pot și atît...
Poți. Și mai ales trebuie!

Pentru ce?
Sînt dărimat și
în starea asta de spirit
nu mai simt nici dorința
de a mă duce... încotro?
Adică de a împinge din nou
și din nou
și mai încolo
niște limite pe care
de mult le-am depășit,
fiindcă, spuneți-mi, vă rog,
tovarășe antrenor, ce om
normal, nu, n-am zis bine,
om de pe stradă, sau mai
bine, de vîrsta mea,
n-ar căpa - scuzați -
în trei zile
la regimul de efort pe care
mi-l pretindeți mie?
Și vîlăuit fizic cum sînt
nu mai pot nici să-nțeleg
la ce servește asta...
Nu, nu mai vreau nimic
altceva, acum, decît
să dorm...
Și mîine plec acasă...
Nu mă mai simt făcut din aluatul...

Treci la duș! Cît mai fierbinte!
Așa. Acum la masaj!
Ți-e somn? Foarte bine!
Deschide mai tare fereastra
și stinge lumina!
Dar mai fă un efort acum,
înainte de a adormi,
și ascultă,
fiindcă vreau să pleci
lămurit:
am „tras” de tine pentru că
păreai mai dotat,
că niciodată n-am încercat să fac
sită de mătase din coadă...
Dar tu...
Saint-Exupéry a spus cîndva,

Într-o situație cumva asemănătoare:
„acești oameni nu-și cunosc
măreția”.

Nici tu...

Drum bun!

Mîine, cînd vei pleca,
eu n-am să jelesc.

Vor fi la antrenament
cu ceilalți.

Mai sînt, din fericire,
- și crede-mă, vor fi mereu -
cei care, înălțîndu-se, vor să arate
și celorlalți
cît de sus
pot urca
toți.

Noapte bună!

....A și adormit.

Și totuși... păcat! Am crezut că el...
că noi doi... poate și pentru că eu
la vremea mea n-am putut...

fiindcă n-am avut lîngă mine
pe nimeni care să mă îndemne, să
mă împingă la deal. Eh!

M-am înșelat. Traista prea grea
de speranțe
am aninat-o de-o crenguță
prea slabă...

Păcat!

Dar mîine - fiindcă veșnic va mai fi
un mîine -

voi merge înainte cu ceilalți.

Și măcar unul dintre ei
va răzbi.

Și mai sînt și alții...

și cei care încă nu s-au născut...

Eu, noi, îi așteptăm cu încredere.

...Doarme adînc. Foarte bine,
mîine va pleca odihnit.

Drum bun în viață!

Tovarășe antrenor

- mă iertați că nu adormisem -
mîine la cît ieșim la...

I N S P E C T I E

Și-acum băieți
o întrebare - de data asta
fără notă, așa -

Ce vreți să deveniți voi,
adică, ce vreți să faceți
în viață, cînd veți fi
mari?

De pildă tu?

Eu vreau să mă fac cosmonaut
fiindcă eu vreau să descopăr

lumi noi
în Univers.
Și să fac legătura cu ele.

Bravo! Tu?

Eu vreau să mă fac speolog
și să ajung pînă
în centrul pămîntului
și să descopăr minerale
folositoare oamenilor.

Bine! Bravo! Tu?

Eu vreau să mă fac pilot
de încercare. Să zbor
pe avioane super-super
sonice și pe rachete și
pe tot ce s-o mai inventa
pînă atunci.

Mmda... Nu e rău... Tu?

Și eu vreau să mă fac pilot.
Dar de curse. De formula
I!

Mmda... Tu?

Eu vreau cînd o să fiu mare
să mă fac antrenor

de fotbal.
!?!

Tovarășe profesor,
clasa e bună,
se vede că ați lucrat
bine
și asta am s-o scriu și
în raport.
Vă felicit.
Dar, vă rog, urmăriți
mai atent
- știu, știu și eu, copiii au toți
la anii aceștia,
feluri mai mult sau mai puțin realizabile,
...realiste, ca să zic așa...
în general le ia ochii
aspectul spectacular,
aventura...
și eu am visat să ajung
pompier...
Dar băiatul acela...
vă rog... cum să spun... ar fi
bine să...
vă rog să stați de vorbă și cu
părinții lui, cu toată familia,
poate-ar fi cazul... Hm.
Și părea așa... cum să spun...
Liniștit...
Hmm!

Ce faci? Pînă la ora asta?
Scriu...
Tot planuri? De antrenament?
Nu, alt fel...
Parcă ar fi un poem.
Asta visam...
Și?
Dac-aveam har...
Și așa?
Doar proză...
Ciudată. Ce fel?
Verticală...
În sus? În jos?
Și așa și așa...
Cuvinte încrucișate?
Le-aș fi vrut potrivite...

Adică?

Am sperat
să cobor
cu ele în
inimi
și să le
înalț...

N-ai vindec.
Și noaptea visezi!
La anii tăi și la ceasul
Asta!
Hai, e tîrziu...

Nu,
niciodată
nu-i prea tîrziu pentru
vis...

Recitind ZORBA

Cred că, pentru fiecare, există cărți de căpății, cărți care lasă în memorie dire, determină atitudini, modifică sau precizează viziuni. Nu mi-aș putea concepe copilăria fără **Robinson Crusoe** sau **Fram ursul polar**, adolescența fără **Contele de Monte Cristo**, maturitatea fără proza lui Cehov, Rebreanu sau Hemingway, fără **Scrisoarea pierdută** a lui Caragiale.

Și **Alexis Zorba** a fost, în felul ei, o carte-eveniment. Recitind-o, am avut aceeași senzație de proaspăt și pur, de sincer și direct, Kazantzakis s-a dovedit și în acest roman un maestru al condeiului, perfect cunoscător al cutelor ascunse din sufletul omului. Creionându-l pe Zorba, pe acest rătăcitor și inventiv vântur-lume, el creează un personaj tulburător, un tip cu o pregnantă personalitate, un caracter complex și incitant. Autorul, de fapt povestitorul din carte, trece pe un plan secundar, întreaga scenă a romanului fiind dominată de figura uriașă a lui Zorba. Antiteza dintre cei doi, gânditorul frământat de problemele vieții, ale existenței prezente și viitoare, rătăcind, dezorientat prin labirintul concepțiilor și filozofilor, și Zorba, acest grec simplu, frust ca și natura înconjurătoare, în fond teribil de uman și de înțelept, dă sens și culoare acțiunii.

De fapt, omul ideilor și al ipotezelor cosmogonice contorsionate, el, filosoful și intelectualul elevat, este permanent avid după darurile și frumusețile profane ale vieții, după seva de existență adevărată, după ceea ce constată că a neglijat ani de-a rândul, după tot ceea ce tumultuosul său prieten a savurat în aventura lui viață. Într-un moment de confesiune, intimă și sinceră, adresându-se propriei conștiințe, autorul spune: „Dacă aș putea să iau un burete și să șterg tot ce am învățat, tot ce am văzut și-am auzit, și apoi să intru în școala lui Zorba și să încep cu marele, cu adevăratul alfabet! Cît de diferită ar fi calea pe care aș apuca-o! Mi-aș exersa perfect cele cinci simțuri, pielea întreagă pentru a se desfăta și înțelege. Aș învăța să alerg, să înot, să călăresc, să canotez, să șofez, să trag cu arma. Mi-aș umple carnea de suflet. I-aș împăca în mine, în sfârșit, pe acești doi dușmani de veacuri!”.

Aceste rinduri semnificative sînt un teribil mesaj, profund și încărcat de semnificații. Ele sînt un apel la o îmbinare a spiritualului cu concretul, un apel la educația complexă, la aprecierea justă atât a eului contemplativ, ideal, cît și al celui ludic, material. Nostalgia după darurile de neprețuit ale firii, după acțiune, mișcare, dans — forma desăvîrșită de expresie a lui Zorba — este evidentă.

Idealul la care aspiră autorul — de fapt povestitorul — într-o eventuală nouă existență este apropiat celui din epoca densă a vechii

Elade. Simțim și înțelegem îndemnul ascuns al lui Kazantzakis, mai ales noi, oamenii societăților și civilizațiilor industriale care, sorbind din plin din binefacerile ei, îi și plătim un tribut imens. Credem că este complet explicabilă tendința lui spre o simbioză fericită între fizic și intelect, spre o logodnă ideală între spirit și corp; tendință firească a tuturor marilor personalități care, nici în Olimpul lor încărcat de idei, n-au uitat izvorul vieții simple, mișcarea, jocul, apa, dansul, soarele, zăpada, stadionul.

Dacă marea performanță are universul și problemele ei deosebit de complicate și complexe, aspectul celălalt al activității sportive, cel de reconfortare, de relaxare, de deconectare, exercițiul fizic pur, mișcarea de dragul mișcării, sau doar ca suport biologic al activității creatoare are și ea implicații profunde, urmări nebănuite. Nu întimplător, poate, găsim în cele spuse de scriitorul din țara lui Homer și Seferis o perfectă concordanță cu ceea ce nota undeva marele George Călinescu: „A te scălda în mare și idei, a întări mușchii membrilor și a vivifica celulele creierului, așa se atinge frumusețea în noua palestră”.

Dorin ALMĂȘAN

ȘI CÎT DE MULT L-AM AȘTEPTAT

pe marele Pelé...

Londra, 10 iulie, 1966...

Pierdut în mulțimea care a invadat-o literalmente prin toate căile ei de acces terestre, aero și fluviale, îmi este foarte greu să redescopăr marea metropolă așa cum am lăsat-o cu doi ani în urmă, la prima vizită. O lume pestriță și zgomotoasă, sosită aici din toate cele patru colțuri ale Mapamondului, a înțesat arterele principale, agitînd steaguri multicolore, dîndu-și parcă întâlnire în inima Londrei, pe porțiunea dintre Trafalgar Square și Piccadilly Circus.

Cuprinși de febra World Cup-ului, al cărei start se va da mine pe Wembley, o dată cu partida inaugurală Anglia-Uruguay, puțini dintre ei – și, oricum, nu francezi, aflați în număr mare la Lon-

...Vindecîndu-și rănile pricinuite de adversari nemiloși, Pelé va reveni pe gazon 4 ani după „World Cup”. Iată-l purtat în triumf la sfîrșitul Mondialului mexican, care va fi ultimul pentru „regele fotbalului”. O retragere în plină glorie...

dra pentru a-și încuraja formația favorită – aruncă o privire spre statuia lui Nelson, fixată în vîrfurile unui obelisc impozant, demn de strălucirile fapte de arme prin care flota vestitului amiral a cîștigat bătălia cu Napoleon. Cei mai mulți sînt atrași de vitrinele marilor magazine, care îl expun în mărimi diferite pe năstrușnicul „Willy”, mascota și emblema acestei a 8-a ediții a Campionatului mondial; prilej totodată de reclamă comercială, care îl poartă chipul devenit atît de familiar pe o mare și variată gamă de produse, de la pasta de dinți la... mini-jupa la modă.

Singurul care în aceste zile îi face din plin concu-

rență lui „Willy” este Pelé, „regele-regilor fotbalului”, cum e intitulat mulajul expus de curînd la muzeul Grevin, alături de acela al lui sir Stanley Mathews, unicul fotbalist de pe insulă înnobitat de regină.

Mă gîndesc că în timp ce idolului englez i-au fost necesare decenii pentru a atinge gloria, acasă la el, lui Pelé, la doar 17 ani, i-au fost suficiente doar cîteva meciuri la C.M. din Suedia pentru a face o lume întreagă să vorbească despre el ca despre o adevărată minune a secolului; asigurată aici – în caz de accident – pentru suma-record de 250 000 de lire sterline! „Puțin pentru o perla, fie ea...

neagră", se apreciază - în cel mai impur umor englezesc - într-un comentariu apărut în „Sunday Express”.

Nerăbdător să-l văd cât mai repede și pe viu, număr zilele care mă despart de meciul Brazilia-Ungaria, programat să se desfășoare vineri 15 iulie, la Liverpool. Până atunci, iată-mă ocupînd un loc la „sectorul presă”, alături de alții... 1999 de ziariști acreditați pentru „World Cup” - în marele templu al fotbalului, al cărui cor alcătuit din 100 000 de voci lansează în eter un vibrant „England! England!” care pur și simplu te înfioară. Parcă e un strigăt de luptă, rostit de o mulțime transfigurată, dornică să dea uitării mari umilinți suportate de Anglia în competiția supremă a fotbalului, cum a fost și înfrîngerea ei în fața anonimei reprezentative a S.U.A., în 1950, la C.M. din Brazilia.

...Pe cît de mare le-a fost speranța „celor 100 000” de pe Wembley într-un debut strălucit, tot pe atîta le-a fost și decepția. În pofida unei evidente superiorități teritoriale, jucătorii lui Ramsey n-au putut perfora nici măcar o dată poarta urugvayanului Mazurkievitz. Greaves, singurul înaintaș instinctiv, tehnician fin de nuanță latină (la fel de nepotrivit într-un team sobru ca și coloana Erechtheionului, sustrasă de pe înșoritul Acropole și transportată într-una din încăperile reci ale lui British Museum) va sfîrși prin a trece pe banca rezervelor; înlocuit fiind în partida din sferturi contra Argentinei cu tenacele Hurst - simbol al coloanei (Greaves reprezentînd una din frizele ei), un transplant pe măsura concepției lui Alf Ramsey, autor al singurului gol înscris „echipei celeste”, dar și al altor trei, din patru, în finala cu R.F. Germania. Dar pînă atunci, precum am promis, o fugă cu trenul pînă la Liverpool, unde am întâlnire cu marele Pelé.

Dar - vai! - în aceeași zi de vineri 15 iulie, pe terenul lui Everton, Brazilia apare fără mlașteptatul Pelé în „11”-le ei. Crampoanele ghetelor lui Jecev i-au lăsat ceva urme ilustrisimului jucător,

constrîns astfel să privească partida, alături de Amarildo și dr. Gossling, de pe banca rezervelor. „Voi cîștiga meciul cu Ungaria și fără Pelé”, gîndește antrenorul Vicente Feola, în baza destulelor vedete pe care le aliniază la startul meciului cu Ungaria: Gilmar, Djalma Santos, Bellini, Garrincha, patru dintre titularii echipei unsă campioană a lumii la C.M. din Suedia. Desșartă iluzie! Fără Pelé Brazilia pare o formație oarecare, manevrată cu ușurință de orchestra magistral dirijată de Florian Albert, conducătorul de joc al echipei Ungariei care, învingînd cu 3-1, produce prima surpriză în acest „World-Cup” aflat în faza optimiilor. A doua zi, „Sunday Telegraph” titrează pe mai multe coloane: „Samba pălește în fața Rapsodiei ungare”. Și undeva, în subsol de pagină, în chenar, știrea mult așteptată: Pelé va fi apt de joc pentru meciul cu Portugalia!

Rămîn, firește, la Liverpool, oraș ce se mîndrește cu gloriile, mai întîi cu ale sale și mai apoi cu ale Angliei: cu premierul Harold Wilson, cu formația Beatles, precum și cu cele două mari team-uri rivale, F.C. Liverpool și Everton.

Urmăresc cu interes tot ceea ce se petrece între timp pe întreaga scenă a „World-Cup”, la Londra, Birmingham, Scheffield, Sunderland, Manchester dar, obsedat de puternica personalitate a asului brazilian, stau ca pe jar în așteptarea lui Pelé, anunțat drept „cap se afiș” în duelul simbolic, de marți 19 iulie, cu cealaltă rarisimă perlă a fotbalului, Eusebio. De unde să bănuiesc, în aceste frumoase zile de sărbătoare a fotbalului, petrecute în însăși țara fotbalului, că așteptarea îmi va fi zadarnică și de data aceasta? Că portughezul Morais, un fundaș fără scrupule, se va năpusti, la modul cel mai violent - cu puțință, asupra lui Pelé?

Pierdut în mulțimea de pe „Goodison Park”, mă încearcă un sentiment de inutilitate. Pentru mine, ardent adorator al lui Pelé fără măcar să-l fi văzut din clipa

agresiunii petrecute sub ochii a milioane de telespectatori, zilelor de sărbătorire a fotbalului li s-au pus capăt. O strîngere de inimă simt că-l încearcă și pe scriitorul Eugen Barbu, aflat lîngă mine. În seara aceleiași zile, își va intitula articolul încredințat tiparului: „Regele moare!”.

Un sfîrșit la modul crud îi prezice lui Pelé trimisul ziarului francez „L'Aurore” care, în comentariul său pe marginea eliminării Braziliei din C.M. - ediția 1966, scrie următoarele: „Mitul supraomului în sport a fost spulberat!”

De cine, oare, stimate confrate? Asta nu o spui! Ești părtăș, cumva, cu arbitrul englez Mc. Cabe, cel care, în timp ce Pelé se rostogolea de durere pe gazon, n-a găsit de cuviință să-l trimită la vestiar pe acest neom cu numele de Morais? Neom cu Pelé, neom cu toți cei care, timp de 8 ani, cîți s-au scurs de la apariția lui, stelară, pe firmamentul fotbalului mondial, am trăit cu speranța de a-i admira măiestria. Tristețea noastră, a tuturor, nu o poate egala pe aceea a lui Pelé: „Nu sînt trist pentru că am pierdut - declară el unui reporter al lui „Sunday Telegraph”, ci pentru că la acest campionat mondial n-am avut ocazia să joc fotbal. Fotbalul ideal a devenit imposibil, ceea ce este groaznic dacă ne gîndim la joc și la publicul care vrea să vadă spectacol”. „...Chiar dacă Joao Havelange, președintele Federației braziliene de fotbal - mai spune Pelé - încearcă acum să-mi schimbe opinia, hotărîrea mea este irevocabilă: la viitoarea ediție a campionatului mondial nu voi juca...”

Cîte nu spune omul la suferință? În Brazilia, între ai lui și, uitînd de necazuri, Pelé - o dată refăcut - va reveni pe gazon, triumfal, aclamat de tribunele pline. Cum vom vedea mai tîrziu, steaua lui Pelé va străluci și mai mult, spre bucuria tuturor acelor care iubesc fotbalul.

Gheorghe NICOLAESCU

Fragment din cartea, în curs de pregătire, „Un sfert de secol pe meridianele fotbalului”

Parastel cosmic

Pare bolta diafană,
În albastru colorată
Și de nori neîntinată,
O imensă Maracană.

Un afiș în curcubeu
Dă de veste în Genune
Că accesul la tribune
Este prin Calea Lactee.

Între cei veniți grămadă
Pentru a-și lua bilete
O mulțime de comete
Fac, precum li-e felul, coadă.

Socotindu-se isteasă,
O planetă mai bătrână
Cu un satelit de mână
Vine să se-așeze-n față.

Dar Neptun la repezeală
Intervine c-o dojană:
- Și aici aplici, cucoană,
Cunoscuta-ți învîrteală?

E, la fel, nerăbdătoare
Și-n același timp nervoasă
O imensă nebuloasă
Ce-a sosit cu Caru Mare.

Între certuri și discuții.
Duse, unele, prostește,
Trec la șirul care crește
Însuși Gemenii, micuții.

Venus, imaterială,
Și-a parcat fără probleme
Caru Mic, de scurtă vreme
Proprietate personală.

Tună-n hău Saturn, de-ngheață
Cîteva micuțe stele:
- Dau cui vrea șese inele
Pe un loc cît mai în față!

Cînd pătrunde în tribună
Luna, toată prăfuită,
Cei din juru-i se irită,
Că n-o vād curată... Lună.

Fac reclamă ca la piață
Vînzătorii de-ngheață
Și susțin că-i importată
De pe Marte cel de gheață.

De un secol e completă
Chiar peluza spațială,
De n-ai loc în îmbulzeală
S-arunci baremi o rachetă.

O stelută-n forme pline
Sade într-un colț cuminte:
A venit mai înainte
Cu-n mileniu și mai bine.

A rămas însă-n picioare,
De i-a amorțit mijlocul,
Fără să-și găsească locul,
Fiind stea rătăcitoare.

Pentru ce s-au strîns grămadă
Astrele, printr-un miracol,
Ca atrase de-un spectacol
Formidabil de estradă?

Jos, pe Terra, surioara
Lor, e un concurs în care
Printre-atlete vor apare
Vali și cu Anișoara.

V.D. POPA

Ce au adus 20 DE ANI TENISULUI?

Ce vor aduce 20 DE ANI TENISULUI?

● „Jumbo-racquet” ● Rene Lacoste și Howard Head, sau „nașii super-rachetelor” ● Mingile galbene și regula tie-break-ului — necesități obiective ● Tony Trabert: „În jocul de tenis se vor reintrona grația și eleganța” ● Art Buchwald: „John McEnroe va deveni propovădător al bunelor maniere în tenis” ● Cele mai frumoase 20 de meciuri, cei mai buni 20 de jucători și 20 de jucătoare

Tenisul — dar este sigur că și alte discipline — a străbătut, de-a lungul existenței lui, perioade care i-au facilitat aria de răspândire, i-au ridicat gradul de tehnicitate, l-au tran-

sformat — mai ales în ultimele două decenii — într-un spectacol de mare atractivitate. Cîteva mari personalități ale „sportului alb” au contribuit, decisiv am spune, la revoluționarea lui, iar faptul a fost de natură să aducă numai avantaje pe toate planurile. Mai înainte de a ne referi la cîteva dintre acestea, să transcriem gîndul lui **Bill Talbert**, directorul Campionatelor internaționale de tenis ale S.U.A. de la Flushing Meadow. El opinează că un **Borg**, un **McEnroe** sau, mai recent, un **Becker** „de oricîtă forță ar dispune în brațele lor de oțel, aceasta le-ar ajuta prea puțin dacă ei nu ar fi avut la îndemînă rachete elaborate cu minuziozitatea cu care lucrează un constructor de calculatoare electronice”.

Iată, să ne oprim cîteva clipe asupra rachetei. Un reputat specialist, **Howard Head** (să ne amintim că schiurile proiectate și construite de el au majorat viteza de alunecare de la 150 la peste 200 km/h — este vorba de kilometrul lansat), a studiat mulți ani forma rachetei, dar nu la modul pasiv — ca să spunem așa — ci racheta minuită de așa ai tenisului, printre cei nominalizați de el aflîndu-se **Ilie Năstase**, **Rod Laver**, **John Newcombe**, **Stan Smith**. Studiindu-le mișcările, după ce a purtat îndelungi discuții cu **Ion Tiriac**, **Jan Kodes** și **Harry Hopman**, **Howard Head** a lansat, în 1976 — premiera fiind înscrisă ca atare în analele tenisului — „jumbo-racquet”, altfel spus „racheta cu... reacție”, pe care, văzîndu-i multiplele avantaje (între ele aflîndu-se revoluționarea loviturii de voleu, care a devenit — cum se exprima **John McEnroe** — „mortală pentru adversar”), au adoptat-o imediat **Pat Cash**, **Jimmy Connors** și alții. Și dacă ne gîndim că 9 ani înaintea lui **Head**, francezul **Rene Lacoste** a inventat, în 1967, racheta numită „T-2000”, confecționată din materiale spațiale, avem o imagine și mai completă a rolului covîrșitor al acestui instrument în mîna lui **McEnroe**, a lui **Connors** sau a lui **Becker**.

Iată cele mai atractive 20 de partide de tenis jucate în ultimii 20 de ani (selecție făcută de cronicari de la BBC-TV — Londra, L'Equipe, Tennis Magazine — S.U.A., Tennis Journal — Tokyo etc.): **Borg—McEnroe** 1-6, 7-5, 6-3, 6-7, 8-6 (finala Wimbledon 1980), **Rosewall—Laver** 4-6, 6-0, 6-3, 6-7, 7-6 (finala turneului W.C.T., Dallas 1972), **Margaret Court—Billie Jean King** 14-12, 11-9 (finala Wimbledon 1970), **Ashe—Connors** 6-1, 6-1, 5-7, 6-4 (finala Wimbledon 1975), **Gonzales—Pasarell** 22-24, 1-6, 16-14, 6-3, 11-9 (tur I Wimbledon 1969), **Borg—Gerulaitis** 6-4, 3-6, 6-3, 3-6, 8-6 (semifinale, Wimbledon 1977), **Billie Jean King—Bobby Rigs** 6-4, 6-3, 6-3 (meciul sexelor, Houston—Texas 1973), **Smith—Năstase** 4-6, 6-3, 6-3, 4-6, 7-5 (finală Forest Hills 1974), **Connors—Borg** 6-3, 3-6, 7-6, 6-4 (finală Forest Hills 1976), **Laver—Roche** 7-5, 22-20, 9-11, 6-3 (semifinale „internaționalele” Australiei, Brisbane 1969), **Orantes—Vilas** 4-6, 1-6, 6-2, 7-5, 6-4 (semifinale Forest Hills 1975), **Chris Evert-Lloyd—Martina Navratilova** 7-5, 5-7, 13-11 (finala turneului de la Eastbourne — Marea Britanie 1979), **McEnroe—Wilander** 9-7, 6-2, 15-17, 3-6, 8-6 („Cupa Davis” S.U.A.—Suedia 1982), **Helena Sukova—Martina Navratilova** 1-6, 6-3, 7-5 (semifinale „internaționalele” Australiei, Melbourne 1984), **Cox—Gonzales** 0-6, 6-2, 4-6, 6-3, 6-3 (tur II Bournemouth — Marea Britanie, 1968), **Chris Evert-Lloyd—Goolagong** 6-3, 4-6, 8-6 (finala Wimbledon 1976), **Maria Bueno—Rosemary Casals** 6-2, 10-12, 6-3 (semifinale Forest Hills 1966), **Newcombe—Smith** 6-3, 5-7, 2-6, 6-4, 6-4 (finala Wimbledon 1971), **Tracy Austin—Chris Evert-Lloyd** 6-4, 2-6, 7-6 (semifinale „internaționalele” Italiei, Roma 1979)

De la rachetă să trecem la mingi. Interesul enorm al iubitorilor de sport pentru spectacolul oferit de marile întreceri de tenis, transferarea unor competiții din aer liber în săli, ca și tot mai frecvența preluare a unor meciuri de către companiile de televiziune au impus găsirea culorii celei mai adecvate pentru mingea de tenis. În 1968 **Robert Langas** a lansat mingile „Penn” de culoare galbenă, destinate inițial doar competițiilor de sală televizate, dar care, treptat, au început să le înlocuiască pe cele albe, folosite pentru jocurile în aer liber. Acum, indiferent de suprafață și de locul de desfășurare, aproape la toate competițiile pot fi văzute mingi de culoare galbenă.

Revista „Tennis” — care apare în S.U.A. — publică, de altfel, numele a 20 de personalități care, în ultimii 20 de ani, au influențat decisiv soarta tenisului. Sînt menționați, de bună seamă, **Howard Head**, **Rene Lacoste**, **Robert Langas**, precum și **Arthur Ashe**, **Björn Borg** (care a revoluționat procedeul top-spin-ului), **Philippe Chatrier** (avînd meritul de a fi revitalizat „Internaționalele” Franței, de la Roland Garros, dar și pe acela de a fi transferat vitalitate din propria-i forță Federației Internaționale de Tenis, pe care o conduce cu siguranță, cu deosebită pricepere și abilitate). **Bud Collins** (ale cărui comentarii de tenis la televiziune, deși controversate, se bucură de o enormă audiență), **Jimmy Connors** (tenismanul cu cel mai mult... sex-appeal din tenisul masculin!), **Herman David** (a propus și s-a acceptat ca, pentru prima oară în 1968, la Wimbledon să fie primiți și jucătorii profesioniști), **Donald Dell**, **Gladys Heldman** (creatoarea turneului Virginia Slims în tenisul profesionist feminin și care, adunînd în jurul ei o mînă de jucătoare, printre ele aflîndu-se atunci Virginia Ruzici și Florența Mihai, au semnat un contract de cîte... un dolar, din șuma adunată urmînd să se acorde premii), **Slew Hester** (a transferat „Internaționalele” S.U.A. de la Forest Hills la Flushing Meadow), **Harry Hopman** (creatorul colegiilor de tenis, „destinate entuziaștilor acestui sport” — cum se exprima el), **Lamar Hunt**, **Billie Jean King**, **Jack Kramer**, **Eve Kraft**, **Chris Evert-Lloyd** (adevărat model al tenisului feminin de mare grație), **Mark McCormack** (unul dintre cei mai mari manageri ai tenisului și creatorul de „stele”) și, în sfîrșit, **James Van Alen**, inventatorul regulii tie-break-ului, prin aceasta contribuind decisiv la scurtarea timpului de joc, regulă deosebit de utilă mai ales canalelor de televiziune care dispun de timp limitat pentru transmiterea unui meci.

Și pentru că am zăbovit asupra celor 20 de ani care au adus schimbări majore în lumea tenisului, să încercăm o scurtă incursiune și în viitorii 20 de ani, însoțiți de alte cîteva personalități. **CHRIS EVERT-LLOYD**: „Din cauza tot mai frecventelor accidentări va trebui să avem, fiecare dintre noi, o pauză de cel puțin două luni pe an. Limita de vîrstă a celor care abordează săptămînal cîte un turneu va scădea simțitor. Organismului uman îi este tot mai greu să suporte eforturile fizice și nervoase pe care le acceptăm noi acum”. **TONY TRABERT** — comentator de tenis la TV: „Am convingerea că jocul de tenis va reveni la ele-

CEI MAI BUNI 20 (1965—1985)

Bărbați

1. Björn Borg
2. Jimmy Connors
3. John McEnroe
4. John Newcombe
5. Rod Laver
6. Ken Rosewall
7. Arthur Ashe
8. Roy Emerson
9. ILIE NĂSTASE
10. Guillermo Vilas
11. Stan Smith
12. Jan Kodes
13. Ivan Lendl
14. Tony Roche
15. Fred Stolle
16. Manuel Santana
17. Mats Wilander
18. Manuel Orantes
19. Vitas Gerulaitis
20. Andres Gimeno

Femei

1. Chris Evert-Lloyd
2. Margaret Smith-Court
3. Billie Jean King
4. Martina Navratilova
5. Evonne Goolagong
6. Virginia Wade
7. Ann Haydon Jones
8. Maria Bueno
9. Nancy Richey
10. Hana Mandlikova
11. Tracy Austin
12. Lesley Turner Boverly
13. Kerry Meville Reid
14. Rosemary Casals
15. Wendy Turnbull
16. Francoise Durr
17. Mima Jausovec
18. Andrea Jaeger
19. Olga Morozova
20. VIRGINIA RUZICI.

Notă: Clasamentele au fost alcătuite după consultarea cronicarilor: *John Barret* (BBC—TV Londra), *Peter Bodo* („Tennis Magazine” — S.U.A.), *Judith Elian* („L'Equipe” — Paris), *Alexander McNab* („Tennis Magazine” — S.U.A.), *Rino Tomassi* („La Gazzetta dello Sport” — Milano), *Alan Trengrove* („Tennis Magazine” — Australia), *Wataru Tsukagoshi* („Tennis Journal” — Tokyo).

ganța și grația cu care ne-au obișnuit artiști de talia lui **Kramer** și **Ilie Năstase**. **ARTHUR ASHE**: „Totul va fi computerizat și robotizat. Pentru liniile de fund ale terenului se va inventa aparatură care să decidă exact dacă mingea a fost sau nu... bună. Arbitrul de scaun va rămîne însă persoana cu marele rol pe care îl joacă și acum. Deși mulți se vor gîndi cum să limiteze și atribuțiile acestuia...” În sfîrșit, iată ce spune umoristul american **ART BUCHWALD**: „**John McEnroe** va deveni un blind misionar al tenisului, îndemîndu-i pe jucători să nu se mai certe cu arbitrii, să nu mai țipe la ei. El va fi persoana cea mai indicată să propovăduiască bunele maniere ale tenisului, întrucît **John** îi cunoaște toate... trucurile”.

Să avem răbdare și să vedem care din aceste prognoze se va realiza.

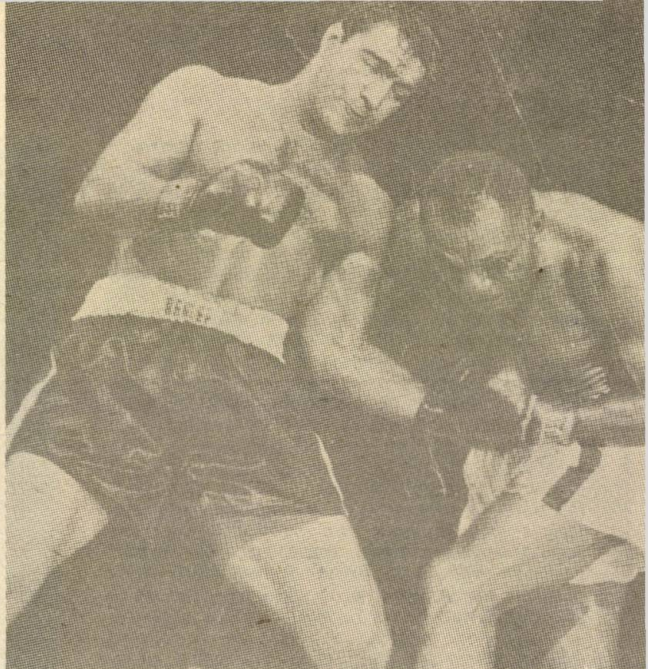
Ion GAVRILESCU

RECORDUL

LUI

MARCIANO

REZISTĂ

Meci de antologie în pugilatul mondial: Rocky Marciano (stînga) și Jersey Joe Walcott în lupta pentru titlul de campion al lumii. Învingător, Marciano — boxerul care nu a cunoscut înfrîngerea în întreaga sa carieră...

DAR CINE ESTE MARCIANO?

Sportul este, se știe, o lume a recordurilor. O lume în care, aproape în fiecare zi, într-o parte sau alta a globului se nasc și mor recorduri din nobila și, uneori, dramatica năzuință a omului spre autodepășire. Viața acestor performanțe este relativ scurtă dacă ne gândim că ea durează, de obicei, pînă la „viitoare ediție a J.O. sau a C.M.”. Sînt însă și recorduri — puține, ce-i drept — care durează decenii. La o astfel de performanță ne referim în cele ce urmează. Este vorba de recordul fostului campion mondial de box la toate categoriile, Rocky Marciano.

La 27 aprilie 1956, campionul mondial **en titre** Rocky Marciano își anunța retragerea din „careul magic”, fără a fi cunoscut înfrîngerea măcar o singură dată în întreaga sa carieră de boxer profesionist! Este, trebuie să recunoaștem, un record de-a dreptul senzațional, dacă ne gândim că în întreaga istorie a boxului nu mai există unul asemănător...

...Anul trecut, la jumătatea lunii septembrie, în orașul american Las Vegas, a avut loc un meci pentru titlul mondial la categoria grea, în care deținătorul titlului, Larry Holmes, își punea centura în joc în fața challengerului Michael Spinks, campion mondial la categoria semigrea. Dincolo de miza mare a titlului mondial al „greilor” pus în joc, partida aceasta putea, pe de-o parte, să...

(Holmes se prezenta pe ring neînvins după 48 de meciuri profesioniste), iar pe de altă parte, putea stabili un alt record: Spinks urma să devină cel dintîi campion mondial al „semigreilor” care reușea să învingă un campion mondial al „greilor”.

În cazul unei victorii, Larry Holmes ar fi egalat recordul lui Marciano și chiar intenționa să-l întrecă, următorul meci fiind ca și perfectat, după care ar fi urmat, după propria sa declarație, retragerea, „**deoarece boxul nu mai are ce să-mi ofere**”. Holmes era sigur că îl va învinge pe Spinks. De aceeași părere, printre mulți alții, era și fostul mare campion Archie Moore: „**Nu-i acord nici o șansă lui Spinks. În întreaga istorie a boxului semigreei au suferit eșecuri categorice în fața greilor**”... Au fost, însă, și păreri contrare acesteia, venite

din partea unor specialiști ai ringului, cel puțin tot atît de autorizați. Cassius Clay: „**Spinks are în mină toate atuurile pentru a câștiga. Este mai tînăr, mai mobil și mai rapid decît Holmes**”. Joe Frazier: „**Holmes nu a avut niciodată reputația unui mare puncheur, capabil să câștige un meci printr-o singură lovitură. Nu se poate spune același lucru despre Spinks, a cărui victorie o întrevăd**”.

Și, după cum se știe, Larry Holmes nu a câștigat această partidă deosebit de importantă pentru cariera sa! Michael Spinks l-a întrecut la puncte după 15 reprize de luptă. Astfel, recordul lui Marciano, la un moment dat în primejdie, își anunță încă mulți ani de existență.

Victoria lui Michael Spinks a dat naștere altor două... recorduri mondiale în lumea boxului. În primul rînd, el este primul „semigreu” care triumfă în fața unui campion mondial al „greilor” (în legătură cu această primă performanță, dorim să precizăm că în istoria pugilatului mondial mai există un campion care a deținut aceste două titluri, dar nu simultan și nu, cum s-ar spune, în... ordine. Este vorba de englezul Bob Fitzsim-

mons, campion mondial la „mijlocie” (1891), la... „grea” (1897) și apoi la „semigrea” (1903), după ce pierduse titlul „greilor”. În al doilea rând, victoria lui Michael Spinks stabilește și un alt... record: este pentru prima dată în istoria boxului mondial când doi frați reușesc să-și înscrie numele în „cartea de onoare” a campionilor mondiali la toate categoriile. Desigur, este vorba de Michael Spinks și de fratele său, Leon Spinks. Campioni olimpici la J.O. de la Montreal (Michael la „mijlocie” și Leon la „semigrea”), cei doi au trecut la profesionism și Leon Spinks a fost cel dintâi care a cucerit „centura cu diamante”. La 15 februarie 1978, Leon Spinks l-a învins la puncte pe Cassius Clay și a devenit campion mondial al „greilor”. Este drept, numai pentru câteva luni, Clay reușind să-și ia revanșa în același an, la 15 septembrie. Mai târziu, Leon Spinks și-a încercat șansele și în fața lui Larry Holmes, dar a fost făcut k.o. în rundul 3, în meciul disputat la 12 iunie 1981, la Detroit. În timpul luptei, o servietă a fost aruncată pe ring. Era acțiunea disperată a lui Michael Spinks, care a încercat astfel să-și salveze fratele mai mare de k.o.-ul iminent, dar gestul său a fost ignorat de arbitrul din ring. „Atunci mi-am propus să-l răzbun pe Leon — mărturisese noul campion mondial. **Mai mult de patru ani am așteptat ziua aceasta...**” Este vorba de ziua de 21 septembrie 1985, când Michael Spinks l-a învins pe Larry Holmes.

Noul campion s-a născut la 22 iulie 1956, la Saint Louis. Ca profesionist a susținut 28 de meciuri, toate

victorioase (19 înainte de limită). După cum se vede, deocamdată nu mai există nici un... pericol apropiat pentru recordul lui Rocky Marciano, un adevărat record pentru decenii.

Dar cine a fost Rocky Marciano?

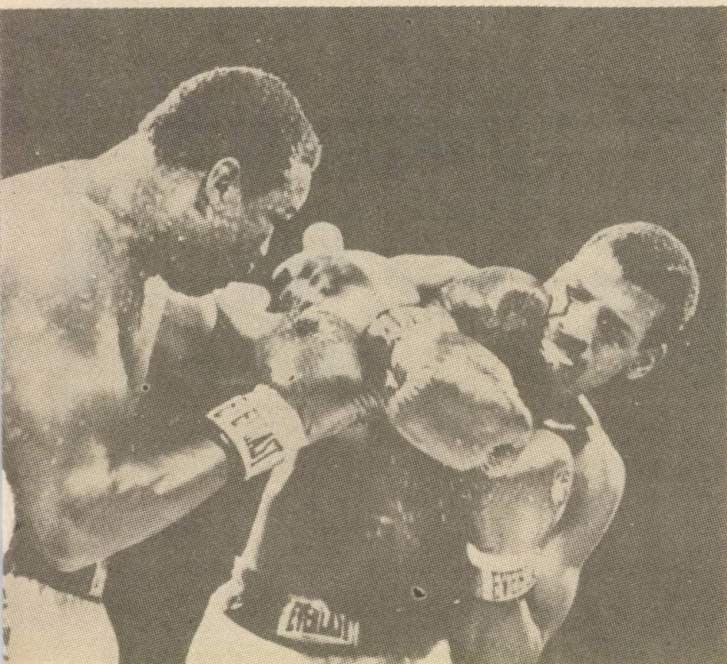
În istoria din toate timpurile a campionilor mondiali la categoria grea, Rocky Marciano ocupă un loc de excepție, locul rezervat sportivului care nu a cunoscut înfrângerea. Pe numele său adevărat Rocco Francis Marchegiano, fostul campion mondial a avut o copilărie grea. Născut la 1 septembrie 1923, la Brockton (S.U.A.) într-o familie de oameni săraci, tânărul Rocco era pasionat după base-ball și fotbal american. Visa să ajungă un mare jucător profesionist, să câștige mulți bani pentru a-și ajuta familia. Se impusese printre colegii de școală prin forță și rezistență sa puțin comune. Aceste calități și mai ales povestirile unchiului său despre luptele din ring l-au atras spre box. A început să frecventeze o sală de antrenament condusă de antrenorul Gene Caggiano. Acesta, după citeva luni de pregătire, timp în care Rocco își expediase la podea mai toți partenerii, l-a prezentat pe elevul său la celebra competiție a amatorilor americani „Mănușa de aur”.

Întrecerile pugiliștilor amatori participanți la celebra „Mănușa de aur” se bucură de mare interes în Statele Unite. Numeroși spectatori vin să vadă „speranțele” și să... descopere viitoarele celebrități ale ringului profesionist. Cei mai interesați din acest al doilea punct de vedere sînt, fără îndoială, managerii. Pentru ei

„Mănușa de aur” este un izvor de unde... își recrutează „protejații”. Cu acest prilej, Rocky Marciano a atras atenția managerului Eddie Boland, care l-a convins să treacă la profesionism. A fost trimis la New York, unde urma să fie antrenat de Charlie Goldman, pe licența de boxer profesionist avînd înscris un nume nou, ales de manager: **Rocky Marciano**.

Rocky Marciano a debutat la profesionism la 17 martie 1947, cu o victorie prin k.o., în numai 3 reprize, în fața lui Lee Epperson. Au urmat alte și alte meciuri. Unele de-a dreptul dramatice, cum a fost cel cu Carmine Vingo, disputat la 30 decembrie 1949: la Madison Square Garden. Cînd gongul a anunțat primul rund, Marciano a pornit la atac și un potop de lovituri s-a abătut asupra lui Vingo. Acesta se retrage, dar nu poate scăpa de urmăritorul său. Se hotărăște să primească lupta și un schimb sălbatic are loc în mijlocul ringului. Deodată, Ringo se prăbușește. Arbitrul Harry Ebbets începe să-l numere. Cînd ajunge la „9”, Carmine Vingo se ridică, clătîindu-se. Rocky se apropie de el. Acum îi va da lovitura decisivă... Dar în vacarmul din sală se aude, salvator, sunetul gongului. Oare își va reveni Vingo în minutul de pauză? Meciul s-a reluat. Marciano este din nou stăpîn pe situație. Îl lovește năprăsnic pe omul din fața sa care, uluit, rezistă încă două minute. Apoi cade în genunchi, ca pentru a cere iertare. Marciano se retrage și arbitrul numără din nou. De data aceasta se pare că totul s-a sfîrșit. Dar, miracol! La „9” Vingo sare în sus ca o minge, parcă nimic nu i s-ar fi întîmplat... În rundul 3, Carmine Vingo e de nerecunoscut. Atacă cu o vigoare pe care nimeni nu i-ar mai fi bănuît-o. Rocky trece prin momente grele. O „contra” de dreapta îi sparge arcada. Spectatorii sînt în delir. De multă vreme nu mai văzuseră o asemenea luptă. Meciul se echilibrează în următoarele minute, dar în repriza a cincea Vingo încasează citeva lovituri nimicitoare. La pauză, arbitrul îl întreabă dacă mai poate continua. Cu capul plecat și respirînd greu, Vingo tace. Răspunde Jackie Levine, managerul său: „Continuă, sigur că da...” Cînd gongul vestește al șaselea rund, Carmine este împins în mijlocul ringului. Dar ce este asta? Se clatină și brațele îi atîrnă în dreptul stomacului, lăsîndu-i fața descoperită. Spectatorii s-au ridicat în picioare urlînd. Nimic nu-l mai poate salva pe Vingo. Marciano se apropie ca o felină, apoi se destinde ca un arc și croșeul lui de stînga abdoare bîrbia adversarului. S-a auzit o lovitură surdă și ringul

Michael Spinks (dreapta) spulberă visul lui Holmes de a egala recordul lui Marciano, întrecîndu-l la puncte după o luptă dramatică

s-a cutremurat de prăbușirea lui Vingo. Arbitrul începe să numere, dar omul risipit pe podea nici nu se mișcă. Marciano este declarat învingător prin k.o., iar Carmine Vingo este dus de urgență la St. Clares Hospital...

Dramatică a fost și partida cu Jersey Joe Walcott, în care Walcott și-a pus în joc titlul de campion mondial. Era în 1952 și Marciano, deși încercase de mai multe ori că boxeze cu Walcott, întimpinase refuzul managerilor acestuia. Meciul Walcott—Marciano s-a perfectat în condiții foarte ciudate atunci. Explicațiile au venit abia după 8 ani, în 1960, cu prilejul procesului intentat în Statele Unite mai multor gangsteri din lumea boxului profesionist, printre care și vestitul Frankie Carbo. Unul dintre cei anchetati cu această ocazie a fost și Truman Gipson, fostul avocat al lui Joe Louis. Când consilierul Jack Bonomi i-a cerut, printre altele, să dea un exemplu referitor la modul în care Frankie Carbo îi influența pe manageri, Gipson a declarat: „În 1952, de exemplu, Carbo l-a determinat pe Felix Bocchiaccio, managerul lui Jersey Joe Walcott, să semneze un contract prin care acesta își punea în joc titlul mondial la categoria grea în fața lui Rocky Marciano”.

Ce interese ar fi avut Carbo ca

meciul Walcott-Marciano să se dispute? Greu de spus. Este foarte posibil ca el să fi pretins un procent din bursa lui Marciano, dar nimeni nu a putut dovedi acest lucru. Cert este că pentru escrocheriile pe care le-a făcut în boxul profesionist, Frankie Carbo a fost condamnat, în 1962, la 25 de ani închisoare...

40 000 de spectatori au asistat la meciul Walcott—Marciano, disputat la 23 septembrie 1952, la Philadelphia. La aproape 39 de ani, Jersey Joe Walcott a luptat cu disperare să-și apere centura. La rîndul său, Marciano a aruncat în această încrîncenare toată forța sa distrugătoare. Singele a curs din belșug, pe prelată ringului. Timp de 12 reprize cei doi rivali s-au lovit fără cruțare, balanța victoriei înclinându-se cînd de-o parte, cînd de alta. Ultimul cuvînt l-a avut, însă, dinamita din pumnii lui Marciano. În rîndul 13, Marciano a declanșat un atac fulgerător, lovind năpraznic cu o stîngă la corp, urmată, la o fracțiune de secundă, de o dreaptă la bărbie. Walcott le-a recepționat în plin, a ingenuchiat cu fruntea sprijinită de podea, iar arbitrul Daggert l-a numărat: k.o.! Noul campion al lumii era acum Rocky Marciano: un bărbat nici prea înalt (1,80 m), nici prea greu (83 kg), dar cu lovituri necruțătoare și o rezistență fe-

nomenală. Nimeni nu avea să-l mai învingă!

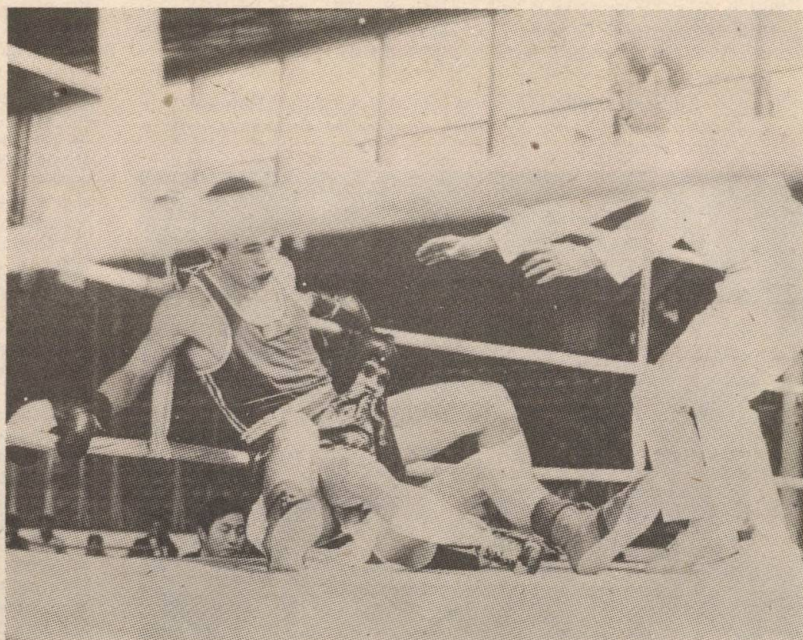
Joe Walcott încercă, anul următor, să-și ia revanșa, dar este făcut k.o. în numai 2 minute și 25 de secunde. Pe Roland La Starza, Marciano îl aruncă printre corzi în afara ringului, cu un croșeu de dreapta la bărbie; fostul campion al categoriei, Ezard Charles, este făcut și el k.o., ca și celebrul Archie Moore, deținătorul titlului la „semigrea”...

În plină glorie, cînd nimeni nu se aștepta, Rocky Marciano își anunță retragerea din activitatea competițională la 27 aprilie 1956. Părăsea neînvinș ringul profesionist, avînd un palmares uluitor: 49 de meciuri, tot atîtea victorii, dintre care 43 prin k.o.! Pentru titlul abandonat de Marciano s-au luptat apoi Archie Moore și tînărul Floyd Patterson, acesta din urmă învingînd prin k.o. în rîndul 5 (noiembrie 1956).

Un destin tragic l-a urmărit pe Marciano. După ce s-a ruinat, investindu-și banii într-o fermă și făcînd pe agricultorul, Rocky a devenit un modest comis-voiajor, alergînd din zori pînă-n noapte să încheie contracte de asigurări pentru societatea la care lucra. Cu o zi înainte de a împlini 46 de ani (31 august 1969), a decedat într-un tragic accident de avion. Recordul lui sportiv rezistă însă și astăzi...

Petre HENT

Copăcel... copăcel...

CAMPIONATE MONDIALE

BOB

CERVINIA 20—21.01.1985

Bob 2: 1. **R.D. GERMANĂ** I 4:18,72, 2. R.D. Germană II 4:19,76, 3. U.R.S.S. I 4:22,37

Bob 4: 1. **R.D. GERMANĂ** I 4:14,06, 2. R.D. Germană II 4:14,63, 3. Elveția I 4:14,81.

CAIAC-CANOE

MECHELEN, 15—18.08.1895

K1 500 m (m): 1. **ANDREAS STAEHLE** (R.D.G.) 1:44,17, 2. Steack (R.F. Germania) 1:45,17, 3. Bregeon (Franța) 1:45,47.

K2 500 m (m): 1. **FERGUSON, MacDONALD** (Noua Zeelandă) 1:33,23, 2. Behling, Blissener (R.D.G.) 1:33,50, 3. Pusev, Superata (U.R.S.S.) 1:33,93.

K4 500 m (m): 1. **R.D.G.** 1:24,29, 2. U.R.S.S. 1:25,69, 3. Suedia 1:26,10.

K1 1 000 m (m): 1. **CSIPES FERENC** (Ungaria) 3:40,23, 2. Zinke (R.D.G.) 3:40,40, 3. Sundquist (Suedia) 3:43,46.

K2 1000 m (m): 1. **BOCCARA, BOUCHERIT** (Franța) 3:22,75, 2. Pusev, Superata (U.R.S.S.) 3:23,43, 3. Brian, Shaw (Canada) 3:24,38.

K1 10 000 m (m): 1. **GREG BARTON** (S.U.A.) 44:42,49, 2. Nieberl (Ungaria) 44:43,67, 3. Bramwell (Noua Zeelandă) 44:43,94.

C1 500 m (m): 1. **OLAF HEUKRODT** (R.D.G.) 1:52,77, 2. Volkov (U.R.S.S.) 1:52,81, 3. Macarencu (România) 1:54,28.

C1 1000 m (m): 1. **IVAN KLEMENT** (U.R.S.S.) 4:01,84, 2. Eiche (R.F. Germania) 4:02,32, 3. Macarencu (România) 4:02,53.

C2 1000 m (m): 1. **HEURODT, SCHICH** (R.D.G.) 3:37,58, 2. Ljubek, Nisovici (Iugoslavia) 3:37,87, 3. Lbik, Dopierala (Polonia) 3:39,64.

C1 10 000 m (m): 1. **JIRI VRDLOVEC** (Cehoslovacia) 47:52,36, 2. Kamaletdinov (U.R.S.S.) 48:38,47, 3. Liptak (Ungaria) 49:56,19.

K1 500 m (f): 1. **BIRGIT FISCHER SCHMIDT** (R.D.G.) 1:55,36, 2. Efrenova (U.R.S.S.) 1:58,84, 3. Anderson (Suedia) 1:59,15.

K2 500 m (f): 1. **FISCHER SCHMIDT, KUHN** (R.D.G.) 1:43,72, 2. Rakusz, Koban (Ungaria) 1:46,52, 3. Derckx, Cox (Olanda) 1:47,95.

CANOTAJ

HAZEWINKEL 30.08—1.09.1985

2 rame: 1. **ROMÂNIA** (ELENA FLOREA, RODICA ARBA) 7:25,08, 2. S.U.A. 7:31,96, 3. R.D.G. 7:34,44.

Schif simplu (f): 1. **CORNELIA LINSE** (R.D.G.) 7:40,37, 2. Valeria Răcilă (România) 7:45,85, 3. Anne Maiden (S.U.A.) 7:48,43.

Elena Florea și Rodica Arba

4 + 1 rame (f): 1. **R.D.G.** 6:50,08, 2. România 6:53,33, 3. Canada 6:55,67.

2 visle (f): 1. **R.D.G.** 6:58,80, 2. România 7:05,70, 3. Bulgaria 7:06,52.

4 visle (f): 1. **R.D.G.** 6:22,47, 2. U.R.S.S. 6:23,99, 3. România 6:29,09.

2 + 1 (m): 1. **ITALIA**, 2. România, 3. R.D.G.

CICLISM

BASSANO DEL GRAPPA 26—28.08.1985

Amatori, urmărire individuală: 1. **VIACESLAV EKIMOV** (U.R.S.S.), 2. Guitautaz Umaras (U.R.S.S.).

1 kilometru cu start de pe loc: 1. **JENS GLUCKLICH** (R.D.G.), 2. Philippe Boyer (Franța), 3. Martin Vinnicombe (Australia).

Cursa cu adițiune de puncte: 1. **MARTIN PENC** (Cehoslovacia), 2. Philippe Grivel (Elveția), 3. Dan Frost (Danemarca).

Urmărire, echipe: 1. **ITALIA**, 2. Polonia, 3. U.R.S.S.

Profesioniști, viteză: 1. **KOICHI NAKANO** (Japonia), 2. Yoshuki Matsueda (Japonia), 3. Ottavio Dazzan (Italia).

Urmărire individuală: 1. **HANS ERIK OERSTED** (Danemarca), 2. Antony Doyle (M. Britanie), 3. Gregor Braun (R.F.G.).

Proba de keirin: 1. **URS FREULER** (Elveția), 2. Ottavio Dazzan (Italia), 3. Dieter Giebken (R.F.G.).

Femei, urmărire individuală: 1. **REBECCA TWIGG** (S.U.A.), 2. Jeannie Longo (Franța), 3. Margareth Maass (S.U.A.).

GIMNASTICĂ

MONTREAL, 3—12.11.1985

Echipe (m): 1. **U.R.S.S.** 585,65 p, 2. R.P. Chineză 582,60 p, 3. R.D. Germană 581,05 p.

Echipe (f): 1. **U.R.S.S.** 393,375 p, 2. România 388,850 p, 3. R.D. Germană 387,500 p.

Individual compus (f): 1—2. **ELENA SUSUNOVA** (U.R.S.S.) și **OKSANA OMELIANCIK** (U.R.S.S.) 78,663 p, 3. Dagmar Kersten (R.D.G.) 78,325 p.

Individual compus (m): 1. **IURI KOROLEV** (U.R.S.S.) 117,850 p, 2. Vladimir Artemov (U.R.S.S.) 117,550 p, 3. Silvio Kroll (R.D.G.) 117,300 p.

Feminin, sărituri: 1. **ELENA SUSUNOVA** (U.R.S.S.) 19,826 p, 2. Ecaterina Szabo (România) 19,650 p, 3. Dagmar Kersten (R.D.G.) 19,625 p.

Paralele: 1. **GABRIELLE FAHRNICH** (R.D.G.) 19,938 p, 2. Dagmar Kersten (R.D.G.) 19,763 p, 3. Hana Ríčna (Cehoslovacia) 19,488 p.

Bîrnă: 1. **DANIELA SILIVAȘ** (România) 19,813 p, 2. Ecaterina Szabo (România) 19,775 p, 3. Elena Susunova (U.R.S.S.) 19,575 p.

Sol: 1. **OKSANA OMELIANCIK** (U.R.S.S.) 19,900 p, 2. Elena Susunova (U.R.S.S.) 19,888 p, 3. Ulricke Klotz (R.D.G.) 19,775 p.

Masculin, sol: 1. **TONG FEI** (R.P. Chineză) 19,750 p, 2. Iuri Korolev (U.R.S.S.) 19,725 p, 3. Li Ning (R.P. Chineză) 19,650 p.

Cal cu minere: 1. **VALENTIN MOGHILNII** (U.R.S.S.) 19,750 p, 2. Li Ning (R.P. Chineză) 19,650 p, 3. Konishi Hiroyuki (Japonia) 19,625 p.

Sărituri: 1. **IURI KOROLEV** (U.R.S.S.) 19,625 p, 2—3. Lou Yun (R.P. Chineză) și Laurent Barbieri (Franța) 19,575 p.

Paralele: 1—2. **SYLVIO KROLL** (R.D.G.) și **VALENTIN MOGHILNII** (U.R.S.S.) 19,800 p, 3. Koji Gushiken (Japonia) 19,775 p.

Bară: 1. **TONG FEI** (R.P. Chineză) 19,850 p, 2. Sylvio Kroll (R.D.G.) 19,725 p, 3. Watanabe Mitsuaki (Japonia) 19,700 p.

GIMNASTICĂ RITMICĂ

VALLADOLID 12—13.10.1985

Coardă: 1. **DILIANA GHEORGHIEVA** (Bulgaria) 20,00 p, 2. Marina Lobath (U.R.S.S.) 19,90 p, 3. Lilia Ignatova (Bulgaria) 19,85 p.

Minge: 1—2. **LILIA IGNATOVA** (Bulgaria) și **DILIANA GHEORGHIEVA** (Bulgaria) 19,95 p, 3. Galina Beloglazova (U.R.S.S.) și Bianka Dietrich (R.D.G.) 19,90 p.

Măciuci: 1—2. **DILIANA GHEORGHIEVA** (Bulgaria) și **LILIA IGNATOVA** (Bulgaria), 3. Tatiana Drucinina (U.R.S.S.) 19,90 p.

Panglică: 1—2. **BIANKA PANOVA** (Bulgaria), și **GALINA BEGLOGLAZOVA** (U.R.S.S.) 20,00 p, 3. Diliانا Gheorghieva (Bulgaria) 19,95 p.

Ansambluri: 1. **BULGARIA** 39,800 p, 2. U.R.S.S. și R.P.D. Coreeană 39,575 p.

Individual: 1. **DILIANA GHEORGHIEVA** (Bulgaria) 39,90 p, 2. Lilia Ignatova (Bulgaria) 39,80 p, 3. Bianka Panova (Bulgaria) 39,75 p.

HALTERE

SODERTALJE 24—31.08.1985

Cat. 52 kg: 1. **SEVDALIN MARINOV** (Bulgaria) 252,5 kg, 2. Zang Guo Qiang (R.P. Chineză) 242,5 kg, 3. Bernard Kroll (Polonia) 237 kg.

Cat. 56 kg: 1. **NENO TERZIISKI** (Bulgaria) 280 kg, 2. Oksen Mirzoian (U.R.S.S.) 280 kg, 3. He lunquiang (R.P. Chineză) 270 kg.

Cat. 60 kg: 1. **NAOM SALAMANOV** (Bulgaria) 322,5 kg, 2. Iurik Sarkisian (U.R.S.S.) 307,5 kg, 3. Andreas Letz (R.D.G.) 292,5 kg.

Cat. 67,5 kg: 1. **MIHAIL PETROV** (Bulgaria) 340 kg, 2. Veselin Galabarov (Bulgaria) 330 kg, 3. Jouni Groenman (Finlanda) 312,5 kg.

Cat. 75 kg: 1. **ALEKSANDR VARBANOV** (Bulgaria) 370 kg, 2. M. Pasov (Bulgaria) 357 kg, 3. Andrei Socaci (România) 355 kg.

Cat. 82,5 kg: 1. **IURIK VARDANIAN** (U.R.S.S.) 397,5 kg, 2. Asen Zlatev (Bulgaria) 392,5 kg, 3. Laszlo Kiraly (Ungaria) 375 kg.

Cat. 90 kg: 1. **ANATOLI HRAPATI** (U.R.S.S.) 395 kg, 2. Viktor Solodov (U.R.S.S.) 395 kg, 3. Piotr Krukowski (Polonia) 385 kg.

Cat. 100 kg: 1. **A. SZANY** (Ungaria) 415 kg, 2. P. Kuznetov (U.R.S.S.) 407,5 kg, 3. Nicu Vlad (România) 405 kg.

Cat. 110 kg: 1. **IURI ZAHAREVICI** (U.R.S.S.) 422,5 kg, 2. Milos Ciernik (Cehoslovacia) 397,5 kg, 3. Norberto Oberburger (Italia) 397,5 kg.

Cat. + 110 kg: 1. **ANTONIO KRASTEV** (Bulgaria) 437,5 kg, 2. Aleksandr Guniasev (U.R.S.S.) 432,5 kg, 3. Manfred Nerlinger (R.F.G.) 422,5 kg.

HOCHEI PE GHEAȚĂ

PRAGA 7.04—4.05 1985

1. **CEHOSLOVACIA**, 2. Canada, 3. U.R.S.S., 4. S.U.A. 5. Finlanda, 6. Suedia, 7. R.F. Germania, 8. R.D. Germană.

LUPTRE GRECO-ROMANE

KOLBOTN 9—11.08.1985

Cat. 48 kg: 1. **MINSENT ALAHVERDOV** (U.R.S.S.), 2. B. Tenov (Bulgaria), 3. C. Vadasz (Ungaria).

Cat. 52 kg: 1. **JON RONNINGEN** (Norvegia), 2. M. Tasetdinov (Bulgaria), 3. Mihai Cișmas (România).

Cat. 57 kg: 1. **STOIAN BALOV** (Bulgaria), 2. O. Artunian (U.R.S.S.), 3. A. Labranda (Cuba).

Cat. 62 kg: 1. **JIVKO VANGELOV** (Bulgaria), 2. B. Klotz (Polonia), 3. Gheorghe Savu (România).

Ștefan Rusu

Cat. 68 kg: 1. **STEFAN NEGRÎȘAN** (România), 2. M. Prokudin (U.R.S.S.), 3. J. Martinez (S.U.A.).

Cat. 74 kg: 1. **MIKHAIL MAMIAȘVILI** (U.R.S.S.), 2. Ștefan Rusu (România), 3. B. Velicikov (Bulgaria).

Cat. 82 kg: 1. **BOGDAN DARAS** (Polonia), 2. A. Batalov (U.R.S.S.), 3. K. Mysen (Norvegia).

Cat. 90 kg: 1. **MICHAEL HUK** (S.U.A.), 2. I. Kanigin (U.R.S.S.), 3. A. Komcev (Bulgaria).
Cat. 100 kg: 1. **ANDREI DIMITROV** (Bulgaria), 2. T. Gaspar (Ungaria), 3. A. Fedorenko (U.R.S.S.).

Cat. 130 kg: 1. **IGOR ROSTOROTSKI** (U.R.S.S.), 2. Ion Grigoraș (România), 3. R. Memisevici (Iugoslavia).

LUPTE LIBERE

BUDAPESTA, 10—13.10.1985

Cat. 48 kg: 1. **KIM CHOL HWAN** (R.P.D. Coreeană), 2. M. Torkan (Iran), 3. V. Gogolev (U.R.S.S.).

Cat. 52 kg: 1. **VALENTIN IORDANOV** (Bulgaria), 2. M. Dalbov (U.R.S.S.), 3. M. Sato (Japonia).

Cat. 57 kg: 1. **SERGHEI BELOGLAZOV** (U.R.S.S.), 2. K. Dargus (S.U.A.), 3. G. Kalcev (Bulgaria).

Cat. 62 kg: 1. **VIKTOR ALEKSEEV** (U.R.S.S.), 2. A. Enkee (R.P. Mongolă), 3. A. Kumbarov (Bulgaria).

Cat. 68 kg: 1. **ARSEN FADZAEV** (U.R.S.S.), 2. B. Bold (R.P. Mongolă), 3. P. Sullivan (Canada).

Cat. 74 kg: 1. **RAUL CASCARET** (Cuba), 2. D. Schultz (S.U.A.), 3. V. Dzugulov (U.R.S.S.).

Cat. 82 kg: 1. **MARK SCHULTZ** (S.U.A.), 2. A. Nanev (Bulgaria), 3. A. Tambovzev (U.R.S.S.).

Cat. 90 kg: 1. **BILL SHERR** (S.U.A.), 2. R. Dudziak (R.D. Germană), 3. K. Tomov (Bulgaria).

Cat. 100 kg: 1. **LERI KABELOV** (U.R.S.S.), 2. C. Davis (Canada), 3. U. Neupert (R.D. Germană).

Cat. 130 kg: 1. **DAVID GOBESVILI** (U.R.S.S.), 2. J. Balla (Ungaria), 3. B. Baumgartner (S.U.A.).

PATINAJ ARTISTIC

TOKIO 5—9.03.1985

Perechi: 1. **ELENA VALOVA, OLEG VASILIEV** (U.R.S.S.) 1,8 p, 2. Larisa Seizenova, Oleg Markov (U.R.S.S.) 2,4 p, 3. Katherina Matousek, Lloyd Eisler (Canada) 4,2 p.

Feminin: 1. **KATARINA WITT** (R.D.G.) 3,2 p, 2. Kira Ivanova (U.R.S.S.) 3,8 p, 3. Tiffany Chin (S.U.A.) 5,0 p.

PATINAJ VITEZĂ

SARAJEVO 9—10.02.1985

500 m (f): 1. **ANDREA SCHÖNE** (R.D. Germană) 41,00, 2. Irina Fadeeva (U.R.S.S.) 41,30, 3. Seiko Hashimoto (Japonia) și Bonnie Blair (S.U.A.) 41,40.

3 000 m (f): 1. **ANDREA SCHÖNE** (R.D. Germană) 4:34,49, 2. Gabi Schönbrunn (R.D.G.) 4:37,27, 3. Heike Schalling (R.D.G.) 4:37,86.

1 500 m (f): 1. **ANDREA SCHÖNE** (R.D. Germană) 2:05,47, 2. Sabine Brehm (R.D.G.) 2:06,15, 3. Gabi Schönbrunn (R.D.G.) 2:08,10.

5 000 m (f): 1. **ANDREA SCHÖNE** (R.D. Germană) 7:32,82, 2. Gabi Schönbrunn (R.D.G.) 7:36,87, 3. Yvonne van Gennip (Olanda) 7:38,87.

Poliation: 1. **ANDREA SCHÖNE** (R.D. Germană) 173,853 p, 2. Gabi Schönbrunn (R.D.G.) 176,798 p, 3. Sabine Brehm (R.D.G.) 177,122.

SCHI (probe nordice)

SEEFELD 18—28.01.1985

30 km (m): 1. **GUNDE SVAN** (Suedia) 1h 18:24,1, 2. Ove Aunli (Norvegia) 1h 18:49,1, 3. Harri Kirvesniemi (Finlanda) 1h 19:00,2.

10 km (f): 1. **ANETTE BOE** (Norvegia) 30:54,8, 2. Marja Liisa Hamalainen (Finlanda) 30:56,2, 3. Grete Nykkelmo (Norvegia) 30:58,0.

Combinată nordică (m): 1. **HERMANN WEINBUCH** (R.F.G.) 410,10 p, 2. Geir Andersen (Norvegia) 399,84 p, 3. Jouko Karjalainen (Finlanda) 396,60 p.

5 km (f): 1. **ANETTE BOE** (Norvegia) 15:14,8, 2. Marja Liisa Hamalainen (Finlanda) 15:25,1, 3. Grete Nykkelmo (Norvegia) 15:26,6.

Sărituri (90): 1. **PER BERGERUD** (Norvegia) 224,2 p, 2. Jari Puikonen (Finlanda) 223,0 p, 3. Matti Nykaenen (Finlanda) 221,7 p.

15 km (m): 1. **KARI HARKONEN** (Finlanda) 40:42,7, 2. Thomas Wassberg (Suedia) 40:50,0, 3. Murilio de Zolt (Italia) 41:27,2.

Sărituri (echipe): 1. **FINLANDA** 583 p, 2. Austria 579,2 p, 3. R.D. Germană 550,8 p.
4 x 5 km (f): 1. **U.R.S.S.** 1h 04:50,1, 2. Norvegia 1h 04:58,8, 3. R.D. Germană 1h 05:57,0

SCHI FOND

20 km (f): 1. **GRETE NIKKELMO** (Norvegia) 59:19,1, 2. Brit Pettersen (Norvegia) 59:37,5, 3. Anette Boe (Norvegia) 59:43,5.

50 km (m): 1. **GUNDE SVAN** (Suedia) 2h 10:49,9, 2. Murilio de Zolt (Italia) 2h 11:52,6, 3. Ove Aunli (Norvegia) 2h 12:37,7.

Sărituri (70 m): 1. **JENS WEISSFLOG** (R.D.G.) 225,3 p, 2. Andreas Felder (Austria) 216,0 p, 3. Per Bergerud (Norvegia) 214,6 p.

SCHI ALPIN

BORMIO 31.01—10.02.1985

Coborire (f): 1. **MICHELA FIGINI** (Elveția) 1:26,96, 2. Katrin Gutensohn (Austria) 1:28,67, 3. Ariane Ehrat (Elveția) 1:28,67.

Coborire (m): 1. **PIRMIN ZURBRIGGEN** (Elveția) 2:06,68, 2. Peter Muller (Elveția) 2:06,79, 3. Douglas Lewis (S.U.A.) 2:06,82.

Combinată (f): 1. **ERIKA HESS** (Elveția) 18,72 p, 2. Sylvia Eder (Austria) 34,42 p, 3. Tamara McKinney (S.U.A.) 44,45 p.

Slalom uriaș (f): 1. **DIANN ROFFE** (S.U.A.) 2:18,53, 2. Elisabeth Kirchler (Austria) 2:19,03, 3. Eva Twardokens (S.U.A.) 2:19,21.

Slalom uriaș (m): 1. **MARKUS WASMEIER** (R.F.G.) 2:28,90, 2. Pirmin Zurbriggen (Elveția) 2:28,95, 3. Marc Girardelli (Luxemburg) 2:29,22.

Slalom special (f): 1. **PERRINE PELEN** (Franța) 1:29,58, 2. Cristelle Guignard (Franța) 1:29,93, 3. Paoletta Magoni (Italia) 1:29,98.

Slalom special (m): 1. **JONAS NILSSON** (Suedia) 1:38,82, 2. Marc Girardelli (Luxemburg) 1:38,88, 3. Robert Zoller (Austria) 1:39,35.

SCRIMĂ

BARCELONA 12—22.07.1985

Floretă (m): 1. **MAURO NUMA** (Italia), 2. Andrea Cipressa (Italia), 3. H. Hein (R.F.G.).

Floretă (f): 1. **CORNELIA HANISCH** (R.F.G.), 2. Sabine Bischoff (R.F.G.), 3. Annarita Sparaciari (Italia).

Sabie: 1. **GYORGY NEBALD** (Ungaria), 2. Hristo Etropolski (Bulgaria), 3. Vasil Etropolski (Bulgaria).

Spadă: 1. **PHILIPPE BOISSE** (Franța), 2. Jaroslav Jurka (Cehoslovacia), 3. Philippe Riboud (Franța).

Floretă, echipe (m): 1. **ITALIA**, 2. R.F.G., 3. U.R.S.S.

Floretă, echipe (f): 1. **R.F.G.**, 2. Ungaria, 3. U.R.S.S.

Sabie, echipe: 1. **U.R.S.S.**, 2. Bulgaria, 3. Ungaria.

Spadă, echipe: 1. **R.F.G.**, 2. Italia, 3. U.R.S.S.

TENIS DE MASĂ

GÖTEBORG 27.03—7.04.1985

Echipe (f): 1. **R.P. CHINEZĂ**, 2. R.P.D. Coreeană, 3. Coreea de Sud, Olanda.

Echipe (m): 1. **R.P. CHINEZĂ**, 2. Suedia, 3. Polonia, Japonia.

Simplu (m): 1. **JIANG JIALIANG** (R.P. Chineză), 2. Chen Longcan (R.P. Chineză), 3. Lo Chouen Chung (Hong Kong), Teng Yi (R. P. Chineză).

Simplu (f): 1. **CAO YANHUA** (R.P. Chineză), 2. Geng Lijuan (R.P. Chineză), 3. Qi Baoxiang (R.P. Chineză), Dai Lili (R.P. Chineză).

Dublu (m): 1. **MIKAEL APPELGREN, ULF CARLSSON** (Suedia), 2. Jindrich Pansky, Milan Orlovski (Cehoslovacia), 3. Fan Chang-mao, He Zhiwen (R.P. Chineză), Yang Yialing, Cai Zhenhua (R.P. Chineză).

Dublu (f): 1. **DAI LILI, GENG LI JUAN** (R.P. Chineză), 2. Cao Yanhua, Ni Xialian (R.P. Chineză), 3. Yao Zhimin, Qi Baoxiang (R.P. Chineză), Tong Lili, Guan Jianhua (R.P. Chineză).

Dublu mixt: 1. **CAI ZHENHUA, CAO YANHUA** (R.P. Chineză), 2. Jindrich Pansky, Marie Hrachova (Cehoslovacia), 3. Chen Xinhua, Tong Ling (R.P. Chineză), Fan Chang-mao, Jiao Zhimin (R.P. Chineză).

CAMPIONATE MONDIALE

(tineret și juniori)

BOX (tineret)

BUCUREȘTI, 1—8.09.1985

Cat. semimuscă: 1. **RYUNG SUP HWANG** (Coreea de Sud), 2. Luis Roman (Porto Rico), 3. L. Gastiglioni (Italia) și M. Krastev (Bulgaria).

Cat. muscă: 1. **MARCELICĂ TUDORIU** (România), 2. Valentin Iunusov (U.R.S.S.), 3. V. Varhegy (Cehoslovacia) și Bum Su Kim (Coreea de Sud).

Cat. cocoș: 1. **RICARDO DIAZ** (Cuba), 2. Hdrion Khvicea (U.R.S.S.), 3. G. Joerg (R.D.G.) și S. Young (S.U.A.).

Cat. pană: 1. **DANIEL MĂERAN** (România), 2. Son Mun Jin (R.P.D. Coreeană), 3. M. Moffa (Canada) și H. Joerg (R.D.G.).

Cat. semiușoară: 1. **JUNG TEICHE** (R.D.G.), 2. Giani Gogol (România), 3. H. Bandele (S.U.A.) și Min Nam Hyo (R.P.D. Coreeană).

Cat. ușoară: 1. **WILKO SAEGER** (R.D.G.), 2. Radames Castillo (Cuba), 3. V. Sokolov (U.R.S.S.) și I. Pal (România).

Cat. semimijlocie: 1. **ANGHEL STOIANOV**

(Bulgaria), 2. Juan Lemus (Cuba), 3. G. Kennet (S.U.A.) și H.G. Mieling (R.F.G.).

Cat. mijlocie mică: 1. **MICHAEL FRANCK** (Cehoslovacia), 2. Valeri Denienko (U.R.S.S.) 3. B. Sokolov (Bulgaria) și S. Unglaub (R.F.G.).

Cat. mijlocie: 1. **OLEG ZAHALOTSKI** (U.R.S.S.), 2. Dumitru Beșliu (România), 3. S. Lange (R.D.G.) și R. Linf (Cuba).

Cat. semigrea: 1. **RIDDICK BOWE** (S.U.A.), 2. Peter Hart (Ungaria), 3. H. Zatika (Polonia) și Vasile Damian (România).

Cat. grea: 1. **FELIX SAVON** (Cuba), 2. Andrej Golota (Polonia), 3. A. Arvai (Ungaria) și S. Petzold (R.D.G.).

Cat. supergrea: 1. **ALEXEI PRIANICINIKOV** (U.R.S.S.), 2. Juan Delis (Cuba), 3. Iulian Drăghici (România) și G. Harizanov (Bulgaria).

CAIAC-CANOE (juniori)

K1 500 m (m): 1. **TORSTEN GUTSCHE** (R.D.G.) 1:43,94, 2. Daniel Stoian (România) 1:45,02, 3. Thomas Reineck (R.F.G.) 1:45,55.

K1 500 m (f): 1. **RAMONA PORTWICH** (R.D.G.) 2:01,37, 2. Katalin Lakatos (Ungaria) 2:03,94, 3. Genoveva Marinache (România) 2:04,81.

C2 500 m (m): 1. **V. REINEISCHI, E. SBITNEV** (U.R.S.S.) 1:43,73, 2. S. Blodau, M. Peter (R.D.G.) 1:45,29, 3. Mircea Cale, Fănel Milos (România) 1:45,91.

K4 500 m (m): 1. **U.R.S.S.** 1:27,79, 2. Ungaria 1:27,85, 3. România 1:27,88.

CANOTAJ (juniori)

BRANDENBURG 8—11.08.1985

4+1 rame (f): 1. **ROMÂNIA** (D. Ciucanu, H. Aniș, V. Ilinca, Z. Ghinoiu, A. Stan) 5:36,29, 2. R.D.G. 5:41,23, 3. Bulgaria 5:52,33.

Simplu (f): 1. **VERONICA NECULA** (România) 6:18,28, 2. Kathrin Werther (R.D.G.) 6:30,27, 3. Veronika Ebert (Austria) 6:39,81.

4 visle (f): 1. **R.D.G.** 5:09,30, 2. Cehoslovacia 5:15,28, 3. U.R.S.S. 5:20,49.

8+1 (f): 1. **R.D.G.** 5:05,59, 2. România 5:09,42, 3. R.F.G. 5:12,11.

4 f.c. (m): 1. **ROMÂNIA** (Crăciun, Curelea, Dordea, Dobre) 4:56,99, 2. Anglia 5:01,58, 3. Italia 5:02,74.

2+1 (m): 1. **R.D.G.** 5:46,37, 2. România 5:48,03, 3. Grecia 5:48,14.

HALTERE (juniori)

EDINBURGH 29—30.06.1985

Cat. 52 kg: 1. **E. MERKEBOV** (Bulgaria) 232,5 kg, 2. J. Byungwan (R.P.D. Coreeană) 225 kg, 3. F. Bergk (R.D.G.) 217,5 kg.

Cat. 56 kg: 1. **P. MITEV** (Bulgaria) 257,5 kg, 2. M. Zenk (R.D.G.) 250 kg, 3. Dumitru Negreanu (România) 242,5 kg.

Cat. 60 kg: 1. **A. GHENCEV** (Bulgaria) 275

kg, 2. M. Meier (R.D.G.) 267,5 kg, 3. Victor Roșu (România) 262,5 kg.

Cat. 100 kg: 1. **D. GRIGOROV** (Bulgaria) 390 kg, 2. N. Hassoon (Irak) 350 kg, 3. Alexandru Kereki (România) 345 kg.

Cat. 110 kg: 1. **P. HUDECEK** (Cehoslovacia) 367,5 kg, 2. A. Cigrin (U.R.S.S.) 365 kg, 3. H. Richter (R.D.G.) 360 kg.

HANDBAL (juniori)

1. **U.R.S.S.**, 2. Suedia, 3. Iugoslavia.

POPICE (juniori)

FRANKFURT PE MAIN 27.05—1.06.1985

Echipe (f): 1. **ROMÂNIA** 2538 p, 2. Cehoslovacia 2513 p, 3. Iugoslavia 2489 p.

Echipe (m): 1. **R.F. GERMANIA** 5426 p, 2. Iugoslavia 5344 p, 3. România 5234 p.

Perechi (m): 1. **R.F. GERMANIA I** (J. Weber—C. Schwartz) 1861 p, 2. România (M. Andrei—M. Farkas) 1856 p, 3. R.F. Germania II 1817 p.

Perechi (f): 1. **UNGARIA** (Erika Kovacs—Erzsebet Hudnokt) 889 p, 2. Iugoslavia 886 p, 3. R.F. Germania 870 p.

Individual (f): 1. **NADEJDA DOBESOVA** (Cehoslovacia) 1404 p, 2. Erika Kiss (Ungaria) 1363 p, 3. Ibolya Mathe (România) 1354 p.

Individual (m): 1. **E. GABELAIN** (R.F.G.) 2812 p, 2. Marian Andrei (România) 2810 p, 3. C. Schwartz (R.F.G.) 2776 p.

SCRIMĂ (tineret)

ARNHEIM 5—8.04.1985

Floretă (m): 1. **ZSOLT ERSEK** (Ungaria), 2. Luca Vitalesta (Italia), 3. Marco Arpina (Italia).

Sabie: 1. **JANUSZ OLECH** (Polonia), 2. Mihail Karelov (U.R.S.S.), 3. Gabor Pentek (Ungaria).

Floretă (f): 1. **ANJA FICHEL** (R.F.G.) 2. Reka Lazar (România), 3. Margarita Zalaffi (Italia).

Spadă: 1. **HERVE FAYET** (Franța), 2. Serghei Kostarev (U.R.S.S.), 3. Suvalov (U.R.S.S.).

ȘAH (junioare)

1. **KETEVAN ARAHAMIA** (U.R.S.S.) 2. Alisia Marici (Iugoslavia), 3—5. Cristina Bădulescu (România), Ildiko Madl (Ungaria) și Susan Walker (Anglia).

VOLEI (junioare)

Masculin: 1. **U.R.S.S.**, 2. Italia, 3. Cuba.
Feminin: 1. **CUBA**, 2. Japonia, 3. R.P. Chineză.

JOCURILE MONDIALE UNIVERSITARE

KOBE, 26.08.—4.09.1985

ATLETISM

Greutate (f): 1. **NATALIA LISOVSKAIA (U.R.S.S.)** 20,47 m, 2. Y. Yankin (R.P. Chineză) 17,79 m, 3. R. Pangel (S.U.A.) 17,46 m.

5 km marș (f): 1. **ALEKSANDRA GRIGORIEVA (U.R.S.S.)** 22:21,10, 2. J. Hong (R.P. Chineză) 22:25,77, 3. N. Serbinenko (U.R.S.S.) 22:27,21.

10 000 m (f): 1. **KEITH BRANTLY (S.U.A.)** 29:11,24, 2. J. Herrera (Mexic) 29:11,71, 3. S. Yoneshge (Japonia) 29:11,73.

400 mg (f): 1. **MARGARITA NOVISKAITE (U.R.S.S.)** 55,33, 2. Cristeana Cojocaru (România) 55,44, 3. U. El Moutawakil (Maroc) 55,59.

1 500 m (f): 1. **SVETLANA KITOVA (U.R.S.S.)** 4:07,12, 2. Margareta Keszeg (România) 4:07,55, 3. D. Beckford (S.U.A.) 4:08,84.

Ciocan: 1. **HENRICH WEISS (R.F.G.)** 76 m, 2. L. Serani (Italia) 74,08 m, 3. I. Nikulin (U.R.S.S.) 74,04 m.

100 m (f): 1. **IRINA SLIUSAR (U.R.S.S.)** 11,22, 2. A. Nuneva (Bulgaria) 11,29, 3. G. Jackson (Jamaica) 11,35.

100 m (m): 1. **CHIDI IMOH (NIGERIA)** 10,22, 2. A. Gomez (Cuba) 10,28, 3. L. McNeill (S.U.A.) 10,33.

Suliță (f): 1. **LEAL BRAVO (CUBA)** 71,82 m, 2. B. Peters (R.F.G.) 63,70 m, 3. M. Colon (Cuba) 62,46 m.

Lungime (m): 1. **J. JEFFERSON (CUBA)** 8,07 m, 2. R. Emmiyan (U.R.S.S.) 8,03 m, 3. S. Jaskulka (Polonia) 7,99 m.

Heptatlon (f): 1. **I. NOWAK (POLONIA)** 6616 p, 2. Liliana Năstase (România) 6313 p, 3. J. Simpson (Marea Britanie) 6046 p.

Maraton (f): 1. **MAMI FUKAO (JAPONIA)** 2h 44:54, 2. P. Gray (S.U.A.) 2h 46:20, 3. S. Bor-net (Franța) 2h 48:11.

400 m (f): 1. **A. ALEKSEEVA (U.R.S.S.)** 51,49, 2. A. Quirot (Cuba) 52,10, 3. M. Shou-wumi (Nigeria) 52,78.

1 500 m (m): 1. **C. McGEORGE (MAREA BRITANIE)** 3:46,22, 2. A. Dixon (S.U.A.) 3:46,29, 3. D. Zdravkovic (Iugoslavia) 3:46,78.

400 m (m): 1. **I. EGBUNIKE (NIGERIA)** 45,10, 2. R. Hernandez (Cuba) 45,11, 3. S. Uti (Nigeria) 45,58.

400 mg (m): 1. **T. ZEMSKOV (U.R.S.S.)** 49,38, 2. H. Amike (Nigeria) 49,70, 3. D. Med-ledge (Coasta de Fildeș) 49,73.

Maraton (m): 1. **O. PIZZOLATO (ITALIA)** 2h

20:06, 2. S. Nicosia (Italia) 2h 21:09, 3. P. Gompers (S.U.A.) 2h 21:40.

Greutate (m): 1. **R. MACHURA (CEHO-SLOVACIA)** 21,13 m, 2. A. Andrea (Italia) 20,85 m, 3. V. Hristov (Bulgaria) 19,90 m.

Suliță (m): 1. **DUMITRU NEGOIȚĂ (ROMÂNIA)** 84,62 m, 2. W. Gambke (R.F.G.) 84,46 m, 3. J.P. Lakafia (Franța) 82,96 m.

200 m (m): 1. **L. PENALVAR (CUBA)** 20,57, 2. A. Mahorn (Canada) 20,65, 3. J. Keun (Coreea de Sud) 20,78.

Triplusalt: 1. **C. SIMPKINS (S.U.A.)** 17,86 m, 2. A. Iakovev (U.R.S.S.) 17,43 m, 3. J. Herbert (Marea Britanie) 17,41 m.

Prăjină: 1. **R. GATAULIN (U.R.S.S.)** 5,75 m, 2. P. Collet (Franța) 5,70 m, 3. D. Volz (S.U.A.) 5,60 m.

Disc (f): 1. **M. MARTEN (CUBA)** 66,66 m, 2. T. Hristova (Bulgaria) 65,30 m, 3. Daniela Costian (România) 63,20 m.

800 m (f): 1. **NADEJDA ZVIAGINTSE (U.R.S.S.)** 1:58,59, 2. Cristeana Cojocaru (România) 1:59,09, 3. Ana Quirot More (Cuba) 1:59,77.

100 mg (f): 1. **GINKA ZAGORCEVA (BULGARIA)** 12,71, 2. N. Korsunova (U.R.S.S.) 12,87, 3. A. Piquereau (Franța) 12,96.

Înălțime (f): 1. **S. COSTA ACOSTA (CUBA)** 2,01 m, 2. L. Petrus (U.R.S.S.) 1,93 m, 3. D. Bulkowska (Polonia) 1,91 m.

Decatlon (m): 1. **M. RAMOS (S.U.A.)** 8071 p, 2. V. Kiulevent (U.R.S.S.) 7971 p, 3. M. Neugebauer (R.F.G.) 7895 p.

Lungime (f): 1. **I. VALUKIEVICI (U.R.S.S.)** 7,04 m, 2. S. Krijdova (Bulgaria) 6,62 m, 3. Marieta Ilcu (România) 6,61 m.

4x100 m (f): 1. **S.U.A.** 43,28, 2. **U.R.S.S.** 43,43, 3. **Bulgaria** 43,57.

4x400 m (f): 1. **U.R.S.S.** 3:25,96, 2. **Canada** 3:29,06, 3. **S.U.A.** 3:30,41.

800 m (m): 1. **R. OSTROWSKI (POLONIA)** 1:44,38, 2. V. Kalinkin (U.R.S.S.) 1:45,41, 3. J. Marshall (S.U.A.) 1:45,32.

Disc (m): 1. **L. DELIS (CUBA)** 66,84 m, 2. V. Kidikas (U.R.S.S.) 63,12 m, 3. J. Martinez (Cuba) 63,02 m.

Înălțime (m): 1. **I. PAKLIN (U.R.S.S.)** 2,41 m, 2. J. Centelles (Cuba) 2,31, 3. G. Nagel (R.F.G.) 2,26 m.

4x100 m (m): 1. **CUBA** 38,76, 2. **Canada** 39,07, 3. **S.U.A.** 39,15.

4x400 m (m): 1. **CUBA** 3:02,20, 2. **U.R.S.S.** 3:02,66, 3. **S.U.A.** 3:02,68.

Gimnastele noastre sosesc
de la Kobe

BASCHET

1. U.R.S.S., 2. S.U.A., 3. Canada.

FOTBAL

1. R.P.D. COREEANĂ, 2. Uruguay, 3. R.P. Chineză.

GIMNASTICĂ

Individual compus (f): 1. NATALIA IURCENKO (U.R.S.S.) 39,450 p, 2. Ecaterina Szabo (România) 39,300 p, 3. Tatiana Frolova (U.R.S.S.) 38,300 p.

Echipe (f): 1. U.R.S.S. 116,300 p, 3. România 115,650 p, 3. R.P. Chineză 114,100 p.

Sărituri: 1. ECATERINA SZABO (ROMÂNIA) 19,750 p, 2. N. Iurcenko (U.R.S.S.) 19,650 p, 3. L. Harisova (U.R.S.S.) 19,475 p.

Paralele: 1. NATALIA IURCENKO (U.R.S.S.) 19,700 p, 2. Ecaterina Szabo (România) 19,650 p, 3. Kim Gum Ok (R.P.D. Coreeană) 19,250 p.

Bîrnă: 1. ECATERINA SZABO (ROMÂNIA)

19,700 p, 2. Yang Yanli (R.P. Chineză) 19,500 p, 3. Xiang Yu (R.P. Chineză) 19,400 p.

Sol: 1. NATALIA IURCENKO (U.R.S.S.) 19,85 p, 2. Ecaterina Szabo (România) 19,800 p, 3. M. Moris (Japonia) 19,650 p.

ÎNOT

100 m fluture (m): 1. J. BIONDI (S.U.A.) 54,03, 2. M. Sieben (Australia) 54,07, 3. M. Gross (R.F.G.) 54,16.

200 m bras (f): 1. T. BOGOMILOVA (BULGARIA) 2:30,30, 2. L. Moreva (U.R.S.S.) 2:32,53, 3. C. Hermstad (S.U.A.) 2:36,76.

200 m liber (f): 1. C. VAN BENTUM (OLANDA) 2:00,34, 2. M. Meagher (S.U.A.) 2:01,64, 3. M. Pearson (Australia) 2:02,35.

400 m mixt (m): 1. R. PRADO (BRAZILIA) 4:19,03, 2. R. Woodhouse (Australia) 4:20,76, 3. J. Prior (S.U.A.) 4:23,91.

4x200 m liber (m): 1. S.U.A. 7:20,34, 2. R.F.G. 7:22,43, 3. Canada 7:30,81.

100 m spate (f): 1. CARMEN BUNACIU (ROMÂNIA) 1:03,67, 2. J. De Rover (Olanda) 1:03,75, 3. M. Donahue (S.U.A.) 1:03,83.

100 m liber (m): 1. M. BIONDI (S.U.A.) 49,14, 2. S. Caron (Franța) 49,97, 3. S. McCa-

Carmen Bunaciu

dam (S.U.A.) 50,83.

400 m liber (f): 1. **P. SABO (S.U.A.)** 4:16,23, 2. A. Orosz (Ungaria) 4:16,88, 3. S. Shupe (S.U.A.) 4:18,34.

4x100 m liber (f): 1. **S.U.A.** 3:49,10, 2. U.R.S.S. 3:51,17, 3. Olanda 3:51,42.

100 m fluture (m): 1. **J. SIEBEN (AUSTRALIA)** 53,97, 2. M. Biondi (S.U.A.) 54,03, 3. M. Gross (R.F.G.) 54,16.

400 m liber (m): 1. **J. LEMBERG (AUSTRALIA)** 3:52,45, 2. J. Mykkanen (S.U.A.) 3:53,24, 3. T. Fahrner (R.F.G.) 3:54,17.

100 m fluture (f): 1. **M. MEAGHER (S.U.A.)** 59,81, 2. M. Buddemeyer (S.U.A.) 1:01,33, 3. C. Van Betum (Olanda) 1:01,51.

200 m bras (m): 1. **J. MOFFET (S.U.A.)** 2:18,83, 2. A. Yokochi (Portugalia) 2:18,92, 3. D. Kuzmin (U.R.S.S.) 2:19,81.

4x100 m liber (m): 1. **S.U.A.** 3:20,12, 2. R.F.G. 3:22,70, 3. U.R.S.S. 3:23,76.

200 m mixt (f): 1. **S. KOPCIKOVA (U.R.S.S.)**, 2:18,11, 2. M. Pearson (Australia) 2:18,21, 3. T. Bogomilova (Bulgaria) 2:19,36.

200 m fluture (m): 1. **M. GROSS (R.F.G.)** 1:57,88, 2. A. Mosse (Noua Zeelandă) 1:58,94, 3. C. Rives (S.U.A.) 2:00,03.

100 m spate (m): 1. **I. POLIANSKI (U.R.S.S.)** 56,26, 2. M. Rhodebaugh (S.U.A.) 56,69, 3. S. Zabolotnov (U.R.S.S.) 57,04.

4x100 m mixt (f): 1. **S.U.A.** 4:11,24, 2. Bulgaria 4:14,59, 3. Olanda 4:16,78.

200 m spate (f): 1. **JOLANDA DE ROVER (OLANDA)** 2:13,34, 2. Michelle Donahue (S.U.A.) 2:13,81, 3. Carmen Bunaciu (România) 2:17,63.

200 m mixt (m): 1. **C. RIVES (S.U.A.)** 2:03,50, 2. D. Dilon (S.U.A.) 2:04,65, 3. R.

Prado (Brazilia) 2:04,92.

200 m fluture (m): 1. **M. MEAGHER (S.U.A.)** 2:07,32, 2. K. Takahashi (Japonia) 2:13,87, 3. P. King (S.U.A.) 2:15,06.

4x100 m mixt (m): 1. **S.U.A.** 3:42,99, 2. U.R.S.S. 3:46,33, 3. R.F.G. 3:47,71.

JUDO

Cat. 60 kg: 1. **H. PAK (R.P.D. COREEANĂ)**, 2. K. Ono (Japonia), 3. Gheorghe Dani (România) și P. Botev (Bulgaria).

Cat. 65 kg: 1. **YOON YONG BAL (COREEA DE SUD)**, 2. J. Marchal (S.U.A.), 3. Ilie Șerban (România) și M. Sakashita (Japonia).

Cat. 71 kg: 1. **YUKIHARA YOSHITAKA (JAPONIA)**, 2. M. Tsutui (Brazilia), 3. G. Tenadze (U.R.S.S.) și M. Swain (S.U.A.).

Cat. 78 kg: 1. **CHO (COREEA DE SUD)**, 2. Beauchamp (Canada), 3. Nagysolyo (Ungaria) și Lo (R.P.D. Coreeană).

Cat 86 kg: 1. **PODUBNII (U.R.S.S.)** 2. Gonzalez (Cuba), 3. Bazinski (R.F.G.) și Lee (Coreea de Sud).

Open: 1. **Y. MASAKI (JAPONIA)**, 2. G. Xu (R.P. Chineză), 3. A. Miguel (Brazilia) și I. Plate (R.F.G.).

POLO

1. **U.R.S.S.**, 2. Iugoslavia, 3. Cuba.

SĂRITURI ÎN APĂ

Trambulină (f): 1. **JANA SURULNIKOVA (U.R.S.S.)** 522,27 p, 2. Li Jihua (R.P. Chineză) 519,48 p, 3. Ch. Baker (S.U.A.) 493,05 p.

Trambulină (m): 1. **L. TAM (R.P. Chineză)** 660,51 p, 2. A. Ramirez (Mexic) 630,12 p, 3. M. Bradshaw (S.U.A.) 630,05 p.

Platformă (f): 1. **W. LU (R.P. Chineză)** 437,07 p, 2. M. Mitchell (S.U.A.) 431,82 p, 3. A. Lobankina (U.R.S.S.) 430,05 p.

Platformă (m): 1. **H. TONG (R.P. Chineză)** 647,97 p, 2. D. Watson (S.U.A.) 606,12 p, 3. C. Yang (R.P. Chineză) 601,53 p.

SCRIMĂ

Floretă individual (m): 1. **ROBAK (Polonia)**, 2. Marx (S.U.A.), 3. Ibragimov (U.R.S.S.), 4. Groc (Franța).

Floretă individual (f): 1. **LUAN JUJIE (R.P. Chineză)**, 2. O. Vosceakina (U.R.S.S.), 3. M. Soboleva (U.R.S.S.).

Sabie individual: 1. **S. INDIRGASOV (U.R.S.S.)**, 2. L. Csorgradi (Ungaria), 3. V. Etropolis (Bulgaria).

Spadă individual (m): 1. **A. MOJAEV** (U.R.S.S.), 2. R. Manzi (Italia), 3. P. Merencio (Cuba).

Floretă echipe (m): 1. **UNGARIA**, 2. Franța, 3. Italia.

Floretă echipe (f): 1. **ITALIA**, 2. U.R.S.S., 3. R.F.G.

Sabie, echipe: 1. **U.R.S.S.**, 2. Bulgaria, 3. Italia.

Spadă echipe: 1. **U.R.S.S.**, 2. Cuba, 3. Italia.

Simplu (f): 1. **L. SAVCENKO** (U.R.S.S.), 2. G. Rush (S.U.A.), 3. M. Julia (Porto Rico).

Dublu (m): 1. **A. ZVEREV, S. LEONIUK** (U.R.S.S.), 2. R. Leach, T. Pawset (S.U.A.), 3. Florin Segărceanu, Andrei Dîrzu (România).

Dublu (f): 1. **L. SAVCENKO, S. PARHOMENKO** (U.R.S.S.), 2. E. Jones, J. Tacon (Marea Britanie), 3. G. Rush, A. Hulbert (S.U.A.).

Dublu mixt: 1. **FLORIN SEGĂRCEANU, DANIELA MOISE** (România), 2. L. Savcenko, S. Leoniuk (U.R.S.S.), 3. Lee Jung Soon, Yoo Jin Sun (Coreea de Sud).

TENIS

Simplu (m): 1. **A. ZVEREV** (U.R.S.S.), 2. Florin Segărceanu (România), 3. S. Leoniuk (U.R.S.S.).

VOLEI

1. **JAPONIA**, 2. U.R.S.S., 3. Italia.

COMPETIȚII MONDIALE

ATLETISM

PARIS, 18—20.01.1985

Jocurile Mondiale (indoor): 3 km marș (f): 1. **JULIA SALCE (ITALIA)** 12:53,42, 2. Hong Yan

(R.P. Chineză) 13:05,56, 3. Ann Peel (Canada) 13:06,97

Greutate (f): 1. **NATALIA LISOVSKAIA** (U.R.S.S.) 20,07 m, 2. Ines Muller (R.D.G.) 19,68 m, 3. Nunu Abașidze (U.R.S.S.) 18,82 m.

800 m (f): 1. **CRISTIEANA COJOCARU**

Cristieana Cojocaru conduce în proba de 800 m

(ROMÂNIA) 2:04,22, 2. Jane Finch (M. Britanie) 2:04,71, 3. Maria Simeanu (România) 2:05,51.

1 500 m (f): 1. **ELLY VAN HULST (OLANDA)** 4:11,41, 2. Fița Lovin (România) 4:11,42, 3. Brit McRobert (Canada) 4:11,83.

60 m (m): 1. **BEN JOHNSON (CANADA)** 6,62, 2. Sam Graddy (S.U.A.) 6,63, 3. Ronald Desruelle (Belgia) 6,68.

200 m (m): 1. **ALEKSANDR EVGHENIEV (U.R.S.S.)** 20,95, 2. Adeoye Mafe (M. Britanie) 20,96, 3. Eugenio de Silva (Brazilia) 21,19.

400 m (m): 1. **THOMAS SCHOENLEBE (R.D.G.)** 45,60, 2. Todd Bennett (M. Britanie) 45,97, 3. Mark Rowe (S.U.A.) 46,31.

800 m (m): 1. **GOLOMAN TRABADO (SPANIA)** 1:47,42, 2. Benjamin Gonzalez (Spania) 1:47,94, 3. Ikem Billy (M. Britanie).

1 500 m (m): 1. **MICHAEL HILLARDT (AUSTRALIA)** 3:40,27, 2. Luis Gonzalez (Spania) 3:41,36, 3. Joseph Chesire (Kenya) 3:41,38.

5 km mars (m): 1. **GERARD LELIEVRE (FRANȚA)** 19:06,22, 2. Maurizio Damilano (Italia) 19:11,41, 3. Dave Smith (Australia) 19:16,04.

Lungime (m): 1. **JAN LEITNER (CEHOSLOVACIA)** 7,96 m, 2. Gyula Paloczi (Ungaria) 7,94 m, 3. Giovanni Evangelisti (Italia) 7,88 m.

Triplu salt (m): 1. **HRISTO MARKOV (BULGARIA)** 17,22 m, 2. Lazzaro Bettancourt (Cuba) 17,15 m, 3. Lazzaro Balcindes (Cuba) 16,83 m.

Prăjină (m): 1. **SERGHEI BUBKA (U.R.S.S.)** 5,75 m, 2. Thierry Vigneron (Franța) 5,70 m, 3. Vasili Bubka (U.R.S.S.) 5,60 m.

Înălțime (m): 1. **PATRICK SJÖBERG (SUECIA)** 2,32 m, 2. Javier Sotomayor (Cuba), 2,30 m, 3. Othmane Belfas (Algeria) 2,27 m.

Greutate (m): 1. **REMIGIUS MACHURA (CEHOSLOVACIA)** 21,22 m, 2. Udo Beyer (R.D.G.) 21,10 m, 3. Janis Bojarski (U.R.S.S.) 19,94 m.

200 m (f): 1. **MARITA KOCH (R.D.G.)** 23,09, 2. Marie-Christine Cazier (Franța) 23,33, 3. Kim Robertson (N. Zeelanda) 23,69.

400 m (f): 1. **DIANE DIXON (S.U.A.)** 53,35, 2. Regine Berg (Belgia) 53,81, 3. Charmaine Crooks (Canada) 54,08.

3 000 m (f): 1. **DEBIE SCOTT (CANADA)** 9:04,99, 2. Agnese Possamai (Italia) 9:09,66, 3. Patti Sue Palmer (S.U.A.) 9:12,12.

Lungime (f): 1. **HELGA RADKE (R.D.G.)** 6,88 m, 2. Tatiana Rodionova (U.R.S.S.) 6,72 m, 3. Neele Medvedeva (U.R.S.S.) 6,44 m.

Înălțime (f): 1. **STEFKA KOSTADIOVA (BULGARIA)** 1,97 m, 2. Susanna Lorentzon (Suedia) 1,94 m, 3. Danuta Bulkowska (Polonia) 1,90 m.

ATLETISM

Cupa mondială: feminin: 1. **R.D. GERMANIA** 121 p, 2. U.R.S.S. 105,5 p, 3. Europa 86 p, **masculin:** 1. **S.U.A.** 123 p, 2. U.R.S.S. 115 p, 3. R.D. Germană 114 p.

FOTBAL

Cupa Artemio Franchi: 1. **FRANȚA**, 2. Uruguay.

Cupa Intercontinentală: 1. **JUVENTUS TORINO**, 2. Argentinos Juniors Buenos Aires.

HANDBAL

Super Cupa campionilor mondiali și olimpici: 1. **U.R.S.S.**, 2. R.D. Germană, 3. R.F. Germania, 4. România.

HOCHEI PE IARBĂ

Trofeul campionilor: 1. **AUSTRALIA**, 2. Anglia, 3. R.F. Germania, 4. Pakistan, 5. Olanda.

MARATON

TOKIO, 13—14 04.1985

Cupa Mondială, feminin: 1. **KATRIN DORRE (R.D.G.)** 2h 33:30, 2. Zoia Ivanova (U.R.S.S.) 2h 34:17, 3. Karoline Szabo (Ungaria) 2h 34:57.

Echipe (f): 1. **ITALIA** 7h 51:27, 2. U.R.S.S. 7h 53:22, 3. R.D. Germană 8h 00:02.

Masculin: 1. **AHMED DJAMA (Djibouti)** 2h 08:26, 2. Takeyuki Nakayama (Japonia) 2h 08:15, 3. Robech Djama (Djibouti) 2h 08:26.

Echipe (m): 1. **DJIBOUTI** 6h 27:08, 2. Japonia 6h 31:43, 3. Etiopia 6h 32:46.

SCHI

Cupa Mondială fond (f): 1. **ANETTE BOE (Norvegia)** 144 p, 2. Grete Ingeborn (Norvegia) 123 p, 3. Britt Petterson (Norvegia) 113 p.

Fond (m): 1. **GUNDE SVAN (Suedia)** 152 p, 2. Tor Haakon Holte (Norvegia) 117 p, 3. Ove Aunli (Norvegia) și Thomas Wassberg (Suedia) 114 p.

Sărituri: 1. **MATTI NYKAENEN (Finlanda)** 224 p, 2. Andreas Felder (Austria) 198 p, 3. Ernst Vettori (Austria) 176 p.

ȘAH

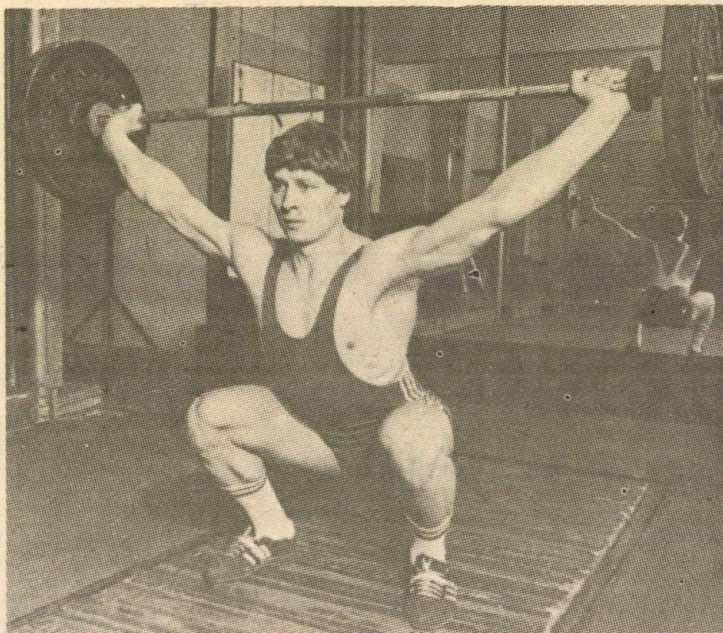
Cupa Mondială, masculin: 1. **U.R.S.S.**, 2. Ungaria, 3. Anglia, 4—5. România și Franța.

VOLEI

Cupa Mondială, feminin: 1. **R.P. CHINEZĂ**, 2. Cuba, 3. U.R.S.S.

Masculin: 1. **S.U.A.**, 2. U.R.S.S., 3. Cehoslovacia.

Nicu Vlad

CAMPIONATE EUROPENE

ATLETISM (sală) ATENA, 2—3.03.1985

60 m (m): 1. **M. MACFARLANE (M. BRITANIE)** 6,60, 2. A. Ricard (Franța) 6,63, 3. R. Desrua-les (Belgia) 6,64.

Înălțime (m): 1. **P. SJÖBERG (SUECIA)** 2,35 m, 2. A. Kotovici (U.R.S.S.) 2,30 m, 3. D. Biczysko (Polonia) 2,30 m.

Triplusalt (m): 1. **C. MARKOV (BULGARIA)** 17,29 m, 2. J. Cado (Cehoslovacia) 17,23 m, 3. V. Mai (R.D.G.) 17,14 m.

60 mg (f): 1. **CORNELIA OSCHKENAT (R.D.G.)** 7,90, 2. Guinka Zagortceva (Bulgaria) 8,02, 3. Anne Piquereau (Franța) 8,03.

Lungime (f): 1. **GALINA CISTIAKOVA (U.R.S.S.)** 7,02 m, 2. Eva Murkova (Cehoslovacia) 6,99 m, 3. Heike Dreschler-Daute (R.D.G.) 6,97 m.

Greutate (f): 1. **HELENA FIBINGEROVA (CEHOSLOVACIA)** 20,84 m, 2. Claudia Losch (R.F. Germania) 20,59 m, 3. Heike Hartwig (R.D.G.) 19,93 m.

400 m (m): 1. **T. BENNETT (ANGLIA)** 45,56, 2. K. Just (R.F.G.) 45,90, 3. Jose Alonso (Spania) 46,52.

800 m (m): 1. **R. HARISSON (ANGLIA)** 1:49,09, 2. Petru Drăgoescu (România) 1:49,38, 3. L. Masunov (U.R.S.S.) 1:49,59.

200 m (m): 1. **S. TILLI (ITALIA)** 20,77, 2. O. Prenzler (R.D.G.) 20,83, 3. A. Evgheniev (U.R.S.S.) 20,95.

1 500 m (m): 1. **J.L. GONZALEZ (SPANIA)** 3:39,26, 2. M. O'Sullivan (Irlanda) 3:39,75, 3. J.L. Carreira (Spania) 3:40,43.

400 m (f): 1. **SABINE BUSCH (R.D.G.)** 51,35, 2. Dagmar Neubauer (R.D.G.) 51,40, 3. Alena Bulirova (Cehoslovacia) 52,54.

800 m (f): 1. **ELLA KOVACS (ROMÂNIA)** 2:00,51, 2. Nadejda Olizarenko (U.R.S.S.) 2:00,90, 3. Cristieana Cojocar (România) 2:01,01.

1 500 m (f): 1. **DOINA MELINTE (ROMÂNIA)** 4:02,54, 2. Fița Lovin (România) 4:03,46, 3. Brigitte Krauss (R.F.G.) 4:03,64.

3 000 m (f): 1. **AGNESE POSAMAI (ITALIA)** 8:55,25, 2. Olga Bondarenko (U.R.S.S.) 3:58,03, 3. Yvonne Murray (Anglia) 9:00,94.

200 m (f): 1. **MARITA KOCH (R.D.G.)** 22,82, 2. Kirten Emmelmann (R.D.G.) 23,06, 3. Els Vader (Olanda) 23,64.

Înălțime (f): 1. **STEFKA KOSTADINOVA (BULGARIA)** 1,97 m, 2. Susanne Helm (R.D.G.) 1,94 m, 3. Danuta Bulowska (Polonia) 1,90 m.

BASCHET

Masculin: 1. **U.R.S.S.**, 2. Cehoslovacia, 3. Italia.

Feminin: 1. **U.R.S.S.**, 2. Bulgaria, 3. Ungaria.

BOX
BUDAPESTA 25.05.—2.06.1985

Semimuscă: 1. **RENE BREITBARTH** (R.D.G.), 2. Ivailo Marinov (Bulgaria), 3. Abrahamov (U.R.S.S.) și Isaszegi (Ungaria).

Muscă: 1. **DIETER BERG** (R.D.G.), 2. Andrea Mannai (Italia), 3. Ciolakov (Bulgaria) și Casey (Irlanda).

Cocoș: 1. **LJUBISA SIMICI** (IUGOSLAVIA), 2. Aleksandr Hristov (Bulgaria), 3. Botos (Ungaria) și Eskelinen (Finlanda).

Pană: 1. **SEMION HATCIATRIAN** (U.R.S.S.), 2. Jari Konovalov (Iugoslavia), 3. Novak (Polonia) și Gronroos (Finlanda).

Semișoară: 1. **EMIL KUPRENSKI** (BULGARIA), 2. Torsten Koch (R.D.G.), 3. Tuominen (Finlanda) și Abdulaikov (U.R.S.S.).

Ușoară: 1. **SIEGFRIED MEHNERT** (R.D.G.), 2. Imre Bacskai (Ungaria), 3. Ianovski (U.R.S.S.) și Puzovici (Iugoslavia).

Semimilocie: 1. **ISRAEL AKOPKIAN** (U.R.S.S.), 2. Joni Nymann (Finlanda), 3. Abadjiev (Bulgaria) și Vasilievici (Iugoslavia).

Milocie mică: 1. **MICHAEL TIMM** (R.D.G.), 2. Babken Sagradian (U.R.S.S.), 3. Hranek (Ungaria) și Takov (Bulgaria).

Milocie: 1. **HENDY MASKE** (R.D.G.), 2. Zoltan Fusezy (Ungaria), 3. Maricescu (România) și Ruskuliev (Bulgaria).

Semigrea: 1. **NURMAGOMED SANAVASOV** (U.R.S.S.), 2. Markus Bott (R.F.G.), 3. Tadici (Iugoslavia) și Beckles (Anglia).

Grea: 1. **ALEXANDR IAGUBKIN** (U.R.S.S.), 2. Gyulla Alvics (Ungaria), 3. Kirilov (Bulgaria) și Vanderlijde (Olanda).

Supergrea: 1. **FERENC SOMODY** (UNGARIA), 2. Vladislav Iakovlev (U.R.S.S.), 3. Salihi (Iugoslavia) și Zarenkiewicz (Polonia).

CĂLĂRIE
DINARD, 31.07. — 4.08.1985

OBSTACOLE: individual — 1. **PAUL SCHOCKEMOHL** (R.F.G.), 2. Heidi Robiani (Elveția), 3. John Whitaker (Marea Britanie); **Echipe** — 1. **Marea Britanie**, 2. Elveția, 3. R. F. Germania

COPENHAGA, 7—11.08.1985

DRESAJ: individual — 1. **REINER KLIMKE** (R.F.G.), 2. Otto Hofer (Elveția), 3. Anne Gretche-Jensen (Danemarca); **echipe** — 1. **R.F. Germania**, 2. Danemarca, 3. U.R.S.S.

BURGHLEY, 5—8.09.1985

CONCURS COMPLET: individual — 1. **VIRGINIA HOLGATE** (MAREA BRITANIE), 2. Lorna Clarke (Marea Britanie), 3. Ian Stark (Marea Britanie); **echipe** — 1. **Marea Britanie**, 2. Franța, 3. R.F. Germania

ÎNOT
SOFIA, 5—11.08.1985

100 m liber (f): 1. **HEIKE FRIEDERICH** (R.D.G.) 55,71, 2. Manuela Stelmach (R.D.G.) 55,77, 3. Conny van Bentum (Olanda) 56,33.

100 m bras (m): 1. **A. MOORHOUSE** (M.

BRITANIE) 1:02,99, 2. R. Beab (Franța) 1:03,38, 3. D. Volkov (U.R.S.S.) 1:03,59.

400 m mixt (f): 1. **KATLEEN NORD** (R.D.G.) 4:47,08, 2. Cornelia Sirch (R.D.G.) 4:48,73, 3. Sonia Blagova (Bulgaria) 4:50,69.

200 m liber (m): 1. **M. GROSS** (R.F.G.) 1:47,95, 2. S. Lodziewski (R.D.G.) 1:49,99, 3. T. Werner (Suedia) 1:50,04.

4x200 m liber (f): 1. **R.D.G.** 8:03,82, 2. Olanda 8:15,15.

100 m fluture (m): 1. **M. GROSS** (R.F.G.) 54,02, 2. A. Jameson (M. Britanie) 54,30, 3. M. Gery (Cehoslovacia) 54,86.

200 m bras (f): **TANIA BOGOMILOVA** (BULGARIA) 2:28,56, 2. Sylvia Gerasch (R.D.G.) 2:29,02, 3. Silke Horner (R.D.G.) 2:29,82.

200 m liber (f): 1. **HEIKE FRIEDERICH** (R.D.G.) 1:59,55, 2. Manuela Stelmach (R.D.G.) 1:59,88, 3. Vania Arghirova (Bulgaria) 2:02,62.

400 m liber (f): 1. **ASTRID STRAUSS** (R.D.G.) 4:09,22, 2. A. Mohring (R.D.G.) 4:10,55, 3. E. Dondeberova (U.R.S.S.) 4:14,44.

100 m liber (m): 1. **S. CARRON** (FRANȚA) 50,20, 2. J. Woithe (R.D.G.) 50,38, 3. S. Volry (Elveția) 50,70.

200 m spate (m): 1. **I. POLIANSKI** (U.R.S.S.) 1:58,50, 2. S. Zabalotnov (U.R.S.S.) 2:01,88, 3. F. Baltrusch (R.D.G.) 2:02,57.

100 m fluture (f): 1. **CORNELIA GREBLER** (R.D.G.) 59,46, 2. Birte Weigang (R.D.G.) 1:00,43, 3. Tatiana Kurnikova (U.R.S.S.) 1:01,73.

200 m bras (m): 1. **D. VOLKOV** (U.R.S.S.) 2:19,53, 2. A. Yokochi (Portugalia) 2:19,63, 3. E. Dagon (Elveția) 2:19,69.

100 m bras (f): 1. **SYLVIA GERACH** (R.D.G.) 1:08,62, 2. Silke Horner (R.D.G.) 1:08,95, 3. Tania Bogomilova (Bulgaria) 1:09,46.

200 m fluture (m): 1. **M. GROSS** (R.F.G.) 1:56,65, 2. B. Nielsen (Danemarca) 1:58,80, 3. F. Drost (Olanda) 2:00,16.

100 m spate (m): 1. **I. POLIANSKI** (U.R.S.S.) 55,24, 2. D. Richter (R.D.G.) 56,02, 3. S. Zabolotnov (U.R.S.S.) 56,88.

200 m mixt (f): 1. **KATHLEEN NORD** (R.D.G.) 2:16,07, 2. Sonia Blagova (Bulgaria) 2:17,35, 3. Susanne Bornike (R.D.G.) 2:17,96.

200 m fluture (f): 1. **JACQUELINE ALEX** (R.D.G.) 2:11,78, 2. Cornelia Gessler (R.D.G.) 2:11,87, 3. Petra Zingler (R.F.G.) 2:14,62.

200 m spate (f): 1. **CORNELIA SIRCH** (R.D.G.) 2:10,89, 2. Kathrin Zimmermann (R.D.G.) 2:12,43, 3. Iolanda de Rover (Olanda) 2:15,06.

HALTERE
KATOWICE, 22—26.05.1985

Cat. 52 kg: 1. **SEVDALIN MARINOV** (BULGARIA) 250 kg, 2. Istvan Babarczi (Ungaria) 227,5 kg, 3. Teodor Iacob (România) 225 kg.

Cat. 56 kg: 1. **NENO TERSISKI** (BULGARIA) 280 kg, 2. Oksen Mirzozian (U.R.S.S.) 270 kg, 3. Frank Mavius (R.D.G.) 270 kg.

Cat. 60 kg: 1. **NAOM SALAMANOV** (BULGARIA) 312,5 kg, 2. Iurik Sarkisian (U.R.S.S.) 297,5 kg, 3. Andreas Letz (R.D.G.) 287.

Cat. 67,5 kg: 1. **ANDREAS BEHM (R.D.G.)** 345 kg, 2. Mihail Petrov (Bulgaria) 342,5 kg, 3. Marek Sewerin (Polonia) 330 kg.

Cat. 75 kg: 1. **ALEKSANDR VARBANOV (BULGARIA)** 360 kg, 2. Joachim Kunz (R.D.G.) 350 kg, 3. Serghei Li (U.R.S.S.) 345 kg.

Cat. 82,5 kg: 1. **ASEN ZLATEV (BULGARIA)** 392,5 kg, 2. Zdravko Stoicikov (Bulgaria) 382,5 kg, 3. Anatol Krapati (U.R.S.S.) 380 kg.

Cat. 90 kg: 1. **VIKTOR SOLODOV (U.R.S.S.)** 402,5 kg, 2. Rumen Teodosiev (Bulgaria) 400 kg, 3. Piotr Krukowski (Polonia) 390 kg.

Cat. 100 kg: 1. **NICU VLAD (ROMÂNIA)** 400 kg, 2. Viktor Sevcik (U.R.S.S.) 392,5 kg, 3. Andor Szanyi (Ungaria) 390 kg.

Cat. 110 kg: 1. **IURI ZAHARIEVICI (U.R.S.S.)** 407,5 kg, 2. Anton Baraniak (Cehoslovacia) 402,5 kg, 3. Milos Cernik (Cehoslovacia) 395 kg.

Cat. +110 kg: 1. **ALEKSANDR GUNIASIEV (U.R.S.S.)** 417,5 kg, 2. Leonid Taranenko (U.R.S.S.) 415 kg, 3. Senno Salzwedel (R.D.G.) 415 kg.

HOCHEI PE GHEATĂ PRAGA 7.04.—4.05.1985

1. U.R.S.S., 2. Cehoslovacia, 3. Finlanda.

GIMNASTICĂ (m)

OSLO 1—2.06.1985

Individual compus: 1. **DMITRI BILOZERCEV (U.R.S.S.)** 58,45, 2. Valentin Moghiilni (U.R.S.S.) 57,60, 3. Vladimir Gogoladze (U.R.S.S.) 57,40.

Sol: 1. **DMITRI BILOZERCEV (U.R.S.S.)** 19,35, 2. Philippe Vatuone (Franța) 19,20, 3. Laurent Barbieri (Franța) 19,10.

Cal cu minere: 1. **DMITRI BILOZERCEV (U.R.S.S.)** 19,65, 2. Sylvio Kroll (R.D.G.) 19,50, 3. György Gugzogy (Ungaria) 19,50.

Inele: 1. **DMITRI BILOZERCEV (U.R.S.S.)** 19,45, 2. Valentin Moghiilni (U.R.S.S.) 19,30, 3. Valentin Pîntea (România) 19,05.

Sărituri: 1. **SYLVIO KROLL (R.D.G.)** 19,40, 2. Dmitri Bilozercev (U.R.S.S.) 19,10, 3. Albert Hasar (R.F.G.) și Zsolt Borkai (Ungaria) 19,05.

Bară fixă: 1. **DMITRI BILOZERCEV (U.R.S.S.)** și **ZSOLT BORKAI (Ungaria)** 19,60, 3. Marius Gherman (România) 19,45.

GIMNASTICĂ (f)

HELSINKI 11—12.05.1985

Individual compus: 1. **ELENA SUSUNOVA (U.R.S.S.)** 39,775, 2. Maxi Gnauck (R.D.G.) 39,600, 3. Oksana Omelancik (U.R.S.S.) 39,525.

Sărituri: 1. **ELENA SUSUNOVA (U.R.S.S.)** 19,975, 2. Ecaterina Szabo (România) 19,900, 3. Dagmar Kersten (R.D.G.) 19,875.

Paralele: 1. **ELENA SUSUNOVA (U.R.S.S.)** și **MAXI GNAUCK (R.D.G.)** 19,925, 3. Oksana Omelancik (U.R.S.S.) 19,825.

Bîrnă: 1. **OKSANA OMELANCIK (U.R.S.S.)**

19,800, 2. Hana Ricna (Cehoslovacia) 19,775, 3. Elena Susunova (U.R.S.S.) 19,750.

Sol: 1. **ELENA SUSUNOVA (U.R.S.S.)** 19,950, 2. Oksana Omelancik (U.R.S.S.) 19,900, 3. Daniela Silivaș (România) 19,750.

JUDO

HAMAR 9—12.05.1985

Superușoară: 1. **K. TLETSEI (U.R.S.S.)**, 2. Gheorghe Dani (România), 3. P. Roux (Franța) și C. Sotillo (Spania).

Semiușoară: 1. **ILIE ȘERBAN (România)**, 2. M. Alexandre (Franța), 3. J. Haggqvist (Suedia) și A. Palušek (R.D.G.).

Ușoară: 1. **T. NAMGALAU (U.R.S.S.)**, 2. B. Hajtos (Ungaria), 3. K. Brown (Belgia) și R. Melillo (Franța).

Semimijlocie: 1. **N. ADAMS (Anglia)**, 2. W. Legien (Polonia), 3. C. Schaffter (Suedia) și M. Nowak (Franța).

Mijlocie: 1. **V. PESNJAK (U.R.S.S.)**, 2. V. Bazynski (R.F.G.), 3. A. Seisenbacher (Austria) și V. Petrov (Bulgaria).

Semigrea: 1. **ROBERT VAN DE WALLE (Belgia)**, 2. Roger Vachon (Franța), 3. G. Neurether (R.F.G.) și A. Prescher (R.D.G.).

Grea: 1. **GRIGORI VELCEV (U.R.S.S.)**, 2. Arthur Van der Groeben (R.F.G.), 3. D. Krusmak (Iugoslavia) și J. Salonen (Finlanda).

Open: 1. **A. VAN DER BROEBEN (R.F.G.)**, 2. K. Biktacev (U.R.S.S.), 3. E. Gordon (Anglia) și A. Basik (Polonia).

LUPTE GRECO-ROMANE

LEIPZIG, 23—25.04.1985

Cat. 48 kg: 1. **TRAIAN TENOV (Bulgaria)**, 2. B. Scherer (R.F.G.), 3. T. Kazarasvili (U.R.S.S.).

Cat. 52 kg: 1. **ROMAN KIERPACZ (Polonia)**, 2. M. Tasetdimov (U.R.S.S.), 3. V. Krumov (Bulgaria).

Cat. 57 kg: 1. **OGANEZ ARTUNIAN (U.R.S.S.)**, 2. Nicolae Zamfir (România), 3. B. Lyungback (Suedia).

Cat. 62 kg: 1. **KOMANDOV MAKSIDOV (U.R.S.S.)**, 2. B. Klozik (Polonia), 3. A. Sipos (Ungaria).

Cat. 68 kg: 1. **MIHAIL PROKUDIN (U.R.S.S.)**, 2. Ștefan Negrișan (România), 3. S. Barez (Polonia).

Cat. 74 kg: 1. **ȘTEFAN RUSU (România)**, 2. B. Velicikov (Bulgaria), 3. M. Mamiashvili (U.R.S.S.).

Cat. 82 kg: 1. **VASILI BATALOV (U.R.S.S.)**, 2. T. Komaroni (Ungaria), 3. Sorin Herțea (România).

Cat. 90 kg: 1. **IGOR KANIGHIN (U.R.S.S.)**, 2. Ilie Matei (România), 3. T. Hannula (Finlanda).

Cat. 100 kg: 1. **ANATOLI FEDORENKO (U.R.S.S.)**, 2. I. Gheorghiev (Bulgaria), 3. D. Masar (Cehoslovacia).

Cat. +100 kg: 1. **IGOR ROSTOROSZKI (U.R.S.S.)**, 2. R. Gherovski (Bulgaria), 3. S. Luto (Polonia).

LUPTE LIBERE
LEIPZIG 25—27.04.1985

Cat. 48 kg: 1. VASIL GOGOLEV (U.R.S.S.), 2. V. Olejnik (Polonia), 3. Alin Păcuraru (România).

Cat. 52 kg: 1. VALENTIN IORDANOV (Bulgaria), 2. S. Trstena (Iugoslavia), 3. A. Kirkesber (U.R.S.S.).

Cat. 57 kg: 1. STEFAN STEFANOV (Bulgaria), 2. B. Bobrich (R.D.G.), 3. G. Bagdasarian (U.R.S.S.).

Cat. 62 kg: 1. REMUS LUTZ (R.D.G.), 2. F. Aiubov (U.R.S.S.), 3. V. Savov (Bulgaria).

Cat. 68 kg: 1. ARSEN FADAEV (U.R.S.S.), 2. F. Seker (Turcia), 3. S. Sterev (Bulgaria).

Cat. 74 kg: 1. ANATOLI POLOMAREV (U.R.S.S.), 2. K. Badarev (Bulgaria), 3. M. Knops (R.F. Germania).

Cat. 82 kg: 1. IURI VARABIEV (U.R.S.S.), 2. H. Franz (R.D.G.), 3. L. Ciota (Polonia).

Cat. 90 kg: 1. ROBERT TIBULOV (U.R.S.S.), 2. Iulian Rîsnoveanu (România), 3. R. Kara-geac (Turcia).

Cat. 100 kg: 1. IURI HABELOV (U.R.S.S.), 2. U. Neupert (R.D.G.), 3. H. Sezgin (Turcia).

Cat. +100 kg: 1. DAVID GOBEDISVILI (U.R.S.S.), 2. A. Atanasov (Bulgaria), 3. A. Schroder (R.D.G.).

PATINAJ ARTISTIC
GOTEGORG 5—10.02.1985

Perechi: 1. ELENA VALOVA, OLEG VASILIEV (U.R.S.S.) 1,4 p, 2. Larisa Seljneva, Oleg Markov (U.R.S.S.) 2,8 p, 3. Veronika Persina, Marat Akbarov (U.R.S.S.) 4,6 p.

Masculin: 1. JOSEF SABOVCIK (Cehoslovacia) 3,6 p, 2. Vladimir Kotin (U.R.S.S.) 4,2 p, 3. Gregorz Filipowski (Polonia) 7,6 p.

Dans: 1. NATALIA BESTEMIANOVA, ANDREI BUKIN (U.R.S.S.) 2,0 p, 2. Marina Klimova, Serghei Ponomarenko (U.R.S.S.) 4,0 p, 3. Petra Born, Reiner Schonborn (R.F.G.) 6,6 p.

Feminin: 1. KATARINA WITT (R.D.G.) 3,2 p, 2. Kira Ivanova (U.R.S.S.) 3,6 p, 3. Claudia Leistner (R.F.G.) 6,2 p.

POLO
SOFIA, 5—11.08.1985

1. U.R.S.S., 2. Iugoslavia, 3. R.F. Germania.

RUGBY

1. FRANȚA, 2. U.R.S.S., 3. Italia, 4. România, 5. Spania, 6. Tunisia.

SANIE
BIELSKO BIALA 23—24.02.1985

Feminin: 1. DELIA VAUDAN (Italia) 3:55,62,

2. Irmgard Landthaler (Italia) 3:59,29, 3. Herta Hafner (Italia) 3:59,72.

Masculin: 1. MANFRED DANKIMEIER (Austria) 3:45,36, 2. Damiano Lugon (Italia) 3:45,93, 3. Robert Tomeliitsch (Austria) 3:48,30.

Dublu: 1. ITALIA I (RAIMUND PIGNETER, GEORG ANTHOLZER) 2:35,54, 2. Italia II 2:36,55, 3. Italia III 2:37,16.

SĂRITURI
SOFIA, 5—11.08.1985

Platformă (f): 1. ANGELA STASULEVICI (U.R.S.S.) 414,27 p, 2. Ramona Potow-Wenzel (R.D.G.) 400,62 p, 3. Alla Lobankina (U.R.S.S.) 388,95 p.

Trambulină 3 m (m): 1. N. DROZJIN (U.R.S.S.) 635,52 p, 2. P. Gheorghiev (Bulgaria) 604,98 p, 3. P. Dorr (R.F.G.) 592,89 p.

Trambulină (f): 1. JEANNA TURULNIKOVA (U.R.S.S.) 514,32 p, 2. Irina Sidorova (U.R.S.S.) 476,70 p, 3. Heidemarie Grecka (Cehoslovacia) 470,22 p.

Platformă (m): 1. T. KNUTHS (R.D.G.) 581,46 p, 2. A. Killat (R.F.G.) 579,63 p, 3. D. Rinaldi (Italia) 561,30 p.

TIR (sală)
VARNA 2—3.03.1985

Pistol, echipe (f): 1. U.R.S.S. 1152 p, 2. România 1134 p, 3. Suedia 1133 p.

Pistol, individual (f): 1. MARINA DOBRACEVA (U.R.S.S.) 387 p, 2. Ina Rose (U.R.S.S.) 384 p, 3. Silvia Kaposztay (România) 383 p.

Pistol, echipe (m): 1. 1. ELVEȚIA 1738 p, 2. R.F. Germania 1732 p, 3. Bulgaria 1731 p.

Pistol, individual (m): 1. A. KLAUS (R.F.G.) 587 p, 2. V. Tondo (Italia) 582 p, 3. L. Nemeth (Ungaria) 582 p.

TIR
OSIJEK 4—9.09.1985

Pistol sport (f): 1. SILVIA KAPOSZTAY (România) 594 p, 2. Irina Kocerova (U.R.S.S.) 586 p, 3. Evelyne Manchon (Franța) 585 p.

Pistol viteză (m): 1. CORNELIU ION (România) 598 p, 2. Ralf Schuman (R.D.G.) 598 p, 3. Adam Kazmarek (Polonia) 598 p.

Pistol viteză, echipe (m): 1. UNGARIA 1787 p, 2. România 1780 p, 3. R.F.G. 1780 p.

Pușcă, echipe (f): 1. BULGARIA 1786 p, 2. Suedia 1782 p, 3. România 1775 p.

Pistol liber (m): 1. LIVIU STAN (România) 578 p, 2. Sorin Babii (România) 577 p, 3. U. Potteck (R.D.G.) 570 p.

Pușcă liberă 60 f.c. (m): 1. IVANOV (U.R.S.S.) 599 p, 2. Hartstein (R.D.G.) 598 p, 3. Sgnagnarelli (Italia) 598 p.

Pușcă liberă 60 f.c., echipe (m): 1. U.R.S.S. 1891 p, 2. România 1790 p, 3. R.D.G. 1789 p.

Pușcă standard 3x20 f (f): 1. NONKA MATOVA (Bulgaria) 584 p, 2. Leceva (Bulgaria) 583 p, 3. Osoliker (U.R.S.S.) 582 p.

Pușcă standard 3x20 f, echipe (f): 1. **BULGARIA** 1745 p, 2. **U.R.S.S.** 1724 p, 3. **Ungaria** 1710 p.

VOLEI

Feminin: 1. **U.R.S.S.**, 2. **R.D. Germană**, 3. **Olanda**.

Masculin: 1. **U.R.S.S.** 2. **Cehoslovacia**, 3. **Franța**.

CAMPIONATE EUROPENE

(tineret și juniori)

ATLETISM (juniori)
COTTBUS 22—25.08.1985

100 m (f): 1. **KERSTIN BEHREND (R.D.G.)** 11,21, 2. **Balzani (Italia)** 11,60, 3. **Miles (M. Britanie)** 11,63.

100 m (m): 1. **BUNNEY (M. Britanie)** 10,38, 2. **Havas (Ungaria)** 10,40, 3. **Regis (M. Britanie)** 10,51.

Lungime (f): 1. **SOFIA BOSANOVA (BULGARIA)** 6,68 m, 2. **Harms (R.F.G.)** 6,56 m, 3. **Davidova (U.R.S.S.)** 6,55 m.

800 m (f): 1. **MARIA PINTEA (ROMÂNIA)** și **GABRIELA SEDLAKOVA (CEHOSLOVACIA)** 2:03,22, 3. **Hellen Kiesseling (R.D.G.)** 2:04,18.

1 500 m (f): 1. **ANA PĂDUREAN (ROMÂNIA)** 4:16,32, 2. **Marie Pierre Duros (Franța)** 4:18,34, 3. **Tatiana Vesminteva (U.R.S.S.)** 4:19,86.

3 000 m (f): 1. **CLEOPATRA PALACIAN (ROMÂNIA)** 9:05,52, 2. **Christin Sorum (Norvegia)** 9:07,54, 3. **Angela Madrakimova (U.R.S.S.)** 9:13,66.

BASCHET (cadete)
TUZLA 20—28.07.1985

1. **U.R.S.S.**, 2. **Italia**, 3. **Iugoslavia**.

JUDO (tineret)
DLEMONT, 15—17.11.1985

Cat. ușoară: 1. **A. SOROEV (U.R.S.S.)**, 2. **B. Hajtos (Ungaria)**, 3. **J. Fuchs (Austria)** și **C. Bickenbach (R.F. Germania)**.

Cat. semiușoară: 1. **B. GARABETA (Franța)**, 2. **S. Marek (Polonia)**, 3. **Dorin Drimbe (România)** și **A. Samkoev (U.R.S.S.)**.

Cat. ușoară: 1. **A. SOROEV (U.R.S.S.)**, 2. **B. Hajtos (Ungaria)**, 3. **J. Fuchs (Austria)** și **C. Bickenbach (R.F. Germania)**.

Cat. semigrea: 1. **H. MAIJER (Olanda)**, 2. **H. Bielerth (R.D. Germană)**, 3. **Adrian Clinci (România)** și **A. Belnasvili (U.R.S.S.)**.

Cat. mijlocie: 1. **K. LOBENSTEIN (R.D. Germană)**, 2. **F. Giusani (Elveția)**, 3. **K. Knorren (R.F. Germania)** și **A. Fekete (Ungaria)**.

Cat. grea: 1. **A. KUBACICKI (Polonia)**, 2. **H. Serping (R.D. Germană)**, 3. **A. Cubaladze (U.R.S.S.)** și **R. Jorse (Olanda)**.

TENIS DE MASĂ (juniori și cadeți)
HAGA 13—21.07.1985

Cadete: 1. **ROMÂNIA**, 2. **Iugoslavia**, 3. **U.R.S.S. și Cehoslovacia**.

Cadeți: 1. **U.R.S.S.**, 2. **Anglia**, 3. **România și Ungaria**.

Junioare: 1. **CEHOSLOVACIA**, 2. **Suedia**, 3. **U.R.S.S. și România**.

Juniori: 1. **SUEDIA**, 2. **Franța**, 3. **U.R.S.S. și Iugoslavia**.

Simplu, cadeți: 1. **DMITRI MAZUNOV (U.R.S.S.)**, 2. **Matthew Syed (Anglia)**, 3. **Romulus Revisz (România)**, **Călin Creangă (România)**.

Simplu, cadete: 1. **OTILIA BĂDESCU (România)**, 2. **Emilia Ciosu (România)**, 3. **Tatiana Medvedeva (U.R.S.S.)** și **Andiela Tian (U.R.S.S.)**.

Dublu, cadeți: 1. **BART VAN HAREN, GERT VERHAEGH (Olanda)**, 2. **Dmitri Mazunov, Dmitri Gusev (U.R.S.S.)**, 3. **Călin Creangă, Romulus Revisz (România)** și **Matthew Syed, Michael O'Driscoll (Anglia)**.

Dublu, cadete: 1. **OTILIA BĂDESCU, EMILIA CIOSU (România)**, 2. **Tatiana Medvedeva, Armine Makinian (U.R.S.S.)**, 3. **Agnes Hegedus, Gabriella Wirth (Ungaria)** și **Katalina Ivanova, Renata Stoinova (Bulgaria)**.

Simplu, juniori: 1. **CARL PREAN (Anglia)**, 2. **Călin Toma (România)**, 3. **Vasile Florea (România)** și **Vladimir Marinkewici (U.R.S.S.)**.

Dublu, juniori: 1. **ILIA LUPULESCU, ZORAN PRIMORAC (Iugoslavia)**, 2. **Milan Grman, Josef Braun (Cehoslovacia)**, 3. **Petr Javurek, Tomas Janci (Cehoslovacia)** și **Lorenzo Nannoni, Francesco Manneschi (Italia)**.

Dublu, junioare: 1. **RENATA KASALOVA, DANIELA DAVIDKOVA (Cehoslovacia)**, 2. **Anke Olschewski, Katia Noltén (R.F.G.)**, 3. **Fliura Kasanova, Elena Komrakova (U.R.S.S.)**, **Elena Timina, Galina Melnik (U.R.S.S.)**.

Dublu, mixt: 1. **CARL PREAN, CSILLA BATORFI (Ungaria)**, 2. **Milan Grman, Renata Kasalova (Cehoslovacia)**, 3. **Petr Javurek, Alena Safarova (Cehoslovacia)** și **Tomas Janci, Daniela Davidkova (Cehoslovacia)**.

TIR (juniori)

Skeet (m): 1. **JOHAN SENSON (Suedia)**, 2. **Andrew Woods (M. Britanie)**, 3. **Jiri Stepanek (Cehoslovacia)**.

Skeet (f): 1. **MICHAELA RINK (R.F.G.)**, 2. **Spoille Girard (Franța)**, 3. **Lia Mihaiu (România)**.

COMPETIȚII EUROPENE

Otilia
Bădescu

BASCHET

C.C.E. (f): 1. FIORELLA VICENZA, 2. Daugava Riga.

C.C.E. (m): 1. CIBONA ZAGREB, 2. Real Madrid.

Cupa cupelor (m): 1. F.C. BARCELONA, 2. Jalghiris Kaunas.

Cupa „Liliana Ronchetti“: 1. T.S.K.A. MOSCOVA, 2. Viterbo.

Cupa Koraci: 1. MILAN, 2. Varese.

HANDBAL

C.C.E. (m): 1. METALOPALSTIKA SABAC, 2. Atletico Madrid.

C.C.E. (f): 1. SPARTAK KIEV, 2. R.K. Radnicki Belgrad.

Cupa cupelor (m): 1. F.C. BARCELONA, 2. T.S.K.A. Moscova.

Cupa cupelor (f): 1. BUDUCNOST TITOGRAĐ, 2. T.J. Topolniki.

Cupa I.H.F. (m): 1. H.C. MINAUR BAIAMARE, 2. S.I.I. Zaporoje.

Cupa I.H.F. (f): 1. A.S.K. VORWARTS FRANKFURT ODER, 2. Vasas Budapesta.

FOTBAL

C.C.E.: 1. JUVENTUS TORINO, 2. F.C. Liverpool.

Cupa cupelor: 1. EVERTON LIVERPOOL, 2. Rapid Viena.

Cupa U.E.F.A.: 1. REAL MADRID. 2. Videoton.

POLO

C.C.E.: 1. SPANDAU BERLINUL OCCIDENTAL, 2. B.V.S.C. Budapesta.

Cupa cupelor: 1. VASAS BUDAPESTA, 2. Dinamo București.

RUGBY

Turneul celor 5 națiuni: 1. IRLANDA, 2. Franța, 3. Anglia, 4. Țara Galilor, 5. Scoția

*Pe locul I, Dumitru Pop —
câștigătorul probei de ju-
nior în „Crosul Balcanic”*

CAMPIONATE BALCANICE

ATLETISM

STARA ZAGORA, 2—4.08.1985

Disc (f): 1. FLORENȚA CRĂCIUNESCU (ROMÂNIA) 69,50 m, 2. T. Hristova (Bulgaria) 68,68 m, 3. T. Mitkova (Bulgaria) 63,84 m.

800 m (m): 1. PETRU DRĂGOESCU (ROMÂNIA) 1:48,69, 2. Sl. Popovici (Iugoslavia) 1:49,55, 3. S. Mutanas (Grecia) 1:49,96.

800 m (f): 1. MITICA JUNGHIAȚU (ROMÂNIA) 2:01,48, 2. Sv. Damianova (Bulgaria) 2:01,88, 3. N. Stereva (Bulgaria) 2:03,66.

Ciocan: 1. PL. NIKOLOV (BULGARIA) 78,46 m, 2. E. Dulgherov (Bulgaria) 76,88 m, 3. N. Bîndar (România) 74,58 m.

10 000 m (m): 1. GYÖRGY MARKO (ROMÂNIA) 29:00,79, 2. S. Andrianopoulos (Grecia) 29:01,18, 3. E. Hanghios (Grecia) 29:01,65.

100 m (f): 1. A. NUNEVA (BULGARIA) 11,14, 2. L. Militaru (România) 11,54, 3. P. Pavlov (Bulgaria) 11,57.

Înălțime (f): 1. STEFKA KOSTADINOVA (BULGARIA) 2,00, 2. L. Andonova (Bulgaria) 1,91 m, 3. Gabriela Mihalcea (România) 1,91 m.

Suliță (m): 1. DUMITRU NEGOIȚĂ (ROMÂNIA) 92,42 m, 2. St. Stoikov (Bulgaria) 81,20

m, 3. A. Papadimitrios (Grecia) 80,90 m.

400 m (f): 1. CRISTIEANA COJOCARU (ROMÂNIA) 55,62, 2. Nicoleta Vornicu (România) 56,42, 3. Nadejda Asenova (Bulgaria) 57,57.

3 000 m (f): 1. MARGARETA KESZEG (ROMÂNIA) 9:34,87, 2. Katia Kîrsteva (Bulgaria) 9:35,47, 3. Iulia Beșliu (România) 9:36,37.

Greutate (f): 1. MIHAELA LOGHIN (ROMÂNIA) 20,02 m, 2. Svetka Mitkova (Bulgaria) 18,22 m, 3. Snejana Vasilieva (Bulgaria) 17,95 m.

20 km marș: 1. L. IVANOV (BULGARIA) 1h 28:14,9, 2. H. Karageorgis (Grecia) 1 h 28:38,00, 3. T. Grigore (România) 1h 30:52,03.

Greutate (m): 1. C. HRISTOV (BULGARIA) 20,83 m, 2. Gh. Todorov (Bulgaria) 20,09 m, 3. Vl. Milici (Iugoslavia) 19,29 m.

Prăjină: 1. A. TAREV (BULGARIA) 5,60 m, 2. I. Iancev (Bulgaria) 5,40 m.

Heptatlon: 1. LILIANA NĂSTASE (ROMÂNIA) 6063 p, 2. Coculeana Oltean (România) 5883 3. Ludmila Dimitrova (Bulgaria) 5778.

Lungime (f): 1. SILVIA HRISTOVA (BULGARIA) 6,71 m, 2. Marieta Ilcu (România) 6,67 m, 3. Ludmila Ninova (Bulgaria) 6,64 m.

400 m (m): 1. Z. KNAPICI (IUGOSLAVIA) 45,78, 2. I. Maķev (Iugoslavia) 46,68, 3. D.

Rangelov (Bulgaria) 46,70.

4x100 m (m): 1. **BULGARIA** 39,22, 2. Grecia 40,39, 3. România 40,54.

400 m (f): 1. **ROSITA STAMENOVA (BULGARIA)** 52,31, 2. Svobodka Damianova (Bulgaria) 52,57, 3. Mihaela Rachieru (România) 52,66.

200 m (m): 1. **B. KARACIOV (BULGARIA)** 20,98, 2. Z. Knabici (Iugoslavia) 21,14, 3. N. Markov (Bulgaria) 21,18.

110 mg (f): 1. **LINKA ZAGORCEVA (BULGARIA)** 12,66, 2. Mihaela Pogăceanu (România) 12,79, 3. Liliana Năstase (România) 13,16.

Înălțime (m): 1. **C. MILITARU (ROMÂNIA)** 2,30 m, 2. Eugen Popescu (România) 2,21 m, 3. S. Apostolovski (Iugoslavia) 2,21 m.

BASCHET (m)

BUCUREȘTI 15—19.05.1985

1. **IUGOSLAVIA**, 2. Turcia, 3. Grecia, 4. România, 5. Bulgaria.

BASCHET (f)

VARNA 1—5.08.1985

1. **BULGARIA**, 2. Iugoslavia, 3. România, 4. Grecia.

BASCHET (Junioare)

SERRES 1—5.06.1985

1. **IUGOSLAVIA**, 2. Bulgaria, 3. România, 4. Grecia.

CĂLĂRIE

ISTANBUL, 10—15.09.1985

Fete, individual: 1. **IOANA DAVID (ROMÂNIA)** 39 p, 2. Alenka Kersici (Iugoslavia) 35 p, 3. Emanuela Athanasiades (Grecia) 35 p.

Seniori, individual: 1. **F. BRAVOS (GRECIA)** 41 p, 2. Y. Andreotis (Grecia) 34 p, 3. F. Atabek (Turcia) 33 p.

Juniori, individual: 1. **DORINA PAPALIOS (GRECIA)** 45 p, 2. Titel Răducanu (România) 45 p, 3. P. Rizopoulos (Grecia) 39 p.

Echipe (f): 1. **GRECIA** 8 p, 2. România 22 p, 3. Turcia 38¹/₄ p.

Echipe (m): 1. **TURCIA** 26 ³/₄ p, 2. Grecia 44¹/₂ p, 3. România 60 p.

Echipe (j): 1. **GRECIA** 32 p, 2. România 35¹/₄ p, 3. Bulgaria 42³/₄ p.

CICLISM

KONY 22—24.09.1985

4 000 m urmărire individuală: 1. **V. MITRACHE (România)** 4:55,08, 2. S. Stankov (Bulgaria) 4:55,90, 3. K. Kanelopoulos (Grecia) 4:58,09.

4 000 m urmărire echipe: 1. **ROMÂNIA** (Gh.

Lăutaru, V. Mitrache, M. Petruș, L. Kovacs) 4:37,97, 2. Bulgaria 4:41,00, 3. Grecia 4:44,04.

1 000 m start de pe loc: 1. **D. RADOKTOV (Bulgaria)** 1:08,65, 2. Gh. Lăutaru (România) 1:10,03, 3. L. Kovacs (România) 1:10,91.

Viteză: 1. **C. CIULEI (România)** 12,30, 2. G. Ion (România) 12,30, 3. D. Radoktov (Bulgaria) 15,66.

Adițiune de puncte 30 km: 1. **B. PETAR (Bulgaria)** 49 p, 2. S. Stanenko (Bulgaria) 40 p, 3. Gh. Lăutaru (România) 34 p.

CROS

BĂILE FELIX 10.03.1985

4 000 m (f): 1. **MARIANA STĂNESCU (România)** 13:20,7, 2. Paula Ilie (România) 13:23,1, 3. Elena Fidatov (România) 13:29,8.

12 000 m (m): 1. **GYORGY MARKO (România)** 36:55,6, 2. S. Rozman (Iugoslavia) 37:09,1, 3. Gh. Zaharia (România) 37:10,0.

GIMNASTICĂ

ATENA 28—30.09.1985

Echipe (f): 1. **ROMÂNIA** 195,80 p, 2. Bulgaria 192,40 p, 3. Grecia 179,10 p.

Individual compus (f): 1. **ECATERINA SZABO (România)** 39,65 p, 2. Diana Dudeva (Bulgaria) 39,30 p, 3. Daniela Silivaș (România) 39,20 p.

Echipe (m): 1. **ROMÂNIA** 280,85 p, 2. Bulgaria 277,15 p, 3. Turcia 252,50 p.

Individual compus (m): 1. **B. Hutov (Bulgaria)** 56,60 p, 2—3. Marius Gherman și Emilian Nicula (România) 56,30 p.

Sărituri: 1. **ECATERINA SZABO (România)** 2. Celestina Popa (România), 3. Boriană Demireva (Bulgaria).

Paralele: 1. **ECATERINA SZABO (România)**, 2—3. Daniela Silivaș (România) și Diana Dudeva (Bulgaria).

Bimă: 1—2. **ECATERINA SZABO (România)** și **Diana Dudeva (Bulgaria)**, 3. Daniela Silivaș (România).

Sol: 1. **ECATERINA SZABO (România)**, 2. Daniela Silivaș (România), 3. Boriană Demireva (Bulgaria).

HALTERE

PLOVDIV, 15—17.11.1985

Cat. 52 kg: 1. **LJUBOMIR HADJIEV (Bulgaria)** 242,5 kg, 2. Gavril Axinte (România) 210 kg, 3. Petar Bradsici (Iugoslavia) 180 kg.

Cat. 56 kg: 1. **MITKO GREBLEV (Bulgaria)** 262,5 kg, 2. Gheorghe Maței (România) 260 kg, 3. Dimitri Takos (Grecia) 150 kg.

Cat. 60 kg: 1. **N. SALAMANOV (Bulgaria)** 300 kg, 2. Dorel Mateș (România) 285 kg, 3. D. Kelaidis (Grecia) 195 kg.

Cat. 67,5 kg: 1. **V. GALABAROV (Bulgaria)** 330 kg, 2. Marian Cristea (România) 282,5 kg, 3. H. Kostantinidis (Grecia) 282,6 kg.

Cat. 75 kg: 1. **A. VARBANOV (Bulgaria)** 380

kg, 2. Andrei Socaci (România) 332,5 kg, 3. H. Sfinakis (Grecia) 285 kg.

Cat. 82,5 kg: 1. **A. ZLATEV** (Bulgaria) 390 kg, 2. Petre Becheru (România) 355 kg, 3. Sorin Anghel (România) 330 kg.

Cat. 100 kg: 1. **NICU VLAD** (România) 400 kg, 2. V. Petrov (Bulgaria) 385 kg, 3. S. Blagoevici (Iugoslavia) 335 kg.

Cat. 110 kg: 1. **P. KANEV** (Bulgaria) 375 kg, 2. Vasile Groapă (România) 355 kg, 3. M. Skender (Iugoslavia) 335 kg.

Cat. +110 kg: 1. **A. KRISTEV** (Bulgaria) 420 kg, 2. I. Tintais (Grecia) 360 kg, 3. S. Iovano-vici (Iugoslavia) 332,5 kg.

HANDBAL

Feminin: 1. **IUGOSLAVIA**, 2. România, 3. Bulgaria.

Masculin: 1. **IUGOSLAVIA**, 2. România, 3. Bulgaria.

HANDBAL (tineret) BUCUREȘTI

1. **ROMÂNIA**, 2. Iugoslavia, 3. Bulgaria, 4. Turcia.

INOT

IRAKLION 21—23.07.1985

4x200 m liber (f): 1. **BULGARIA** 8:23,14, 2. România 8:36,35, 3. Grecia 8:43,88;

4x200 m (m): 1. **ROMÂNIA** 7:44,87, 2. Bulgaria 7:47,82, 3. Iugoslavia 7:52,05.

400 m liber (f): 1. **STRUMENLIEVA (BULGARIA)** 4:16,81, 2. Haupttricht (România) 4:20,86, 3. Palencsar (România) 4:21,77.

4x100 m liber (f): 1. **BULGARIA** 3:54,63, 2. România 4:04,56, 3. Iugoslavia 4:05,15.

4x100 m liber (m): 1. **BULGARIA** 3:31,60, 2. România 3:33,83, 3. Grecia 3:34,84.

200 m fluture (m): 1. **PINTER (ROMÂNIA)** 2:03,70, 2. Stevenson (Grecia) 2:04,61, 3. Petrov (Bulgaria) 2:06,90.

200 m fluture (f): 1. **GOSPODINOVA (BULGARIA)** 2:15,72, 2. Pironkova (Bulgaria) 2:16,15, 3. Culică (România) 2:16,20.

200 m mixt (f): 1. **BOGOMILOVA (BULGARIA)** 2:17,9, 2. Blagova (Bulgaria) 2:18,23, 3. Lung (România) 2:19,08.

200 m mixt (m): 1. **PAPANICOLAU (GRECIA)** 2:08,07, 2. Vișan (România) 2:09,43, 3. Kantris (Grecia) 2:11,78.

800 m liber (f): 1. **STRUMENLIEVA (BULGARIA)** 8:41,27, 2. Palencsar (România) 8:41,96, 3. Haupttricht (România) 8:51,51.

1 500 m liber (m): 1. **EUGEN NAN (ROMÂNIA)** 16:07,86, 2. Attaraglu (Turcia) 16:14,25, 3. Bart (România) 16:20,20.

4x100 m mixt (f): 1. **BULGARIA** 4:15,06, 2. România 4:27,65, 3. Grecia 4:29,12.

4x100 m mixt (m): 1. **GRECIA** 3:53,70, 2. Bulgaria 3:56,88, 3. Iugoslavia 3:57,77.

TENIS DE CÎMP ATENA

Masculin: 1. **ROMÂNIA**, 2. Grecia, 3. Bulgaria, 4. Iugoslavia, 5. Turcia.

Feminin: 1. **GRECIA**, 2. Bulgaria, 3. România, 4. Iugoslavia, 5. Turcia.

TENIS DE MASĂ PLEVEN, 3—6.10.1985

Simplu (f): 1. **MARIA ALBOIU** (România), 2. Branka Batinici (Iugoslavia), 3. Daniela Guer-guelceva (Bulgaria) și Gordana Perkucin (Iugoslavia).

Simplu (m): 1. **ZORAN KALINICI** (Iugoslavia), 2. M. Lukov (Bulgaria), 3. I. Stoianov (Bulgaria) și I. Lupulescu (Iugoslavia).

Dublu (f): 1. **MARIA ALBOIU, OTILIA BĂDESCU** (România), 2. Kinga Lohr (România), Maria Koleva (Bulgaria), 3. Batinici, Perkucin (Iugoslavia) și Guelguelceva (Bulgaria), Staleva (Bulgaria).

Dublu (m): 1. **VASILE FLOREA, ANDRAS FEJER** (România), 2. Lukov, Tvetkov (Bulgaria), 3. Stoianov, Ștefanov (Bulgaria) și Kalinici, Karlovici (Iugoslavia).

Dublu mixt: 1. **KALINICI, BATINICI** (Iugoslavia), 2. Lupulescu, Perkucin (Iugoslavia), 3. Primorac, Ojtersek (Iugoslavia) și Lukov, Guer-guelceva (Bulgaria).

Echipe (f): 1. **IUGOSLAVIA**, 2. România, 3. Bulgaria.

Echipe (m): 1. **IUGOSLAVIA**, 2. România, 3. Bulgaria.

TIR

ZENICA 25—29.07.1985

Pistol liber (m): 1. **SORIN BABII** (România) 568 p, 2. Liviu Stan (România) 564 p, 3. V. Garvazov (Bulgaria) 556 p.

Pușcă standard, 60 f.c. (f): 1. **ROXANA LAMASANU** (România) 598 p, 2. Biserka Vrbek (Iugoslavia) 592 p, 3. Stefanka Zaikova (Bulgaria) 591 p.

Pistol liber, echipe (m): 1. **ROMÂNIA** 1687 p, 2. Bulgaria 1651 p, 3. Iugoslavia 1633 p.

Pușcă standard, 60 f.c., echipe: 1. **ROMÂNIA** 1771 p, 2. Bulgaria 1766 p, 3. Iugoslavia 1763 p.

Pușcă liberă, 60 f.c. (m): 1. **PAUL GRUIA** (România) 596 p, 2. R. Resuli (Albania) 596 p, 3. Florin Cristofor (România) 596 p.

Pistol standard (f): 1. **MARGARITA GINGU** (Albania) 582 p, 2. Diana Mata (Albania) 576 p, 3. Maria Macovei (România) 576 p.

VOLEI

Feminin: 1. **BULGARIA**, 2. România, 3. Turcia.

Masculin: 1. **BULGARIA**, 2. România, 3. Grecia.

CAMPIONATE NAȚIONALE

ATLETISM (sală)

București 16—17.02.1985

Feminin:

60 m: 1. **LUCIA MILITARU (STEUAU)** 7,44, 2. Otilia Grecescu (Steaua) 7,59, 3. Maria Lăzăreanu (Rapid) 7,62.

Lungime: 1. **GINA GHIOROAI (STEUAU)** 6,40 m, 2. Maria Vlăsceanu (C.S. Tîrgoviște) 6,18 m, 3. Marieta Ilcu (Met. Hunedoara) 6,16 m.

Greutate: 1. **MIHAELA LOGHIN (STEUAU)** 20,54 m, 2. Livia Oros (C.S.M. Craiova) 18,46 m, 3. Mariana Ionescu-Lengyel (C.S.M. Craiova) 18,22 m.

60 mg: 1. **LILIANA NĂSTASE (C.S.U. GALAȚI)** 8,41, 2. Coculeana Oltean (Știința Constanța) 8,47, 3. Maria Vlăsceanu 8,48.

Înălțime: 1. **NICULINA VASILE (DINAMO)** 1,87 m, 2. Gabriela Mihalcea (Univ. Iași) 1,87 m, 3. Elena Schromm (Rapid) 1,84 m.

Masculin:

60 mg: 1. **LIVIU GIURGIAN (DINAMO)** 7,87, 2. I. Oltean (Știința Constanța) 7,99, 3. Z. Gyöngyösi (I.E.F.S.) 8,10.

Triplu: 1. **DANIEL CIOBANU (DINAMO)** 16,70 m, 2. M. Ene (Constructorul Arad) 16,58 m, 3. V. Dima (Steaua) 16,39 m.

Înălțime: 1. **EUGEN POPESCU (STEUAU)** 2,20 m, 2. C. Militaru (Steaua) 2,10 m, 3. D. Albu (Steaua) 2,10 m.

Prăjină: 1. **DAN GANEA (STEUAU)** 5,00 m, 2. R. Enescu (Steaua) 4,80 m, 3. R. Stănescu (Steaua) 4,70 m.

60 m: 1. **PAUL STANCIU (STEUAU)** 6,82, 2. J. Schromm (Rapid) 6,88, 3. C. Ivan („U” Cluj-Napoca) 6,90.

Lungime: 1. **VASILE DIMA (STEUAU)** 7,70 m, 2. L. Budur (Steaua) 7,66 m, 3. Gh. Lina (Steaua) 7,63 m.

Greutate: 1. **SORIN TIRICHÎȚA (METALUL)** 18,45 m, 2. M. Andruscă (C.S.M. Suceava) 17,89 m, 3. Gh. Crăciunescu (Steaua) 17,40 m.

București 12—14.07.1985

Masculin:

110 mg: 1. **LIVIU GIURGIAN (DINAMO)** 13,78, 2. Ion Păcioianu (I.E.F.S.) 14,13, 3. Ion Oltean (Știința Constanța) 14,34.

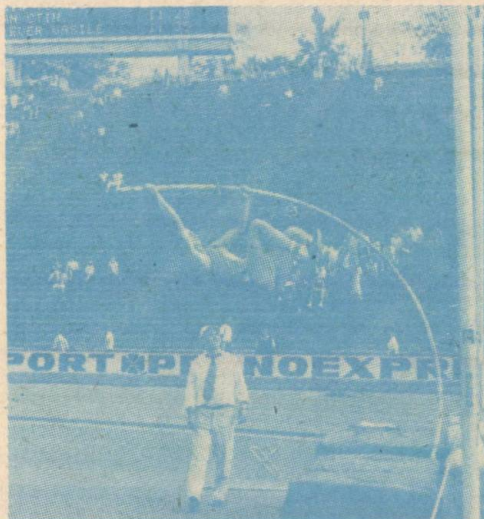
100 m: 1. **PAUL STANCIU (STEUAU)** 10,62, 2. Ion Sandu (Constr. Arad) 10,75, 3. Costel Petrariu (C.A. Roman) 10,90.

Ciocan: 1. **NICOLAE BÎNDAR (METALUL)** 76,52 m, 2. Albert Mehes (Dinamo) 76,14 m, 3. Tudor Stan (Dinamo) 74,86 m.

1 500 m: 1. **CONSTANTIN ROSU (STEUAU)** 3:41,58, 2. Petru Drăgoescu (Jiul Petroșani) 3:42,21, 3. Claudiu Mereuță (Oțelul Galați) 3:44,70.

Triplu salt: 1. **MIHAI ENE (CONSTR. ARAD)** 17,00 m, 2. Mihai Bran (Știința C.F.R. Craiova) 16,97 m, 3. Daniel Ciobanu (Dinamo) 16,54 m.

Înălțime: 1. **CONSTANTIN MILITARU (STEUAU)** 2,20 m, 2. Silviu Stăfuc (Steaua) 2,15 m, 3. Eug. Popescu (Steaua) 2,10 m.

Suliță: 1. **DUMITRU NEGOIȚĂ (PETROLUL PL.)** 80,90 m, 2. Nicu Roată (I.E.F.S.) 80,88 m, 3. Oct. Sandru (C.F.R. Caransebeș) 75,08 m.

400 m: 1. **HORIA TOBOC (STEUAU)** 47,59, 2. Cornel Simon (Steagul Roșu Bv.) 48,08, 3. Mircea Demian (Poli. Tim.) 48,25.

3 000 m obstacole: 1. **TEOFIL CIOBANU (STEAGUL ROȘU BV.)** 8:33,51, 2. Marcel Martinaș (Dinamo) 8:34,82, 3. Vasile Bichea (Farul) 8:35,81.

Lungime: 1. **LAURENȚIU BUDUR (STEUAU)** 7,54 m, 2. Mihai Bran (Știința C.F.R. Bacău) 7,50 m, 3. Liviu Focșeneanu (Petrul) 7,45 m.

Disc: 1. **ION ZAMFIRACHE (DINAMO)** 64,18 m, 2. Iosif Nagy (Steaua) 62,56 m, 3. Ștefan Karpos (Dinamo) 57,60 m.

Prăjină: 1. **RĂZVAN STĂNESCU (STEUAU)** 5,10 m, 2. Dan Ganea (Steaua) 4,90 m, 3. Aurel Aștilean (Steaua) 4,80 m.

10 000 m: 1. **GYÖRGY MARKO (STEUAU)** 28:44,35, 2. Gh. Motorca (Tricolorul) 28:45,30, 3. Ilie Floroiu (Farul) 28:48,14.

400 mg: 1. **HORIA TOBOC (STEUAU)** 50,94, 2. C. Irimescu (Știința C.F.R. Bacău) 51,89, 3. Gh. Chirilă (C.S.U. GI) 52,63.

Greutate: 1. **SORIN TIRICHÎȚA (METALUL)** 18,41 m, 2. Marius Andruscă (C.S.M. Suceava) 18,30 m, 3. Viorel Savu (Metalul) 17,27 m.

5 000 m: 1. **G. MARKO (STEUAU)** 13:55,02, 2. Eug. Enăchioiu (C.S.M. Suceava) 13:56,65, 3. Gh. Motorca (Tricolorul Oradea) 13:58,20.

Decatlon: 1. **ION BULIGA (I.E.F.S.)** 7635 p, 2. Aurel Aștilean (Steaua) 7467 p, 3. C. Hali-chias (Prahova Pl.) 7155 p.

200 m: 1. **ION SANDU (CONSTR. ARAD)** 21,22, 2. C. Ivan („U” Cluj Napoca) 21,28, 3. Johann Schromm (Rapid) 21,56.

Feminin:

100 m: 1. **DOINA VOINEA (STEUAU)** 11,67, 2. Lucia Militaru (Steaua) 11,74, 3. Marinela Lazăr (Rapid) 12,00.

Greutate: 1. **MIHAELA LOGHIN (STEUAU)** 20,54 m, 2. Simona Andrușcă (I.E.F.S.) 18,48 m, 3. Livia Simon (C.S.M. Craiova) 18,02 m.

1 500 m: 1. **DOINA MELINTE (ȘTIINȚA C.F.R. BACĂU)** 4:06,98, 2. Ella Kovacs (Minerul Vatra Dornei) 4:08,50, 3. Margareta Keszeg (C.S.M. Craiova) 4:10,38.

400 m: 1. **MIHAELA RĂCHIERU (POLI. TIMIȘOARA)** 52,21, 2. Maria Samungi (Rapid) 52,74, 3. Elena Lina (C.S.M. Craiova) 52,89.

800 m: 1. **MITICA JUNGHIATU (METALUL)** 1:59,20, 2. Maria Simeanu (Poli. Timișoara) 2:00,21, 3. Violeta Beclea (C.S.S. Suceava) 2:00,75.

3 000 m: 1. **MARICICA PUICĂ (OLIMPIA)** 8:40,16, 2. Iulia Beșliu (Știința C.F.R. Bacău) 8:45,36, 3. Margareta Keszeg (C.S.M. Craiova) 8:46,44.

Suliță: 1. **EVA ZÖRGÖ-RADULY („U” CLUJ-NAPOCA)** 59,22 m, 2. Corina Ivan (I.E.F.S.) 56,54 m, 3. Cristina Dobrinioiu (Muscelul C.-Lung) 51,56.

400 mg: 1. **NICOLETA VORNICU (DINAMO)** 55,97, 2. Aurica Zăvelcă (C.S.S. 2 Constanța) 58,16, 3. Ana-Maria Drăghia (Viitorul) 58,33.

5 km marș: 1. **LILIANA DRĂGAN (UNIREA ALBA IULIA)** 23:36,32, 2. Agneta Nemeș (Tricolorul Oradea) 23:37,87, 3. Victoria Oprea (Voința Tg. Jiu) 23:41,40.

Heptatlon: 1. **LILIANA NĂSTASE (C.S.U. GALAȚI)** 6146 p, 2. Elisabeta Anghel (St. roșu Bv.) 5960 p, 3. Coculeana Oltean (Știința Constanța) 5715 p.

100 mg: 1. **MIHAELA POGĂCEANU (RAPID)** 12,92, 2. Liliana Năstase (C.S.U. Gl.) 13,09, 3. Cristina Petricanu (Rapid) 13,82.

200 m: 1. **MIHAELA RĂCHIERU (POLI. TIMIȘOARA)** 23,69, 2. Lucia Militaru (Steaua) 23,77, 3. Maria Samungi (Rapid) 23,31.

Disc: 1. **FLORENȚA CRĂCIUNESCU (STEUAU)** 68,64 m, 2. Daniela Costian (Dinamo) 67,54 m, 3. Simona Andrușcă (I.E.F.S.) 66,92.

Înălțime: 1. **GABRIELA MIHALCEA (POLITEHNICA IAȘI)** 1,92 m, 2. Alina Astafei (Steaua) 1,89 m, 3. Niculina Vasile (Dinamo) 1,85 m.

Lungime: 1. **MARIETA ILCU (METALUL HUNEDOARA)** 6,80 m, 2. Vali Ionescu (Rapid) 6,73 m, 3. Gina Ghioroiaie (Steaua) 6,50 m.

10 000 m: 1. **DOINA POP (TRICOLORUL ORADEA)** 33:40,20, 2. Maria Stănescu (Poli. Tim.) 33:47,04, 3. Elena Fidatov (Delta Tulcea) 33:49,99.

BASCHET

Masculin: 1. **STEUAU**, 2. Dinamo Buc., 3. I.C.E.D.

Feminin: 1. **UNIVERSITATEA C.S.S. VIITORUL CLUJ-NAPOCA**, 2. Voința București, 3. Olimpia București.

BIATLON

POIANA BRAȘOV 6—8.03.1985

20 km: 1. **VLADIMIR TODASCĂ (DINAMO BRAȘOV)** 1h 00:38,5, 2. Vasile Bejenaru (A.S.A. Brașov) 1h 02:33,7, 3. Vasile Marta (Steagul roșu Brașov) 1h 04:25,4.

10 km: 1. **IMRE LESTYEN (A.S.A. BRAȘOV)**, 2. Vl. Todașcă (Dinamo Brașov), 3. S. Popa (Dinamo Brașov).

BOB

SINAIA 17.02.1985

2 persoane: 1. **TRACTORUL 1** (R. Vasile—Cr. Coteanu) 4:26,21, 2. A.S. Poiana Cimpina (C. Iancu—N. Androne) 4:30,17, 3. I.E.F.S. (L. Papp—C. Popescu) 4:31,93.

SINAIA 13.03.1985

4 persoane: 1. **I.E.F.S.** (L. Papp—C. Popescu, O. Popescu, G. Tudor) 3:32,80, 2. Tractorul Brașov 3:33,80, 3. Voința Sinaia 3:35,72.

BOX

GALAȚI 15—20.10.1985

Semimuscă: 1. **DUMITRU SCHIOPU** (Steaua), 2. Marian Gindac (Voința Măcin), 3. Viorel Pop Encean (Dinamo) și Sandu Petrescu (B.C. Galați).

Muscă: 1. **CONSTANTIN TITOIU** (Dinamo), 2. Marin Vișan (Oțelul Tîrgoviște), 3. Virgil Iordache (Tractorul Brașov) și Dumitru Mandache (Metalul Buc.).

Cocoș: 1. **RELU NISTOR** (Steaua), 2. Romeo Mindruță (Feroviarul Buzău), 3. Vasile Trif (Carbochim Cluj-Napoca) și Ionel Cruțeru (S.C. Muscel).

Pană: 1. **IONEL PANAITE** (B.C. Galați), 2. Nicolae Talpos (Dinamo), 3. Constantin Pascariu (Prahova Pl.) și Georgel Oprisor (Voința Craiova).

Semișoară: 1. **PETRICĂ STOIU** (C.F.R. Craiova), 2. Ion Cernat (S.C. Bacău), 3. Nicolae Brnzei (Nicolina Iași) și Faredin Ablain (Farul).

Ușoară: 1. **FLORIAN TIRCOMNICU** (Dinamo), 2. Dragomir Ilie (Dinamo), 3. Dănuț Nicolae (Steaua) și Viorel Mihăilă (Steaua).

Semimijlocie: 1. **CONSTANTIN MIHAI** (Farul), 2. Marius Acuarello Roman (C.F.R. Timișoara), 3. Gheorghe Pirvan (A.E.M. Timișoara) și Tihon Roman (C.S.M. Sibiu).

Mijlocie mică: 1. **DĂNUȚ LUGIGAN** (Dinamo), 2. Cristian Dumitru (Steaua), 3. Constantin Ghizdăoanu (Ceahlăul P. Neamț) și Nicolae Motrogan (Rapid).

Mijlocie: 1. **VASILE FLORIAN** (Steaua), 2. Florin Robu (A.S.A. Buzău), 3. Marcel Beresoe (Steaua) și Ilarie Petrescu (S.C. Muscel).

Grea: 1. **GHEORGHE PREDĂ** (Steaua), 2. Gheorghe Mihai (Metalul București), 3. Vasi-

lică Dabija (C.S.M. Borzești) și Alexandru Mircea (B.C. Brăila).

Supergrea: 1. **DORIN RĂCARU** (Dinamo), 2. Teodor Pirjol (Voința București), 3. Ștefan Birleanu (Met. Hunedoara) și Paul Golumbeanu (I.M.G.B.).

CAIAC—CANOE

PITEȘTI 29.08—1.09.1985

K1 1000 m: 1. **A. SCOICA** (Steaua) 4:05,2, 2. I. Birlădeanu, (Steaua) 4:05,5, 3. D. Soroceanu (Dinamo) 4:07,4.

C1 1000 m: 1. **A. MACARENCU** (Steaua) 4:24,8, 2. P. Zgurschi (Dinamo) 4:27,4, 3. M. Timofte (Steaua) 4:28,3.

K2 1000 m: 1. **STEAUA** (I. Constantin—N. Fedosei) 3:34,5, 2. Dinamo (N. Ticu—I. Miloșoiu) 3:36,2, 3. Dinamo (M. Luică—M. Năstase) 3:39,3.

C2 1000 m: 1. **DINAMO** (D. Bețiu—P. Danielov) 3:55,0, 2. Constructorul Timișoara — Steaua (V. Lehaci—V. Afanase) 3:55,8, 3. Dinamo (L. Anane—I. Feodorov) 3:57,3.

K4 1000 m: 1. **STEAUA** (I. Constantin, A. Velea, A. Fedosei, A. Dulău) 3:10,6, 2. Dinamo 3:13,5, 3. Combinata Tehnometal — Steaua — Portul Brăila 3:16,2.

K1 500 m: 1. **V. DIBA** (Dinamo) 1:47,7, 2. D. Stoian (Steaua) 1:49,0, 3. M. Firfirică (Steaua) 1:49,2.

C1 500 m: 1. **A. MACARENCU** (Steaua) 1:59,8, 2. P. Zgurschi (Dinamo) 2:02,3, 3. C. Olaru (Steaua) 2:02,5.

K2 500 m: 1. **STEAUA** (A. Velea—A. Scoica) 1:37,6, 2. Constructorul Timișoara (I. Csonți—P. Erodii) 1:39,0, 3. Danubiu — Ancora (B. Petro—I. Neagu) 1:39,5.

C2 500 m: 1. **CONSTRUCTORUL TIMIȘOARA — STEAUA** (V. Lehaci—V. Afanase) 1:46,3, 2. Dinamo (L. Anane—I. Feodorov) 1:47,9, 3. Dinamo (D. Bețiu—P. Danielov) 1:49,0.

K4 500 m: 1. **DINAMO** (I. Luca, P. Dimofte, V. Polocoser, V. Diba) 1:28,9, 2. Steaua 1:30,4, 3. Combinata Locomotiva — Ancora — Portul Brăila 1:31,5.

K1 500 m (f): 1. **TECLA MARINESCU** (Steaua) 2:03,7, 2. Genoveva Marinache (C.S.S. 2 Buc.) 2:08,4, 3. Maria Coman (Steaua) 2:08,3.

K2 500 m (f): 1. **COMBINATA STEAUA — C.S.S. CONSTANȚA** (Agafia Constantin, Luminița Munteanu) 1:53,0, 2. Dinamo (A. Lărie—M. Ciucur) 1:54,0, 3. Dinamo (C. Popov—N. Buri) 1:55,6.

K4 500 m (f): 1. **COMBINATA STEAUA — C.S.S. CONSTANȚA** (Tecla Marinescu, Luminița Munteanu, Constanța Eșeanu, Agafia Constantin) 1:40,1, 2. Dinamo 1:41,6, 3. Combinata C.S.S. 2 București — C.S.S. Brăila — Steaua 1:45,6.

CAIAC—CANOE (mare fond)

SNAGOV 25—26.10.1985

K1 10.000 m (f): 1. **NASTASIA BURI** (Dinamo) 50:01,67, 2. Luminița Munteanu (C.S.S.

Constanța) 50:23,69, 3. Valentina Cornea (C.S.S. Constanța) 51:57,34.

K2 10.000 m (f): 1. **DINAMO** (Marina Ciucur — Ana Lărie) 44:52,01, 2. C.S.U.C. (Fânica Drăgușin—Mihaela Nădejde), 3. Olimpia — Dinamo (Gabriela Popovici—Mariana Nițu).

C2 20.000 m: 1. **STEAUA — CONSTRUCTORUL TIMIȘOARA** (V. Afanase—V. Lehaci) 1h28:19,23, 2. Steaua — Danubiu (N. Sergan—G. Haralambie) 1h28:44,56, 3. Steaua — Marina Mangalia (M. Ismailiciuc—G. Filipov) 1h30:17,23.

C1 20.000 m: 1. **I. HRISTODOROV** (Danubiu Tulcea) 1h36:52,12, 2. A. Macarencu (Steaua) 1h37:03,20, 3. P. Zgurschi (Dinamo) 1h39:56,20.

K2 20.000 m: 1. **DINAMO** (I. Miloșoiu—I. Luca) 1h23:53,47, 2. Dinamo (M. Duică—M. Năstase), 3. Steaua — Dinamo (A. Dulău—V. Polocoser).

K1 20.000 m: 1. **A. NAGHI** (Unio Satu Mare) 1h30:42,15, 2. D. Soroceanu (Dinamo) 1h32:02,06, 3. N. Iagăru (Steaua) 1h34:22,17.

Echipe: 1. **DINAMO**, 2. Steaua, 3. Danubiu.

CANOTAJ

TIMIȘOARA 11—13.04.1985

2 visle (f): 1. **VALERIA RĂCILĂ—VERONICA COGEANU** (U.T. Arad) 27:19,5, 2. Titie Țăran—Mariana Trașcă (Metalul) 27:31,13, 3. Anișoara Bălan—Florica Manta (Dinamo București) și Maria Gligor—Maria Mustețea (Politehnica Timișoara) 27:47,5.

8 + 1 (f): 1. **DINAMO BUCUREȘTI** (Olga Bularda, Rodica Arba, Aneta Mihail, Maria Fricioiu, Angelica Barabaș, Luminița Furcică, Adriana Chelariu, Doina Bălan + Ecaterina Oancia) 23:23,0, 2. Olimpia București 24:09,3, 3. Voința București 25:01,2.

2 rame (f): 1. **ANIȘOARA OPREA—MARI-CICA CORPACI** (Metalul) 27:16,1, 2. Florica Barbu—Anca Boarescu (Metalul) 29:01,7, 3. Mariana Morar—Carmen Huțanu (Metalul) 33:59,7.

simplu (f): 1. **MARIA MACOVICIUC** (Voința Timișoara) 28:46,5, 2. Marioara Popescu (Dierna Orșova) 29:09,1, 3. Anca Luca (Centrul de canotaj Fălticeni) 30:36,9.

4 + 1 rame (f): 1. **C.S.U. CONSTRUCȚII BUCUREȘTI** (Mihaela Armășescu, Camelia Diaconescu, Anișoara Sorohan, Carolina Matei + Viorica Iojă) 26:19,7, 2. Steaua 26:51,5, 3. C.S.U. Construcții II 27:17,0.

2 rame (m): 1. **DINAMO** (Valer Toma—Petru Iosub) 25:52,7, 2. Politehnica Timișoara (Mircea Obeadă—Ioan Balint) 27:45,5, 3. Steaua (Gheorghe Luchian—Carol Romanov) 33:42,8.

8 + 1 (m): 1. **DINAMO** (Nicolae Chirțes, Ioan Bidan, Nicolae Stan, Marian Similea, Dragoș Neagu, Ioan Snep, Ovidiu Cristina, Alexandru Sincu + Ladislav Lovrenschii) 21:12,2, 2. Steaua 21:30,4, 3. Marina Orșova 25:03,7.

4 visle (m): 1. **DINAMO** (Lucian Olah, Dorin Grandori, Ioan Demeter, Eugen Zsilko) 22:17,5, 2. Steaua 22:18,1, 3. Politehnica Timișoara 26:56,7.

2 visle (m): 1. **STEAUA** (Emilian Curteanu — Marius Curelea) 24:08,3, 2. Dinamo 24:25,0, 3. Politehnica Timișoara 25:27,5.

4 + 1 rame (m): 1. **DINAMO** (Dorel Năstase, Radu Nechita, Daniel Voiculescu, Vasile Tomoioagă + Marin Gheorghe) 23:35,9, 2. Steaua 23:41,2, 3. Politehnica Timișoara 26:22,9.

4 rame (m): 1. **STEAUA** (Marius Bataraga, Toader Macovei, Ladislau Tompa, Toma Coman) 23:30,2, 2. Dinamo 24:46,8, 3. Marina Mangalia 25:35,0.

simplu (m): 1. **GHEORGHE STOEAN** (Steaua) 28:49,0, 2. Ottmar Gruber (C.F.R. Timișoara) 28:50,3, 3. Vasile Savinoiu (Dinamo) 30:00,8.

CĂLĂRIE

SIBIU 15—19.10.1985

Obstacole, cat. ușoară: 1. **MARIAN FIERARU** (Dinamo) 0 p, 2. George Păsărin (C.S.M. Craiova) 0 p, 3. Ioana David (Dinamo) 0 p. — d.b.

Obstacole, cat. mijlocie: 1. **IONEL BUCUR** (Dinamo) 0 p, 2. Alexandru Bozan (C.S.M. Sibiu) 4 p, 3. Mircea Neagu (Steaua) 4 p.

Obstacole, cat. grea: 1. **GRUIA DEAC** 28 p, 2. Constantin Vlad 31 p, 3. Mircea Neagu 34 p.

Obstacole, dificultate progresivă: 1. **TITEL RĂDUCANU** (Steaua) 110 p, 2. Florin Stoica (Steaua) 104 p, 3. Mircea Neagu (Steaua) 102 p.

Obstacole, cat. semigrea: 1. **IONEL BUCUR** (Dinamo) 4 p, 2. Mircea Neagu (Steaua) 8 p, 3. Florin Georgescu (Petroful) 29 3/4 p.

Obstacole, echipe: 1. **DINAMO BUC.** 4 p, 2. C.S.M. Sibiu 8 p, 3. Steaua 8 p.

Concurs complet, individual: 1. **MIRCEA NEAGU** (Steaua) 101,20 p, 2. Teodor Panca (Steaua) 112,08 p, 3. Gruia Deac (C.S.M. Sibiu) 117,06 p.

Concurs complet, echipe: 1. **STEAUA** 213,28 p, 2. C.S.M. Sibiu.

Dresaj, cat. ușoară: 1. **ANGHEL DONESCU** (Steaua) 786 p, 2. Ion Popa (Steaua) 735 p, 3. Iosif Molnar (Olimpia) 728 p.

BUCUREȘTI 13—14.09.1985

Dresaj, cat. „Sf. Gheorghe”: 1. **GHEORGHE NICOLAE**, 2. Anghel Donescu, 3. Gheorghe Nicolae (toți de la Steaua).

Dresaj, cat. „Intermediar I”: 1. **GHEORGHE NICOLAE**, 2. Dumitru Velicu, 3. Marius Curteanu (toți de la Steaua).

Dresaj, cat. „Intermediar II”: 1. **GHEORGHE NICOLAE**, 2. Anghel Donescu, 3. Dumitru Velicu (toți de la Steaua).

Dresaj, cat. „Marele Premiu”: 1. **GHEORGHE NICOLAE**, 2. Anghel Donescu, 3. Marius Curteanu (toți de la Steaua).

CICLISM (șosea)

CÎMPULUNG MUSCEL 27—30.09.1985

100 km: 1. **DINAMO** 2h07:46, 2. Steaua 2h09:39, 3. Metalul 2h12:30.

Contratimp individual: 1. **MIRCEA ROMAȘ-**

CANU (Dinamo) 52:55, 2. O. Celea (Steaua) 53:03, 3. Gh. Kleinpeter (Dinamo) 53:21.

Semifond: 1. **AL. ION** (Steaua) 38 p, 2. V. Constantinescu (Dinamo) 32 p, 3. Gh. Lăutaru (Dinamo) 15 p.

Fond: 1. **V. CONSTANTINESCU** (Dinamo) 118 km în 3h15:07, 2. I. Gancea (Dinamo) 3h16:32, 3. C. Dumitrache-Ologu (Metalul Plopeni) 3h16:36.

CICLISM (velodrom)

BUCUREȘTI 11—14.09.1985

Viteză: 1. **C. CIULEI** (Steaua), 2. G. Ion (Dinamo), 3. M. Mărginean (Steaua).

1 000 m cu start de pe loc: 1. **GH. LĂUTARU** (Dinamo) 1:10,1, 2. V. Mitrache (Dinamo) 1:10,2, 3. L. Kovacs (Voința Arad) 1:10,6.

Urmărire individuală: 1. **V. MITRACHE** (Dinamo), 2. Gh. Kleinpeter (Dinamo), 3. L. Kovacs (Dinamo).

Cursa cu adițiune de puncte: 1. **MIRCEA ROMAȘCANU** (Dinamo) 42 p, 2. V. Mitrache (Dinamo) 43 p, 3. Gh. Lăutaru (Dinamo) 46 p.

Urmărire echipe: 1. **DINAMO II** (M. Romașcanu, I. Gancea, C. Căruțașu, V. Constantinescu), 2. Dinamo I, 3. Steaua.

CROS

BĂILE FELIX 14.02.1985

Feminin: 1. **MARIANA STĂNESCU** (Politehnica) 14:31,3, 2. Elena Fidatov (Delta Tulcea) 14:39,6, 3. Paula Ilie (Olimpia București) 14:43,8.

Echipe (f): 1. **OLIMPIA BUCUREȘTI** 11 p, 2. Tricolorul Oradea 19 p, 3. C.S.M. Drobeta Tr. Severin 28 p.

Masculin: 1. **GYORGY MARKO** (Steaua) 35:07,4, 2. Ilie Floroiu (Farul Constanța) 36:09,4, 3. Eugen Enăchioiu (C.S.M. Suceava) 36:20,2.

Echipe (m): 1. **RAPID BUCUREȘTI** 32 p, 2. Farul Constanța 32 p, 3. A.S.A. Sibiu 53 p.

DIRT-TRACK

1. **STEAUA**, 2. Metalul București, 3. I.P.A. Sibiu.

FOTBAL

1. **STEAUA**, 2. Dinamo Buc., 3. Sportul studențesc.

GIMNASTICĂ

REȘITA 3—6.10.1985

Echipe (f): 1. **CETATE DEVA** 230,40 p, 2. Dinamo București 229,875 p, 3. C.S.S. 2 Bucu-

rești 227,875 p.

Echipe (m): 1. **STEUA** 338,90 p, 2. Dinamo București 330,65 p, 3. C.S.S. Reșița 325,35 p.

Individual compus (f): 1. **ECATERINA SZABO** (Cetate Deva) 79,05, 2. Daniela Silivas (Cetate) 77,45, 3. Celestina Popa (Petroșul) și Eugenia Golea (C.S.S. 2 Buc.) 77,075.

Individual compus (m): 1. **EMILIAN NICULA** (Steaua) 113,50, 2. Valentin Pinteau (Steaua) 113,20, 3. Marius Tobă (C.S.S. Reșița) și Marius Gherman (C.S.S. Sibiu) 112,05.

GIMNASTICĂ RITMICĂ

BUCUREȘTI 13—15.09.1985

Cat. maestre, individual compus: 1. **ALINA DRĂGAN** (C.S.S. 2 Buc.) 49,20, 2. Petruța Dumitrescu (C.S.S. Triumf Buc.) 48,50, 3. Mirela Drăgulici (C.S.S. 2 Buc.) 48,25.

Cat. maestre, echipe: 1. **C.S.S. TRIUMF BUC.** 139,10 p, 2. C.S.S. Brăila 136,20 p, 3. C.S.S. Constanța 133,80.

Cat. I, individual compus: 1. **FLORENTINA BUTARU** (Viitorul Buc.) 48,85, 2. Paula Voicu (Viitorul Buc.) 46,50, 3. Mariane Gref (Brașovia) 46,45.

Cat. I, echipe: 1. **VIITORUL BUC.** 139,90 p, 2. C.S.S. Brașovia 137,20 p, 3. A.S. Flacăra Roșie 136,65.

HALTERE

BISTRIȚA 24—27.10.1985

Cat. 52 kg: 1. **G. AXINTE** (CS Onești) 205 kg, 2. I. Sirbu 202,5 kg, 3. T. Cihărean (Gloria) 195 kg.

Cat. 56 kg: 1. **ION BALAS** (Rapid) 240 kg, 2. Nicolae Munteanu (CS Onești) 217,5 kg, 3. Teodor Iacob (Clujeana) 215 kg.

Cat. 60 kg: 1. **DOREL MATEȘ** (Dinamo) 270 kg, 2. Gh. Maței (CS Onești) 257,5 kg, 3. Gheorghe Popa (Chimpex) 250 kg.

Cat. 67,5 kg: 1. **VASILE ROȘU** (Chimpex) 292,5 kg, 2. Daniel Murărețu (Rapid) 292,5 kg, 3. Mircea Tuli (Steaua) 290 kg.

Cat. 75 kg: 1. **ANDREI SOCACI** (Olimpia) 312,5 kg, 2. Tiberiu Kiskalo (CSM Cluj-Napoca) 307,5 kg, 3. Gheorghe Dinu (Steaua) 302,5 kg.

Cat. 82,5 kg: 1. **CONSTANTIN URDAȘ** (Dinamo) 350 kg, 2. Sorin Anghel (Dinamo) 335 kg, 3. Aurelian Roșca (A.S.A. Tg. Mureș) 320 kg.

Cat. 90 kg: 1. **PETRE BECHERU** (Steaua) 352,5 kg, 2. Dumitru Petre (Steaua) 350 kg, 3. Daniel Șuteu (St. Roșu Brașov) 347,5 kg.

Cat. 100 kg: 1. **VASILE GROAPĂ** (Steaua) 365 kg, 2. Petrică Tufă (Dinamo) 342,5 kg, 3. Mircea Almasanu (Clujeana) 322,5 kg.

Cat. 110 kg: 1. **NICU VLAD** (Steaua) 412,5 kg, 2. Florin Urdea (Steagul Roșu Brașov) 307,5 kg, 3. Ștefan Szasz (Constructorul Tg. Mureș) 305 kg.

Cat. +110 kg: 1. **TEODOR POPA** (Steaua) 345 kg, 2. Cezar Neculai (Steagul Roșu) 300 kg, 3. Gheorghe Rafa (Dinamo) 295 kg.

HANDBAL

Masculin: 1. **STEUA BUC.**, 2. H.C. Minaur, 3. Politehnica Timișoara.

Feminin: 1. **ȘTIINȚA BACĂU**, 2. Chimistul Rm. Vilcea, 3. Hidrotehnica Constanța.

HOCHEI

1. **STEUA**, 2. S.C. Miercurea Ciuc, 3. Dinamo Buc.

INOT (indoor)

BAIA MARE 4—7.04.1985

100 m bras (m): 1. **D. DRĂGULEȚ (LIC. 37 BUC.)** 1:09,04, 2. A. Toth (C.S.S. Reșița) 1:11,78, 3. L. Bay (Crișul Oradea — Centrul olimpic Baia Mare) 1:11,83.

100 m bras (f): 1. **ANDREEA HIDEKGUTI (C.S.M. BAIA MARE)** 1:16,55, 2. Cristina Deveseleanu (Lic. 37) 1:17,00, 3. Viorica Marin (C.S.S. Ploiești) 1:18,27.

100 m liber (m): 1. **C. NEGREA (DINAMO)** 52,53, 2. I. Mușat (Dinamo) 53,33, 3. R. Macovei (C.S.M. Suceava) 53,49.

100 m liber (f): 1. **TAMARA COSTACHE (C.S.S. PLOIEȘTI)** 57,27, 2. Iulia Mateescu (C.S.S. Ploiești) 58,58, 3. Laura Sachelarie (C.S.S. Brăila) 59,15.

200 m mixt (m): 1. **F. VIȘAN (DINAMO)** 2:09,48, 2. C. Ponta (C.S.S. Ploiești) 2:10,88, 3. J. Bart (C.S.M.S.) 2:13,91.

400 m mixt (f): 1. **NOEMI LUNG (C.S.M.S.)** 4:53,86, 2. Gabriela Baka (C.S.S. Reșița) 4:57,50, 3. Maricica Culica (C.S.M.S.) 5:00,90.

1 500 m liber (m): 1. **E. NAN (C.S.S. PLOIEȘTI)** 16:10,90, 2. J. Bart 16:33,20, 3. R. Grumaz (C.S.M.S.) 16:38,61.

50 m liber (f): 1. **TAMARA COSTACHE (C.S.S. PLOIEȘTI)** 26,31, 2. Laura Sachelarie (C.S.S. Brăila) 26,87, 3. Luminița Dobrescu (C.S.S. Reșița) 27,74.

50 m liber (m): 1. **I. MUȘAT (DINAMO)** 23,75, 2. R. Macovei (CSM Suceava) 24,60, 3. C. Negrea (Dinamo) 24,60.

100 m spate (f): 1. **CARMEN BUNACIU (DINAMO)** 1:02,75, 2. Laura Ghilic (Lic. 37) 1:06,35, 3. Andreea Zsigyarto (C.S.M.S.) 1:08,40.

100 m spate (m): 1. **L. TACHE (STEUA)** 1:02,02, 2. C. Stavriu (Dinamo) 1:06,16, 3. L. Voiculeț (C.S.S. Brăila) 1:02,58.

200 m fluture (f): 1. **MARICICA CULICA (C.S.M.S.)** 2:15,32, 2. Iulia Mateescu (C.S.S. Ploiești) 2:16,88, 3. Gabriela Baka (C.S.S. Reșița) 2:18,43.

200 m fluture (m): 1. **R. PINTER (C.S.M.S.)** 2:03,24, 2. F. Vișan (Dinamo) 2:05,75, 3. C. Ponta (C.S.S. Ploiești) 2:06,54.

1 500 m liber (f): 1. **STELA PURA (C.S.M.S.)** 16:58,18, 2. Enikő Palencsar (C.S.M.S.) 17:23,29, 3. Teodora Haupttricht (C.S.M.S.) 17:33,22.

4x200 m liber (m): 1. **DINAMO** 7:53,09, 2. C.S.S. Ploiești 7:55,21, 3. C.S.M.S. Baia Mare 8:10,07.

4x200 m liber (f): 1. **C.O. BAIA MARE** 8:40,67, 2. C.S.S. Reșița 8:50,19, 3. Dinamo 8:52,03.

ÎNOT

BUCUREȘTI 15—18.08.1985

100 m bras (m): 1. **ANDREI TOTH (C.S.S. REȘITA)** 1:09,71, 2. D. Drăguleț (Lic. 37 Buc.) 1:09,76, 3. O. Băcuieti (CSS Reșița) 1:11,37.

100 m bras (f): 1. **CRISTINA DEVESELEANU (LIC. 37 BUC.)** 1:17,11, 2. Tamara Costache (CSS Ploiești) 1:17,47, 3. Andreea Hidegkuti (CSMS Baia Mare) 1:18,16.

100 m liber (m): 1. **IONUȚ MUȘAT (DINAMO)** 52,89, 2. R. Pinter (CSMS) 52,69, 3. C. Negrea (Dinamo) 54,10.

100 m liber (f): 1. **TAMARA COSTACHE (CSS PLOIEȘTI)** 59,36, 2. Claudia Arsene (Dinamo) 59,70, 3. Timeea Toth (CSS Reșița) 1:00,08.

200 m mixt (m): 1. **FLAVIUS VIȘAN (DINAMO)** 2:10,15, 2. J. Bart (CSMS) 2:12,47, 3. L. Bay (C.O. Baia Mare — Crișul Oradea) 2:14,48.

400 m mixt (f): 1. **NOEMI LUNG (CSMS)** 4:51,32, 2. Gabriela Baka (CSS Reșița) 4:57,84, 3. Adriana Șerban (Baia Mare — Brașov) 4:59,66.

1500 m liber (m): 1. **ROBERT PINTER** 16:11,63, 2. E. Nan (CSS Ploiești) 16:39,50, 3. D. Panga (CSMS) 16:51,45.

50 m liber (f): 1. **TAMARA COSTACHE (CSS PLOIEȘTI)** 26,77, 2. Claudia Arsene (Dinamo) 27,84, 3. Timeea Toth (CSS Reșița) 28,04.

50 m liber (m): 1. **IONUȚ MUȘAT (DINAMO)** 23,77, 2. R. Macovei (CSM Suceava) 24,38, 3. P. Osoianu (Lic. 37 Buc.) 24,93.

100 m spate (f): 1. **CARMEN BUNACIU (DINAMO)** 1:04,12, 2. Noemi Lung (CSMS) 1:07,34, 3. Mălina Bădică (CSS Brăila) 1:07,63.

100 m spate (m): 1. **CRISTIAN STAVRIU (DINAMO)** 1:01,74, 2. L. Tache (Steaua) 1:01,84, 3. L. Voiculeț (CSS Brăila) 1:03,29.

200 m fluture (f): 1. **MARICICA CULICĂ (CSMS)** 2:14,90, 2. Gabriela Baka (CSS Reșița) 2:15,43, 3. Corina Creț (Baia Mare — Cluj-Napoca) 2:23,80.

200 m fluture (m): 1. **ROBERT PINTER (CSMS)** 2:04,21, 2. G. Lupu (Lic. 37) 2:11,45, 3. R. Bandi (CSS Ploiești) 2:11,74.

800 m liber (f): 1. **TEODORA HAUPTTRICHT (CSMS)** 8:53,70, 2. Enikő Palencsar (CSMS) 8:53,87, 3. Ramona Tersanschi (CSMS) 9:20,80.

100 fluture (m): 1. **FLAVIUS VIȘAN (DINAMO)** 57,05, 2. R. Pinter (CSMS Baia Mare) 58,32, 3. G. Lupu (Lic. 37) 59,50.

100 m fluture (f): 1. **CARMEN BUNACIU (DINAMO)** 1:03,91, 2. Maricica Culică (CSMS) 1:03,93, 3. Timeea Toth (Reșița — Timișoara) 1:04,17.

200 m bras (m): 1. **ANDREI TOTH (CSS REȘITA)** 2:27,73, 2. D. Drăguleț (Lic. 37 Buc.) 2:29,46, 3. L. Bay (Baia Mare — Oradea) 2:33,24.

200 m bras (f): 1. **CRISTINA DEVESELEANU (LIC 37 BUC.)** 2:41,59, 2. Andreea Hidegkuti (CSMS) 2:41,94, 3. Noemi Lung (CSMS) 2:43,44.

400 m liber (m): 1. **ROBERT PINTER (CSMS)** 4:07,17, 2. J. Bart (CSMS) 4:08,42, 3. B. Nan (CSS Ploiești) 4:10,77.

400 m liber (f): 1. **ENIKŐ PALENC SAR (CSMS)** 4:24,75, 2. Teodora Haupttricht (CSMS) 4:27,02, 3. S. Creț (Baia Mare — Cluj-Napoca) 4:32,58.

4x100 m mixt (f): 1. **CSMS I (LUNG, HIDEGKUTI, CULICA, HAUPTTRICHT)** 4:34,46, 2. Lic. 37 Buc. 4:35,17, 3. CSS Reșița 4:36,96.

4x100 m mixt (m): 1. **DINAMO (STAVRIU, MUȘAT, VIȘAN, NEGREA)** 4:06,42, 2. Lic. 37 4:08,29, 3. CSMS I 4:20.

200 liber (m): 1. **R. PINTER (CSMS)** 1:55,47, 2. F. Vișan (Dinamo) 1:57,30, 3. C. Negrea (Dinamo) 1:57,32.

200 liber (f): 1. **CLAUDIA ARSENE (DINAMO)** 2:06,59, 2. Enikő Palencsar 2:08,02, 3. Teodora Haupttricht 2:08,40.

200 m spate (f): 1. **ADRIANA ȘERBAN (BAIA MARE — BRAȘOV)** 2:24,90, 2. Mălina Bădică (CSS Brăila) 2:28,00, 3. Laura Ghilic (Lic. 37) 2:31,40.

400 m mixt (m): 1. **J. BART (CSMS)** 4:37,61, 2. L. Bay 4:48,33, 3. D. Beko (CSS Reșița) 4:52,84.

200 m mixt (f): 1. **NOEMI LUNG** 2:20,88, 2. G. Baka 2:22,31, 3. A. Șerban 2:25,65.

4x100 m liber (m): 1. **DINAMO (MUȘAT, STAVRIU, NEGREA, VIȘAN)** 3:42,00, 2. C.S.M.S. I 3:45,51, 3. Lic. 37 I 3:56,75.

4x100 m liber (f): 1. **CSMS I (HAUPTTRICHT, PALENC SAR, LUNG, CREȚ)** 4:06,67, 2. CSS Reșița 4:06,91, 3. Dinamo 4:12,58.

JUDO

TÎRGOVIȘTE 20—21.04.1985

Cat. superușoară: 1. **GHEORGHE DANI (I.E.F.S.)**, 2. Silviu Lazăr (Dinamo Buc.), 3. G. Pall (Constructorul Miercurea Ciuc) și T. Dumitru (Steaua București).

Cat. semiușoară: 1. **ILIE ȘERBAN (Dinamo Buc.)**, 2. D. Drimbe (Steaua), 3. V. Roșu (Constructorul Alba) și C. Coman (Oțelul).

Cat. ușoară: 1. **GEORGE CIUVAT (Steaua)**, 2. M. Filimon (Rapid Oradea), 3. S. Moldovan (Steaua) și G. Matyas (T.C.I.).

Cat. semimijlocie: 1. **MIRCEA FRĂȚICĂ (Nitrămonia)**, 2. L. Cîmpeanu (Dinamo București), 3. A. Faur (Rapid Oradea) și L. Lazăr (Strungul Arad).

Cat. mijlocie: 1. **EUGEN LĂCĂTUȘU (A.S.A. Tg. Mureș)**, 2. I. Codrea (Nitrămonia), 3. M. Toma (Dinamo Buc.) și N. Iosif (T.C.I.).

Cat. semigrea: 1. **COSTEL NAFTICA (Politehnica)**, 2. Tr. Codrea (Dinamo Buc.), 3. V. Oltei (Dinamo Brașov) și Gh. Diaconu (Dinamo Buc.).

Cat. grea: 1. **MIHAI CIOC (Dinamo Brașov)**, 2. V. Bazon (Dinamo Buc.), 3. I. Pușcașu (Steaua) și D. Udvari (Constructorul Miercurea Ciuc).

Cat. Open: 1. **VALENTIN BAZON (Dinamo București)**, 2. A. Clenci, 3. I. Pușcașu (Steaua) și C. Năftică (Poli. Iași).

LUPTE GRECO-ROMANE

BRAȘOV 26—28.09.1985

Cat. 48 kg: 1. **I. TASE (Rapid Buc.)**, 2. R. Strubert (Metalul IURT Lugoj), 3. D. Grosu (CSM Suceava).

Cat. 52 kg: 1. **M. CIȘMAȘ** (Steaua), 2. A. Tomuța (C.F.R. Timișoara), 3. N. Onica (Dinamo Buc.).

Cat. 57 kg: 1. **N. NIȚOIU** (Steaua), 2. Fl. Diaconescu (L.C. Dacia Pitești), 3. M. Ștefan (Muscelul Cîmpulung).

Cat. 62 kg: 1. **GH. SAVU** (Dinamo Buc.), 2. N. Nițu (Muscelul C-lung), 3. D. Spetcu (Aluminiu Slatina).

Cat. 68 kg: 1. **ST. NEGRÎȘAN** (Steaua), 2. P. Cărare (Dunărea Galați), 3. G. Uță (Dinamo Buc.).

Cat. 74 kg: 1. **ȘT. RUSU** (Dinamo Buc.), 2. M. Huțuleac (Dinamo Buc.), 3. C. Țintea (Metalul Buc.).

Cat. 82 kg: 1. **S. HERȚEA** (Dinamo Buc.), 2. I. Gherasim (CSM Rădăuți), 3. O. Domocea (SIMARED).

Cat. 90 kg: 1. **I. MATEI** (CSM Suceava), 2. A. Glonț (Dinamo Buc.), 3. Cr. Albuț (Steaua).

Cat. 100 kg: 1. **V. ANDREI** (Steaua), 2. I. Savin (Dinamo Buc.), 3. I. Pașcălu (CS Arad).

Cat. 130 kg: 1. **I. GRIGORAȘ** (Dinamo Buc.), 2. I. Hanu (Farul Constanța), 3. A. Alionte (Metalul Buc.).

Echipe: 1. **DINAMO BUCUREȘTI**, 2. Steaua, 3. C.S.M. Suceava.

LUPTE LIBERE

BRAȘOV 19—21.07.1985

Cat. 48 kg: 1. **D. DRĂGHICI** (Steaua), 2. V. Avram (Unio Satu Mare), 3. D. Chidean (C.S.M. Cluj-Napoca).

Cat. 52 kg: 1. **D. BÎRCU** (Dinamo Brașov), 2. N. Hincu (Steaua), 3. Gh. Neagoe (Steaua).

Cat. 57 kg: 1. **G. KEREKES** (Comerțul Tg. Mureș), 2. A. Neagu (Nicolina Iași), 3. I. Miklos (Dinamo Brașov).

Cat. 62 kg: 1. **GH. ȘUTEU** (Steaua), 2. M. Popa (C.S. Onești), 3. Gh. Mitran (Vulcan București).

Cat. 68 kg: 1. **A. CÎNDEA** (Jiul Petrila), 2. Tr. Marinescu (Dinamo Brașov), 3. C. Dănăilă (C.A. Tg. Jiu).

Cat. 74 kg: 1. **C. TĂMĂDUIANU** (Steaua), 2. C. Damaschin (C.S. Tîrgoviște), 3. L. Gergeli (Lemnarul Odorhei).

Cat. 82 kg: 1. **GH. MÎȚU** (Dinamo Brașov), 2. Gh. Fodore (Dinamo Brașov), 3. C. Mărăscu (Steaua).

Cat. 90 kg: 1. **I. RÎȘNOVEANU** (Hidrotehnica Constanța), 2. Cs. Bodorogi (Lemnarul Odorhei), 3. T. Apostol (Mureșul).

Cat. 100 kg: 1. **GH. BROȘTEANU** (Nicolina Iași), 2. A. Dacica (Vulcan), 3. Al. Koteleș (Înfrățirea Oradea).

Cat. 130 kg: 1. **V. PUȘCAȘU** (Steaua), 2. Gh. Marița (Rapid Arad), 3. A. Ianko (Dinamo Brașov).

Echipe: 1. **STEUA**, 2. Dinamo Brașov, 3. Vulcan București.

MOTOCROS (echipe)

50 cmc: 1. **POIANA CÎMPINA** (C. Dumitru, C. Vingherzon) 189 p, 2. I.R.A. Tg. Mureș 178 p, 3. Steaua 151 p.

80 cmc: 1. **TORPEDO ZĂRNEȘTI** (E. Dor,

C. Cristea, I. Bogdan) 290 p, 2. Muscelul C-lung 184 p, 3. St. Roșu Brașov 120 p.

125 cmc: 1. **STEUA** (Fl. Pop, T. Cîmpan, M. Butuza) 285 p, 2. Electro Sf. Gheorghe 178 p, 3. St. Roșu Brașov 157 p.

250 cmc: 1. **STEUA** (E. Mulner, A. Ilieș) 241 p, 2. Torpedo Zărnești 171 p, 3. Electro Sf. Gheorghe 132 p.

OINĂ

1. **DINAMO BUCUREȘTI**, 2. Laminorul Roman, 3. Energia Rimnicelu.

PATINAJ VITEZĂ

MIERCUREA CIUC 16—17.01.1985

Masculin, 500 m: 1. **DEZIDERIU JENEI** (I.M.A.S.A. Sf. Gheorghe) 42,5, 2. Emeric Miklos (S.C. Miercurea Ciuc) 41,7, 3. Adalbert Lakatos (I.M.A.S.A. Sf. Gheorghe) 41,9.

5 000 m: 1. **ION OPINCARIU** (Petrolul Ploiești) 7:50,0, 2. Nicolae Sandu (Petrolul Ploiești) 7:51,8, 3. Andrei Erdely (I.M.A.S.A.) 7:52,8.

1 500 m: 1. **EMERIC MIKLOS** (S.C. Miercurea Ciuc) 2:07,8, 2. Ion Opincariu (Petrolul Ploiești) 2:08,1, 3. Dezideriu Jenei (I.M.A.S.A. Sf. Gheorghe) 2:08,8.

10 000 m: 1. **ATTILA BAKOS** (Mureșul Tg. Mureș) 16:03,3, 2. Andrei Erdely (I.M.A.S.A.) 16:09,7, 3. Emeric Miklos (S.C. Miercurea Ciuc) 16:10,2.

Poliatlion: 1. **EMERIC MIKLOS** (S.C. Miercurea Ciuc) 180,300 p, 2. Attila Bakos (Mureșul Tg. Mureș) 181,138 p, 3. Dezideriu Jenei (I.M.A.S.A.) 181,798 p.

Feminin, 500 m: 1. **CERASELA HORDOBEȚIU** (Voința Sibiu) 47,5, 2. Liliana Coman (Petrolul Ploiești) 47,7, 3. Mihaela Timiș (Viitorul Cluj-Napoca) 47,8.

1 500 m: 1. **LILIANA COMAN** (Petrolul Ploiești) 2:32,1, 2. Cerasela Hordobețiu (Voința Sibiu) 2:33,5, 3. Mihaela Timiș (Viitorul Cluj-Napoca) 2:35,3.

1 000 m: 1. **CERASELA HORDOBEȚIU** (Voința Sibiu) 1:36,7, 2. Liliana Coman (Petrolul Ploiești) 1:36,7, 3. Mihaela Timiș (Viitorul Cluj-Napoca) 1:38,9.

3 000 m: 1. **MIHAELA TIMIȘ** (Viitorul Cluj-Napoca) 5:17,3, 2. Cerasela Hordobețiu (Voința Sibiu) 5:18,0, 3. Liliana Coman (Petrolul Ploiești) și Gabriela Voina (Tractorul Brașov) 5:22,2.

Poliatlion: 1. **CERASELA HORDOBEȚIU** (Voința Sibiu) 200,016 p, 2. Liliana Coman (Petrolul Ploiești) 200,450 p, 3. Mihaela Timiș (Viitorul Cluj-Napoca) 201,899 p.

PATINAJ VITEZĂ (sprint)

MIERCUREA CIUC 16—17.02.1985

Feminin: 1. **LILIANA COMAN** (Petrolul Ploiești) 187,400 p, 2. Cerasela Hordobețiu (C.S.S. Voința Sibiu) 188,500 p, 3. Mihaela Timiș (Viitorul Cluj-Napoca) 189,100 p.

Masculin: 1. **EMERIC MIKLOS** (S.C. Miercurea Ciuc) 163,000 p, 2. Ion Opincariu (Petrolul Ploiești) 163,500 p, 3. Zsolt Madly (Triumf București) 165,600 p.

PATINAJ ARTISTIC

MIERCUREA CIUC 16—17.01.1985

Masculin: 1. **ADRIAN VASILE** (C.O. ICEME-
NERG) 2,6, 2. Marius Negrea (Tractorul Bra-
şov) 4,6, 3. Bogdan Krutii (Tractorul Braşov)
4,8.

Feminin: 1. **KINGA SZALLASSY** (C.S.M.
Cluj-Napoca) 3,0, 2. Csilla Sandor (C.S. Mier-
curea Ciuc) 6,0, 3. Maria Grusz (C.S. Miercu-
rea Ciuc) 8,2.

PENTATLON MODERN

Individual: 1. **GHEORGHE MARIAN** (Steaua
I) 5713 p, 2. Lucian Țintea (Steaua I) 5314 p,
3. Alexandru Grozescu (Olimpia) 5294 p.

Echipe: 1. **STEUA I** 16 050 p, 2. Politeh-
nica I.L. Timişoara 15 368 p, 3. Steaua II
14 374 p.

POLO

1. **CRIȘUL ORADEA**, 2. Dinamo Buc., 3. Ra-
pid Buc.

POPICE

Feminin: 1. **ELECTROMUREȘ TG. MUREȘ**,
2. Voința Oradea, 3. Laromet București.

Masculin: 1. **GLORIA BUCUREȘTI**, 2. Elec-
tromureș Tg. Mureș, 3. UNIO Satu Mare.

Individual (f): 1. **ELISABETA ALBERT**
(Voința Tg. Mureș), 2. Margareta Cățineanu
(Gloria București), 3. Elena Chiriloiu (Voința
Galați).

Individual (m): 1. **GHEORGHE SILVESTRU**
(Electromureș Tg. Mureș), 2. Vasia Donos
(Chimpex Constanța), 3. Stelian Boariu (Aurul
Baia Mare).

RUGBY

1. **STEUA**, 2. Dinamo Buc., 3. Farul.

SANIE

SINAIA 4—6.02.1985

Masculin: 1. **ION APOSTOL** (A.S.A. Braşov)
2:30,19, 2. Dan Comşa (A.S.A. Braşov) 2:31,12,
3. Laurențiu Bălănoiu (A.S.A. Braşov) 2:32,33.

Feminin: 1. **LIVIA GHEORGHITA** (A.S.A.
Braşov) 1:37,72, 2. Gabriela Haja (A.S.A. Bra-
şov) 1:40,33, 3. Maria Maioru (Bucegi Sinaia)
1:47,68.

Dublu: 1. **I. APOSTOL—L. BĂLĂNOIU**
(A.S.A. Braşov) 1:30,01, 2. D. Comşa—Al.
Comşa (A.S.A. Braşov) 1:31,23, 3. I. Bălăni-
că—S. Bartsch (C.S.O. Sinaia) 1:32,29.

SCHI (fond)

POIANA BRAȘOV 14—16.03.1985

10 km (f): 1. **ILEANA HANGAN** (C.S.S. Bis-
trița) 33:10,8, 2. Elena Reit (Tractorul) 33:22,2,

3. Veronica Ungureanu (C.S.S. Vatra Dornei)
34:05,1.

30 km (m): 1. **GYULA KISS** (A.S.A. Braşov)
1h 21:28,6, 2. Ion Lungociu (Dinamo Braşov)
1h 22:34,1, 3. Attila Csala (Dinamo Braşov) 1h
22:56,0.

15 km (m): 1. **ION LUNGOCIU** (Dinamo
Braşov) 39:44,8, 2. G. Kiss (A.S.A.) 41:06,1, 3.
V. Sotropa (C.S.S. Vatra Dornei) 41:10,4.

5 km (f): 1. **ILEANA HANGAN** (C.S.S. Bis-
trița) 16:41,1, 2. Elena Reit (Tractorul) 16:56,1,
3. Veronica Ungureanu (C.S.S. Vatra Dornei)
16:56,7.

4x10 km (m): 1. **DINAMO BRAȘOV** 1h
58:44, 2. A.S.A. Braşov 2h 00:24, 3. C.S.S. Va-
tra Dornei 2h 04:54.

HARGHITA—BĂI 17—18.02. 1985

20 km (f): 1. **ELENA RAGUSIS REIT** (Trac-
torul) 1h 16:52, 2. Edith Bako (C.S.S. Miercu-
rea Ciuc) 1h 19:38, 3. Iuliana Degan (Tracto-
rul) 1h 19:46.

50 km (m): 1. **ION LUNGOCIU** (Dinamo
Braşov) 2h 40:13, 2. Carol Kope (Dinamo Bra-
şov) 2h 46:18, 3. Gavril Boitis (A.S.A. Braşov)
2h 46:35.

SCHI ALPIN

POIANA BRAȘOV 9—11.02.1985

Coborire (f): 1. **CLAUDIA POSTOLACHE**
(Dinamo Braşov) 49,64 p, 2. Delia Parate (Di-
namo Braşov) 50,66 p, 3. Mihaela Fera (Șoimii
Sibiu) 52,10.

Slalom special (f): 1. **CLAUDIA POSTOLA-
CHE** (Dinamo Braşov) 1:25,40, 2. Mihaela Fera
(Șoimii Sibiu) 1:25,79, 3. Adriana Macrea (Șoi-
mii Sibiu) 1:26,69.

Slalom uriaș (f): 1. **CLAUDIA POSTOLA-
CHE** (Dinamo Braşov) 1:57,44, 2. Delia Parate
(Dinamo Braşov) 1:59,55, 3. Adriana Macrea
(Șoimii Sibiu) 2:02,25.

Combinată: 1. **CLAUDIA POSTOLACHE**, 2.
Delia Parate, 3. Adriana Macrea.

POIANA BRAȘOV 6—8.03.1985

Coborire (m): 1. **VILI PODARU** (Dinamo
Braşov) 1:35,49, 2. Mihai Bără (Dinamo Bra-
şov) 1:36,88, 3. Czaba Portik (Dinamo Braşov)
1:36,98.

Slalom uriaș (m): 1. **VILI PODARU** (Dinamo
Braşov) 2:23,28, 2. Mihai Bără (Dinamo Bra-
şov) 2:24,86, 3. Rolf Treutsch (Dinamo Bra-
şov) 2:25,01.

Slalom special (m): 1. **VILI PODARU** (Di-
namo Braşov) 1:49,81, 2. Cr. Bucur (Universi-
tatea Braşov) 1:51,34, 3. D. Dinu (Teleferic)
1:51,37.

Combinată alpină (m): 1. **VILI PODARU** (Di-
namo Braşov) 0 p, 2. R. Treutsch (Dinamo
Braşov) 79,18 p, 3. P. Cristali (C.S.S. Miercu-
rea Ciuc) 171,99 p.

SĂRITURI

BUCUREȘTI 24—26.06.1985

Trambulină, 1 m (f): 1. **M. KAISS** (C.S.M. Si-

biu) 443,90 p, 2. C. Pop (Progresul Buc.) 439,95 p, 3. C. Cherciu (Steaua) 435,85 p.

Trambulină, 1 m (f): 1. **ILEANA PÎRJOL** (C.S.S. Triumf) 404,85 p, 2. Cristina Timar (C.S.S. Triumf) 391,15 p, 3. Felicia Pintea (Progresul) 390,95 p.

Trambulină, 3 m (m): 1. **ION PETRACHE** (C.S.S. Lic. ind. 37) 488,25 p, 2. C. Cherciu (Steaua) 487,60 p, 3. A. Cherciu (C.S.S. Triumf) 475,80 p.

Platformă (f): 1. **ILEANA PÎRJOL** (C.S.S. Triumf) 389,55 p, 2. Cristina Timar (C.S.S. Triumf) 371,75 p, 3. Daniela Popa (Crișul) 348,50 p.

Platformă (m): 1. **CORNEL POP** (Progresul Buc.) 501,65 p, 2. A. Cherciu (C.S.S. Triumf) 487,20 p, 3. I. Petrache (C.S.S. Lic. ind. 37) 473,40 p.

Trambulină, 3 m (f): 1. **ISABELA BERCARU** (Steaua) 448,25 p, 2. Ileana Pîrjol (C.S.S. Triumf) 430,55 p, 3. Andreea Dragomir (C.S.S. Triumf) 410,35 p.

SCRIMĂ

CRAIOVA 15—16.06.1985

floretă (f): 1. **AURORA DÂN** (Dinamo), 2. Georgeta Beca (Dinamo) 3. A. Georgescu (Steaua).

floretă (m): 1. **LIVIU BUZAN** (Steaua), 2. Eugen Rosu (Progresul), 3. Fl. Nicolae (Progresul).

sabie: 1. **CORNEL MARIN** (Steaua), 2. Fl. Păunescu (Steaua), 3. I. Pantelimonescu (Dinamo).

spadă: 1. **SORIN SAITOC** (Steaua), 2. Felix Nicolae (Steaua), 3. R. Szabo (Steaua).

SCRIMĂ (echipe)

Floretă (m): 1. **STEUA**, 2. C.S. Satu Mare, 3. C.T.A. Steaua.

Sabie: 1. **STEUA**, 2. Dinamo Buc., 3. Voința Slobozia.

Floretă (f): 1. **C.S. SATU MARE**, 2. Steaua, 3. Dinamo Buc.

Spadă: 1. **STEUA**, 2. I.E.F.S. Bú., 3. Tractorul Brașov.

ȘAH

Masculin: 1. **MIHAI ȘUBĂ** (A.E.M. Timișoara), 2—3. Mihai Ghindă (Univ. Buc.) și Ovidiu Foișor (Politehnica Iași).

Feminin: 1. **MARGARETA MUREȘAN** (Electromotor Tim.), 2. Gabriela Olărașu-Stanciu (Universitatea Buc.), 3. Dana Nuțu (A.E.M. Timișoara).

TENIS DE MASĂ

Echipe (f): 1. **JUVENTUS MILMC IMG BUCUREȘTI**, 2. C.S. Arad, 3. Spartac C.S.S. 1 București.

Echipe (m): 1. **UNIVERSITATEA A.S.A. I CRAIOVA**, 2. Universitatea A.S.A. II. Craiova,

3. Mecanică, Fină București.

Simplu (f): 1. **OTILIA BĂDESCU** (Spartac C.S.S. 1 Buc), 2. Maria Losonczy (Constructo-rul Tg. Mureș), 3. Maria Alboiu (C.S.S. Metalul Rm. Vlcea).

Simplu (m): 1. **VASILE FLOREA** (Universita-tea A.S.A. Craiova), 2. Cristian Ignat (C.S.M. Cluj-Napoca), 3. Călin Toma (Universitatea A.S.A. Craiova).

Dublu (f): 1. **MARIA ALBOIU** (C.S.S. Metalul Rm. Vlcea) — **OTILIA BĂDESCU** (Spartac C.S.S. 1 Buc), 2. Anca Cheler, Cristina Enulescu (Juventus MILMC I.M.G.B.), 3. Gabriela Gherman (C.S.M. Cluj-Napoca) — Kinga Lohr (Infrățirea Tg. Mureș).

Dublu (m): 1. **ANDRAS FEJER** (C.S.S. Tehnoutilaj Od. Secuiesc) — **VASILE FLOREA** (Univ. A.S.A. Craiova), 2. Sever Naidin (Infr. Tg. Mureș) — Andras Fulop (C.S.S. Tehnoutilaj Od. Sec.), 3. Sorin Cauri — Teodor Gheorghe (Mecanică fină Buc.).

Mixt: 1. **OTILIA BĂDESCU, VASILE FLOREA**, 2. Liana Măcean (C.S. Arad), Simona Crișan, 3. Maria Bogoslov (C.S.S. Metalul Rm. Vlcea), Călin Creangă (C.S.S. Sticla Bistrița) și Maria Alboiu, Andras Fejer.

TENIS

BUCUREȘTI 10—15.09.1985

Simplu (m): 1. **ADRIAN MARCU** (Steaua), 2. Florin Segărceanu (Dinamo), 3. Laurențiu Bucur (T.C.B. — TMUCB) și Andrei Dirzu (Dinamo București).

Simplu (f): 1. **DANIELA MOISE** (Steaua), 2. Florentin Culpene (Dinamo Buc.), 3. Teodora Tache (Dinamo Buc.) și Mădălina Voinea (Steaua).

Dublu (f): 1. **MONICA RADU — FLORENTINA CURPENE** (Dinamo Buc.), 2. Otilia Pop — Aurelia Gheorghe (Progresul), 3. Teodora Tache — Corina Talos (Dinamo Buc.) și Cosmina Popescu — Maria Romanov (Politehnica Buc.).

Dublu mixt: 1. **FLORIN SEGĂRCEANU** (Dinamo Buc.) — **DANIELA MOISE** (Steaua), 2. Adrian Marcu (Steaua) — Luminița Sălăjan (Politehnica), 3. Andrei Dirzu (Dinamo Buc.) — Teodora Tache (Dinamo Buc.) și Corina Talos (Dinamo Buc.) — Marius Comănescu (Dinamo Buc.).

TENIS (echipe)

Feminin: 1. **DINAMO BUCUREȘTI**, 2. Steaua, 3. Progresul Buc.

Masculin: 1. **STEUA**, 2. Dinamo București, 3. T.C.B.

TIR

BUCUREȘTI 6—11.08.1985

Pușcă standard, 60 f.c. (f): 1. **MARIA POPA** (C.S.U. Oradea) 593 p, 2. Roxana Lămășanu (Olimpia) 592 p, 3. Niculina Iosif (I.E.F.S.) 591 p.

Pușcă liberă, 60 f.c. (m): 1. **P. GRUIA** (C.T. Alexandria) 597 p, 2. C. Stan (Steaua) 594 p.

3. I. Codrean (Steaua) 593 p.

Pistol sport (f): 1. **MARIA MACOVEI** (Dinamo) 587 p, 2. Ana Ciobanu (Dinamo) 580 p, 3. Silvia Kaposztay (Steaua) 573 p.

Pușcă standard, 3x20 f. (f): 1. **MARIA POPA** (C.S.U. Oradea) 570 p, 2. Niculina Iosif (I.E.F.S.) 565 p, 3. Eva Olah (C.S.U. Brașov) 564 p.

Pușcă liberă, 3x40 f. (m): 1. **R. NICOLESCU** (Steaua) 1154 p, 2. C. Stan (Steaua) 1153 p, 3. M. Dumitrescu (Metalul) 1151 p.

Pistol liber (m): 1. **L. STAN** (Steaua) 559 p, 2. i. Neagu (Dinamo) 558 p, 3. S. Babii (Steaua) 554 p.

Pistol sport 60 f. precizie (f): 1. **ELENA ENE** (Dinamo) 577 p, 2. Elena Taciuc (Steaua) 574 p, 3. Virginia Sisoe (Steaua) 567 p.

Pușcă liberă, 60 f. picioare (m): 1. **C. STAN** (Steaua) 560 p, 2. I. Joldea (Dinamo) 554 p, 3. R. Nicolescu (Steaua) 551 p.

Pușcă standard, 40 f. (f): 1. **IULIANA CRĂCIUN** (Metalul) 371 p, 2. Angela Ștefan (Olimpia) 370 p, 3. Niculina Iosif (I.E.F.S.) 368 p.

Pistol viteză (m): 1. **G. CRISTACHE** (Dinamo) 594 p, 2. C. Ion (Steaua) 594 p, 3. G. Calotă (Steaua) 592 p.

Pușcă liberă, 60 f., genunchi (m): 1. **C. STAN** (Steaua) 582 p, 2. M. Dumitrescu (Metalul) 582 p, 3. E. Antonescu (Dinamo) 580 p.

Pușcă standard, 40 f., genunchi (f): 1. **NICULINA IOSIF** (I.E.F.S.) 382 p, 2. Maria Popa (C.S.U. Oradea) 382 p, 3. Constanța Burlean (Olimpia) 379 p.

Pistol sport 60 f., viteză (f): 1. **ANA CIOBANU** (Dinamo) 592 p, 2. Elena Ene (Dinamo) 588 p, 3. Dorina Demeter (U.T.A.) 586 p.

TIR CU ARCUL

SATU MARE 31.09—2.10.1985

Masculin: 1. **V. STĂNESCU** (Petrolul

Ploiești) 2392 p, 2. I. Călin (Voința Satu Mare) 2386 p, 3. A. Berki (Voința Tirgu Mureș) 2370 p.

Feminin: 1. **AURORA CHIN** (Steaua) 2443 p, 2. Marina Prelipceanu (C.S.S. Rădăuți) 2383 p, 3. Mariana Axane (C.S.S. Rădăuți) 2351 p.

Echipe (m): 1. **VOINȚA TG. MUREȘ** 6881 p, 2. Voința Satu Mare 6843 p, 3. C.S.M. Iași 6694 p.

Echipe (f): 1. **C.S.S. RĂDĂUȚI** 6988 p, 2. Minerul Aninoasa 6230 p, 3. C.S.M. Iași 6210 p.

VOLEI

Masculin: 1. **DINAMO BUC.**, 2. Steaua, 3. Univ. Craiova.

Feminin: 1. **DINAMO BUC.**, 2. C.S.U. Galați, 3. Farul Constanța.

YACHTING

CONSTANȚA 12—15.09.1985

F.D.: 1. **MIRCEA CARP, MIHAI BUTUCARU** (C.S.U. Construcții Buc.) 0 p, 2. O. Adam, D. Damian (C.S.U. Construcții — ASIM Constanța) 15 p, 3. M. Șurubiță, N. Giuglea (A.S.I.M.) 30,4 p.

470: 1. **MIRCEA RADU, MIHAI FĂGĂRĂȘAN** (C.S.U. Construcții) 5,7 p, 2. Fl. Făgărășan, Al. Soci (C.S.U. Construcții) 17,4 p, 3. A. Pop, C. Rizescu (C.S.U. Construcții) 24,7 p.

FINN: 1. **C. LUCHIAN** (C.S.U. Construcții) 8,7, 2. C. Tabacu (C.S.U. Construcții) 19,7, 3. F. Cotta (Știința Constanța) 21,7.

CULEGĂTORII de stele

Soluțiile testului de șah din paginile 126—127.

I Mai întâi albul joacă **1.Rh6**, pentru a păstra pionul, singura sa garanție de a putea câștiga (cu un singur cal nu se dă mat niciodată!) și tocmai astfel se amenință un mat în 4 mutări. Negrul — cu **1...g4** — dispune și el de o amenințare puternică, transformarea pionului „g” în damă, iar aceasta va apare acum cu șah... Cine va fi mai repede la țintă? iată: **2.Cg6 g3 3.Ch4 e4** (sau **3...g2 4.C:g2 e4** și acum albul va juca numai **5.Cf4!** știind că la blocarea ultimului pion al negrului, acesta se salvează regele său fiind făcut „pat”) **4.Cg2 e3 5.Cf4!!** (din nou, poanta combinației...) **5...g2 6.Cd5(e6) g1d** (a apărut dama neagră, dar fără șah, ea fiind „interferată” de propria sa piesă!) **7.Cc7 mat.** (1 stea)

II Albul are din nou un cal și un pion, dar în luptă cu mai multe forțe ale negrului. Să încercăm **1.Cd7?** Atunci negrul scapă de griji, cu **1...Nf3**. Trebuie jucat neapărat **1.b7!** (ca la **1...Nf3** să răspundem **2.Cc6!**) **1...Cd5** (singurul contra joc periculos...) **2.Cd7!!** (...respins însă de alb, care ar greși aici, cu **2.Cc6?**, fiindcă urmează **2...Cf6+** și **3...Cd7**) **2...Ce7+** (negrul dispune acum de o altă reasezare prin șah, dar vom dejuca și această apărare a sa, cu o subtilă mutare de rege) **3.Rh8!** (numai așa!) **3...Cc6 4.Ce5!** (forțează transformarea pionului; altfel **5.Cf7 mat**) **4...Ce5 5.b8d Cg4** (alte mu-

tări pierd mai repede) **6.Df4+ g5 7.Df8+ Rg6 8.De8+ Rh6 9.De6+ Ng6 10.D:g4** și acum albul va câștiga, fără... probleme. (1 stea — total 2)

III Aici albul pare bine înzestrat, dar avansarea pionilor săi trebuie făcută cu multă prudență. La început, obligatoriu este **1.Ce1**, apărînd indirect pionul atacat, căci la **1...T:d4** albul va juca desigur **2.Cf3+**. Urmează **1...Td1** (negrul menține controlul coloanelor „a” și „c”; la **2.Rc7?** **Tc1+** **3.Rd6 Tb1!** remiză) **2. Cc2** (închide pentru moment coloana) **2...Td2** și iată momentul de răscruce al jocului. Dacă încercăm acum transformarea prin **3.Ra7?** nu vom obține decât remiza, fiindcă după **3...T:c2 4.b8d Ta2 + 5.Rb7 Tb2+ 6.Rc7 T:b8 7.R:b8 Rf5**, regele alb va fi prea departe de pionul său. Trebuie **3.Ra8!!** (o finețe tehnică demnă de memorat) și la **3...T:c2 4.b8d Ta2+ 5.Da7!** (iată diferența...) **5...T:a7+ 6.R:a7 Rf5 7.Rb6 Re4 8.Rc5**, cu câștig. (1 stea — total 3)

IV Albul este acum, fara false aparențe, foarte tare... Și totuși, el va trebui să fie deosebit de atent la apărările inventive ale adversarului. Să nu ne grăbim, deci, spunînd că după **1.Ne2** (cu amenințarea de mat **2.Te3**) am și câștigat. La **1...Rg3 2.Rg1** (așa continuăm atacul, pentru ca la **2...Ta2**, de pildă, să avem la dispoziție **3.Tg4+ Rh3 4.Tg2!**) iată că negrul ne înțeinde subtila cursă **2...Td6!** ca după **3.Tg4+ Rh3** să observăm că nu mai merge **4.Tg2?**

din cauza **4...Tg6!** **5.T:g6 pat.** Iar la **4.T:g7?** **Tg6+!** **5. T:g6** de asemenea pat! Așadar, pe un singur cimp trebuie mutat turnul alb, anume **4.Tg5!!** și astfel la **4...Tg6** avem **5.Nf1 mat!** (2 stele — total 5)

V Fiindcă ne-am familiarizat cu apărările negre bazate pe combinații de remiză cu pat, nu ne va fi prea greu să găsim calea justă spre rezolvare și în această poziție de studiu. Deci: **1.c7!** (să ne grăbim, altfel...) **1...Cc4!** (o apărare ingenioasă, pregătînd „furculița” **Cb6+**; la **1...Tg5+** jucăm **2.Rd4 Cb3+ 3.Rc3 Tc5 4.Ce7 T:c7 5.g7** asigurîndu-ne câștigul) **2.R:c4 T:g6 3.Ce7!** (desigur nu **3. c8d?** fiindcă **3...Tc6+ 4.D:c6** îl va face „pat” pe negru) **3...Tc6+!** (totuși...) **4.C:c6+ Rb6** (din nou surpriză, la **5.c8d** apare pentru a doua oară un „pat”!) **5.c8T!!** (există, însă, în regulile șahului și așa-numitele transformări „minore”). Așa că, după emoții, tot am câștigat! (2 stele — total 7)

VI Obişnuiti, acum, cu „poante” de ambele părți, vom lupta cu sporit curaj în această poziție, conținînd resurse multiple. Singura şansă de câștig este pionul nostru avansat de la d6, dar el este blocat de propriul nebul. Să-l scoatem din joc!... Așadar, **1.Nc8+! T:c8** (sau **1...Ra7 2.d7 Nb2+ 3.Rg8 Nf6 4.Te6! Tb6 5.T:f6 etc**) **2.Td7 Td8!** (o interpunere subtilă, care crează noi complicații) **3.T:d8 Nb2+** (**3... Rc7 4.Tc8+ R:d7 5.T:c1 4.Rg8 Rc7 5.Tb8!** (turnul iese pentru a doua oară cu „tempo” din ambuscada) **5...Nf6 6.Rf7 Nd8** (ultima tentativă; la **6...Nh4** decide **7.Th8**) **7.Re8!** și — cu această resursă găsită „în extremis” — albul își asigură câștigul. (3 stele — total 10)

VII Avantaj material pentru negru, poziție mai bună a pușinelor dar activelor piese albe. Element care se va dovedi hotărîtor. Cu aplomb jucăm **1.c6!** **N:h4** (atenție!) **2.Rf4 b3** (nu ajută pe negru **2...Ne7**, căci aici intră în acțiune ideea de bază a combinației: **3.Rf5 Nd6 4.N:b4!** cu amenințare decisivă de mat) **3.c7 b2 4.c8d b1d** (forțele s-au multiplicat, de ambele

părți, dar albul este cu un pas înainte) **5.Df8+ Rg6 6.Dg8+ Rh6 7.Nd2! Dg6 8.Df8+ Dg7 9.Rf5+ Ng5 10.N:g5 mat!** (3 stele — total 13)

VIII Cîteva motive cuprinse în combinațiile anterioare se regăsesc și în variantele celei de față, care probabil v-a dat ceva mai mult de furcă. Pe scurt, iată calea de câștig și bifurcațiile sale adiacente: **1.h7!** (1.Cd1? h3 2.Ce3+ Rg1 3.Cg4 f2 4.C:f2 R:f2 5.h7 N:h7 6. f7 Ng8! 7.f:g8D h2 remiză; 3...h2 4.C:h2 R:h2) **1...N:h7 2.f7 f2 3.Cd1!** (3.Cc4? Nd3 4.Cd2 f1D 5.C:f1 Nc4! sau 4.Ce3+ Rf3 5.f8D+ R:e3 remiză) **3...f1D 4.Ce3+ Rh3! 5.C:f1 Ng8! 6.f:g8N!** (6.f:g8D pat) **6...Rg2 7.Cd2** și — după multe peripeții — albul obține câștigul. Dacă ați reușit să-l găsiți, înseamnă că sînteți un „culegător de stele” de prima mînă! (3 stele — total 16)

IX Ultima probă. Cea corolară, pentru desemnarea fiecăruia dintre dv drept virtual mare maestru. Drumul spre cele din urmă 4 stele va fi mai scurt, dar prin aceasta nu mai puțin greu și plin de ne-

prevăzut. Să purcedem prin asalt frontal, cu **1.b6+**! obligînd regele negru, cu prețul unei piese de sacrificiu, să iasă din reduta sa **1...R:c6** (la **1...Rc8**, vom asigura avansarea micii dar activei noastre aripi de pioni, cu **2.Ce7+ Rd8 3.a6 b:a6 4.Na5!**) și continuăm cu **2.Cd4+ Rc5** (2...Rd5 3.a6) **3.Nb4+** jucînd totul pe o carte! Acum, pasul înainte al pionului „a” pare asigurat, urmînd **3...R:b4 4.a6**. Dar să nu ne grăbim cu aplauzele, fiindcă lupta nu s-a încheiat încă. Și adversarul dv joacă tare, anume **4...Cf6+**! și acum nici **5.R:g7 Ce8+ 6.Rf7 Cc7!** nici **5.Rf8 Nc8 6.a7 Cd7+**! sau **5.Rf7 Ne8 + 6.Re7 Rc5** respectiv **6.Re6 Cd7** nu ne-ar oferi decît, cel mult, remiza. Dar marele maestru joacă aici numai **5.Rh8!!** (vă mai amintiți?) și acum **5...Cd5 6.a:b7** sau **5.Nc8 6.a7** (ultimele două variante „anti-dual”) ne aduc victoria și toate stelele puse în joc. Felicitări! (4 stele — total 20)

Radu VOIA

/din volumul în pregătire
„Miniaturi în alb și negru”/

DEZLEGĂRILE CUVINTELOR ÎNCRUCIȘATE

Pag. 121 GIMNASTICĂ:

Szabo; Rost; I; Gimnaste; Lo; Roata; N; Imun; Datat; V; Saritura; Acu; Oa; Rat; Suris; Pici; Raceli; Iv; Paralele; A; Aterizare.

Pag. 125 JOC CU JO-

CURI: Parasutist; Debut; Var; T; Cap; Gari; Ajutor; Ris; Balerine; O; Ef; Rt; O; Br; L; Ciupeli; Sa; Rulare; Servil; Nul; Acar; Sotie.

Pag. 125 VOLEI: Plasa;

Salt; Rotatie; Ar; Evita; Tusa; Cin; Ca; Rag; Itte; Pista; Suitoare; T; R; Rara; Bo; Macara; Ara; I; Avere; Ar; Cupe; Erete.

Pag. 127 JOC DE

ECHIPE: Baschet; Pp; Opera; Gal; C; Tennis; Sa; As; Id; Imas; N; Rebut; Ra; Clara; Ape; At; L; O; I; Atac; Balon; Si-

ret; Role; Anihila; Ti.

Pag. 130 DIN TOATE

SPORTURILE: Tennis; Popice; Canotaj; Cal; S; Topit; Polo; Amatorism; Ag; Nat; T; Na; Ari; Inic; Mars; Ii; Etern; Jitie; I; Ora; Ton; M; Anas; Grupari; Tesita; Ruman; Alese; Marime; Salturi; Icar.

Pag. 156 FOTBAL:

Steaaua; Cap; Tur; Dinamo; Orac; cosas; Ic; Omite; Cirtu; Aut; A; Iasi; Ram; Hs; Emaila; Lacatus; Nr; Egale; Atac; Sit; Latura.

Cuvinte încrucișate,
Ion ȘUȘELESCU

„ALMANAHUL SPORTUL '86"

editat de ziarul „SPORTUL"

Redactor șef: **Cornel POPESCU**

Responsabil de almanah: **Mircea COSTEA**

Prezentarea artistică: **Jean MOSCOVICI**

Grafica: **Valeria PAULIAN** și **ȘERBAN GEORGESCU**

Adresa ziarului „Sportul”: str. Vasile Conta 16
79773 — București, tel. 10.20.30.

Tiparul executat sub comanda 60021
la Combinatul poligrafic „Casa Școlii”
— București, R.S. România

BIBLIOTECA „ASTRA”
SIBIU

**STEUA — prima echipă românească în finala
Cupei Campionilor Europeni la fotbal!**

Sus: Bălăni, Pițurcă, Iovan, Bumbescu, Belodedici, Duckadam,
Jos: Măjearu, Balint, Lăcătuș, Bărbulescu, Stoica

**almanahul
Sportul '86**

PREȚUL 25 LEI